

تەفسیری زمانکۆیی

بەقەڵەمی

مەلا سەیدی زمانکۆیی

جزمی: ١٤، ١٥، ١٦

بەرگی هەشتەم

تەفسیری زماڭوئی

بەقەلەمی

مەلا سعیدی زماڭوئی

﴿ ۱۶، ۱۵، ۱۴ ﴾ جزمی

بەرگی هەشتەم

ناوی کتیب : تەفسیری زماناکۆیی .

ناوی نووسەر : مەلا سعیدی زماناکۆیی .

جزمی چواردەهەم و پازدەهەم و شازدەهەم .

بەرگی هەشتەم .

چایی یەكەم .

چایی کۆمپیوتەر و راکێشانی : ﴿ چاپخانه‌ی ئۆفیسێی بابان ﴾

ژمارە‌ی سپاردنی (٤٠٩) ی سالی (٢٠٠٠) ی وەزارەتی روشنبیری یی سپردراوە .

مافی لە چاپدانی بۆ نووسەر پارێزرراوە .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان. سوپاسی بی ژماره بو خوی بونه وهران درودی
بی نه ندازه له سهر پیغه مهرو یاوهرانی بیت .

﴿ سوره تی نه لحره ﴾

له مه که هاتوه ته خواره وه. ژماره ی نایه ته کانی (۹۹) نایه تن .
له کاتی کدا خوی مه زن کوتایی به سوره تی ئیراهیم هینا به باسکردنی قورئانی پیروز و
به راستی قورئان و به راگه یاندنی ناده میزاد. دهست بهم سوره ته یش نه کا هه ربه باسی
قورئان و فهرمانه کانی خوا رون نه کاته وه و نه فهرموی :

﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾

﴿ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان ﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّتْلَكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُبِينٍ ① رَبِّمَا يُوَدُّ
الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ② ذَرَهُمْ يَأْكُلُوا
وَيَتَمَتَّعُوا وَلَهُمْ أَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ③ وَمَا أَهْلَكْنَا
مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ ④ مَّا تَسْبِقُ مِنْ أَمَةٍ
أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَخِرُونَ ⑤

﴿ اَلَمْ اَنْتَ مَیْمَنُ الْاَمْرِ ﴾ مانای نه م پیتانه رابووردوون له سوره تی نه لیه قهره و سوره ته کانی تردها، بهم نزدیکهش له سوره تی ئیبراهیم دا، هندی له زانیان نه لین: نهو پیتانه ناوی قورئانن .
 ﴿ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَ الْقُرْآنِ مُبِينٌ ﴾ نه م سوره تی نهو تو ئیمه مانای نه کهین نایه ته کانی نامه ی خوان، نهو نامه یه له نهو پهری ریزدایه و نایه تی قورئانیکن راست و پوچ جوئی نه که نهوه و رونیان نه که نهوه له یه کتری، نهو قورئانه ی دادپهروه ری و شاره زا کردنی ناده میزاده.

﴿ رَبِّمَا يَؤُودُ الَّذِينَ كَفَرُوا اَنْ لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ﴾ زور کهسانی نهو تو باوه رپان نه هیناوه و تاوان باران په رده ی چاویان لانه بری، ئاوات نه خوازن له جیهاندا موسلمان بونایه و کاریان به راستی بکر دایه و باوه رپان به موحمه د بهینایه. نهو ئاواته ی بی باوه رپان له و کاته دا بی چاویان به سهر کهوتی موسلمانان نه که ویت یا له سهره مهر گدا بی، یا له رپوژی دوایدا کاتی پرسیار و وه لام گرنگ نیه، نهوه ی شایانی باسی نهو ئاواته نه خوازن له ههر کاتیکا بی .

﴿ ذَرْهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا ﴾ تو وزایان لی بهینه و به بی نرخیان دابنی و به ته مای باوه رپینان مبه و ئاموژ گاریان مه که باخون و رابویرن وهك چوارپی، دووایی جیگه یان دوزه خه، رابوواردن و خواردن و ژبانی جیهان شتیکی زور که من به رانبهر به ژبانی پاشه رپوژ .

﴿ وَيَلْبِسُهُمُ الْاَمْلُ فَسَوْفَ يَعْمَلُونَ ﴾ ئاواتی درپژی ته مهن و به ته مای پله و پایه سهر گهر دانی کردون لهوه ی باوه رپهین، دواپی له رپوژی دوایدا نه زانن به کرده وه ی خرابی خویان و به سزای خویان .

﴿ وَمَا اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ ﴾ وه ئیمه له ناومان نه بردوه دانیش توانی هیچ گوندیک مه گهر کاتی دیاری کراوه بو له ناوبردنیان و نوسراوه له له وحل مه حفوزدا.

﴿ مَاسِقٍ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلُهَا وَمَا يَسْتَاخِرُونَ ﴾ هیچ تاقمی پیش کاتی دیاری کراوی خویان ناکهون و دوایشی ناکهون، دواختنی له ناوبردنیان له بهر نه وه یه نهو کاته ی خوا بو دیاری کردوون بیت، نهو کاته پاش و پیشی بو ناییت .

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ
 الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ﴿٦﴾ لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَكَةِ إِنْ كُنْتَ
 مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧﴾ مَا نُنَزِّلُ الْمَلَكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا
 إِذَا مُنْظَرِينَ ﴿٨﴾ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٩﴾
 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٠﴾ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ
 رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١١﴾ كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي
 قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٢﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ
 ﴿١٣﴾ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ
 ﴿١٤﴾ لَقَالُوا إِنَّمَا سُكَّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ﴿١٥﴾
 وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٦﴾
 وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿١٧﴾ إِلَّا مَنْ أَسْرَقَ السَّمْعَ
 فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ مُبِينٌ ﴿١٨﴾

﴿ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ﴾ وه بت په رستانی قوره‌یش
 رویان کرده پیغمهر و نه‌یان ووت: نه‌ی که سیکی نه‌وتو نیراوه بو سهر تو قورئان و
 یادی خوا: به‌راستی تو شیتی که داوا له نیمه نه‌کیت واز له شتی بهین له‌بهر چاومانه

بۆ لای شتی له بهر چاونیه ، نهو شته ی تۆ ئه یلی پوچ و بی مانایه . دووباره ئه یان ووت :

﴿ لَوْما تَأْتِنَا بِالْمَلَأَكَةِ إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴾ ئه گهر تۆ له راستگۆیانی بۆ تۆ نایه ری بۆ لای ئیمه فریشته یه شایه تی بدا بۆ تۆ که تۆ پیغه مه ری . خوی مه زن وه لامیان ئه داته وه و ئه فهرموی :

﴿ مَائِزِلُ الْمَلَأَكَةِ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ ﴾ ئیمه له سه ر داوا کردنی ئیوه فریشته کان نایزینه خواره وه مه گهر به ناردنه خواره وه ی راستی به و جوړه ی زانیسی خوا داوای بکا ، هاتنه خواره وه ی فریشته کان جگه له وه ی ئیوه سه ر گهر دانبن و سوودی تر تان پی ناگه یه نی و چاره یه بۆ سزادانی ئیوه نادۆزنه وه و ، ئه گهر ئیمه فریشته کان بنیزینه خواره وه و مۆله تیان نادری و همویان بنه بر ئه بن ، به و جوړه ی نه ته وه بی باوه ره کانی رابووردو و بنه بر بوون .

﴿ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴾ به راستی ئیمه قورئانمان ناردو ته خواره وه بۆ سه ر موحه مه د ، بۆ ئه وه ی یادی خوی پی بکه نه وه و باوه ری پی به یین و به راستی ئیمه ئه و قورئانه ئه پارێزین له ده ست کاری و گۆران به کم کردنه وه ی و خسته سه ری .

پرسیار/ به چ جوړی و به چ شتی خوی مه زن قورئان ئه پارێزی ؟ ئه گهر مه به ست ئه وه بی ئه ی پارێزی له ده ستکاری به وشپوه یه باسکرا ، زۆرترین زانیان و وتویانه : ئه و وه لامدان وه یه بۆ ئه وان ناچیته سه ر ، ئه وه ته ئیسرایلیه بی باوه ره کان به هه زاران قورئانیان چاپکردوه ، به گویره ی ئاره زووی خو یان ده ست کاریان کردوه ، له و گۆراوانه یه : ئایه تی (۸۵) ی سوره تی ئالی عیمرانیان گۆریوه که خوا ئه فهرموی :

﴿ وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ ﴾ یانی ههر که سی دوا ی جگه ی ئیسلام بکا بیکا به ئاین ، دوا یی ئه و ئاینه وه ر ناگیر ی له و که سه . جو ه کان که میان کردوه ته وه به (یقبل منه) یانی جگه ی نایینی ئیسلامی لی وه ر ده گیر ی . ئه گهر مه به ستیش له پاراستن ناتوانی تانه و تاوانجی بگریته قورئان ، ئه وه یشیان بۆ ناچیته سه ر ، ئه وه ته ده یان تانه و تاوانجیان ئاراسته ی قورئان کردوه ؟

وہلام / زانیان بەتایەتی پیشەوا رازی و تەبەرسی وەلامی ئەو پرسیارەیان داوەتەوہ
بەچەندین وەلام، بەلام چاکترین وەلام ئەمەیه: خوای گەرە قورئان ئەپاریزی بەوشیوەیە
ناوەڕۆکەکانی قورئانی پیرۆز ھەمویان راستن و بەردەوامن لەسەر ئەو راستیە ھەتا ھەتایە
و ناگۆری و بۆ ھیچ کەسێ ناچیتە سەر و بێسی: ناوەڕۆکی ئەو قورئانە راست نیەو
بەلگەی رونی دەست ناکەوی بتوانی دژی قورئان رابوہستی. بگرە بینگومان ھەتا ئەقل و
زانباری بەرەو پیش برۆا بەدەیان بەلگەی رۆن و بەھیزی تازەتر پەیدا ئەبی لەسەر راستی
و گەرەویی قورئان .

کاتی بای باوەرانی مەکە بێ رەوشتی زۆریان کرد لەخزمت پیغمەردا ﴿ ﷺ ﴾ خوای
مەزن بۆ دلدانەوہی پیغمەر ئەوہی راستی بای باوەرەن ھەر لە کۆنەوہ رەوشتیان بەو
شیوەیە بوہ لە گەڵ پیغمەرەکانی خۆیان، بەوانیان ئەووت: ئیوہ شیئت بوون، تویش وەك
ئەوان ئارام بگرە لەسەر ئازاری بت پەرستان و ئەفەر موی:

﴿ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ ﴾ وە بەراستی ئیمە رەوانەمان کردوہ
چەندین پیغمەر لە پیش تۆوہ لەنیو گەلانی پیشوودا. کەواتە خەفەت مەخۆ، ئەوانیش
وەك تۆ گەلەکانیان گالتهیان پی ئەکردن و پیغمەرەکانیان ئارامیان ئەگرت لەسەر
ئازاریان .

﴿ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴾ وە نایە بۆلایان ھیچ پیغمەری مەگەر
ئەوان گالته ئەکەن بەو پیغمەرەکانی خۆیان، پیغمەرەکانیان ئارامیان ئەگرت لەسەر ئازار
دانیان .

﴿ كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ ﴾ ھەر بەو جوہری ئیمە خستمانە
دلی بای باوەرانی پیشو بای باوەری و گالته کردن بە پیغمەرەکانیان و باوەریان پی نەھیتان،
ھەر وایش ئیمە بای باوەری ئەخەینە دلی تاوانبارانی مەکە باوەر بە موحمەد نایەرن
ولەسەر رەوشتی پیشووان نەرۆن . ئەتوانری راناوی (نسلکە بە) بگەرێننەوہ بۆ لای
قورئان .

﴿ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ﴾ وه بهراستی تیپه‌ریوه ده‌ستوری خوا بو له ناوبردنی که‌سی به‌در و بخاته‌وه پیغه‌مهری خوی. که‌واته بت پدراستانی مه‌که ئیوه‌یش نه‌وهی توشی که‌لانی پیشوو بو، نه‌وانه‌ی ئیستا پیغه‌مهره‌کانیان به‌در و نه‌خه‌نه‌وه و به وینه‌ی بی باوه‌رانی رابوردو کاری بوچ نه‌خه‌ینه دلیان .

﴿ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَاباً مِنْ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ﴾ وه نه‌گهر ئیمه ده‌ر گایه‌کمان بگردایه‌وه له‌سه‌ر داخوازی تاو‌نبارانی مه‌که‌دا له ئاسمانه‌وه، دوایی به‌رزبونا‌یه‌ته‌وه به‌له‌شی خویانه‌وه له‌و ده‌ر گایه‌وه فریشته‌کان و ده‌یان شتی سه‌رسورپنه‌ر ببین .

﴿ لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ﴾ به‌راستی نه‌و تاو‌نبارانه‌ی ده‌یان ووت: به‌راستی چاوه‌کانی ئیمه‌ داپوشراوه‌وه راستی نابینی و نه‌وهی ئیمه‌ نه‌ی ببین راست نیه‌و تارماییه. به‌لکو ئیمه‌ کۆمه‌لێکین جادومان لی‌کراوه له‌لایه‌ن موحه‌مه‌ده‌وه وای لی‌کردووین به‌راستی بزاین .

﴿ وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجاً ﴾ وه به‌راستی ئیمه‌ دروستمان کردوو چه‌ندین جیگه‌ و به‌شی له ئاسمان بو هاتوچۆی مانگ و خۆر و بۆمان ناماده‌کردوون. نه‌و جیگانه‌ بریتین له‌ دووا‌زده جیگه‌ له‌هه‌ر یه‌که‌یان جولانیکی تایه‌تی هه‌یه بو مانگ و خۆر هاتوچۆی پیدا نه‌که‌ن به‌ ده‌ستوو فه‌رمانی خوا، به‌ بی‌ گۆران و تیک چوون. نه‌و جیگانه‌ نه‌م ناوانه‌یان لی‌ نراوه: حه‌مه‌ل. سه‌ور. جه‌وزاء. سی مانگه‌ی به‌هار سه‌ره‌تان. نه‌سه‌د سونبوله. سی مانگه‌ی هاوین. میزان، عه‌ق‌ره‌ب، قه‌وس، سی مانگه‌ی پاییز. جه‌دی، ده‌لو، حوت، سی مانگه‌ی زستان. نه‌توانری به‌م جۆره‌ی خوا‌ره‌وه‌ مانای نه‌و رسته‌یه‌ بکری: وه به‌راستی ئیمه‌ دروستمان کردوه له ئاسماندا چه‌ند جیگه‌یه بو هه‌مو نه‌ستیره‌کان، هه‌یانه‌ ناجولین له‌و جیگه‌یه‌دا، هه‌یانه‌ نه‌جولین و هاتوچۆنه‌که‌ن به‌و جیگه‌یه‌دا بۆیان دیاری کراوه ، ماوه‌ی نه‌ندازه‌ی جولانیان به‌شیوه‌یه‌کی تایه‌تی بو هه‌ریه‌که‌یان دیاری کراوه له که‌می و له‌ زۆری .

﴿ وَ زیناها لِلنَّاظِرِینَ ﴾ وه نیمه ناسمان رازاندوه‌توه به‌جوره رهنګ و پرووناکی تاییه‌تی نه‌ستیره‌کان بو نه‌وی نه‌و که‌سانه‌ی ته‌ماشایان بکه‌ن هه‌تا نه‌قل بگرن و ته‌می خوار بین، توانای خویشان بخه‌نه کار و بیکه‌ن به به‌لگه له‌سه‌ر ته‌نیایی خواو بت په‌رستان بیکه‌ن به‌راستی کاره په‌کخه‌ره‌کان .

زۆربه‌ی دانیشتوانی پرووی زه‌وی له پیش هاته‌ خواره‌وه‌ی قورئانی پیروز پروایان وابوو هه‌موو پۆشه‌ویژئ (الکاهن) شه‌یتانی هه‌یه به‌رز نه‌بیته‌وه بو لای ناسمان و گوئ نه‌گری له گفتوگوئ فریشته‌کان له باره‌ی کار و روداوی سه‌ر زه‌وی، له پاشا نه‌و شه‌یتانه دپته خوارئ، نه‌وه‌ی بیستویه‌تی به پۆشه‌ویژه‌کانئ نه‌لی، له لایه تره‌وه خویشی بلاوی نه‌کاته‌وه به‌سه‌ر زه‌ویدا، خوا‌ی مدزن به‌م نایه‌ته‌ی دوا‌یی ناگادارمان نه‌کا که شه‌یتان توانای نه‌وه‌ی نیه بگاته ناسمان به هیچ جوړئ نه له‌مه‌وبه‌ر ونه‌له‌مه‌ودوا‌یش، نه‌فه‌رموئ :

﴿ وَ حَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِیمٍ ﴾ وه نیمه ناسمان پاراسته له‌هه‌موو شه‌یتانی دور‌خواره‌توه له‌به‌زه‌یی و میهره‌بانی خوا، توانای نه‌وه‌یان نیه به‌رز بینه‌وه بو لای ناسمان و دوو دلئ بخاته ناو، دلئ دانیشتوانه‌وه ناگادری کار و فرمانی دانیشتوانی ناسمان نین .
﴿ إِلَّا مَنْ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شِهَابٌ مُبِینٌ ﴾ مه‌گه‌ر که‌سی له‌و شه‌یتانانه به په‌نهانی و به‌دزیه‌وه گو‌ییان گرتبئ بو بیستنی شتئ له ناسمان و له گفتوگوئ فریشته‌کان، دوا‌ی نه‌و شه‌یتانه نه‌که‌وئ کۆمه‌له‌ گرپکی ناشکرا بو بینه‌رانی سه‌ر زه‌وی که له نه‌ستیره‌کانه‌وه ده‌رنه‌چی و پرژ و بلاو نه‌بیته‌وه هه‌ندئ له شه‌یتانه‌کان نه‌سو‌تیئ . به‌راستی نه‌و شه‌یتانانه بی نرخ‌رن له‌وه‌ی به‌دزیه‌وه گوئ بگرن له فریشته‌کان وه‌ک دانیشتوانی کۆن گومانیان نه‌برد .

کاتی خوا‌ی مدزن باسی ناسمان و توانای خو‌ی و نه‌و شتانه‌ی کرد له ناسماندان ، دوا‌یی باسی زه‌وی و چۆنیه‌تی زه‌ویمان بو نه‌کا و نه‌فه‌رموئ :

﴿ ١٨ ﴾ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا
 رُوسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ ﴿ ١٩ ﴾ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا
 مَعْيِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرِزْقَيْنَ ﴿ ٢٠ ﴾ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا
 خَزَائِنُهُ وَمَا نُنْزِلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿ ٢١ ﴾ وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ
 لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَا كُومَهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ
 بِخَازِنِينَ ﴿ ٢٢ ﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿ ٢٣ ﴾
 وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ﴿ ٢٤ ﴾
 وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يُحْشِرُهُمْ إِنَّهُمْ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿ ٢٥ ﴾

﴿ وَالْأَرْضُ مَدَدْنَاهَا ﴾ وه نیمه به گویره ی رواله زه ویمان پراکیشاو سی بهشی به
 ناو داپوشراوه و بهشه که ی تری به ناده میزاد ناوه دان کراوه ته وه. زهوی له ناوه روکا خره.
 به لأم له بهر گه وره یی خرپه که ی پانه، خوی مه زن بهو جو ره ی لی کرده هه تا ناده میزاد
 بتوان له سه ری دابنیشن و ناوه دانی بکه نه وه. زهوی به ده روی خوردا نه سورپته وه و شه و
 و رۆژ و چوار وهرزه ی سال پیدای ده بیت. له باسی مانا کردنی نایه تی (٣) ی سوره تی
 ره عد به دریزی مانای نه و رسته یه کراوه .

﴿ وَ أَلْقَيْنَا فِيهَا رُوسِيَ ﴾ وه نیمه چه ندین کیوی وه ستاوی بی جو جولمان داناوه له
 زه ویدا هه تا کیشه ی زهوی بیارین له جولان، نه و کیوانه هه یانه به ردی ره قن و بلند،
 هه یانه نرم و نه رمن، وایش نه بی به خول داپوشراون .

تهفسیری زمانکوی

﴿ وَ آتَيْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ﴾ وه ئیمه پرواندومانه له زه ویدا هه موو شتی به نه ندازه یه کی دیاری کراو به جوړی شیاو بی بو سوودی ناده میزاد. هندی له زانیان نه لښ: مه به ست له و نایه ته نهو شتانه یشه بکیشرین، وهك زیر و زیو و مس و کل و شتی تریش. میوه و بهرهمی له زه ویدا په یدا نه بن تام و بو و رهنگی تایه تی دیاری کراوی خوړانیان هه یه، ههروه هایش کیشر اوه کانیش .

﴿ وَ جَعَلْنَا فِيهَا مَعَائِشَ ﴾ وه ئیمه دروستمان کرده بو سوودی ئیوه له زه ویدا هو ی ژبان و زبنده گانی و گوزهرانتان له کشتو کال و خواردده منی و بازرگانی و ناژال و کرپن و فروشتی و پیشه سازی و خواردنه وه و بهرگ و پوشاک و خانوو شتی تر، نه بی بزانیان هو ی نهو ژبانه به تالان و دزی په یدا بکری لای خوا قه ده غه یه .

﴿ وَ مَنْ لُتِمَ لَهُ بِرَازِقَيْنِ ﴾ وه ئیمه دروستمان کرده بو ئیوه که سی ئیوه به خپریان ناکه و وړزی و خواردده منی ده ری نهو که سه نین، وهك خپران و خزمه تکار، ئیوه گومانتان وایه ئیوه نه وان به خپو نه که ن. ئیمه ئیوه و نه وانیش به خپو نه که ن. به لام ئیوه نه یان خه نه گه ر بو سودی خو تان .

﴿ وَ إِنَّ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ ﴾ وه هیچ شتی نه که ناده میزاد و جگه ی ناده میزاد پیوستان پی ی هه بی له باران و جگه ی باران مه گه ر له لای ئیمه گه نینه و سه رچاوه کانیان و کلیله کانیان لای ئیمه یه .

﴿ وَ مَا نُنْزِلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴾ وه ئیمه نهو شتانه نانیرینه خواره وه مه گه ر به نه ندازه یه کی دیاری کراو به گوړه ی ویست و ناره زووی ئیمه، بونه وه رانی خو منی پی به خپو نه که ن. به گوړه ی کو ششی خو یان. به لام ته مه ل و کار نه که ر بی به شن له خواردده منی ئیمه .

﴿ وَ أَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ ﴾ وه ئیمه بایه کاغان ره وانه کرده به وه ی هه لگری هه ور بن به باران و برژینه سه ر زه وی بو سودی ئیوه، هه ر به هو ی باو بارانه وه مو تو نه بی دره خت و تو زی نیرینه نه با بو لای مینه کان هه تا به چاکی میوه و بهرهم بره خسین بو ئیوه .

﴿ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا كُنُوزَهُ ﴾ دواپی ئیمه نه نیرینه خواره وه ئاو له ههروه وه، دواپی نهو ئاوه نه گپن به ئاودانی ئیوه و ئاژال و کشتوکال و دره خسته کانتان، بهو بۆنه وه به تهواوی دره خت و سهوزاییه کان موتوربه نه بن و به رهه می خوش و به تام پهیدا نه کرین بۆ ئیوه .

﴿ وَ مَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴾ وه ئیوه توانای نه وه تان نیه نهو ئاوه دهر به پین له هه ور و هه ر ئیمه نه توانین بپریژینه خواره وه، دواپی بپاریژین له نیو گولا و بیر و کانیه کاند، به گویره ی هو ی سرو شتی وه نه وئاوه دینه خواری و نه خته له سه رچاوه کانه وه به گویره ی پیویست دینه دهر .

﴿ وَ إِنَّا لَنَخُنْ نَخِي وَ نُمِيتُ وَ نَخُنُ الْوَارِثُونَ ﴾ وه به راستی ئیمه زنده گانی و گیان پهیدا نه که ن له له شی هه ندی له بونه وه ران، وه ئیمه نه مرین گیانداران. نه ئی بزاین گزوگیا و دره ختیش خاوه نی گیانی تایه تی وههستی خویانن و هه ر ئیمه نه مینیه وهه که سی تر نامیتی .

﴿ وَ لَقَدْ عَلَّمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَ لَقَدْ عَلَّمْنَا الْمُسْتَأَخِرِينَ ﴾ وه به راستی ئیمه نه زاین به ژماره و به له دایکبونی نهوانه ی پیشی ئیوه که وترون و به راستی نه زاین به ژماره ی نهو که سانه له مه وپاش له ئیوه پهیدا نه بن و نه زاین چ کاتی له دایک نه بن ؟ نه زاین نهوانه ی رابووردوون و نهوانه ی له مه وپاش پهیدا نه بن چ کرده وه به کیان کرده وه چ شتی نه که ن .

﴿ وَ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَخْشَرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴾ وه به راستی پهروه ردگاری تو هه موو گیانداران له پاشه رۆژدا کۆنه کاته وه بۆ پرسیار و وه لام وهر گرتی پاداشتی کرده وه یان. به راستی خوی پهروه ردگاری تو هه موو شتی له جیگه ی شیاوی خویا دانه نی له پاداشتی چاکه که ران و تۆله سه ندن له خراپه کاران، نه زانی به چاک و به خرایان و به نهیتی ناشکرایان .

کاتی خوی مهزن باسی زیندوو بونهوو مراندنی گیاندارانی کرد لهیه کهم جارو دووهه جار داله جیهاندا و له رۆژی دوايشدا زیندوو یان نه کاتهوه، باسی نهوهیش نهفه رموی چۆن یه کهم جار گیاندارانی دروست کردوون و نهفه رموی :

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ

مِنْ صَلْصَلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ﴿٦٦﴾ وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِن قَبْلُ مِنْ نَّارِ

السَّمُومِ ﴿٦٧﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلِيقُ بَشَرٍ مِّن

صَلْصَلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ﴿٦٨﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن

رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٦٩﴾ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ

أَجْمَعُونَ ﴿٧٠﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٧١﴾

﴿ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَّسْفُونٍ ﴾ وه بهراستی نيمه دروستمان کردوو نهو مروفه که ناوی نادهمه له گلیکی ووشک کاتی لیت بدایه زرنگی لیوه دههات نهو گللهش له قورپکی رهنگ گۆراوی رهش، نهوهنده نهرم بو نه توانرا پهیکهر و شیوهی مروف و جگهی مروفی لی دروست بکری. نهو قوره ترشابوو بههوی ناوهوو مانهوهی له نیو ناودا بۆنی کردبوو نرخی بو دانه نهرا، دوابی نهو قوره بههوی توانای خواوه بهشیوهیهکی شیرین پهیکهر و لاشهی مروفی بهسهردا کیشا، لهپاش ووشکبونهوهی نهو قوره گیانی کرد بهبهریا و هاته گفتوگو .

﴿ وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَّارِ السَّمُومِ ﴾ وه نيمه له پیش مروفهوه جانی باپیره گهورهی جنۆکه کاغان دروست کردبو لهئاگرپکی گهرمی بی دووکه له بهشیوهیه بتوانی بهچینه ناو، کونی ووردی پیستهوه.

خوای مەزن ئەو توانایە ی ھەبێ بۆ یە کە بھار مەرۆف و جنۆکە لە گەل و لە ئاگر دروست بکات و گیان بکا بە بەریان و یارمەتیان بدا بۆ بیرکردنەو و راپۆژ و ئەقلیان بداتی، توانایشی ھەبە بۆ جاری تر لە سەر پاشماوەی ئەوان زیندوو یان بکاتەو.

بۆ زانین : ئێمە ی موسڵمان برۆای تەواومان ھەبۆ بەبونی جنۆکە، لەبەر ھیچ شتی نیە جگە لەو ی سروشی خوا ھاتووە تە خوارەو و دەر بارە ی بونیان و ئەقلیش ئە ی سەلمینی و گونجاویشە. ئێمە برۆامان بەو نیە یە کێ بلی: من جنۆکەم ببینۆ مە گەر سروشی خوایی بێفەر موی بەرونی و ئێمە ئاگاداری ئەو سروشە نین. زۆر جیگە ی سەر سۆرمانە ھەندێ لە زانایانی تازە ئەلین: جنۆکە بریتین لە میکرو ب و بەچا و نابیرین، چونکە میکرو ب چۆن داوای پەرستنی خوای ئی ئە کری؟ ئێمە برۆامان ھەبە جنۆکە لە ئاگر دروست کراون. بەلام چۆن ئاگری و چۆن دروست کراوێ خوا ئە یانزانێ.

ئە گەر کەسێ پرسیار بکا چۆن خاوەن گیانی ئاگر نای سوتینی کە لە ئاگر دروست کراو. وەلامی ئە دریتەو و خوای مەزن ھەموو شتی ئەکا و ئەتوانی جنۆکە لە ئاگر دروست بکا و ئە ی سوتینی. کەواتە دروستە لە نیو خۆردا زینەو ھەری دروست بکا بەجۆری شیاوی ئەو ی بێ لە گەل گەرما یی خۆردا بژی، وێنە ی ماسی لە نیو ئاودا و پەنگ گرتنی پەپۆلە بەرپەنگی گۆل. ھەندێ لە زانایان دەر یان خستو و جێرمانەو ھەری ووردی و ھەبە بەھەوای زەھراوی ئەژی، جۆری تر ھەبە لە نیو بیری نەوت و گەرما ییدا نەبێ ناژین.

﴿وَإِذَا قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّيْ خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ صَلٰٰصٰلٍ مِّنْ حَمَٔ مَّسْثُوْنٍ﴾ وە تۆ بیری ئەو کاتە بکەرەو و پەر و دگاری تۆ بە فریشەکانی فەرمو: بەراستی من دروست ئەکەم مەرۆفی لە گلیکی ووشکی سۆر کراو کاتی دەستی ئی بدری زرنگە ی لیو ھە ی لە قورپکی رەشی ترشاو بە بۆنە ی مانەو ھە ی لە نیو ئاودا، ئەو ھەندە نەرمە ئەتوانی بە ئاسانی پەیکەری ئی دروست بکری.

لە باسی ماناکردنی نایەتی (١١) ی سوره‌تی ئەلئە عرافدا باسی مانای ئەو رستەیه کراوە. بە لێرەیش هەندێ تر باسی لێوە بکەین، بە گۆڕەیی زانیاری و تاقی کردنەووە لە شەڕی مەرفەدا چەندین شتی وای تێدا دروست کراوە جیگەیی سەر سۆرمانن و بە لگەیی بە هێژن لە سەر توانای خوای مەزن و گۆترە کاری و بە رێکەوت نرخی بۆ دانانری. بە لām ئەوێ ئیمە بمانەوێ ئەمەیه: نایا ئادەم چۆن دروست کراوە؟ لە سەر چ شێوەیه دروست کراوە؟ ئیمە وە لāmی ئەو پرسیارە نازانن، چونکە هیچ مەرفەیی نەبووە لە کاتی دروست کردنی ئادەم یە کەم جار و ئەبیراوە چۆن دروستبووە و لە چ شتی پێکھاتووە؟ هەتا ئیمە وە لāmی بدەینەووە. کەواتە ئەوێ ئیمە بیزانن ئەمەیه: کە بە سەروش لە لایەن خوای مەزەنەووە هاتووە خوارەووە، ئیمەیش برۆی تەواومان بەو فەرمودەیی خوایە هەیه. بە لگەیی تەرمان جگە لە فەرمودەیی حوا دەستمان ناکەوێ بۆ داواکانیان.

﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ السَّاجِدِينَ﴾ دوايي کاتی من بە تەواوی دروستم کرد و ئامادەم کرد بۆ ئەوێ گیانی بکری بە بەرداو، دوايي من گیانم کرد بە لەشیا و زیندووم کرد. خوای مەزن گیانی ئادەمی ئاراستەیی خۆی کردووە لەبەر پێزدان بە ئادەم، دوايي ئێوە بکەون بە دەما و سوژدە بێن بۆی بەرێز گرتەووە. یانی ئێوە مەرحەبای لی بکەن بەرێزەووە نەک سوژدەیی راستی.

﴿فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ إِلَّا ابْنُ سَاقِدِينَ﴾ دوايي فریشتەکان هەمویان سوژدەیان برد و ریزی ئادەمیان گرت مەگەر شەبەتان سوژدەیی بۆ نەبردو خۆی وەرگیرا کە سوژدە بیا لە گەڵ فریشتە سوژدە بەرەکان. لە نایەتی (٣٤) ی سوره‌تی ئەلئە عرافدا باسی مانای ئەو رستەیه کراوە.

قَالَ يٰٓإِبْنُ سَاقِدِينَ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ لَمْ أَكُنْ
لَا سَجْدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلَافٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ﴿٣٣﴾ قَالَ
فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ

الَّذِينَ ﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٦﴾ قَالَ فَإِنَّكَ
مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٣٧﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا
أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٩﴾
إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَى
مُسْتَقِيمٍ ﴿٤١﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ
اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٤٢﴾ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٣﴾
لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ ﴿٤٤﴾

خوای مهزن فرهمانی دا به فرشته کان سوژده بیهن بۆ نادهم به پزگرتن نهك سوژدهی
په رستن هه موو فرشته کان فرهمانی خویان به جی هیئا، شهیتان بی فرهمانی خوای کرد و
سوژدهی بۆ نه برد. زانایان بیران جیاوازه له باره ی شهیتانه وه: نایا فرشته بوهو
دهر کراوه، یا ههر به کهم جاری دروست کردنی شهیتان بوه، نهو جیاوازیه ی نیوانیان بی
نه نجامه، ههر چۆنی بی دهر کرا و له بهزیی و میهره بانی خوا، کاتی شهیتان بی فرهمانی
خوای کرد.

﴿ قَالَ يَا إِبْلِيسَ مَا لَكَ أَنْ لَا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴾ خوا فره موی: نه ی شهیتان: تۆ چ
مه به ستیكت هه به که تۆ له گهل فرشته سوژده به ره کان سوژدهت نه برد بۆ نادهم.

بۆ زانین: ههر چه ننده باسی شهیتانمان کرد. به لām هه ندی له بیرو باوه ری زانایان باس
نه کهین له باره ی شهیتانه وه. هه ندی له زانایان لایان وایه به کیکه له فرشته کان. به لām
نایه تی (کان من الجن) واما ن بۆ دهر نه خا به کیکه له جنۆ که کان نهك له فرشته کان.

﴿ قَالَ لَمْ أَكُنْ لَأَسْجُدْ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴾ ئیبلیس ووتی: من سوژده نابهم بۆ مروؤفی تۆ دروست کردیی له گلیک له قوری رهشی بۆگه نی ترشاو له نیو ئاودا. نهو کردهوی شهیتانه له بهر ره گهزی په رستی به، هه موو ره گه زیه رستی به وینه ی ئیبلیس ده ر کراوی میهره بانی خوا به .

﴿ قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴾ خوا فهرموی: ئیبلیس تۆ برۆ ده ره وه له نیو نه م فریشتانه و له م پله گه وره به دوا یی به راستی تۆ ده ر کراوی له به زه یی و میهره بانی خوا .
﴿ وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴾ وه به راستی له سه ر تۆ به دوربون له به زه یی خوا هه تا رۆژی نایین و رۆژی وه رگرتی پاداشت و تۆ له، هه ر له به رئه وه ی خو ت به گه وره دانه نیی به رانه ر به خوا و کورنوشت بۆ ئاده م نه برد .

﴿ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ ﴾ ئیبلیس ووتی: نه ی په روه ردگاری من : تۆ من دووا بجه و مؤ له تم بده و من مه مرینه هه تا رۆژی زیندوو کردنه وه ی ئاده م و گیاندارانی تر .
﴿ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ إِلَى يَوْمِ الْوَعْدِ الْمَعْلُومِ ﴾ خوا فهرموی: دوا یی به راستی تۆ لهو که سانه نه یی دوا نه خرین هه تا رۆژی زیندو بونه وه ی گیانداران .

﴿ قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴾ ئیبلیس ووتی: نه ی په روه ردگاری من: سویندم به گه وره یی تۆ: هه ر به هوی شتی منت پس تاقی کرده وه فرمانت دا به سوژده بردن بۆ ئاده م بهو بۆنه وه منت خسته ناوبی فرمانی خو ته وه، من بۆ ئاده میزاد نه رازینمه وه گونا هو بی فرمانی تۆ له زه وی جیهاندا و به راستی نه یان خه مه نیو بی فرمانی تۆ و بی فرمانی تۆ بکه ن هه مو یان .

﴿ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُصْلِحِينَ ﴾ مه گه ر چه نندین به نده ی پاک و نیازی پاکی تۆ له ئاده میزاد، نه وانه ن من ناتوانم له رینگه ی راست لایان بده م و ناتوانم بیان خه مه نیو گونا هه وه و رازاندنه وه ی من کاریان تی نا کا .

﴿ قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ﴾ خوا فهرموی: پاراستی به نده پاک و نیاز پوخته کان له شهیتان و له بی فرمانی من رینگه یه کی راست و بی خو ار و خیچه شایسته و راسته

له سهر من چاودیران بکهم و ههر کهسی ریگهی راست بگری رزگاری بوه، ههر کهسی لابدا له ناو چوه.

﴿ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴾ بهراستی بهنده نیاز پاکه کانی من بو تو نایی به سهر نه وانه وه هیچ دهسته لاتی که تو لایان بدهی له ریگهی راست مه گهر کهسی دوی تو بکوی نه و کهسه له و کهسه بدهی به فرمانی خویان کرده. نایینی خویان فروشته به پاره و پول و کالای جیهان.

﴿ وَ إِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴾ وه بهراستی دوزه خ و قولایی دوزه خ جیگهی شهیتان و پدیره وانی شهیتان، هه موویان بیژان له یه کتری ونه فرت له یه کتری نه کن. ﴿ لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ ﴾ بو دوزه خ هدیه حدوت دهرگا بو هه موو دهرگایه هدیه به شیکی دیاری کراو بو نه وان و بو نه وان دیاری کراوه تده. دوزه خ چهن دین جیگهی هدیه به گویره ی سزادانی گران، بو هدریه که له و جیگانه هدیه چهن دین تاوانبار به گویره ی زوری و گوناوی نه وان.

کاتی خوی مه زن باسی بهنده نیاز پاکه کانی خوی کرد. له دوا بیدا باسی هه واییان نه کا له ریزی دوا بیدا و نه فهرمی:

إِن
الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٥﴾ أَذْخُلُوها بِسَلَامٍ أَمِينٍ ﴿٤٦﴾
وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ
﴿٤٧﴾ لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرِجِينَ ﴿٤٨﴾
﴿٤٩﴾ نَبِيِّ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٤٩﴾ وَأَنَّ عَذَابِي
هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥٠﴾

﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾ بە راستی ئەو کەسانە ی لە خوا ئەترسن و خۆیان ئەپاریژن لە پەڕەوی ئیبلیس لە نیو چەندین بەهەشت و سەرچاوەی ئاوی شیرین و بەتام و پوخته، گوزەرانیکی خوش ئەبنە سەر لەو بەهەشتانەدا بە خوادرن و خوادرنەوێی جوان و بەنرخ، ئەوێی ئارەزوویان بۆی بڕوا بۆیان ئامادە کراوە بەبێ ماندوو بون .

﴿أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ﴾ فریشتەکان بەوان ئەلێن: ئێوێی لە خوا ترس بچنە نیو بەهەشتەکان بە ناشتی و بەبێ ترس لەهەموو ئازاری، بەخۆشی بژین بەبێ ترس و خەفەت. ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَى سُرُورٍ مُّقْتَابِلِينَ﴾ وە ئێمە لامان بردووە شتی لە دلێانا بوە لە جیهاندا لە رق و دوژمنایەتی بۆ یە کتری براو دوستی ئە کترین بەرانبەری یە کتری دانیشتون لەسەر کورسی و تەختی رازاو و تەماشای یە کتری ئە کەن ، بۆ هەر لایە وەر ئە گەرێن کورسیەکانیان لە گەلیان وەر ئە گەرێ، بۆ ئەو لایە، تەماشای پێشانگای بەهەشت و جیگە جوانەکانی بەهەشت ئە کەن .

﴿لَا يُمْسِكُهُمْ فِيهَا تَعَبٌ وَمَا هُمْ بِمُخْرَجِينَ﴾ تووشی ئەو خوا ترسانە نابێ رەنج و ناخۆشی و ئەوان دەرناکرین لەبەهەشتا، نەخۆشی و هەژاری تووشی ئەوان نابێ و لەبەهەشتا نەدا هەتا هەتایە .

﴿يَبۡيَءُ عِبَادِي أَنۢي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ تۆ هەواڵ بدە بە بەندەکانی من کە بەراستی لی خڕشبوونم زۆرە بۆ ئەو گوناھبارانە پەشیمان ئەبنەو، بەزەیی و میهرەبانیم زۆرە بۆیان . ﴿وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ﴾ وە هەواڵیان بدەری بەراستی سزای من ئەو سزایە ئازادار و گرانه. کەواتە ئێو بەترسن و بێ فرمانی خوا مە کەن و خۆتان بە گەورە دامەنێن و ئاوری بدەنەو بۆ لای پەرستنی من و کەمتەرخەمی مە کەن .

کاتی خۆی مەزن باسی موژدەدان و هەرشە کردنی فەرمو، دوا ی ئەوانە باسی بەسەرھاتی ئیبراھیم و لوت ئە کا ، هەتا بەراستی بەو باسانە تەمی خوار ببن و لە جیهاندا بێ فرمانی خوا نە کەن و ئەفەرمو ی :

وَنَبِّئَهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥١﴾

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا

لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٣﴾ قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَى أَنْ

مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فِيمَ بَشِّرُونَ ﴿٥٤﴾ قَالُوا ابْشِرْنَاكَ بِالْحَقِّ

فَلَا تَكُن مِّنَ الْقَنِيطِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةٍ

رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٦﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ

﴿٥٧﴾ قَالُوا إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾ إِلَّا آلَ لُوطٍ

إِنَّا لَمَنْجُوهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٩﴾ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ قَدَرْنَا إِنَّا لَمِنَ

الْغَايِبِينَ ﴿٦٠﴾

﴿ وَ نَبِّئُهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴾ وه تو هه وال بده به بهنده کانی من له باره ی میوانه کانی
ئیراهیم، ناگاداریان بکه بهو کاره ی سپیرابو به فرشته کان بیگه یهنن به ئیراهیم و چونه
لای له شیوه ی ناده میزادا و ئیراهیم نه ی نه زانی فرشته ن .

﴿ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا ﴾ کاتی میوانه کانی چون به سهر ئیراهیم، دواپی
سلاویان کرد له ئیراهیم، ئیراهیم سلاوی سه ندنه وه به گهرمی پیشوازی لی کردن و
ههلسا له بهریان. ئیراهیم مروفیکی دل فراوانی میوان به زیر و نان بده بو، گویره یه کی بو
سهر برین و خوارده مه نی بو ساز کردن و بردیه به رده میان و نه یان خوارد، بهو بو نه وه
ترسی لی پهیدا بوو کهوته گومانه وه .

﴿ قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجَلُونَ ﴾ ئیبراهیم فہرموی: بہراستی نیمہ نترسین لہ نیوہ کہنان ناخون و گومانی پیاو خراپتان لی نہ کہین .

﴿ قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴾ فریشتہ کان ووتیان: تو مہترسہ. بہراستی نیمہ ہاتوین بو لای تو بو نہوہی موژدہ بدہین بہ تو بہ کوریکی خواہن پلہی بہرز و زانا لای خوا کہ پیدایا نہبی لہ خاتون سارای ہاودہمت کہ ناوی بنین ئیسحاق.

﴿ قَالَ أَبَشِّرْهُنِي عَلَىٰ أَن مَّسِّيَ الْكُبْرُ فِيمَ نُبَشِّرُونَ ﴾ ئیبراهیم فہرموی: نایا نیوہ چون موژدہ نہدہن بہمن بہبونی کوریک لہسہر نہو پیریہوہ تووشی من بوہو تہمہم زورہ ؟ دواپی بہ چ شتی موژدہ نہدہن بہ من ؟ نہم ہہوالہ جینگہی سہرسورانی منہ.

﴿ قَالُوا بَشِّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تُكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ ﴾ فریشتہ کان ووتیان بہ ئیبراهیم: نیمہ موژدہمان بہ راستی و بہبی گومان داوہ بہ تو، دواپی تو لہریزی نائومیدانا مہبہ، فہرمانی خواہ کہ کوریک بدا بہ تو با پیریش بیت، توانای خوا لہسہرہوہی ہہموو شتیکہ. فریشتہ کان وایانزانی ئیبراهیم بی ئومیدہ لہپیدابوونی کوریک .

﴿ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴾ ئیبراهیم ووتی: من نائومید نیم لہ میہرہبانی و گہورہبی پەرورہدگاری خوم، و ہیچ کہسی بی ئومید نایی لہ میہرہبانی خواہ پەرورہدگار مہ گہر کہسانی لابدہن لہ رینگہی راست و بہہلہدا چوبن و نہزانن توانای خوا فراوانہ، من نائومید نیم بہو موژدہدانہی نیوہ. بہلام زور لام سہیرہ پیریکی وہک من چون منالی نہبیت؟

﴿ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴾ ئیبراهیم دواہی نہوہی دلی کرایہوہو ترسی نہما بہ فریشتہکانی ووت: دواپی نہو کارہ گرتگ و گہورہیدہی نیوہ چ شتیکہ؟ نہی نیرراوہ کان لہلایدن خواوہ، چ کاریکنان بی سپیراوہ و بوچ جینگہیہ نہرون بولای چ کہسی نہرون؟

﴿ قَالُوا إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴾ فریشتہ کان ووتیان لہ ولہلامی ئیبراہیما: بہراستی نیمہ رہوانہ کراوین بو لای گہلینکی تاوانبار و بی باوہر کہ گہلی لوتی برازی توہہ.. نہو

گهله دلنیشوی شاری سه دوم عاموره بونکه شوینی ده ریای (البحر المیت) ه گه لیکی
جهنگ خواز ورینگه گرو تالانکهر و نیرباز بوون. نیر ئیبراهیم ترسا که لوتی برازی
وخیزان و بهیره وانی تووشی نهو سزایه بن له گهل نهو تاقمه تاوانبارانه، بویه فریشته کان
ووتیان:

﴿ إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجِّوهُمْ أَجْمَعِينَ ﴾ مه گهر خا وخیزانی لوت و بهیره وانی .
بهراستی ئیمه نهوان رزگار نه کدین تووشی نهو سزایه نابن هه مویان .

﴿ إِلَّا إِمْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ ﴾ مه گهر ژنه که ی لوت فه رمانان داوه و دیاریمان
کردوه به فهرمانی خوا، بهراستی نهو ژنه له وکه سانه یه نه می پشه وه له نیو شاره که دا و
له گهل تاوانبارانی تر دا تووشی نهو سزایه نه بن و بنه بر نه بن، چونکه نهو ژنه بی باوهر بوه
له ژیره وه پیلانی سازاندوه له دژی لوتی میردی .

کاتی فریشته کان لای ئیبراهیم چونه دهره وهو گه یشته لای لوت موژده یان دایه به
له ناوچوونی نهو گهله داوین پیسه . وهك خوا نه فهرموی :

فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ
إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّكَرُونَ ﴿٦٢﴾ قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ
يَمْتَرُونَ ﴿٦٣﴾ وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٤﴾ فَأَسْرِ
بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْبِثُ مِنْكُمْ أَحَدٌ
وَأَمْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿٦٥﴾ وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ
دَابِرَهُمْ أُولَاءُ مَقْطُوعٌ مُّصْبِحِينَ ﴿٦٦﴾ وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ

يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٧﴾ قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٦٨﴾ وَأَنْتَقُوا
 اللَّهَ وَلَا تَخْزُونِ ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَوْلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٧٠﴾
 قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٧١﴾ لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ
 يَعْمَهُونَ ﴿٧٢﴾

﴿ فلما جاء آل لوط المرسلون ﴾ دوایى کاتى چون بۆلای خانه وادهى لوت
 نیراوه کانی خوا له شیوه و رهنگی چهند کورپکی جوان و شوخدا لوت ترس کهوته دلی،
 بیم و خوفی له وهبو نهو تاوانبارانه دهست دریزی ناپاکی بکه نه سهریان .

﴿ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴾ لوت فهرموی به فرشته کان: به راستی ئیوه تاقمیکن من
 ناتان ناسم و نازانم چ شتیکتان نهوی، زور لام سهیره بهرگی کاروانیتان له بهردا نیه و لهم
 گهله تاوانباره نین. من نه ترسم به بۆنه ی ئیوه وه تووشی ئازار بین و ئیوه له لایه ن نهو
 گهله وه تووشی نازار بین .

﴿ قَالُوا بَلْ جِنَّاتِكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴾ فرشته کان ووتیان: ئیمه نه هاتووین بۆ لای
 تۆ به جزئی گومان له ئیمه پیدایه بکه ی. به لکو هاتووین بۆ لای تۆ بۆ شتی تۆ به و شته
 دلخوش بیی و بۆ نهو شته ی نهو گهله تاوانبارانه گومانیان وایه تووشی نابن له سزای
 خواو له ناوبردنیان، فرشته کان کاری خویانیان بۆ لوت دهرخست که له ناوبردنی
 گهله که یه تی، نهو به لئینه ی تۆ له مه و بهر به و انت دابو که نه گهر واز لهو کاره خراپانه
 نه هیتن خوا سزایان نه دا وایان نه زانی تۆ درۆ نه که ی.

﴿ وَآتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴾ وه ئیمه هاتووین بۆ لای تۆ بۆ جی به جی کردنی
 نهو راستیه تۆ به لئیت داوه به وان به هاتنه خواره وه ی سزا بۆ سهریان و، ئیمه راست
 نه که ین لهم هه والهدا بیگومان نهو گهله بنه بر نه بن .

﴿ فَاسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ ﴾ دواپی تو به خوٲ و به خیرانه که ته وه شه ورؤی بکهن و به گورجی لهم شاره دهرچن له به شیکمی مانه وهی شه ودا .

﴿ وَاتَّبِعْ أَذْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴾ وه تو دواپی خیران و پهیره وانت بکه وه وه له دووایانه وه برؤو هانیان بده به په له برؤنه دهره وه وه هیچ به کی له ئیوه لانه که نه وه بو دووای خوٲان له به رئه وهی نهو سزایه نه بینن و خه فدت بار بن، ئیوه برؤن به ره وه نهو جیگه یه فه رمانتان پی دراوه بوئ برؤن. زانایان بیران جیاوازه له دیاری کردنی نهو جیگه یه ئایا شامه یا ندردهن یا میسر .

﴿ وَاقْضِیْنَا إِلَیْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَٰؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُّصْبِحِينَ ﴾ وه ئیمه سروشان نارد بو لای لوت به جی به جی کردنی نهو کاره که به راستی دواهمین و بنچینه ی نهو تاقمه تاوانبارانه له کاتی به یانیدا بنه پر نه بن و نیشانه و پاشماوه یان نامینی به هیچ جوئی .

کاتی هه والی نهو کوره شوخ و جووان و بی مووانه ی میوانی لوت بلا و بویه وه به ناو شاردار دانیشتوانی رایان کرد بو لای خانوی لوت، وهك خوا نه فه رموی :

﴿ وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِیْنَةِ یَسْتَبْشِرُونَ ﴾ وه چون دانیشتوانی شار و موژده ی خوشیان به به کتری نه دا و به نیازی نه وهی نهو کاره بیژ لی کراوه بکهن له گه ل میوانه کانی لوت، جیهان تاریکبو له روی لوتا به نه رمی و به ژیرانه که وته گفتگو له گه لیان .

﴿ قَالَ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ ضِیْفِی فَلَا تَفْصَحُونِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلا تَخْزُونِ ﴾ لوت فه رموی به و گه له تاوانبارانه: نه وانه میوانی منن و وازبه یتن، دواپی ئیوه من تووشی بی ئاپروی مه کهن و ئیوه له خوا بترسن و من رسواو شهرمه زار مه کهن به رانه ر نهو میوانانه .

﴿ قَالُوا أَوْ لَمْ نَنْهَکَ عَنِ الْعَالَمِیْنَ ﴾ گه له که ی لوت به لوتیان ووت: ئایا ئیمه قه ده غه مان نه کرد له تو میوانداری هیچ که سی نه که ی و بیگانه نه به ته لای تو، پیمان نه ووتی: ریگه له ئیمه مه گره نه گهر نیازی نهو کاره مان کرد. ئیستا تو چون

پال به ئیمه وه نه نی ی و قه ده غه نه که ی له ئیمه له ئاره زووی خو مان ؟

ئەى خواەن بىر وھۆشەكانى روى زەوى: سەبرى ئەو بى شەرمانە بکەن كە ئەو گەلە تاوانبارانە خۆيان بەچاك ئەزانن و لوت بە تاوانبار دائەنن و سەرزەنشتى ئەكەن لە راگرتنى ميان و بەرگرتنى لوت لەو كارە نارەوايەى ئەوان. ھەروەك ئەو گەلە تاوانبارە ھەمو مەزۆفكى خراپ و ڕەگەز پەرسە و تاوانبار كە نرخ بۆ ھىچ رەوشتىكى بەرز و پياوچاكان دانانن و جگەى سودى تايبەتى خۆيان ھىچ شتى نريان مەبەست نى. جىگەى سەرسورمانە كە نەتەوہى كوردى سەم لى كراو داواى مافى رەواى خۆيان ئەكەن ئەيانەوى لە جىگەى باباپىرى خۆيانا بژين كەچى رەوشت پيس و ڕەگەز پەرسەكانى لەو ژيان ھەلساون. كە گەلەكەى لوت نيازى كارى خراپيان بوو لە گەلە ميانەكانى لوت .

﴿ قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴾ لوت فەرموى: ئەم ژانەى شار ھەمويان كچى منن و لەئێوەيان مارە ئەكەم و ببيان كەن بەژنى خۆتان ئەگەر ئەتانەوى ئارەزووى خۆتان بەجى بهيئنن، ژنان پاك و خاوتن و واز لە پياوان بهيئن، دواى خوا فەرموى بە پىغەمەر:

﴿ لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴾ بە گيانى تۆ سویند ئەخۆم: بەراستى ئەو گەلە گومراى و بیهوشى و بەسەرخوشى خۆيان سەرگەردانن و ھاتوچۆ ئەكەن. ھەندى لە زانايان ئەلن: ئەو رستەيە لەلایەن فریشتەكانەوہ بە لوت بێزاراوە. گفتوگۆى ئەوانە، ئەك گفتوگۆى خوا لە گەلە پىغەمەر ﴿ ۞ ﴾ .

دواى خواى مەزن ھەوال ئەدا بەچۆنەتى سزادانى گەلى لوت و ئەفەرموى :

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٧٣﴾ فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمَا سَافِلْهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ ﴿٧٤﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُمْتَوَسِّمِينَ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّهَا لِبَسَائِلٍ مَُّقِيمٍ ﴿٧٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ ظَالِمِينَ ﴿٧٨﴾

فَأَنْقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿٧٩﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ
 الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٨٠﴾ وَءَاتَيْنَاهُمْ ءَايَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ
 ﴿٨١﴾ وَكَانُوا يُنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا آمِنِينَ ﴿٨٢﴾ فَأَخَذْتَهُمُ
 الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ﴿٨٣﴾ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٤﴾
 وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ
 السَّاعَةَ لَآيَةٌ ۖ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ﴿٨٥﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
 الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٦﴾

﴿ فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ فَجَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا وَآمَطْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ﴾
 دووایی گهله که ی لوتی گرت دهنگیکی زور سخت له کاتی چیشته نگاودا سزای نیمه
 تووشی نهوان بو له کاتی هلهاتنی خوردا، دوایی نیمه نهو شاره ی لوتمان گیرا سه ره وهی
 بو خواره وهو ژیراو ژورومان کرد و بنه برمان کردن و، نیمه بارانمان به سه ریانا به ردی
 له گلی رهق، جیگه کانپانمان خاپور کرد، پاشاوهی نهو شاره نیستیا ماوه ته وه هتا
 گهلانی دوایی ته می خوار بین .

﴿ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ ﴾ به راستی هدیله به به برکردن و سزادانی نهو
 گهله ی لوت چه ندین به لگه ی ناشکرا بو نهو که سانه ی ژیرن و ته می خوار نه بن و سود
 له ناموزگاری وهر نه گرن و پسرورن هه مووشتی نه زانن به راستی و بیر ی لی نه که نه وه
 به هو ی نیشانه کانیه وه .

﴿ وَ إِنِّهَا لَبَسِيلٌ مُّقِيمٌ ﴾ وه بهراستی نهو شاره‌ی لوت پاشاوه‌ی ماوه له ریگه‌یه کی بهرده‌واما و ناده‌میزاد هاتو چۆی پێدا نه‌که‌ن و شوینه‌واره‌کان نه‌بینن، پیویسته قوره‌یشیه‌کان ناگاداری خو‌یان بن .

﴿ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴾ بهراستی هه‌یه له تۆله سه‌ندن و له‌ناوبردنی گه‌لی لوت چه‌ندنین به‌لگه‌و نیشانه‌ی ناشکرا بۆ نهو که‌سانه‌ی باوه‌ریان به‌خواو به‌په‌غه‌مه‌ر و به‌بوونی نهو سزایه هه‌یه له‌پاش نه‌وه‌ی خ‌وای مه‌زن باسی گه‌لی لوتی کرد، باسی گه‌لی شوعه‌یبیشمان بۆ نه‌کا که‌ خوا بنه‌بری کردن له‌به‌ر بی باوه‌ری و سه‌ری‌چی کردنیان له‌ ناستی راستی، نهو گه‌له‌یش خ‌اوه‌نی باخ و دارستانی زۆر چر و پرپون و به‌ره‌می زۆریان هه‌بو له‌ نزیک‌ی مه‌دیه‌ن و له‌نیوان حیجاز و شامدا، نه‌وان خه‌ریکی بازرگانی و کرپن و فروشتن بون، جگه‌ی خ‌وایان نه‌په‌رست. له‌ کی‌شانه‌و پێوانه‌دا دانیش‌توانیان نه‌خه‌له‌تان، خ‌وای مه‌زن باسیان نه‌کا و نه‌فه‌رموی :

﴿ وَإِنَّ أَصْحَابَ الْأُكْبَةِ لَظَالِمِينَ فَأَنْتَقِمْنَا مِنْهُمْ ﴾ وه بهراستی دانیش‌توانی لای نهو باخ و دارستانه‌ پرپو چه‌که‌ گه‌لی شوعه‌یب له‌وی نیشته‌جی بون سته‌میان له‌ خو‌یان کردو بی باوه‌رپون، دوا‌یی خ‌وای مه‌زن شوعه‌یبی بۆ ناردن و نه‌وانیش به‌درۆیان خسته‌وه، دوا‌یی ئیمه‌ له‌ناومان بردن و تۆله‌مان لی کردنه‌وه به‌ه‌وی گه‌رما له‌سه‌ریان‌ه‌وه بۆ ماوه‌ی سه‌وت رۆژ، دوا‌یی هه‌و‌ری‌کمان راگرت به‌سه‌ریان‌ه‌وه کۆبونه‌وه له‌ ژیریا به‌نیازی نه‌وه‌ی خو‌یان به‌پاریژن له‌گه‌رما، دوا‌یی خوا ناگری باران به‌سه‌ریان‌اوه هه‌مو‌یانی سوتاند، شوینه‌واری نهو گه‌له‌ ماوه‌ته‌وه به‌ ناشکرای، بۆ نه‌وه‌ی تاوان‌بارانی دوا‌یی ته‌می خ‌وار بن و هه‌له‌مه‌تی خ‌وایان بۆ ده‌رکه‌وی .

﴿ وَ إِنِّهَا لَبِإِمَامٍ مُّبِينٍ ﴾ وه بهراستی نهو دوو شاره‌ی لوت و دانیش‌توانی نهو جیگه‌ پرپو چه‌ و باخ و دارستان ریگه‌یه‌کی ر‌ون و ناشکران بۆ که‌سانی بچن به‌لایانا، هه‌تا بۆیان ده‌رکه‌وی خ‌وای مه‌زن به‌ چ جو‌ری بنه‌بری کردوون ، بۆ نه‌وه‌یش نهو جیگانه‌ چا‌ولی کرا‌وی ناشکرا بن بۆ ناده‌میزادی ژیر .

گه لیکی تر هه بون ناویان سه مود بو، گه لی سالح بون، دانیش توانی حیجر بون که شوینیکه نه که ویتنه نیوان شام و مه دینه، بت پهرست بون. خوی مه زن سالحی بو ناردن بانگیان بکا بو لای خوا پهرستی، سالح و باوه ردارانی تریان به دروخسته وه، بهو بونه وه خوی گه وره له ناوی بردن، وه که خوا نه فهرموی :

﴿ وَ لَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحَجَرِ الْمُرْسَلِينَ وَ آتَيْنَاهُمْ آيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴾ وه به راستی دانیش توانی حیجر گه لی سالح نیراوه کانی خویان به دروخسته وه و باوه ریان بی نه نه هینان به تایه تی پیغه مه ره که ی خویان که سالح بوو، نیمه به خشیومانه به دانیش توانی حیجر چه ندین نیشانه ی ناشکرای نیمه که به لگه بوون له سهر راستی پیغه مه ره کان. به لام نهو به لگانه ریک نه نه که و تن له گه ل ناره زووی نهوان، دوا بی نهو گه له رویان وه رگی را لهو نیشانه ناشکرایانه .

﴿ وَ كَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا آمِنِينَ ﴾ وه نهو گه له له کیوه کاندای چه ندین خانویان بو خویان نه تاشی ترسیان نه بو له روخان و کون کردنی دزو په لاماردانی دوژمن نه وه نده چاکبون، به نه قلی ناته واوی خویان له سزا نه یان پاریزی. له گه ل نه وانه یشدا نه وه نه گه یه نی نهو گه له پیش که و ترو بون خاوه نی شارستانیته بون. یه کی لهو به لگانه خوا پی دابون هوشتری بو سالح ناموژگاری کردبون نازاری نه دهن که چی سهریان بری، بهو بونه وه خوا له ناوی بردن .

﴿ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَالُهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴾ دوا بی نهو گه له ی سالحی گرت دهنگیکی سهخت و تونده هاتنه خواره وه ی سزا بو سهریان له کاتی به یانی کردنه وه یانا. خانه کانیان روخان و خویشیان مردن، دوا بی نه گه یشته فریایان و نهو سزایه ی لانه برد له سهریان شتی پیدایان کردبو بو خویان له دارایی و خانوی له بهرد تاشراوی له کیوه کان .

﴿ وَ مَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ ﴾ وه نیمه ناسمانه کان وزه وی و شتی له نیوان نه واندایه دروستمان نه کرده مه گهر به جوړیکی راستی و ناگونجی

له گهل بهره وامى خراپه كارى، بويه زانستى خوا فهرمى دا به له ناو بردنى نهو گه له و نه هيشتنى خراپه كارىان .

﴿ وَ إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ﴾ وه به راستى و بىگومان روى دوايى ديت و هه موو كاتى چاهه پروانى هاتنى بكه و توله له تاوانباران و بى باوه ران نه سىترى، دوايى تو واز له وان بهينه به واز هيناىكى چاك و لومه يان مه كه و په لهى توله كرده و ه يان مه كه. نه وان خراپه له تو نه كه ن تو لى بوردنت هه بى و به ته ماي جگهى خوا مه به .

﴿ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴾ به راستى په روه ردگارى تو هه ر نه وه دروستكه رى هه مو بونه و ه ران و خو ره و شتيان، نه زانى به و كه سانه بى باوه ر و دوو روون .
نه گير نه وه كهوت كاراونى جوله كه كان له ده روه هاتنه وه بو مه دينه له يه كه روى دا، باره كانيان نه ورىشم و بو و گه وهه ر و شتى ترى به نرخ بوون. مو سلمانان ووتيان: نه گه ر نه و دارايى و سامانه بو ئيمه بووايه خو مانان به هير نه كرده و دامان نه نا له ريگهى خوا و سه ركه و تنى نايى ئيسلامدا. خواى مه زن دلخوشى دانه وه و فره موى:

وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْءَانَ
الْعَظِيمَ ﴿٨٧﴾ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْهُمْ
وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَخَفَضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَقُلْ إِنِّي
أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٨٩﴾ كَمَا أَنزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩٠﴾
الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْءَانَ عِضِينَ ﴿٩١﴾ فَوَرَّيْكَ لَنَسَلْنَهُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٩٢﴾ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾ فَأَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ

عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٤﴾ إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿٩٥﴾ الَّذِينَ
يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ
أَنَّكَ يَصِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٧﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ
مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩٨﴾ وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٩٩﴾

﴿ وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ﴾ وه نیمه به خشیمان به تو حدوت
نایهت لهو نایهتانه دوو جار دوو پات نه کریته وهو به تویشمان به خشیه وهو قورئانه
گهوریه چاو ساغ و شاره زایی کهر وروناکیه بو هه موو دلّی و لای نیمه خویندنی
قورئان پاداشتی گهوره ی ههیه .

زانایان له مانا کردنو مه به ست له رسته ی (سبعان من المثنی) بیرو بو چونیان جیاوازه
له هه موویان به هیتر ته مه یه که ناوه بو سوره تی فاتحه، چونکه حدوت نایه ته و دوو پات
نه کریته وه له هه موو رکاته کانی نو یژدا، باسی خوییه تی خوا و په رستی خوی تییدا
کو کراوه ته وه، نهو سوره ته به یی گومان لهو حدوت کاروانه ی جوه کان زور گهوره تره .
﴿ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ ﴾ تو چاوه کانی خوت در یژ مه که و
مه نواره بو لای شتی نیمه چهند تاقمی له بی باوه راغمان بهو شته بهر خوردار کردوه و
بهو شته رانه بو یرون .

﴿ وَلَا تَخْزَنْ عَلَيْهِمْ وَ اخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴾ وه تو خه فدت مه خو له سه ر شتی
له کیسی تو چوه له هاو به شی نه وان له جیهاندا و له سه ر بی باوه رنه هینانی نه وان و له
هه زاری و بی سامانی هاو ری کانت و، تو رایحه بالی خوت بو باوه رداران دانه وینه، چونکه
ریژ گرتن له وان ره زایه تی خوییه .

﴿ وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴾ وهتو بلی: بهراستی من ئیوه نهترسیتیم به بهلگهی رپون
ناشکرا له سزای خوا نه گهر ئیوه باوهر نههین و بی فهرمانی خوا بکن خوا سزاتان بو
نهنیری نه گهر باوهر نهیهرن .

﴿ كَمَا أَنزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ﴾ بهویسهی سزایه کی نهوتو
ئیمه ناردومانه خوارهوه بو سهر نهو کهسانهی نهوتو قورئانیان پارچه پارچه نهکرد، باوهر
بههندی کیان نههینا و باوهریان بههندی تریان نههینا، ههرشتی به گویرهی سودی نهوان
نهبویه باوهریان پی نههینا و باوهریان به جگهی نهو نههینا .

زانایان بیرو بچونیان له بارهی نهو کهسانه فهرمودهی خویان پارچه پارچه نهکرد
جیاوازه: ههندیکیان نهلین: بریتین له جوهکان و گاوارهکان، ههندی تریان لایان وایه
بریتین له بت پهستان نهیان ووت: قورئان جادوهو هونراوه و چیرۆک و نهفسانهیه .

﴿ قَوْمَكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ دوابی به پهروهردگاری تو سویندم
بی: بهراستی ئیمه پرسیار نهکهین لهو کهسانهی قورئان پارچه پارچه نهکهن ههمویان
لهشتی نهوان نهیکه له پارچه کردنی قورئان وله بهدروخستنهوهی تو و لهشتی تریان .
﴿ فَاصْلَعْ بِمَا تُؤْمَرُونَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴾ دوابی تو بانگی ئادهمیزاد بکه و
دهنگی خوت بهرز بکهروه به راگهیانندی شتی تو فهرمانت پی نهدری و بهوانی بسهلینه
به بهلگهی بههیز که قورئان یاسای بهردهوامه بو ئادهمیزاد و، تو روی خوت وهرگیره
لهبت پهستان و پشتیان تی بکه .

﴿ إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴾ بهراستی
ئیمه بهسین بو تو و نهتپاریزین لهو کهسانهی نهوتو گالتسه نهکهن به قورئان و بهتو،
نهگیرن و دانهین له گهل خوادا چهندین خوی پروپوچ بو پهستن، دوابی نهزانن بهشتی
توشیان نهپی له روژی دوایدا له سزای گران .

زانایان نهلین: نهو ئایهته دهربارهی لهناوبردنی پینج کهس له گهورهکانی قورهیشهی
هاتوته خوار که نازاری زوری پیغمههریان نهدا که نهمانه: وهلیدی کوری موغیره.
عاسی کوری وائیل. عودهی کوری قهیس. نهسودهی کوری عهبدیهغوس. نهسودهی
کوری نهلوتهلیب. دوابی خوی مهزن ههریهکه لهوانی لهناوبرد زور بهبی نرخ و
بهنازاری گران .

شتیکی سروشتی و یاساییە که پیغمەر ﴿ﷺ﴾ دلی تەنگ بوە بەشتی بی باوەران ئەیلین، چونکە پیغمەر ئادەمیزادەو لەخوین و گوشت دروست کراوە، خەفەت ئەخوا بەشتی ئادەمیزاد خەفەتی بۆ ئەخوا و دلخۆش ئەبی بەشتی ئەوان پێی دلخۆش ببن. بەلام پەيوەندی لەنیوان خەفەت و پەرستنی خوادا چ شتیکی هەتا خوا فەرمان بدا هەركاتی خەفەت روی تی کردو دلی تەنگ بو پەنا بۆ لای پەرستنی خوا؟ لەوەلامی ئەو پرسیارەدا بیژراوە: خوا فەرمانی نەداوە بە پەرستنی خوا لێرە لەبەرئەوێ رۆنی بکاتەوێ که دلتەنگی ئەیتتە هۆی فەرمان دان بە پەرستنی خوا .

ئەبی بزانی فەرماندان بە پەرستنی خوا نەبەستراوە نەبە کاتی خەفەت و نە بە کاتی دلخۆشی بەلکو فەرماندان بە پەرستنی خوا لێرە هیماوە لەوێ ئادەمیزاد ئەبی هەر پشت بەخوا بیهستن بەتەنها کاتی شتی پەیدا بو ئازاری پێ گەیاندن. کەواتە مانای ئەم ئایەتانە دواوی پێویستە بەوجۆرە ئاماژە ی بۆ بکری :

﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرَكَ بِمَا يَقُولُونَ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾

وێ بەراستی ئێمە ئەزانین که تۆ دل تەنگ ئەبی بەشتی بی باوەران ئەیلین: کهخوا هاوبەشی هەیه، گالته به تۆ ئەکەن وتاوانچ ئەگر نه قورئان، دواي تۆ پەنا بیه بۆ لای خوا لەشتی بەتۆ ئەگا لە ئازار بەهۆی پاك و خاوەنی و سوپاسی پەرورەدگاری خۆتەوێ خوا خەفەت و ناخۆشی تۆ ناهیلێ، پاك و خاوەنی دەرپرە بۆ خواو سوپاسی خوا بکە لەسەر ئەوێ خواي مەزن رێهەرایەتی وراغومایی تۆی کردووە ، تۆ لەو کەسانە بە نوێژ ئەکەن و سوژدە بۆ خوا ئەبن .

﴿وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ﴾ وەتۆ بەردەوام بە بۆ پەرستنی خوا هەتا دیت بۆ لای تۆ مردن بەبی گومان و هەتا دواکاتی ژیاوت بەردەوام بە لەپەرستنی خوادا .

بەیاریدە ی خوا کوتایی لە ۱۰ ی مانگی شەوال (۱۴۲۰) رێکەوت

بەرانبەر ۱۷ / ۱ / ۲۰۰۰ زاینی

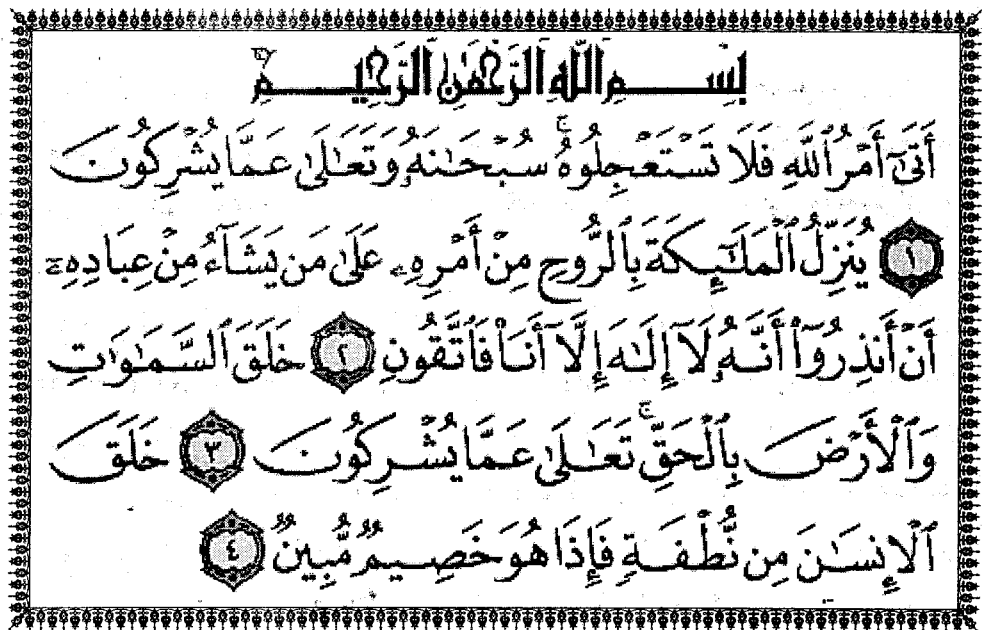
داوام لەخواي مەزن ئەمەیه یاریدەم بدا لەسەر کاری چاک و پیرۆز

﴿ سوره تی نه جل ﴾

لهمه که هاتوته خواره وه. جگه له نایه تی (۲۶- ۱۲۷- ۱۲۸) که له مه دینه هاتونه ته خواره وه. ژماره ی نایه ته کانی (۱۲۸) نایه تن .
پیغمه ری خوا بت په رستانی نه ترسان له سزای نازاردار، نه وانیش وه لامی پیغمه ریان نه دایه وه به گالته پی کردنه وه نه یان وت: نه گهر راست نه که ی با نه وسزایه بیته خواره وه، خوا نه فهرموی :

﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾

(به ناوی خوی به خشنده و میهره بان)

﴿ اَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ ﴾ پیغمه ر ﴿ ۱ ﴾ بت په رستانی نه ترسان له سزای خوا، نه وانیش نه یان ووت: دهیا خوا باران ببارینی به سه رمانا، خوا وه لامی دانه وه: به راستی سزای خوا دیت بو لاتان له روژی دوایدا، دواپی ئیوه: په له مه که ن بو هاتنی فره مانی خواو سزدانی ئیوه. خوی مه زن به ووشه ی رابوردو فره مویه تی هاتوه فره مانی خوا، چونکه

ئەو ەندە گومان لە بونیا نى ە وەك ئەو ەى ەاتى بۆ لايان ئەگىنا ئەو سزايە لەرۆزى دوايىدا دىت بۆ لايان .

﴿ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴾ پاك و خاوتى بۆ خوايە و بەرز بالاو دورە لەشتى بت پەرستان ئەيکەن بە ھاوبەش بۆ خوا لە فرىشتەو ئادەمیزاد و بتەکان .

﴿ يُنْزِلُ الْمَلَكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ﴾ خوا فرىشتەکان ئەنیرێتە خوارەو بە ھاوڕێتەى سروش و قورئانەو لە فەرمودەکانى خوا، سروش و قورئان ناوئراون بەگيان چونکە دلى ئادەمیزاد زىندو ئەکەنەو بەلابردنى ئەزانين و خوانەناسين، ئەى نيرتە خوارى بۆ سەر ەەرکەسى ئارەزوى ەبى لەبەندەکانى خواو ئەيانکا بەپێغەمەر بۆ گەياندننى فەرمودەکانى خوا .

﴿ أَنْ أَلْذَرُوا وَآلَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ﴾ کەئەو بەندەکانى خوا راى بگەيەنە بە ئادەمیزاد بە ھاوى قورئانەو کە بەراستى ەىچ خوايە نى پەرستنى بۆ بکرى مەگەر ەەر من، و دوايى ئيوە لە خوا بترسن و خۆتان لەبى فەرمانى خواو بت پەرستى ولەسزاي خوا پيارێزن.

﴿ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴾ خوا دروستى کردوە ئاسمانەکان و زەوى بەراستى و بەبى گومان خوا بەرزتر و دوورترە لەشتى بت پەرستان و بى باوەران ئەيکەن بە ھاوبەش بۆ خوا، ئەو کەسەى تواناي دروست کردنى ئاسمانەکان و زەوى ەبى شايستەى ئەو ەنى ھاوبەشى بۆ دابىرى لە فرىشتەو جگەى فرىشتە لە پەرستندا .

﴿ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴾ خوا ئادەمیزادى دروست کردوە لە دۆبى ئاوى قيرەون و بى ترخ کە ئەچیتە نيوئالانى ژنان ەتا ماو ەى کى ديارى کراو لە دوايىدا ئەبى بەخوين و دواتر ئەبى بە پارچە گوشتى دواتر بە منالى و بە نەفامى پەيدا ئەبى دوايى ئەبى بە مروفىکى ژير .

﴿ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴾ دوايى کوتوپر ئەو ئادەمیزادە ئەبى بە دوزمىکى ئاشکراو سوپاسى چاکەى خوا ناکا و دەست ئەکا بە گفتوگوى پر و پوچ . بەتايەتى ئوبەى کورى خەلف ئەى ووت: زىندو و بونەو ە نى دواي پزانی ئيمە .

خواى مهزن كاتى باسى دروست كردنى ناسمانه كان و زهوى و ناده مىزادى كرد،
له دوايىدا باسى نهو شتانه نه فرموى كه ناده مىزاد سودى لى و هرنه گرن و پيوستيان پى
هه به له خوادرمه نى و بهرگ و شتى تر. نه فرموى:

وَالْأَنْعَمَ

خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

﴿٥﴾ وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرْجَوْنَ وَحِينَ تَسْرَحْنَ ﴿٦﴾

وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بَالِغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ

الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٧﴾ وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ

وَالْحَمِيرَ لَتَرْكُبُونَهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨﴾

وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَايْزٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ

أَجْمَعِينَ ﴿٩﴾

﴿ و الانعام خلقها لكم فيها دفء و منافع و منها تاكلون ﴾ و خوا چواربى دروست كرده
بۆ سودى نبوه، چواربى برتين له هوشتر گاو مەرو بزن كه خوا رامى كردون بۆ خزمەتى تايبه تى
نبوه، هه به له و چواربى ياندا شتى خۆتانى پى پاریزن له سه رما، له پيست و كورگ و خورى
وموه كانيان، بهرگ و راخەر و سه رخەر و شتى تریان لى دروست نه كەن و چه ندين سودى تریان
تيذا هه به وهك رۆن و كه ره و ماس و په نير و شير و گوشت و گواسته وهى كه لو په لتان و
سورابونيان و كيلانى زهوى بۆ پيكهينانى دانه ويله و ميوه و كشت و كال و، هه به له و چواربى ياندا
شتى نبوه نهى خۆن له وانهى باسبان كران .

﴿ وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرْجَوْنَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ﴾ و هبؤ سوودی ئیوه ههیه له و چوار پییانه دا جوانی و نارایش و ته ماشا کردنیان له لای خانوه کانتان و له کاتی وهستان و مۆل دانیان وه له کاتیکا ئیوه ئه یان هیننه وه له له وه پرگا کانیان بۆ ئارام گرتن و پشودانیان له په چه کانیان و دهست نه کهن به کاویژ کردن و، جوانی له وانا ههیه له کاتیکا ئیوه دهریان نه کهن له په چه کانیان بۆ له وه پرگا کانیان و بۆلای رووبارو کانیه کان بۆ خواردنه وهی ئاو، چاوتان به ته ماشا کردنی ئه وان روون نه بیته وه و دلتان خوش نه بی چونکه نه به هوی ژیان و گوزه رانتان .

﴿ وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بِالْغِيَةِ إِلَّا بِشَقِّ الْأَنْفُسِ ﴾ و نه و چوار پییانه خۆتان و باره گرانه کانی ئیوه هه لئه گرن له شاریکه و هبؤ شاریکی تر ئیوه بۆتان نه هه گونجا بگه نه ئه وشاره مه گهر به ره نجاندن و ئازاردان و ماندوو بونی خۆتان به پیاده بیی به بیی باره کانیشتان، خو نه گهر نه و بارانه بکه نه کۆلی خۆتان و بییان بهن بۆ شاری زۆرتر ماندوو نه بن و ئازارتان توش نه بی.

﴿ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَّوُوفٌ رَّحِيمٌ ﴾ به راستی پهروه ردگاری ئیوه زۆر به بهزه ی و میهره بانه به بی ژماره که نه و چوار پییانه ی دروست کردوه و پامی کردون بۆ ئیوه بۆ نه و مه به ستانه ی پشوو .

﴿ وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً ﴾ و هخوا دروستی کردوه بۆ سوودی ئیوه چاره وهی و هیست و گوی دریزه کان له بهر نه وهی ئیوه سواریان بن بۆ پیوستی و جی به جی کردنی کاره کانتان و جهنگ کردنان له کاتی ناشتی و جهنگداو، خوا نه و گیاندارانه ی دروست کردوه بۆ ئیوه له بهر جوانی و ته ماشا کردنی ئیوه و نارایشیان بهن بۆ ریمازی و پیش برکی و ریزیان بهن بۆ رابورادن له گه له نه و سودانه ی تر باسکران .

﴿ وَيَخْلُقْ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴾ و هخوا دروستی نه کا بۆ سوودی ئاده میزاد شتی ئیوه نایزان و نه تان دیوه، وینه ی فرۆکه و ماشین و پاپۆر و جوهره ها میوه ی خوش و چه نندین شتی تری سوود به خش بۆ ئیوه .

بۆ زانين: گۆشتى چارهوئى خواردنى لای پيشهوا شافيعى رهوايه، لای پيشهوا حنهفى قهدهغهنيه، گۆشتى هيسرو گوى دريژ قهدهغهبيه لای پيشهوايان حنهفى وشافيعى ونههمه، لای پيشهوا ماليك قهدهغهنيه. بهلام خوادريان چاك نيه. ﴿ وَعَلَى اللَّهِ قَسْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ ﴾ وهلهسهر پروونكردهوى ريگهى راست كه مروف نهگهيهنى بۆ لای راستى راغوبى وهرگرتن و، ههندى ريگه ههه خوارو خيچن ولايان داوه لهراستى بهويندى نايه كاني جگهى نيسلام له نايينى جوه كان كه نه لين: عوزهير كورى خوايه، نايينى گاواره كان لايان وايه عيسا كورى خوايه، ههندى تريان ههه گاو ناگر په رستن و چه ندين بيرو باوه رى ترى پرووچ .

﴿ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴾ وههگهه خوا ناره زوى بكر دايه ئيهوى ناده ميزادى ناچار نه كردن هه مووتان بۆ لای باوه رهيان و كهسيان بى باوه ر نهه بون، بهلام خوارى مهزن واز له ناده ميزاد نهه ئى كه بههوى نه قلى خويانه وه ريگهى راست بدوزنه وه، هه تا شياوى پاداشت وتوله بن .

دواى نه وهى خوا باسى چاكهى خوى بهسهر بهنده كاني خويه وه كرد له بهر سودو رابواردنى جوانى نه وان باسى بارينى بارانمان بۆ نه كا كه گهروه ترينى چاكهى خوايه بۆ ناده ميزادو نه فهرموى:

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾ يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَفْكُرُونَ ﴿١١﴾ وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ

مَسْحَرَاتٍ بِأَمْرِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
 ﴿١٣﴾ وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ إِنَّ
 فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَكَّرُونَ ﴿١٤﴾ وَهُوَ الَّذِي
 سَخَّرَ الْبَحْرَ لَتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا
 مِنْهُ حَبْلَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَازٍ فِيهِ
 وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٥﴾
 وَالْقَى فِي الْأَرْضِ رَوْسًا أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا
 لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾ وَعَلَّمَتِ الْوَيْلَ وَالْجَمِيمَ هُمْ يَهْتَدُونَ
 ﴿١٧﴾ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٨﴾ وَإِنْ
 تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩﴾
 وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تَعْلِنُونَ ﴿٢٠﴾

﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ﴾ خوا کہ سیکی نہ تو تیرے نار دودہ تہ خوار وہ
 لہہ وری ناسمان ناویک بز سوودی نیو، دواپی لہو ناوہ چہ ندین رو بار پیدایا نہی و
 ہندیکی نہ چیتہ نیو زہوی لہ کانیہ کاندہ دہر نہ چی و لہ ناو بیرہ کانیشا بہ دولچہ دہری
 نہین، خواپی مہزن چاکہی خوی نہ ریژی بہ سہر بہندہ کانی خویا بہوی ناوہ وہ، دواپی:

﴿ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴾ ههندی له وئاوه نه گیری بهوی ئیوه
بیخونهوه و خوتانی بی بشورن و خانووی بی دروست بکهن و بهوی پاپورو شتی ترهوه
بسورپتهوه بهنیو روبارو دهریاو زهریاکان، بههندی له وئاوه پهیدا نه کا درهخت و گیا
لهلهوه رگاگاندا ئیوه به وئاوه ئاژاله کانی خوتانی بی بهخیونه کهن.

﴿ يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالتَّخِيلَ وَالْأُغْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ﴾ خوا
نهریوی بۆ سوودی ئیوه بهوی نه وئاوهوه سهوزایی وزهیتون و داری خورما و درهختی
تریکان و میوه کانی تر و نهریوی لههمو جوړه بهرهمه کانی تر چندنین دانه ویلله
جوړاو جوړ بۆ ئیوه .

﴿ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴾ بهراستی هیه له دروست کردن و پهیدا کردنی
نه و شتانه بهوی ئاوهوه نیشانه و بهلگهی زور گه وره له سهر تواناو زانستی خوا بۆ تاقمی
بیر بکه نهوه له وکاره زور سهرسورپنه رانه و له جوړی پهیدا بونیان له ده نکي دانه ویلله و تهر
نه بی به بونهی ئاوهوه نه قلیشی نه و شتانه ی لی پهیدا نه بی .

﴿ وَسَخَّرَ لَكُمْ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ﴾ وه خوا رامی کردوه بۆ سوودی ئیوه
شهو به زوری بۆ پشودان و خهوتن و روژیشی بۆ رام کردن به زوری بۆ کار کردن و
پهیدا کردنی زیانتان و خوری بۆ ئیوه رام کردوه هه تا بهوی روناکی خوړه وه بگه رپن
به چیگه کانی زه ویدا و گهرماییتان بۆ بسازینی بۆ گه شه کردنی خوتان و ئاژال و کشت
و کالتان و مانگی بۆ ئیوه رام کردوه بۆ نه وهی ریگهی بی بدوزنه وه له تاریکی شه و
تاریکی نیوده ریاکاندا .

پرسیار / نایا که ناوی شه و برا پیویست نه کات ناوی مانگ ببری، یا ناوی روژ برا
پیویسته ناوی خوړ ببری ؟

وه لām / به لی: چونکه وائهی شه و پهیدا نه بی به بی مانگ، روژیش هه ندیکه
له سوده کانی خوړ و بریتی نه له هه مو سوده کانی خوړ .

تهفسیری زمناکوی

﴿ وَالتَّجْوُمُ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ﴾ وه نهستی ره کان رام کراون بۆ سودی ئیوه بههوی
فرمان ودهستوری خواوۆ بۆ نهوهی ئیوه ینگهی خۆتانی پی بدۆزنهوه لهنیو تاریکی
زهریاو دهریاکان و لهسهه رووی زهوی. رستهی (بآمره) ئاماژه ئه کا بۆ بهر پیچ
دانهوهی مادییه کان کههه مو روداوی جیهان نه گیر نه وه بۆلای سروشت هه ربه ته نها .

﴿ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴾ به راستی ههیه له دروست کردنی نهوشتانهی
رابوردون چه نندین به لگهی به هیز له سهه تواناو زانستی خوا بۆ تاقمی خاوه نی نهقلی
تهواو بن و بۆیان ده رنه کهوی هه موو شتی یه هوی توانای خواوه پهیدا نه بن .

﴿ وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذْكُرُونَ ﴾ وه خوا رامی
کردوه بۆ سودی ئیوه شتیکی نهوۆ دروستی کردوه بۆ تان لهزه ویدا به جوۆی رهنگه کانی
جیاوازن له تام و بۆن و جوۆی رووه که کان، خوا لهزه ویدا چه نندین کانگای ته پرو ووشک
وجه نندین سهوزایی هه مه جوۆی پهیدا کردوه، به راستی ههیه له دروست کردنی نهوشته
به لگهی زۆر گهوره بۆ تاقمی ئامۆزگاری وه ربگرن و سوپاسی خوا بکه ن له سهریان .

﴿ وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا ﴾ وه خوا که سیتیکی نهوۆیه رامی
کردوه بۆ سودی ئیوه دهریا به جوۆی دهسته لاتی داوه به ئیوه بتوانن بگه رپن به نیو رو یاردا
و سودی لی وه ربگرن به راو کردنی نیچره کانی نیو دهریا وینهی ماسی، بۆ نه وهی ئیوه
بتوانن بخۆن لهو شتهی راوی نه که ن گوشتیکی ته پرو تازهی ماسی راو کراو، ئیتر ئاوه که ی
سویریی یا شیرین بی .

﴿ وَكَسَخَّرَ جُودًا مِنْهُ حَلَبَةً تَلْسُوسُهَا ﴾ وه ئیوه ده رنه هین له ودهریایه دا شخل و شتی
تری به نرخ له مه رجان و شتی تر ئیوه خۆتان و ژنه کانتان ئه یکه نه به رتان و ئه ی پۆشن و
خۆتانی پی نه رازینه وه .

﴿ وَتَرَى الْفَلَكَ مَوَاجِرَ فِيهِ وَتَلْبَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴾ وه ئیوه به چاری
خۆتان که شتییه کان نه بین له نیو شه بۆلی ئاوی دهریا کانا ئاوه که نه که ن به دوو که رته وه
به لای راست و په لچه پاو جیگهی خۆیان نه که نه وه له نیو دهریادا ، بۆ نه وهی ته می خواری

وهرگن و بۆ نهویش ئیوه پدیدابکهن قازانجی بازرگانی و خواردهمهنی فراوان بههوی سواربوونی کهشتیهکان له نیو ده ریادا و و بۆ نهویش ئیوه سوپاسی خوا بکهن له سهر ئهو ههمو چاکانه خوا به ئیوهی به خشیوه وههتا خوا چاکهی زۆرتان له گه لدا بکا .

﴿ وَ أَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ ﴾ وخوا دایناوه لهزهویدا چه نندین کیوی بۆ نهوهی زهوی بوهستی و نه جولی و تووشی نازارنه بن و زهویش به توندی نه سوڕینه وه .

﴿ وَأَنْهَارًا وَ سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴾ وخوا دایناوه لهزهویدا چه نندین روبر بۆ نهوهی خۆتان و نازالتان و کشت و کالتان ناویان لی بچۆنه وهو خانو و ته لاری بی دروست بکهن و خوا بۆی داناون چه نندین ریگهیه له پرووی زهویدا بۆ نهوهی ئیوه شاره زایی وهر بگرن و برۆن بۆلای ههموو گوند و شارێ بتانهوی بۆیان بچن ههتا سهرگهردان نه بن .

﴿ وَعَلَامَاتٍ وَبِالنَّجْمِ تَهْتَدُونَ ﴾ وخوا دایناوه چه نندین نیشانهیه کی ئهو تو شاره زایی ناده میزاد نه کهن بۆ لای ریگهکان و بۆ نهوهی بگه ن بهمه بهستی خۆتان به وینهی کیو وشیوهکان و بههوی تهستی ره کانه وه ناده میزاد راغوبی وهر نه گرن به شه ودا له ووشکایی و ده ریادا .

﴿ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴾ نایا دواپی کهستی دروست بکا ههموو بونه وهران، به تاییه تی ناسمانه کان و زهوی و مروف و نهوانه ی تر باسیان کرا وینه ی کهستی که هیچ شتی دروست نه کا و خویان دروست کراو بن وهك ئهو بته بی گیانانه بت په رستان نه یان په رستن، نایا دواپی ئیوه بۆ بیرناکه نه وهو ئامۆزگاری وهر ناگرن ههتا خۆتان رزگار بکهن له و بیرو باوه ره پوچانه .

﴿ وَإِنْ تُعَذِّبْهُمْ نَعْمَةً اللَّهُ لَا تُخْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ وه نه گه ر ئیوه بتانهوی چاکه کانی خوا بژمیرن ئیوه ناتوانن بیانژمیرن له بهر زۆری چاکه ی خوا . به راستی خوا لی خۆشبوونی زۆره بۆ ئهو که سانه باوه ر نه هین، میهره بان و خاوه ن به زه ییه بۆ گونا هباران که سوپاسی چاکه ی خوا بکهن به جوړی شایسته ی خوا بی .

﴿ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرَوْنَ وَمَا تُغْلَنُونَ ﴾ وخوا نه زانی به شتی په نهانی نه دهن له بیرو باوه ری پوچتان و نه زانی به شتی ئیوه ناشکرای نه کهن له کرده وه کانتان .

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ

مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْوَاتٌ غَيْرُ

أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾ إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ

فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ

﴿٢٢﴾ لَا جَرَمَ أَتَى اللَّهُ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ

لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٣﴾

﴿ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴾ وه کهسانیکی نهوتی

بته کان نه پهرستن له جگهی خواو به لایانه وه وایه هاوبه شی خوان له پهرستندا ناتوانن هیچ شتی دروست بکنن و نهوان دروست کراوی خوان و تاشراوی دهستی ناده میزادن .

﴿ أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴾ نهوانه ی جگهی خوا مردوو بی گیانن

و زیندوو نین و مهرجی پهرستراو نه وه یه زیندوو بن و نهوانه ههست ناکه ن چ کاتی زیندوو نه کرینه وه، نه گهر گیان بکری به بهریان و له روژی دوایدا زیندو بکری نه وه بیتراری دهر نه برن له وه که سانه ی نهوانیان پهرستوه .

پرسیار/ پتی (واو) له پرسته ی (یشعرون ، یبعثون) بو که سانی به کار نه هینری خواوه نی

نه قلبن، بته کان خواوه نی نه قل نین، چون به کار هینراوه بو یان ؟

وه لام/ نهو پسته به کار هینراوه بو نه وبتانه، چونکه به گویره ی باوه ری بت پهرستان

نه وبتانه خواوه نی نه قل و ههستن .

پرسیار/ نهوتانه زیندوو ناکرینهوه، چوَن خوا نهفه رموی ههست ناکهَن زیندوو نه کرینهوه؟

وه لَام/ هه ندی له زانایان لایان وایه راناوی رستهی (یشعرون) نه گهرینهوه بو لای بته کان، راناوی (یبعثون) نه گهرینهوه بو لای یت په رستان. یانی بته کان ههست ناکهَن چ کاتی بت په رستان زیندوو نه کرینهوه؟ ئیتر چوَن شایستهی په رستن؟

﴿ إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ ﴾ خوی ئیوهی ناده میزاد خویسه کی تهنه او بی هاویه شه وئوهی شایانی په رستنبی پیوسته تهنه بی هاویه شی نه بی، نهوتانه بهو زوریسه شایانی په رستن نین.

﴿ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴾ دواپی که سانیکی نهوتو باوهر بهر وژی دواپی نایه رن دلایان ووشکهو راستی نانا سن و دژی به کیتی خوان و دژی ریگهی راستن و نامور گاری وهر ناگرن وادی خوا ناچیتنه دلایان و به ئومیدی پاداشتی دوا وژ نین و له سزای خوا ناترسن و، نهو که سانه خو یان به گه و ره نه زانن به رانه ر به فهرمانی خوا، بویه په پیره وی کردنی پیغمه ر وهر ناگرن .

﴿ لَا جَرَمَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَسْرُونَ وَما يَعْلَنُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَجِبُ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴾ بیگومان به راستی خوا نه زانی بهشتی نهو بی باوه رانه په نهانی نه ده ن له دلایان و بهشتی نا شگرای نه که ن له کاری خراب و جهنگ هه لگیر سان و دوژ منایدتی پیغمه ر. به راستی خوا خوشی ناوین نهو که سانه ی خو یان به گه و ره نه گرن له ناستی به کیتی خوا و پیغمه ری ئیسلام .

خوی مه زن له نایه تی پیشوودا باسی نهو که سانه ی کرد باوهر بهر وژی دواپی نایه رن له بهر نه وه ی خو یان به گه و ره دانه نین، له م نایه ته ی دوا ییدا باسی نهو ه مان بو نه کا که نهو بی باوه رانه قورئان به ده ست نووسی رابوردوان و چیرۆك نووسان دانه نین. نه گه ر پرسیاریان لی بکرایه له باره ی قورئانه وه نه بیان ووت: بی سوود و پر و پوچه، وه ک خوا نه فه رموی:

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَّاذَا أُنْزِلَ رَبُّكُمْ
قَالُوا السَّطِيرُ الْأَوَّلِيَّةُ ﴿٢٤﴾ لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً

يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَمَنْ أُوْزِرَ الَّذِي يُّضِلُّوْنَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا
سَاءَ مَا يَزِرُّوْنَ ﴿٢٥﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ
فَأَنَّى اللَّهُ بُنِيَ نُهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ
مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَتْهُمْ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾
ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يُخْرِجُهُمْ وَيَقُولُ أَتَيْنَ شُرَكَاءَ عَالَمٍ
كُنْتُمْ تُشَقُّوْنَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِيْنَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْآخِرَى
الْيَوْمَ وَالسَّوْءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٧﴾ الَّذِيْنَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ
ظَالِمِينَ أَنْفُسِهِمْ قَالُوا السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَى
إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَأَدْخَلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ
خَالِدِينَ فِيهَا فَلَيْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾

﴿ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أُنْزِلَ اللَّهُ رَبَّكُمْ قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴾ وه هدر کاتی بیژرای بی
باوهران چ شتیکی نهوتزیه پدروهر دگاری نیوه ناردوییه تییه خواره وه بوسه موحه مه د
نهیان ووت به گالته بی کردن نهو شته نوسراویکن دهر هیئراون له نامه کانی پیشووه کاندا
بهی نهوهی به لگه یه هدی له سه ر راستی نهو شته. نهو گفتو گزیانه یان نه کرد له بهر لادانی
ناده میزاد له ریگه ی راست .

﴿ لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴾ له بهرئهوهی گونااهی گومرایی خویان به تهوای هه لگرن له رۆزی دوایدا خوا له هیچ گوناهیکیان خوش نایی، چوتکه گومرایی جیگهی خۆی گرتوه له دلیان .

﴿ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّوهُمْ يَغْيِرْ عِلْمٌ ﴾ وه بو نهویش هه لیگرن هه ندی له گونااهی که سانیکی نهو تو نهو بی باوه رانه لایانداون له پنگهی راست به بی نهوهی لادراوه کانیان بزنان له گومراییدان به بی به لگه و نهوایه چاک و خراپان جوئی بگردایه تهوه که واته بیانویان نیه .

﴿ أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴾ ئیوه ناگادارین و بزنان خراپ شتیکه نهو بی باوه رانه هه لی نه گرن . به راستی خویان گومران و که سانیکی تریان لاداو له پنگهی راست .

﴿ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ﴾ به راستی که سانیکی نهو تو له پیش بت په رستانی مه که وه بوون پیلان و فیلیان سازاندوه بو پیغمه ره کانی خویان، دواپی خوا پیلانه که یانی پروپوچ کردوه تهوه، نهو که سانهی پیشوینهی نه مردوی کوری که نعان که دژی ئیبراهیم بو کۆشکیکی زور بهرز و سه رسورهینهی دروست کردبو که بیپاریزی له رودای رۆزگار، به لام به بی هوده ده رچوو، وه که خوا نه فهرموی:

﴿ فَأَتَى اللَّهَ بُنْيَانُهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ ﴾ دواپی خوا نیازی فهرموو بر وخینی کۆشکه که یان وله بن هه لی که نی، بۆیه فهرمانی خوا چو بۆلایان و کۆشکه که یان له ژووره وه روخان به سه ریانان .

﴿ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴾ وه چوو بۆلای نهو گه له بی باوه ره سزای خوا له جیگه یه که وه ههستی پی نه که ن، کۆتایی هه مو که سی دۆژمنایه تی راستی بکاو پروپاگندهی درۆو بلا و بکاته وه وینهی نهو بی باوه رانه نه بی، ئیتر نهو راستیه له سه ر زمانی پیغمه ره وه ده رچی یا له زمانی تره وه ده رده چی.

﴿ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقِقُونَ فِيهِمْ ﴾ له پاشا خوا له رۆزی دوایدا رسوایان نه کا به سزایه جگهی سزای جیهان که توشیان نه بی و، خوا

نه فهرموی به بت پهرستان : له چ جیگه به کن نه وشتانه ی نه و تو ئیوه نه تان کرد به هاو بهش
بومن له پهرستندا، ئیوه دوزمنابه تی پیغه مهران بی نه کردن له باره ی نه و بتانه وه نه تان ووت :
بومان نه پارینه وه و نریکمان نه خنده وه له خوا .

﴿ قَالَ الَّذِينَ اتُّوا الْعِلْمُ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالْسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴾ که سانیکی نه و تو
به خشاربو به وان زانیی راستی و کاریان بی نه کرد له پیغه مهران و زانیان و پیاو چاکان
نه یان ووت : به راستی رسوایی نه م پرژه ی دواپی و سزای سخت له سهر نه و بی باوه رانه یه
که دوزمنی راستین .

﴿ الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُم الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ ﴾
که سانیکی نه و تو فرشته کاریان گیانیان کیشان سته میان له خویان کردووه و له سهر بی
باوه ری مردوون، دواپی خویان نه دهنده ده ست خواو سهر بو خوا شور نه کن له کاتیکا
نه و سهر شور کردنه یان سودیان پی نابه خشی، به درووه نه یلین : نیمه کاری خراپان
نه کردووه . خوا ی مه زن به دروویان نه خاته وه :

﴿ بَلَى إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ نَمَا تَعْلَمُونَ ﴾ نه و شته ی ئیوه نه یلین وانیه ، به راستی خوا نه زانی
به شتی ئیوه کردوتانه له سته م کردن و له گناه ، نه مړ پاداشستان نه درینه وه به سزای
سه سخت به هو ی درو کردن و بوختان کردنتان . به بی باوه ران نه بیژری :

﴿ فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ وَأَنْتُمْ خَالِدِينَ فِيهَا ﴾ دواپی ئیوه برونه نیو دهر گای دوزه خ و
هدریه که یان دهر گایه کی تابه تی بو ناماده کراوه له و دهر گایه وه بچه نیو دوزه خ
به دره و امین له نیو دوزه خدا .

﴿ فَلَيْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴾ دواپی خرایه جیگه ی نه و که سانه ی خویان به گه و ره
دانه نا به رانه ر به فهرموده کانی خواو نایینی نیسلام، نیتر خویان پال بدهن به نایینی
نیسلامه وه یا به نایینی جگه ی نیسلامه وه .

﴿ فَلْيَسْ مَثْوَى الْمُتَكِرِينَ ﴾ دواپی خرایه جیگهی نهو که سانهی خویشان به گهوره
دانهنا بهرانه به فهرموده کانی خواو نایینی نیسلام، ئیتر خویشان پال بدهن به نایینی
نیسلامه وه یابه نایینی جگهی نیسلامه وه .

دوا ی نهو هی خوا ی مه زن با سی نهو بی باوه رانه ی کرد که قورنایان به پرو پوچ دانهنا،
له دوا پیدا با سی نهو باوه ردارانه نه کا نیاز پاکن و قورنایان به ریزو به گهوره ی دانه نین
ونه فهرموی:

وَقِيلَ

لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرٌ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي

هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ

﴿ ٢١ ﴾ جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا

مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿ ٢٢ ﴾ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمْ

الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿ ٢٣ ﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ

أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمْ

اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿ ٢٤ ﴾ فَأَصَابَهُمْ

سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿ ٢٥ ﴾

﴿ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرٌ ﴾ وهه بیژری به که سانیکی نه وتو له خوا ترسابون و خویان پاراستو له بت په رستی، په روه ردگاری نیو چ شتیکی نادره ته خواره وه بو سر موحه مه د و راغویی که ری ناده میزاده بولای هه موو چاکه یه، نه یان ووت: په روه ردگاری نیمه چاکترین شتی نادره ته خواره وه بو سر موحه مه د رانومایی که ری ناده میزاد بولای هه مووو چاکه یه .

﴿ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ ﴾ وه بو نه و که سانه هه یه باوه رپان هیناوه و کرده وه چاکه کانیا ن کرده لهم جیهانه دا پاداشتی چاک به راستی له خانووی دواړوژدا بو یان هه یه پاداشتی چاکتر به جوړی نایه نه ژماره .
﴿ وَلَنِعَمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴾ وه به راستی چاک خانویه که جیگه ی نه و که سانه باوه رپان هیناوه و کرده وه چاکه کانیا ن کرده و خویانیان پاراسته له بی فهرمانی خوا .

﴿ جَنَّاتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ﴾ نه و خانووی له خوا ترسان بریتی یه له چه ندین باخ و بوستانی بو جیگه ی دانیشن و به رین و به رده وامه نه چنه ناویان نه روا به ژیریانا و بهم لاولای خانوه کانیا ن چه ندین روبری ئای شیرین و نه و به هه شتانه یان رازاندوه ته وه .

﴿ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴾ بو نه و له خوا ترسانه هه یه له نیو نه و به هه شتانه دا شتی نه وان ئاره زوی بکه ن له خواره ده منی و پو شاک و شتی تر، هه ر به وینه نه و پاداشته ی باسکران خوا پاداشتی نه و که سانه نه داته وه خویان له بی فهرمانی نه پاریزن و له خوا ترسن .

﴿ الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ ﴾ که سانیکی نه وتو فریشته کان گیانیان گشاون پاکن له وه ی سته میان له خویان کردبی باوه ردارو دووربون له بت په رستی به جوړیکن خوا له وان رازیه .

﴿ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمُ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ فریشته کان بهوان ئه لّین :
 سلاو و بی وهی و ناشتی له سهر ئیوه بی ئیوه بچنه بههشتهوه بههزی شتیکهوه ئیوه
 کردوتانه له کاری چاک و هه مو شتیکتان بۆ ناماده کراوه له وهی ئه تانه وئ .
 ﴿ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ تَأْتِي أَمْرٌ رَبِّكُمْ ﴾ نهو بی باوه رانه چاوهروانی
 هیچ شتی ناکه ن مه گهر که بیّت بۆلایان فریشته کان بۆ گیان کیشانیان، یابیّت بۆلایان
 سزای خوا له رۆزی دوا بی یاسزایه بنه بریان بکا له جیهاندا .
 ﴿ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ﴾ ههر بهو جوړه ی بت په رستان ئه یکه ن له گه ل توو
 باوه ر ناهین و جنیوت نه ده نی که سانیکی ئه و تو له پیش بت په رستانه وه بوون
 نه و کارانه یان کردوه له گه ل پیغه مه ره کانی خو یان به درو یان ئه خسته وه .
 ﴿ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴾ وه خوا سته می نه کردوه
 به له ناو بر دنی ئه وان و سزادانیان و ، به لام خو یان سته میان له خو یان کردوه به وهی
 کرده وهی خراپانه وه .

﴿ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴾ دوا بی تووشی
 نه وان بوه تو له ی خراپه کانی شتی نه وان کردو یان و هاته خوار به سهر یانا سزای شتی
 نه وان به وشته گالته یان پی ته کرد به پیغه مه ره ﴿ ۞ ﴾ و به قورئان .
 خوی مه زن روونی ئه کاته وه جوړی تر له خراپه و بی باوه ری و به درو خسته وهی
 پیغه مه ره و تانه دان له به یامی خوا و ئه فهر موی :

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا خَرَّمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ
 وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ آعْبُدُوا اللَّهَ

وَأَجْتَنِبُوا الطُّغُوتَ فَمِنْهُمْ مَّنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ
حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾ إِن تَحَرَّصَ عَلَى هُدَاهُمْ
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَن يُضِلُّ وَمَا لَهُم مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٣٧﴾

﴿ وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِن دُونِهِ مِن شَيْءٍ نَّحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا ﴾
وه که سانیکی نهوتو هاوبهشیان دانهنا بو خوا نهیان ووت: نه گهر خوا بیویستایه ئیمه و
بایرانمان نهمان نه پهرست له جگهی خوا هیچ شتی .

﴿ وَلَا حَرَمْنَا مِن دُونِهِ مِن شَيْءٍ ﴾ وه نه گهر خوا نارهزووی هه بوایه ئیمه به جگهی
فهرمانی خوا هیچ شتی کهمان قهدهغه نه نه کرد. که خوا نهی ویستوه ئیمه هاوبهش بو خوا
دانه نیین و هه موو شتی به نارهزووی خو مان قهدهغه نه کهین، نه وهی مو حمه د نه یلی خو ی
هه لی به ستوه و فهرمانی خوا نیه، خوی مدزن وه لایمان نه داته وه نه فهرمو ی:

﴿ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ﴾ ههر به وینهی نهو شته ی بت پهرستانی مه که نه یکه ن
له بت پهرستی و ره واکردنی هه مو شتی که سانیکی نهوتو له پیش نه وانه وه بوون نهو
کارانه یان نه کرد هاوبهشیان بو خوا دانه ناو شته ره واکراوه کانیا ن قهدهغه نه کرد .

﴿ فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴾ دوا بی هیچ شتی له سه ر نیروا وه کانی خوانیه
مه گهر راگه یاندنی په یامی ناشکرای خوا به ناده مزاد و ریگهی راستیا ن پیشان بده ن .

﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطُّغُوتَ ﴾ وه به راستی ئیمه
ره وانه مان کردوه له نیو هه مو نه ته وه یه کدا له هه موو خو لیك و له هه موو هه ری میکا
فروستاده یه که فهرمان بدا به وهی که پیویسته ئیوه خوا پهرستن و خوتان پیاریژن
له پهرستی جگهی خوا ئیر بت بی یا نه ستیره یا ناده مزاد یا شتی تربی ، نه قلی مرو ف
جو ره نیروا ویکه خوا دینا وه له می شکی مرو فدا بو دوزینه وهی ریگهی راست .

﴿ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ ﴾ دواى هندیکه له و نه ته وانه دا کهسى خوا ریگه ی راستی پیشان داوه بهو ی پیغمه مران و نه قلی خو یه وه و، هه یه له وانه کهسى پیوسته وه له سه ری ریگه وون بکاو گو ی نه گری له پیغمه مران و نه قلی خو ی نه خاته کار بو دوزینه وه ی هه تا کوتایى ته مه نی ورسوا ی لای خوا نه یی .

﴿ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴾ دواى ئیه ی بی باوه ران برۆن به روی زه ویدا، دواى ئیه ته ماشا بکه ن چۆن بوه کوتایى و پاشه رۆژی نه و که سانه باوه ریان نه هیتا وه و پیغمه مره کانیا ن به درۆ خسته ته وه . نه و کاته بو تان رۆن نه بیته وه به چ جو ری خوا سزای گه لی عادو سه مود و جگه ی نه وانی داوه بو ون به جیگه ی خه شی خوا .

﴿ إِنَّ تَحْرِصَ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَالَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴾ نه گه ر تو نه و په ری کوشش بکه ی له سه ر را غوبی کردنی بت په رستان، دواى به راستی خوا را غوبی کهسى تا کا له ریگه ی راست لای دابى و په ی ره و ی تو یان نه کرد وه و نه قلی خو یانیا ن نه خسته ته کاره وه بو بت په رستان نیه هه چ کهسى یار مه تیا ن بدا و ریگه له سزا دانیان بگری و نه یه لى سزایان بدری .

پیغمه مر ﴿ ﷺ ﴾ زور تى نه کوشا بو نیشان دانی ریگه ی راست به هه مو کهسى به تايه تی قوره شیه کان، به لام ته نها کوششی پیغمه مر نایسته هو ی شاره زایى نه وان به یی کوشش و ناواتی مروف بو شاره زا بو ونی خو ی، به وینه ی نه و که سانه که به هو ی ناره زو و کوششی خو یانه وه خوا په رستیا ن کرد وه .

له تايه ته کانی پيشو ودا خوا ی مه زن باسی نه وه ی کرد بت په رستان شتيکیان نه په رست دروستکرا بو و دروست که ر نه بو و، نه پشیا ن ووت: قورئان سه ر گوزه شته ی پيشو ه کانه، بی باوه ری خو یانیا ن نه دایه پال با و که کانیا ن، له م تايه ته ی دوا ییدا باسی نه وه نه فه رموی: یت په رستان باوه ریان به زیندو و بونه وه نیه، نه فه رموی:

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مِنْ يَمُوتُ بَلَى

وَعْدًا عَلَيْهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾
 لَيْسَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلَفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ
 كَانُوا كَذِبِينَ ﴿٣٩﴾ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ
 لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا
 لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَآ أَجْرُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا
 يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾

﴿ وَ أَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اِيمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللّٰهُ مَنْ يَمُوتُ ﴾ و هبت په رستان سويتديان
 نه خوارد به نه و په ړی کوششی سوينده کانيان: خوا زيندو و ناکاته وه که سی یمړی بو
 پرسيار کردن له کاره کانيان خوی مه زن زور به توندي وه لآميان نه داته وه و نه فهرموی:
 ﴿ بَلَىٰ وَغَدَا عَلَيْهِ حَقًّا ﴾ به لی خوا مردووان زيندو نه کاته وه خوا به لیتی داوه به
 به لیتی کی راست له سهر زيندو و کر نه و ی مردووان به یی گومان به لیتی خوا دیته جی .
 ﴿ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ و هیه لآم زور تر له ناده ميزاد نازان خوا گیان نه کاته وه
 به دریاو زينديوان نه کاته وه و پارچه کانيان له دوی بلای و بونه و هیان کو نه کاته وه و زور
 به ناسانی که سی یتوانی له نه بونه وه دروستیان بکا چاکر نه نداده کانيان په یدا نه کاته وه .
 ﴿ لَيْسَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلَفُونَ فِيهِ ﴾ له بهر نه و ی خوا زيندو و نه کاته وه مردووان هتا
 رونی بکاته وه بویان شتیکی نه و تو ناکو کیان تیدا په یدا نه کرد له نیوان خو یانا له راستی
 نه و شته دا هندیکیان نه یان و ت راسته و هندی تریان پروایان پیان نه بوو، وه که به کیتی
 خوا و پیغمه رایه تی و زيندو و بونه وه و کاره ره واکان و قه ده غه کراوه کان .

﴿ وَلْيَعْلَمْ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ ﴾ وهبو نهویش که سانیکی نهوتو باوه ریان نه هینابو درو یا کرده که ووتویانه: دوی مردن زیندوو بونه وه نیه و به چاکی بزنان یندوو بونه وه هیه به راستی له زیندو بونه ودا زور شتی به نرخ هیه له جوئی بونه وه ی پا کو پس، چاکه که ران له خراپه که ران، پاداشت دانه وه ی هه موو که سی به شتی شایانی کرده وه که یه تی .

بو روون کردنه وه ی توانای خوا بو که رانه وه ی گیان بولای له شی مروف پاش رزینی پارچه کانی و کو کردنه وه یان. زیندوو یان نه کاته وه به وینه ی جاری پیشوو که دروستی کردوون له نه بونه وه بولای بوون. خوا نه فهرموی:

﴿ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَا أَنْ نَقُولَ كُنْ فَيَكُونُ ﴾ به راستی فهرموده ی نیمه هه رشتی کاتی بمانه وی نهو شته بکهین که نه لاین: تو بیه، نهو شته کوتوپر پهیدا نه بی به جوئی بمانه وی. خوی مه زن جاری یه کهم به رسته ی (کن) هه موو بونه وه رانی هینا و ته بوونه وه بو جاری دوو هه میش بو زیندوو بونه وه یان هه به ورسته زیندویان نه کاته وه به ئاسانتر له جاری یه کهم. له پاش نه وه ی خوی مه زن باسی کرده وه ی پروپوچی بی باوه رانی کرد له هاو به شدانان بو خوا وله به درو خسته وه ی پیغه مه ران و باوه رنه بو یان به زیندو بونه وه، باسی دروست کردنی بونه وه رانی کرد که به ویستی خو یه تی، له مه و دوایش باسی کوچ که ران و نازردانیان و ده ر کردنیان له نیشتمانی خو یان نه کاو نه فهرموی :

﴿ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا ﴾ وه که سانیکی نهوتو کوچیان کرد له نیشتمانی خو یان له به رانییی خوا، هه ندیکیان بو حه به شه و جاری تر بو مه دینه دوی نه وه ی سته میان لی کرابوو له ریگه ی باوه ردا و نازاری زوریان چه شتوو، قوره یشیه کان هه موو توانای خو یان خستوه کار بو نه وه ی له نانییی خو یانیان وه ریگین خوی مه زن بو پاداشت دانه وه یان نه فهرموی:

﴿ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ﴾ به راستی نیمه ناماده نه کهین بو یان و دایان نه نین له م جیهانه دا به دانانیکی چاک و له جیگه یه کی خوشدا که مه دینه یه و له مه که خوشتره، له و

جنگه تازه یه دا نه حه سینه وه به بی ترس، نه توانن بیرو بر وای خو یان ده برن و بلاوی بکه نه وه، خوارده مهنی فراوانیان ده ست نه که وی و خوا سه ریان نه خا .

﴿ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴾ وه به راستی پاداشتی رژی دوا بی گه وره تره له وهی له جهاند ا به وان نه دری، زور شتیان بو ناماده کراوه نه گه ر بت په رستان بز انن به وشته ی بو باوه رداران ناماده کراوه . به لام باوه رداران به تاییه تی ها ورپکانی پیغمه ر نه زانن پاداشتی رژی دوا بی گه وره تره .

﴿ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴾ نه و کوچ که رانه که سانیکی نه وتون نارامیان گرتوه له سه ر نازار و ده ربه ده ری و خو به خت کردن و هه ژاری و، هه مو کاریکی خو یان ره وانده ی لای خوا نه که ن ورا زین به وشته ی توشیان نه بی له ریگه ی نایندا .

قوره یشیه کان نه یان ووت: خوا به رز تره له وهی مرو ف بکا به فرو ستاده ی خو ی، به لکو فریشته کان نه نی ری و نه وان بانگی ناده می زاد نه که ن بولای نایینی خوا، خوا ی وه لامیان نه داته وه که ده ستوری خوا واهاتره له هه مو نه ته وه یه کدا فرو ستاده یه له خو یان نه نی ری بو لایان هه تا باشه له یه کتری بگه ن، نه فده رموی:

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَاسْتَلُوا أَهْلَ
الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ
﴿٤٤﴾ أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ
أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٥﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ
فِي تَقْلِبِهِمْ فَمَاهُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٤٦﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ

رَبِّكُمْ لَرَأَوْفٌ رَّحِيمٌ ﴿٤٧﴾ أَوْ لَمَّ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ
يَنْفِيوْا ظِلَالَهُ عَنِ الْأَيْمَنِ وَالْشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ
﴿٤٨﴾ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ
وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يُسْتَكْبَرُونَ ﴿٤٩﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ
وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٥٠﴾

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ﴾ وه ئیمه له پیش تووه ره وانه مان
نه کردوه بؤلای ناده میزاد هیچ فروستاده یه که مه گهر چه ندین پساوی له خویان ئیمه
سروشمان نادرده بؤلایان فدرمانی ئیمه یان بی راگه یه نی، وه که نوح و نیراهیم وئیسما عیل و
جگه ی نه وان، چونکه مه به ست له ره وانه کردنی پیغه مه ران پیک نایسه به جگه ی ره گه زی
خویان .

﴿فَسَأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ دوا بی ئیوه ی بت په رست پرسیار بکه ن
له خاوه ن نامه کان و زانا کان یان نه گهر ئیوه نازان پیغه مه ران له چ ره گه زی ره وانه نه کرین
بؤلای ناده میزاد هه تا نه و شته ی راسته ئیوه بزنان پیغه مه ران له چ ره گه زی ره وانه نه کرین
بؤلای ناده میزاد هه تا نه و شته ی راسته ئیوه بزنان پیغه مه ران پیویسته له ره گه زی خویا
نین .

﴿بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ﴾ ئیمه سروشمان نادرده بؤلای پیغه مه ران به هزی چه ندین کاری
په که خهر و به لگه ی به هیز و به چه ندین نامه یه که وه بیرو باوه رو ده ستوریان تیدا رون
کراوه ته وه .

﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ ﴾ و هئیمه تۆمان هعه لئاردوه بۆ پیغمه رایه تی و قورئانمان نادر و وهته خواره وه بۆ لای تۆ له بهرئه وهی رونی بکه یته وه بۆ ناده میزاد شتی نیرا وهته خواره وه بۆ لایان و راغویان بکه ی بۆ لای ریگه ی راست .
﴿ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴾ و بۆ نه وهیش ناده میزاد بیر بکه نه وه له نا وه رۆکی قورئان هه تا بۆیان ده ربکه وی قورئان دانراوی خواجه و به سه رهاتی گهلانی رابور دو یان بۆ ر وون بیته وه هه تا با وه به فرموده کانی خوا به یتن . له پاشا خوی مه زن هه ره شه له بت په رستان نه کاو نه فهر موی :

﴿ أَفَأَمِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ ﴾ ئایا ئاسوده ن و ناترسن نه و که سانه ی چه ندین بیلان و قیل و خرا به یان سازاندوه له دزی پیغمه مر که خوا زه وی به وانه وه بیاته خواره وه به وینه ی قارون که خوی و کۆشکه که بمان برده خوار به زه ویدا .
﴿ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴾ یاییت بۆ لای نه وان سزای خوا و بنه بریان بکا له جیگه یه که وه ههستی پی نه کهن . به وینه ی گه لی نوح که به سزای خوا بنه بر بوون .
﴿ أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلَبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴾ یاخوا نه وان له ناو بیا له کاتی هاتو چۆ و گه رانیان له زه ویدا بۆ پهیدا کردنی هۆی ژبیانیان ، دوا یی نه وان نه توانن ریگه له خوا بگرن و نه توانن رابکه ن .

﴿ أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ ﴾ یاخوا له ناویان بیا له سه ر ترس و بیمی نه وه ی له ناو به چن و سامانیان کهم بیته وه به یه ک جار له ناو نه چن . به لکو خوا گیر و ده یان نه کا به که مبه ونه وه ی خویان و سامانیان یه ک له دوا ی یه ک هه تا بنه بر نه بن .

﴿ فَأَنْ رُبُّكُمْ لَرَوْفٌ رَحِيمٌ ﴾ دوا یی به راستی په ر و ره دگاری ئیوه خاوه نی به زه یی و نه رمیه بۆ بهنده کانی خوی و تۆله له ئیوه ناسیتی هه ر چهنده شایسته ی سزبن ، میهره بانه و به خشنده یه و په له نا کا بۆ سزادانی ئیوه ، بۆ نه وه ی بیر بکه نه وه له کرداری خۆتان و په شیمان بینه وه بۆ لای په ر و ره دگارتان .

﴿ أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَيَّ ظِلَالَةً عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ﴾ نایا نهو که سانه پیلانیان له دژی پیغمهر نه سازاند بۆ ته ماشای شتیکی نهوتو ناکه نه ههمو شتی سیپهره کانیان نه گهر پنهوه جاری بۆلای راست و جاری بۆلای چه په کانیان، کورنوش نه بهن بۆ خواو سهریان بۆ خواو شور نه کهن و نهوان بچووک و لاوازی بهردهرگای خوان .

نهو نایه ته نامازه بۆ نهوه نه کا دواى ههلهاتنی خور سیپهری ههمو شتی بۆلای راست نهروا ههتا کاتی نیهرۆ، دواى نهو سیپهره نه گهر پنهوه بۆلای چهپ ههتا مه غریب، نهوهی لهم گهر دونه دایه ههمویان سوژده نه بهن بۆ خواو سهر شورشی فهروانی خوان جگه له بت په رستان و بی باوه ران وهك خوا نه فهرموی:

﴿ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يُسْتَكْبِرُونَ ﴾ وه سوژدی نه بهن بۆ خوا ههموشتی له ناسمانه کان و له زه ویدان له وشتانه نهروان به سهر زه ویدا و ههمو نه وشتانه سوژده بۆ خوا نه بهن و نهوان خویمان به گه وره دانانین به رانه به گه وره بی خوا .

ههمو بونه وهرانی لای سه ره وه له فریشته کان و له نه ستیره کان و نهوانه ی لای خواره وهن له ناده میزاد و جنۆکه و درهخت و روباره کان و شتی تریش، ههمویان به لگه ی رۆن له سهر تواناو زانستی خوا نه و به لگانه خویمان به گویره ی سروشت سوژده نه بهن و رکوع نه بهن بۆ دروستکه ری خویمان .

﴿ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴾ نه وشتانه ی خویمان به گه وره دانانین له په روره داگاری خویمان نه ترسن له سزایه بیته خوار له سهریان و له ده سه لاتنی خوا ی په وره دگار نه ترسن و شتی فهروانیان پی بدری نه یکهن. نهو پرسته یه وانه گه یه نی فریشته کان داواى فهروانبهرداریان لی نه کری و نهروان و دین و له نیو ئومیدو ترسان، ههروه ها نامازه بۆ نهوه نه کا ههر که سی باوه ری به خوا هینا پیویسته له خوا بترسی و

فهرمانه کانی خوا به جی بهیتی، هه رکه سی بی فه رمانی خوا بکاو بلی: من باوه پردارم وله خوانه ترسم درو نه کا که فه رمانی خوا به جی نه یره ی.

کاتی رونی کرده وه سه رشوری هه مو بونه وهران بو خواو کورنوش بردنیان بو خوا، رویشی نه کاته وه هاویه شدانان بو خوا قه ده غه یه وجگه ی خوا نابی په رستی بو بکری نه فه رموی:

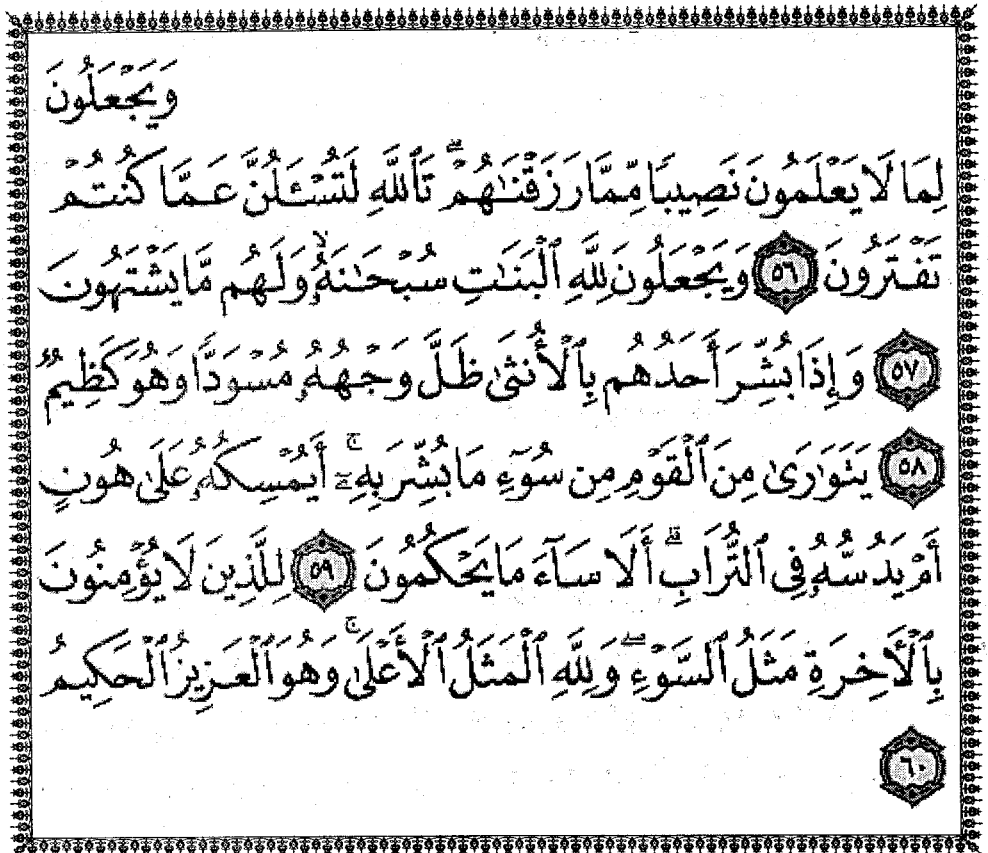
وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ
إِثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ فَإِيتَيَّ فَارْهَبُونِ ﴿٥١﴾ وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصْبَاءُ أَغْيَارِ اللَّهِ تَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾ وَمَا يَكُم مِّنْ
نِّعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْأَرُونَ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ
إِذَا كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾
لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾

﴿ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ إِثْنَيْنِ ﴾ وه خوا فه رموی ئیوه دوو خوا وه رمه گرن بو په رستن، زور روونو ناشکرایه بونه وهران پیوستانی به دروست که ری هه یه بو خویان، نه و دروست که ره یش نه بی تاک و ته نها بی، چونکه هیچ هویه نیه بو بونی خوایه تر، نه قل لای قه ده غه یه بوونی دوو خواو نه فه رموی:

﴿ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ فَإِيتَيَّ فَارْهَبُونِ ﴾ به راستی خوا خوایه کی ته نها یه و په رستن هه ر بو نه و نه کری، دوا بی ئیوه نه بی هه ر له من بترسن. به لگه له سه ر به کی تی خواو ژورن خوا ی مه زن نامازه بو هه ندیکیان نه کا:

﴿ قَتَمْتُمْ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴾ دواپی رابویرن و بهر خوردارین و بخون و بخونهوه لهه ماوه کورتهدا، دواپی لهه مودوا ئیوه نه زانن به پاشه پروژی تاریکی خوتان نه و کاته په شیمان نه بنه ووه سودی بو ئیوه نابی .

له پاشا خوی مهزن باسی کرده ویه کی تری بی باوه ران نه کا که به لگه یه له سه رنه زانین و بی باوه ری نه وان، خوا نه فدرموی:

﴿ وَيَجْعَلُونَ لِإِذَا بَشِيرًا أَحَدُهُمْ بِالْأُنْفِ ظِلَّ وَجْهَهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴾ و هبت په رستان دانه نین بو نه و خویانه خویان که هیچ شتیک نازانن، چونکه ووشک و بی گیانن به شی له وشته ی ئیمه به خشو مانه به وان له دانه وبله و چوارینکان به گویره ی بیرو بو چونی نه وان نه پارتیه ووه خوا سزایان نه دا، به شه کی تریان دانه نین بو خوا .

﴿ تَاللَّهِ لَتَسْأَلَنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُونَ ﴾ سویندم به خوا ئیوه پرسیارتان لی نه کری له وشته ی ئیوه له جیهاندا به درو هه لتان به ستوه که ئیوه نه لنین نه وبتانه خوان و بو نه وان هیه شتی له دارایی خوتان

﴿ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ ﴾ وەبت پەرستان دائەنن بۆ خوا چەندین کچی، هەندێ لەهۆزەکانی قورەیش ئەیان ووت: فریشتەکان کچی خوان، ئەوەندەنەزان و بێ ئەقڵبوون ئەوشتانەی خۆیان خراپ بون ئەیان کرد بەهی خوا لەکچ دانان بۆی، خوا پاک و خاوەنە لەوێ ئەوان ئەیانکەن بەهی خوا و ئەیان کەن بەکچی ئەو بۆ خۆیان دائەنن شتی خۆیان ئارەزوو ئەکەن و پێیان خۆشە وەک کور بێ .

﴿ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴾ وە هەرکاتێ مۆژدە بدرايە بەیەکی لەو بێ باوەرپانە بەبونی منالێکی مێنە روی رەش هەلشەگەرپاو، ئەو کەسە دلی پرئەبوو لە خەفەتی ئەوێ ژنەکی کچی بوو. بەداخەوە لەگەڵ ئەو فەرمودەی خوايەدا زۆربەیی موسلمانان لایان گران و ناخۆشە کچیان بێ.

﴿ يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ ﴾ ئەو کەسە کچی ئەبوو خۆی پەنھان ئەدا لەخزم و دۆستەکانی لەبەر خرابی شتی مۆژدەیی بێ درابو کە کچی بو، بەسەرگەردانی هاتوچۆی ئەکرد چ شتی بکا ؟.

﴿ أَيْمُسِكُمْ عَلَىٰ هَؤُلَاءِ حَتَّىٰ تَبْغُوا فِي الثَّرَابِ ﴾ نایا ئەو شتەیی پەیدا بوو لەکچ رای گری و بیهێلێتەو لەسەر بێ ئابرویی و رسوایی یا دای پۆشی لەنیو خاکاو زیندە بەچالێ بکا؟ ﴿ أَلَا سَاءَ مَا يَحْمِلُونَ ﴾ نیو ناگادارین و بزانیان خراپ شتیکە بێ باوەرپان فەرمانی پێ ئەدەن کە کچیان لا بێ نرخیو ئەلێن: خوا کچی هەبە کەچی خۆیان کچی خۆیان زیندەبەچال ئەکەن و گلیان ئەدەن بەسەردا. ئەو بێ باوەرپانە لەکوشتی کچەکانیان چەند جووری بوون: هەندێکیان کچەکانیان لەسەر کێویکی بەرز ئەخستە خوارەو، هەندێکیان زیندەبەچالێان ئەکردن و خۆلیان ئەدا بەسەریاندا، هەندێ تریان فەرپان ئەدایە نیو ئاوو ئەیان خنکاندن .

بۆ زانیین: لەم سەردەمەدا کەبۆشایی رام ئەکەن و ئەچنە نیو مانگ و ئەستێرەکان ئەلێن: ئەو کەسانەیی پێشوو کۆنەپەرست بوون و دور بوون لەشارستانیەت کەچی بێ دەنگن لەو کارە خراپانەیی رژیمی عێراق ئەیکا بەگەلی کوردی موسلمان، بۆ نمونە

له شاری هله بجهی شهید زورتر له شهش هزار کەسی به دەرمانی کیمیاوی شهید کرد و (٧٠٠) کەسی له گەل قادر ته گهرانیدا له نیو ئاودا خنکاندنیان، سه دو هه شتا هه زار کەس له دانشتوانی کورد به ناوی نه نفال هه زینده به چال کرد. زور کە سیشی له کوردانیان کوشت به سی داره و به خسته خواره و هیان له سەر فرۆ که داو به تاقی کردنه و هی گازی کیمیاوی و زور شتی تریش .

﴿ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السُّوءِ ﴾ بۆ کەسانیکى نه و تو ههیه باوهر به رۆزی دواى نایه رن ره و شتی خراب له سته مکردن و تالان کردن و بى باوهری و پیوستی به منال بۆ خوا و زینده به چال کردنی کچان و نه زانین و چه ندین شتی خراپتر .

﴿ وَلِلَّهِ لَمَثَلُ الْأَعْيِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾ شیوهی کرداری چاک له گه و ره یی و دادپه و ره یی و به کیتی وزانست و تواناو پاکیتی له منال و شتی تری بى نه ندازه و نایه نه ژماره . وه خوا زور گه و ره و به ده سه لاته، هه مو شتی له جیگه ی شیای خویا دانه نی.

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهِمْ دَابَّةً وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَحْضِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿١١﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكِذْبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَاجِرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ ﴿١٢﴾ تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَعُوهُ وَلِيَهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٣﴾ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ

الَّذِي أَخْلَفُوا فِيهِ وَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

﴿ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ ﴾ وه نه گهر خوا سزای نادهمیزاد بدا به هوی سته مکردنیانه وه به هوی بی فرمانی خواوه نهی نه هیشت به سهر زهویه وه هیچ شتی بروا به سهر زهویه وه ، به گورجی سزای بو نه ناردنه خواره وه و بنه بری نه کردن. نادهمیزاد سته میان زوره: سته مکردنیان له خوا به وهی باوه ری پی ناهیتن و هاوبهش و منالی بو دانه نین. سته میان له نادهمیزاد به وهی نه یان چه وسینه وه نه یان که نه به کزیله و سهر چاوهی ژیانان داگیر نه که نه، سته میان له خویان به وهی خویان به گه وه نه گرن .

﴿ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴾ وه به لایم خوا نه وان دووانه خوا مؤله تیان نه دا بو لای کاتیکی دیاری کراو و ناوبراو له لایه ن خواوه به لکو په شیمان بنه وه له و سته م کردنه ی خویان، دواپی کاتی چو بو لای نه وان نه و کاته ی بو نه وان دیاری کراوه که خوا ویستویه تی له ناویان بیا نه وان که مترین کات دو اناکه ون و پیشی ناکه ون به چرکه یه له و ماوه یه دا .

﴿ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ ﴾ وه بت په رستان دانه نین بو خوا شتی نه وان به لایانه وه ناخو شه و بو خویانی دانانین له کچ و بی تر خترین سامان و شتی چاک بو خویان دانه نین .
﴿ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكُذِبَ بِأَنَّهُمْ الْخٰسِنٰی ﴾ وه دروو بوختان نه لنین به زمانی خویان که بو نه وان هیه لای خوا چاکترین شت که به ههشت و کوړ و سامانی زور له گهل نه وه یشدا باوه ر به خوا نایه رن نه لنین: خوا کچی هیه و نیمه کوړمان هیه. نه لنین: نه گهر موحه مد راست بکات له زیندوو بونه وهی مردوواندا نیمه نه گهرینه وه بو لای خوا به پله ی یره زه وه .

﴿ لَا جَرَمَ لَهُمُ النَّارُ إِنَّهُمْ مُّكَرُّوْنَ ﴾ ینگومان به راستی بو بت په رستان هیه ناگری دوزه خ، نه و گومانه ی نه وان پوچ و بوختانه و، به راستی نه وان پیش نه خراین بو لای ناگری دوزه خ .

له پاش باسکردنی خرابه و پاداشتی بی باوه ران، خوی مه زن دل خوشی پیغمه ر
نه داته وه و نه فهر موی:

﴿ تَاللّٰهِ لَقَدْ اَرْسَلْنَا اِلٰى اَمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ ﴾ سویند به خوا: به راستی نیمه ره وانه مان کرده
بو لای نه و نه ته وانه ی له پیش تو وه بوون پیغمه ران بویان، زور به بی شهرمانه و ه لای
پیغمه ر کانیان نه دایه وه و رو یان لی و ه رنه گیران و نازاریان نه دان، بی باوه ران ه ر
له کونه وه ره وشتیان و ابوه، وینه ی بت په رستانی نیستا که رو له تو و ه رنه گیران و نازاری
تو نه دهن .

﴿ فَرِيقٌ لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالُهُمْ فَهُمْ وِلٰیهِمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴾ دوی شهبتان بو
نه وانی نه رازانده وه کرده وه خرابه کانیان و لایانی جوان نه کرد، دوی شهبتان له ر وژه ی
جیهاندا یاریده رو دوستیانه ه ربه و جو رهش شهبتان یاریده دهری گه لانی پیشو بو وه، بو
بی باوه ران هیه سزایه کی خاوه ن نازار له تو له ی نه وه دا شهبتان یاریده دهریان بو وه
له دوار وژدا .

﴿ وَمَا اَنْزَلْنَا عَلٰیكَ الْكِتَابَ اِلَّا لِّیَّبِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِیْهِ ﴾ وه نیمه قورناغان
ره وانه کرده ته سهر تو مه گهر بو نه وه ی تو رو نی بکه یته وه بو نه دهمیزاد شتیکی نه و تو
نه وان بیریان جیاوازی یه کتره له وشته دا وه ک یه کیتی خواو توانای خواو زیندو بوونه وه ی
روژی دوی و ه رگرتی پاداشت .

﴿ وَهَدٰی وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ یُّؤْمِنُوْنَ ﴾ وه نه و نامه یه مان نه نار دوه ته خواره وه مه گهر بو روون
کردنه وه بو راغوی و شاره زایی و بو میهره بانی و به خشش بو تا قمی باوه ر به خوا
وبه پیغمه ر نه هیتن .

دوی نه وی خوی مه زن باسی چاکه کانی خوی کرد که به خشوی به نه دهمیزاد ،
نه فهر موی:

وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَآءً فَاحْیَیْهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ

لَايَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٥﴾ وَإِنْ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةٌ لِّتُسْقِیَ كَرَّمًا
 فِي بُطُونِهِمْ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لِّبَنَاءٍ خَالٍصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ ﴿٦٦﴾
 وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ لَتُخَذُّونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا
 حَسَنًا إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ وَأَوْحَى رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ
 أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ كُلِي
 مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلًّا يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا
 شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَنُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ
 يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٩﴾

﴿ وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ الْمَاءِ مَاءً فَأَخْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ﴾ و ه خوا له هه و ره وه ناردویه تیه
 خواره وه ناوی، دواپی خوا زیندوی کردوه ته وه و بوژانویه تیه وه به و ناوه زهوی له دواپی
 مردنی و ووشکیونی، هه تا له و زهویه دا گژوگیا و درهخت و دانه ویله ی بی سهوز بی و
 خوتان و نازالتان بیخونه وه و باخ و بوستانه کانیاں بی ناوبدهن، پیست و فهری زهوی زور
 بی بو ژیاپی ناده میزاد .

﴿ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴾ به راستی ههیه له و شتانه ی باسکران نیشانه و
 به لگهی به هیز له سهر توانای خوا بو تا قمی قورئان بیسن و له ماناکهی بگهن و بیر ی لی
 بکه نه وه و به دلیکی دادپهروه رانه و بی لایه نی .

﴿وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِّتُسْقُوا مِنْ مَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ﴾ و به‌راستی هدیہ بۆ سوودی ئیوه له‌چوارپیکانا که بز و مهر و گاو هوشترن نامۆزگاری و ته‌می کردنی ئیوه، ئیمه دهرخواردی ئیوه‌ی نه‌دهین هه‌ندی له‌و شته له‌نیو وورگی هه‌ندی له‌و چوارپیکانه‌دا به‌ شیریکی پاک و خاوین به‌باشی نه‌رواتنه خواره‌وه به‌قورگی ئه‌و که سانه‌دا نه‌یخۆنه‌وه و ئه‌و شیره دیتنه دهره‌وه له‌نیوان شیاکه‌ی توواوه‌وه خویندا .

زانایان ته‌لین: گیانداران گیاکان ته‌خۆن، دوا‌ی تووانه‌وه‌ی گیاکه رپخۆل کانیان ته‌وه‌ی زانیان هدیہ فره‌ی نه‌دهنه دهره‌وه، رپخۆله‌کان ته‌وه‌ی سوودی هه‌بی ته‌ی مژن و ته‌بی به‌خوین و نه‌روا به‌نیو ده‌مار و له‌وه‌کانا، هه‌تا هه‌ندی له‌و خویننه ته‌چیتنه ناو گووانه‌وه ته‌بی به‌شیریکی پاک و پالفته کراو .

﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا﴾ وه‌ئیمه دره‌خواردی ئیوه‌ی نه‌دهین له‌ گوشرای به‌ره‌می خورماو تری ئیوه له‌و گوشراره‌وه دروست نه‌که‌ن شتی ئاده‌میزاد سه‌رخۆش نه‌کا له‌مه‌یی و جگه‌ی مه‌ی. ته‌وه‌ی لی‌ره دهرنه‌که‌وی له‌ووشه‌ی (سکرا) هه‌موو خواردنه‌وه‌یه‌که که سه‌رخۆش که‌ری. ئیتر مه‌ی بی یا جگه‌ی مه‌ی. ئه‌م ئایه‌ته ناما‌زه‌ی بۆ فره‌مانی شتی نه‌کردوه سه‌رخۆش که‌ری ره‌وا به‌ یانه، به‌لکو خوا‌ی مه‌زنباسی ره‌وشتی ئاده‌میزاد نه‌کا که له‌به‌ره‌می دره‌ختی خورماو تری خواردنه‌می شیرین و خۆشو به‌تام وه‌ک خورما و میو‌زو تری و سرکه‌و دۆشاو و باسوق و شتی تریش. هه‌ندی له‌زانایان ته‌لین: مه‌به‌ست له‌سه‌کر شتی که قه‌ده‌غه بی و مه‌به‌ست له‌رزق شتی که ره‌وا بی .

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ به‌راستی هدیہ له‌وانه‌ی باسکران و دروست نه‌کرین له‌به‌ره‌می خورماو تری به‌لگه‌ی به‌هێز بۆ که سانی خاوه‌نی ته‌قل بن و ته‌قلی خۆیان بجه‌نه‌کار له‌سه‌ر یه‌کیته‌ی خواو توانای خوا .

﴿ وَ أَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ ﴾ وه پوره ردگاری
تو فرمائی خوی ناردوه بولای میش ههنگ و فیروی نهوی کرد که دروست بکا بوخوی
چهنلین خانو له کیوه کان و له دره خته کان به بی نهوهی ناده میزاد به خیوی بکهن، بو
نهوهی لهو خانووانه دا ههنگوینی تی بکهن .

﴿ وَمِمَّا يَغْرِثُونَ ﴾ وه دروستیش بکهن چهنلین خانوی شهش سوچ له ههندی لهو
شتهی بهرز نه بهوهو ناده میزاد نه یانکهن به که پر بو نهو میش ههنگانهی ناده میزاد
به خیویان نه کهن .

﴿ تَمَّ كُلِّي مِمَّنْ كُلِّ الْقِمَرَاتِ ﴾ له پاشا تووی میش ههنگ بخون له ههموو جزره
میوه کان و له گول و شینایی روه که کان به ههموو جزره تامیکیانهوه له هه رکامیکیان
ناره زووت ههیهو شیله کانی بمژن .

﴿ فَاسْأَلْكَ سُبُلَ رَبِّكَ ذُلًّا ﴾ دوایی تووی میش ههنگ برپو بهو ریگیاننه دا
پهروه ردگاری تو بوی رام کردووی بوی ناماد کردووی .

﴿ يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ ﴾ دیته دهرهوه له وورگی نهو میش
ههنگهوه و له دهمیهوه جزره خواره مهنی به که بریتله ههنگوین، هه یانه رهنگی سپیهو
هه یانه زه ورده یا سور یا ره شه به گویره ی خواره مه نیه که ی و به گویره ی ته مه نی میشه که
له جوانی و پیریدا و زور مانه وه ی له جیگه ی خویا، نه گهر میشه که ته مه نی که م بی
ههنگوینه که ی سپیه، مام ناوه ندی زه رده، ته مه نی زوری رهش نه بی، وایش نه بی رهش و
سهوز نه بی .

﴿ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ ﴾ لهو ههنگوینه دا ههیه رزگار بوون بو ناه میزاد له زور نه خوشی،
وه که مخویتی و خرابی توانده وه ی خواره مه نی و ناوسانی پوک و سی و میزلدان و
نه خوشی جگه رو نه خوشی تر .

﴿ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴾ به راستی ههیه له فره ماندان و فیتر کردنی میش
ههنگ و زانین و کرده وه ی سه رسورینه ری میش ههنگ به لگه ی به هیژ بو تاقمی بیر
بکه نهوه له بونه وهران و توانای بی وینه ی خواو نهو زانستیه داویتی به میش ههنگ .

دوای نهوهی خوای مهزن باسی توانای زوری خوئی کرد ، وهك بارینی باران
له ناسمانه وه نهوشتانهی له چوار بی دروستی کردون ، باسی بهرهمی میوه کان و میش
هنگی کردوه ، فرمان نهدا به ناده میزاد بیر له خویشان بکهنه وه چوَن دروست کراون و
هاتونه ته بونه وه ، نه فرموی :

وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يُوفِّقُكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُدْخِلُ الْاَزْدِلِ
الْعُمْرِ لِكِي لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ ﴿٧٠﴾ وَاللّٰهُ
فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلٰی بَعْضٍ فِی الرِّزْقِ فَمَا الَّذِیْنَ فُضِّلُوْا بِرَادٰی
رِزْقِهِمْ عَلٰی مَا مَلَكَتْ اَیْمَانُهُمْ فَهُمْ فِیْهِ سَوَآءٌ اَفَبِیْنِعْمَةٍ
اللّٰهِ یَجْحَدُوْنَ ﴿٧١﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا
وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ بَنِیْنَ وَحَفَدَةً وَرِزْقَكُمْ مِنْ
الطَّیِّبَاتِ اَفِی الْبَاطِلِ یُؤْمِنُوْنَ وَبِیْنِعْمَتِ اللّٰهِ هُمْ یَكْفُرُوْنَ ﴿٧٢﴾
وِیَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا یَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِّنَ السَّمٰوٰتِ
وَ الْاَرْضِ شَیْئًا وَلَا یَسْتَطِیْعُوْنَ ﴿٧٣﴾ فَلَا تَضُرُّهُ اِلٰهٌ اَلَمْ تَرَ
اِنَّ اللّٰهَ یَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٧٤﴾

﴿ و الله خلقکم ثم یتوفکم ﴾ وه خوا نیوهی دروست کردوه له نه بونه وه ، له پاشا
نیوه نه مرینی له جیهاندا ، دوا بی بو جاری تر زیندووتان نه کاته وه له روژی دوا بییدا ، هه تانه
به منالی وهه یشتانه له ته منی گه ورهیدا نه تان مرینی .

﴿ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِدُّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمْرِ ﴾ وهههندی لهئیوه کهسیکه نه گیریتیهوه بۆ لای بی ترخترین ته مهن و بیر نهیی وهك منالی لی دی، پیوستی بهوه هدییه ناگاداری بکری و به خپو بکری وئشه کانی بۆ بسازی.

بۆ زاین: بۆ ناده میزاد چهند پلهیه ههیه که بهو پلانهی دا تی پهر نهیی: له منالییهوه بۆ لای نزیکبون له بالغی، له ویشهوه بۆ لای لاوی، دواپی بۆ لای گهورهیی و بۆ لای پیری، ههتا وای لی دیت نه ندانه کانی په کیان نه کهوی و وای به سهردی بی هوش و پیری نامیتی، وهك خوا نه فهرموی:

﴿ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴾ ههتا وای لی دیت هیچ شتی نازانی له دواپی نهوهی خاوهنی زاینی زور شت بو، به جوړیککی لی دیت وهك منالی وزور شتی له بیر نه چیتیهوه به هوپی پرییهوه. به راستی خوا هه موو شتی نهوزانی و به نه ندازهی ته مهنی هه مو کهسی نهزانی که بهو پلانه نه روا، خاوهنی توانایه وهه نندی کهس به منالی یا به لاوی نه مریتی، پیره کان ته مهن دريژ نه کا به گویرهی ویستی خوی.

﴿ وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ ﴾ وهخوا ریزی هه نندی لهئیوهی داوه به سهر هه نندی تر تانا، هه ندیکیان ساماندارن و هه ندی تریان هه ژارن، هه تانه سهریه ستن و هه تانه به ننده و کزیله ن.

نه وانه تان ساماندارن له بهر ژیری و کوشش و خو ماندو کړنهوه نه که ساماندارن، نه وانه تان هه ژارن له بهر کهم نه قلی و کوشش نه کړنهوه نه، زور مروقی به توانا و ژیر ته مهنی خوی دانه نی بۆ کهمی دارایی که چی دهستی ناکهوی، زور ناده میزادی بی سرخ و کهم نه قل هدییه دهر گای جیهانی بۆ نه کړیتیهوه. که واته نهو به شکر دنه به دهستی کهسیکه ههر شتی ناره زوی بکا نهیکا که خوی مه زنه.

﴿ فَمَا الَّذِينَ فَضَّلُوا بِرَادٍ رِزْقِهِمْ عَلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ ﴾ دواپی کهسانیککی نه و تو ریزریان گیراوه به گهورهیی و سامان و ریزی زور نابه خشن و ریزی زور ناده ن به ننده و کزیله کانیان، نایانه وی بن به هاوبه شی نه وان له سامان و نه یانه وی پله یان

له خوځيان نرم ترې كه چي رږزي دهرې بنده كانيان نين بهو رږزيه له لای ته وانه. به لكو رږزي دهرې همو كه سې هر خوايه به تنهها. به لام رږزي ته واني داو ته دهستي گه وره كانيان .

﴿ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ ﴾ دوايي همو يه كي له گه وره كان و له به بنده كان يه كسانن لهو رږزي و سامانه دا، كه واته پيوسته گه وره كان گومان نه بن ته واني رږزي دهرې به خپو كهري بنده كانيان و ته واني رږزي ته به خشن به واني .

﴿ أَفَبِعَمَلِهِ يَمْتَدُونَ ﴾ نايا دوايي بو بت په رستان باوه ريان به چا كه ي خوا نيهو هاوبه شي بو دانه نين. زور جيگه ي سه رسو پرمانه بت په رستان به بنده كاني خوځيان ناكه ن به هاوبه شي خوځيان له دارايي و رږزي دا و نايانه وي به شيان بي له دارايي دا كه چي ته واني هاوبه شي بو خوا دانه نين. به گوږه ي گوماني خوځيان پله ي خوا نرم تره له پله ي ته واني .

بو باش تر روون كړ دنه وه ي ته وانه فموده ي خوايه: بت په رستان هاوبه شيان بو خوا دانه نا، دوايي خوي مه زن وه لاميان ته داته وه و نه فموي: ته ي بت په رستان : نيوه رازي نابن بنده كانتان هاوبه شي نيوه بن له دارايي خوځان و نيوه ته واني يه كسان بن له رږزي و له دارايي نيوه دا، كاتي نيوه رازي نابن بو خوځان يه كسان بن نيوه بنده كانتان له وشته ي هه تانه، چو ن بنده كاني نيمه نه كهن به هاوبه شي نيمه له دروست كړ دني بونه وهراندا، نايي پله ي خوا كه م تره له پله ي نيوه. به چ به لگه يه نيوه ته ييلن: به كانه و جگه ي به كانه خاوه ني شتي كن له گه ل خوادا و لا يان هه يه همو شتي .

﴿ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا ﴾ وه خوا دروستي كړ دوه يو نيوه له ره گهزي خوځان زن و هاوسه ره كانتان، هه تا كومه كيتان پي نكه ن و هاوبه شتان بن له همو رويكه وه به خو شه ويستي وبه ميهره بانيه وه. دواي ته وه ي خوا باسي چا كه ي ژنهي تاني كړ د، باسي چا كه ي منال نه كاو جواني جيهانن .

﴿ وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً ﴾ وه خوا دروستي كړ دوه يو نيوه كورو نه وه كانتان له ژنه كاني خوځان، هه تا به واني دلخوش بن و ياريده دهر تان بن له پيدا كړ دني هري ژيان تان .

﴿ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ﴾ وه خوا رۆزی ئیوهی داوه و به خێوتان نه کا له خواردهمه نه پاک و به تامه گان، بهرگ و ئازالی داونه تی خۆتانی بی دابۆشن و سوود له بهر و بومی ئازاله کانتان و بهر بگرن.

بۆ زانی: زانیان بیران جیاوازه له مانای (حَفَظَهُ) ئه وهی چاکتر بی مه بهسته له هه مو که سی یاریده ی مرۆف بدا له کار و باریا.

﴿ أَفِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴾ ئایا دوا ی ئه وه هه مو چاکانه چۆن باوه ر نه که ن ئه وه شته پرو پو چانه و به ته کان نه که ن به هاویه شی خوا، یا به ته نه ها باوه ر به وانه نه هین و ئه وان سوپاسی خوا نا که ن وله رۆزی خوا نه خۆن و جگه ی خوا نه په رستن. وه ک خوا نه فهرموی:

﴿ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴾ وه له جگه ی خوا شتی نه په رستن خاوه ن رۆزی نه بۆ ئه وان که له ئاسمانه کانه وه پهیدا ئه بن وه ک باران وله زه وه ی پهیدا ئه بن وه ک روه که کان و کانه گان و، توانای هه چ شتیان نه وه شایسته ی ئه وه یان نه بن به خاوه نی هه چ شتی.

﴿ فَلَا تَضْرِبُوا اللَّهَ الْأَمْثَالَ ﴾ دوا یی ئیوه مه گیرن بۆ خوا چه ن دین وینه یه بۆ خوا و وینه ی تیه و به راوردی خوا وه ک هه چ شتی مه که ن و خوا له هه چ نا چی.

﴿ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾ به راستی خوا نه زانی به پوچی شتی ئیوه پشی بی نه به سن و نه لێ: په رستی به نده کانی خوا با شتر گه وره یی خوا ده ر نه خا، خوا نه زانی به و تاوانه گه وره ی ئیوه، ئیوه نازان به هه له ی خۆتان و وینه ی بۆ دانه نین.

پاش ئه وه ی خوا روونی کرده وه نا شه زایی بت په رستان له هاویه ش دانان بۆ خواله په رستاندا به شتی نه خاوه نی سودن بۆ خویان و نه بۆ جگه ی خویان، خوا وینه یه لی نه دا بۆ رو ن کردنه وه ی توانا و به کیتی خۆی له هه مو رو یکه وه، نه فهرموی:

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا

مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنْ آثَرِ رِزْقِ أَحْسَنًا

فَهُوَ يَنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ
 أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى
 مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ
 يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾ وَلِلَّهِ غَيْبُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ
 أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾

﴿ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ ﴾ خوا وینهیه لی نه دا له بارهی
 گه ورهیی خوی و بی نرخی نه ویتانه نه وان نه یان په رستن له جگهی خوا به به ننده یه دارایی
 کسې بی و توانای به سهر هیچ شتیکا نه بی و سهر شوری وستی جگهی خوی بی .
 ﴿ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ رِزْقًا حَسَنًا ﴾ وه به کسې نیمه به خشیتیمان بهو کسه روزی و دارایی
 پاک و خاوین به بی ماندو بون و بتوانی ده ستکاری دارایی خوی بکا به همدو جوړی .
 ﴿ فَهُوَ يَنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا ﴾ دواپی نهو کسه به خشی و ده ستکاری دارایی ورپزی
 خوی بکا به نه پتی و به ناشکرا و باکی له کس نه بی و له کس نه ترسی . نایا نه و به ننده بی
 ده سه لاته و نهو کسه ی سهر به ست و به توانایه وه ک یه ک وان و یه کسان؟ وه خوا
 نه فهر موی:

﴿ فَهَلْ يَسْتَوُونَ ﴾ دواپی نایا نهو به ننده هه ژاره ی خاوه نی هیچ شتی نه و دارایی به بو
 جگهی خوی و نهو مروه ساماندار و سهر به سته دارایی خوی به بی ترس نه به خشی وه ک

يَهْكَ وَان؟ نِيْرَ نِيْوَه چۆن نَهو بته بِيْ توانان و نَهو خوايه كه نِيْوَهو نَهو بتانهيش بهندهو دروستكراوى نَهون نَهيان په رستن .

﴿ الْحَمْدُ لِلّٰهِ ﴾ سوپاس بۆ نَهو خوايه وبه ندهي ههر بۆ نَهو كه هيچ خوا نيه شاياني په رستبي جگه ي نَهو، بونه وهران ههميان به ندهي نَهون

﴿ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ به لكو زورتر له وبت په رستانه و بگره ههمويان نازانن سوپاس نَهبي ههر بۆ خوا بِيْ به ته نها نَهك بۆ جگه ي خواو نَهبي په رستن ههر بۆ خوا بِيْ و هاوبه شي نَهبي .

خواي مه زن وينه يه كي تري دووه هم لي نَهدا له باره ي گه وړه يي و تواناي خو ي و بي نرخی و بِيْ توانايي نَهو بتانه نَهوان نَهيان په رستن له جگه ي خواو نَهفرموي:

﴿ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ ﴾ وه خوا وينه يه لي نَهدا به دوويو ياهه كيكيان لال بِيْ و تواناي به سهر هيچ شتيكا نَهبي و هيچ شتي فير نَهبوبي و نَهتواني گفترگو بكا و خاوه ني هه ست و تيكه يشتن نَهبوبي .

﴿ وَهُوَ كُلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لآيَاتٍ بِخَيْرٍ ﴾ نَهو كه سه لاله باريكي گرانبي به سهر خاوه نه كه يوه و نَهتواني هيچ شتي په يدا بكا خاوه نه كه ي بۆ ههر جيگه يه كي بنيري بۆ كردني فرماني نايه ته وه به سهر كه وتوبي و به هيچ چاكه يه كه وه چونكه لاله و له هيچ شتي تي ناگا و ناتواني گيرو گرتي خو ي بكا ته وه و تواناي پرسيار كردني نيه، ههر نَهبي كه س و كاري به خيوي بكن .

﴿ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى سِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾ نايا نَهو كه سه لاله و كه سي فرمان بدا به دادپهروهری و خاوه ن گفترگو و هوش و هه ست بِيْ و ژيري و بتواني فرمان بدا به چاكه و به دادپهروهری وينه ي به كن له راپه ريني فرمانه كاندا و، نَهو كه سه خو ي له خو يا له سهر ريگه ي راسته و بۆ ههر لايه كي بنيري به كه مزين كو شش جي به جي نَهكات، نِيْرَ نَهي بت په رستان نِيْوَه چۆن خوايه كه خاوه ني نَهو هه موچاكانه بيت نَهيكه ن به هاوبه شي به ردي تاشراوى ده ستی خوتان؟

﴿ وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾ وه بوخوايه زانینی نهتییه کانی ئاسمانه کان وزهوی

و هیچ شتی له خوا په نهان نیه . به رۆژی دووایشه وه . که خوا نه فهرموی:

﴿ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمَحٍ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ ﴾ وه پهیدا بوون و هاتی رۆژی داوی

له به گورج هاتی نیه به ماوهیه مه گهر به نه ندازهی چاو نوقان کردنه وهیه تی، یا هاتی

رۆژی دوا یی نزیکتره له چاو نوقاندنی، چونکه چاو نوقاندن پیوستی به کاتی هیده، به لām

فهرمانی خوا بی کاته و نه فهرموی:

به ههر شتی بیهوی نهویش نه بی کوتوپر . که واته ئیوه ته می خوار بن و بترسن له هاتی

دوا رۆژ .

﴿ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾ به راستی خوا دهسه لاتی به سهر هه مو شتی کا هیده و

نه ته وانی ئیوه زیندوو بکاته وه بو پرسیار و وه لām و پاداشت و تۆله وهر گرتن .

له پاشا خوای مه زن هه ندی له چاکه کانی خوی جگهی نه وانه ی پیشوو باس نه کاو

نه فهرموی:

وَاللّٰهُ

أَخْرَجَكُمْ مِّنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ

لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

﴿ ٧٨ ﴾ الْمَيِّرُوا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ

مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿ ٧٩ ﴾

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ جُلُودِ
الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ
وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثْنَاوَمِتْعًا إِلَىٰ حِينٍ
﴿ ٨٥ ﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُم
مِّنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُم سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ
الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمُ بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ
عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُشْكُرُونَ ﴿ ٨٦ ﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ
الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿ ٨٧ ﴾ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا
وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ﴿ ٨٨ ﴾

﴿ وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا ﴾ وه خوا ئیوهی له منالدان وورگی
دایکتان هیناوه ته دهره وه هیچ شتیکتان نه نه زانی له پهیدا کردنی چاکه و خراپه و توانای
پاراستنی خو تانتان نه بوو کارو کرده وهی خو تانتان بو هله نه نه سورا مه گهر یه کی ئیوهی
پاریزایه له رووداو و چاکه ی بو بره خساندنايه .

﴿ وَجَعَلَ لَكُم السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴾ وه خوا داینا بو ئیوه گو یچکه بو
نه وهی شتی پی بیسن و نامه ی پی بیسن و چاوی پی به خشین هتا دروست کراوه
سهر سورینه ره کانی پی بینن و یه کی پی خواتان بو دهر که وی و دلی پیدان بو نه وهی
له مانای هه مو شتی بگهن، بو نه وهی ئیوه سوپاسی خوا بگهن له سهر نه و چاکانه .

بۆ زانبن: هه‌ندی کەس گومانیان وایه ماده‌ی کەر و کوێر خۆیان گۆچکە و چاو و دلێان بۆ خۆیان پەیدا کردووه. ئێمه وه‌لامیان ئە‌ده‌ینه‌وه ئە‌وه‌ی شتێکی نه‌بی ناتوانی ئە‌و‌شته پەیدا بکا له‌خۆیا، دووباره ئە‌گەر گیان وزانستی تایه‌ت بی بۆ ماده‌یه و ئە‌وانه‌ی لی جوێ نه‌بیته‌وه پێ‌یسته هه‌مو ماده‌یه گۆی و چاو و دلێ هه‌بی. ئە‌گەر ئە‌و کەسانه بلێن به‌لێ هه‌ندیکیان به‌جوړه تایه‌تیه‌ن. ئێمه به‌وان ئە‌لێن: ئایا ئێ‌وه ئە‌بی بلێن ماده‌ی به‌جوړه هه‌رئ‌وه گیان و زانست و هه‌ست پەیدا بکەن، یا ئە‌و شته‌ئێ‌وه نه‌لێن، کەواته پێ‌یسته هه‌مو ماده‌یه‌کی خاوه‌ن گیان و هه‌ستی، یا هه‌مویان خاوه‌نی گیان و هه‌ست نه‌بن، به‌هه‌ر جوړی بی ئە‌وان بلێن، هه‌ردو داواکانیان پوچن، چونکه به‌چاو ئە‌هه‌یری هه‌ندی مادده وشک و بی‌گیان، هه‌ندی تریان زیندوو خاوه‌ن هه‌ستن. کەواته به‌گۆره‌ی ئە‌و جوړه جیاوازیانه پێ‌یسته جگه له‌ ماده هه‌یژکی خاوه‌ن زانست هه‌بی زینده‌گانی و هه‌ست به‌خشی به‌هه‌ندی ماده و جگه‌ی ماده‌یه تر و پێ‌یستی جیاوازی له‌نیوانیا هه‌بی.

﴿ أَوْ لَمْ يَرُدُّوا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ ﴾ ئایا ئاده‌میزاد بۆ نه‌یان روانیوه بۆ لای بالنده‌کان ئاماده‌کراون بۆ فرین له‌بۆشایی ئاسماندا و دوور له‌زه‌وی هه‌یج کەسی رای نه‌گرتوون ناکه‌ونه خواره‌و مه‌گه‌ر هه‌ر خوا، ئە‌گه‌نا به‌و له‌شه‌گرانه‌وه هه‌یانه ئە‌ه‌ویه بکه‌وتنایه خواره‌وه. خوای مه‌زن دووبالی دروست کردوه بۆ بالنده هه‌مو ئاماده‌یه‌کی تێدا دروست کردوه بتوانی به‌ری له‌ئاسماندا.

پرسیار/ ئاده‌میزاد فرۆکه‌ی دروست کردوه خه‌یالی رۆیشتنی له‌ده‌نگ زۆرتره، ساروخیان دروستکردوه له‌کاتریمه‌یژکا هه‌زاران مه‌یله‌ی نه‌په‌ی و نه‌روا بۆلای مانگ و مه‌ریخ، مانگی ده‌ستکردیان دروست کردوه ئە‌سورپته‌وه به‌ده‌وری زه‌ویدا و گه‌فو گۆ ئە‌که‌ن له‌گه‌ل زانایان به‌زمانی خۆیان به‌شتی بیستن و بیسن، دوا‌ی بالنده له‌کۆی و ئە‌وانه له‌کۆی کەسه‌سورپته‌رتن له‌بالنده.

وه‌لام / ئە‌و په‌رسیاروداوا‌یه له‌ مە‌و‌قی ژیره‌وه زۆر جیگه‌ی سه‌رسورپمانه‌و سه‌رگه‌ردان به‌وه خۆی بی‌تاگا کردوه له‌و خوا‌یه‌ی ئە‌وه‌ئه‌قله‌ی دروست کردوه کە‌ئه‌و‌شته‌یه‌ی پە‌یدا

کردوه، نه گهر خاوه نی ویزدان بی ته ماشای خوئی و نه قلی خوئی نه کا زور گه وره ترن له دروستکردنی ساروخ و مانگی ده سترکد به لکو نه گهر خاوه نی ویزدان بیت نهی پروانی بولای دروست کردنی گهر دون که گه وره ترن له دروستکردنی ناده میزاد. نه وانه له لایه که وه وله لایه تره وه: نه و گفتو گویانه له باره ی بالنده وه یه، که بالنده یه ش له زینده وه رانه، فرۆکه و ساروخ و مانگی ده سترکد له بی گیانان. که واته نه و ره خانه ی نیوه له جیگه ی خو یا نیه، زور رون و ناشکرایه که زانایانی ساروخ دروست که و هموزانایانی ناده میزاد و جنۆکه ناتوان می شوله یه یا شانیه له بالی می شوله دروست بکه ن.

﴿ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴾ به راستی هیه له ناماده کردنی بالنده بو فرین له بوشایی ناسمانا چندنین به لگه ی به هیژ و په ک خهر بو کومه لی باوه ریان به خوا و نه و شتانه ی هاتون بو لای پیغه مەر هبی.

﴿ وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا ﴾ وه خوا دروستی کردوه بو سوودی نیوه چهند خانویه بو کا کردن و دانیشن له نیویانا که نیوه دروستیان نه که ن له به ردو دره خت و ناسن و چیمه نتو بو پشودانتان.

﴿ وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَمْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ ﴾ وه خوا دروستی کردوه بو نیوه له پیستی چوارپیکان چندنین خانوی هه لگرتیان سو که بو نیوه له رۆژی کوچ کردنان و له رۆژی دانبشتی نیوه دا یانی له هه ردوو کاته کانا هه لگرتیان گران نیه.

بو زانین: خانو له یاسای ئیسلامدا ریزی تاییه تی خوئی هیه و چاکه کانی خواجه به سه ر به نه کانی وه، ریزی خانو نازانی مه گهر که سی خانوی نه بی. خانو ریزی تاییه تی هیه له لای ئیسلام نابی به بی ده ستور به چینه زووره وه ی خانوی جگه ی خوت، زانایان نه لئین: نه گهر که سی له کونی که وه یا له جیگه یه تره وه ته ماشای خانوی که سی تری کرد بو خاوه ن خانوه که هیه سه رزه نشتی بکا، نه گهر هه ر به دره وام بو بوی هیه لی بی بدا، هه ر که سی ته ماشای جیگه ی دانبشتی که سی تر بکا خاوه ن جیگه هه ردوو چاوی نه و که سه ی بو ره وایه کویری بکا و به ردی و وردی بو فره بدا.

﴿ وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارُهَا وَأَشْعَارُهَا أَثَاثًا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴾ وه خوا دروستی کردوه بۆ سوودی ئیوه له خوری مهر و له کورگی هوشتر وله موی بز شتی ئیوه پیوستیتان پی هه بی بۆ راخستن و بیدهن به سه رختانا و بۆ بهرگ و کهل و په لی ترتان، به وینه ی به ره و قالی و له باد و چۆغه و بهر مال و چاتول و دهیان شتی تر، بۆ ئه وهیش سوودیان لی و هر بگرن له جی به جی کردنی پیوستی خوتان و پیتان رابوین له ماوه ی ژبانی خوتانا له جیهاندا .
﴿ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ ظِلَالًا ﴾ وه خوا دروستی کردوه بۆ سوودی ئیوه له هه ندی له وشته ی دروستی کردون له سیبه ره کانی خانو و دیوار و دره خته کان بۆ ئه وه ی خوتان پاریژن له گهرما و له سه رما .

﴿ وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا ﴾ وه خوا دروستی کردوه بۆ سوودی ئیوه چه ندین جیگه یه بۆ دانیشن له وانا له خانو و نه شکه وتی کیوه کان خوتان پاریژن به وه ی ئه وانه وه له گهرما و سه رما، هه مو پیوستیه کانی ئاده میزاد چاکه ی خوان بۆیان بگره سیبه ری هه وریش .

﴿ وَجَعَلَ لَكُم سَرَائِلَ تَقِيَكُمُ الْخُرُ وَسَرَائِلَ تَقِيَكُمُ بِأَسْكُم ﴾ وه خوا دروستی کردوه بۆ سوودی ئیوه کراس و بهرگ له لۆکه و که تان و خوری و نایلون و جگه ی ئه وانه ی هه تاخوتانی پی پاریژن له گهرما و له سه رما و بۆی دروستکردون زرپی و تاس کلاو و هه مو چه کیکی تریتان پاریژی له ده ست درژی دۆژمنان و په لاماردانی درونده . وایش ئه بی نایه لن پیست و گوشت و ئیسکه کانتان بریندار بن .

﴿ كَذٰلِكَ يَتِمُّ نِعْمَتُهُ عَلٰیكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُوْنَ ﴾ هه ر به و جوهری خوا ئه و هه مو چا کانه ی به خشی به ئیوه خوا چاکه ی خوی ئه رژی به سه رتانا له هه ردو و جیهاندا بۆ ئه وه ی ئیوه سوپاسی خوا بکه نو بچوکی خوا بکه ن و چاوه روانی چاکه ی زۆر تر بکه ن .

خوا ی مه زن داوامان لی ئه کاسوپاسی خوا بکه ن له بهر ئه وه له مه و بهر خانوی دره خت و نه شکه وت و بهرگی لۆکه و خوری به خشیوه به ئاده میزادی ئه و کاتانه ی پیشوو، ئه ی ئیستا چۆن ئیمه سوپاسی زۆر تر بۆ خوا نه کهن که له ئالتوونی رهش جوهره ها چاکه و

سودی تېدايه بۆ ئادهميزاد، چۆن سوپاسى خوانه كهين له جياتى چوار پى و چاره وى و
هيسرو گوى دريژو خانوى له بهرد تاشراو خوا ماشين و فروكه و كوشكى بلندي
به خشيوه به ئادهميزادى ئهم سهردهمه .

﴿ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ الْبَيْنُ ﴾ دوايى نه گهر ئادهميزاد پشتيان كرده توو
باوهريان نه هيتا وازيان لى بهينه، دوايى تو بهراستى له سهر تو به راگه ياندنى تاشكرائى
به يامى ئيمه به وان و پرسيار و پاداشت و توله يان له سهر ئيمه .

﴿ يَعْرِفُونَ نِعْمَةَ اللَّهِ ثُمَّ يَنْكُرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ﴾ ئادهميزاد چاكه ي خوا نه زانن و
نه يناسن له پاشا باوهر به و چاكانه نايهرن، زور جيگه ي سهر سورمانه خوا به خيويان نه كا
كه چى له جگه ي خوا نه به رستن و زورتر له وان باوهر نايهرن و سوپاسى خوا ناكهن، به لام
كه ميكيان باوهر نه هيتن و سوپاسى خوا نه كهن .

كاتى خوائ مهزن باسى بت به رستاني كرد، باسى به سهر هاتى بى باوهريان نه كا
له رۆژى دواييدا، كه درۆو بوختان سود به وان ناگه يه نى و نه فه رموى :

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ
شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْنَبُونَ
﴿٨٤﴾ وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ
يُنْظَرُونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ أَشْرَكُوا شَرَكَاءَ هُمْ
قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ
فَأَلْقُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٨٦﴾ وَالْقَوَا

إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامُ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٧﴾
 الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ
 الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ
 أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَيَّ
 هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى
 وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾

﴿ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ﴾ وه تو بیری نهو رۆژه بکهره وه بت په رستانی پی
 بز سینه نیمه زیندوو نه کهینه وه له هه مو نه ته وه یه شایه تی ئه دا له سه ریان به باوه رهیتان و
 به باوه نه هیتانیا ن له رۆژی دوایدا .

﴿ ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴾ له پاشا بی باوه ران ده ستوریا ن پی نادری بیانو
 بهینه وه وه به وان نه بیژری نه مرو جیگه ی گفتوگو و بیانو هیتانه وه نیه و، ریگه به وان نادری
 داوای ره زامه ندی خوا بکه ن به گفتوگو یابه کردار، چونکه رۆژی دواپی رۆژی پرسیار و
 پاداشته نه که رۆژی داواکردنی ره زامه ندی وکا کردن. یانی دوا ی شایه تی دانی
 پیغمه ره کان گیروده ی شتیکی گرانتر نه بن و نایه لن گفتوگو بکه ن .

﴿ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴾ وه کاتی
 که سانیکی نهو تو سته میان کردوه له خو یان به بی فرمانی چاویان نه که وی به سزای خوا و
 سزایان نه دری له رۆژی دوایدا، دواپی نهو سزایه سوک ناکری له وان و نه وان مؤله تیان
 نادری و سزایان دواناخری .

﴿وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شَرَكَاهُمْ قَالُوا رَبُّنَا هَؤُلَاءِ شَرَكَاؤُنَا الَّذِينَ نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ﴾
 وه کاتی له دوا رږژدا کهسانیکی نه وتو هاوبه شیان بو خوا دائه نا هاوبه شه کانی خویانیان
 بیینی نه لین: نهی په روه ردگاری نیمه هاوبه شه کانی: نیمه ن نهو که سانه ی نه وتون نیمه
 نه مان په رستن و هاوارمان لیان نه کرد له جگه ی تو.

﴿فَالْقَوْلُ إِلَيْهِمُ الْقَوْلُ إِن كُمْ لَكَادِبُونَ﴾ دواپی خواکانی بت په رستان گفتوگو
 فره نه دهن بو لای بت په رستان وه لایمان نه دهنه وه به راستی نیوه ی بت په رستان دروژان
 کرده له ناوانانی نیمه دا به خوا و نیمه بانگی نیوه مان نه کرده بو لای په رستن نیمه.
 نه گهر پرسیار بکری و بیژری دور نیه خوا گیان بکا به به ریانو نه قلیان بداتی له رږژی
 دوا پیدا، بو نه وه ی بت په رستان به درو بخنه وه. یاخوا جوړه گیانی بدایه به وان و هه موشتی
 بو خوا ناسانه .

﴿وَالْقَوْلُ إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامُ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ وه بت په رستانو
 خواکانیان بچوکی و سهر شوړی فره نه دهن لهو رږژده دا بو لای خواو فره مان به رداری خوا
 نه به ن ولانه چی و پوچ نه بیته وه له لای بت په رستان شتی نه وان به درو به بوختان نه یان
 ووت نهوا نه خوا ی نیمه ن و یارمه تیمان نه دهن و به کان بیژاری خویان له وان دهر نه برن،
 هه مو بوختان که ری توله ی بوختانه که ی خویان وهر نه گرن له ورږژه سه خته دا .

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زَنَاهُمْ عَذَابٌ فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ﴾
 کهسانیکی نه وتو باوه ربان نه هیناوه ورپگه یان گرتوه له ناده میزاد بو باوه رهیان به رپگه ی
 نایینی خوا نیمه زورنه کهین بویان سزا له ژورور سزاوه به هوی شتی که وه نه وان بلاویان
 نه کرده وه له خراپه، سزایه کیان له بهر رپگه گرتیان، سزایه تریان له سهر باوه نه هینان .
 ﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ وه تو بیری رږژی بکه ره وه
 نیمه زیندو نه کهینه وه له نیو هه مو نه ته وه یه کدا پیغمه ری له ره گه زی خویان شایه تی
 نه دهن له سهر نه و شتانه ی کردویانه له کرده وه ی چاک و خراب. بیگومان هه مو پیغمه ری
 نه بی به شایه تی نه ته وه که ی خویان .

﴿ وَجَنَّا بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ هَؤُلَاءِ ﴾ وه ئینه تۆش نههینن بۆ ئهوهی شایهتی بدهی لهسهه کردهوهی نهتهوه کهی خۆت لهجهاندا بهگشتی .

پرسیار/ بیگومان پیغمهر ﴿ ﷺ ﴾ نیراوه بۆ لای ههمو بونهوه ران. کهواته چۆن بهتایبهتی شایهتی ئهدا لهسهه نهتهوه کهی خۆی ؟

وهلام / پیغمهر رای گه یاندوه به نهتهوه کهی خۆی و رای سپاردوون که نایینی ئیسلام رابگهیهنن به نادهه میزاد چین له دوا ی چین له پاش مردنسی خۆی له ههمو وجیگه و کاتیکا، له روژی دوا ییدا شایهتی ئهدا لهسهه نهتهوه کهی خۆی رایان گه یاندوه یا کۆلیان داوه .

﴿ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴾ وه ئیمه ناردومانته خواره وه نامهیه که قورئانه له بهر نهوهی رون بکاته وه بۆ نادهه میزاد ههمو شتی په یوهندی به باهر و دهستور و رهوشتهیهو ، به ئامۆژگاری و ته می کردنه وه هه بی و بۆ نه وهی راغومایی که ربی بۆیان. ریگهی راست ئه گهر داوای راغومایی بکه ن ومیهره بانی و دیاریه بۆیان و موژده دهره بۆ ههم و نهو که سانهی فهز مانبه ردار و سه رشۆری فهز مان ی خوان به گشتی و بۆ مه سلمانان به تایبه تی .

کاتی خوای مه زن رونی کرده وه بۆ نادهه میزاد شتی شاره زایی که رومیهره بانی بی بۆ په یروانی نایینی ئیسلام، له م ئایه تانهی دوا ییدا باسی ئه و شتانه ئه کا ئه بنه هۆی به ختیا ری مرو ف له هه ردو و جیهاندا و نه فهز موی:

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ

وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ

وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

﴿ ١٥ ﴾ وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ

بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ
 اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَقَضَتْ
 غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا تَتَخَذُونَ آيْمَنَكُمْ دَخَلًا
 بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمْ
 اللَّهُ بِهٖ وَلِيَبَيِّنَ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾
 وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ يُضِلُّ مَنْ
 يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

﴿ إن الله يأمرکم بالعدل والأحسان ﴾ به راستی خوا فرمان نه‌دا به دادپه‌روه‌ری و به چاکه کردن و به جی هینانی فرمانه‌کانی خوا چاکه‌ش له‌گهل که سیکیش خراپه‌تان له‌گهل بکا، خوا نه‌به‌خشی به‌هم‌موخاوه‌ن مافی مافه‌که‌ی خوی و به‌ستم نه‌کردن، فرمان نه‌دا به دادپه‌روه‌ری له‌نیوان نیمه و له‌نیوان خودا به‌وه‌ی فرمانه‌کانی به‌جی‌گه‌ی خوی بگه‌یه‌نین و دوور بکه‌وینه‌وه له‌بی فرمانی خوا. فرمان نه‌دا به‌داد په‌روه‌ری له‌نیوان نیمه و خو‌مانا و دور بکه‌وینه‌وه له‌چاو‌چنۆکی و رازی بین به‌وشتانه‌ی خوا پیمانی داوه‌و خو‌مان قه‌ده‌غه بکه‌ین له‌وشتانه‌ی توشی زیانی هه‌ردوو جیها‌نمان بکا و له‌سنور لامان بدا. فرمان نه‌دا به‌دادپه‌روه‌ری له‌نیوان خو‌مان و له‌نیوان ناده‌میزادا، نامۆزگاریان بکه‌ین و خراپه‌یان له‌گهل نه‌که‌ینه‌وه خو‌مان ته‌ماشایان بکه‌ین و نازاریان نه‌ده‌ین. فرمانان بی نه‌دا به‌چاکه کردن له‌گهل ناده‌میزاد و جگه‌ی ناده‌میزاد و نه‌وپه‌ری چاکه‌یان له‌گهل بکه‌ین به‌گویره‌ی توانای خو‌مان .

﴿ وَإِنِّاءِ ذِي الْقُرَى ﴾ وه خوا فرمان نه‌دا به‌وهی به‌خشری به‌خزمه‌کان پیوسته‌کانیان و له‌دارایی خومان به‌شیان بدهین و ناموشویان بکهین و جنیو و گفتوگوی خراپیان پی نه‌بیژی، نه‌گه‌ر به‌جوره نه‌بین په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ل نه‌بچری و خوشه‌وستی له‌نیوانمانا نامینی ورق و کینه له‌نیوانمانا گه‌شه نه‌کا و په‌ره‌نه‌سینی، هه‌تا دی .

﴿ وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ ﴾ وه خوا ریگی گرتوه له‌کردنی کاری بیژ لیکراوه و قه‌ده‌غهی کردوه وه‌ک داوین پیسی و خواردنه‌وهی مه‌ی و کردنی قوما‌ر و درو و بوختان و ریگی نه‌گری له‌شتی نه‌قل و یاسای نیسلام لای خراپ پی وه‌کده‌ست دریزی کردن بو‌سهر ناده‌میزاد به‌کرده‌وهو به‌گفتوگو، وه‌ریگی نه‌گری له‌ده‌ست دریزی کردن له‌سهر فرمانه‌کانی خواو له‌سهر مافی ناده‌میزاد .

﴿ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴾ بونه‌وهی نیوه ناموزگاری وه‌ر‌بگرن و کرده‌وهی چاک‌بکه‌ن و خوتان پارێژن له‌کاری خراپ و بیژ لیکراوه له‌سنوری یاسای خوا لانه‌ده‌ن .

﴿ وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ ﴾ وه هه‌ر کاتی نیوه په‌یمانیکتان دا به‌کردنی شتی نیوه نه‌و په‌یمانه جی‌به‌جی بکه‌ن . جی‌به‌جی کردنی په‌یمان به‌دوو‌جوره : یه‌که‌م نه‌وه‌یه ناده‌میزاد بلێ : په‌یمان نه‌ده‌م به‌خوا نه‌و‌شته بکه‌م یانه‌و شته نه‌که‌م له‌وکاته‌دا پیوسته نه‌و په‌یمانه جی‌به‌جی بکا به‌ته‌واوی . دووه‌میان نه‌وه‌یه باوه‌ر به‌خوا به‌یتی، چونکه نه‌و که‌سه‌ی باوه‌ری هیناوه به‌راستی نه‌و باوه‌ر هینانه په‌یمان دانه به‌وهی به‌فرمانه‌کانی خوا هه‌لسی‌و واز له‌بی‌فرمانی خوا به‌یتی، هه‌ر‌چه‌نده هه‌ردوو په‌یمانه‌که پیوسته جی‌به‌جی بکری‌ت . به‌لام مه‌به‌ست لی‌ره یه‌که‌میان .

﴿ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْليْدهَا ﴾ وه نیوه نه‌و‌سوتنده‌ی خواردوتانه مه‌یان شکین له‌دوای نه‌وه‌ی نه‌و‌سوتنده‌تان به‌هیز کردوه به‌هوی ناوی خواوه که‌کاری بکه‌ن، نیژ نه‌و‌سوتنده‌نه به‌لیندانه به‌په‌مه‌ر یا هه‌مو‌سوتندی پی، به‌مه‌رجی‌سوتند خواردنتان بو‌کردنی گونا‌ه نه‌بی، چونکه‌سوتند بو‌کردنی گونا‌ه دانا‌به‌سری . لی‌ره‌دا گومانی په‌یدانه‌بی هه‌رسوتندی به‌توندی نه‌به‌سزایی پیوست نیه جی‌به‌جی بکری . به‌لام هه‌مو‌سوتندی نه‌بی

جی به جی بکری به ههر جوړی بی ههر چنده نه وه یان به هیژ کرابی نه بی چاکتر جی به جی بکری .

﴿ وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴾ وه به راستی نیوه خواتان کردوه به ناگادارو زامن بو نهو بدلینه ی داوتانه به پیغمهر و جگه ی پیغمهر ﴿ ﷺ ﴾ ، ههر که سی سویند بخواو خوا بکا به شایهت و زامنی سوینده که ی، دوا بی نه گهر دژی سوینده که ی هه لسا به راستی خه یانه تی له خوا کردوه و شایانی توله و سزادانه . به راستی خوا نه زانی به شتی نیوه نه یکه ن ههر که سی بدلین و سویندی خو ی بیاته سهر خوا پاداشتی نه داته وه به چاکه ، ههر که سی به دزیان هه لسی خوا سزای نه داوتوله ی لی نه کاته وه .

بیژراوه : ژنیکی بی ته قل له مه که دا هه بوه به یانیان خوری به که ی نه رپسا و نیواره هه لی نه وه شانده وه ، خوی مه زن نه و که سانه ی سوینده کانیان بشکین به وینه ی نه و ژنه ی داناون ، وه ک خوا نه فرموی :

﴿ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَقَصَتْ غُرْلَهُمَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَتَكَانَا ﴾ وه نیوه له شکاندنی په یمانا به وینه ی نه و ژنه مه بن رپسراوه که ی خو ی هه لوه شانده وه و خوی نه کرده وه له دوا ی رپسانی رپسه که ی و بادانی به باشی کاتی نه و رپسه ی هه لوه شانده وه و پارچه پارچه ی نه کرد نه و کچه ناوی (بربطه) کچی سه عد بووه .

﴿ تَتَّخِذُوا إِيْمَانَكُمْ دَخَالِيْنَكُمْ أَنْ تَكُونُوا أُمَّةً هِيَ أَرْبَى مِنْ أُمَّةٍ ﴾ نایا بو نیوه سوینده کانتان وه نه گرن به کاریکی نار هواو پوچدل له نیوان خواتانا له بهر نه وه ی نه ته وه یه ژماره یان زوړتره و دارینا فراوانتره سویندیان بو نه خو ن هه تا پرواتان پی بکه ن و ، نیوه له هه مان کاتدا له دلی خواتانا نیازی شکاندنی سوینده که تان په نهان داوه ، که هه ر کاتی تاقمی تر تان ده ست که وت توانایان زوړتر بو واز له وان نه هین بو نه مان .

﴿ إِنَّمَا يَبُوءُكُمْ بِهِ وَلِيْنٌ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُونَ ﴾ به راستی خوائیوه تاقی نه کاته وه به وه ی فرمان نه دا به جی به جی کردنی په یمان و سویند خواردن به بی قیل و فر و بو نه وه یش خوا رونی بکاته وه بو نیوه له روژی دوا ییدا شتی نیوه دژی یه کترین

له وشتهدا له جیهاندا و بیرو راتان جیاوازه ، هندی باور بهی بی به سهرهستی و هندی تر
بی فرمانی خوا بکا، دوا بی خوا پاداشتی همدویان نه داتهوه به گویره ی کردهوی خویان .
﴿ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلْتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً ﴾ وه نه گهر خوا ناره زوی همدوا به نیوه ی نه گیرا
به یهک تاقم و به یهک ناین و له سهر ناینی نیسلام نه بون . به لام واز له ناده میزاده هی بی
به ناره زوی خویان ناینی هه لبرین، نه گهر سهرهستیان نه کا به ونه ی نازال و جانه وهر
نه بون .

﴿ وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتَسْأَلُنَّ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ وه به لام لانه دا
له ریگه ی راست که سی ناره زوی هه بی، چونکه ریگه ی ناراست بو خوی هه لسه بری
و راغوبی که سی نه کا ناره زوی هه بی، چونکه نه زانی ریگه ی راست بو خوی هه لسه بری
ونه قلی داوه به هردو لایان و سهرهستی کردون و، به راستی نیوه پرسیارتان لی نه کری
له شتی نیوه نه یکه نه له چاک و له خراب .

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَزِيلَ قَدَمُ بَعْدُ ثَبُوتِهَا
وَتَذُوقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ
هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ
وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ
أَوْ أُنْثِيَ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾ فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ

فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿١٨﴾ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ
عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿١٩﴾ إِنَّمَا
سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ

﴿ وَ لَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ ﴾ وه ئیوه سوینده کانتان مه گیرن و مه یان کهن به کاریکی نارهوا و بیلان و فیل له نیو خوتاناو بتانهوی ناراستی له گهل بکهن به پنهانی، یانی بهدم شتی بلین و له دلتانا شتی تر شاراهو بی .

﴿ فَبِزَلٍ قَدَمٍ بَعْدَ ثُبُوتِهَا ﴾ ودوایی ههل بخلیسکی پیتان وله شه قامی نیسلام لابه دن ودوای نهوهی خوا باوه ری له دلتانا چه سپاندوه. نهو رسته یه هه ره شه یه لهو که سانه وازله راستی بهین بۆ شتیکی پوچ وواز له شاره زایی بهین بۆ لای ریگهی خوارو خینج .

﴿ وَتَذَوُّوا السُّؤْ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴾ وه دوایی ئیوه سهختی سزاو نازار نه چیژن له جیهاندا بههوی شتی لاتان داو له به جی جهینانی بهلین و لادانی جگهی خوتان له ریگهی نایینی خواو، بۆ ئیوه نه بی سزایه کی زۆر گه وره له رۆزی دوا ییدا، یانی هه ره که سی ریگه بگری له بلا و بونه وهی نایینی نیسلام له هه رکات و جیگه یه بی پیویسته بیگیر نه وه به ناموزگاری کردنی، دواتر به جهنگ کردن له گه لیا به کوشتن یابه دیل کردن له جیهاندا، له پاشه رۆزی دوا ییدا سزای گه وره تر نه دری .

﴿ وَ لَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ﴾ وه ئیوه به لینی داواتانه به خواو به پیغه مه ر مه یگور نه وه به نرخیکی کهم و بهو به لینهی قوره یشه کان داویانه پیتان نه گه ر ئیوه وه رگه رین له نایینی نیسلام به لام ئیوه به لینی خوتان به نه سه ر چونکه :

﴿ إِنَّ مَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴾ بهراستی شتی لای خواجه نهو شته چاکتره بو ئیوه له وسوده ی جیهان دهستان بکهوی بهوی لادانتان له پهیمانه کانتان نه گهر ئیوه بزنان بهو جیاوازیه ی نیوان سودی جیهان وسودی نهو ی لای خواجه بو دواروژ دواپی خوی مهزن نهو جیاوازیه رون نه کاتهوهو نه فهرموی چ :

﴿ مَا عِنْدَكُمْ يَنْقُذُ وَ مَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ ﴾ شتی لای ئیویه له دارایی جیهان نامیتیهوهو نهوشته ی لای خواجه نه میتیهوهو بهردهوامه له کردهوه چاکه کان وخوا پاداشته کانیانی بو ناماده کردوون له پاشه پروژدا بهی نهو ی خو تانی بو ماندوو بکهن .

﴿ وَ لَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ وه بهراستی ئیمه پاداشتی کهسانیکی نهوتو نه دینهوه نارامیان گرتوه بهرانه ههزاری و سهختی و بهردهوامبون له سهر په رستی خوا به پاداشتی بو نهوان چاکتر و شیرینتر له پاداشتی نهیکه ن، نهو پاداشته بریتیه له بههشت کهزور چاکتره له سوودو پاداشتی جیهان .

﴿ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مِنْ مُّؤْمِنٍ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً ﴾ هه رکهسی کردهوی چاک کردی له پیاوان یا له ژنان و نهو که سه باوه ری به خواو به پیغمه مهر هینایی، دواپی ئیمه نه ژین و به خوی نه کهین به ژیانیکی پاک ورهوا: نهو ژیا نه پاکه بهو جو رهیه: نه گهر خاوه ن سامانی به دلئیکی فراوانهوهو به سوپاسه وه بهشی هه ژاران نه دا وله جیگه ی چاکا دای نهی. نه گهر هه ژار بی خوی به بهختیار نه زانی که باوه رداره و به بهشی خوا رازیه و باوه ری به فهرموده ی پیغمه مهر ههیه: جیهان به ندیکانه ی باوه ردارانه وه بههشتی بی باوه رانه .

نهو ئایه ته به لگه یه له سهر نهو ی پیاو و ژن به راوردیان به کردهوه نه کری لای خواو ریز بو پیاو دانانری به جگه ی خو پاراستن له بی فرمانی خوا، نه گهر ژن کاری چاک بکا و باوه رداربی و پیاو بی فرمانی خوا بکا نهو ژنه چاکتره لهو پیاوه لای خوا .

﴿ وَ لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ وه بهراستی ئیمه پاداشتیان نه دینهوه بهو ی پاداشتی نهوان له پروژی دواپیدا چاکتر و شیرینتر له شتی پاداشتی نهوانی پی دراوه ته وه له جیهاندا نهو پاداشته یش بریتیه له بههشت وره زامه ندی خوا .

﴿ فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴾ دواى تو هه ركاتى ويست
قورئانى بخونى له پيشه وه تو بلى: من په نا نه گرم له گومان پهيدا كړدى شهيتانى دهر كراوه
له ميه ره باني و به زه يي خوا، نه و فرماندانه به پيغمهر ﴿ ﷺ ﴾ فرماندانه بدنه ته وه كيشى،
به لاي زور به ي زانايانه وه نه و په نا گرته له شهيتان چاك وايه بكري و پيوست نيه، نير
له نويز داي يا له جگه ي نويز .

﴿ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴾ به راستى شهيتان هيچ
دهسته لايتكى به سهر كه سانكي نه و تو دا نيه باوهر پيان هياوه به نيازى پاكه وه و پشت
نه به ستن له سهر خوي پروه ردگاري خويان و هه موو كار يكي خويان نه دهنه ده ست
پروه ردگاري خويان .

﴿ إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ يُشْرِكُونَ ﴾ به راستى شهيتان
دهسته لاتي به سهر كه سانكي نه و تو دا هديه فرمان به رداري شهيتان نه كهن و شهيتان نه كهنه
كارگوزاري خويان و به سهر كه سانكي نه و تو دا هديه به هوى شهيتانه وه نه وان هاو به ش بو
خوا دانه نين. هه ندی له زانايان نه لين: رانوى (به) نه گهر پته وه بو لاي پروه ردگار .

وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَاتٍ آيَةً وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِمَا يُزِيلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
﴿ ١٥١ ﴾ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿ ١٥٢ ﴾
وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ
الَّذِي يُوحِيهِ إِلَيْهِ أَعْجَمِي وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ

مُبِيتٌ ﴿١٠٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ
 اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ

﴿١٠٥﴾

﴿ وَاذَا بَدَلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةٍ ﴾ وه هدر کاتی نیمه فرمانی نایهتی بگورین و له جیگه ی
 نهو فرماندها فرمانی نایهتی تر دابنین له جیگه ی نهودا. بیگومان نهو گورانکاریه له بهر
 سوودی ناده میزاده و گونجای کاتیکی تاییه تیه نهوانه .

﴿ وَاللَّهُ يَعْلَمُ بِمَا يَنْزِلُ ﴾ وه خوا نهزانی بهشتی نهی نیرینه خواره وه بهسروش بو لای
 پیغمهر و هدر خوا بهسوود و بهبهختیاری و چاکه ی ناده میزاد بهلابردنی فرمانی و دانانی
 فرمانی تر له جیگه یا نهزانی، چونکه سوودی ناده میزاد داوا نه کاو خوی بالادهست
 فرمانی بدا بهشتی بو ماویه کی دیاری کراو نهو ماویه کوتایی پیهات فرمانی تر
 له جیگه یا دانهنی به گویره ی سوودی ناده میزاد .

﴿ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُنْجِلٌ لَّنَا نَارَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ بت پهستان نهیان ووت به پیغمهر
 ﴿قَالَ﴾: تۆ له لایه ن خۆته وه نه م قورئانه ت داناهو به درۆ به بوختان نهیده تیه پال خوا.
 بهلام زووتر له وان نازان نهو گوران کاری قورئانه له لایه ن خواره هاتوه و ئیره بهو
 گفتو گویه تان بوختان نه کهن و نه لین: پیغمهر خۆی دایناوه .

قوره یشیه کان نهیان ووت: موحده مد گالته نه کا به هاوریکانی، نه مرو فرمانیان پی نه دا
 به فرمانی، بهیانی نه و فرمانه قه دهغه نه کا و خۆی له خۆیه وه دای نهی، خوا وه لامیان
 نه داته وه نه فرمانی :

﴿ قل أنزله روح القدس من ربك بالحق ﴾ تۆ بلی: ئەو قورئانە گیانی ریزگیراو کە جبرەئیلە هیناویەتیە خوارەووە لەلایەن پەرورەدگاری تۆووە بەراستی و بەگوێرە ی وستی خواو بەدانانی هەموو شتی لەجیگە ی شیاوی خۆیا .

﴿ لیثبت الذین آمنوا وهدی وبشری للمسلمین ﴾ لەبەرئەووە ی پەرورەدگاری تۆ بەهۆی قورئانەووە بچەسپینی لەدلی کەسانیک ی ئەوتۆدا باوەریان هیناوە و باوەرەکیان و زیاتر بروایان بەهیزی و، بۆ ئەووەیش ئەو قورئانە شارەزایی کەر و مۆژدەدەربی بەموسلمانان بەچاکە ی بەردەوام بۆیان لە روژی دوایدا . بیگومان بی باوەرانیش ئەترسینی لەسزای بەردەوام .

نەگیرنەووە دوو کور هەبوون لەدانیشتوانی (عین التمر) هاتبونە مەکە شمشیریان دروست ئەکرد ناویان یەسارو جەبربو تەورات و ئینجیلیان ئەخویندەووە، پیغمەر ﴿ ﷺ ﴾ بەلایان ئەرویش و گۆی ی لی ئەگرتن . بت پەرستان ئەیان ووت: موحمەد لەوانەووە فیری دانانی قورئان بوە . خۆای مەزن بەدرۆیان ئەخاتەووە ئەفەر موی:

﴿ لقد نعلم أنهم يقولون إنه یعلمه بشر ﴾ بەراستی ئیمە ئەزانین بت پەرستان ئەیان ووت: بەراستی ئەو قورئانە ئادەمیزادی فیری موحمەدی ئەکاو بەدرۆو بەبوختان ئەیداته پال خوا .

بۆ زانین: هەموو کاتی هەر لەکۆنەووە هەتا ئیستا پیاو خراپان پروپاگەندە ی خراپ لەدژی پیاوچاکان بلاوئەکنەووە ، بۆ ئەووە ی رژیمی خراپی خۆیان سەرنگون نەبی، لەم سەردەمە ی ئیمەیشدا پرو پاگەندە ی زۆر پەرە ی سەندووە لەدژی ئایینی ئیسلام و زۆر کەسی ساویلکە ئەقل خەلەتاوون، ئەو بت پەرستانە خۆیان درۆزن و بوختان هەلبەستن کە ئەلین ئەو قورئانە ئادەمیزاد فیری موحمەدی کردووە، ئەو تە خۆای مەزن ئەفەر موی:

﴿ لسان الذي یلحدون إلیه أعجمی ﴾ زمانی کەسانیک ی ئەوتۆ ناماژە ئەکەن بۆ لای کە ئەو قورئانی فیری موحمەد کردووە جگە زمانی عەرەبیە . کەواتە جیگە ی سەرسورمانە

ئەو كەسانەى زمانى عەرەبى نازان چۆن ئەوقورئانە فىرى موحەمەد ئەكەن، بەو ھەمو پاراوى و زمان رەوانىيەدا ھەيە كەبەزمانى عەرەبى ھاتوتە خوارەو .

﴿ وهذا لسان عربي مبين ﴾ و ئەم قورئانە زمانى عەرەبىيەو خواوێنى خوێش رەوانىيەو پاراو و ئاشكرایە. ئیوێى بت پەرستى عەرەب بەو زمانە پاراو عەرەبىيەو ھەتائەو خواوێنى پەخشان و ھۆنراوێن بەزمانى عەرەبى ناتوان بچوكتێنى سورەتى قورئان دابین و وینەى ئەو بى .

دورمانى ئاینى ئىسلام لەسەردەمى پیغەمەرە وە ھەتا ئەم سەردەمى ئیمە ئەو بوختان و درۆیانەیان کاویژ ئەكەنەو . لەم سەردەمى ئیمەدا موزدەرانى گاور ئەو بوختانەیان دووپات كردهوتەو، یا نەزان خۆیان گیل ئەكەن كە بەراستى قورئان بەدەیان زانست وزانیارى تیدایە وینە و شوینەواریان لەو سەردەمەدا نەبوو، نازان رۆژ لە دواى رۆژ زانست و ھونەرى تیدا دەرئەكەوى ، كات مانای قورئان لىك ئەداتەو رۆژ بە رۆژ .

﴿ إن الذين لا يؤمنون بآيات الله لا يهديهم الله ولنهم عذاب اليم ﴾ بەراستى كەسانىكى ئەوتۆ باوەر بەئایەتە پەك خەرەكانى قورئان نەھین و بەردەوامن لەسەر بى باوهرى خوا رىگەى راستیان نیشان نادا و بۆیان ھەيە لە دوا رۆژدا سزایەكى خواوێن ئازار بەھۆى باوەر نەھینانەو .

﴿ إنما يفترى الكذب الذين لا يؤمنون بآيات الله وأولئك هم الكاذبون ﴾ بەراستى كەسانىكى ئەوتۆ درۆ دروست ئەكەن بۆ قورئان و بۆ موحەمەد باوەر بەئایەتە پەك خەرەكانى خوا نەھین و برویان بە زیندوو بونەو نەو، ئەوان ھەر ئەوانەن خۆیان درۆژن و بوختان دروست كەرن .

پاش ئەوێى بت پەرستان بۆیان دەرکەوت كە ھاوړى ھەژارەكانى پیغەمەر باوهریان ھیناو بەخواو بەپیغەمەر ﴿ ﷺ ﴾ بەوینەى عەمار و یاسیر و باوکی عەمار و سومەيەى داىكى عەمار و سۆھەيب و خەتاب و سالم و بیلال . بت پەرستان دەستیان كرد بە ئازار دانیان، ئەیان ووت: پىوێستە لەو ئاینەى خۆتان وەرگەڕین، ئەو ھو یاسیر یان كوشت و

سونه ییشیان بهست بهدوو هوشتره وه هر یه که یان بۆ لایه تی خوری و بو دووله ته وه .
 بهلام عمار بهدهم وهر گه را له تاین و دلی پربو له باوه ر، بهو بۆنه وه بیژرا عمار له تاین
 وهر گه را وه، پیغه مهر ﴿ ﴿ ۱۰۶ ﴾ ﴾ فهرموی: هیچ خراپه یه که توشنایی بههوی ئه و کاره وه
 کردوته . بت په رستان په تکیان خسته ملی بیلال و دایانه دهست منالان و بهنیو مه که دا
 نه یان گیراو گالتیهان پی نه کرد . بهلام ئه و هدر نه یووت: خوا یه که، دواپی ئه وه بو ئه بو به کر
 کری و نازادی کرد . بهو بۆنه وه خوی مه زن ئه م ئایه تانه ی نادره خواره وه . فهرموی :

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيْمَانِهِ إِلَّا مِنْ أَكْرَهٍ
 وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيْمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا
 فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾
 ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ
 وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٧﴾ أُولَٰئِكَ
 الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَسَمِعَتْهُمْ أَبْصَرَ لَهُمْ
 وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٠٨﴾ لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي
 الْآخِرَةِ هُمْ الْخَاسِرُونَ ﴿١٠٩﴾ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ
 لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا
 وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٠﴾

﴿ يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ جُنْدِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوْفَىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴾

﴿ من کفر بالله الله من بعد ایمانه ﴾ هەر کهسی بی باوهر بیی به خوا له دواى باوهرهینانی و له تایینی خوا وهر گهرا له سهر نهو که سهیه خهشم و سزای خوا به هوئى وهر گهرانی له تایین .

﴿ إلا من أکره و قلبه مطمئن بالإيمان ﴾ مه گهر کهسی زووری لی کراییی و به سهر زمانیدا بروا شتی بیته هوئى بی باوهری به گویره ی رووالدت و لهو کاته دا دلی نارام بگری له سهر باوهری خوئی و بیرو باوهری نه گورایی، نهو که سهه خواوهن باوهره لای خوا . به وینه ی عه مار .

﴿ ولكن من شرح بالكفر صدرا فعليهم غضب من الله ولهم عذاب عظيم ﴾ وه به لام هەر کهسی دلی به بی باوهری کرایته وه و به خو شیه وه بی باوهر بوبی، دوا یی نهو که سانه له سهر یانه خه شتی سهخت له لایه ن خواوه بزیشیان ههیه سزایه کی زور گه وره له دوا روژدا .

﴿ ذلك بأنهم استحبوا الحياة الدنيا على الآخرة إن الله لا يهدي القوم الكافرين ﴾ نهو خهشم و سزا گه وره یهش به بوئنه وه بوه که به راستی نهوان ژیا نی جیهانیان هه لیزارد وه و ریزیان داوه به سهر دوا روژدا . به راستی خوا شاره زایی تا قمی بی باوهرانه نا کا بو لای ریگه ی راست چونکه نهوان به تاره زوی خو یان باوهریان نه هینا وه بی باوهریان بو خو یان هه لیزارد وه .

﴿ أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَ سَمِعَهُمْ وَ أَبْصَارَهُمْ وَ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴾ نهوانه که سانیکی نهو تو ن خوا مو رى داوه به سهر دلیانا و چاکه ی تی ناروا و به سهر گو یچکه یا ناراستی نابیسن و به سهر چاویانا چاکه نابینن، به هه مو جو رى له چاکه وه

دوورن، نهو كه سانه نهوانه بى ناگان له راستى و خويانيان گيل كردوه و نازانن به سهر هاتى پاشه روژى خويان چونه .

﴿ لا جرم أنهم في الآخرة هم الخاسرون ﴾ بيگومان به راستى نهو كه سانه نهوانه زيانيان توش نه بى له دوا روژدا و به بى سهرايمه جيهانيان له كيس چوه .

دواى نهوى خواى مهزن باسى كه سىكى فهرمو كه له دلوه به راستى باوهرى هينابو . بهلام بهرووالت بى باوهرى دهبرى، دواى خواى كهوره باسى نه كا باوهرى به پيغمهر و خوا هيناوه . بهلام لهمه كه دا ماوه تهوه و كوچى نه كردوه لهمه كه وه بو لاي مهدينه له گهل پيغمهر ﴿﴾، ههندى لهو شتانهى بت پهريستان داوايان نه كرد بهوايان نه دا، له پاشا په شيمان بونهوه و كوچيان كرد و له گهل پيغمهر جهنگيان كرد وئاراميان گرت له سهر جهنگ كردنى بت پهريستان و ترسان په شيمان بونهوهيان لى وهرنه گيرى، خواى مهزن نه نايه تانهى نارد خوارهوه نه فهرموى :

﴿ تم إن ربك للذين هاجروا من بعد ما فتنوا ثم جاهدوا و صبروا إن ربك من بعدها لغفور رحيم ﴾ له پاشا به راستى پهروهر دگارى تو بو كه سانىكى نهو تو كوچيان كردوه له دواى نهوى تاقي كرانهوه و گيرودهى ههندى شت بون له لايه ن بت پهريستانهوه پاشتر جهنگيان كرد له گهل بت پهريستان وئاراميان گرت له سهر جهنگ كردن . به راستى خواى پهروهر دگارى تو له پاش نهو شتانهى نهوان كردويانه لى بوردنى زوره بو نهوان و ميهره بان و خاوهن بهزهيه بويان كه بى باوهرى به دهميانا هاتوه له بهر نهوى خويان بپاريزن له نازارى بت پهريستان بهلام دليان بهردهوام بو له سهر باوهر به خوا وبه پيغمهر ﴿﴾ .

﴿ يوم تأتي كل نفس تجادل عن نفسها و توفي كل نفس ما عملت و هم لا يظلمون ﴾ تو بىرى نهو كاته بكهروه روژى دى هه مو كه سى له ناده ميزاد بهرگرى له خوى نه كا له روژى دوايدا و گرنگى به كه سى تر نادا و نه دريته دهستى هه مو كه سى پاداشتى كردويانه له جيهاندا و نهوان ستهميان لى ناكرى به كه م كردنهوى پاداشتى چاكه كانيان .

پیاو چاکان نه‌لین: خۆز‌گایه چاکه‌ی زۆر‌ترمان بک‌ردایه. پیاو خراپان نه‌لین: خۆز‌گایه بی‌فهرمانی خوامان نه‌ک‌ردایه .

دانیشتوانی مه‌که له‌خۆشی و ئاسایش و بی‌ترسیدا نه‌زیان ، نه‌ئه‌ترسان هیچ‌ک‌ه‌سی ده‌ست درێژی بکاته سه‌ریان له‌به‌ر ریزی خانه‌ی خوا، دووایی ده‌ستیان دایه بت په‌رستی و کاری خراپ، خوای مه‌زن سزای دان به‌گرانی و برستی له‌جیهاندا، به‌وه‌یشه‌وه نه‌وه‌ستان به‌ره‌نگاری نیشانه رونه‌کانی خویان کرد و پیغه‌مه‌ریان به‌درۆخسته‌وه و ریگه‌یان له‌راستی ناین نه‌گرت، له‌و باره‌وه خوا نه‌فهرموی :

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا

قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا

مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ

الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾ وَلَقَدْ

جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ

ظَالِمُونَ ﴿١١٣﴾

﴿ و ضرب الله مثلا قرية كانت آمنة مطمئنة يأتيها رزقها رغدا من كل مكان ﴾ وه‌ خوا رونی ک‌رده‌وه‌ته‌وه بۆ ه‌مه‌و تاقمی خوا چاکه‌ی له‌گه‌ل ک‌ردبن و سوپاسی خویان نه‌ک‌رده وینه‌ی گوندی خاوه‌نی ئاسیش و ئارام و نه‌ترسان بون له‌ناکاودا په‌لاماریان بدری له‌نیشتمانی خویانا دانیشتبون له‌ه‌هم و جیگه‌یه‌که‌وه بیت بۆ لایان خوارد‌مه‌نی به‌فروانی به‌بی ماندوبون .

﴿ فكفرت بأنعم الله فأذاقها الله لباس الجوع والخوف بما كانوا يصنعون ﴾ دواپی دانیشتونانی نهو گونده سوپاسی چاکه کانی خویان نه کرد که بهوانی به خشیی بو باوه ریان نه هینا، دواپی خوا چیژانی به دانیشتونانی نهو گونده و سزای دان به بهرگی برستی و ترس به هوی شتی نهوان نه بیان کرد، بهو بونهوه پیغه مهر ﴿ ۱۱۴ ﴾ له خوا پارایه وه له خوا توشی ناخوشیان بکا، خوا بو ماوهی حهوت سال توشی گرانی کردن و دواتر په لاماری کاروانه کانیان نه درا له لایه ن هوزه کانی عهره به وه، به جوړی توشی گرانی بون گوشتی مردارو بو و نیسکی سوتاو خوینیان نه خوارد .

﴿ و لقد جاءهم رسول منهم فكذبوه فأخذهم العذاب وهم ظالمون ﴾ وه به راستی چو بو لای دانیشتونانی نهو گونده پیغه مهری له خویان، دواپی نهوان باوه ریان پی نه هینا و به درویان خسته وه، دواپی سزای خوا نهوانی گرت و بی باوه ربون و سته میان کرد له خویان .

زانایان بو دیاری کردنی نهو گونده بیریان جیاوازه: نایا نهو گونده گوندیکی دیاری کراو بو له وه و بهر یا بریتی بو له مه که، به مهر جوړی بی دانیشتونانی مه که نه گریته وه ، که ترسیان له خویان نهو بوینهی هوزه کانی تری عهره ب و پیوستان به وه نهو برژن بو شارانی تر له هه مو لایه که وه خوارده مهنی و پیوستانی تریان بو نه هات دواپی خوا پیغه مهری بو نادرن و باوه ریان پی نه هینا و نازاری خوی و هاوړیکانیان داو، خوی مه زن توشی گرانی و نازاری کردن. له پاشا خوا روی فهرموده ی خوی نه کا بو لای ناده میزاد و نه فهرموی:

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا
وَأَشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنَّ كُنتُمْ لِيَائِهِ تَعْبُدُونَ ﴿ ۱۱۴ ﴾
إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِزْيِرِ وَمَا

أَهْلَ لَغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ
 اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ
 الْكُذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ
 إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾ مَتَّعٌ قَلِيلٌ
 وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٧﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ
 مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾
 ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا الشُّوْءَ بِجَهَلَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ
 بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٩﴾

﴿ فكلوا مما رزقكم حلالا طيبا و اشكروا نعمة اله إن كنتم إياه تعبدون ﴾ دواى ئيوه
 بخون لهو شتهى خوا به ئيوهى به خشيوه به ره وایى و پاکی ئیتر چۆنى پهیدا نه کهن ره وایى
 نهو شتانه مه خۆن دارایی خۆتان نهبن و به ستهم و به تالان پهیدا کراون و پیس ویز
 لی کراوه نهبن، ئیوه سوپاسی چاکه ی خوا بکهن نه گهر ئیوه خوا په رستن و باوه رتان بهو
 هه بی .

﴿ إنما حرم علیکم المیتة و الدم و لحم الخنزیر و ما أهل لغير الله به ﴾ به راستی خوا
 قه ده غه ی کردوه له سهر ئیوه خواردنی هه مو گیاندارى مردار بویته وه و خواردنی خوین
 و گوشتى به راز و شتى دهنگ بهرز کرابیته وه بۆ جگه ی خوا له کاتى سه ررینی نهو شته و
 بۆ جگه ی خوا سهر برایی. که واته نهو هوشترانه ی گویچه که تان دادرین و نه تانه و ی ریزیان

بگرن، چونکه نهو هوشتره (۱۰) جار زاون. که عه‌ره‌ب پیمان نه‌وتن (البحيرة) و نهو هوشترانه‌ی به‌ره‌لایان نه‌که‌ن و ریزیان نه‌گرن و پیمان نه‌وتری (السائبة) نهو هوشترانه خواردنی گۆشتیان و کاربی کردنیان قه‌ده‌غه نیه.

﴿ فمن اضطر غير باع ولا عاد فان الله غفور رحيم ﴾ دوا‌یی که‌سی ناچار کرابی بۆ خواردنی نهو شتانه له‌به‌ر گرانی و برسیتی و شتی تری ده‌ست نه‌که‌وی له‌سنور ده‌رنه‌چی و به‌ئه‌ندازه‌ی پیوستی خزی بیخواو ده‌ست دریش نه‌کاته سه‌ر که‌سی تر و به‌زۆر شتیان داگیر بکا، دوا‌یی نه‌گهر لهو شتانه بخوا خوالی خۆش‌بون‌ی زۆر زۆره بۆ نهو که‌سانه ناچار بن بیان خۆن میهرانه بۆ نه‌وه‌ی ده‌ستوریان پی بلدی به‌ خواردنی نه‌ و شتانه.

﴿ و لا تقولوا لما تصف ألسنتكم الكذب هذا حلالا و هذا حرام لتفتروا على الله الكذب ﴾ وه‌ نیوه درۆ مه‌لین له به‌ر شتی زمانتان باسی نه‌کا: نهو شته ره‌وا‌یه به‌بی به‌لگه و نه‌وه‌یان قه‌ده‌غه‌یه و نه‌وه‌ی له‌سکی نه‌و بی زمانه دایه ره‌وا‌یه بۆ نیرینه‌کاغان و قه‌ده‌غه‌یه بۆ ژنانغان و نه‌و هوشتره به‌ره‌لا کراوه یا گویچه‌کی دادراوه خواردنی گۆشته‌کانیان و کاربی کردنیان قه‌ده‌غه‌یه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی درۆ هه‌لبه‌ست و بیده‌ن به‌سه‌ر خواداد و بلین خوا ره‌وا‌ی کردوون و قه‌ده‌غه‌ی کردوون.

﴿ إن الذين يفترون على اله الكذب لا يفلحون ﴾ به‌راستی که‌سانیکی نه‌وتۆ درۆ هه‌لبه‌به‌ستن و نه‌یده‌ن به‌سه‌ر خواداد رزگاریان ناب‌ی له‌سزای خوا و توشی چاکه نابن.

﴿ متاع قليل و لهم عذاب أليم ﴾ رابواردن و خۆشی جیهان ماوه‌که‌ی که‌مه و نه‌بریته‌وه‌و بۆ نهو که‌سانه هه‌یه له‌روژی دوا‌ییدا سزایه‌کی نازار ده‌ر و گران و نه‌براه‌وه به‌وینه‌ی رابواردنی جیهان نیه که‌م ده‌وام‌بی.

﴿ و على الذين هادوا حرمنا ما قصصنا عليك من قبل ﴾ وه‌ نیمه قه‌ده‌غه‌مان کردوه له‌سه‌ر که‌سانیکی نه‌وتۆ بون به‌جوله‌که شتی نیمه خویندمانه‌وه به‌سه‌ر تۆدا له‌مه‌وه‌ر و له‌سوره‌تی نه‌عامدا باسیان کراوه له‌ نایه‌تی (۱۴۶) که قه‌ده‌غه‌یه له‌سه‌ریان به‌ز وچه‌وری گاو بز و مهر و خواردنی هه‌مو نینۆک داری له‌بالنده.

﴿ و ما ظلمناهم و لكن كانوا أنفسهم يظلمون ﴾ وه نیمه ستمان لهوان نه کرده
به قده غه کردنی نهو شتانه له سهریان و به لام خوین ستمیان له خوین کرده،
له به رنه وهی نهوان بی فره منی خوایان کرده و له سنور دهر چوون، دواپی خوا
به قده غه ی کردنی نهو شته سزای دان .

﴿ ثم إن ربك للذين عملوا السوء بجهالة ﴾ له پاشا به راستی پهروه ردگاری تو بو
که سانیکی نهو تو کاری خرایان کرده نه زان بون و بیریان له داوورژی خوین
نه نه کرده وه .

﴿ ثم تابوا من يعد ذلك و أصلحوا إن ربك من بعدها لغفور رحيم ﴾ له پاشا نهو
که سانه په شیمان بونه ته وه له دوا ی کردنی نهو کاره خراپیه و کرده وهی چاکیان کرده
دوا ی نهو کاره خراپه . به راستی پهروه ردگاری تو له دوا ی نهو کاره خوا لی بوردنی بو
که سی په شیمان بونه ته وه و باوهری هیناوه، زور به میهره بانه بو وهر گرتی په شیمان بونه وه .
له پاش نهوه ی خوا ی مه زن پوچی کرده وه ریگهی چه وتی بت په رستان له
هاو به شدانان بو خوا و تاوانج گرتیان له پیغه مه رایه تی موحه مه د، رهوا کردیان بو شتی
قه ده غه کرابون و قده غه کردنی شتی رهوا کرابون، له م نایه ته ی دوا ییدا هه
به کرده وه ی ئیرا هیم بوریان نه داو نه فره موی :

﴿ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
شَاكِرًا لِّلنَّعْمَةِ أَجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
وَعَاطَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ
ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٧٣﴾ إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ
اختلفوا فيه وإن ربك ليحكم بينهم يوم القيمة فيما
كانوا فيه يَخْلِفُونَ ﴿١٧٤﴾

﴿ إن إبراهيم كان أمة قانا لله حنيفا و لم يك من المشركين ﴾ بهراستی نبراهیم
پیشه وایه که بهتونها بهرانبهر نه کری به نهته ویه لهو کاره گه ورا نهی لهوا کزبوه ته وه،
فهرمان بهر داره بو خوا و بهه موو فهرمانه کانی خوا ههلساوه، ریگهی راستی گرتوه و
دوای راستی که وتوه و وازی له کاری پرووچ هینا وه هدرگیز له بت بهرستان نه بوه،
نیوهی بت بهرست بی فهرمانی خوا نه کهن و دوای ریگهی خوار وخیچ که وتوون و
هاوبهش بو خوا دانه نین، نبر چۆن خۆتان به نبراهیم وه ههله کیشن .

زانایان نه لین: (أمة) بهزۆر مانا هاتوه: دوو مانایان ههلبژاردوه: یه که میان بهمانای
پیشه وایه، دوو هه میان نه وه نه ده گه وریه بهرانبهر نه کری به نهته ویه، ههر چۆنی بی
مه بهست نه وه یه مرو فیککی زۆر گه وریه بوه .

﴿ شا کرا لأنعمه اجتهابه ﴾ نبراهیم به نیازی پاکه وه سوپاسی چاکه کانی خوای کردوه
ره وشت بهرز و میوان به خپو کهر بوه، نیوهی بت بهرست سوپاسی خوا ناکهن و دزی
چاکه کانی خوا نه وه ستن، خوا نبراهیمی ههلبژاردوه بو پیغه مه رایه تی و بو دوستایه تی خوا
و بو نه وهی خانه ی خوا دروست بکا .

﴿ و هداه إلى صراط مستقیم ﴾ وه خوا راغویی نبراهیمی کردوه بو لای ریگهی
راست و نایینی نیسلام نه ک بو لای نایینی جوله کایه تی و گاوارایه تی که دوای نبراهیم
بهیدا بوون و دهست کاری کراون .

﴿ وَ آتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ إِنَّا فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴾ وه ئیمه بهخشیومانه به
ئیراهیم له جیهانا چاکهیهکی گهروهی وا ههمو ناینهکان بهگهروهی دانهنن و بهلایانهوه
وایه که پیغمهری خوایه و بهراستی له رۆژی دوایشدا لهپیزی پیاو چاکانایه و پلهی
بهززی نهدریتی و نهو پارانهوهی لی وهرگیراوه لهلایهه خواوه که داوای له خوا کرد:
نهی خوایه: تو زانست بهمن بیهخشه له پیزی پیاوچاکانم دابنی .

﴿ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَ مَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾ له پاشا ئیمه
سروشمان ناردوه بو لای تو که تو داوی نایینی ئیراهیم بکهوی ئیراهیم ریگهی راست و
نایینی ئیسلام یاسا و دهستوری بهو لههاوبهشدانهرانی خوا نهبوه. نهو نایهته بهلگهیه
لهسهر نهوهی که نایینی ئیسلام و نایینی ئیراهیم یهک ناین بوون لهبارهی بیرو باوهر و
وازهتیا لهبت پهستی، کهواته ههر کهسی بلی: من لهسهر نایینی ئیراهیم پیویسته
باوهر بهپیغمهری ئیسلام بهیتی و خوا بهیهک دابنی .

پرسیار/ بهراستی موحهمد ﴿ ﷺ ﴾ گهروهی ههمو پیغمههراوه، چۆن فهرمانی بی
نهدری داوی جگهی خوی بکهوی لهپیغمههراوی تر ؟

وهلام/ مدهست له دواکهوتن لیوه نهوهیه وهلامی بت پهستان بداتهوه که نهیان
وووت: ئیمه باوهرمان بهنایینی ئیراهیم ههیه و پرومان به نایینی موحهمد نیه کهچی
ههردوو لایان یهک ناینن، گومانیشی تیدا نیه پیشکوهتنی نایینی ئیراهیم نهوه ناگهیهنی
لهههمو نایینی گهورهتر بی و لهنایینی موحهمد گهورهتر بی .

موسا ﴿ د.خ ﴾ داوای له جولکهکان کرد رۆژی بو خویان ههلبژیرن له ههفتهیه کدا
و ریژی بگرن و خویان تهرخان بکهن لهو رۆژهدا بو پهستی خوا و راوه ماسی تیدا
نهکهن، موسا رۆژی ههینی بو دیاری کردن، کۆمهلیکیان ووتیان: رۆژی ههینی
ههلباژیرین و رۆژی شههمه بو خۆمان ههلباژیرین ؟، داوی خوا وهلامی دانهوه بهمهرجی
لهو رۆژهدا راوه ماسی نهکهن و نهوانیش مهرجهکیان وهرگرت. داوی دژی فهرمودهی
خوا و بهلینی خویان ههلباسن و راوه ماسیان بهپیلانیکی خراپ دهست پیکرد، لهو
رۆژهدا خوی مهن بهو بۆنهوه سزای دان، بو رۆن کردنهوهی نهو روداوه خوا
نهفهرموی :

﴿ إِنَّمَا جَعَلَ السَّنْتُ عَلَى الَّذِينَ اِخْتَلَفُوا فِيهِ ﴾ بهراستی نیمه پیوستان کرد ریز گرتن له رۆزی شهمه و وازهیان له کارکردن و له راوه ماسی لهو رۆژه دا لهسه ر کهسانیکی نهوتو بیریان جیاواز بو له ریز گرتنی رۆزی شهمه و ریز گرتن لهو رۆژه پیوستان نهکراوه لهسه ر هیچ کهسی بهر لهوان دووای نهوان خوای مهزن پونی نهکردوه تهوه جیاوازی و ناکوکی جوهکان، نایا لهدروست بوونی کارکردنه لهو رۆژه دا یا لبه ریز گرتنی شهمه دایه ؟ هندیکیان نهیان ووت: رۆزی جهژن شهمهیه، هندی تریان نهیان ووت: رۆزی جهژن جگهی رۆزی شهمهیه، نهوهی بههتر تر بی ناکوکیان له قهدهغه کردنی راوه ماسیدا بو بهجوریکی فیلاوی و پیلانکی خراب، هندیکیان نهیان ووت: قهدهغه نه، هندیکی تریان نهیان ووت: بهجوریکی فیلاویش هدر قهدهغهیه .

﴿ وَ إِنَّ رَبَّكَ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴾ وه بهراستی پهروهردگاری تو له رۆزی دوایدا فرمان نهدا له نیویانا لهبارهی نهو شته بیرو بۆچونیان دژی بهکرین، فرمانه کهیشی نهویه: پاداشتی چاکه کانیان نه داتهوه و سزای خراپه کانیان نهدا، هدر به کهیان بهگویرهی شایستهی خویان .

کاتی بۆ پیغمهر دهر کهوت که بت په رستان درو نه کهن له گومانی خویان که لهسه ر نایینی ئیبراهیم، زانیشی نهو جوړه ناکوکیان بو له نیو خویانا و بت په رستانیش لهسه ر نایینی ئیبراهیم نین و پیغمهریان به درو خستهوه و زوری خهفت خوارد، خوای مهزن دلخوشتی نه داتهوه و نه فرموی:

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ
وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَحَدِّ لَهُم بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ
هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٥﴾
وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوْقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ

لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿١٢٦﴾ وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ
وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ
﴿١٢٧﴾ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾

﴿ اذغ إلى سبيل ربك بالحكمة والموعظة الحسنة ﴾ تو بانگی ناده میزاد بکه بو لای
نایینی پهروه ردگاری خوټ که نایینی نیسلامه به گفتو گویه کی راست و شیایو هه مو
کس له هه مو شوینی بی و به ناموژ گاریکی شیرین به جوړی کار بکاته سهر میشکی
ناده میزاد و هوشیاران بکاته وه، پیوسته بانگ کرده که بيش دور بی له به ده ست هیانی
پله و پایه و خو په رستی، وینه هندی له پیاوانی نایینی. پیوسته نه و بانگ کرده به گفتو
گوو به ناموژ گاری بی به گویره ی نه قل بی به جوړی راست و خراب له یه ک جوړی
بکرینه وه، هه تا بزانی چ کاتی له سهر خو و هیمنانه بی و چ کاتی به توندی و به تورپهی
بدوی. یه کهم جار به نهرم و نیانی بدوی هه تا نه و ناموژ گاریه کار بکاته سهر ههستی و به
هه له ی خو ی بزانی، دواتر به توندی نه گهر به چاکی زانی.

﴿ وَاجِدْ لَهُم بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ﴾ وه تو گفتو گو بکه له گهل ناده میزاد به شتیکی نه و تو
شیرینتر بی له هه مو کاری، نهرم و نیان و له سهر خو بدوی له گهلان و ریگهی یان پی
بده بیرو رای خو یان دهر برن، مه به ست دهر که و تنی راستی بی، نه که به هو ی بیرو خو تی
به سهر دا به پینی.

﴿ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴾ به راستی
پهروه ردگاوری تو زاناتره به که بی لایداوه له ریگهی نایینی نه و، نه و زاناتره به که سی
ریگهی راستی و هر گرتوه. که واته پیوستی تو به راگه یاندنی په یامی خوا به نهرم و نیانی و
پرسیاری نه وان له تو نا کرئ که توندو تیژی و تورپهی له هه مو کاتی کا چاک نیه.

تهفسیری زمانا کوی

له جه‌نگی ئو‌خود دا بت په‌رستان کرده‌وی زۆر ناشیرینیان به‌کاره‌ینا له‌گه‌ل
کوژراوه‌کانی باوه‌رداران. به‌تایه‌تی له‌شی هه‌مه‌زی مامی پیغه‌مه‌ر ﴿﴾ که‌ جگه‌ریان
ده‌ره‌ینا و لوت و گو‌یچه‌کیان بری. پیغه‌مه‌ر فه‌رموی: جاری تر سه‌رکه‌وتین به‌یاریده‌ی
خوا نیمه‌ خراپ‌تر به‌وان نه‌که‌ین به‌زیندوو به‌مردوویان. خوا‌ی مه‌زن فه‌رموی:
﴿ و ان عاقبتهم فعاقبوا بمثل ما عوقبتهم ﴾ وه‌ نه‌گه‌ر ئیوه‌ سزای دوژمن‌تان دا، دوا‌یی
ئیوه‌ سزای نه‌وان بده‌ن به‌وینه‌ی شتی وینه‌ی نه‌و شته‌ یی سزای ئیوه‌ی پی دراوه‌، پیویسته
دادپه‌روه‌ربن .

﴿ و لنن صبرتم لهو خیر للصابرین ﴾ وه‌ نه‌گه‌ر ئیوه‌ ئارام بگرن و سزایان نه‌ده‌ن و
رقی خو‌تان بخۆنه‌وه‌ له‌کاتی توانادا به‌راستی نه‌و ئارام گرتنه‌ چاک‌تره‌ بۆ نه‌و که‌سانه‌ خوا‌ه‌ن
ئارامن سه‌رکه‌وتن چاک‌تره‌ له‌ تۆله‌ سه‌ندن و ئازاردان .

﴿ و ماصبرک مأصبرک إلا بالله ﴾ وه‌ تۆ ئارام بگه‌ر له‌سه‌ر نه‌و ئازاره‌ی توشی تۆ نه‌یی و
ئارام گرتنی تۆ په‌یدا نایی مه‌گه‌ر به‌هۆی یاریدان و کۆمه‌کی خوا‌وه‌، ئارام گرتن
گه‌وره‌ترین ریزگرتنی خوا‌یه‌ بۆ تۆ وه‌یزی دل گه‌وره‌تره‌ له‌هیزی له‌ش .

﴿ و لا تحزن علیهم و لا تک فی ضیق مما یمکرون ﴾ وه‌ تۆ خه‌ف‌ت مه‌خۆ له‌سه‌ر
باوه‌رنه‌هینانی بی باوه‌ران و په‌یره‌وی نه‌کردنی نه‌وان بۆ تۆ و له‌سه‌ر ئازردانی تۆ، تۆ له‌
دلته‌نگیدا مه‌به‌ له‌شتی بت په‌رستان نه‌یانه‌وی پیلان بۆ تۆ دروست بکه‌ن و نه‌وان نا‌توانن
نه‌و پیلانه‌ جی به‌جی بکه‌ن .

﴿ ان الله مع الدین اتقوا والذین هم محسنون ﴾ به‌راستی خوا له‌گه‌ل که‌سانیکی
نه‌وتۆیه‌ له‌ خوا ترسا‌ون و خو‌یانیان پاراسته‌ له‌ بی فه‌رمانی خوا و له‌گه‌ل که‌سانیکی
نه‌وتۆیه‌ چاکه‌ نه‌که‌ن و خوا نه‌په‌رس‌تن و نیازیان پاکه‌ و جه‌نگ نه‌که‌ن له‌به‌ر به‌رزی ئایینی
خوا و لی بو‌ردنیان زۆره‌ له‌گه‌ل دوژمنانی خو‌یان و نه‌وانه‌ی خراپه‌یان له‌گه‌ل نه‌کن .

به‌یاریده‌ی خوا کو‌تایی به‌مانای جزمی چوارده‌ههم هات

له‌روژی هه‌ینی ۲۸ / ۱ / ۲- به‌رانبه‌ر (۲۸) ی شه‌وال (۱۴۲۰) کو‌چی

له‌شاری سلیمانی و له‌مالی خو‌مان

ته‌فسیری زمان‌کو‌یی

﴿سوره تی نه لئیسرا﴾ یا سوره تی ﴿به نی ئیسرائیل﴾

له مه که هاتوته خواره وه. هندی له زانیان ئه لین: جگه له ئایه ته کانی
(۲۶-۳۲-۳۳-۵۷) هندی تریان ئه لین: جگه له ئایه ته کانی (۷۳-۷۴-۷۵-۷۶)
(۷۷-۷۸-۷۹-۸۰) که له مه دینه هاتونه ته خواره وه، ژماره ی ئایه ته کانی
(۱۱۱) ئایه تن .

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

سو پاس بۆ خوی هه مو بونه وهران. درودی بی پایان له سه ر پیغه مهر و له سه ر یارو
یا وهران و خیزان و پهیره وانی پیغه مهر بی .

زانیان ئه لین: کاتی پیغه مهری خوا موحه مه دی کوری عه بدولا ﴿﴾ له هۆده ی
هیندی کچی نه بو تالیب و که ئوم هانییشیان بی نه ووت، به سال و نیوی به ر له کۆچ
کردنی پیغه مهر ﴿﴾، له (۲۷) ی مانگی ره جه بدا، کوتوپر جبره ئیل هات و له خه و
هه لیساند، دوا یی سواری بورا قی کرد به زین و له غاو کراوی، بورا قی گیانه وه ریکه له
گوی درێژ گه ورت و له هیه ستر بچوو کتر، به سواری بورا قی رویشته هه تا گه یشته
به یه تملوقه ده س له وی دابه زی و چوه نیو به یه تملوقه ده سه وه دوو رکات نویژی کرد. له
پاشا جبره ئیل به ده ستوری خوا پیغه مهری بهرز کرده وه بۆ لای ئاسمانه کان هه تا بر دیه لای
سه یده تملونته ها، له وی خوا سروه یی نارد بۆ لای و په نجا نویژی له سه رخۆی و ئۆمه ته که ی
پیویست کرد له شه و و روژیکا، پیغه مهر ﴿﴾ داوای کرد له خوی مه زن بۆی که م
بکاته وه هه تا بۆی کرد به پینج نویژ له شه و و روژیکا و پادا شته که ی به ئه ندازه ی
پادا شتی په نجا نویژ بی .

موسلمانان به گشتی بِيك هاترون له سەر پهیدا بوونی شهو رهوی پیغمهر و بهرز بونهوهی بۆلای ناسمانه کان به گوێرهی فهرمودهی خواو پیغمههري خوا. به لام بیرو بوچوونی زانایان جیاوازه: ئایا به گیان و خهو بوه بهی له شه که ی یا به گیان و به له شهوه بوه. بینگومان به لهش و به گیانهوه بوه، لیڤه و لهم سورته دا باسی شهو رهوی نه کری، له سورتهی نه جدا باسی بهرز بونهوهی پیغمهر نه کری بۆلای ناسمانه کان، به لگهیش له سەر نهوه که شهو رهوی پیغمهر به گیان و لهش بوه رستهی (أسرى بعیده) یانی خوا شهو رهوی کرد به بندهی خوێ و ووشه ی عهبد بریتیه له تهواوی گیان و لهش، به گوێرهی نهقلیش شهو رهوی بهو جوړه نه گونجاو نیه، ههرشتی سروش بیفهرموێ و دژی فهرماندانی نهقل نهی پتوسته باوهری پی بهتری.. نه گهر شهو رهوی به گیانی تهنها بی و به خهویی جیگه ی سه رسورمان نیه و بت په رستان کوتوپر پیغمههريان به درۆ نه نه خسته وه. نهوه بو کاتی پیغمهر ﴿ﷺ﴾ گه راپه وه بۆ جیگه ی خوێ و بۆ هۆده ی هیندی ناموزای پیغمهر فهرمو ی: من نوێزی خهوتنم له لای تو کرد، له دوایدا چووم بۆ بهیتولوقه دهس و دوو رکات نوێژم لهوێ کرد ئیستاش نوێزی بهیانی له گه ل ئیوه نه کهم بهم شیوه یه ی که نه م بینی، هیند ووتی به پیغمهر ﴿ﷺ﴾: نه م دهنگ و باسه مه گیره وه بۆ دانیشترانی مه که نه وه که به درۆت بخه نه و و نازارت تو وش بی، پیغمهر فهرمو ی: سویندم به خوا بۆیان نه گیرمه وه.

کاتی نهو هه واله بلاو بویه وه و گه یشت به قوره ی شیه کان به درۆیان خسته وه و به شتیکی نه گونجاویان دانا، چه ند که سی له وانه موسلمان بوون له ئاین وه رگه ران، چه ند پیاوی نهو روداوه یان بیستبو چون بۆلای نه بویه کر گیرایانه وه بۆی، نه بویه کر فهرمو ی: نه وه ی ئیوه نه یلین راستی، موحه مد راستی کردوه. به نه بویه کریان ووت: ئایا تو پروای پی نه که ی؟ نه بو به کر ووتی: پروای پی نه کهم له وهش زۆتر بی، پروای پی نه کهم له هه والی ناسمانه کانیشدا، له و کاته وه نه بویه کر ناو نه راوه به (صدیق) یانی راستگو.

ھەندىٰ لە قورەيشىيە كان كە چوبونە بەيتولوقە دەس داوايان لە پىغەمەر كەرد باسى ئەو جىگايانەى بەيتولوقە دەسيان بۆ بكا، پىغەمەر زۆر بە ووردى بۆى باسكردن، ووتيان: باسە كەت راستە. بەلام ھەوالمان بەدەرى بەو كاروانەى ئىمە كە بە رىگەوھىيە ئەوھيان لای ئىمە گرنگە، پىغەمەريش ژمارەى ھوشرە كان و نيشانە و چۆنەتى كاروانە كەى بۆ باسكردن و فەرموى: دىنەو ھە گەل خۆر كەوتنى فلان رۆژدا و ھوشرەيكى رەنگ خۆلاوى لە پىشيانەوھىيە، دوو گوڭنى دوراوى بە سەرەوھىيە، ئەوانىش چون بە دەم كاروانە كەيانەوھ، بەو جۆرەى پىغەمەر فەرموبوى ھاتە دىيى، لە گەل ئەوھيشدا ووتيان: نەمە جادويكى زۆر گەورەو ناشكرايە .

بۆ زانين: ھەك لەمەوھەر باسما كەرد شەو رەوى پىغەمەر بە گيان و بە لەشەوھ بوھ نەگەر بە گيان و بە خەو بى جىگەى سەرسورمان نىھ و كوتوپر بت پەرستان پىغەمەريان بەدرو نە ئەخستەوھ. كەواتە ئەوھى لە داىكى موسلمانانەوھ ئەى گىرەنەوھ كە عايشە ووتويەتى شەو رەوى پىغەمەر بە گيان بوھ نەك بە لەشى پىرۆزى و لەشى پىغەمەر لەو جيا نەبوھتەوھ لەو شەوھدا دورە لە راستىيەوھ، چونكە عايشە لە كاتى شەو رەوى پىغەمەردا مەنال بوھ و ژنى پىغەمەر نەبوھ. شەو رەوى پىغەمەر بە لەش و بە گيان نامازە ئەكا بۆ لای ئەوھى كە ئادەمىزاد پىويستە كار بكەن بۆ مانەوھى لەش و گيانيان نەك بۆ يەككيان بە تەنھا. شەو رەوى پىغەمەر ﴿ﷺ﴾ بە سوارى بۆراق زۆر رۆن و ناشكرايە پىويستى بە وولاغ و جگەى وولاغ نىھ نەگەر بە گيانى تەنھا و بەخەو بى .

سوار بوونى پىغەمەر لەسەر بوراق نامۆزگارى كەردنى ئىمەيە بەوھى پىويستە ھەمو كارى بىسەرى بەھۆيكەوھو ھىچ شتى بە بى ھۆيە پەيدا نابى كەواتە گران نىھ لەسەر خواى پەرورەدگارى ئىمە پىغەمەر بگوڭرەيتەوھ لەمەكەوھ بۆ قودس بەبى ھۆيەك و بەبى بوراق كوتوپر پىغەمەر خۆى بىيى لەبەردەم دەرگاي مزگەوتى بەيتولوقە دەسا. بەلام خواى مەزن فەرمانى داوھ بەوھى ھەموو كارى بەگوڭرەى دەستورى خۆى بپروا بەرپۆھ و گۆران كارى تىدا نەكرى .

به کارهیتانی بوراق که نهو ماوه دورودریژه بری له ماوهیه کی زور کهمدا هاندانه بو
 نهقلی نادهمیزاد بیر بکاتهوه بو پهیدا کردنی چندنین هوئی تاییهتی تازه کهماوهی دورو
 دریژ بیرن له ماوهی کهمدا. لییره دا ئیمه پرسیار نه کهین له کهسانیکی نهوتو زانا و
 ناگاداران: لای زوروی خیرایی شتی لهم بونه و رانه دا چهنده به گویره ی زانیاری ئیوه ؟ له
 وه لامدا تهلین: بهی گومان خیرایی روناکی خیرا تر هله هه مو شتی و سی هه زار کیلو
 مهتر نه بری له چرکه یه کدا. کهواته نهو بوراقه ی پیغه مهر سواری بوه خیراییه که ی به
 نه ندازه ی خیرایی روناکی به، چونکه بوراق له بهرق دروست کراوه .
 له روی هه ولدانی زانیاری نه م سه زده مه وه ناده میزاد زور شتیان له نه پیته کانی
 گهردون فیر بوون به لام نهو زانیاریه دروست کهری گهردون و روداوی شه و رهوی و
 بهرز بونه وه ی پیغه مهریان له بیر چوته وه، بو زیاتر روون کردنه وه ی شه و رهوی و
 بهرز بونه وه خوا نه فهرموی:

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
 إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُمْ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ
 هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١﴾

﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى﴾ پاک
 و گه وره یی و دور له شتی نا شایسته بو که سیک ی نهوتویه شه و رهوی کردوه بهنده ی
 خوی به لهش و به گیان شه و یتک له مزگه وتی ریتدار له مه که بو لای مزگه وتی ناوبراوه

تهفسیری زمانکوی

به ئەقسا له بەر ئەوەی دووره له مەسجیدول حەرام لە فەلەستین و ئەوکاتە جگە لەو مزگەوتە مزگەوتی تر نەبوە لە ویدا .

بۆ زانین: مەسجیدول حەرام و مەسجیدلئەقسا وەك يەك وان لە رێژگرتیاندا لەچەند لایە کەوێ:

١- هەردووکیان پێرۆزن لای مەسلمانان، چونکە بۆ ماوەی سێزده سال مۆسلمانان فەرمانیان پێ درا بۆ لە نوێژ کردندا رۆبکەن بۆ لای مەسجیدولئەقسا لەمە کەوێ و چەند مانگیکیش لە مەدینە. لە پاشا فەرمانیان پێ درا لە نوێژ کردندا رۆبکەن بۆ لای مەسجیدولحەرام، لە رێژ گرتندا مەسجیدولئەقسا لە پلە ی سێهەمدا دوا ی مزگەوتی رێژدار و مزگەوتی مەدینە یه .

٢- هەردووکیان لە رۆژەلاتی ناوەندان، میژووی هەردوو لایان ئەگەر پێشەوێ بۆ لای ماوە یه کی کۆن. بەلام مزگەوتی رێژدار لەمە کەدا کۆنتر و گەورە ترەو یه کەم خانە دروست کرا یی بۆ پەرستێنی خوا و خوا پێوستی کردوێ لەسەر مۆسلمانان بۆ لای ئەو مزگەوتە بۆ بە جێهێنانی حەج و عەمرە. مەسجیدولحەرام ئیبراهیم و ئیسماعیلی کۆری دروستیان کردوێ، ئیسماعیل یه کەم پیغمەرە بە زمانی عەرەبی گفتوگۆ ی کردبێ لە جگە ی زمانی باوکی. بەلام قودس هۆزی بوە یسە کانی کەنعانی باری خۆیان یان خست لە کۆی ناوبراو بە سەهۆین دوو هەزار و پینج سەد سال بەر لەدا ی کبۆونی عیسا بە سەرۆکایەتی شیخ سالمی بوە یسی و بۆ یه کەم جار شاری قودسیان دروست کرد. دوا ی ئەوە ی مۆسلمانان قودسیان داگیر کرد مزگەوتیان دروست کرد بە ناوی مزگەوتی عومەر مزگەوتی تر بە ناوی (قبة الصخرة) لەنێو مزگەوتی ئەقسادا کە عەبدولەلیک کۆری مەرۆان دروستی کرد و مۆسلمانان بەرەوای دانانین جگە ی مۆسلمانان بچنە نێو ئەو دوو مزگەوتەوێ. گێڕاوە ئەوێ پیغمەر بوراقی بەستەوێ بە سەخرە ی پیرۆزەوێ و ئیستا پێ ی ئەوتریت دیواری بوراق و پیغمەر لە بەردی سەخرەوێ بەرز کرایەوێ بۆ لای ئاسمانە کان، دوا ی ئەوە ی بەر نوێژی کرد بۆ پیغمەران .

ئەم قورئانە پیرۆزە ئیمە ئەیخوئین و گوی ئی ئە گرین وانە و دەرسیکی زۆر گرنگە کە
خوای گەورە فیری پیغمەری کردووە، هەتا ئەویش لە لایەن خۆیەوێ رای بگەینە ئی بە
هەمو ئادەمیزاد، ئەو وانانەش بریتین لە ناسینی خوا و ئەو شتانە ئی خوا کردوونی بە یاسا
بۆ باوەرداران، بەوێنە ئی کردووە رەواکان و ئەو شتانە ئی قەدەغە کران، فەرماندان بە
جەنگ کردن لە رینگە ئی ئاینی خوادا، بە نیازی پاکە و ئارام بگرن لەسەر ئازارو
ناخۆشی بۆ بەدەست هێنانی هەمووشتیکی راست و لە هەمویان گەورەتر باوەر کردنە بە
گەورەیی خوا لەسەر بنچینە ئی زانیاری بیگومان. ئەک لەسەر لاسایی و دواکەوتنی شتی
پرو پوچ .

بە ئی ووردبۆنەو لە جوئ کردنەوێ راستی و ناراستی. لە پاش ئەوێ کە خوا
سروشتی نارد بۆ لای فروستادە ئی خوئ بەو وانە گەورانەو کە بەلگەن لەسەر گەورەیی
دەسلاتی ئی وێنە ئی خوا کە ئەو ئاسمانەو زەوئ و هەمو بۆنەوێرانی دروست کردووە،
خوای مەزن لە ئیو هەمو ئادەمزاد پیغمەری ئیسلامی هەلبژارد بۆ گەشتی لە زەویدا و
لە مەسجید و لەرامەو بۆ لای مەسجید و لەقسا. لە داویشدا بۆ گەشتی تر بۆ لای
زوروی ئاسمانەکان، مەبەست لەو دوو گەشتە ئەوێ کە پیغمەر ﴿ﷺ﴾ دەرسیک و
وانە ئی کرداری وەرگیری لەدوای وانە بیرەکان، بۆ ئەویش ئەو وانە سەرسورپنەرانی
بینی کە هیچ ئەقڵی رینگە ئی نەبردی، بۆ ئەویش ئادەمیزادی دوای ئەو خۆیان بیهستن
بە وانە ئی کرداری ئەک تەنھا بە وانە بیرەکانەو، هەتا خواپەتی و گەورەیی خویان بۆ
دەرکەوئ لە وشتانە دایان و لە ئاسمانەکان و لە زەویدا بە جوئریکی زانیاری و دوای
ئەفسانە و چیرۆکی پروپوچ نەکەون، زۆر جیگە ئی سەرسورمانە بۆ ئەو کەسانە ئی
گومانیان لە گەورەیی خوادا هەبێ و ئەم هەمو بۆنەوێرانی بەچاوی خۆیان بینی و بۆ روون
کردنەوێ ئەو مەبەستانە خوا ئەفەرموئ :

﴿الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا﴾ نهو مزگهوتة نهقسایه ی نهوتو نئمہ دهوروهر ونهملای نهو مزگهوتهمان پیروز و فهدار کردوه بهوهی نیشتمانی پیغمههرا نهو بهوهی میوه و باخ و باخات هوی ژیان و ههرزانی زور و روباری نای شیرین و ههوی مام ناوهندیمان لهوا دروست کردوه، لهبهرنهوهی نیشانی نهو بهندهی خو منانی بدهین ههندی بدلگه و نیشانهی راون و گهوره لهسهه توانا و گهورهی نئمہ لهو جیگه پیروزه دا که جیگه ی په رستی پیغمهههه کانه، شهروهی بکری بهو بهندهی خو مهوه بو لای نهو جیگه پیروزه دا له مه که وه بهرویشتی ناسایی به چل شهو ورور نه بری و دریژی نیوان نهوه دوو مزگهوتة ههزار و دوو سهه و سی کیلومهههه، به گویه ی لی کولینه وهی ههندی له زانیانی پروا پی کراو که به ماوهیه کی زور کهم له شهویکدا برپوتی .

﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ به راستی خوا نه بیستی گفتوگوی بی باوهه ران و به دروخته وهی پیغمههه ﴿ﷺ﴾ نه بینی نهو که سانه و به سهه رهاتیان و به سهه رهاتی باوهه داران و رویشتی بهندهی خو یی و چاودیری کردنی له تاریکی شهودا و زیر گرتنی و پله ی بهرز و بهرز کردنه وهی بو لای ناسمانه کان .

وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ

هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلًا ﴿٢﴾

ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ﴿٣﴾

﴿وَ أَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَ جَعَلْنَا هُدًى لِبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ وه نئمہ به خشیومانه به موسا نامهیه که تهوراته نئمہ نهو نامهیه مان گپرا بو به راغومایی کهر وشاره زایی کردن بو نهوه کانی نيسرائيل، نيسرائيل ناوی یه عقوبی کوری نيسحاقی کوری نيبراهيمه، نئمہ ووتمان: به بهنو نيسرائيلیه کان .

﴿ان لا تتخذوا من دونى وكيلا﴾ كه نيوه وهرمه گرن بۆ خۆتان كه سيك كارى خۆتانى پى بسپيرن له جگهى من. بهلام نهوان دهست كارى نهو نامهى خوايهيان كردو دهستيان كرد به گوپره كه پهرستن و پيغه مه ره كانى خۆيانيان به درۆ خسته وه، زه ويان پر كرد له ستهم كردن به هه موو تواناى خۆيانه وه. يانى ئيمه وهك ريزى نه وانمان گرت ريزى پيغه مه رى ئيسلامان گرت به شه وره وى كردن و بهرز بونه وه.

﴿ذرية من حملنا مع نوح﴾ نهى منال و نه ته وه و خوا خيزانى كه سى ئيمه هه لمانگرتن له گهل نوحدا و سوارى كه شتى بون رزگارمان كردن له خنكاندن به ناوى لافاو له و كاته دا بۆ نهوان پهروه رد گارى نه بو بۆ نهوان له جگهى خوا په ناى بۆ ببرى. كه واته ئيوه هاوبهش بۆ ئيمه دامه نين: نهو كه سانه خوا سوارى كه شتى كردوون و رزگار يانبوه له خنكان بريتى بون له سى كورى نوح: حام، سام، يافيس و ژنه كانيان، له نه وهى نهوان بون به نو ئيسرا ئيليه كانى كاتى موسا كه له به ره وى دووا زده كورى يه عقوبن، ئيبراهيم و نه وهى ئيسماعيل له سامى كورى نوحن. خواى مه زن به و ئايه ته ببرى كوران و نه وه كانيان نه خاته وه خوا نهو چاكانه وى له گهل كردوون كه چى سوپاسى خوا ناكهن و خراپه بلاو نه كه نه وه به سه ر زه ويدا.

﴿انه كان عبدا شكورا﴾ به راستى نوح كه باپيرى ئيوه به رزگارمان كردن له خنكاندن به نده به كه زۆر سوپاسى خواى نه كرد له كاتى خوشى و ناخوشيدا. ئيمه به هوى سوپاس كردنى نوحه وه ئيوه مان رزگار كرد له خنكان. كه واته ئيوه يش سوپاسى خوا بكهن و جگهى خوا مه پهرستن و ينه و باپيره گه وره وى خۆتان كاتى خواى مه زن فه رمانى خۆى ئاراسته وى به نو ئيسرا ئيليه كان كرد، له مه ودوا باسى نه و شتانه نه فه رموى خوا به وانى به خشيوه و باسى به سه رهات و پاشه روژيان نه كا و نه فه رموى:

وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ لُتْفِسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ
مَرَّتَيْنِ وَلَنَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿١﴾ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا

عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَا أُولَىٰ بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ
وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ﴿٥﴾ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ
وَأَمَدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ﴿٦﴾
إِنَّ أَحْسَنَكُمْ أَحْسَنَكُمْ لَا نَفْسَكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ
وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُفُّوا أَوْجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ
كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا ﴿٧﴾
عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدتُمْ عَلَيْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ
حَصِيرًا ﴿٨﴾

خوای مهزن ههوال نه‌دا به به‌نو ئیسرائیلیه کان لهم نایه‌تانه‌ی دواییدا که دوو‌جار خراپه و سته‌میان بلاو کرده‌ته‌وه له زه‌ویدا، جاری یه‌که‌م خوای مه‌زن که‌سانیکی بۆ ناردن رسوا و سه‌ر شوریان کردن به‌کوشن و دیل کردن و تالان کردن سامانیان و ده‌ربه ده‌ری کردنیان، له‌دوای نه‌و ده‌ربه‌ده‌ریه خوا هیز و توانای پی به‌خشینه‌وه بۆ جاری تر. به‌لام نه‌وان بۆ جاری تری دووهم ده‌ستیان کرده‌وه به‌ خراپه و سته‌م بلاو کرده‌وه له زه‌ویدا، خوای مه‌زن دووباره که‌سانی تری ناردنه‌سه‌ریان، نه‌وانیش بۆ جاری تری دووهم سه‌رشور ورسوای کرده‌وه، بۆ نه‌و مه‌به‌ستانه‌ خوای مه‌زن به‌دریژی رونی نه‌کاته‌وه و نه‌فه‌رموی:

﴿ و قضینا إلى بني إسرائيل في لكتاب لنفسدن في الأرض مرتین ﴾ وه نیمه بهنو
نیسرائیلیه کاغان ناگادار کرد و ههوالمان دانی له نامه ی نیمه دا که تهوراته: بهراستی
خرابه و بی فرمانی خوا بلاو نه که نه وه له زهوی فهلهستینا دوو جار خراب له دوا ی
خراب: یه که میان به ههلسانتان له دژی فرمانی خوا، به تاییه تی بهند کردنی ئیرمیا پیغمهر
له چالیکدا و بریندار کردنی که موژده ی دا به ئیوه به هاتنی موحه مه د. دووههم جار
له پاش دوو سهد سال به کوشتی زه که ریا و یه حیا و ههوالدانتان بۆ کوشتی عیسا، له
ههردوو جاره که یشدا به خواردنی سود و گۆبه ن و پیلان له دژی دانیشنوان .

﴿ و لتعلن علو کبیرا ﴾ وه ئیوه خۆتانتان به گه وره و بهرز دانه نا به بهرز کردنه وه یه کی
گه وره و له ستوور ده رچوون و خۆتانتان لادرا له ئاستی یاسای خوا ولادانتان له
پدرستی خوا و هیز و توانای خۆتانتان به کار نه هینا بۆ بلاو کردنه وه ی خرابه و سته م
کردن له پیاو چاکان و خوا په رستان و پی شیل کردنی ریزی جیگه پیروژه کان ، قورئانی
پیروژ زۆر جار ووشه ی (علو) به کار نه هینی له بۆ شتی له بی فرمانی خوا و له سته م
کردندا و بلاو کردنه وه ی خرابه له زه ویدا .

﴿ فإذا جاء وعد أولاهما بعثنا علیکم عبادا لنا أولی بأس شدید ﴾ دوا ی کاتی هات نه
وسزایه به لینی پی درابو له بهر بلاو کردنه وه ی خرابه له جاری یه که می نه و دوو جاره ی
به نو نیسرائیلیه کان نه یان نیمه ره وانه مان کرد بۆ سه ر ئیوه چه ندین بهنده نیمه ی خاوان
شکو و خاوه ن هه لمه تی سه خت ، مه رج نیه نه و به ندانه ی خوا باوه ردارین .

﴿ فجاسوا خلال الدیار ﴾ دوا ی نه و به ندانه ی نیمه هاتو چۆیان نه کرد به ناو شار
ونیشتمانی ئیوه دا بۆ کوشتن و په لامار دانتان و تۆله ی هه مو خرابه یه کی خۆتانی لی
کردنه وه به نه و په ری رسوایتانه وه .

بۆ زانین: نه وتاقمه خاوه ن هیز و شکۆیانه بریتی بون له بابولیه کان به سه رو کایه تی
به خته نه سر، ئیوه یان به زۆری کوشت و خۆتان و مناله کانتانیان به دیل گرتن، تهوراتیان
سوتاند. نه و روداوه بهر له دایک بوونی عیسا به (۵۹۶) یا له نزیکه ی (۵۸۶) . یانی
نزیکه ی هه زار سال بهر له ناردنی پیغمه ری ئیسلام .

﴿و کان وعدا مفعولا﴾ وه کاتی سزادانی ئهوان به لینیک بو پیویست بو جی به جی بکرایه به بی گومان، پوخته ی مانای ئه و نایه تانه ئه وه یه: کاتی به نو ئیسرائیلیه کان له جاری یه کهمدا خراپه یان بلاو ئه کرده وه خوا تا قمیکی هیزداری ناردده سهریان پیاوه کانیان کوشتن و دیلیان کردن و دهر به دهریان کردن، ژنه کانیان کران به کاره کهر و شاره کانیان روخاندن و تالانیان کردن.

قورئانی پیروژ رونی نه کرده ته وه جیگه و کاتی خراپه بلاو کردنه وه ی به نو ئیسرائیلیه کان به لام میژوو نوسان و وتویانه: له پاش رودای دهشتی (ته یها) به نو ئیسرائیلیه کان به فهرمانی خوا په لاماری فهله ستینیاندا به سه رو کایه تی یوشه ع پیغه مهر و کوری نون جیگه داری موسای کوری عیمران و فهله ستینیان داگیر کرد و همو سامان و دارایی دانیشتوانی ئه و شوینانه یان داگیر کرد و یون به خاوه نی پیت و فهری ئه وجیگایانه، زۆربه ی دانیشتوانی ئه وجیگایانه که نعانیه کان بون، هموویان بنه بر بوون یا کردیانن به بهنده و خزمه تکاری خۆیان. دواپی ههلویست و ههلسانی جوله که کان له گهل یوشه عدا ههروهك ههلویستیان بو له گهل موسادا له خراپه کردن و بی شهرمی و بی رهوشتی له گهلین، ئه و رووادوه و سزادانی جوله که کان به دهستی به خته ندر بوه له جاری یه کهمدا. به لام جاری دووههم به دهستی رۆمه کان بوه کوشتن و دیل کردیان ئه و باسانه ی رابوردون جیگه ی متمانه و بروان، هه رچهنده ههندی له زانایان لایان وایه له ناووردنی جوه کان بو جاری دووههم هیشتا نه هاتوه و له مه و پاش به دهستی موسلمانان پهیدا ئه بی له فهله ستیندا. به لام به لگه یان به دهسته وه نیه.

﴿ثم رددنا لكم الكرة عليهم﴾ له پاشا ئیمه بو ئیوه مان گیرابوه وه دهسه لات و سه رکه و تتان به سه ر ئه وانه دا ئیمه ره وانه مان کردبون بو ته فرو تونا کردن و سزدانی ئیوه که بابولیه کان بون.

﴿ و امدناکم بأموال و بنین و جعلناکم اکثر نفیرا ﴾ وه ئیمه یارمه‌تی ئیوه‌ماندا و به ئیوه به خشییو سامان و دارایی و کوری زۆر. دواى په‌شیمان بونه‌وه‌تان له خراپه‌کردن و گیرابومان بۆ ئیوه ژماره‌ی زۆر له پیاوان، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئیوه بتوانن مافی زه‌وت کراوی خۆتان وه‌ربگره‌وه‌وه‌ دوزمه‌ن کانتان ته‌فر و تونا بکه‌ن و بچه‌وه‌وه‌ بۆ لای فه‌له‌ستین .

ئه‌وه‌ی زانرا‌یی به‌نو ئیسراییلیه‌کان جه‌نگیان نه‌کردوه‌ له‌گه‌ل بابولیه‌کان بۆ رزگار کردنی خۆیان . به‌لام ئیمه‌ خستمانه‌ دلی به‌همه‌نی کوری ئه‌سفهن‌دریای پاشای فارسه‌کان به‌ر له‌دایکبونی عیسا به‌ (۵۳۸) سال به‌زه‌یی بیته‌وه‌ به‌ جوله‌که‌ ده‌ربه‌ده‌ر کراوه‌کاندا، ئه‌وه‌بو فارسه‌کان په‌لاماری بابولیان دا ده‌ستیان گرت به‌سه‌ر فه‌له‌ستینا و ئه‌وه‌ی مابونه‌وه‌ له‌ پیاوانی به‌خته‌ نه‌سه‌ر ده‌ریان کرن. ئه‌و جوله‌کانه‌ی به‌ند کرابون رزگاریان کردن، له‌دواییدا چونه‌وه‌ بۆ فه‌له‌ستین به‌ پشتیوانی فارسه‌کان له‌جاری پیشوو باشتر و به‌هیزتر بوون. به‌کورتی پاشای فارسه‌کان په‌لاماری بابولیه‌کانی داو داگیری کردن، ژنیک‌ی له‌ جوله‌که‌کان خواست و ئه‌وژنه‌ داوای له‌پاشا کرد که خزمه‌کانی بگیره‌ته‌وه‌وه‌ بۆ به‌یتولوقه‌ده‌س، پاشای فارسه‌کان له‌به‌ر دلی ژنه‌که‌ی نارده‌یه‌وه‌وه‌ بۆ جیگه‌ی پیشووی خۆیان به‌لام جوه‌کان که‌ پشویان داو که‌وته‌ خو‌شی گه‌رانه‌وه‌وه‌ بۆ لای ره‌وشته‌ خراپه‌که‌ی خۆیان و لایاندا له‌ ئایینی خوا، زه‌که‌ریا ویه‌حیا‌یان گوشت و نیازی کوشتنی عیسایشیان کرد .

﴿ إن أحسنتم احسنتم لأنفسکم و إن أسأتم فلها ﴾ ئه‌گه‌ر ئیوه چاکه‌تان کردبی ئیوه چاکه‌تان بۆ خۆتان کردوه‌ ئه‌گه‌ر ئیوه خراپه‌تان کردبی، دوا‌یی تۆله‌ی خراپه‌کانتان هه‌ر بۆ خۆتانه‌ .

﴿ فإذا جاء وعد الآخرة ﴾ دوا‌یی کاتی چو بۆ لای جوه‌کان ئه‌و سزایه‌ی تر به‌لینی بی درابوو توشیان بی تازاره‌ پیشوه‌کانیان نه‌ما و بۆ جاری دووه‌م ده‌ستیان کرده‌وه‌ به‌ خراپه‌کردن نۆره‌ی سزادانی جاری دووه‌م هات و خوا تا‌ق‌می تری ئاده‌میزادی ره‌وانه‌ کرد بۆ لای به‌نو ئیسراییلیه‌کان:

﴿لیسو أوجوهکم و لیدخلوا المسجد کما دخلوه اول مرة﴾ له بهرئه وهی ئەو تاقمه نازاری ئیوه بدەن و پاش ماوهی نازاره کهیان بهرومه تئانه وه دیاری و بۆ ئەوهیش ئەو تاقمه بچنه نیو مزگه وتوه له شاری قودس و ئەم لاو لای شاره که به و جوړه ی جاری پیشو تاقمه که ی تر چونه ناوی به سەرۆکایه تی به خته نه سر. ئەو تاقمانه مان ره وانه کرد بۆ لاتان:

﴿و لیتبروا ماعلوا﴾ وه بۆ ئەوهیش له ناو بن هه موو شتی ئەوان دهستیان گرتوه به سه ریا به له ناو بردنیک ی زۆر گه و ره. یانی به نو ئیسرا ئیلیه یکان کاتی له جاری دوو هه مدا دهستیان کرده وه به خراپه کاری له زهوی فه له ستینا خوا نار دیه سه ریان که سی سزایان بدا، دوا روژیان وه ک جاری یه که م لی بکا به کوشتن و دیل کردن و ده ره به ده ر کردیان و کاو ل کردنی جیگه کانیا ن .

بۆ زانین: ئەو که سه ی جاری یه که م په لاماری جو ه کانی دا و به ی توملو قه ده سی کاو ل کرد به خته نه سر بوو ئەو که سه ییش جاری دوو هه م په لاماری دان پاشای روم بوو ئەوه ییش دوو باره به ی توملو قه ده سی کاو ل کرد ئەوه ییشمان له بیر نه چی هه ردوو خراپه کانیا ن و سز دانیان به ر له تائینی ئیسلام بوه، ماوه ی هه ردوو په لامار دانه کانیا ن نزیکه ی پینج سه د سالی خایاندوه .

﴿عسی ربکم أن یرحمکم﴾ بۆ ئەوه ی په ره و رد گاری ئیوه می هه ره بانی بکا له گه ل ئیوه وه به زه یی پیتانا بیته وه له دووای جاری دوو هه م ئەگه ر ئیوه په شیمان ببه وه .

﴿و إن عدتم عدنا﴾ وه ئەگه ر ئیوه بگه ری نه وه بۆ لای خراپه کردن و بۆ لای خۆ به گه و ره دانان به رانه ر به ئیمه ئیمه ییش ئە گه ری نه وه بۆ لای سزادانی ئیوه و سه رشۆریتان بۆ جاری سیهه م و گه لیک ی تر به سه رتانا زال ئە که ی ن به وینه ی دوو جا ره کانی پیشوو. به لام جو ه کان کۆلیان نه داو ته می خوار نه بوون و گه رانه وه بۆ لای خراپه کانی پیشویان، پیغه مه ری ئیسلامیا ن به درۆ خسته وه و نیازی کوشتیا ن کرد، هه ره و ک و یستیان عیسا بکوژن. به و بۆ نه وه خوا مه سلمانانی به سه ریا نا زال کرد، هۆزی به نو قو ره زیان کوشت و هۆزی به نو نه زیریان ده ر کرد و خه ییه ریا ن داگیر کرد و نیوه دور گه ی عه ره بیا ن

لهوان پاك كردهوهو سهرانهيان لهسهر پيوست كردن، ههندی له زانايان نهلين: بۆ جارى سیههم خوا نه کاسیره کانی بهسهردا زال كردن و سهرانهيانى لهسهر دانان . ﴿و جعلنا جهنم للكافرين حصيرا﴾ وه نيمه دۆزه خمان گيراوه به بهنديخانه و ژيرخهر بۆ بى باوهران. بگړه و بهردهى بهردهوام ههبروه ههيشه له نيوان زانايانى موسلمانندا له بارهى نهو دوو خراپانه جوهكان کردويانه و لهبارهى نه و دوو سزايهش نهوانى پى سزا دراوه كه لهمهوبهر باسيان كرا؟ دوباره ئايا نهو جارهى سیههم كهخوا باسى فهرموه بهرستهى (و ان عدتم عدنا) ئايا لهمهوبهر پهيدا بوه يا لهمهوپاش ديت. له ماناكردنى نايهتهكاندا رون كرايهوه، ههرشتى بيژرى گۆتره كارريه و رهگهز خوشهويستيه .

بۆ زانين: لهكانونى دووههمى سالى (١٩٦٩) بگړه و بهردهيه هيمانه لهسهر لاپهه كانى رۆژنامهى (الاخباري) ميسردا رويداوه دهبارهى فهرمودهى خوا له بۆديارى كردنى نهو دوو خراپه بهنوئيسرائيليهكان کردويانه، لهو بگړه و بهردهدا ژمارهيهكى زۆر له پياوانى خاوون نهقل و زانست هاوبهشيان تيدا كردهو، نهو كار ههويهكى زۆر دهوامى كرد، رۆژنامهى ناوبرا و له ژمارهى رۆژى ههينى لهو مانگه دا بلاوى كردهوه، هاوبهشانى نهو گفتوگويانه بون به دوو بهشهوه :

تاقمى يهكهميان نهلين: ليدان و داگير كردنى جوهكان پهيدا بوه لهسهر دهستى موسلمانان لهكاتى عومهرى كورى خهتابا. ليدانى جوهكان بهوه نهيبى خوا لهمهودووا دهستهلات نهدا بهموسلمانان و زاوينيهكان لهناو نهبن و زهوى داگير كراو ديتسهوه بۆ ژير فهرمانى موسلمانان، نهو تاقمه سهرچاوهى راستى نيه بۆيان مهگهر خوشهويستى بۆ نهتههى موسلمانان، پيوسته قورئان لهو جۆره بيو بۆچونه پاك بكرينهوه، چونكه قورئان نامهى زانست و روناكيه لهلايدن خواوه، ياساو دهستورى گهردون گۆرانكارى بۆ نيه و بۆ ههمو بونهوهران دانراوه بهخوشهويستى نايى ماناى نامهى خوا بكري .

تاقمى دووههميان نهلين : بهراستى نهو دوو خراپانهى جوهكان بلاويان كردهوتهوه و نهوليدان و تهى كردنانهى نهوان بۆ ههر دوو جارهكهيان پهيدا بوه بهر لههاتنى ئايينى

نیسلام. یه کهم لیدانیان پیدایا بوه بهر له پیدایا بوونی نیسلام بههزار سال له سهر دهستی بهخته نهسر یا سهنجاریبی باوکی نهسر که قودسیان کاول کرد و ههیکهلی سولهیمانیان سوتان و قهسابخانهیان دانا بۆ کوشتی جوهکان و نهوانهیان مابونهوه به پیاو ژن ومنالهوه کردنیان بهیدهنده و بردنیان بۆ بابل.

لیدانی دووههمی بهنوئیسرائیلیهکان پیدایا بوه بهر له (۷۰) سالی زایینی له سهر دهستی (تهبتوسی) رۆمانی و پهلاماری شاری جولکهکانی داو قهلاکانی روخاند و چوهنیو شارهکانیان و ههیکهلیان روخاند و نزیکهکی ملیۆنیکیان کوژران و ژوریان کرد نه بهنده و له بازار فرۆشتیان و نهوانی تریان له روی زهویدا بلاو بونهوه.

ههر نهو تاقمهی دووههم نهلین: قورئانی پیروزی رونی نه کردوهتهوه به هیچ جوژی بۆ جاری سیههم بهنوئیسرائیلیهکان فهلهستین داگیر نه کهن و بینگومان بهنوئیسرائیلی نهو کهسانه له کوپ و نهوهی نهو دووازده کوپی نیسحاقی کوپ بهعقوبن. کهواته نهوانه لهم سهدهمهدها فهلهستینیان داگیر کردوهو ناوی خوینیان ناوه بهرژیمی نیسرائیلی پهیرهندیان به نیسرائیلوه نهیه. بهلکو نهوانه کۆمهلیکن دروست کراون له لایهن داگیر کهرانی رۆژئاواوه بۆ تالان کردنی زیری رهش و سامانی رۆژهلاتی ناوهندن، نهو پروباگهندهیه بهناوی تملود و تهوراتهوه بلاوی نه کهندهوه فهلهستین نیشتمانی کۆنی نهوانه و بۆی نه گهرینهوه دهست ههلبهتی خویانه له دژی موسلمانان و دانیشتوانی فهلهستین.

کاتی خوای مهزن رونی کردهوه نهو شتانهی خوا داوونی به پیغمههر ﴿ﷺ﴾ له شهورهوی بۆ بهیتولموقهدهس نهوهیشی رۆن کردهوه بهخشیبوی به موسا تهورات و باسی یاخی بوونی بهنوئیسرائیلی کرد، دوانی بۆ مانی رۆون نه کاتهوه رینگهکی شارهزایی بۆ لای خوا بهجگهکی پهیرهوی قورئان پیدایا نابی و نهفهرموی:

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ
الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴿١﴾

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٥﴾
وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ﴿١٦﴾
وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتَيْنِ فَمَحْوَنَاءَ آيَةِ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ
النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ
السِّنِينَ وَالْحِسَابِ وَكُلَّ شَيْءٍ فَضَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا ﴿١٧﴾

﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ﴾ به راستی نهم قورئانه راغویى و شاره زایى
همموو ناده میزاد نه کا بو لای ریگه یه کی نه وتو که راسترینی همموو ریگه کانه له هممو
کات و جینگه یه کا و بو هممو که سی. به لگه بو راستی قورئانی پیروز ره وشتی پاکی
پیغمهره که زهوی پر کرده له زانین و زانیاری و دادپهروه ری پاش نه وهی نه زانین و بی
باوه ری و ستم جیهانی تاریک کردبو .

﴿وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا﴾ وه قورئان موژده
نه دا بهو باوه ردارانه ی نه وتو کرده وه چاکه کان نه کهن که به راستی بو نه وان هه یه
پاداشتیکی گه وره وه که به هشتی پان و بهرین به رده وام

﴿وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ وه به راستی نیمه موژده
نه دهین به که سانیکی نه وتو باوه به روژی دواپی نایه رن نیمه ناماده مان کرده بو نه وان
سزایه کی خاوه ن نازار به ناگری دوزه خ .

بو زانین: له مانا کردنی نایه تهکانی رابوورادودا باسی زور شتی کرا له بیروباوه ری
به رزی ئیسلام له کاتی دروست بوونی مروقه وه له سه ر پاکی، له مه و دوایش باسی
هه ندی تر له بیر و باوه ر و ناموژگاریه گرنگ و چاکه کانی نه کهین .

۱- نایینی ئیسلام همو بنچینهی بیرو باور و همو لقه کانی دهستور و یاسای و همو فەرمانه کانی دانراون له سهر نهو پاکیه پوختهی ئاده میزادی له سهر دروست کراوه، نایینی ئیسلام به ناشکرای و هلامی داواکانی پاکی مرؤف نه داته وه دهستی رانه کیشی بۆ لای همو شتیکی تازه په یدابوی خاوهن سود له ههر جیگهیه که وه بۆ لای بیت .

۲- نایینی ئیسلام پروا نه هیتی به زانست و زانیاری و به دانانی ژبانی له سهر زانیاری به گویرهی فەرمودهی خوا: (ئیوه پرسیار بکهن له خاوهن زانسته کان. پتغمهر ﴿﴾ نه فەرموئ: (پتوسی زانیان له رۆژی دوایدا به رانهدر به خویتی شهیدان دانه نری.

۳- نایینی ئیسلام داوا له نهقل نه کا بۆ لای تی فکرین و بۆ لای بیر کردنه وه وتیینی کردن بۆ سروشت و بگهری و دهر بهیتی نه ئیه کانی سروشت و سوده کانی، په یه وهندی سروشت به خوا و به ئاده میزاده ره، داوا نه کا ناین و زانیاری دابترین له سهر نهو زانیاریانهی زانراون له ماموسا یانی پتشه وهو ئوروپاییه کان بردیان بۆ خویان و ئیمه وازمان لی هینا .

۴- نایینی ئیسلام سه ره بهستی به خشیوه به همو که سی رله گفتو گوو بیر کردنه وه دا، بۆ غونه فریشته کان به خوای گه وره یان ووت: تو بۆ که سی دروست نه که ی خراپه بلاو بکاته وه خویتی نارهوا بریژی ئیبراهیم له باره ی له ناوبردنی گه لی لوته وه گفتو گوی توندی نه کرد له گه ل فریشته کان .

۵- همو وانهی ئیسلام دانراوه بۆ همو که سی و نه ک بۆ تاکه که سی یا تا قمی یا ره گه زی. خوا نه فەرموئ: به راستی ریزترین که سی ئیوه لای خوا نه وانه تانه له خوا نه ترس، فەرمودهی پتغمهر ه: همو وتان بهر پرسیارن له ژیر دهسته ی خوتان و ئاده م له خاک دروست کراوه .

۶- نایینی ئیسلام پیوستی کردوه ئاده میزاد به گیان و به دارایی خویان له دژی سته م کردن و خراپه راوهستن به گویره ی توانای خویان، فەرمودهی قورئان له و باره وه زۆر ناشکرایه .

۷- هه‌موو شتی له‌م گه‌ردونه‌دان بۆ خوانو ئاده‌میزادی له‌سه‌ر داناون و پێویسته هه‌لیان سوڕپێن به‌گوێره‌ی ده‌ستور و فه‌رمانی خوا .

۸- ئایینی ئیسلام داوا له‌ ئاده‌میزاد نه‌کا به‌ جوړیکی رێک و پێک و هاوکات بژین له‌ گه‌ل په‌یره‌وی گه‌ردون و پێویستیه‌کانی . به‌سه‌ بۆ موسلمانان (ویلفر سمیس) له‌ نامه‌یه‌کی خۆیا نه‌لی: به‌راستی موسلمانان خاوه‌نی توانان به‌بۆنه‌ی ئایینه‌که‌یان‌ه‌وه‌ له‌ گه‌ل داواکاری زانیاری تازه‌دا برۆن و به‌شداری بکه‌ن له‌ گه‌ل کۆمه‌لگای پێش که‌وتوی ئه‌م سه‌رده‌مه .

﴿ وَادْعُوا الْإِنْسَانَ بِالشَّرِّ دُعَاءَ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ﴾ وه‌ ئاده‌میزاد داوا له‌ خوا نه‌کا بۆ ئه‌وه‌ی خراپه‌ و زیان توشی خۆی و دارایی و خێزانی بی له‌ کاتی توڕه‌بیدا به‌ وێنه‌ی داواکردنی چاکه‌ بۆ خۆیان . ئه‌و جیهانه‌ ئاده‌میزاد ژیا‌نی تیدا به‌سه‌ر نه‌با بریتیه‌ له‌ خه‌فته‌ و له‌ خۆشی و رابواردن و نازار و هیچ کامیان به‌رده‌وام نین، کاتی مرۆف دوو رۆژه: رۆژیکیان بۆ سودی تۆیه‌، رۆژی تریان بۆ زیانی تۆیه‌ . به‌لام هه‌ندێ له‌ ئاده‌میزاد کاتی نازاریان توش بی به‌ هۆی شتیکه‌وه‌ نه‌قلی نه‌روخی و گومان نه‌با ئه‌و گیر و گرفته‌ چاره‌سه‌ر ناکرێ، دوا‌ی ئه‌پارێته‌وه‌ له‌ خوا به‌وه‌ی خۆی توشی نازار بی ئه‌وه‌یش جوړه‌ بی نه‌قلیه‌ که‌ ئه‌گه‌ر که‌می ئارامی بگرتایه‌ ئه‌و نازاره‌ نه‌ئه‌ماو، ئاده‌میزاد په‌له‌ نه‌کا بۆ لای ئه‌وه‌ی له‌ دلیدایه‌و دیت به‌ مێشکیا به‌بی بیرکردنه‌وه‌و ئارام گرتن، ئاده‌میزاد وا ئه‌بی نه‌لی: ئه‌ی خوا‌یه‌ من له‌ناو به‌ یا نه‌لی: ئه‌ی خوا‌یه‌ ئه‌و کوڕه‌ توشی خراپه‌ بکه‌ی دووا‌یی به‌ گورجی په‌شیمان نه‌بێته‌وه‌ .

کاتی خۆی مه‌زن روونی کرده‌وه‌ گه‌وره‌یی و چاکه‌ی خۆی بۆ بونه‌وه‌ران به‌هۆی قورئانه‌وه‌ دووا‌یی یاسی ئه‌وشتانه‌ ئه‌کا به‌وانی به‌خشیه‌وه‌ له‌ چاکه‌کانی جیهان و ئه‌فه‌رموی: ﴿ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ ﴾ وه‌ ئیمه‌ گێڕاومانه‌ شه‌و و رۆژ به‌ دوو به‌لگه‌ی زۆر به‌هێز له‌سه‌ر بون و توانای خوا، رێک و پێک و هاتنیان به‌ دوا‌ی یه‌کا به‌ گوێره‌ی یاسای نه‌گۆرا و په‌یره‌وی به‌رده‌وام، له‌ هه‌زاران ساله‌وه‌ سالی له‌ سالی تر جیاوازیه‌، هه‌موو ئه‌وانه‌ به‌لگه‌ی ته‌واون له‌سه‌ر به‌رپۆه‌به‌ر و دانانی هه‌موو شتی له‌ جینگه‌ی شیاوی خۆیا و له‌سه‌ر نه‌ندازیاریکی بی وێنه‌ .

نهوی شایانی ناماژه بیّ خوا داوا له زانایان و خاوهن بیره کان نه کا بو لای باوه رهینان له ږنگه ی تی فکرین و ووردبونه وه له دروستکردنی ناسمانه کان و زهوی و نهوی له نیو نهواندایه به ووردی، وهك به شوینا هاتی شهو وړژ به دووای به کتیدا و بیر کردنه وه له دهركه وتوه کانی گاردون. به لام داوا له نه خوینه وارن نه کا بو لای باوه رهینان له ږنگه ی ناموژگاری و ارگرتن به هو ی چاکه کانی خواوه .

﴿فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ﴾ دواپی نیمه نیشانه و تاریکی شهو لانه بهین له بنچینه دا به جوړی هیچ شتیکی تیدا ناناسری هدا تا نیوه له شهو دا پشو بدن و بخهون و ماندویي وړژتان نه مینی، نه گینا شهو هدر ماوه و نه مینی .

﴿وَجَعَلْنَا آيَةَ الْنَّهَارِ مُبْصِرَةً﴾ ره نیمه نیشانه ی وړژ نه گیرین به وه ی هه موو شتی ده رجا بو ناده میراد به هو ی هلهاتنی خوړه وه .

﴿لِتَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ﴾ وه بو نهوی نیوه پهیدا بکن بو خوتان به هو ی پوناکی وړژه وه هو ی ژبان و گوزهرانی خوتان به نارهقی ناوچاوانتان نهك به هو ی فیل و دهست برپنه وه به هو ی به کری گیراوی بیگانه وه پله و پایه و سامان پهیدا بکن و دزی دانیشتون بووه ست، نیر به هو ی کار به دهستانه وه نهو شتانه وهر بگرن راسته وخو یا به هو ی سیخوړو کانیانه وه و خویانان پی بفروشن .

﴿وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابِ﴾ وه بو نهویش نیوه بزائن و فیری ژماره ی ساله کان و فیری کاتی هندی شتی په یوهندی دار به په رستی خوا بن و فیری کاتی دیاری کراو بو مامه له ی کرپن و فروشتن بن. بزائن کاتی نویژ و وړژ و حج و عهره و مامه له کانتان چ کاتی دین .

﴿وَكُلُّ شَيْءٍ فَصْلَانَا تَفْصِيلًا﴾ وه نیمه روغان کردو ته وه یاسای هه مو شتی به روڼ کردنه وه یه کی زوړ ناشکراو کاره ره واکان و قه دهغه کراوه کاغان له یهك جو ی کردنه ته وه و قورئان یاسای تایه ته بو ناده میراد له هه مو کات و جیگه یه کا .

پاش نهوی خوی مهزن باسی قورئان و موژده دان به باوه رداران وترساندن بیّ باوه رانی کرد و باسی هندی له چاکه کانی خو ی کرد، باسی هندی شتی پیوستی ترمان بو نه کا و نه فهرموی:

وَكُلِّ

إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ ۖ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا
 يَلْقَاهُ مَنشُورًا ﴿١٣﴾ أَقْرَأَ كِتَابِكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا
 ﴿١٤﴾ مَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّٰ فَإِنَّمَا يَضِلُّ
 عَلَيْهَا ۖ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ
 رَسُولًا ﴿١٥﴾

﴿ وَ كُلِّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ ﴾ وه نيمه دامان ناوه کرده وهی هه مو
 ناده میزادی له ژن و له پیاو کرده وهی خوی له چاک وله خراب له گهر دنی خویاو له وان
 جوی نایته وه. ووشی (فی عُنُقِهِ) هیمایه له جوی نه بونه وهی کرده وه کانی به ونه ی
 ملوانک به بکریته ملی .

﴿ وَ نُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا ﴾ وه نيمه بو هه مو ناده میزادی
 ده رنه هین نامه ی کرداری خوی و توشی نه یی به کراوه یی و نه پیچراوه ته وه هتا ناسان
 بی خویندنه وه و نه توانی بیشارته وه هیچ شتی له کرده وه کانی خوی له رۆزی دوا ییدا.
 ئیر نه و ناده میزاده خوینده وار بوی له جیهاندا یا نه خوینده وار، له و رۆزه دا خوینه وار،
 خوی نه خوینته وه ناتوانی بیشارته وه، هه مو شتی پیی نه وتری و نه بخوینته وه، پیی
 نه پیژری .

﴿ أَقْرَأَ كِتَابِكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴾ تو خوت هه ر به خوت نامه ی کرداری
 خوت بخوینده وه تو خوت به سه به وهی پرسیار له خوت بکه ی و پیویستت به شایه ت نیه،

تهفسیری زمانا کوی

پهونکه کاتی لهو روژه دا کردار و پاداشت و سزای کرده وه کانی له بینی نوسراوه به داد پهروه رانه به بی نه وهی پاداشته که بی کهم بو بیته وه و سزا که ی زورتر کرابی بروا نه کا و به لگه ی بو ناماده ناکری .

﴿من اهتدی فانما بهتدی لنفسه و من ضل فانما یصل علیها﴾ هه که سی ریگه ی راستی وه رگرتی و دوا ی راستی که وتی، دوا ی به راستی راغوبی بو خوی وه رگرتوه و پاداشته که ی هه بو خویه تی و هه که سی ریگه ی راستی وون کردی و له ریگه لایدا بی، دوا ی به راستی سزای ریگه لادانه که ی له سه ر خویه تی، چونکه نه قلی خوی نه خسته وه کار بو دوزینه وه ی ریگه ی راست .

﴿و لا تزروا زرة و زر آخری﴾ وه هیچ که سی هه لناگری گونا هو باری قورسی که سی تر و سزای نادری به هو ی گونا هی که سی تروه، گونا هی هه مو که سی په یوه ندی به خویه وه هه یه .

﴿و ما کننا معذین حتی نبعث رسولا﴾ وه نیمه سزای هیچ که سی ناده ین هه تا پیغه مه ری ره وانه نه که ین بو لای له لایه ن خومانه وه و به زمانی خویان به لگه یان بو نه یه ری هه تا بیانویان نه مینی، له ره گه زی خویان بی یا به هو ی نوینه ری خوی بی بو لای نه ته وه یه تری جگه ی ره گه زی خوی، فه رمانه کانی خویان بو رون بکاته وه هه نه ته وه یه به زمانی خوی .

هه که سی بانگه وازی نایینی ئیسلامی پی نه گه یشتی یا به و جوړه ی پیوستی بی نه زانی به چ جوړی به فه رمانی خوا هه لسی، نه و که سه سزای نادری به هو ی داد پهروه ری خوا وه، هه ر گه لی خوی مه زن پیغه مه ریان بو نه نیری یا ناموژگاری که ری نه جو بیته ناویان تا وانیار نین. به لام نه گه ر هه ر گه لی پیغه مه ری نا یاموژگاری که ری چوه ناویان و فه رمانی خویان وه نه گرت و به درویان خسته وه و له سنوری خوا ده ر چوون و ساماندار و کار به ده ستان یارمه تیان نه دان بو وه رگرتی په یامی خوا نه و گه له به هه مو یانه وه به یی جیا وازی خوا له ناویان نه با به هه ر شتی دور بی یا نزیك وه ک خوی مه زن نه فه رموی :

وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا
 فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ
 الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿١٧﴾
 مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ
 جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴿١٨﴾ وَمَنْ أَرَادَ
 الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ
 سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٩﴾ كَلَّا نُمَدِّدُ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ
 رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا
 بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ الْكِبْرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا

﴿٢١﴾

﴿ و إذا اردنا أن نهلك قرية امرنا مفر فيها ففسقوا فيها ﴾ وه ههركاتي ويستى نيمه
 بهسزايى بهوى كه نيمه لهناو بيهين دانيشتوانى گوندى نيمه فهريمان نهدهين بهو
 كه سانهى نهوتو نهپانهوى رابويرن بهنارهزوى خويان به پهرستن و به دادپهروهري، دوايى
 نهو كه سانه دهست نهكن به گهنا هكردن و لهسنورى خوا لانهدهن، نهوانه پيشيان خوش
 راناويرن پهيرهوى سامانداره كان نهكهن و ريزيان نهگرن و كردهوه كانى نهوانيان لاچاكه
 و خوا هه مويان لهناو نهبا.

تهفسرى زمناكويى

﴿فحق عليها القول فدمرناها تدميرا﴾ دواپی پیویست بوه له‌سەر دانیشتوانی نه‌و گونده که نه‌وان نه‌و په‌ریان گرتبو له‌بی فه‌رمانی خوادا پاش نادرنی پیغه‌مه‌ران بۆ‌سه‌ریان و به‌درۆ‌خسته‌وه‌یان ، دوا ی نه‌وه‌ی نیمه دانیشتوانی نه‌و گونده‌مان بنه‌بر کرد و هه‌مو‌یا‌مان له‌ناو بردن .

خوای مه‌زن دانیشتوانی هیچ شار و گوندی له‌ناو نابا مه‌گه‌ر نه‌وان شایسته‌ی بنه‌بر کردن بن، کاتی شایسته‌ی نه‌وه‌ بوون خوای مه‌زن پیغه‌مه‌ران یا زانایانی ئایینی نه‌یری بۆ لایان و فه‌رمان و فه‌رموده‌ی خویان پی رانه‌گه‌یه‌نن بۆ کردنی چاکه و نه‌کردنی خراپه و نه‌یان ترسینن له‌سزای خوا، نه‌و گه‌له‌ که‌له‌سنوور لایان دا خوا له‌ناویان نه‌با .

نه‌بی بزاین: هه‌ر کۆمه‌ل‌گایه‌ کاربه‌ده‌ستان و سامان‌داره‌کانیان له‌سەر په‌یره‌ویکی خراب و سته‌مدار بوون، به‌تایه‌تی سه‌رۆکی نه‌و رژیمه‌ ویاوه‌کانی ده‌ستیان دایه‌ کرده‌وه‌ی ناهه‌موار و دانیشتوانی تر ی نیو نه‌و رژیمه‌ له‌دژیان رانه‌نه‌په‌رین بۆ‌گه‌رانه‌وه‌یان بۆ لای ریگه‌ی راستی خوا په‌رسنی و بگه‌ره‌ ریزیان لی نه‌گرتن و ناو و نازناوی زۆر گه‌وره‌یان بۆ به‌کار نه‌هینان و بروا و متمانه‌یان نه‌دانی، له‌کاتی هه‌لبژاردندا ده‌نگیان بۆ نه‌دان و پروپاگه‌نده‌یان بۆ نه‌کردن و هه‌لیان نه‌بژاردن بۆ پله‌ی به‌رز و پیشه‌وايه‌تی، نه‌و کۆمه‌ل‌گایه‌ هه‌مو‌یان هاوبه‌شی نه‌و خراپه‌یه‌ن له‌تاوان و خراپه‌کردن دا و نه‌به‌ جیگه‌ی خه‌شی خوا و نه‌نجامیان بنه‌بر بونه‌ به‌کاره‌سات وه‌ک لافاو و رۆچونی زه‌وی و بومه‌له‌رزه‌ و هه‌وره‌گره‌مه‌و گرانی و جه‌نگ و ناماده‌کردنی سته‌مکاران بۆیان هه‌تا دی . خوای مه‌زن سزای موسلمانان نه‌دا مه‌ر کاتی واز له‌جیهاد به‌ین . به‌لام نه‌ک به‌کوشتی منالان و ژنان و بی‌تاوانان .

﴿وكم أهلكنا من القرون من بعد، نوح﴾ وه‌ نیمه‌ زۆر نه‌ته‌وه‌ی گونا‌هه‌رمان بنه‌بر کردوون له‌ دانیشتوانی هه‌مو کاته‌کانی رابووردو له‌ دوا ی کاتی نوح که لایان دا له‌سنووری خوا، وه‌ک گه‌لی عاد و سه‌مود و جگه‌ی نه‌وان . (قرن) بریتیه‌له‌ سه‌دوبیست سال یا سه‌د و چل سال یا هه‌شتا سال یا ماوه‌ی ته‌مه‌نی ئاسایی هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌، نه‌و ژمارانه‌ بیر

و بۆچوونى هەندى لە زانايانە. بەلام ئەوەى شایانى باسبى مەبەست تەمەنى ئاسایى
نەتەووەکانە. لەم سەردەمەى ئیمەدا خولەك بۆ سەدسال بەکار ئەهینى .

﴿ و كفى بربك بذنوب عباده خبيرا بصيرا ﴾ وە بەسە پەوررەدگارى تۆ ئاگادارە بە
گوناهى بەندەكانى خۆى، ئەبىنى گوناھى نەینى و ئاشكرايان. ئەو ئایەتانە ھەرەشەن بۆ
ئەوانەى پیغەمەرى ئیسلام بەدرۆ ئەخەنەو، پاشەرۆژ و بەسەرھاتیان وینەى گەلانى
پیشوون .

﴿ من كان يريد العاجلة عجلنا له فيها مان شاء لمن نريد ﴾ ھەر كەسى لە رووى بەد
بەختیەو نەرەزووى جیھان بكا و مەبەستى رابواردنى جیھانى بكا بەزووى نەرەو ئیمە
بەگورجى ئەبەخشین بەد كەسە شتى ئیمە نەرەزوى ئەكەین ئەك شتى ئەو نەرەزوى بكا بۆ
كەسى ئیمە بمانەوى ئەوشتەى بەدەینى لە جیھاندا .

بۆ زانین: مەبەست ئەو نە ھەر كەسى داواى ھەرشى بكا خوا بیداتی. بەلكو ئیمە
داواى زۆر شت ئەكەین و نایان بینین. بەلكو مەبەست ئەو نە ھەر كەسى بە
تەنھا كار بۆ رابواردنى جیھان بكا و بروای بە هیچ شتى نەبى جگەى سودى خۆى نەبى
ئەو كەسە بەرھەمى كۆششى خۆى ئەدریتى بەلام بە گۆیرەى وىستى خوا ئەك بە گۆیرەى
وىستى ئەو كەسە. بەراستى ئیمە داواى زۆر شت ئەكەین و زۆریمان بۆ نابى .

﴿ ثم جعلنا له جهنم يصلاها مذموما مدحورا ﴾ لە پاشا ئیمە دۆزەخ ئەگیرین بە
جیگەى ئەو كەسەى باوهرى بە جگەى سوودى خۆى نەبى ئەچیتە نیو دۆزەخ بە ناو بردنى
بەخراپە و بە دوور كەوتنەوێ لە بەزەبى و میھرەبانى خوا .

﴿ و من أراد الآخرة و سعى لها سعيها وهو مؤمن ﴾ و ھەر كەسى نەرەزوێ لە
رابواردنى روژى دواى بى و كۆشش بكا بۆ بەدەست ھینانى خۆشى روژى دواى بە
كۆششى شایستەى ئەو روژە بى و باوهرى بە راستى ئەو روژە ھەبى، دوو روێ خراپەى
تیدا بەدى نەكرى، دواى ئەو كەسە بەھۆى ئەو سى مەرجانەو پاداشتى كۆششى خۆى
و ەرنەگرى .

﴿فأولئك كان سعيهم مشكورا﴾ دواپی ئەو کەسانە کۆشەکانیان لای خوا
وهرگیراوه و پاداشتیان ئەدریتهوه بهریزهوه .

﴿كلا نمد هؤلاء وهؤلاء من عطاء ربك﴾ هەمو کەسی لەو دوو تاقمە، ئەو
کەسانەیان هەر کاری بۆ سوودی خۆی کردوو بەتەنها و ئەو کەسانە ی کار ئەکەن
لەبەر رەزایەتی خوا و سودی گشتی ئیمە یارمەتیان ئەدەین لە بەخشش و روژی
پەروەردگاری تۆ، دواوژیان جیاوازه لەیه کتری .

﴿و ماكان عطاء ربك محظورا﴾ وە بەخشش و چاکە ی پەروەردگاری تۆ قەدەغە
ناکری بۆ هیچ کەسی لە باوەرداران، و بی باوەران لە جیهاندا . بەلام لە روژی دوایدا
چاکە ی خوا هەر بۆ باوەردارانه .

﴿أنظر فضلنا بعضهم على بعض﴾ تۆ تەماشای بکە چۆن ئیمە ریزی هەندی لە
ئادەمیزادمان داوه بەسەهەندی تریان لە جیهاندا بەلەش ساغی و تەمەن دریزی و
خوادرمەنی وەرگرتنی میرات و جگە ی ئەوانەبش کە بە جوړیکی رهوا پەیدا بکړین . بەلام
چینایەتی و ریزی مرووف لە روژی دوایدا نرخ ی بۆ دانانری و ریز هەر بەهوی لە خوا
ترسانهوه پەیدا ئەبی، وەك خوا ئەفەرموی:

﴿وللآخرة أكبر درجات و أكبر تفضيلا﴾ وە بەراستی روژی دواپی پلەکانی
گەورەتر بۆ باوەرداران و ریز گرتیان گەورەتره . یانی هەرچەندە پلەو پایە ی جیهان
جیاوازن بەزووری و بەکەمی لە نیوان، ئادەمیزادا . بەلام جیاوازی پلەو پایە ی روژی دواپی
و ریز گرتن گەورەتره و بەریزتره لەوانە ی جیهان . جیاوازی لە نیوان ئادەمیزادا بە
زانباری و لەش ساغی و گۆزەران ی خووش و تەمەن دریز و کورتی، ئەوانە هەمویان بەهوی
مردنەوه کوتایان پی دی . بەلام جیاوازی روژی دواپی بەسوتانی ناگری دۆزەخ و
بەوەرگرتنی پاداشت و بەهەشت بی کوتاین و بەردەوامن .

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخْذُولًا ﴿٢٢﴾
وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا

يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا
 أَفٍّ وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾ وَأَخْفِضْ
 لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي
 صَغِيرًا ﴿٢٤﴾ رَبِّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ
 فَإِنَّهُ كَانَ لِلأَوَّابِينَ غَفُورًا ﴿٢٥﴾

﴿ و لاتجعل مع الله إلهاً آخراً فتتعبد مذموماً مخذولاً ﴾ و تۆ دامه نی له گهل خوادا
 چند خواجه بۆ پهرستن، دوا بی تۆ دانیشی له دۆزه خدا به لۆمه کراوی و هه مو کهسی
 خراپهت بلین به بی یاریده دهر، له هه ردوو جیهاندا به دناوی و خراپهت بلین وله سه ر
 زمانی زانایان چاکهت نه بیژری به بی یاریده دهر دانیشی .

﴿ و قضی ربك أن لاتعبدوا إلا إياه ﴾ وه په وره دگاری تۆ فه رمانی داوه که ئیوه هیچ
 کهسی نه پهرستن مه گهر هه ر په وره دگاری تۆ به ته نها و به نیازی پاکه وه، نه بی بزانی
 په رستن ته نها بریق نیه له نویژ و رۆژ و هه ر کهسی پهیره وی بیوانی سته مکار و تاوانباران
 بکا نه و که سه ی په رسته وه .

﴿ و بالوالدين إحسانا ﴾ وه فه رمانیشی داوه به ئیوه چاکه بکه ن له گهل باوک
 و دایکتانا به چاکه کردنی ته و او به م جوړانه ی خواره وه :

١- ﴿ إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفٍّ وَلَا تَنْهَرُهُمَا ﴾ نه گهر
 یه کی له باوک و دایکتان یا هه ردوو کیان گه شسته کاتی لاوازی و ته من دریزی له لای تۆ
 له کوژایی ته مه نیانا یا له هه ر کاتیکا بی، به و جوړه ی تۆیان لی هات له کاتی منالیدا
 لاوازیون، دوا بی تۆ نه لی: به وان تۆف و وشه ی خراپان بی نه لی و سه رزه نشتیان نه که ن
 گفتوگۆی ره ق و به قیراندن به سه ریانان .

۲- ﴿وَقُلْ لَّهُمَا قَوْلَا كَرِيمًا﴾ وه تۆ به باوك و دايكت بلى "گفتوگويه كى چاك و بهريز، به نهرم و نيانى له سهر خۆ بدوى له گهليان و دور بى له زوشتى و گفتوگوى ناشيرين و شايستهى ريزى نهوان نه بى .

۳- ﴿وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلٰلِ﴾ وه تۆ رايخه بۆيان بالى كزۆلى و بچوكى به رانه ر بهوان، نه و به رى ميه ره باني به كار به نه له گهليان، چونكه نهوان بۆ تۆ باليان كراوه بوه به وينه ي بالنده بۆ بيچوه كانيان .

۴- ﴿وَقُلْ رَبِّيٰ اَرْحَمُهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا﴾ وه تۆ بلى كه نهى پهروه ردگارى من: تۆ به زهيت بيته وه بهو دايك و باوكه ي منا و ميه ره بانه له گهليان به و جوژه ي نهوان منيان پهروه ده نه كرد و به خويان نه كردم به منالى و له كاتيكا من به بى توانا بوم .

﴿رَبِّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا فِيْٓ اَنْفُسِكُمْ اِنْ تَكُوْنُوْا صٰلِحِيْنَ﴾ پهروه ردگارى ئيوه زانatre بهوشتهى له دهرونى ئيوه دايه و له نهوازش و چاكه كردن له گهليان، به پاكى و پيسى دلتان نه زانى ئايا ئيوه نيازتان پاكه ؟ نه گهر ئيوه پياوچاك بن و نيازى چاكه تان هه بى خوا ناگاداره .

﴿فَاَنَّهُ كَانَ لِلْاَوٰبِيْنَ غَفُوْرًا﴾ دواى به راستى پهروه دگارى ئيوه لى خوشبوونى زۆره بۆ نهو كه سانهى په شيمان له خراپه ي خويان .

له پاشا خواى مه زن هاغان نه دا نهو مافانهى له سه رمان پويست كراوه بيدهينه ده ست نهو كه سانهى شايانى وه رگرتنى مافى خويان، چۆنيه تى به خشينه كه يمان فير نه كا و نه فه رمى:

وَعَاثَٰ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُۥ

وَالْمَسْكِيْنَ وَابْنَ السَّبِيْلِ وَلَا تُبْذِرْ تَبَذُّرًا ۖ اِنَّ الْمُبْذِرِيْنَ

كَانُوْا اِخْوٰنَ الشَّيْطٰنِ وَكَانَ الشَّيْطٰنُ لِرَبِّهٖۭ كَفُوْرًا ﴿٢٧﴾

وَأَمَّا تَعْرِضْنَ عَنْهُمْ أَيُّغَاءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَّهُمْ قَوْلًا
مَّيْسُورًا ﴿٢٨﴾ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا
كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٣٠﴾ وَلَا تَقْتُلُوا
أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً إِمَّا يَكُنْ نَفْسٌ نَّرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنْ قَتَلْتُمْ كَانَتْ
خِطَاءً كَبِيرًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الرِّزْقَ إِنَّمَا كَانَ فَرْشًا وَسَاءَ
سَبِيلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَن
قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيٍّ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ فِي
الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿٣٣﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي
هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ
مَسْئُولًا ﴿٣٤﴾ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كَلَّمْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطِ أَسِ الْمُسْتَقِيمِ
ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾
وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ

الْجِبَالُ طُولا ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُمْ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾
 ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
 ءَاخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾

﴿وَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ﴾ وه تو بیه خشه به خزم و خویشه نزیکه کانت مافی خوځان
 به خویان بکه و بژین له گه لیان و سه ریان لی بدهن و کومه کیان پی بکه له کاتی
 ته نگانه دا .

بۆ زانین: پێشهوا حه نه فی ئه فهرموی: پێویسته هه موو خزمی به خوی بکری. به لای
 پێشهوا شافیعی جگه له باوک و دایک و کور و کچ به خوی کردنیان پێویست نیه و هه ندی
 له زانایان فهرمویانه که مه یه ست له خزمی نزیک له و نایه ته دا خزمه نزیکه کانی پێغه مه ره
 ﴿ﷺ﴾ .

﴿وَالْمُسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ﴾ وه تو بیه خشه به هه ژار و به و که سه ی به ڕیگه وه یه ن و
 له نیشتمانی خوی نیه به هو ی کاریکی ره واوه مافه کانی خوځان، به و نه ندازه یه پێویستیه .
 ﴿وَلَا تُبْدِرْ تَبْدِيرًا إِنَّ الْمُبْدِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ﴾ وه تو مه به خشه دارایی خوت
 و دای مه نی له جگه ی شوینی شایانی خوی نه بی، ئیتر زۆر بی یا که م. به راستی نه و
 که سانه ی دارای خوځان له شتی ناره واو بی جیگه ی خوی دانه نی له خواردنی مه یی و
 کردنی قومارو جگه ره کیشان و تریاک و شتی خرابی تر دا به وینه ی داوین پیسی نه و
 که سانه براو دۆستی شه ی تانه کان له ده رچوونیان له سنوری دیاری کراوی خوار
 ده رچوون، به فیر دای نه نی و خوځان و خیزان و کهس و کاریان نه خه نه مه ترسی
 هه ژاری و سه ره ژاریه وه .

﴿وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا﴾ وه شه ی تان سوپاس په ره و ره دگاری خوه نا کاو بی
 په یمانه، خراپه بلا و نه کاته وه له نیو ناده مه یزادا هانیان نه دا بۆ بی فهرمانی خوا.

نه گيرنه وه: مده ع و بيلال و سوهديب و سالم و خه باب داوايان له پيغه مهر
نه كردشتى پيوستيان بهو شته هه بوو له هه ندى كاتاو پيغه مهر هيچ شتى نه بوو بياتداتى
به شه مه وه روى لى وهرئه گيران وولا ميانى نه نه دانه وه، خواى مه زن فهرموى:

﴿وَأَمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمْ إِبْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا﴾ و نه گهر
تو روو وهرئه گيرى له خزمان و هه ژارو رپواران كاتى داواى شتيان له تو كردو هيچ
شتيكت لانه بو له بهر نه وهى تو چاوه روانى ميه ره بانى و به زه بى خواى پهروه ردگارى
خوتت نه كرد شتيكت بو به نيژى به وانى بدهى، دوايى تو گفتوگويه كى نه رم و ناسان
به وان بللى و به لتيان بده رى نه گهر خوا شتيكى بو ناردم نه تان ده بى.

﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ﴾ و هتو ده ستى خوت مه به سته به مى خوتنه وه و
هيچ شتى نه به خشي له دارايى خوت و به شى خزمان و هه ژارو رپوارى لى نه دهى له
كاتيكا خاوه نى سامان بو. يانئ تو ده ست مه گره وه له به خشين به و يتهى كه سى ده ستى
خوى بيه سى به مليه وه.

﴿وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا﴾ و هتو ده ستى خوت دريژ مه كه له
دارايى خوتا به هه موو جو رى و له سنورى ناسايى ده رچى و هسج شتيك به ده سته وه
نه ميئ، دوايى تو دانيشى به لومه لى كراوى خواو لاي ناده ميزاد، چونكه ده ست بلاوى
لاى خوا چاك نيه، ده ست له هه موو لايه بى رى و به روتى دانيشى و نه توانى بجي ته
ده ره وه.

﴿إِنَّ رَبَّكَ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ به راستى پهروه ردگارى تو دارايى بو هه ر
كه سى ناره زوى هه بى فراوان نه كاو، كه مى نه كاته وه بو كه سى ناره زوى هه بى به گويره
زانيارى خوى هه موو شتى له جيگه كى شياوى خويا دانه نى، چاكه و خراپه بى به نده كانى
خوى نه زانئ به دارايى كه م و زور بو يان، وه كه نه فهرموى.

﴿إِنَّهُ كَانَ بِعَادَةِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾ به راستى پهروه ردگارى تو ناگاداره بو سوودى
به نده كانى خوى و نه بينى پيوستى نه وان، دارايى فراوان نه به خشي به هه ندى كه س، كه م
نه دا به هه ندى ترو نه يانابه رپوه به گويره سى سودى تايه تى خويان.

بیروباوهرو دهستوری ئایینی ئیسلام فهرمانی بی دراوه مام ناوهندی بی بو زورشت. نه بی لای وانه بی خوا نیو باوهری بهچند خواجه نه بی، خواجه کی تنها پهرستی. فهرمانی نه داوه هیچ کهسی خاوهنی سامان نه بی یا خاوهنی دارایی بی شوماری له سنور دهرچویی. فهرمانی نه داوه تاکه کهسی یا تاقم دارایی دانیشتوان زهوت بکهن. فهرمانی نه داوه هیچ کهسی نهو شته ی ئاره زوی بکا بوی پهیدا بی و خوی به پیتی به سهر دانیشتوانا به ئاره وایی بو به دهست هیتانی ئاره زوی خوی.

فهرمانی نه داوه به واز هیتان له جیهان و چۆل پهرستی و که نارگیری له تیکه لاوی دانیشتوان. فهرمانی نه داوه دواي هه وهسی ئاژه لی خۆت بکهوی. به لکو فهرمانی داوه مروف له سنوری بو دیاری کراوی خویابوهستی. کارگوزاری. سنوری دانی بو دهسته لاتی خوی. دادپهروه ری. توانا داربی له راپه راندنی کاری دانیشتوانا. سنورو نه دازه ی سامانی به گویره ی یاسایی. به خشی نی خاوهنی سنوری، نه وانه هه مویان سنوریکیان بو دانرا لهو سنوره وه رنه چن نه بو سهره وه نه بو خواره وه.

به راستی ئایینی پیروزی ئیسلام چاکه ی دیاری کردوه. فهرمانی خرای بهو جوړه ناسیوه که دهستوره که ی له سهر بنچینه ی ئاقه کهسی یا کۆمه لیک ی تاییه تی دانه راوه، هه ر شتی ئاده میزادی پیوه به سترایی و گه شه بکاو پیش کهوی ژانیان بهو شته پیویسته له سهر کار به دهستان نهو شته بو خویان و به دانیشتوانی سازین بهر پرسیارن له نه دانیان، پیویسته دانیشتوانیش بو خویانی ساخته بهین به بی دژی کهسی تر. که واته هه ر شتی خاوهنی سودبی بو هه ر لایه، نهو شته ی پیویستی سهر شانی هه موو کهسی بی یا وچاکی، نه بی بیکات و پی هه لسی.

﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِبْغَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا﴾
وه ئیوه مناله کانتان مه کوژن له بهر ترسی هه ژاری نیژ بن یا مینه و نابی زینده به چال بکری ی بکوژری به جوړی تر، ئیمه رۆزی نه دهین بهو منالانه و به ئیوه ییش، پیویستمان کردوه هه موو لایه کتان به خپو بکهین، نیژ بوچی خه فه تی برستی نه خون. به راستی

تهفسیری زمانکویی

كوشتى منال كانتان هه له يه كى زور گه وريه و گوناھىكى خراب و زوشته، ئه بيشه هوى
بنه بر بوونى مروث و كوئايى پى هاتنى ره گه زى خوټان، به بى ناو نيشان و بى ياريدده ر
ئەروڻ، بى بهش ئه بن له چاكه ي خوا په رستى نه وان، نيشتمان به بى خزمەت ئه مينيته وه .

﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزَّنا إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا﴾ وه ئيوه نزيكى داوين پيسى
مه كه ون، خوټان له پيشه كيه كانى داوين پيسى دوور بگرن ، وهك ته ماشا كردنى ژنانى
بينگانه و منالانى جووان و دهست بازى و ماچ كردنيان، چونكه نه وانه ئه بنه هوى داوين
پيسى له نه جامدا. به راستى داوين پيسى كرده وريه كى زور قيره ون و ناجوره و نه وپه رى
خرابه ي تيدايه و ريگه يه كى خرابه داوين پيسى، له گوناھه گه وريه كانه، مايه ي
هوروژاندنى دوژمنايه تى و كينه و بى متمانه ييه، پى شيل كردنى ناموسى بى تاوانانه، ئه بيشه
هوى تيكه لاوبونى ره گه زى يه كترى، ئه بيشه هوى تواندنه وه ي كوژمه ل. به سه بو خرابى
داوين پيسى: نه گهر كه سى بيه وى جنبو بدا به كه سى تر له داوين پيسى خرابترى دهست
ناكه وى جنبو ي پى بدا، كه واته پيوسته نه و ده رگايه داخوئى ونه كرپته وه .

﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ وه ئيوه كه سيكى ئه و توئى وا مه كوژن
خوا قه ده غه ي كرده كوشتنى مه گهر به فه رمانيكى راستى و شايسته، وهك نه وه ي
كه سيكى بى تاوانى كوشتنى يا داوين پيسى كردبى دواى ژن هينانى يا له ئاينى ئيسلام
وه رگه رابى .

﴿وَمَنْ قَتَلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطَانًا﴾ وه هه ر كه سى بى تاوانى بكورزى كه
شايانى كوشتن نه بى دوايى ئيمه گير او مانه بو به رپوه به رى كوژراوه كه هيز و توانا بو تو له
كردنه وه له بكورزه كه، بو ميرات گر و كار به دهستان هه يه كوشتنى نه و كه سه ي نه و بى
تاوانه ي كوشتوه، ياخوين وه رگرتن به گويره ي فه رماني خوا يا لى خوشبوني له و بكورزه .

﴿فَلَا يَسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا﴾ دوايى كار به دهستى نه و كوژراوه له
كوشتنى نه و بكورزه دا له سنوورى ديارى كراوى خوا ده رنه چى وبه گويره ي ياساى خوا

بی، به همر شیویه ناسانه بهو جوړه بیکوژی، یانی دووای کوشتن ریزی مرقایه تی بدریتی، نهی سوتین و رای نه کیشن و نه ندامه کانی نه برن، جگه له بکوژه که کسی تر نه کوژی. به راستی کار به دهستی کوژ راوه که یاریده ی دراوه له لایه ن یاساو کار به دهستانه وه توله سندن له بکوژه که .

﴿وَلَا تُقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّى يَبْلُغَ أَشُدَّهُ﴾ وه ئیوه نریکی دارایی هه تیوی بی باوک مه کهون، نه وهک ئیوه رابکیشی بو لای دهست کاری کردنی به خوادرنی یا به جگه ی خوادرن و که بینه هو ی زیان بو نهو داراییه مه گهر به ریگه یه کی نهو تو نهو ریگه یه چاکر بی بو دارایی نهو هه تیوه، وهک نهو ی بحرته نیشه وه بو پیدا کردنی قازانج و گه شه پیکردنی یا به کار به پیرئ بو به خپو کردن و خویندنی هه تیوه که، ئیوه نریکی نهو داراییه مه کهون هه تا هه تیوه که نه گا به تهوای نه قلای خوئی و تهمدنی نه گاته پازده سالی یا هه زده سالی و قازانج و زانی خو ی جوی چ نه کاته وهو نه توانی کاروباری خو ی بیا به پیره .

﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا﴾ وه ئیوه جی به جی بکن نهو په یمانه ی داوتانه به خوا که به فهرمانه کانی هه لسن و داوتانه به یه کتری که یارمه تی یه کتری بدهن و پشان سپراوه چاودیری دارایی هه تیوان بکن. به راستی خاوه نی په یمان بو جی به جی کردنی ناوهر و کی په یمانه که پر سیاری لی نه کری پاداشتی چاکه و خراپه ی وهر نه گری .

﴿وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزُنُوبًا بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيمِ﴾ وه ئیوه به تهوای منه کانتان بیون .

بو بکره کان هه کاتی پیوانه تان کردو، ئیوه کیشانه بکن به ترازوییه کی راست و سنگ و مهنی دیاری کراو. به کاره ی تانی پیوانه و کیشانه به تهوای په یوه ندی به ئاینیکی ته نهاوه و داب و نه ریتیکی ته نهاوه نیه. په یوه نداره به هه مو ناده میزاده وه .

﴿ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ نهو پیوانه و کیشانه به تهوای و راستی چاکرن له بو دوو اوژی ئیوه له جیهاندا بو بلاو بونه وه ی راستی و دهست پاکی ئیوه له کرین و

فرۆشتندا، نه بیته هوئی راکیشانی دانیشتوان بۆتان و نه نجامه که ی شیرینتره بۆ پاشه پرۆزی ههردوو جیهان .

﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ وه تو دواى شتى مه كه وه زانینی بى گومان ت پیى نه بی، دواى لاسایی کردنه وه گوتره کاری مه كه وه به بی به لگه ی بیگومان و په سه ند، ته منه ی خو ت به فیرۆ مه ده، دوا كه وتنی به بی به لگه په شیمانی له دوا وه یه .

﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ ذَلِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ به راستی هه ریه که له گو یچکه و چاو و دل پر سیاریان لی نه کری له و شته ی خاوه نه کانیان کردویانه له چ شتی کا به کاریان هینا وه .

بۆ زانین: لاسایی کردنه وه ی جگه ی خو ت و دوا كه وتنی له فه رمانی ناییدا به بی نه وه ی به لگه ت بۆ ده رکه و ی قه ده غه یه و نیشانه ی ناته واوی خو ته، پێویسته نه و په ری توانای خو ت بجه یته کار بۆ دۆزینه وه و زانینی هه موو و شتی، هه رکه سی شایانی فتوادان نه بی و چا ک و خراب جو ی نه کاته وه، نه و که سه به گو تره کاری فتوا و فه رمان ده ربکا، نه و که سه بوختانی به خوا و پێغه مه ردا کرد وه. به داخه وه له م سه رده مه ی ئی مه دا فتوا ده رکه ری نه زان و نه خو ینه واوو بوختان هه لبه ستی زۆر په یدا بوون بازرگانی پێ وه نه کهن، هه ر بۆ نه وه ی پا ره و پول په یدا بکه ن و خو یانی پی به خێو بکه ن، دوکانی ته لا ق چا ک کردنه وه جگه ی ته لا قیشی دانا وه، وایش نه بی به و بۆ نه وه درۆ و بوختان و به کری گیراوی خو ی نه شار یته وه به فیل و چا و به ست کردنی دانیشتوانی کرد وه به پێشه بۆ خو ی به ناوی ئیسلامه وه، هه ر له و ده ست برانه یه هه ندی که س پارت و رپیک خرا و و حیزبی ساخته نه هیتن به پا ره و به پول بۆ هاندانی بی با وه ران و دا گیر که ران، پڕو پا گه نده نه کهن بۆ ئیسلام به ر و واته ت له ژیره وه تیره و خه نجهری ژه هراوی ئاراسته ی ئیسلام نه کهن .

﴿وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا﴾ وه تو مه رۆ به نیو زه ویدا به ده عیه و ده ماره وه، هیدی و له سه ر خربه له رۆ شتندا و خو ت به گه و ره مه گره، به راستی تو ناتوانی کون بکه یته زه و ی به و رۆ شتته و نا گه یته کی وه کان

به در پیزی خوت و به گه ورهیی لهشت. زور جاران به دی نه کری مروقی نه زان و ناکه س
به چه خوی هه له کیشی به بی نیشانه و به لگه گه ورهیی بو خوی دانه نی له و کاتانه دا
خواهونی دارایی و سامان و پله بن. به لام له کاتی تهنگانه دا و له کاتی پروودانی خراپه
سه رگه ردان نه بی و نازانی سه ر بو چ لایه ده رکا و به بی دوست نه میته وه، له کاتیکا
دهستی له کار کیشرایه وه و سامان و پله که ی نه ما به وینه ی که ولی کون له نیو
خیرانه کانیا نا دانه نیشن به بی نرخ و کهس باسیان ناکا. به لام مروقی ژیر و خاوه ن بیر و
کارا مه خوی لی ناگوری، بیر له منالی و هه زاری خوی نه کاته وه پروژی له پروژان ده مار
به سه ر هیچ که سا ناکا. به جگه ی خوی ته می خوار بووه، نه و مروقه لای هه مو که سی
به ریزه له کاتی سامانداری و خاوه ن پله پیدا و له کاتی نه مانی پله یی و هه زاریش دا
به ریزه.

﴿كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئَةً عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا﴾ هه مو یه کی له و شتانه ی پیشو که خوا
فه رمانی پیداون هه ر له فه رموده ی خوا (لا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ) هه تا دوا بی که
قه ده غه کراون گونا هه کانیا ن خرا بن لای خوا و نه و که سانه ی بیان که ن شایانی سزا و
تۆله لی سه ندنن. به راس تی نه و یاسایانه گه وره ترین یاسان و گونجاوی هه مو کات
جیگه به کن.

﴿ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَى إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ﴾ نه و فه رمان و یاسایانه هه مو یان که
باسکران له وانه ی فه رماندرا به کردنی هه ندیکیا ن و نه کردنی هه ندیکیا ن له و شتانه ی به
سروش په روه ردگاری نار دیتی بو لای تو له و شتانه ن ته قل فه رمانیا ن پی نه دا و هه مو یان
له جیگه ی خویانا دانراون، هه ر که سی کاریان پی بکا به راس تی دهستی به داد په روه ریه وه
گرتوه له هه ردوو جیهانا تووشی گیرو گرفت و خراپه نابی.

﴿وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُلْقَى فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَذْخُورًا﴾ وه تو مه گیره له گه ل
خواداو دای منه لی له گه ل خودا چهنه خواجه بو په رستن، دوا بی تو فری بدریته نیو ناگری
دوزه به لومه کراوی و دور له میهره بانی و به زه یی خوا و تانه ت لی بدری له لایه ن
فریشته کان و باوه دارانه وه.

بت پهريستان پرويان وابو که خوا لهږه گهزی فرشته کان چهلدين کچی هديه،
پروايشتان وابو کور چاکره له کچ، له گهل نه وه بشدا کور يان بو خويان دانه نا و کچيان
بو خوا به رهوا نه زانی خوی مه زن به سهر زه نشته وه به وان نه فهر موی:

أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُم

بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤٥﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٦﴾

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا لَا بُغْوَاءَ إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا

﴿٤٧﴾ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤٨﴾ تَسْبِيحُ لَهُ السَّمَوَاتُ

السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ

لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٩﴾

﴿أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا﴾ نایا دوايي چوَن په روه ردگاري
نيوه کوره کان نه دا به نيوه به تاييه تي نه يان به خشې به نيوه که کور گه وره تري منالانه لاتان
و بو خوی وه گرگی چهلدين کچی له فرشته کان که لای نيوه بی نرځه، چاکه کان بدا
به نيوه که کوره و خراپه کان دانی بو خوی که کچه له فرشته کان .

﴿إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا﴾ به راستی نيوهی بت په رست گفتوگزيه کی زور
گه وره ی خراپ نه لئین: خوا کچی هديه له فرشته کان، چونکه خوا هاو به شی بو نيه و بی
وينده، خوا له وه دوور تره منالی هدی .

﴿ و لقد صرفنا في هذا القرآن ليدكروا ﴾ و به راستی نیمه روغان کرده توه چہند جاری لہم قورنہدا بہلگی ناشکرای بہہیز لہسہر بونی خوا و بی وینہیی خوا لہبرئہوہی ئہوان ئاموژگاری و ہر گرن و تہمی خوا بن و واز لہبی باوہری بہین و یادی خوا بکہنہوہو منال بو خوا دانہنین .

﴿ و ما يزيدهم إلا نفورا ﴾ وه نه ورونكر دهنه وه و دووپات كړدنه وهی بهلگه كان بو
نهواني زوړ نه نه كړد مه گهر دووركه و تنه وه له راستي، دواكه و تني لاسايي كړدنه وهی باو
باير يان له ناراستيدا .

﴿ قل لو كان معه آلهة كما يقولون إذا لا تبتغوا إلى العرش سبيلا ﴾ تو بلی: نه گهر له گهل خوادا چه نندین خوایه تر هه بوایه وه ک نیوه نه یلین، نهو کاته به راستی نهو خوا یانه نه چون بو لای نهو که سهی که خاوه نی بونه وهران و پاشا و پهروه رد گاری هه مویانه و ریگه یه کیان پهیدا نه کرد بو خو یان بو نه وهی بچن به گژیا و سه ربکه ون به سه ریا . بیگو مان نهو کاته جیهان تیک نه چو . به وینه ی پاشایانی نیستا .

﴿سبحانه و تعالى عما يقولون علوا كبيرا﴾ پاك و خاوينى و بالا دهستى بۆ خواى تاك و ته نهايه و دوره له وهى ئيوه نه يلين بهو بالا دهستى زۆر گه وره و دووره له وهى ئيوه نه يلين له هاوبه شدانان بۆ خوا. بيگومان هه ر خوايه كى ته نها هه يه بۆيه سروشتى بونه وهران وهك خۆى ماوه ته وه و ناگۆرى .

بەم جوړه‌ش مانای ئەو رسته‌یه کراوه. ئەگەر له‌گەڵ خواډا چه‌ند خوا‌یه‌تر هه‌بوا‌یه،
 ئیتر ئەو خوا‌یا‌نه‌ ئه‌ستیره‌ بن یا ئاده‌میزاد یا به‌ردی بی گیان یا‌شتی تر، ئەوان هه‌مو‌یا‌ن
 دروست کرا‌وی خوا‌ن ئە‌بی خوا به‌رستن که‌واته ئیوه‌ی بت په‌رست جگه‌ی خوا
 مه‌به‌رستن، چۆن ئەوانه ئیوه له‌خوا نزیك ئە‌که‌نده‌و ؟

﴿ تسبیح له السموات السبع و الأرض ومن فیهن ﴾ حەوت ئاسمانەکان و زەوی و
کەسی لە نیوان ئاسمانەکان و زەویدان پاک و بەرزى دەرتەبرن بۆ خوا و دورى ئەخەنەوه
لەو شتەنەى نارهوان بۆ خوا، ھەریە کەیان بەجۆرە زمانیکى تاییەتى خویان، ھەمویان
بەلگەن لەسەر توانا و یەکیتى خوا و پاکى لە منال بۆى دەرتەبرن .

﴿وإن من شيء إلا يسبح بحمده و لكن لا تفقهون تسبحهم﴾ وه هیچ شتی له بونه وهران نیه مه گهر نه و شتانه خوا دور نه خه نه وه له کاری ناشایسته به هوی سوپاسی خوا وه به لام ئیهوی بت په رست نازانن به جوړی دوور خسته وهی نه وان له کاری ناشایسته بو خوا، چونکه به زمانی نه یلین ئیه نایزانن .

﴿إنه کان حلیمًا غفورًا﴾ به راستی خوا خاوهنی هیمنی زوره و په له ی نیه بو سزادانی بی باوهران که هاو بهش بو خوا دائه نین، لی خو شپوونی زوره بو نه و که سانه ی په شیمان نه بڼه وه له کرده وهی خراب .

همو و شتی پاک و خاوینی دهر نه برن بو خوا، به لام ووتنی نه و پاک و خاوینی به نه گوری به گویره ی جیا وه ازی جوړی نه و شتانه: نه وانه یان خاوهنی نه قلن به زمانی گفتو گوی خو یان نه یکن، جگه ی نه وان به زمانی تر به و ژپواره که به لگن له سهر نه خشه کیشیکې بی وینه. زمانی ژپوار خو ی له خو یا به هیز تره له سهر به کیتی خوا له زمانی گفتو گو، چونکه پیویتی به به لگه هدی به لام نه وان خو یان به لگن له سهر به کیتی خوا. بی خوا کان ویت په رستان له پاکی و خاوینی خوا ناگن و نایانه وی بیزانن و خو یانی لی کویر نه کهن بو زانینی نه نیه کانی خوا. نه بی بزانی خوا خاوهنی دوو نامه به بو باوهره یان به خوا. به که میان قورثانی پیروژ به گفتو گوی په ک خهر خوی پی نه ناسینی. دوو هه میان بونه وهران که به زمانی ژپوار و بژیو خوامان پی نه ناسینی .

کاتی خوی مدزن باسی قورثان و دوویات کردنه وهی قورثانی کرد. له مه و دوا بزمان روون نه کاته وه شیوازی باوهرداران و هه لویستی پیغه مه ر به ران به ریان. نه گیر نه وه کاتی خوی مه زن سوره تی (تبت) ی نارد خواره وه، ژنه که ی نه بو له هب به ردیکې هه لگرت هات و نه بو به کر له خزمه ت پیغه مه ردا بوو، نه و ژنه پیغه مه ری نه بینی، به نه بو به کری ووت: هاو ریکه ت له چ شوینیکه باسی خراپه ی منی کرده. نه بو به کر ووتی: سویندم به خوا: هیچ خراپه ی که ی به تو نه و توه و نایشی لی، نه و ژنه گه رایه وه نه ی ووت: نه م به رده م هینا بیده م به سه ری داو برینداری بکه م. نه بو به کر ووتی: نه ی پیغه مه ر: نه و ژنه هات و تو ی نه دی. پیغه مه ر فهرموی: به لی: نه دیدیم، فریشته یه له نیوان من و نه ودا بو، بو نه و رووداوه خوا فهرموی:

وَإِذَا قَرَأْتَ

الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا

مَسْتُورًا ﴿٤٥﴾ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ

وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُمْ وَلَوْ أَنْ أَدْبَرْتَهُمْ نُفُورًا

﴿٤٦﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَى

إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٤٧﴾ أَنْظِرْ

كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٤٨﴾

﴿ و إذا قرأت القرآن جعلنا بینک و بین الذین لایؤمنون بالآخرة حجابا مستورا ﴾ و هه رکاتی تو قورنانت نه خویند نیمه گیر ابومانو دامان نابو له نیوان توو له نیوان بی باوهرانی نهو تو باوهر بهر وژی دوا بی نایه رن پهردهیه تو دابیوشی و بی باوهران نه تبینن و نازارت بدهن و ریگه له دلیان بگری و سود له قورنات و هرنه گرن. وهك خوا نه فهرموی:

﴿ و جعلنا علی قلوبهم اکنه أن یفقهوه ﴾ وه نیمه دامان نابو له سهر دلی بی باوهران پهردهیه که لهو قورنانه نه گهن و سود له مانا و ناوهر و که که ی و هرنه گرن .

﴿ و فی آذانهم وقرا ﴾ وه نیمه دامان نابو له گویچکه کانیا نا قورسای و کهری ههتا نهو قورنانه نه بیسن .

بو هوئی هاتنه خواره وهی نهو رستانه ی رابوردوون نهو هویه شیان بو گیراوه ته وه که بت پهرستان کاتی پیغمه ر قورنانی بخویندایه بهرده می پیغمه ریان نه گرت و ههولیان نه دا

که نه یه لئ بیخوینی، خوا فه رموی: تۆ برۆ و قورئانی خۆت بخوینه و بانگی دانیشنوان بکه
بۆ لای ئایینی خوا نرخ بۆ بی باوه ران دامه نی. ئیمه تۆ نه پاریزین وریگه له وان نه گرین
نازاری تۆ بدهن .

﴿ و إذا ذكرت ربك في القرآن وحده و لوا على أديارهم نفورا ﴾ وه هه ر کاتی تۆ
باسی پهروه ردگاری خۆت بکردایه له قورئاندا به ته نهها و بت ووتایه (لا اله الا الله) بی
باوه ران پشتیان نه کرده تۆ و وازیان له گوی گرتی قورئان نه هینا و دوور نه که و ته وه،
نه یان ووت: زۆر سهیره چۆن به ته نهها باسی یه که خوا نه کاو ناوی خواکانی تر نابا؟
مه به ست له را کردنیان و پشت تی کردنیان نه وه بو نه یانزانی نهینی ووشه ی (لا اله الا الله)
نه وه نه گه یه نی چینه یه تی باوی نه ماوه و مرۆف ته ماشای نه کری به گویره لای شایسته ی
خۆی، نه که به هۆی دارایی و ره گه ز و شتی تره وه .

﴿ نحن أعلم بما يستمعون به إذ يستمعون إليك و إذ هم نحوی ﴾ ئیمه زانترین
به هۆی شتیکی نه و تۆ نه وان گویی بۆ نه گرن له گالته کردن به تۆ و به قورئان کاتی نه وان
گوی نه گرن له تۆ قورئان نه خوینی و کاتی نه وان چفه نه که ن له گه یه کتری و
نه یانه وی یلانیکت بۆ دروست بکه ن .

به کورتی نه وان به دلیکی پاکه وه گوی له تۆ ناگرن. به لکو به دلیکی پیس و رقه وه
گوی له تۆ نه گرن و نه لین: موحه مه د جادو گهره و جادوی بۆ نه کری نه گینا مرۆفیکی
نه خوینه وار چۆن نه و کاره په که خه رانه نه هینی؟ وه که خوا نه فه رموی:

﴿ إذ يقول الظالمون إن تتبعون إلا رجلا مسحورا ﴾ تۆ بیری نه و کاته بکه ره وه
سته مکاران نه لین: ئیوه دوا ی هیچ شتی ناکه ون مه گه ر دوا ی پیاوی نه که ون جادوی لی
کراوه نه گینا نه و پیاوه ئاده میزاده وه که ئیمه وایه و خوا نه فه رموی:

﴿ أنظر كيف ضربوا لك الأمثال فضلوا فلا يستطيعون سبيلا ﴾ تۆ ته ماشا بکه بت
په رستان چۆن وینه لی نه ده ن بۆ تۆ چه ندین وینه، هه ندیکیان نه لین: موحه مه د شیه، یا

جادوگر و پۆشه زان و شایهه، دوایی له ریگهی راست لایان داوه، دوایی توانای نهوهیان نیه ریگهی راست بدۆزنهوه و تانه بدهن له تۆ به جۆری مرۆفی ژیر و بی لایهه وهری بگری .

کاتی خوای مهزن له مهوهر باسی زیندو و بونهوه و کۆبونهوهی ناده میزادی کرد دوای مردنیان له روژی دوایدا، لهم نایهتهی دوایدا باسی نهوه نهکا بی باوهران به چ شتی و به چ بهلگهیه نهتوانن بلین: زیندو بونهوه نیه و تانه له تۆ نهدهن و نهفرموی:

وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرَفْنَا إِنْ نَأْمُرُ بِمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٤٩﴾
 قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥٠﴾ أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْفُرُ
 صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
 فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ
 يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥١﴾ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْجُدُ لِأَيْمَانِهِ
 وَتُظَنُّونَ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٢﴾

﴿ و قالوا انذا كنا عظاما ورفاتا اننا لمبعوثون خلقا جديدا ﴾ وه بی باوهران نهلین: نایا کاتی نیمه بین له دوای مردن به چه نندین پارچهی ئیسک و به خۆلی رزاو نایا به راستی نیمه نه کرینهوه به بونهوه ریکی تازه، چۆن شتی وای و نهو زیندو بونهوهیه زۆر دوره. وه لامی نهو بی باوهرانه نهدریتهوه کهسی توانیستی ئیوه دروست بکات یه کهم جار له نه بونهوه بۆ لای بون ناسانتره لای نهو جاری تر زیندو و تان بکاتهوه بۆ جاری دووههم له سههر بنچینهی نهندامه کانتان، وهك خوا نهفرموی:

﴿قُلْ كُونُوا حَجَارَةً أَوْ حَدِيدًا أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ﴾ تۆ بلی بهی باوهران: ئیوه بهردبونایه یا ئاسن له رهقی و هیزدا یابونهوهی بونایه گهورهی له دلی ئیوه دا و بهدوری بزائن گیان بکری به بهریدا. ئیوه نه گهر نه وانهیشن ئیمه نه توانین بتانکهین به مرۆفیکی وهك ئیوهی زیندو، کهسی بتوانی نه وانه بکا به مرۆفیکی زیندو و نه توانی ئیوهیش له دواى مردن زیندوتان بکاتهوه و پارچه رزیوه کانتان کۆبکاتهوه و گیان بکا به بهرتانا.

﴿فَسَيَقُولُونَ مَنْ يَعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ دواى بی باوهران نهلین: چ کهسی ئیمه نه گیریتهوه بۆ لای زیندوبونهوه دواى ئهوهی بووین به تۆزی با بردو، تۆ بلی: کهسیکی نهوتۆ ئیوه نه گیریتهوه یه کهم جار ئیوهی دروست کردوه و ئیوه خاک بون. ﴿فَسَيَنْفِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَ يَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا﴾ دواى بی باوهران سهری خۆیان بهرز نه که نهوه بۆ لای تۆو سهری خۆیان رانهوهشین به گالتیه و نهلین: چ کاتی ئه و زیندوبونهوهیه پهیدا نهی، تۆ بلی: له وانهیه ئه و زیندوبونهوهیه زۆر نزیکى.

﴿يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَ تَظُنُّونَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا﴾ ئه و رۆژهی خوا داوا ئه ک ئیوه بینه دهروه له گۆزه کانتان و زیندوتان نه کاتهوه، دواى ئیوه به سوپاس کردنی خواوه ئیوه وهلامی خوا نه ده نهوه به سهر شۆری و لاوازی بهوه، ئیوه گومان نه بهن له بهر سامناکی ئه و رۆژه دانه نیشتون له جیهاندا مه گهر ماوهیه کی کهم رۆژی یا هه ندی له رۆژ.

له دوایدا خواى مه زن فه رمان ئه دا به بهنده کانی خۆی که پهیرهوی گفتوگۆی چاک بکهین و نه فه رموی:

وَقُلْ لِّعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ
أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ

عَدُوًّا مُّيْنًا ﴿٥٣﴾ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَشَاءُ رَحْمَتُكُمْ أَوْ إِنْ يَشَاءُ
يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٥٤﴾ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ
بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ
وَمَا آتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿٥٥﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ دُونَهُ فَلَا
يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٦﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ
يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ
رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مُحْذُورًا ﴿٥٧﴾

﴿ قل لعبادي يقولوا التي هي أحسن ﴾ تو بلى به بنده كانی من به باوهدار و بی
باوهریانهوه گفتوگوی چاك بكن و گفتوگوی راستی و داداپهرودری نهوتو بكن چاكتر
بی ونرخهكهی ههرشتی بی، یانی نه گهر له گهل تودا كهسی شنیکی ناخوشی به كارهینا تو
به نه رمی و به بی توربون وهلامی بدهرهوه. هوی هاتنه خوارهوهی نهو نایه تانه نهوه بهوه بت
په رستان نازاری موسلمانیان نهدا، دواى شكاته كهیان هینایه خزمهت پیغمهر و خواى
مهزن نهو نایه تهی ناره خوارهوه .

﴿ إن الشيطان ينزغ بينهم إن الشيطان كان للإنسان عدوا مبيناً ﴾ به راستی شهیتان
خرابه نه خاته نیوان نادهمیزادهوه، زورجاران به كارهینانی تورهی به رانبهری به تورهی
سهر نه كیشی بو لای روداوی زور ناله بار گفتوگوی نابه جی وانه بی خرابه دروست بكات
له نیوانیانا. به راستی شهیتان دوژمنیكى ناشكرايه بو نادهمیزاد ههرگیز تینا كوشی بو
چاكبوونی نیوان نادهمیزاد. نهوه بو جاری عومهری كوری خهتاب له گهل بی باوه ریکا تیک
چون، نه گهر پیغمهر ﴿ ﷺ ﴾ ناموژگاری خودای به عومهر رانه گه یاندایه خرابتری لی پهیدا
نه بوو .

﴿ربکم أعلم بکم إن یسأ یرحمکم أو إن یسأ یعذبکم﴾ پەرورده کهری ئیوه زاناتره له به سهرهاتی ئیوهو بهوشتهی ئه بی بهوئی چاکبونی ئیوهو خراپ کردنی ئیوه نه گهر خوا ناره زوئی کرد میهره بانی نه کا له گهل ئیوهو له ئیوه خوش نه بی نه گهر شایانی ئیوه بی، یا نه گهر ناره زوئی کرد سزای ئیوه نه دا کاتی شایستهی سزابوون. به لام کاتی پیغمهر فهرمودهی ئیمه ی بهوان را گه یاند .

﴿و ما أرسلناک علیهم وکیلا﴾ وه ئیمه تۆمان نه کردو هبۆ سهر بی باوهران به سپیرراوی کاری نهوان و نه یه لی بی باوهری بکه ن یا باوهرداریان بکه ی. گه یاندنی فهرمانی ئیمه ت له سهره بهوان .

﴿و ربک أعلم بمن فی السماوات و الأرض﴾ وه پەرورده گاری تۆ زاناتره به که سی و بهوشتانه له ئاسمانه کان و له زه ویدان، ههر ئهو ئه زانی به سودو به زیانیان و به شتی شایانی نهوانی .

﴿و فضلنا بعض النبیین علی بعض﴾ وه ئیمه ریزی هه ندی له پیغمه رانمان داوه به سهر هه ندی ترینا. ههر به وجۆره ی خوا هه ندی له فریشته کانی هه لبژاردوه و نادرونی بۆ لای پیغمه ران به وینه ی جبره ئیل نادرویتی بۆ لای پیغمه ران که موژده بده ن به ئاده میزاد و بیان ترسینن، ههر به وجۆره ی ریزی هه ندی له فریشته کانی داوه به سهر هه ندی ترینا، ههروایش ریزی هه ندی له پیغمه رانی داوه به سهر هه ندی ترینا.

﴿و آتینا داود زبوراً﴾ وه ئیمه به خشیومانه به داود زه بور که جگه له پارانه وه و سوپاسی خوا هه ندی له فهرمانی خوا زیاتری تیدا نه. ئهو جوی کردنه وه ی زه بور و باسکردنی داود بۆ وه لامدانه وه ی بی باوهران که نه یان ووت: چۆن ئه بی موحه مه د پیغمه ر بی به هه تیوی و هه ژاری ژیاوه، به راستی خوا په یامی خوئی به که سی ئه دا شایسته ی ئهو په یامه بی ئیتر هه تیو و هه ژار بی وه که موحه مه د ساماندار بی وه که داود، بۆ ئه وه شیه هه ندی له میژوو نوسان ناوی داودیان به پاشا ناو بردوه نه که به پیغمه ر .

پرسىيار / بەراستى ئىسلام راوہ ستاوہ لەسەر يە کبونی ئادەمیزاد و يە کسانيان، دوايى مانای ئەو ریزە چ شتیكە؟ چۆن هەندى لە فریشتە و هەندى لە پیغمەهران ریزیان دراوہ بەسەر هەندى تریانالە گەل ئەویشدا هەمويان بەندەى خوان و ریزدارن ؟

وہلام/ بەلى: زۆر راستە. ریزدان لەبەر پەرستى و بى گوناھى و دۆستایەتى خوا نیە خۆى لە خۆيا. بەلام لەبەر هەندى رەوشتە لەھەندیکيانا، وەك ریز خۆى لەخۆيا هەمو جۆرەکانى بەریزە، بەلام هەندیکيان بەنرخترن. ھەروايش رەوشتى چاك جياوازيان تيدا ھەيە لە ئەندازەى جوانى و پلە و پایەدا .

﴿ قل ادعوا الذين زعمتم من دونه فلا يملكون كشف الضر عنكم ولا تحويلا ﴾ تۆ بلى بە باوہرداران: ئیوہ بانگى کەسانیکى ئەوتۆ بکەن گومانتان وابوہ خوان لە جگەى خوا، با ئەو خوايانەيش لە ئەوپەرى بەرزى و گەورەيدا بن وەك عيسا و عوزەير و فریشتە و جنۆکەکان ھەتا لە گير و گرفت و چەرمەسەرى رگارتان بکەن، دوايى بۆتان دەرئەکەوى ئەوان خاوەنى ئەو نین لايدەن لە ئیوہ سەختى لەنەخۆشى و ھەژارى و گرانى و خاوەنى ئەو نین ئەو سەختیە بگۆرن بۆ لای جگەى ئیوہ و بۆ لای تاقمى تر، کەواتە ئەوانەى جگەى خوا شایستەى پەرستى و ھاوار لى کردن نین .

﴿ أولئك الذين يدعون يبتغون إلى ربهم الوسيلة ﴾ ئەو کەسانەى ئەوتۆ بى باوہران ھاواریان لى ئەکەن و ئەيان پەرستى خۆيان داوا ئەکەن و ھاواری لای پەرورەدگارى خۆيان ئەکەن نزیک ببنەوہ لە خوا و پلەى بەرزیان بداتى، ئەو بى باوہرانە تەماشاکەن:

﴿ أيهم أقرب و یرجون رحمته و يخافون عذابه ﴾ چ کەسى لە خواوہ نزیکە دوايى ئەوان پەنا بێن بۆلايان و ئەوانە بە ئومیدی مېھرەبانى و بەزەبى و بەھەشتى خوان و لەسزای خوا ئەترسن؟ بێگومان ھەمو یەکى لە فریشتەکان و عوزەير خۆيان ماندو ئەکەن بۆ پەرستنى خوا بە نیازى پاکەوہ ھەتا نزیک ببنەوہ لە بوردنى خوا و بەزەبى خوا .

﴿ إن عذاب ربك كان محذورا ﴾ بەراستى سزای پەرورەدگارى تۆ پیغمەهران و دۆستانی خوا و مەروڤسەى ژیر خۆيانى لى ئەپاريزن و جگەى ئەوان چۆن خۆيانى لى ناپاريزن، ھەموو مەروڤسەى ژیر ئەبى چەکى خۆى بۆ دواوژ ئامادە بکا ھەر پلە و پایەيەکى ھەبى .

وَإِنْ مِنْ قَرَبَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ
 أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٨﴾
 وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ
 وَءَايَاتُنَا مُدُ الْتَاقَةِ مُبْصِرَةٌ فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ
 إِلَّا تَخَوُّفًا ﴿٥٩﴾ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا
 جَعَلْنَا الرُّيَا الَّتِي أُرِيَتْكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ
 فِي الْقُرْآنِ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ﴿٦٠﴾

﴿ و إن من قریه الا نحن مهلكوها قبل يوم القيامة ﴾ وه دانیشتوانی سته مکار
 و خرابه کهری هیچ گوندی نیه مه گهر نیمه دانیشتوانی نهو گونده له ناو نه بهین و بنه بریان
 نه کهین بهر له هاتی روژی دوابی و بهر له وهی زیندوو بکرینه وه و بیندهر له گوره کانیا.
 ﴿ او معذبوها عذابا شديدا كان ذلك في الكتاب مسطورا ﴾ یا نیمه سزای دانیشتوانی
 نهو گونده نه دهین به سزایه کی نوسرا و له نامه ی نیمه که بریتیه له له وحله مه حفوز و
 نه بی نه وانه بکرین، نه وهی بزمان رون بیته وه له ناوهر وکی مانای نهو نایه ته وه نه وهیه
 ناده میزاد هه موویان بهر له هاتی دواروژ به بر نه کرین به جزری کاتی روژی دوابی پهیدا
 نه بی روی زهوی ناده میزادی زیندووی تیدانامینی، هه ندیکیان به مردنی ناسایی له ناو نه چن
 و هه ندی تریان به سزای سخت، خوی مه زن چو نیه تی نهو له ناو بردن و سزداننه رون
 نه کردوه ته وه .

بۆ نهوهی مانای ناوه‌پۆکی نهو ئایه‌ته به‌شیوه‌یه بی بگنجی له‌گه‌ڵ ناوه‌پۆکی مانای ئایه‌تی یه‌که‌می سوره‌تی نه‌حه‌ج که نه‌فه‌رموی: نهو پۆژه‌ی ئاده‌میزاد سه‌ختی پۆژی دوا‌یی نه‌بین ژنی شیرده‌ر واز له‌مناله شیره‌خۆره‌که‌ی خۆی نه‌هێنی له‌به‌ر سه‌ختی نهو پۆژه، نهو ئایه‌ته وا نه‌گه‌یه‌نی ئاده‌میزاد نه‌مینته‌وه. که‌واته مه‌به‌ست له‌ دانیشه‌توانی نهو گونده لهو ئایه‌ته‌ی ئێره تا‌مییکی سه‌مه‌کار و خراپه‌که‌ر بن به‌ تایه‌تی، به‌لام کۆمه‌له چاکه‌که‌ره‌کان به‌رده‌وام نه‌بن هه‌تا نهو پۆژه سه‌خته نه‌بین. نه‌بی بزانی شۆرش به‌ربابوون و راپه‌رینی دانیشه‌توان له‌هه‌مو جی‌گه‌یه بۆ رزگارکردنی دانیشه‌توان له‌سته‌م و له‌هه‌ژاری به‌لگه‌ی ناشکران له‌سه‌ر نهوه‌ی کۆمه‌لی سه‌مه‌کار بنه‌بر نه‌بن ماوه‌که‌ی نزیک‌یی یا دوور.

قوره‌شیه‌کان دا‌وایان له‌ پیغه‌مه‌ر نه‌کرد کار‌یک‌ی په‌کخه‌ریان بۆ بسازی، وه‌که نهوه‌ی کپوی سه‌فایان بۆ بکا به‌زێر و کپوه‌کانی مه‌که‌که نه‌مین و‌بن به‌ ده‌شت و ده‌ست بده‌ن بۆ کشتوکال و باخ و بیستان برویتری و‌روباری نا‌ویان تێدا په‌یدا بی، خ‌وای مه‌زن وه‌لامیان نه‌داته‌وه فه‌رموی:

﴿وَمَنْعْنَا أَنْ تُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأُولُونَ﴾ وه‌ وازی له‌ ئیمه نه‌هێناو رینگه‌ی له‌ ئیمه نه‌گرت که ئیمه ره‌وانه بکه‌ین نهو نیشه‌نه‌رونانه‌و کاره په‌کخه‌رانه‌ی قوره‌شیه‌کان دا‌وای نه‌که‌ن مه‌گه‌ر به‌درو‌خسته‌وه و باوه‌رنه‌هێنانی گه‌لانی پیشوو، نه‌وه‌بو ئیمه له‌سه‌ر دا‌خ‌و‌ازی خ‌و‌یان نهوه‌ی دا‌وایان نه‌کرد له‌ پیغه‌مه‌ره‌کانیان بۆمان نه‌کردن و باوه‌ریان نه‌هێنا و نه‌بون به‌ شایسته‌ی سزا و ئیمه بنه‌برمان نه‌کردن. به‌لام ئیمه به‌ویستی خ‌و‌مان دا‌خ‌‌و‌ازی قوره‌شیه‌کان جی به‌جی ناکه‌ین، چونکه نه‌گه‌ر باوه‌رنه‌هێن بنه‌بریان نه‌که‌ین. ئیمه مۆله‌تیان نه‌ده‌ین و وه‌لامیان ناده‌ینه‌وه چونکه هه‌ندیکیان باوه‌رنه‌هێن و خ‌زمه‌تی زۆری ئایینی پیروزی ئیسلام نه‌که‌ن و هه‌ندی تریان منالی وایان نه‌بی زانا و سو‌ده‌خ‌ش نه‌بن بۆ ئاین.

﴿وَأَتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا﴾ وه‌ بۆ غونه ئیمه به‌خشیومانه به‌ گه‌لی سه‌مود هوشتری به‌لگه‌یه‌کی ر‌ون بو بۆ نهو که‌سه‌ی نه‌ی بینی به‌گو‌یره‌ی دا‌خ‌‌و‌ازی

خویان، دواى باورپان به گوره یی نیشانه ی نهو هوشتره نه هیناو سته میان له خویان کرد و هوشتره که یان سهربرى و نیمه بنه برمان کردن .

﴿وَمَا تُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا﴾ وه نیمه نهو کاره پهك خهرانه ی دوايان نه کړی ره وانه یان ناکه یین مه گهر ترساندن ی دانیشترانه به هاتنه خواره وه ی سزا بو سهریان و بنه بر بونیان ، نه گهر نه ترسان نیمه سزایان بو نه نیرین .

﴿وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ﴾ وه تو بیری نهو کاته بکهره وه نیمه به تومان ووت: خه فته مه خو به راستی پهروه رد گاری تو به تواناو دهسته لاته که ی خوی جواره وری ناده میزادی گرتوه وه له ژیر توانای نه ودان، تو مه وهسته له راگه یاندنی پیشه ی خوت به یی ترس نیمه تو نه پارتیرین .

زوربه ی زانایان نه لین: پیغمهر ﴿ﷺ﴾ له خه ویا بینی که له گهل هاورپکانیا نه چیه مه ککه به لام کاتی پیغمهر له سالی حوده ییه نیازی کرد بجی بو مه دینه بت په رستان ریگه یان پی گرت و نه یان هیشت بجیه مه ککه، دواى هندی له موسلمانان گومانیان په یدا کرد له باره ی نهو خه وه ی پیغمهر وه ووتیان: نایا تو هه والت به نیمه نه دا نه چینه نیومه ککه به یی ترس، پیغمهر فهرموی: به لی وتومه . به لام نهم ووتوه نهم سال، به یاریده ی خوا سالی داهاتو نه چینه نیو مه ککه وه، خوی مه زن له وباره وه فهرموی:

﴿وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ﴾ وه نیمه نه مان گیرا نهو خه وه ی نه ووتو نیمه نیشانی توماندا مه گهر هدر له بهر تاقی کردنه وه ی ناده میزاد، هه تا دهر که وی و بزانی چ که سی پروای ته وای به نهو خه وه ی تو هه یه و چ که سی گومان روی تی نه کا . هندی له زانایان بو هوی هاتنه خواره وه ی نهو نایه ته چندن شتی تریان ووتوه . به لام نه وه ی بیر و بوچونی زوربه ی زانایانه هوی هاتنه خواره وه ی نهو نایه ته نه وه ی پیښوه .

بت په رستان کاتی بیستیان که له سوره تى (سافاتا) خوا فهرموی: دره ختی زه قوم خواره مه نی گونا هبارانه، ووتیان به گالسه وه: موحه مه د نه لی: به راستی دوزه خ به رد نه سوتینی و له پاشا نه یشلی دره ختی له دوزه خدا رو واه . بو وه لامدانه وه ی بت په رستان خوا فهرموی:

﴿وَالشَّجَرَةُ الْمَكُونَةُ فِي الْقُرْآنِ﴾ وه نيمه نه مان گيړاوه نهو درهخته نه فره تي لي نه كړي له قورنندا و باسي فرمونه مه گهر هدر له بهر تاقي كردنه وه ي ناده ميزاد. ياني نهو درهخته كاتي گونا هباران نه ي خوڼ نه فره تي لي نه كهن له بهر ناخوشي و بوني خرابي نهو درهخته .

بو زانين: بوني درهختي له دوزه خدا و ناگري دوزه خ نه يسوتيتي له گهل نهو و يشدا ناگري دوزه خ بهرد نه توپيته وه بو تواناي خوا جينگه ي سهرسورمان نيه، چونكه خوا جوړه درهختي دروست بكا له ره گهزي ناگري دوزه خ نه يسوتيتي، هوشتر مورغ پشكوي ناگر نه خوا وزيان يي ناگهيدي، هه موو درهختي ناگري تيدايه و نايستوتيتي. له نامه ي (لسان العرب) دا هاتره بالنده يه هديه ناوي سهمه ندهل كاتي پير بو له بيچو كردن كهوت خو ي فري نه داته نيو ناگر و جوان نه ييه وه، هدر وها له تو كي نهو سهمه نده له دهسته سر دروست نه كهن كاتي چلكن نه بيت نه خريته نيو ناگر چلكه كه ي نه سوتي و خو ي ناسوتي. نهو خوايه بتواني نه وانه دروست بكا، نه يشتواني درهختي سهوز بكا له دوزه خدا و ناگري دوزه خ نه يسوتيتي. نه يي بزاري عه رب به هه موو خوارده مه نيكي خراب و نازاردا نه لين: مه لعون .

﴿وَلَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا﴾ وه نيمه بي باوه ران نه ترستين به چهند جزري، دواي نهو ترسانده ي نيمه هيچ شتي بو نه وان زور ناكا مه گهر ياخي بونيكي گه ورو له سنور ده رجون.

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
 قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿١١﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ هَذَا الَّذِي
 كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ

ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٢﴾ قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا ﴿٦٣﴾ وَأُسْتَفْزَزُ مِنْ أَهْلِهَا مَنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأُجْلِبَ عَلَيْهِمْ بِخِيلِكَ وَرَجُلِكَ وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدَّهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿٦٤﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿٦٥﴾

﴿و إذا قلنا للملائكة اسجدوا لآدم فسجدوا إلا إبليس﴾ وه تو بیری نه و کاته بکهر وه نیمه و وتمان به فرشته کان: نیوه سوژده بیهن بو نادهم و ریزی لی بگرن، دوایی فرشته کان هه مویان سوژده یان برد بو نادهم مه گهر نیلیس که سوژده ی بو نادهم نه برد.

﴿قال أأسجد لمن خلقت طینا﴾ نیلیس ووتی: نایا من سوژده بیهم بو که سی تو دروست کردوه له خاک. من سوژده نابهم بو که سی به و جوړه ی تو دروست کردوه، دوایی خوی مه زن دهری کرد له قایی میهره بانی خوی و دووری خسته وه له به زه یی خوی.

﴿قال أرايتك هذا الذي كرمت علي لئن أخرتن إلى يوم القيامة لأحتنكن ذریته إلا قلیلا﴾ نیلیس به هه موو بی شهر میکه وه ووتی به خوی گه وره: تو هه وال بده به من نه و که سه ی تو ریزت داوه به سهر مندا چ که سیکه و بوچی گیراوته به به ریزتر و گه وره تر له من؟ پیچه وانه که ی راسته؟ چونکه منت له ناگر دروست کردوه و نه و له خاک. به راستی نه گهر تو من دواجنه ی هه تا روژی دوایی و هه لسانه وه ی ناده میزاد له

گۆره کانیان به راستی من مناله کانی ئادهم رائه کیشم بۆ لای هدر شتی ئاره زۆم هه بی له بی
فه رمانی تۆ مه گهر که می له مناله کانی نه بی .

﴿ قال اذهب فمن تبعك منهم فان جهنم جزاؤکم جزاء موقورا ﴾ خوا فه رموی به
ئیبلیس: تۆ کاری خۆت جی به جی بکه، دوا بی هدر که سی له مناله کانی ئادهم دوا ی تۆ
کهوت و له ریگه ی راست لایدا به ئاره زۆی خۆیان، دوا ی ئه وه ی من ئه قلم دایه ور یگه ی
چاک و خراپم بۆ جوی کرده وه، دوا بی به راستی دۆزه خ پاداشتی ئیویه به پاداشتیکی
به رده وام و فراوان.

﴿ و استفزز من استطعت منهم بصوتك ﴾ وه تۆ سو کایه تی بکه به که سی ئه توانی له
ریگه لایانده ی له ئاده میزاد و رایان په رینه بۆ لای کاری خراپ به هۆی ده نگه ی ناپاکی
خۆته وه و گۆرانی وجوزه له ی خۆته وه و داوایان لی بکه بۆ لای خراپه بلا و کردنه وه .
﴿ و اجلب عليهم بخيلك و رجلك ﴾ وه تۆ به هۆی لادانی سواره و پیاده ی خۆته وه
بانگی سه ربازه کانی خۆت بکه و کۆیان بکه ره وه به سه ر مناله کانی ئادهمدا، ئیبلیس
سه ربازی سواره و پیاده ی نیه، به لام هیمایه بۆ ئه و که سانه خراپه کار و هه وهس باز و
ناپاک و به کری گیرای شه یتانن .

﴿ و شارکهم في الأموال و الأولاد ﴾ وه تۆ بیه به هاو به شی مناله کانی ئادهم و
له په یداکردنی داراییه کانیان به جۆریکی ئاره و له تالان و داگیر کردن و سود خواردن و
نرخه ی ناپاکی و به کری گیرای و ده ست بلاوی ناجۆرو کردنی قوما ر و خواردنه وه ی
مه ی و به شداریان بکه ن له مناله کانی نه وه ی ئادهم له داوین پیسیدا و کرشتی
مناله کانی خۆیان و له ترسی هه ژاری و به خیو کردنیان له سه ر ره وشتی خراپ .

﴿ و عدهم وما يعد الشيطان إلا غرورا ﴾ وه تۆ به لینی خراپ بده به منال کانی ئادهم
به به لینی خراپ وه که ئه وه به ته کان په رستن و ریزی پیاو خراپان بگرن که گوایا بۆیان
ئه پاریته وه لای خوا وله جیهاندا ئازاریان نه دهن ئه و پیاو خراپانه، وه شه یتان هه یج به لینی
نادا به وان مه گهر فریودانیان و یاخی بونیا له خوا، برازینی وه بۆیان کاری خراپ .

﴿إِنْ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكفى بِرَبِّكَ وَكِيلًا﴾ بهراستی بهنده پاك و نیاز پاكه كانی من بۆ تۆ نیه هیچ دهسته لاتی به سهر نه واندای لایان دهی له بهرستی من و، پهروه دگاری تۆ به سه بۆ بهنده كانی من ناگادرایان بكا و له گومانی شهیتان بیانپاریزی و پدنا به خوا بگرن .

رَبِّكُمْ الَّذِي يُرْجِي لَكُمْ الْفَلَكَ
 فِي الْبَحْرِ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُمْ كَانَتْ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٦﴾
 وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهًا فَلَمَّا نَجَّكُمْ
 إِلَى الْبَرِ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾ أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يَخْسِفَ
 بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ
 وَكِيلًا ﴿٦٨﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى فَيُرْسِلَ
 عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيَغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا
 لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ يَتِيْعًا ﴿٦٩﴾

﴿ربكم الذي يرجي لكم الفلك في البحر لتبتغوا من فضله﴾ پهروه دگاری نیوه کهسیکی نه وتویه بۆ سوودی نیوه نه با بهریوه له ناو، روبردا که شیهه کان له بهرئه وهی نیوه پهیدا بکهه هندی له رۆزی خوا بهووی بازرگانی و جگهی بازرگانی .
 ﴿إنه كان بكم رحيمًا﴾ بهراستی پهروه دگاری نیوه زۆر میهره بان و خاوهن بهزه ییه بۆ نیوه، چونکه نامادهی کردوه بۆ نیوه هه مووشتی نیوه پیوستیتان پی هه بی، گیر وگرفتی بۆتان ناسان کردوه .

﴿و إذا مسكم الضر في البحر ضل من تدعون إلا إياه﴾ وه هدر کاتی تووشی نیوه
نه بو ترس و سهختی خنکاندن له نیو ده ریادا لیتان وون نه بی که سی نیوه نه ی پهرستن و
هاواری لی نه کهن رزگارتان بکا له و مه ترسیه مه گهر هدر په وره دگاری نیوه یه رزگارتان
بکا و په نای بۆ لای بیهن .

﴿فلما نجاكم إلى البر أعرضتم وكان الإنسان كفورا﴾ دوایی کاتی په وروهر دگار
نیوه ی رزگار کردن له خنکان و نیوه ی نه برده وه بۆ لای وو شکایی نیوه وازتان هینا له
باوه رهینان به یه کیتی په وروهر دگار، ناده میزاد سوپاسی خوا ناکا به رانبهر به چاکه کانی،
له ته نگانه دا نه بی خوا ناناسی .

﴿أفأنتم أن یخسف بکم جانب البر﴾ نایا دوای نه وه ی رزگارتان نه بی له خنکانی
ده ریای نیوه ناترسن په وروهر دگار نیوه بیاته خوا ره وه له که ناری وو شکایدا و بچن به زه ویدا،
همو لایه له روبار و له زهوی له ژیر ده ستلاتی په وروهر دگاری نیوه دا. نه گهر نیوه له
نیو روباردا بن به ژیر ناو و له زه ویشدا نه بن به ژیر خاک و خۆله وه .

﴿أو یرسل علیکم حاصبا ثم لاتجدوا لکم وکیلا﴾ یا په وروهر دگاری نیوه بنیری
به سهر نیوه دا بایه کی زۆر سهخت برژی به سهر تانا به رد و خۆل باوه کو نیوه له قه لایه کی
قایم دابن، له دواییدا نیوه ده ستان ناکهوی بۆ خۆتان که سی بتانپاریزی له ناوچوون وهک
گهلانی راوردو .

﴿أم أنتم أن یعیدکم فیه تارة أخرى فیرسل علیکم قاصفا من الریح﴾ نایا نیوه
ناترسن که په وروهر دگاری نیوه بگیریته وه بۆ نیو روباری ناو جاری تر و بچنه وه نیو
که شتی، دوایی په وروهر دگار به بنیری بۆ سهر نیوه بایه کی کاول کهر و روخنه ری زۆر
سهخت و که شتیه کان بشکینی و نیوه بجنکین و ده رچونتان نه بی .

﴿فیغرقکم بما کفرتم ثم لاتجدوا لکم علیا به تیغا﴾ دوایی په وروهر دگاری نیوه
بجنکینی به هۆی بت پهرستی و سوپاس نه کردنتان نه وه که خوا نیوه ی رزگار کرده
له خنکان، دوایی نیوه ده ستان ناکهوی بۆ خۆتان هیچ که سی تۆله بسینی له من به هۆی
نه و خنکانه ی منه وه .

پوخته‌ی مانای ئەو ئایه‌ته: مروّفی نه‌زان ئە‌گەر ترسا به ناچاری له خوا ئە‌پارێته‌وه، ئە‌گەر نه‌ترسا واز له‌خوا په‌رستی ئە‌هینی و له‌خۆی بایی ئە‌بی. له‌گه‌ل ئە‌وه‌یشدا خوا توانای به‌سەر قازانج و زیانی ئە‌ودا هه‌یه له‌هه‌موو کاتیکا. به‌لام مروّفی ژیر ئامۆزگاری وهر‌ئه‌گری به‌هۆی خۆشی و ناخۆشیه‌وه، ئە‌ترسی له‌خوا له‌کاتی ناخۆشیدا، به‌ئومیدی یاریده‌ی خوايه له‌کاتی خۆشیدا.

دوای رابواردنی گفتوگۆی شه‌یتان له‌خزمه‌ت خوادا که ئە‌بیوت: بۆچی ریزی ئاده‌مت داوه به‌سەر مندا، له‌مه‌ودوا باسی ریزگرتنی ئاده‌میزاد ئە‌کا به‌چه‌ند شتی و نه‌فه‌رموی:

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ
فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى
كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٥﴾ يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ
بِإِمَامِهِمْ فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ يَمِينًا فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ
كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٦﴾ وَمَن كَانَ فِي هَذِهِ
أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ ۖ وَاضْلٌ سَبِيلًا ﴿٧٧﴾

﴿ولقد کرما بنی آدم﴾ وه به‌راستی ئیمه ریزی ئاده‌میزادمان گرتوهو به‌واغان به‌خشیه‌و زۆر شتی وایان گیری به‌وه‌ی ریزیان بگیری، له‌و شتانه‌یه له‌شی ریک و پیک و شیرین، گفتوگۆ کردن و نو‌سین و ریگه‌ دۆزینه‌وه‌ی راستی و جو‌ری هۆی ژبان. به‌تایبه‌تی ریزمان گرتوون به‌م شتانه:

۱- ﴿و حملناهم في البر و البحر﴾ وه ئيمه ئادهميزادمان هه لگرتوه له سهر زهوی بههوی ماشين و ئولاخ و شتی ترهوه، له دهريادا بههوی كهشتی و زۆر شتی ترهوه، له ههوادا بههوی فرۆكهوه، ههموو ريگه‌ی بديه‌ك گه‌ششتانم بۆ ئاماده‌کردوون كه ئه‌بنه هوی ژيانتان .

۲- ﴿و رزقناهم من الطيبات﴾ وه ئيمه گيراومانه روژی و خو اردن و خو اردنه‌وهی ئادهميزاد له ههمو شتيکی پاك و خوش، ههرشتی سردی بۆ ئه‌وان ببي پاك و خاوينه، ههرشتی زيان بدا به‌وان پيس و ناره‌وايه، وه‌ك خو اردنه‌وهی مه‌یی و جگه‌ره‌كيشان و ترياك و به‌كاره‌ينانيان. به‌راستی خو اردمه‌نی گيا بی يا جگه‌ی گيا پيوسته پاکی و قيزه‌ون نه‌بن.

۳- ﴿و فضلناهم على كثير ممن خلقنا تفضيلا﴾ وه ئيمه ريزی ئادهميزدمان داوه به‌سهر زۆر كه‌س له‌و بونه‌وه‌رانه‌ی ئيمه دروستمان كردوون به‌ريزدانيکی زۆر گه‌وره به‌زاني و زانياری و ئه‌قل و به‌وه‌يش ئا‌زال و بالنده و زۆر شتی ترمان بۆ ئاماده‌کردوون و بۆمان رام كردوون .

زانايان زۆريان مانای ووشه‌ی (كثير) يان به‌وه ليك داوه‌ته‌وه كه به‌ ماناهه‌موو بی، به‌و بۆنه‌وه ووتويانه ئادهميزاد گه‌وره‌تره له ههموو بونه‌وه‌ران به‌فريشته‌كانيشه‌وه. به‌لام ئه‌وه‌ی جیگه‌ی متمانه بی ووشه‌ی (كثير) به‌مانای ده‌ركه‌وتوبی خۆيه‌تی. مانای ئايه‌ته‌كه به‌م جو‌ره‌يه: ئيمه ريزی ئادهميزادمان داوه به‌سهر زۆر له بونه‌وه‌ران و ريزدار نين به‌سهر كه‌ميكيانا و، له‌و كه‌مانه‌يه فريشته‌كان .

بۆ زانين: زانايان بپرو بۆچونيان جياوازه ئايا ئادهميزاد گه‌وره‌ترن له فريشته‌كان يا نه؟ هه‌نديكيان ئه‌لين: ئادهميزاد له‌ههموو بونه‌وه‌ر و له فريشته‌كانيش گه‌وره‌ترن ووشه‌ی (كثير) به‌مانا (كل) يانی ههموو. هه‌نه‌فيه‌كان ئه‌لين: زانا تايه‌به‌تیه‌كانتی ئادهميزاد وه‌ك پيغه‌مه‌ران له‌ههمو فريشته‌كان گه‌وره‌ترن. زانا تايه‌به‌تیه‌كاني فريشته‌كان گه‌وره‌ترن له ئادهميزادی جگه‌ی پيغه‌مه‌ران، وه‌ك جبره‌ئيل و ميكايل و ئيسرافيل و ئيزرائيل. زاناكاني ئادهميزاد جگه‌ی پيغه‌مه‌ران گه‌وره‌ترن له فريشته‌كان جگه‌ی زاناكاني فريشته‌كان. ئه‌و ئايه‌ته زۆر دووره له‌وه‌ی به‌لگه بی له‌سهر گه‌وره‌ی ئادهميزاد له‌ههموو بونه‌وه‌ران .

پیوسته ئەوه بزانی ئادەمزیدا گەورەو بەریزە بەبی گومان. بەلام گەورەتر نیه لە
 ھەمو بونەوهران بەلکو یەکیکە لە گەورەکانی بونەوهران. بۆ نمونە ئادەمیزاد زانستی
 بەزۆرتربینی بونەوهران نیه و بەزۆربەیی ئەو شتە نازانی لە زەویدان چ جایی ئەوانەیی
 لەسەرەوێ ئادەمیزاد لە ئاسمانەکان، دوابی ئەوانە لەمەودوا ئیمە ئاماژە ئەکەین بۆ لای
 ھەندی لەو تاییەتیانەیی ریزی ئادەمیزادی پی گیراوه:

۱- وهك له‌مه‌و‌بەر باس‌کرا خوا ئادەمیزادی دروست کردوه بەجۆریکی جوان وبه
 دوو پی ئەروا بەریوه .

۲- خوای مەزن ئەقل و ھۆشی داوه بە ئادەمیزاد و ئەقڵی نەبوایە بەھیچ شتی باسی
 نەئەکرا، ئەگەر لەم گەردونەدا چەندین ئەستیرەیی بریقەدار ھەبی لە ئەقلدا چەندین
 ئەستیرەیی بریقەدارتر ھەبە، بیگومان گەردون گەورەیی و ئەقلیش گەورەیی و خوای مەزن
 لەھەموو شتی گەورەترە، گەورەیی خواو گەردون بە ئەقل ئەزانری .

۳- ئادەمیزاد جیگەیی چەندین نەینیە. زانین و نەزانین. ئایین و بی باوھری.
 خۆشەویستی و رق. ترس و نازیی. دەست پاکی و دەست پیسی ... ھەتادی. مەرۆف
 بونەوھریکی تەنھا نیه. بەلکو ملیۆنات بونەوھری ژیر و شیت و خاوەن شارستانی و
 دوواکەوتوی تر ھەن .

۴- ئادەمیزاد بە بەردەوامی ھەولی ژیانی خۆشت ئەدا بە لەژیا نیکی خۆشدا بی ،ئەگەر
 ئادەمیزاد کیویکی ھەبوایە لەزیر یا لەزیو ھەولی ئەدا سیھەمیکی بەنرختری ھەبی.

۵- ئادەمیزاد خاوەنی یاسا و رەوشتی بەرزە و ئەبی سەرشۆری یاسا بی و کاری پی
 بکاو پرسیار بکا وبەرپرسیاریش بی، وائەبی بەریز و پیروژ ئەبی وائەبی بی نرخ ئەبی .

۶- ئادەمیزاد بەکەسانی رابوردو تەمی خوا ئەبی و کاریگەرە بۆ کەسی لەمەو پاش
 دیت. لەگەل دانیشتوانی ھەمو کاتی ئەروا بەریوه، بۆ میژوو دووا رۆژیکی تاییەتی ھەبی
 جگەیی بونەوھرانی تر .

۷- ئادەمیزاد جگە لەژیا نی جیھان ژیا نیکی تری تاییەتی ھەبەو پرسیار کردو ھەیی
 پیشووی لی ئەکری .

﴿یوم ندعو کل أناس بأمامهم﴾ تۆ بیری نهو رۆژه بکه‌روهه ئیمه بانگی ههمو ئاده‌میزادی نه‌که‌ین به پیشه‌وا کانی خۆیانه‌وه له پیغه‌مه‌رانو پیاوچاکان و جگه‌ی نه‌وانه‌یش که په‌یره‌ویان کردبون، ئیتّر نهو پیشه‌واiane پیغه‌مه‌ران بن یا نه‌قل و هه‌واو هه‌وه‌س. بۆ وینه بانگیان نه‌که‌ین: نه‌ی کۆمه‌لانی موحه‌مه‌د: نه‌ی کۆمه‌لانی فلان... هه‌تا دوابی .

﴿فمن أوتي كتابه بيمينه فأولئك يقرأون كتابهم ولا يظلمون فتيلا﴾ دوابی هه‌ر که‌سی کرداری خۆی بـدری به‌ده‌ستی راستیه‌وه و ریزی لی بگیری، دوابی نهو که‌سانه‌ی خۆیان نه‌خوینه‌وه به‌خۆشی و به‌دلخۆشی‌یه‌وه، له‌روژی دوابیدا بانگ نه‌کری له‌چ جیگه‌یه‌کن نه‌ی په‌یره‌وانی پیغه‌مه‌ران و پیاوچاکان، له‌چ لایه‌کن نهو که‌سانه‌ی کارتان به‌یاسای نایین کردوه به‌گۆیره‌ی نه‌قلی خۆتان، دوابی نه‌چنه‌خزمه‌تی دادوه‌ری دادپه‌روه‌ری خۆیان و نامه‌کانیان وه‌ر نه‌گرن به‌ده‌ستی راستیانه‌وه‌و پاداشتی چاکه‌ی خۆیان وه‌ر نه‌گرن، دووباره‌ بانگ نه‌کرینه‌وه په‌یره‌وانی سته‌مکاران و نامه‌که‌یان به‌ده‌ستی چه‌پ وه‌ر نه‌گرن و پاداشتی خراپه‌ی خۆیان وه‌ر نه‌گرن و سته‌میان لی ناگری به‌ نه‌ندازه‌ی ده‌زوله‌ی نیو ده‌نکی خورما و چاک و خراپ به‌گۆیره‌ی کرداری خۆیان پاداشت وه‌ر نه‌گرن .

﴿ومن كان في هذه الدنيا أعمى فهو في الآخرة أعمى و أضل سبيلا﴾ وهه‌ر که‌سی له‌م جیهانه‌دا کویر بی و یاسای خوا نه‌بینی و گێڕۆده‌ی نه‌زانین و گومرایی بن، دوابی نه‌و که‌سه له‌روژی دوابیدا کویری ریگه‌ی رزگاری نایینه و گومراتره له‌لایه‌ن ریگه‌ی راسته‌وه، چونکه له‌و رۆژه‌دا مۆله‌تیا نادی به‌وینه‌ی جیهان مۆله‌تیا نه‌درا هه‌تا بیری له‌خۆیان بکه‌نه‌وه، پاداشت و سزا په‌یوه‌سته به‌ته‌واوی به‌کرده‌وه جیهانه‌وه‌و ئاده‌میزاد کۆنه‌کرینه‌وه له‌سه‌ر نیازی خۆیان .

نه‌گیر نه‌وه نوینه‌ری له‌هۆزی سه‌قیف له‌دانیشتوانی شاری تایف هاتنه‌خزمه‌ت پیغه‌مه‌ر ﴿ﷺ﴾ ووتیان به‌ پیغه‌مه‌ر تۆ بۆ ماوه‌ی سالی وازمان لی به‌ینی (لاتی) خوای خۆمان په‌رستن و له‌وساله‌دا بیوره لیمان نویژ نه‌که‌ین ریزیش بۆ نه‌م شیوه‌ی تایف دانی

به باخ و بالندهیه و بهوینهی نهوانه‌ی مه‌که بهاریزرین، پیغمهر وهلامی داواکه‌یانی نه‌دایه‌وه، جاری تر دووپاتیان کرده‌وه، نیمه پیمان خوشه عهره‌به‌کان بهو ریزه بزاسن، نه‌گهر نه‌ترسی عهره‌به‌کان بلین: بوجی ریزی نیمه نه‌کری؟ بلی: خوا فهرمانی پیداویم پیغمهر وهستاو وهلامی نه‌داته‌وه، وابته‌مابون که پیغمهر پرسیاره‌که‌یان وه‌رگری. عومهر کوری خه‌تاب ووتی: نایا نیوه نابین پیغمهر بی ده‌نگه له‌داواکاری نیوه. خوای مه‌زن بهو بونه‌وه فهرموی:

وَإِنْ كَادُوا
لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرُهُ
وَإِذَا لَا تَخَذُوكَ خَلِيلًا ﴿٧٣﴾ وَلَوْلَا أَنْ ثَبِّتْنَاكَ لَقَدْ كُنتَ
تَرَكُنْ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾ إِذَا الْأَذْقَنَّاكَ ضِعْفَ
الْحَيَوةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾
وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا
وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خِلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾ سُنَّةَ مَنْ قَدْ
أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾

﴿وإن کادوا لیفتنونک عن الذی اوحینا الیک﴾ وه به‌راستی نزیک بو نوینه‌ره‌کانی هوزی سه‌قیف تو لابدهن له شتیکی نه‌وتو نیمه به‌سروش ناردومانه بو لای تو و وهلامی داخوایه‌که‌یان بده‌یته‌وه.

﴿لتفتري علينا غيره و إذا لاتخذوك خليلا﴾ بۆ نهووی بوختان دروست بکهی و بیدهی بهسەر نیمه‌دا جگه‌ی نهو شته‌ی نیمه بهسروش ناردمان بۆ لای تۆ، نه‌گهر تۆ وه‌لامی داخوای نه‌وانت بدایه‌ته‌وه‌و نه‌وکاته‌ی تۆ وه‌لامی نه‌وانت دایه‌وه‌و نه‌وان تۆ وه‌ربگرن به‌دۆستی خو‌یان، به‌لام پیغمه‌ر ﴿ﷺ﴾ دوورتره‌ له‌وه‌ی وه‌لامی نه‌و بت په‌رستانه‌ بداته‌وه‌، مرقفی یارمه‌تی درایی له‌لایه‌ن خواوه‌ یارمه‌تی له‌دژی ئایینی خوا وه‌رناگری .

﴿و لولا أن ثبتناك لقد کدت ترکن إلیهم شیئا قليلا﴾ وه‌ نه‌گهر تۆمان نه‌پاراستایه‌ به‌ یارمه‌تی دانی نیمه بۆ تۆ به‌راستی نزیک بو تۆ مه‌یلت بده‌ی به‌لای نه‌و بت په‌رستانه‌وه‌و به‌ شتیکی که‌م وه‌لامیان بده‌یته‌وه‌. به‌لام به‌راستی نیمه‌و یارمه‌تی دانی نیمه بۆ تۆ کاریکی وای کرد که‌ تۆ هه‌ر نیاز ی مه‌یلی لای نه‌وانت نه‌بی .

﴿إذا لأذقناک ضعف الحیاة و ضعف الممات ثم لاتجد لك علینا نصیرا﴾ نه‌وکاته‌ی مرخت بروایه‌ بۆ لای دۆستایه‌تی بت په‌رستان به‌راستی نیمه‌ ئهمان چیژا به‌ تۆ دووچه‌نانه‌ی سزای جیهان و دووچه‌نانه‌ی سزای دوا‌ی مردن له‌روژی دوا‌یدا، یانی سزایمان نه‌دای به‌دوو نه‌وه‌نده‌ی سزای جگه‌ی خۆت له‌هه‌ردوو جیهاندا نه‌گهر تۆ نه‌و کاره‌ت بکهدایه‌، چونکه‌ سزای مرقفی گه‌وره‌ نه‌بی نه‌ندازه‌ی گه‌وره‌یی خۆی بی، له‌پاشا په‌یدانا که‌ی بۆ خۆت یاریده‌ری له‌دژی نیمه‌ و سزای نیمه‌ له‌تۆ لادا .

کاتی پیغمه‌ر کۆچی کرد بۆ مه‌دینه‌ و ده‌نگی ئایینی پیروژ په‌ره‌ی سه‌ند له‌مه‌دینه‌و ده‌وروبه‌ری مه‌دینه‌ جو‌ه‌کان لایان گران بو، ووتیان به‌ پیغمه‌ر شام جیگه‌ی پیغمه‌رانه‌ نه‌گهر تۆ پیغمه‌ری برۆ بۆشام هه‌تا نیمه‌ باوه‌رت پی به‌ین، پیغمه‌ر چوه‌ ده‌روه‌ به‌ نیاز ی چوونی بۆ شام، دوا‌یی پیغمه‌ر گه‌رایه‌وه‌و بو به‌هۆی کوشتنی به‌نوقوره‌یزه‌ و ده‌رکردنی به‌نو نه‌زیر، وه‌ک خوا نه‌فه‌رموی:

﴿و إن یکادوا یستغفرونک فی الأرض لیخرجوک منها﴾ وه‌ به‌راستی نزیک بۆبت په‌رستانی مه‌که‌که‌ نازاری تۆ بده‌ن به‌هۆی دوژمنایه‌تی خو‌یا نه‌و له‌زه‌وی مه‌که‌که‌دا، له‌به‌ر نه‌وه‌ی تۆ ده‌ریکه‌ن له‌و زه‌ویه‌دا و تۆ بی نرخ بکه‌ن .

﴿و إذا لا یلبثون خلفک إلا قلیلاً﴾ وه نهو کاته تو برؤیشتیتایه ته دهره وه له مه ککه نهوان نه نه مانه وه له دوا ی چونه دهره وه ی تو مه گهر ماویه کی کهم بمانایه ته وه، دوا ی نهو ماویه بنه بر نه بوون و تیری ژه هراوی خو یان نه گه رایه وه بو سه ردلی خو یان نه بی له بیرمان نه چی ههر گه لی پیغه مبه ری خو یان راوبنین یا فیل و فری بسازینن بو دهر چوونی نهو گه له له ناو نه چن، هه ندی له زانایان نه لین نهو نایه ته له مه دینه هاتو ته خواره وه، نهو بهو خوا فه رمانی دا به کوشتنی به نی قوره یزه و دهر کردنی به نو نه زیر .

زور به ی زانایان نه لین: له مه ککه هاتو ته خواره وه مه به ست لهو زهویه مه ککه یه . یانی کاتی بت په رستان نه یان توانی پیغه مکه بجه له تینن هه ولیان دا نازاری پیغه مه ر بدهن به ههر جو ری له مه ککه دهر یچی، بیگومان نه گهر پیغه مه ریان دهر بکر دایه بت په رستان هه موویان بنه بر نه بوون نه گهر پیغه مه ریان به زور دهر بکر دایه و نه یزانیایه بوچ جیگه یه بروا هه رچه نده بت په رستان هه ولی کوشتنی پیغه مه ریان دا هه تا ناچاری بکه ن له مه ککه دهر چی به لام بو یان نه کرا و پیغه مه ر که له مه ککه وه دهر چو به فه رمانی خوا هه تا برواته لای تا قمی خو یان و سامانی خو یان و خیزانی خو یان بکه نه فیدا کاری پیغه مه ر که بریتی بوون له دانیش توانی مه دینه .

﴿سنة من قد أرسلنا قبلك من رسلنا ولا تجد لسنننا تحویلاً﴾ ئیمه یاسامان داناه نه گهر بی باوه ران تو یان دهر بکر دایه ئیمه له دوا ی دهر چوونی تو ئیمه نه وانمان له ناو نه برد و بنه برمان نه کردن، بهوینه ی ده ستوری ئیمه له ناو که سانی له پیش تو وه بوون بنه برمان کردوون به هوی دهر کردنو به درؤ خسته وه ی پیغه مه ره کانیا ن و، تو ده ست ناکه وی هیچ گورانکاریه بو ده ستوری ئیمه و پوچ بونه وه ی. به لکو جیگه ی خوی نه گری له هه موو کات و جیگه ی .

له دوا ی دانانی به لگه له سه ر یه کیتی خوا و باسکردنی موژدوو هه ره شه کانی خوا، خوا ی مه زن فه رمان نه دا به راوه ستان و کردنی نویژ و جو ری پارانه وه له خوا ی مه زن و رو نه کاته پیغه مه ر و فه رمانی پی نه دا به چ جو ری نویژه کانی بکا له کاتی دیاری کراوی خو یانا و نه فه رموی:

أَقِمِ

الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْءَانَ الْفَجْرِ إِنَّ
قُرْءَانَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ
نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴿٧٩﴾ وَقُلْ رَبِّ
أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ
لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَّصِيرًا ﴿٨٠﴾ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ
إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾

﴿أَقِمِ الصلاة للذلوك الشمس إلى غسق الليل﴾ تۆ نویژ بکه له کاتی لادانی خۆر
له ناوه راستی ئاسمان ههتا کاتی هاتنی تاریکی شهو، مههست نهوهیه له و ماوهیه دا
هه موو نویژه کان له کاتی دیاری کراوی خۆیا نا بکه ن، مههست نهوه نیه به بهرده وامی
نویژ بکه ن له نیوان نهو دوو کاته دا، نیوانی نهو دوو کاته ی نویژی نیوه رو و عه سر و
مه غریب و عیشا نه گریته وه، کاتی نویژی نیوه رو دهست پی نه کا له لادانی خۆر
له ناوه راستی ئاسمان ههتا سیه ری هه موو شتی به نه ندازه ی خۆی و که می زۆرتری
لیبی له سیه ری لادانه که ی له هه ندی له هه ریمه کانی جگه ی ناوه راستی زهوی،
نویژی عه سر دهست پی نه کات له دووای کاتی نویژی نیوه رو ههتا خۆر له به رزترینی
کیوی نهو ناوچه یه ئاوانه بی. نویژی مه غریب دهست پی نه کا له دووای کاتی ئاوابونی
خۆر له سه ر کیوه به رزه کان ههتا نه مانی سیه تی که ناری ئاسمان، نویژی عیشا دهست
پی نه کا له دوای کاتی نویژی مه غریب ههتا که ناری ئاسمان سپی نه بیته وه به هۆی
خۆره وهو نه داته کیوه به رزه کان .

﴿وَقُرْآنَ الْفَجْرِ﴾ وەتۆ نوپۇزى بەيانی بکە، زانايان لایان وایە مەبەست بەقورئانی بەیانی شتیكە لەنوپۇزى بەیانیدا ئەخوینرى، کاتی نوپۇزى بەیانی دەست پى ئەکا لەکاتی دەرکەوتنى سپیەتی خۆر لەکەنارى ئاسماندا ھەتا بیینی خۆر لەسەر بەرزترینى کیودا .
﴿إِنْ قرآن الفجر كان مشهودا﴾ بەراستی فریشتەکانى شەو و روژ کۆئەبنەو بە ئەوێ ئامادەى نوپۇزى بەیانی بن. لەکاتی نوپۇزى بەیانیدا توانای خوا ئاشکرا ئەبى بەلابردنى تاریکی و پەیدا بوونی روناکی، مەرووف رزگاربان ئەبى لەخەو کەبراى مردنە و ھۆشیان بەخوێانادیتەو، نوپۇزى بەیانی شایستەى ئەوێ کۆمەلیکی زۆر ئامادەبن بۆ کردنى .

﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ﴾ وەتۆ لەکاتی ھەندى لەشەودا واز لەخەوتن بەینە بۆ خویندنى قورئان لەنوپۇزداو پیویستیه کی ترە لەسەر تۆ جگە لەو پینچ نوپزانەى پیویست کراون لەسەر تۆ و جگەى تۆ .
ئەونوپۇزە ناوئەبرى بەشەونوپۇز و کاتەکەى دەست پى ئەکات لەدواى نوپۇزى عیشا و پیویستبە لەسەر یغەمەر ﴿وَجَاكَ بُوهُ﴾ و چاک بوە کردنى بۆ جگەى یغەمەر .

﴿عَسَى أَنْ يَبْعَثَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾ ئومید وایە پەرۋەردگارى تۆ زیندوت بکاتەو لەروژى دوایدا و تۆ دابنى لەجیگەیه کا سوپاسى خواى تیدا ئەکری لەلایەن ھەموو کەسیکەو کە جیگەى پارانەوێ یغەمەرە بۆ ھەموو ئادەمیزاد. ووشەى (عسى) لەبۆ پیویستی بەخشینە لە فەرمودەى خوا، ئادەمیزاد بەکارى ئەھینن بۆ چاوەروانى و ئومیدی شتى بۆیان پەیدا ببی. بەراستی شەونوپۇز ئەبیتە ھۆى پلەى بەرز بۆ ئادەمیزاد، بۆ یغەمەرى خوا لەماوێ تەمەنیدا دواى ھاتنە خوارەوێ ئەو ئابەتە وازی لەشەونوپۇز نەھیناوە، خوا فەرمانى داوە بە یغەمەر بپاریتەو بەم جۆرە:

﴿وَقُلْ رَبِّیْ أَدْخِلْنِیْ مَدْخَلَ صَدَقٍ وَأَخْرِجْنِیْ مَخْرَجَ صَدَقٍ﴾ وەتۆ بپاریرەو بەلى: ئەى پەرۋەردگارى من تۆ من بخەرە جیگەى راستى و نیازى پاك لە بیر ویاوەر و بۆچوئان لەھەلسان و دانیشتما وە تۆ من دەرپەینە لەکاتی زیندووبونەودا بەدەرھینانیکى پەسەند

و ریزلی گیراو. بیگومان نه و که سهی چه کدار بکری به چه کی راستی خوا یارمه تی نه دا به به لگهی په کخهر و دلیکی پاکی پی نه به خشی .

﴿واجعل لي من لذنك سلطانا نصيرا﴾ و هتو بلی: نهی په روه ردگاری من تو بگیریه بو من له خزمهت خوئا هیزو سهر که و تنم به سهر دوژمندا و یارمه تیم بده بو فراوان کردنی نایینی ئیسلام .

بو زانین: چ شتی گه وهر تره له و هیزه که پیغه مهر ناوی نه بری له کاتی بانگدانی نوژداو له هه موو نوژیکا به لای که مه وه پینج جار و فره مانای داوه هدر شتی خوا بو ی ناردوه و هری بگری و ه کاری پی بکا. خوی مه زن هیزیکی وای به خشی به نایینی ئیسلام بلا و بویه وه له هه ریمه کانی فارس و روژمدا، پاراستی له هه موو دوژمنانی خوی .

﴿وقل جاء الحق و زهق الباطل إن الباطل كان زهوقا﴾ و هتو بلی: راستی په یامی خوا هاتوه و په یدا بو ه و بیرو با و هری راستی دهر که و توه و جگهی نایینی ئیسلام شو را و ته وه و پوچه لای خوا هه رچه ننده هه مو ناده میزاد با و ه به جگهی نایینی ئیسلام بهینن. به راستی شتی پوچ و ناره واپیویسته بروا و نه مینی و نایی کاری پی بگری و نه بی هه ول بدری بو نه مانی .

پرسیار/ نه و رسته یه وانه گه یدنی کرده وهی پوچ و خا و نه کانی نامینن له روی زه ویدا که چی زوژ جار ان نه بینری سه رنه که ون و په رنه سینن، راستی و خا و نه کانیان به راژه ی پوچ و خراپه کاران زوژ که من ؟

وه لام/ بیگومان کرده وهی راست خوی له خو یا به هیزه و هه رگیز نه و هیزه ی لی جوی نایته وه، نه و هیزه کاری خوی نه کاو روی خوی دهر نه خا له دلی پاکدا و سته مکاران و کاری پوچ له ترسی نه و هیزه ئارام ناگری و له مه تر سیدان، به جو ری راستی خوی نه نوینی و چه کی کوشنده و سی داری سته مکاران ریگه به بز و تنه وهی شو رشی راستی ناگرن و کو ل نادا هه تا داد په روه ری بلا و نه یته وه به روی زه ویدا، کرده وهی پوچ و سته مکردن هیزی نامینی و دریزه ناکیشی، چونکه مانه وهی کاری پوچ به هوی به رتیل و فرو شتی ناموسه وه نه مینیته وه هه تا سه ر دریز ناکیشی و هیزی راستی سه رنه که و ی دوربی یا نریک .

وَنُزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ
 وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾ وَإِذَا
 أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَسَا بِنِعْمَتِنَا إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا
 ﴿٨٣﴾ قُلْ كُلُّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَى
 سَبِيلًا ﴿٨٤﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي
 وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾

﴿ و نزل من القرآن ما هو شفاء ورحمة للمؤمنين ﴾ وه نیمه نهیرین شتی له قورئان نهوشته رزگار که ره بۆ باوهر داران له نه خوشی دلیان و نابیان رانه وهستی و دهرونیان پاک نه کاته وه میهره بان و لابهری خهفت و لایهری سزای خوایه و لابهری گونا هیانه، قورئان هموی رزگار که رو میهره بانی و خوشیه بۆ باوهر داران به تاییه تی فاتحیا و نایه ته کانی شیفای، له فهرموده کانی پیغمه ره هدر که سی داوا رزگاری نه کا به هوی قورئانه وه، خوا رزگاری ناکا و شیفای بۆ نابیری .

﴿ ولا یزید الظالمین إلا خسارا ﴾ وه قورئان هیچ شتی زورناکا بۆ سته مکاران مه گهر هدر زیاندانیان بۆ زور نه کا و له ناو نه چن، چونکه به هوی باوهر نه هینانیان به قورئان دلیان پر نه بی له رق و خه و دل پیسی، هموو کاتی نه وان بی فهرمانی خوا زورتر بکه ن گونا هو سزایان زورتر نه بی .

﴿ و إذا أنعمنا علی الإنسان أعرض ﴾ وه هدر کاتی نیمه چاکه و به خششی خومان بریزین به سهر ناده میزادا له ته ندروستی و سامان و ناسایش و ناردنی پیغمه ره ان بۆ لایان و

چاك و خراپيان بۆ روون كرايه وه واز له پهرستن و يادی ئيمه نههين و رو له فهرمانی ئيمه وهر نه گیرن وهك پيوستيان به ئيمه نه مایی.

﴿ و نای بجانبه ﴾ وه له فهرمانی ئيمه دوور نه كه ویتته وه واز له نزيكبونه وهی ئيمه نههینی وله ئيمه نا پارینه وه و خۆی به گه وره دائه نی. رسته ی (بجانبه) هیمایه له خۆ به گه وره دانان .

﴿ و إذا مسه الشر كان بؤسا ﴾ وه ههركاتی تووشی ئاده میزاد ببوايه خراپيه له بيماری و ههزاری و نه خۆشی و ترس نهو كه سه به ته مای میهره بانی و به زه یی خواهه بو، بی ئومید بوو له وشتانه لا بچن .

﴿ قل كل بعمل علی شاکلته ﴾ تۆ بلی: هه موو كه سی کار نه کا له سه ر یگه و نیاز و نه و فهرمانه له سه ر یه تی له گومرای و راستی وهر گرتن به گیره ی بنچینه ی دهروونی خۆی. به لام نه گه ر یگه ی هه مو کاریکی لی گیراو ناچار بو دزی بکا بۆ به خپو کردنی خیزانه که ی نهو كه سه لای خوا شایسته سزادانی نه .

﴿ فربکم أعلم بمن هو أهدی سبیلا ﴾ دوایی پهروه ردگاری تۆ زاناته به که سی ر یگه ی راستی دۆزیوه ته وه پهیره ی راستی کردوه و ر یگه که ی چاکه .

جوه کان به قوره یشیه کانیا ووت: ئیوه پرسیار له موحه مه د بکه ن نه سحابو لکه هف چ که سیکن و زولقه رنه ن چ که سیکه و رۆح چ شتیکه: نه گه ر وه لامی هه ندیکیا ن دایه وه و وه لامی هه ندیکیا ن نه دایه وه پیغه مه ری خوايه. پیغه مه ر وه لامی دووه پیشوه کانی دایه وه و وه لامی روحی نه دایه وه، بۆ رون کردنه وه ی نه و په رسیارانه خوا فهرموی :

﴿ یسألونک عن الروح قل الروح من أمری ربی ﴾ پرسیار نه که ن له تۆ له و گیانه خوا به هۆی نه وه وه زیندویه تی و ژیا نی به خشیوه به وان و نه یانبا به ریوه، تۆ بلی گیان له وشتانه یه خوا به فهرمانی خۆی دروستی کردوه و فهرمویه تی بیه و نه ویش کو تو پر پهیدا بوه، زانی نی چۆ نه تی گیان لای خوايه هه ر بۆ خۆی داناوه: نه یه نه کانی خوايه و ئیوه ههستی بی نا که ن .

بۆ زانین: دروست کراوانی خوا دوو جۆرن: یه که میان دروست کراون له ریگه ی هۆیه کی دیاری کراو، وهك ئاده میزاد وچه ندین شتی له خاك دروست کراون، ئهم جۆره یان ئاده میزدا ههستی پی نه کاو نه یزانن، جۆری دوو هه میان دروست کراون به بی نه وه ی له سه ر بنچینه ی شتی دروستیان بکا، وهك گیان، خوا به ووشه ی (کن) دروستی کردون و جگه ی خوا هیچ که سی نایانزانی، ئاده میزاد دوا ی خۆماندو بونیکی زۆرو تاقی کردنه وه یه کی به هیز نه و راسته یه یان بۆ ده رکه وت و باوه ریان هینا که گیان له و جۆره ی دوو هه میانه و که س نایزانی، نه گه ر گیان له جۆری یه که میان بوا یه زانایان نه یان توانی گیان تاقی بکه نه وه له کارخانه ی پیشه سازیه کانی خۆیان، دوا ی هه ولی زۆریان په کیان که وت، بۆیه خو نه فرموی:

﴿وما أوتیم من العلم إلا قلیلا﴾ وه نه به خشراوه به ئیوه و به هه موو که سی له زانینی خوا مه گه ر که می له زانست و زانین که سودیان لی و هه ر بگرن به هۆی ههسته کانتانه وه، هه ر چهنده ئیوه بتوانن شتی زۆر سه رسورینه ر دروست بکه ن نه و شتانه به رانه ر به خانه یه له خانه کانی میش نرخ ی بۆ دانانری چه جای دروست کردنی میشه که یش. بۆ روون کردنه وه ی نه و مه به سه ته و رون کردنه وه ی مانای نه و نایه ته له گوڤاری رۆزلیوسوفی ژماره (۷) ی نیسانی سالی (۱۹۶۹) هاتوه ئهمه ی دووایی:

(له شی ئاده میزاد پیک هاتوه له به لاینن خانه، نه و خانه له به ر به چو وکی خۆی نابینری مه گه ر به هۆی میکرو سکۆ به وه ببینری، چه ندین سالیکی که م نه نه گونجا زانینی خانه کانی په یدا بکری چونکه زانایان نه یان نه توانی شانه بکه نه وه یا ده رمانیکی دیاری کراوی بۆ به کار به ینن، چونکه نه و کاره پیوستی به نه شته ر گه ریکه وه هه بو په نجه که ی له به چو کیدا به نه دازه ی به شی پی له هه زاران به شی له میلمه تری و نه و ده رزیه نه و کاره ی پی بکری به چو کتر پی له به شیکی ملیۆنی له میلمه تری. دوا یی توانیان نه و خانه یه بکه نه وه له ریگه ی روناکی خۆره وه، بۆ زانایان ده رکه وت نه و خانه یه کۆمه لگایه که په ره له ده یان دروست کراوانی جیاواز و هه ریه که یان شیوه یه کی تاییه تیان هه یه و نه توانن په یوه ند به خانه کانی تروه بکه ن، نه و په یوه ندیانه زانینیان چه ند سالی تریان نه و ی، ئیستا نه زانین خانه چه ندین

دهمار و لهشیان ههیه و جگهی نهوانهیش که نه بنه هۆی سه رگهردانی هه مو خاوه ن نه قلی).

هه و رهك خوای مهزن چه ن دین شتی دروست کردوه ناده میزاد نایانزانن، بۆیه زانایان ناچار بوونباوهر به توانای بی وینهی خوا بهینن که گیان کهس نازانی چ شتی که و نازانن له چی دروست کراوه .

وَلَيْنَ شِئْنَا لَنْدَهَبَنَّ

بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا يَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٦﴾

إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾ قُلْ

لَيْنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ

لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾ وَلَقَدْ

صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ

إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾

دوایی خوای مهزن روونی نه کاتهوه هه ر به و جۆرهی پیغه مه ر و جگهی پیغه مه ر نازانن گیان چۆنه و چۆن دروست بوه، نه گه ر خوا ئاره زۆ بکا نه و سروهی خوا ئاردویه بۆ پیغه مه ر له دلیا نه س ریته وه و نه فه رموی:

﴿و لو شئنا لنذهبن بالذي أوحينا إليك﴾ وه نه گه ر ئیمه ئاره زۆمان هه بوایه به راستی ئیمه نه مان س ریه وه له نیو نامه کان وله دلی ئیه و دا شتیکی نه و تو ئیمه به سروه نادر و مانه بۆلای تۆو شوینه وارمان نه نه هیشته وهك نه و کاتهی نه ت نه زانی نامه ی خوا چ شتی که .

﴿ثم لاتجد لك به علينا وكيلا﴾ لەپاش سڕینهوهی ئەو سڕوشە تۆ پەیدا ناکەیت بۆ خۆت کەسی دەستەلاتی بەسەر ئیمەدا هەبێ ئەو سڕوشە بگێڕیتەوه بۆ تۆو نەیسڕیتەوه وپاریزری .

﴿إلا رحمة من ربك إن فضله كان عليك كبيرا﴾ مەگەر خوا میهره‌بانی لەگەڵ تۆ بکا و بەزەیی پیتا بیتەوه و ئەو سڕوشە بگێڕیتەوه بۆ تۆ . بەراستی گەورەیی و چاکەیی پەرەردگاری تۆ زۆر گەورەیه، تۆی هەلبژاردوه بۆ پیغه‌مره‌ایەتی و قورئانی بۆ ناردووی و ئەپاریزی لەدلی تۆدا و بۆیشی نوسیوی لەنیو نامەکانا، لەروژی دوایشدا پلەیی باسکراو چاکت ئەداتی سەرەرای ئەوانەیی جیهان .

﴿قل لن اجتمع الأنس والجن على أن يأتوا بمثل هذا القرآن لا يأتون بمثل﴾ تۆ بلی: ئەگەر ئادەمیزاد و جنۆکە کۆبینه‌وه لەسەر ئەوه وینەیی ئەم قورئانە بهینن ناتوانن وینەیی ئەو قورئانە بهینن کەوێک قورئان ئەو هەموو ئامۆژگاری و دەستور و هەوال و میژووانەیی تیدا بێ بەوشیرینی و پاراوییه‌وه .

﴿ولو كان بعضهم لبعض ظهرا﴾ وەبا هەندێ لە ئادەمیزاد و جنۆکە یاریده‌یی هەندێ تریان بدەن بۆ دانانی وینەیی ئەو قورئانە، بگره‌ وینەیی سورەتیکی بچوکیشی ناتوانن داینین .

﴿و لقد صرفنا في هذا القرآن من كل مثل﴾ وە بەراستی ئیمە روغان کردووه‌وه و دووپاتمان کردووه‌وه بۆ ئادەمیزاد و جنۆکە هەموو شتی پەيوه‌ندی هەبێ بە بیروباوەر و بەدەستور و بەره‌وشتی چاک بەلگەیی رۆن و پەكخەری وا وێک لیدانی وینەن لەسەر سورانندی ئادەمیزاد و جنۆکەدا . جاری بەهاندان و جاری تر بە هەرەشەوه . جاری بەموژدەدان و جاری تر بەترساندن ... هەتادی .

﴿فأبى أكثر الناس إلا كفورا﴾ دواى زورترینى ناده میزاد هیچ شتیکیان و هرنه گرت له و ناموزگار یانه مه گهر بی باوهری و ناسویاسی بهرانبه ریان، چونکه راستی و سویاس لای نهوان زور گرنگ نه بو، مه گهر لای که میکیان .
کاتی خوی مه زن رونی کرده وه بو بت بهرستانی بی توانایی نهوان بو دانانی وینه ی قورنان، دواى باسی هندی له داخوای بی جیگه ی نهوان نه کا داویان له پیغمهر نه کرد و نه فدرموی:

وَقَالُوا لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ۖ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّحِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ۖ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتْ عَلَيْنَا لِسَافًا ۖ أَوْ تَأْتِي بَالِلًا ۖ أَوْ تَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرَفٍ أَوْ تَرْفَىٰ فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُّؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ تُنَزَّلَ عَلَيْنَا نَقَاشٌ مُّقْرَدٌ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ۖ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ۖ قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَّمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ۖ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۖ

﴿و قالوا لن نؤمن لك حتى تفجر لنا من الأرض ينبوعا﴾ وه قورهيشيه كان ووتيان به پیغمهر: ئیمه باوهر بهتۆ نایهرین ههتا تۆ ههلنهقولینی بۆ ئیمه سهراوهیهکی پر لهئاو لهزهوی مهککهدا و ههرگیز ووشك نهکا .

﴿أو تكن لك جنة من نخيل و عنب فتفجر الأنهار خلالها تفجيرا﴾ یا پهیدا ببی بۆ تۆ بیستانی لهخورما و لهتری، دواى نهوهیش تۆ ههل بقولینی چهندن روبار لهئاو وینهی روبارهکانی شام برۆن بهناوهراستی ئهو بیستانهدا بهههلقولینیکی زۆر سهرسورینه. ههرکاتی تۆ بهوشویه بوی پلهت بهرز ئهبی و ئهبی به شایستهی گهورهی، تۆ که ئهوانهت نهبی پیویسته گوی رایهلی خاوهن داراییهکانی و بچوکیان بکهی، نهیان نهزانی پیغمهراهیتی سامانیکی مرۆفایهتی و بوژانهوهی روشنبیری و گهوره کهلهپوری مرۆقه، پیغمههران میهرهسانی و دیاری خوان بۆ ههموو دانیشتوانی روی زهوی، خاوهن سامان به نهزانستی خۆیان وابیر نهکه نهوه که ههر سامانه نرخ بدا به مرۆف و بیکا به گهوره به پیشهوا .

﴿أو تسقط السماء كما زعمت علينا كسفا أو تأتي باله و الملائكة قبلا﴾ یا تۆ ئاسمان بجهته خوارهوه بهسهر ئیمهدا پارچه پارچه وهك ئهوهی تۆ گومان ئهبهی و ههرهشمان لی نهکهی، یا تۆ خوا و فریشتهکان بهینی روبهرو شایهتی بدهن کهتۆ فروستادهی خوای .

﴿أو يكون لك بيت من زخرف أو ترقى في السماء﴾ یا کاتی ئیمه باوهرت پی ئههین تۆ خانویهکت ههبی رازابیتهوه بهزیر و لهناویا دانیشی ئهو کاته شایستهی پیغمهراهیتهت، یا کاتی تۆ بهرز بیتهوه بۆ ئاسمان بهپهیزیه بۆی سههرکهوی .

﴿ولن نؤمن لرقبك حتى تنزل عليها كتابا نقرؤه﴾ وه ئیمه بهتهنها باوهر بهو بهرزبونهوهی تۆیه نایهرن ههتا ئههینته خوارهوه بهسهر ئیمهدا نامهیه بهزمانی خۆمان بیخوینینهوه و فهرماتمان پی بدا باوهر بهتۆ بهین .

﴿قل سبحان ربى هل كنت إلا بشرا رسولا﴾ تۆبلى: پاكى بۆ خىواي پەروەردىگارى مەنە كە خىوايىت بۆ لاي ئىوۋە فەرمانى خوتانى بەسەردا پىويست بىكەن. مەن ھىچ شتى نىم مەگەر ئادەمىزادەم ۋەك ئادەمىزدانى تر، نىراۋىكم ۋەك پىغەمەرانى تر كە ھىچ شتىكىان نەھىنا بۆ گەلەكانيان مەگەر شتى شىاۋى گەلەكەيان بوبى، مەن ناتوانم ھىچ شتى بىكەم بەجگەي دەستورى خىوا .

﴿ومانع الناس أن يؤمنوا إذ جاءهم الهدى إلا أن قالوا أبعث الله بشرا رسولا﴾ ۋە رىگەي لە ئادەمىزاد نەئەگرت كە باۋەر بېھىن كاتى ھات بۆ لاي ئەۋان راغۇيان مەگەر ئەۋەي ئەۋان ئەيانووت: ئايا خىوا رەۋانە ئەكا ئادەمىزادى بەۋەي بىكا بە پىغەمەر، ھىچ گومانىان نەماۋو باۋەر بە قورئان ۋ پىغەمەر بېھىن ئەۋ گەتوگۈرەي خۇيان نەبى كە لەمەۋبەر داۋايان ئەكرد.

﴿قل لو كان في الأرض ملائكة يمشون مطمئنن لنزلنا عليهم من السماء ملكا رسولا﴾ تۆبلى: ئەگەر لە سەرزەۋى فرىشتەكان ھەبونايە برۆن بەرىۋە لەزەۋىدا ۋ دانىش لەسەر زەۋى بەراستى ئىمە ئەمان ناردە خوارەۋە بۆ سەر ئەۋان فرىشتەيە لەئاسمانەۋە بۆ پىغەمەرى ئەۋان ۋ لەرەگەزى خۇيان نەك لەرەگەزى جگەي خۇيان. كەۋاتە ئىۋەي ئادەمىزاد ئەبى پىغەمەرەكەتان لەرەگەزى خۇتان بى، بت پەرستان ئەۋەيان ئەزانى بەلام فىل ۋ فرىان بەكاردەھىنا .

پرسىيار/ بەراستى جوبەرئىل فرىشتەيە ۋ موحەمەد ئادەمىزادە، چۆن جوبەرئىل نىرراۋە بۆ لاي موحەمەد ؟

ۋەلام/ لەنىۋان ئەۋ دوۋانەدا جۆرە لەيەك چۈنىك ھەيە لەۋ بارەۋە ھەردوۋىكىان نىرراۋن لەلەيەن خاۋە. ھىچ جۆرە لەيەك چۈنى لەنىۋان فرىشتەۋ نەتەۋەكەي پىغەمەدرا نىە بەھىچ جۆرى .

﴿قل كفى بالله شهيدا بيني وبينكم إنه كان بعباده خبيرا بصيرا﴾ تۆبلى: خىوا بەسە بۆ ئەۋەي شاھىتەي بدا لەنىۋان مەن ۋ لەنىۋان ئىۋەدا لەسەر راستى مەن ۋ لەسەر ئەۋەي مەن

فهرمانی خوام گه یاندوه به نیوه شایه تیش بدا که نیوه باوهرتان نه هیناوه و دژی فرمان خوا
وہستانون به راستی خوا ناگاداره به کرده وی نهینی وناشکرای بهنده کانی خوی نهینی
کردار وگوفتاریان.

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ
مِنْ دُونِهِ ۚ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمِيَائًا وَبُكْمًا
وَصُمًّا ۚ مَا أُولَٰئِهِمْ جَهَنَّمُ كُلًّا مَّا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ﴿٩٧﴾
ذَٰلِكَ جَزَاءُ هُمُ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا ۚ إِنَّ أَكْبَارَ عِزِّمَنَا
وَرَفَاتَنَا ۚ نَا لِمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٩٨﴾ ۖ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ
وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا ۚ لَّا رَيْبَ فِيهِ ۚ فَا بَى الظَّالِمُونَ ۖ إِلَّا كُفُورًا ﴿٩٩﴾
قُلْ لَّوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَّأَمْسَكْتُكُمْ خَشِيَّةً
الْإِنْفَاقِ ۚ وَكَانَ الْإِنْسَنُ قَتُورًا ﴿١٠٠﴾

﴿من یهدی الله فهو المهتد ومن یضلل فلن تجد لهم اولیاء من دونه﴾ وههر کهسی
خوا ریگهی راستی بی نشان بداو یاریده یان بدا دوا بی نهو کهسه شاره زایی و ریگهی
راست وهر نه گرن وههر کهسی خوا ریگهی راستی لی وون بکا، دوا بی تو دهست
ناکهوی بو نهوان وله جگهی خوا هیچ دؤستی یاریده یان بدا. به راستی پیاو چاک نهویه
دوا ی چاکه بکهوی پیاو خراب نهویه لای خوا خرابه کار بیت.

تهفسیری زمانکویی

﴿ونحشرهم يوم القيامة على وجوههم عميانا وبعما﴾ وه نيمه نهوان
کۆنه کهينه وه له رۆژى دوايدا به کويرى ولالى وکهرى هيج شتى نابين و نابيسن و
نابيلين .

﴿ماواهم جهنم كلما خبت زدناهم سعيرا﴾ دۆزه خ جیگه ی نهوانه هه موو کاتى
بکۆژينه وه و گرو کلپه ی پيسيان نه سوتينى نيمه زۆرتر نه کهين بۆ نهوان سووته مهنى و
گره که ی و گهرما که ی زۆر نه یی .

﴿ذلك جزاؤهم بأنهم كفروا بآياتنا﴾ نهو سزادانه يان له دۆزه خدا سزاو به شيانه
به بۆنه ی نه وه وه باوهريان به نايه ته كانى قورئانى نيمه يان نه هيناوه و برويان به به لگه ی
به کنه رى نيمه نه بوه .

﴿وقالوا إذا كنا عظاما و رفاقا إنا لمبعثون خلقا جديدا﴾ وه بى باوهران نه يان
ووت: ئايا نيمه کاتى مردين و بووين به ئيسک و خۆلى رزاو، ئايا نيمه به راستى زیندوو
نه کرينه وه و نه بين به دروستکراویکی تازه؟.

﴿أو لم يروا أن الله خلق السماوات والأرض قادر أن يخلق مثلهم﴾ ئايا نهو بى
باوهرانه نه يان زانیوه که به راستى خوايه ئاسمانه کان وزه وى دروست کردوه توانای به سهر
نه وه دا هه يه که دروست بکا وينه ی نهوان دواى مردنيان .

﴿وجعل لهم أجلا لا ريب فيه فأبى الظالمون إلا كفورا﴾ وه خوا دايناوه بۆ نهو بى
باوهرانه کاتى بۆ سزادان و مردنيان و دواتر زیندوو يان بکاته وه له رۆژى دوايدا به بى
نه وه ی گومانی تيدا بى، دواى نهو سته مکارانه وه رناگرن هيج نامۆزگارى به مه گهر هه
بى باوهرى به به لگه ی به هيزو ئاشکرا له سهر زیندوو بونه وه ی نهوان .

﴿قل لو كان أنتم تملكون خزائن من رحمة ربي إذا لأمسكنكم خشية الأنفاق و كان
الإنسان قتورا﴾ تۆ بلى به بى باوهران: نه گهر ئيوه خواوهنى گه نجينه ی چاکه و رۆژى
په روه ردگارى من بن که دواى نايه ت نه و کاته ئيوه خۆتان نه گرنه وه له به خشينى له ترسى
نه مانى نه وه ی ئيوه نه يه خشن و ئاده ميزادى بى باوهر رۆد و ده ست قوچراوه وه نه ترسى له
هه ژارى .

له زۆر له نایه ته کانی رابوردودا باسی موسا و کاره په کخه ره کانی و باسی فیرعه ون
 ویاوما قولانی فیرعه ون کراوه، له م نایه تانه ی دوا ییدا باسی داخوازیه کانی فیرعه ون
 له موسا نه کری و نه فیرموی:

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ

آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسَّخَّرَ بِنِي إِسْرَءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ

إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَى مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنزَلَ

هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ

يَفِرْعَوْنُ مُثَبَّرًا ﴿١٠٢﴾ فَأَرَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ

فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٣﴾ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ

أَسْكِنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٤﴾

﴿ولقد آتینا موسی تسع آیات بینات﴾ و بهر استی نیمه به خشیومان به موسا نو
 بهلگه ی په ک خه رو ون وناشکرا وهک نه مانه: (۱) داردهستی نه گیرا به ماریک بو
 په کخستی بی باوه ران وچند سودی تری موسا. (۲) دهستیکی سپی بی دهر د و
 نه خوشی و رووناکی په کی زوری هه بوو. (۳) چند سالیکی گرانی ونه بارینی باران و
 کم بوونی ناوی نیل. (۴) کم بونه وهی بهروبوم به هو ی نه خوشی کشتو کاله وه. (۵)
 لافاو به هو ی بارانی زوره وه که خانوو کشتو کالیانی دانه پو شی. (۶) کولله یه کی زور
 به جو ری هه موو کشتو کالی نه خواردن. (۷) جوړه نه سپیه کی وهک گه نه ی ناوړل
 که وته نیو خوارده مهنی و خواردنه و هیان و بهرگ و له شیانه وه. (۸) بوقیکی نه و تو نه که و ته

گه رایبه وه و کاری له خوئی کرد و له ناوچو، دواپی نیمه فیرعه ونو نه و کسه ی له گه لی بوون همه مویاغان خنکاند به ناوی دهریای سور، کاتی دواپی موسا و خزمه کانی که وتبون بیانگیر نه وه و بیان کرژن. نه و کاره ساته دواپی ناموژگاری کردنی موسا و باوه رنه هینانی نه وان بو .

﴿و قلنا من بعده لبني إسرائيل اسكنوا في الأرض﴾ و نیمه و وتمان له دواپی خنکانی موسا و سوپاکه ی به به نو ئیسرا ئیلیه کان ئیوه دانیشن له زهوی میسر دا، بی باوه ران نه یان ویست ئیوه نه مینن. دواپی نه مانی فیرعه ون زهوی پهره ی سهند بو به نو ئیسرا ئیلیه کان، خوا به وانی فهرمو: له ههر جیگه یه دائه نیشن ئاره زووی خوژانه، نه بوایه سوپاسی خوا یان بکر دایه که چی یاخی بون له خوا و گیره که ی یان پهرست، ووتیان: خوا دهستی به ستراره و نیمه ساماندارین. پیغه مده رکانی خو یانیان کوشت و ته وراتیان گوری وهه ولی کوشتی عیسیان داو بوختانیان کرد به دایکی داوین پاکی عیسا دا .

﴿فاذا جاء وعد الآخرة جئنا بكم لغيفا﴾ دواپی کاتی هات واده ی روژی دواپی نیمه ئیوه و نه وان به کز مه لی جیاواز له یه کتری نه هینن و فرمان نه ده م به به ختیار ی هه ندیکیان و به د به ختی هه ندی تریان .

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلٌ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٥﴾

وَقُرْءَانًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ﴿١٠٦﴾

قُلْ ءَامِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَىٰ

عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٧﴾ وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ

عَدُوُّ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٠٨﴾ وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ

خُشُوعًا ﴿١٠٩﴾ قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ

الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرِ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ
 بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١١٠﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْذَ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ
 لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَبِيرَةٌ كَبِيرًا ﴿١١١﴾

﴿ و بالحق آنزلناه و بالحق نزل ﴾ وه نیمه و یستومانه قورئان بنیرینه خواره وه
 به جوړه زانست و راستیکى نه و تر داواى دانانى هه مو شتى بکا له جیگه ی شیواى خوړواو،
 به بی گومان بهو جوړه راستى و رانوماى کردنه وه هاته خواره وه هه موو شتیکی چاکى
 تیدایه، هه روایش بو موسلمانان باوهریان پی هینا. پیاوچاكانو نیازپاکان کاریان پی کرد،
 قورئان فرمان نه دا به راستى و به چاکه ی له مه و بهر و له مه و دوايش. که واته نه بی قورئان
 بکرى به یاسا و ده ستورى روژانه ی ناده میزاد و جنوکه بو له مه و پاش و بو نیستایش.
 زانایان له جیاوازی نهو دوو رسته یه بو چونیان جیاوازه، به تین تریان نهو مانایه یه .

﴿ وما أرسلناك إلا مبشرا ونذيرا ﴾ وه نیمه توژمان ره وانه نه کردووه مه گهر بو
 نهو هی موژده بده ی به پیاوچاكان به ره زامه ندی خواو به به هه شت و تر سیندر بی بو
 گونا هباران به ناگرى دوژه خ، نیتز هه رکه سی ناره زوی هیه باوهر بهینی به خواو هه رکه سی
 باوهرنایه رى به ناره زووی خو به تى .

﴿ و قرآن فرقناه لتقرأه على الناس على مكث ﴾ وه نیمه ناوهر و کی قورئاغان رون
 کردووه وهو به و ی قورئانه وه چاک و خراپان جوی کردووه وه بو ناده میزاد و به یه کجار
 نه مان ناردووه ته خواره وه ثابته نایته ناردوومانه ته خواره وه له بهر نه و هی تو بخوینیته وه
 به سهر ناده میزادا له سهر خو ت بو ماو هی بیست و سی سال .

﴿ و نزلناه تنزیلا ﴾ وه نیمه قورئاغان ناردووه ته خواره وه به ناردنه خواره وه یه به گویره ی
 روداو پیوستی ناده میزاد .

﴿ قُلْ آمَنُوا أَوْ لَا تَوَّعْنَا ﴾ تۆ بلى بهى باوهران ئيوه باوهرهين به قورئان يا باوهرى
پى نههين خوتان سدرهست و نازادن، باوهرهينانى ئيوه قورئانى پى بهريز نابى و باوهرى
نههينانى زياني له قورئان ناداو لهريزى كهه ناكاتهوه .

﴿إِنَّ الَّذِينَ أَتَوْا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُونَ لِلْأَذْقَانِ سَجْدًا﴾ بهراستی که سانیکی نهوتو به خشرابو بهوان زانیاری و نامه‌ی خوا بهر لههاتنه خواره‌وه‌ی قورئان وره‌وانه کردنی پیغمهر کاتی خوینرایه‌وه به‌سهریانا قورئان نه‌که‌وتن به‌روا به‌سوژده بردن بو خوا له‌به‌ر گه‌وره‌یی فهرمانی خوا وسوپاس کردن بو نه‌و به‌لینه‌ی خوا دابوی به‌ناردنی پیغمهر و له‌نامه پیشوه‌کاندا چاویان پی که‌وتبو .

﴿ و يقولون سبحان ربنا إن كان وعد ربنا لمفعولا ﴾ و ٺهٺلین: پاکی پو پوره ده کهری ٺیمه یه و دوره له وهی ٺه و به لینه ی دابوی به ناردنه خواره وهی پیغه مهر له نامه کانی پیشوودا جی به جی نه کا، به راستی به لینی پوره ردگاری ٺیمه جی به جی کرا و هاته دی و پیغه مهر ره وانه کرا .

﴿ و یخرون للأذقان ییکون ویزیدهم خشوعا ﴾ وه ئەكهون به ده ماو سوژده ئەبهن بۆ خوا و ئەوان ئەگرین له بهر گه ورهیی خواو قورئان زۆرتر ئەکا بۆ ئەوان نهرمی دلیان و ته‌ری چاویان، دووپات کردنه‌وه‌ی سوژده بردن یه که میان له بهر گه‌وره‌یی خوایه. دووهه‌میان له بهر کاریگه‌ری قورئانه له ده‌رونیانا .

بت په‌رستان کاتی بیستیان پیغمه‌ر نه‌فدرموی: یاخوا یا ره‌هان: ووتیان: موحه‌مه‌د
ریگه نه‌گری له ئیمه بو په‌رستی دوو خوا، خوئی هاوار له دوو خوا نه‌کا، خوای مه‌زن
وه‌لامی دانه‌وه فدرموی:

﴿ قل ادعوا الله أو ادعوا الرحمن أيا مائدعوا فله الأسماء الحسنی ﴾ تَوْبَلٰی: ئیوه هاواری خوا بکهن و بیپهرستی یا هاواری ره‌مان بکهن مه‌به‌سته‌که ناگۆری، چونکه هه‌ردووکیان ناوی خوان، ئیوه هاواری خوابکه‌ن یا هاواری ره‌مان بکه‌ن جیگه‌ی شایسته‌ی خۆیه‌تی ئه‌و شته‌ی ئه‌وتۆ له‌و دووناوه ئیوه باسیان نه‌که‌ن و چه‌ند ناوی تر، دوا‌یی بۆ خوا هه‌یه چه‌ندین ناوی شیرین و بالاتر، ئیوه هه‌رکامیان هاواری پی بکه‌ن زۆر راسته ئیتر ئیوه بلین: یاخوا یا ره‌مان یا خاوه‌ن توانا یا زانا و گه‌وره مه‌به‌سته ناگۆری:

﴿ولاتجهر بصلاتك ولا تخافت بها واتبع بين ذلك سبيلا﴾ وه تۆ دهنگی خۆت بهرزمه كه ره وه به خویندنی قورئان له نوێژدا و بت په رستان بیسن و جنیوت پی بدهن و به سوکیش مه بخوینه ئه وانه ی له دوا ی تۆ بن نه ی بیسن و تۆ داوا ی ریگه یه کی مام ناوه ندی بکه له نیوان دهنگ بهرزی و نزمی دهنگدا .

﴿وقل الحمد لله الذي لم يتخذ ولدا و لم يكن له شريك في الملك﴾ وه تۆ بلی: هه موو سوپاس و چاکه بۆ خوا یه کی ئه و تۆ یه منالی بۆ خۆی وه نه گرتوه به هیچ جوړی. نهك وهك جوهره كان ئه لین: عوزه یر کوری خوا یه، گا وره كان ئه لین: عیسا کوری خوا یه، بت په رستان لایان وایه فریشته كان کچی خوان، وه ها و بهش بۆ خوا نیه له دهسته لات و خاوه نیه تی بونه وهراندا به و جوړه ی بت په رستان گومان ئه بهن .

﴿ولم يكن له ولي من الذل وكبره تكبرا﴾ وه بۆ خوا نیه هیچ دۆست و یاریده ده ری کۆمه کی پی بکا له بهر بی دهسته لات ی و پی گه وره بی و، تۆ خوا به گه وره بگره به جوړه گه وره یه نه منال و میرات گری هه بی و نه ها و بهشی هه یه له خوا یه تی بونه وهراندا، هه موو گه وره یه لای خوا بی توانایه .

کۆتایی پی هات به یاریده ی خوا ریکه وتی ۱۲ / ۲ / ۲۰۰۰ زاینی

﴿ سوره تی نه لکه هف ﴾

لهمه که ی هاتوته خواره وه جگه له نایه تی (۳۸) لهمه دینه هاتوته خواره وه. ژماره ی نایه ته کانی (۱۱۱) نایه تن. خوای مه زن له ژماره ی زوری نایه ته کانی پیشوودا باسی راستی وشاره زایی و روناك کردنه وهی ریگه ی راستی کرد، لهه سورته دا باسی موژده دان به پیاوچاكان و ناشتی خوازان پاداشت وراپاردنیان و باسی پیاو خراپان و سزدانیان نه کات به ناگری دۆزه خ.

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾

به ناوی خوای به خشنده و میهره بان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لِمُعْجِزٍ
قِيَمًا يُنْذِرُ بِأَسَاسٍ شَدِيدًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ
يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ﴿٢﴾ مَّا كُنْ
فِيهِ أَبَدًا ﴿٣﴾ وَيُنْذِرُ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ﴿٤﴾
مَّا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ
أَفْوَاهِهِمْ إِنَّ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ﴿٥﴾ فَلَعَلَّكَ بِخُفٍّ نَفْسَكَ
عَلَىٰ أَثَرِهِمْ إِنْ لَّمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ﴿٦﴾ إِنَّا

جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا

﴿ ٧ ﴾ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ﴿ ٨ ﴾

﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ﴾ هه مو سو پاسو ستایش بۆ خوایه کی نه وتوئی نار دویه تیه خوار وه بۆ سه ر به نده ی خو ی نامه یه که قورئانه نه ی گیار وه بۆ نه و قورئانه هیچ جور ه لاری و خرا به یه نه له رسته کانیدا و نه مانا کهیدا و دژی یه کتر نین .

بۆزاین: خوی مه زن قورئانی نار دوه ته خوار وه بۆ ئیمه له په پره ی ناوهر و که کی بگهین و کاری پی بکهین، بیکهین به ده ستور و یاسا بۆ خو مان له هه مو رو یکه وه و له هه مو کات و جیکه یه کا نه ک بۆ نه وه ی نایه ته کانی له بهر بکهین. نه گهر ئیمه کاری پی ته کهین ئیمه و نه وانه ی تانه ی لی نه ده ن ئیمه و نه وانه یه ک یه ک واین، کار به ده ستانی ئیستا که یاسای ده ستکرد دروست نه که ن که دژی قورئان و کاری پی ته که ن به موسلمان دانانرین. که چی نه لئین: ئیمه موسلمانین. پیغه مهر فره موی: کاتی دیت به سه ر ئاده میزاد باوهر هینان هه ر شیوازی نه میتی و قورئان خو یندنی .

﴿ قِيمًا لِّنَّذِرٍ بَاسًا شَدِيدًا مِّنْ لَّدُنْهُ ﴾ به لکو خوا قورئانی گیار وه به جور یکی راست وریک و به نرخ له بهر نه وه ی بی باوهر ان بر سیتی له سزایه کی سه خت لای خوا وه پهیدا نه بی.

﴿ وَيَبْشِرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا مَا كُنْ فِيهِ أَبَدًا ﴾ وه مو زده نه دا نه و قورئانه به وباوهر دارانه ی نه وتو کاره چاکه کان نه که ن به راستی بۆ نه وانه هه به پاداشتیکی شیرین وچاک له به ده شتا له نیو نه و پادا شته دا دانه نیشن هه تا هه تایه .

﴿ وَيَنْذِرُ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ﴾ وه بوئه وه ی بر سیتی نه و که سانه ی نه وتو و توویانه خوا منالی بۆ خو ی دانا وه، وه که هه ندی له عه ره به کان لایان وایه فریشته کان که چی خوان و جو ه کان نه لئین: عوزه یر کوری خوایه و گا وره کان نه لئین: عیسا کوری خوایه .

﴿ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ ﴾ بۆ نه‌و که‌سانه‌و بۆ باوکه‌کانیان هیچ به‌لگه‌و زانیاریه بۆ نه‌و گفتو‌گۆیه‌ی خۆیانه‌ی نه‌و دوا‌ی لاسایی کردنه‌وه‌ی بار و‌بایرانیان که‌وتوون.

﴿ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ ﴾ نه‌و گفتو‌گۆیه‌ی نه‌وان نه‌یکه‌ن گفتو‌گۆیه‌کی زۆر گه‌وره‌یه له‌نا‌ره‌وا‌ییدا که‌ ده‌ر نه‌ه‌چی له‌ده‌میان‌ه‌وه‌ به‌بی به‌لگه‌و بن‌چینه، نه‌وه‌نده گه‌وره‌یه له‌ بی شه‌رمی و‌نا‌ره‌وا‌ییدا که‌ ئاسمان برو‌خیتی و‌کی‌وه‌کان له‌بن هه‌لکه‌نی.

﴿ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ﴾ نه‌و که‌سانه‌ی بریاری منال بوون بۆ خوا نه‌ده‌ن هیچ نالین مه‌گه‌ر درو‌یکی زۆر گه‌وره نه‌ده‌نه پال خوا. قه‌ده‌غه‌یه شتی به‌و جو‌رره به‌بی به‌لگه‌ بی‌ژری.

﴿ فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ عَلَى آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ﴾ دوا‌یی له‌وانه‌یه تۆ خۆت له‌خه‌فه‌تا بکو‌ژی له‌سه‌ر دوور که‌وته‌وه‌ی نه‌وان و‌ وازه‌یتان نه‌گه‌ر نه‌وان با‌وه‌ریان به‌م گفتو‌گۆیه‌ی خوا نه‌ه‌ینا که‌ بریتیه له‌قورنانی پی‌رۆز.

﴿ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَّهَا ﴾ به‌راستی ئیمه گێ‌را‌ومانه‌ شتی به‌سه‌ر زه‌ویه به‌جوانی و‌ئارایشت بۆ زه‌وی له‌ کانگا و‌ کشت و‌کال و‌ ئا‌زال و‌منال و‌سامان، دوا‌یی نه‌وانه نامین، جی‌گه‌ی سه‌رسو‌ر‌مانه نه‌و که‌سانه با‌وه‌رنا‌ه‌ین و‌دلیان به‌جیهانه‌وه به‌سه‌راوه. ﴿ لَتَبْلُوهُمْ أَثَرُهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی ئیمه نه‌و که‌سانه تاقی بکه‌ینه‌وه چ که‌سیکی نه‌وتۆ له‌وان کاری چاک نه‌که‌ن و‌ به‌ئاده‌میزاد راب‌گه‌یه‌نری نه‌و که‌سانه کامیان خۆیان نه‌پاری‌ژن له‌ گونا‌ه نه‌گینا خوا هه‌موو شتی نه‌زانی به‌بی تاقی کردنه‌وه.

﴿ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرًّا ﴾ وه به‌راستی ئیمه نه‌گێ‌رین شتی به‌سه‌ر زه‌ویه‌یه به‌خاک و‌ به‌ زه‌ویه‌کی نه‌وتۆ گیای تیدا نه‌روایی و‌ جوانیه‌که‌ی نایه‌لین.

هه‌موو شتی که‌ئاده‌میزاد خۆیانی بۆ ماندو نه‌که‌ن و‌ خۆیانی بۆ نه‌ده‌ن به‌کوش‌ت بی‌گومان خوا نه‌وانه‌ی بی به‌خشیون، هه‌موو که‌سی نه‌گه‌ر به‌به‌شی خۆی رازی بی نه‌و که‌سه به‌به‌ختیای نه‌ژی و‌خه‌فه‌ت ناخواو چا‌وی له‌سامانی که‌سه‌وه نیه که‌ دا‌گیری بکا،

نه گهر هه و ئی زۆر تر بدا بو خۆی و ههر خۆی مه به سستی و بیهوی له سه ر دارایی جگهی خۆی بژی نه و که سه هه می شه خه فته تبار و بی تارامه و به ئاواتی خۆی ناگا .

له سوره تی نه ئی سراء داو له مانای ئایه تی (٨٥) رۆن کرایه وه که قوره یشیه کان دوو که سیان نارد بو خزمه ت پیغه مه ر ﴿ ٨٦ ﴾ سی پر سیاری لی بکه ن (١) پر سیاری لی بکه ن: گیانی زینده و هه ران چ شتی که؟ پیغه مه ر فه رموی: هه ر خوا نه زانی گیان چ شتی که و که سی تر نایزانی. له م ئایه تانه ی دوا ییدا خوا با سی نه وه نه فه رموی: جو ه کان و وتیان به نوینه رانی قوره یش پر سیاری نه م دوو شتانه یشی لی بکه ن: (١) پر سیاری لی بکه ن: نه و کۆمه له لاوانه چ که سانی بوون باوه ریان به په روه رد گاری خویان هیئا، له پی ناوی بیرو باوه ری خویانا له نیشتمانی خویانا ده ر چوون به سه رهاتیان چۆن بو؟ (٢) پر سیاری لی بکه ن: نه و پیاوه چ که سی بو رۆژه لآت و رۆژئاوای پشکنی وزۆر به ی دانیش توانی هی تابه ژیر فه رمانه روه ایی خۆی، نوینه رانی قوره یشیه کان چوون نه و دوو پر سیاره ی تریان لی کرد، پیغه مه ر ووتی به یانی وه لامتان نه ده مه وه، به و بۆ نه وه یه نه یفه رمو:

﴿ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ﴾ خوا بو سه رزه نشتی کردنی پیغه مه ر باز ده رۆژ سروه شی بو نه هاته خواره وه و خه فته تی زۆری خوارد. به و بۆ نه وه دانیش توانی مه ککه که و ته هه و جۆل هه ریه که یان به جۆری باسیان نه کرد، دوا یی خوای مه زن سروه شی بۆ نارد و وه لامی نه و دوو پر سیاره ی رۆن کرده وه به پیغه مه ری فه رمو: جار ی تر نه ئی فلان شت نه که م هه تا نه ئی ﴿ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ﴾. به و بۆ نه وه خوا فه رموی:

أَمْ حَسِبْتَ

أَنْ أَصْحَبَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ عَائِدَتِنَا عَجَبًا ﴿٩﴾

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً

وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾ فَضَرْبَنَا عَلَى أَعْدَانِهِمْ فِي

الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿١١﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا ﴿١٢﴾

﴿ اَم حَسِبْتَ اَنَّ اَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ﴾ نایا تو گومان
بردوه که به راستی دانیشتوانی نه و نه شکوه و مانه و هیان به زیندوویی ماوه یه کی
دوورودریژ و ته خته یه ناوی دانیشتوانی نه و نه شکوه و هیان تیدا نووسراوه نیشانه یکی
سه سرورپنره له نیشانه و به لگه و توانای نیمه یه .

نه و شته ی زانراوه له نامه کۆنه کاندای باسی دانیشتوانی نه و نه شکوه و ته کراوه، که سانیکی
نه و توژ نه و نامه یه یان نه خوینده و یه یا نه یان بیست به لایانه و سه یه بوو چۆن نه و ماوه
دوورودریژ و نه و سائه زۆرانه خه و توون و به یی خواردن ماونه ته و ه. دواپی خوای مه زن
فه رموی به و که سانه: به لاتانه و سه یه نه یی، هه موو نیشانه کانی خوا هه مو نه قلی
سه رگردان نه کا، نه و که سده ی دانیشتوانی نه شکوه و هه موو بونه و ه رانی دروست
کردوه ناسانه له سه ری نه و لاوانه به یی ته و هه موو نیشانه کانی زۆر دووایی
زیندوویان بکاته و ه. به لآم زۆر تر له ناده میزاد به و کاره ی خوا نازان .

بو زانین: کورته ی به سه رهاتی نه و لاوانه ی خه ویان پیدا که و تپو له و نه شکوه و ته دا به م
جوړه یه: دانیشتوانی شاری (نه فسوس) که کۆنه شاریکی (نه یغریقیه کانه) که که و تپو ته
سه ر پووباری (قهره سو) له ناسیای بچووک (نه ناضولی) نیستای تورکیا نه و کاته له سه ر
نایینی عیسا بوون، دواپی پاشایه کی زۆر سته مکار که ناوی (ده قیانوس) بوو په لاماری
شاره کانی رۆمی دا هه موی داگیر کرد به و شاره ی نه فسوسیشه و ه، نه و پاشایه فه رمانی دا
به دانیشتوانی نه و شارانه نه یی بن به بت په رست، زۆر به سه ختی به سه ریانا نه ی سه پاند،
هه ر که سی پیچه وانه ی فه رمانی نه و پاشایه بگردایه و بتی نه په رستایه نه ی کوشت و
له شه که ی به سه ر شواری شاره که دا هه لئه و اسی. به لآم هه و ته لوی خوین گهرم

لەدانیشتوانی ئەو شارە زۆریان لاگران بو واز لەتایینی عیسا بهێن، بەنهیتی پەرستی
خوایان ئەکرد، ئەو هەلوێستەئێ ئەوانیان بەپاشا گەیاند و بە پاشایان ووت: ئەو لاوانە
تایینی تۆ ناپەرستن، خواکانی تۆ بەبێ نرخ دائەنێن و باوەریان بەوان نیە، پاشا داوی
کردن بچن بۆ بارەگای خۆی، فەرمانی پێدان تایینی ئەو پەرستن. لاوەکان ووتیان:
پەرورەدگاری ئێمە و ئاسمان و زەوی و تۆو هەموو بونەوهران هەر خواوە و جگە لەو کەسی
تر ناپەرستین، داوی پاشا بەوانی ووت: ئێوە لاویکی سەر بەستن و ئەقلتان تەواو نیە، من
پەلەناکم لەسزادانی ئێوە، داواتان لێ ئەکم بێر لە خۆتان بکەنەو، لەداوی سی پۆژی تر
بێنەو بۆ لام. لاوەکان بۆ دیاری کردنی پاشەپۆژی خۆیان بەنهیتی کەوتنە ووتو وێژ،
داوی پێک هاتن لەو شارە پڕۆنە دەرەو، بۆ ئەوەی تایینی خۆیان پاریژن، بۆیە یەکیکیان
ووتی: من ئەشکەوتی ئەزانم کە باوکم مەرەکانی ئەکردە ناوی، لاوەکان بە بیانوی یاری
تۆیێنەو، بۆ ئەوەی کەس گومانیان لێ نەکا بەرەو ئەشکەوتە کە کەوتنە رێ، لەرێگەدا
دایان بەلای شوانیکا سەگیکی لا بوو، شوانە کە خۆی و سەگە کەی دایان کەوتن هەتا
گەیشتنە لای ئەشکەوتە کە راکشان وخوا (سی سەد و نۆسێل خەوی لێ خستن) داوی ئەو
ماوەیە لەخەو راپەرین پرسیاریان لەیە کتر ئەکرد ئەبێ چەند ماوەیە بێ خەومان پێدا
کەوتی؟ وەلامی یە کتریان ئەدایەو: لەوانە یە پۆژی بێ یا هەندی لەپۆژی بێ، داوی
ووتیان پەرورەدگاری ئێمە ئەیزانی بەتەنها، کەواتە بایە کیکیان بسێژن هەتا هەندی
خواردەمەنیمان بۆ بکری و بیخۆین و ئاگای لەخۆی بێ و بەژیرانە بپروا، چونکە ئەگەر
پێمان بزائن، ئەمان کوژن و بەردە بارانمان ئەکەن بانهان گێرەو بۆ لای تایینی خۆیان،
کاتی نوێنەرە کەیان چوە بازار خواردەمەنی بکری چوە لای خواردەمەنی فرۆشی
کاتی پارە دایە دەستی بفرۆشە کە تەماشای پارە کەی کرد کە ناوی دەقیانوسی
لەسەر نوسراو، گومانی برد ئەو لاوە گەنجینە دۆزیو تەو، کۆمەلێ لەپیاوانی
بازار لەوان کۆبونەو، ئەو لاوە بەسەر هاتی رابووردوی خۆیان بۆ گێرانەو.
دانیشتوان ووتیان: بێ و ئەبێ ئەم لاوە یەکیکە لەو لاوانە باوو باپیرمان بۆیان

گێڕاوینەتەو لە دەست سەتەمی (دەقیانوس) رایان کردووە، دەنگ و باس گەشت بەپاشای شار، ئەو پاشایە زۆر چاک و دادپەرور بوو لاوەکانی بانگ مردو ووتی: ئەم دراوەت لە کۆی بو، لاوەکە بەسەرھاتی خۆیانی بۆ گێڕایەو، پاشا بەرپوێکی گەشەووە و زۆر بە نایستەو نەرمی ووتی: ھاوریکانت لە چ جێگەیەکن؟ ووتی: لەفلان ئەشکەوتن، پاشا و دانیشتوانی شار چونە دەرەووە بۆ لای ئەو ئەشکەوتە کە گەشتە لای ئەشکەوتە کە و لاوەکانیان چاوی کەوت و لەیەک گەشتن لاوەکان لەپەرورەدگاری خۆیان پارانەووە بیان مرنی، خوای مەزن وەلامی دانەووە مراندنی، ئەو ئەشکەوتە کەوتووە نیوان (عەموریە) و نیوان (نیقیە) کە دووشاری کۆن لەناسیای بچووک = (ئەناضول) ی ئیستای تورکیا، خوای مەزن بە کورتی و بەبوختەر و زۆر بەرونتر ئە وروداووە لەمەودووا باس ئەکا.

بۆزانی: زانایان بیریان جیاواژە لەمانای (الرقيم) ھەندیکیان ئەلین: ناوی سەگەکی لاوەکانە. ھەندێ تریان لایان وایە ناوہ بۆ ئەو نامەیە ناوی ئەوانی تیدا نووسراوە، ھەندێ تریان ئەلین: ناوی ئە وکیوێە ئەشکەوتە کە تیدا، ھەندێ تریان ئەلین ناوہ بۆ ئەو گوندە ی لاوەکان.

بەلام ھەندێ لەزانایان ئەلین دانیشتوانی رەقیم کۆمەلێ تر بوون جگە ی ئەو لاوانە ی پیشوو، سێ کەسبوون کە چونەتە دەرەووە بۆ پەیدا کردنی خواردەمەنی بۆ خۆیان و خێزانەکانیان، دوا ی باران رینگەیان پێتەگری و ئەچنە ناو ئەشکەوتیکەو، دوا ی بەردی ئەکەوتە خوارەووە و دەرگای ئەشکەوتە کەیان لێ ئەگری. یەکیکیان ئەلێ: باھەریە کەمان باسی کردەوہیەکی چاکی خۆمان بکەین بەلکە خوا بەزەیی پێمانا بیئەو بەھۆی پیروزی ئە وکارەمانەووە رزگارمان بکا: یەکی لەو سێ کەسانە ووتی: من ئیشم ئەکرد بەچەند کرێکاری، لەنیوہی رۆژدا پیاوی ھات و کاری کرد لەگەڵ کرێکارەکانی تردا و بەئەندازە ی تەواوی ئەو رۆژە کاری کرد منیش کرێی رۆژیکم دا، یەکی لەکرێکارەکان تورەبوو ووتی: ئەوپیاوہ نیوہی رۆژی کاری کردو، بۆ تەواوی کرێکە ی ئەدەیتی تورەبوو کرێکە ی وەرنەگرت، کرێکەیم لەگۆشە یەکی ھۆدە یەکا دامنا، لەپاشا

گوێڕەیه کی مێنەم پێ کړی، ئە و گوێره که کهوتە زاوژی و بهویستی خوا ئەندازیه کی زۆری ئولاهی لی پیدای بوو، دواى ماوهیه هاتهوه بۆ لام و نەم ناسی و پیرو لاواز بوو، ووتی: من مافیکم بەلاتهوهیه، بۆی باس کردم و ناسیمهوه هەموو و لاغە کام دایه دەستیهوه، خوایه ئەگەر من ئەو کارەم لەبەر تۆ کردوه پزگارمان بفرموو کیۆه که کهوتە جۆله بهجۆری روناکیان بەدی کرد .

پیاوی تریان ووتی: من گوزەرانیکی خوشم هەبوو سامانیکی لەخۆم زۆرتر هەبوو ،دانیشتوانی تر تووشی گرانی بون، ژنی هات بۆ لام و داواى خواردهمەنی لیکردم، دواى من پێم ووت: سویندم بهخوا، هەتا ئەو کارەم لەگەڵ ئەکەى نات دەمی، ژنە که نهی کرد و گەرايهوه، لەپاشا سی جار هەر بهوجۆره ئەهات و ئەپرۆیشتەوه، دواى ئەو پوداوهی بۆ میرده کهى گیرایهوه، میرده کهى وتبوی: وه لآمی بدهرهوهو خیزانه کهت پزگار بکه و بگههه فریایان، ژنە که گه رایهوهو خوی دا بدهستهوه، کاتی خۆی دەرخست و ویستم بچمەلای لەشی ئەلەرزى. پێم ووت: بۆچ وا ئەلەرزى، ووتی: لەترسى خوا. منیش ووتم: تۆ لەخوا ئەترسى لەکاتی ناخۆشى و تەنگانەدا، من لەخۆشى و هەرزانییدا لەخوا ناترسم، وازم لی هێناو هەرچی داواکردبو دام پێی، خوایه ئەگەر من ئەو کارەم لەبەر تۆ بوە بگههه فریامان. کیۆه که کهوتە جۆله بهجۆری یەکتیمان ئەناسی .

پیاوی سیهەم ووتی: من باوک و دایکیکی پەك کهوتەم هەبون هەندى مەرم هەبون، ئەبوايه نان و ئاوم بدانایه، دواى ئەپرۆیشتەم بۆ لای مەره کام، بەرپێکهوت پۆژی باران نەبێشت بگههههه بۆ لایان، نەچومه لایان هەتا شەوی بەسەردا هات، دواى چومەوه بۆلای خیزانه کام و کاسەى شیرە کهم برد و شیرە کهم دۆشى و پێم کرد، چوم بۆ لای باوک و دایکم سەیرم کرد خەوتبون، لام گران بوو بیداریان بکههههه، وهستام و کاسه شیرە کهم بەسەر دێستههههه، هەتا بەیانى بیدارى کردنهوه، ئەو کاته شیرە کهم دەرخوارد دان، خوایه ئەگەر من ئەو کارەم لەبەر تۆ کردووه پزگارمان بکهى، بەرده که بهتەواوى لاچو، دواى هەمویان چونه دەرەوه .

ئەوھى جىگەى پرۆاى تەواو بى دانىشتوانى كەھفو رەقىم ھەرىھەكن، رەقىم ناوى ئەوشتەىھ ناوى ئەو لاوانەى تىدا نووسراوھ بەسەرھاتىان رۆن كراوھتەوھ، خواىش لەھەمو كەس زانائە، خواى مەزن باسە كەمان بۆ رۆون ئەكاتەوھو ئەفەر موى:

﴿إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ﴾ تۆ بىرى ئەو كاتە بكەرەوھ كۆمەلەى لەلاوانى پىاو ماقولانى رۆم چون بۆ لای ئەشكەوتەكەو كرديان بەجىگەى پشوو دانەوھى خۆيان، لەدەستى پاشايەكى ستمكار ھەلھاتن لەبەر پاراستنى ئايىنى خۆيان، بۆ ئەو كەسانەى باس بكە پرسىارىيان لەتۆ كەردوھ بەنپازى برىندار كەردنى تۆو پەك خستنى تۆ .

﴿فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا﴾ دواى ئەو لاوانە ووتيان: ئەى پەرورەدگارى ئىمە: تۆ بىەخشە بەئىمە لەلایەن خۆتەوھ شتەى ھۆى لىبوردنى تۆ لەئىمە و خوار دەمەنيمان بەدەيتى و لەدوژمن بمانپارێزى و ئامادەى بكەى لە م كارەى ئەوتۆ ئىمە تۆوشمان بوھ لەجىابونەوھى بى باوھەران شارەزايى و راغومايى وەرگرتن بۆ لای رەزەمەندى تۆ .

﴿فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا﴾ دواى ئىمە دامان بەسەر گوێچكەى ئەو لاوانەدا پەردەىھەىچ شتەى نەبىستن. يانئى ئىمە ئەوانمان خەواند لەنيۆ ئەو ئەشكەوتەدا چەندىن سالىكى ديارى كراوى زۆر دورو دريژ .

﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَبِيًّا﴾ ئەپاشا ئىمە ئەو لاوانەمان زىندوو كەردوھ لە خەو پىدارمان كەردنەوھ لەبەرەئوھى ئىمە بزانيان چ تاقمى لەو دوو تاقمە ئەزانى بەئەندازەى مانەوھيان لەو ئەشكەوتەدا، زانيارى ئىمە بۆ ئادەمىزاد رۆن بىتەوھ .

زانايان لەديارى كەردنى ئەو دوو تاقمانەدا بىريان جياوازە: ئايا ئەو دوو تاقمە لە لاوھەكانى دانىشتوانى ئەشكەوتەكەن يا لەدانىشتوانى ناو شارن، يابريتين لە دانىشتوانى رابووردو يابريتين لە باوھەداران و بى باوھەران. ئايەتى (١٩) ى ئە مسورەتە وائەگەيەنى ئەو دوو تاقمە بريتين لە لاوھەكانى ناو ئەشكەوتەكە .

لەدوايدا خواى مەزن بەدريژى باسى بەسەرھاتى دانىشتوانى ئەشكەوت ئەكاو ئەفەر موى:

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ

إِنَّهُمْ فَتِيَةٌ أَمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَهُمْ هُدًى ﴿١٢﴾ وَرَبَطْنَا

عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا ﴿١٣﴾ هَتُولَاءِ

قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمُ

بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿١٤﴾

وَإِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا عِبَدُوكَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْا إِلَى الْكَهْفِ

يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا

﴿١٥﴾ وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزَاوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ

الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ

مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لِيَهْدِيَ اللَّهُ فِئْتَهُ الْمُتَّحِدِينَ وَمَنْ

يُضِلِلْ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْسِدًا ﴿١٦﴾ وَتَحْسَبُهُمْ آيَةً ظَا

وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقِلَبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ

بِاسِطٍ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ

فِرَارًا وَلَمِلْتُمْ مِنْهُمْ رُعبًا

﴿ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ ﴾ ئیمه نه یخوئینه وه به سهر ئیوه دا هه والی دانیشتوانی نه وه نه شکه وه به راستی و به بیگومان. دانیشتوان بهرله هاتی پیغه مهر ﴿ ۱۸ ﴾ باسی نه وه لاوانه یان نه کرد هه ریه که یان له نامه ی خو یانا نویسیویان به جو ری نه وانه هه مویان نه فسانه بوون و به نه زانینه وه نوسرابون وله راستیه وه دوور بوون .

﴿ إِنَّهُمْ فَتِيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ﴾ به راستی دانیشتوانی نه وه نه شکه وه چه نه د لاوی بون باوه ریان هینابو به پهروه ردگاری خو یان و وازیان له بت په رستی هینا و ئیمه شاره زایی و باوه رهینانمان بو یان زور کرد و یاریده مان دان ریگه ی راست بدو زنه وه و بهرده و امین له سهر بروای بیگومان .

﴿ وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا ﴾ وه ئیمه دلی نه و انمان به هیز کرد کاتی له بهرده م ده قیانووس راوه ستابون هه تا ئارام بگرن له سهر دهر چوونیان له نیشتمانی خو یانا و وازهینانیان له خزم و کهس و کاری خو یان له بهر پاراستنی ئایینی خو یان کاتی داوای وه رگه رانیان لی کردن .

﴿ فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهِ إِلَهًا ﴾ دوایی ووتیان: پهروه ردگاری ئیمه پهروه ردگاری ئاسمانه کان و زهویه ئیمه ناپه رستین له جگه ی پهروه ردگار هیچ خوایه تر، نه وه خوا یانه ی ئیوه پوچ و بی نرخن .

﴿ لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا ﴾ به راستی ئیمه نه گهر بلین نه وه بتانه خوان نه وه کاته ئیمه له سنووری دیاری کراوی خوا دهر چووین و شتیکی ناشایسته مان ووتوه وه رگیز ئیمه نه وه شته نالین .

﴿ هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴾ دانیشتوان نه م شاره ی ئیمه تا قمیکن وه ریان گرتوه له جگه ی خوا چه نه د خوایه بو په رستن له ژیر هه ره شه ی ده قیانووسا و له ترسی کوشتنی خو یان، نه گهر راست نه کهن بو نایه رن

به لگه کی به هیز له سهر په رستی نهو بتانه و بلین: خوا فرمانی داوه بو په رستیان، هر
تایینی به لگه کی نه بی پوچ و لاسای کردنه وی پیشوانه، ناده میزادی زیر دروست نه
وهری بگری .

﴿ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴾ دوا بی چ که سی سته مکار تره لهو که سه ی
بوختان هه له بستی به درو پیدا به سهر خوادا که به گومانی خویان نه و بتانه خوان .

سته مکارانی خزمه کانی نهو لاوانه تنگیان هه لچنی به لاوه باوه دره داره کان و هه ولیان دا
وهریان گیر له تایی خویان، بو نهو مده سته هندی له لاوه کان به هندی تر له خویانیان
ووت:

﴿ وَإِذَا اغْتَرَفْتُمُوهُمْ وَمَا يُغِدُّونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْوا إِلَى الْكَهْفِ ﴾ و هه ر کاتی نیوه و از بهین
له خزمه کانتان و لهو شته نهوان نه پهرستن له جگه کی خوا دوا بی نیوه په نابیدن بو لای نهو
نه شکوته، هه تا رزگارتان بی .

﴿ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا ﴾ په روه رد گاری نیوه
فراوان نه کا بو نیوه له پروزی و به زه بی خوی و ناسان نه کا بو نیوه بو نه م کساره ی خوتان
شتی نیوه دلخوش بکا و سودی لی وهر بگرن .

دوا ی پاویر کردن له نیوان خویانا بریاراندا په نا بیدن بولای نهو نه شکوته، چونکه
چاره ی تریان نه دوزیه وه، دوا بی چونه ناوی کاری و خویانیان سپارد به خواو رازی بون
به وهی خوا بو نهوانی بکا بابیش مرن له برسانو به تینوی .

نهولاوانه پروایان به خوی تاك و تنه ها هیوا و بیرو باوه ری خویانیان راگه یاندو
به ناودانیشتوانو خویانیان نه فروشت به بی باوه ران به پله وپایه و سامان . به داخه وه له م
سهرده مه ی نیمه دا زور کهس هه ن تاین و نیشتمانی خویان نه فروشن به تایه تی میزه ر
به سهر و عبا له بهر به ناوی تاینه وه ریگه خوش نه کهن به په پره وی سته مکاران و
نیشتماندا گیر کهریان .

خوی مه زن، باسی چو نیه تی نهو نه شکوته و به سهرهاتی نهو لاوانه نه کا و باسی
پاراستیان له تهرایی و بونی ناو نهو نه شکوته نه کاو نه فرموی:

﴿وَتَرَى الشَّمْسُ إِذَا طَلَعَتْ تَرَارٍ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتِ الْيَمِينِ﴾ وەتۆو هەموو کەسی
خۆر ئەبینی کاتی هەلیدی روناکیە کە ی لائەدا لە ئەشکەوتی لاوەکان لەلای راستیانەو
گەرما ی خۆر لیان نادا هەتا نازاریان بدا. یانی ئەو لاوانە لە جیگەیه کی زۆر باشا بوون و
لە ژێر چاودێری خوادا بوون لە ناوەرستی ئەشکەوتە کەدا، بەجۆری بەشیکی باش پشوی
خۆیان وەرگرن لە هەوای پاک و بای بەیانی بەجۆری تیشکی خۆر لەوان نەدا.

﴿وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرَّبُ مِنْهُمْ ذَاتِ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ﴾ وەهەرکاتی خۆر ئاو بیاوێ
لە لاوەکان لای ئەدا و بەلای چەپا وەرئەگەرا و لاوەکان لە جیگەیه کی بەربلاو و فراوانی
ئەشکەوتە کەدا بوون، ئەو ئەشکەوتە گەورە بوو کونیکێ تێدا بوو هەوای پێدا ئەهات و
روناکی خۆر ئەهاتە ناوی ئەشکەوتە کەو نە ی ئەدا لە لەشیان نە لە کاتی هەلھاتی خۆرداو
لە کاتی ئاوبونیا.

﴿ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ﴾ ئەو هی باسکرا لە بەسەرھاتی دانیشتوانی ئەو ئەشکەوتە
لە شتە سەر سوڕینەرەکان و توانای زۆر گەورە ی بەلگە کانی خوا یە و کاری پەک خەری
خوا یە، خوا هەموشتی لە جیگە ی شیاوی خۆیا دائەنی و بیرکەنەو بە چ جۆری خوا
دانیشتوانی ئەو ئەشکەوتە ی پاراست لە ستەمکاران.

﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ﴾ هەر کەسی خوا شارەزای ڕێگە ی راستی بکا و ڕزگاری
بکا لە بی باوهری بەهۆی بیرکردنەو و خستە کاری ئەقل دوا یی ئەو کەسە ڕێگە ی راست
و شارەزایی وەرگرتو و یتە ی دانیشتوانی ئەو ئەشکەوتە.

﴿وَمَنْ يَضِلَّ فَلَنْ يُجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا﴾ وەهەر کەسی خوا ڕێگە ی راستی لی وون بکا
و ئەو کەسە ئەقڵی خۆی نەخاتە کار بو دۆزینەو ی ئایینی راست، دوا یی دەست ناکەو ی
بو ئەو کەسە هیچ یاریدەر ی شارەزایی ڕێگە ی راستی بکا، بەو یتە ی دەقیانوس و
گە لە کە ی.

﴿وَتَحْسِبُهُمْ أَيْقَاطًا وَهُمْ رُقُودٌ﴾ وەتۆو هەموو کەسی گومان ئەبا ئەو کەسانە
لەو ئەشکەوتە دا بیدارن، چونکە چاویان کرابو و بەو یتە ی کەسانی تەماشای بەردەمی

خویان بکن و لهشیان تهر و پاراوو خویان هاتوچوی نه کرد به ده ماره کانیا و نه وان له راستیدا خه و تبوون .

﴿وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ﴾ وه نیمه لهشی نه و لاوانه مان نه و دیو دیو نه کرد و نه مان جولاندن جاری به لای راستاو جاری تر به لای چه پا به گویره ی پیوست نه و هک لهشیان برزی و تووشی نه خوشی بین به دریزی مانه وهیان له و نه شکه و ته دا .

﴿وَكُلُّهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ﴾ وه سه گی نه و لاوانه هدر دوو دهستی راکیشابوو له به ردهم نه شکه و ته که دا به وینه ی پاسه وانیکی دلسوز و دهر گه وانیکی دلپاک و ده ست پاک .

﴿لَوْ أَطْلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوِيتُ مِنْهُمْ فِرَارًا﴾ نه گهر ترو هه موو که سانی تر ناگاداریان بهیدا بکدرایه به سهر نه و لاوانه دا له و نه شکه و ته دا ته ماشایان بکردنایه به راستی پشتان نه کرده نه وان به راکردنیکی زور توند له به رترس و سامناکی نه و جیگه یه .

﴿وَلَمَلِئْتُ رُجْبًا﴾ وه ترو که سانیکی تر دلپان پر نه بوو له ترسی به چاوی که وتن نه وان، چونکه نه و جیگه یه چول و دوور له ناوه دانی بوو کاری به و جوړه زور سهر سورینه ر بوو شتی وانه بیرابوو .

وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ

بِكُمْ أَحَدًا ﴿١٩﴾ إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ
 أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا ﴿٢٠﴾
 وَكَذَلِكَ أَغَثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّهُ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَأَنَّ
 السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا
 ابْنُوا عَلَيْهِم بُيُوتًا رُبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَى
 أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ﴿٢١﴾ سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ
 رَابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا
 بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ
 بِعَدَّتِهِمْ مَّا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا
 وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٢٢﴾

﴿ وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَسْأَلُوا بَيْنَهُمْ ﴾ وههه بهو جوړه ی نیمه نهو لاوانه مان خه واند
 نیمه نه و انمان بیدار کرده وه دوای نهو ماوه دوورودر پژه نهله شیان گورابوو نه بهر گه کانیا ن
 کونه بو بو، بیگو مان نه وانه هه مویان به گوریه ی توانای نیمه بو، له بهر نه وه ی نهو لاوانه
 پر سیار بکدن له نیوان خو یانان له به سه رهاتی خو یان و له نه ندازه ی ماوه ی مانه وه یان
 له و نه شکه و ته دا هه تا خو یان و دانیش توانی شاره کان توانای خوایان بو دهر که وی و بز ان
 هه بهر بهو جوړه یش خوا مردووان زیندوو نه کاته وه .

پرسیار/ خوای مەزن لە ئایەتی (۱۲) دا ئەفەرموی: ئێمە ئەو لاوانەمان زیندوو کردنەو لەبەرئەوێ ماوەی مانەوێیان لەو ئەشکەوتەدا بزانئ، لەم ئایەتەدا ئەفەرموی: لەبەرئەوێ پرسیار لەپە کتری بکەن، ئەو دوو ئایەتە چۆن دژی یە کتر نین؟

وہ لām/ هیچ دژایەتییە لەنیوان ئەو دوو ئایەتەدا نیە، چونکە خوای مەزن دانیشتوانی ئەشکەوتە کەبێدار ئەکاتەو لەبەر دووشت: بە ئایەتی یە کەم ئاماژە ئەکا بۆ ئەو مەبەستە، بەم ئایەتەیش ئاماژە ئەکا بۆ لای ئەمەیی ئێرە .

﴿ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا يَوْمًا أَوْ بَعْضُ يَوْمٍ ﴾ یە کئی لەو لاوانە و گەورە کەیان ووتی: چەند ماوەیە ئێو ماوەتەو لەم ئەشکەوتەدا، ووتیان: رۆژی دووایی تەماشای یە کەیان کرد و خۆر هیشتا ناوا نەبوو، ووتیان. یا هەندئ لەرۆژ ماوینەتەو لەم ئەشکەوتەدا، دوایی یە کە یە کە تەماشای خۆیانیان کرد نینۆک و موی سەریان درێژ بوو بۆیان دەرکەوت زۆرتر لەرۆژی ماوەتەو، بۆیە .

﴿ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ ﴾ هەندئ تریان ووتیان: پەرورەدگاری ئێو زاناترە بە ئەندازەیی ئەو ماوەیە ماوەتەو، خۆمان ئاگادارین زۆرمان برسێه .

﴿ فَأَبْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرَقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا ﴾ دوایی ئێو رەوانە بکەن یە کئی لە خۆتان بەم دراوہ زیوہی خۆتانەو بۆ لای شاری ئەفسوس، دوایی ئەو کەسە تەماشای بکا لای چ کەسی لە دانیشتوانی ئەو شارە خوارەمەنی رەواو پاکێ هەبوو بیکرئ .

﴿ فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ﴾ دوایی ئەو کەسە بەهێتی بۆ ئێو خوارەمەنیە لەو خوارەمەنیە پاک و رەوايە و پێویستە ئەو کەسە نەرمی بە کاربەهێتی لە کرینی ئەو خوارەمەنیە و نەخەلەتی و لەرێگەدا لەسەر خۆ بپروا و سەرنجی کەس رانە کێشی و هیچ یە کئی بەو کەسە نەزانی و هەستی بێ ئەکا .

﴿ إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعَذِّبُوكُمْ فِي مَلِئِهِمْ ﴾ بەراستی ئەگەر دانیشتوانی شار بە جیگەیی ئێو بزان و ئاگاداری پەیدا بکەن بەسەر ئێو دا بەردەبارانتان ئەکەن و ئەتان کوژن یا ئەتان گیرنەو بۆ ئایینی خۆیان و بێ باوەرتان ئەکەن بەزۆر و بە لێدان .

﴿وَكُنْ تَفْلِحُوا إِذَا أَثْبَدَا﴾ وەئێوە لەمەو پاش رزگارتان نابى لەسزای خوا ئەو کاتە بگەرێنەووە بۆ لای ئایینی ئەوان هەتا هەتایە، ئەو لاوانە نەیان وەزانی دانیشتوانی ئەو شارە جگەى ئەوانەى پېشوو و باوەردارن.

بۆ زانین: کاتى ئەو کەسە چوو بۆ نێو شار بۆ کرپنى خواردەمەنى و خۆى ئەپاراست لەوێ هەستى پى بکەن بەو جۆرەى هاوڕێکانى نامۆژگاریان کرد. بەلام کۆتوپر تووشى شتى بو لەگومانداندا نەبو، چونکە کاتى پاره کەى دایە دەستى خاوەن خواردەمەنیه کە لى ووردبویەو ووتى: ئەم دراوێ کۆنە دراوى کاتى دەقیانووسەو کەس مامەلەى پى ناکا، خاوەن دراوێ کە ووتى: چۆن لەدوێنێوە تائەمڕۆ جیهان گۆراو، ئەو هەوالەى بلابویەو بەناو دانیشتوانى شارد، کاتى پرسىاریان لى کرد هەوالى دا بەوان من و هاوڕێکانم بۆ پاراستنى ئایینی خۆمان لە پاشای ستماکار پەنمان برده لای ئەو ئەشکەوتە، هەندى لەو کەسانەى لەوێ بوون ووتیان: بەلێ بیستومانە تاقمى لە کاتى کۆنا هەلھاتوون بۆ پاراستنى ئایینی خۆیان لە ستمى پاشایە ناوى دەقیانوس بوە کە خاوەنى ئەم وێنەى لەسەر ئەم دراوێ و پەنایان بردووە بۆلای ئەشکەوتى لەوانەى ئەمانە ئەو تاقمە بن، دواى دانیشتوانى شار رایان کرد بۆ لای ئەشکەوتە، خاوەن دراوێ کە لەپێشا چو بۆ لای هاوڕێکانى و ئەو هەوالەى بۆ گێڕانەو، دواى کاتى بەسەرھاتە کەیان دەرکەوت و بەکارە کەیان زانرا لەخوا پارانەو و داوایان لەخوا کرد ئەوێ چاکە بۆیان بکا، کاتى پارانەو کانیان کۆتایى پى ھات خوا ھەموایى مراند و گیانى پاکیان چوبەو بۆ لای خوا، دواى دانیشتوان مژگەوتیکیان بەسەریانەو و دروست کرد. بۆ روون کردنەوێ ئەو باسانە و هەندى ناگادارى لەتوانای خوا، خوا ئەفەرموى:

﴿وَكَذَلِكَ أَغْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَن وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ وەھەر وەك بەو جۆرەى ئێمە راغوبى ئەو لاوانەمان زۆر کرد بۆیان و دڵمان بەھێز کردن و ئەوانمان خەواندو لەپاشا بیدارمان کردنەو، ھەروايش ئێمە دانیشتوانى ئەو شارەو دراوسێکانیانمان ناگادار کرد لەبەسەرھاتى دانیشتوانى ئەو ئەشکەوتە، بەراستى و بەیگومان لەبەرئەوێ کەسانى ئێمە ناگاداریان پەیدا کرد بزانی کە بەراستى بەلێن دانى خوا بەزیندوو کردنەوێ مردوان راست و بیگومانە.

﴿ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فِيهَا ﴾ وهزانن بهراستی رۆژی دواپی گومان لهبونیدا نه، چونکه ههركهسی توانای بهسهر خهواندنێ ئه و لاوانه بێ بۆ ماوهیهکی دوورودرێژ و لهش و گیانیان پارێزراو بێ لهپزان و بیان هیلێتهوه بهبێ خواردن باشتر ئهتوانی مردووان زیندوو بکاتهوه لهپاشهرۆژدا .

﴿ إِذْ يَتَنَزَّعُونَ يَتَبَّهُمُ أَمْرُهُمْ ﴾ دانیشتوانان بیدار کردهوه له کاتیگا دانیشتوانی شار و دراو سی ئه و نهشکهوته لهناو خۆیانان بیرو بۆچونیان دژی یهکتری بو لهبارهی ئایینی خۆیاندهوه: ئایا دانیشتوانی ئه و نهشکهوته خهووتون یامردوون ئایا مردون بهلهش و گیانهوه زیندوو نهکریتهوه یا بهگیانی تهنها، بۆ ئهوهی پروون بیتهوه بۆیان بهلهش و بهگیانه. ههروهها بیرو بۆچوونی دانیشتوان جیاواز بو ئایا خانوێ دروست بکهن بهسهریاندهوه بیکه نه گوندی یا مزگهوتی دروست بکهن بهسهریاندهوه نوێژی تیدا بکری، بۆ پروون کردنهوهی ئه و مه بهسته خوا ئه فهرموی:

﴿ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُنْيَانًا رَبُّهُمْ أَغْلَمُ بِهِمْ ﴾ دواپی کاتی خوا دانیشتوانی ئه و نهشکهوتهی مراند ههندی له دانیشتوان ووتیان: ئیوه دروست بکهن خانوێ بهسهریاندهوه و بیکه نه گوندی، پهروه دگاری ئه و نه و کهسانه بیرو باوهریان جیاوازه زاناتره لهوان لهبارهی باو پیری ئه و لاوانهوه زاناتروه له بهسهرهاتیان. کهواته واز له ناکۆکی خۆیان بهینن و هه مو کاری هه والهی خوی بکهن .

﴿ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَى أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَسْجِدًا ﴾ وه کهسانیکی نهوتو سهر کهوتبون بهسهر کاروباری دانیشتوانی و سهر کهوتن بهسهریانان له گفتوگۆدا ووتیان: بهراستی ئێمه دروست نه کهین مزگهوتی بهسهریاندهوه بۆ نوێژ کردن لهناویدا، بیرو رای نهمانه دواپی سهر کهوت و مزگهوتیکیان بهسهریاندهوه دروست کرد .

پیشه و رازی و ته بهرسی ئه لێن: کاتی نوێنه رانی گاوه کانی نهجران هاتنه خزمهت پیغه مهر باسی دانیشتوانی نهشکهوته که هاته باسهوه، یه عقوبیه کان ووتیان: ژماره یان سی کهسن و چواره میان سه گه که یانه، نه ستوریه کان ووتیان: پینج کهس بوون و شه شه میان

سه‌گه‌که‌یانه، دوا‌یی موسلمانان ووتیان: حه‌وت که‌سن و هه‌شته‌میان سه‌گه‌که‌یانه. دوا‌یی زورترینی زانایان نه‌لین: حه‌وتن و هه‌شته‌میان سه‌گه‌که‌یانه. خوی مه‌زن بیرو بۆ‌چوونی نه‌و که‌سانه‌ی نه‌لین: سیانن یا پینج نه‌فه‌رموی: فریدانی هه‌والیکه‌په‌نه‌ان و نه‌زانراوه‌و که‌س ناگای لی‌یه. که‌واته‌ پیویسته‌ حه‌وت بن و راستی نه‌مه‌یانه، چونکه‌ خوا ناهه‌رموی: فریدانی کاریکی نه‌تییه .

بۆ‌رون کردنه‌وی ژماره‌ی دانیش‌توانی نه‌و نه‌شکه‌وته‌ خوا نه‌فه‌رموی:

﴿سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ﴾ هه‌ندێ‌ تا‌قم نه‌لین: لاوانی ناو نه‌و نه‌شکه‌وته‌ سی‌ که‌سن و چواره‌میان سه‌گه‌که‌یانه‌و، تا‌قمی‌ تریان نه‌لین: دانیش‌توانی نه‌و نه‌شکه‌وته‌ پینج که‌سن و شه‌شه‌میان سه‌گه‌که‌یانه، نه‌و دووبیرو بۆ‌چوونانه‌ گفتو‌گۆ‌یه‌ که‌ له‌نه‌زانینه‌وه‌ هاتوه‌ فریدانی گومانه‌ بۆ‌ لای بۆ‌شانی.

﴿وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ﴾ وه‌تا‌قمی‌ تریان به‌هوی فه‌رموده‌ی پیغه‌مه‌رانه‌وه‌ نه‌لین: نه‌و لاوانه‌ حه‌وت که‌س بوون و هه‌شته‌میان سه‌گه‌که‌یانه. ناوی دانیش‌توانی نه‌و نه‌شکه‌وته‌ به‌م جۆ‌ره‌یه: عیلف‌ح‌ا، مک‌ش‌لمین‌ا، مرنوش، دبرنوش، شاذنوش. ناوی شوانه‌که‌ کفش‌ط‌ویش، ناوی سه‌گه‌که‌یان: قم‌ط‌ره .

﴿قُلْ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ تۆ‌بلی‌ په‌روه‌ردگاری من زان‌تره‌ له‌هه‌مو که‌سی‌ به‌ ژماره‌ی دانیش‌توانی نه‌شکه‌وته‌ که‌ مه‌گه‌ر که‌می‌ له‌ئاده‌میزاد بزانی‌ ژماره‌یان چه‌نده، نه‌و که‌مانه‌یش بریتین له‌و زانایانه‌ بیرو بۆ‌چونیان وایه‌ حه‌وت که‌سن و هه‌شته‌میان سه‌گه‌که‌یانه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی خوی مه‌زن له‌دوا‌یی بیرو بۆ‌چوونی دووانه‌که‌ی تر فه‌رمویه‌تی: ﴿رَجْمًا بِالْغَيْبِ﴾ .

﴿فَلَا تُمار فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظاهِرًا﴾ دوا‌یی تۆ‌گفتو‌گۆ‌ مه‌که‌ له‌باره‌ی ژماره‌ی نه‌و لاوانه‌وه‌ له‌ گه‌ل‌ خاوه‌ن نامه‌کان مه‌گه‌ر به‌گفتو‌گۆ‌یه‌ به‌ناش‌کراییی خوین‌راوه‌ته‌وه‌ به‌سه‌ر تۆ‌دا و به‌قولی‌ بۆ‌ی دامه‌چوه‌، هه‌ر نه‌وه‌یه‌ ئیمه‌ با‌سمان‌ کردوه‌، نه‌ وه‌لامیان‌ بده‌ره‌وه‌وه‌ نه‌به‌درۆ‌یشیان‌ بجه‌ره‌وه‌ .

﴿ وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴾ وه تو پرسیار مه که له هیچ که سی له ناده میزاد و خاوه نامة کان له باره ی دانیش توانی نه و نه شکوه ته نو نه وه ندهت به سه که خوا رونی کردوه ته وه .

له کوتایی نه و باسانه دا نه م بیرو بو چونه جیاوازانه باس نه که یی: ناده میزاد بیرو بۆچونیان جیاوازه نایا نه و نه شکوه ته له چ جیگه یه که: هه ندی ئه لئین: له فله سینه و له نزیک به یتولوقه ده سه. هه ندی تریان ئه لئین: له موسله. هه ندی تریان ئه لئین: له نه نده لوسه له لای غه رناته وه، چه ندین بیرو بۆچونی تر. نایا رودای نه و لاوانه له کاتی عیسادا بوه یادای عیسا؟ نه و خوارد هه منی یه بۆی رۆیشن بیکر خورما بو یا میوژ یا گوشت بو. رهنگی سه که که یان چۆن بوه: گه م رهنگ بوه یا به له. کاوی یا رهش بوو یا سی. چه ندین بیرو بۆچونی تر، دوا یی جیگه ی سهر سورمان نیه بیرو باوه ریان جیاوازی. هه مووشتی هه واله ی خوا یه، پیوست نیه نیمه بیانزاین .

دوا ی نه وه ی خوا ی مه زن نه و باسانه ی بۆ پیغه مهر ﴿ ٢٣ ﴾ رۆن کردوه، نامۆز گاری نه کا و نه فهرموی: مه لی: نه و کاره نه که م هه تا نه لی: (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) وه که نه فهرموی:

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ
إِنِّي فَاعِلٌ ذَلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ
إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَى أَنْ يَهْدِيَنِي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا
﴿٢٤﴾ وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا
﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ الْغَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
أَبْصَرُ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ

فِي حُكْمِهِ أَحَدًا

﴿ ولا تقولن لشيء إني فاعل غدا إلا أن شاء الله ﴾ وەتۆ بۆ هیچ شتیک و بۆ هیچ کاری نیازت وایی ئەو شتە بکە ی مەلی: بە راستی من بە یانی ئەو شتە ئە کەم مە گەر بلی (إن شاء الله) ئە گەر خوا ئارەزووی هەبی ئەیکەم. ئەو ئایەتە لەووە هاتووە خوارووە کاتی عەرەبەکان پرسیاریان کرد لە پیغمەر ﴿ ﷺ ﴾: ئایا دانیشتانوی ئەو ئەشکەوتە بە سەر هاتیان چۆن بوە؟ ئەو پیاووە زۆربە ی زەوی داگیر کرد چ کەسی بوە؟ پیغمەر ﴿ ﷺ ﴾ بە یی ئەووە ی بلی: (إن شاء الله) ووتی: بە یانی وەلامتان ئەدەمەو، بەو بۆنەووە چەند رۆژ سڕوشی بۆ نەهاتە خوارووە. هەمو ئادەمیزادی جیگە یە بۆ ئەووە ی زۆر شتی لە بیر بچیتەو. بە تاییەتی لە کاتی نەخۆشیدا و لە کاتی خۆشیدا و لە کاتی رووداوی زۆردا و کاری زۆریدا، زۆر جارانیشت وائەبی ناوی خوا لە بیر ناکا، خوا ی مەزن فیрман ئەکاو ئەفەرموی:

﴿ واذکر ربک إذا نسیت ﴾ وەتۆ باسی ئارەزووی پەرورەدگار بکەو بلی: (إن شاء الله) هەر کاتی تۆ لە بیرت چوو (إن شاء الله) بکە ی و دوا یی بیرت کەوتەو بلی.

﴿ وقل عسی أن یهدیني ربی لأقرب من هذا رشدا ﴾ وەتۆ بلی ئومید وایە کە پەرورەدگاری من شارەزایی من بکا بۆ لای شتی چاکتر و بە سود تر بی لەو شتە ی من لە بیرم چووەتەو (إن شاء الله) ی لە سەر بکەم بە شارەزایی کردنیکی گەورە، چونکە لە بیرم چووەتەو هەندی کاردا سودی زۆری تیدایە. یانی من ئومیدم وایە بە خوا ی مەزن بە لگە ی زۆر گەورە تر دانی لە زانیی بە سەر هاتی دانیشتانوی ئەو ئەشکەوتە لە سەر راستی پیغمەر ایدەتی من وەك هەوالدان بە بە سەر هاتی پیغمەران و هەوالدان بە شتی نەینی و نادیار و رووداوی پەیدا بی دوا یی.

﴿ ولشوا فی کھفھم ثلاثمئة سنین و ازدادوا تسعا ﴾ وە ئەو لاوانە مابونەووە لەو ئەشکەوتە ی خۆیانا سی سەد (۳۰۰) لە لایەن سالاوەووە لاوە کان نۆسالی تریان زۆر کرد

لەسەر ئەو ماوە بەیانی سێ سەد و نۆسالی مابونەووە لەو ئەشکەوتەدا بەخەوتوویی لەو روژەووە چوونە ناوی هەتا ئەو کاتەی بیدار بوونەووە و دانیشتوان ناگاداربون .

پرسیار/ لەبەر چ شتی خوا فەرموی: نۆسالی تریان زۆرتر کرد و یەكسەر نەیفەرمو: سێ سەد و نۆسالی مانەو ؟

وەلام/ فەرمودەیی خوا (و ازدادوا تسعا) ئاماژە بۆ ئەو ئەکا کە (٣٠٠) سال ئەکا بەسالی هەتاوی. سێ سەد و نۆ سال ئەکا بەسالی مانگی، چونکە جیاوازی نیوانیان نۆ سالە بۆ هەرسەد سال سێ سالە .

﴿ قل الله أعلم بما لبثوا ﴾ تۆ بلی: خوا زانترە لەو کەسانە بیرو بۆچونیان جیاوازه لەماوەی مانەووەی ئەو لاوانە لەو ئەشکەوتە کەدا، چونکە هەر خوا دروستی کردوون و خەواندونی و بیداری کردونەتەووە دواپی مراندونی .

﴿ له غيب السماوات والأرض أبصر به و أسمع ﴾ بۆ خواپە زانیی نەینیەکانی ئاسمانەکان و زەوی لەدانیشتوانیان و هیچ بونەووەری لەخوا پەنھان نیە، جیگەیی سەر سورمانە شتی خوا ئەی بینی و شتی ئەی بیسی. خۆی مەزن بە رستەیی سەر سورینەرە باسی فەرمووە لەبەر ئەووەی بزانی زانستی خوا زۆر دوورە لەزانستی گوی گران و بینەران چونکە شتی بچووک و گەرووە نەینی و ئاشکرا ئەبینی و ئەبیسی دوور بن یا نزیک.

﴿ ما لهم من دونه من ولي و لا يشرك في حكمه أحدا ﴾ بۆ دانیشتوانی ئاسمانەکان و زەوی هیچ کەسی نیە لەجگەیی خوا سەردار و بەریوەبەری کاریان بی و خوا نەیی کردووە بەهاوبەشی خۆی هیچ یەکی لەفەرمانەکانی خۆیا .

وَأَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٧﴾

وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ
أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿٢٨﴾ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ
شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا
وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ
الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٢٩﴾

﴿ و اتل ما أوحى إليك من كتاب ربك لا مبدل لکلماته ﴾ وه تو بخوینه شتی
به سروش نیراوه بو لای تو له نامه ی پروه ردگاری خوت، گوی مه گره بو نه و که سانه ی
نلین: تو جگهی نه م قورانه بهینه یا بیگوره به جو ری تر، هیچ که سی نیه له فهر موده کانی
پروه ردگاری تو بگوری و له توانای که سیشا نیه نه و گورانه. که واته نه و شته ی خوا
ناردویه تی بو لای تو رایگه ی نه به ناده می زاد له و شتانه ی په یوه ندارن به وانه وه، وینه ی
دهنگ و باسی لاوانی نه و نه شکه و ته و جگهی نه و انیش، تو ههر له سهر بروای بیگومانی
خوت به، به راستی هاتو جو ری روژانی رابووردو روداوه کان سه لماندویانه که مو حمه د
دیاریه کی زور گه وره یه بو ناده می زاد و په یامه که ی له ناسمانه وه نیراوه بو لای دانیشترانی
سهر زهوی و هه تا روژگار به ره و پیش که وتن بروا چاکتر نه و راستیانه دهر نه که ون و
نه سه لیمترین .

﴿ و قل الحق من ربکم ﴾ وهتو بلی بهو که سانه نیمه دلمان بی ناگا کردون له ناستی راستی: راستی نه وهیه له لایه ن پوره ردگاری نیوه و دیت نه که نهو که سه داوای نه کا، سه رکه وتن و لادان له ریگه ی راست به دهستی خوایه، نایینی نیسلام و قورئانی خوا راستن .

﴿ فمن شاء فليؤمن ومن شاء فليكفر ﴾ دوا بی ههر که سی ناره زوی ههیه با باوهر بهینی بهو راستیه و ههر که سی ناره زوی ههیه با باوهر نه هینی، ناده میزاد خوی سه به سه و کهس زوری لی ناکا، دوا روژی به سه راوه به به راوردی خو به وه و خوی به پر سیاره . بو غونه پیای ژنیکی جوان نه بی میلی بو لای پهیدا نه بی و نایین پیوستی کرده لهو کاتانه دا خوی پاریزی و دوا ناره زوی خوی نه که وی و بیگومان نه وهیش له توانی خو یایه تی .

﴿ إنا اعتدنا للظالمين نارا أحاط بهم سرادقها ﴾ به راستی نیمه ناماده مان کرده بو سه مکاران ناگری دهوری نه وانی دا و چادری نهو ناگره و سزا که ی نه م لاوای گرتون .

﴿ و إن يستغيثوا يغاثوا بماء كالمهل يشوي الوجوه بئس الشراب و ساءت مرتفقا ﴾ وه نه گره له تینیدا داوای ناو بکه ن یاریده یان نه دری و وه لامیان نه دریته وه به ناوی به وینه ی رونی گهر مکاروی زهیتون و تو اوه ی مس و ناسن رومد تیان نه برژینی و نه یسینی به گهرمای زوری نهو ناوه، خراب خواردنه وهیه که نهو ناوه تو اوه یه و خراب پشتیه که نهو ناگره شانی له سه ر دانه نین بو پشودان .

دوا ی نه وه ی خوی مه زن باسی سه مکاران و جو ری سزادانی نه وانی کرد باسی پیار چاکان و پاداشت و جو ری پاداش تیان نه کاو نه فهرموی :

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣٠﴾ أُولَٰئِكَ

لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ
 مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِينَ
 فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾

﴿ إن الذين آمنوا وعملوا الصالحات إنا لا نضيع أجر من أحسن عملاً ﴾ به راستی
 که سانیکی نه وتو باوه ریان هیناوه به قورنان و پیغمه ر و کرده وه چاکه کانیاں کرده
 به راستی نیمه له ناو نادهین پاداشتی که سی کرده وهی چاکی کردی .

﴿ أولئك لهم جنات عدن تجري من تحتها الأنهار يحلون فيها من أساور من ذهب ﴾
 نه و پیاو چاکانه بویان هیه چه ندین به هشتی به رین و به رده وام بو دانیشتن نه چی به زیر
 دره خسته کانیاں و بهم لاو لای کوشکه کانیاںا چه ندین روباری ناوی شیرین و بوخته
 نه رازینرینه وه لهو به هشتانه دا به چه ندین باز نهی دروست کراو له زیر .

﴿ و يلبسون ثيابا خضرا من سندس و إستبرق متكئين فيها على الأرائك ﴾ وه نه بوشن
 و نه کنه به ری خو یان چه ندین به رگیکی سهوز له نه وریشمی ته نک و چرو پر دائه نیشن
 لهو به هشتانه دا و پال نه دهنه وه له سر کورسیه کان به گوزهرانیکی خوشه وه .

﴿ نعم الثواب و حسنت مرتفقا ﴾ چاک پاداشتی که نه و به هشتانه بو رابواردن و چاک
 جیگه یه که بو دانیشتن و بشودان .

له پاشا خوی مه زن فرمان نه دا به پیغمه ر ﴿﴾ بو بت به رستانی روون بکاته وه
 وینه و به سه رهاتی باوه داران و بی باوه ران و بیان ترسینی له کاری خراب و موژده یان
 بداتی له سر کرده وهی چاک، بویان رون بکاته وه نیوه چو ن داوا نه کهن له من واز له
 هه ژاران بهیم و پاشه روژی سامان نه مانه و به رده وام نایی وروی خو ی نه کا بو لای
 پیغمه مری خو ی و نه فرموی:

وَأَضْرَبَ

لَهُمْ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَبٍ وَحَفَفْنَاهُمَا
 بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا ﴿٣٢﴾ كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ أُكُلَهَا وَلَمْ
 تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهْرًا ﴿٣٣﴾ وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ
 لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٤﴾
 وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ
 أَبَدًا ﴿٣٥﴾ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدِدْتُ إِلَى رَبِّي
 لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٣٦﴾ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ
 أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاهُ رَجُلًا
 ﴿٣٧﴾ لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٣٨﴾ وَلَوْلَا إِذْ
 دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنْ تَرَنِ أَنَا
 أَقَلُّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٣٩﴾ فَعَسَى رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ
 جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَيُصْبِحَ صَعِيدًا
 زَلَقًا ﴿٤٠﴾ أَوْ يُصْبِحَ مَاؤُهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ﴿٤١﴾

وَأَحِيطَ بِشَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَى مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ
عَلَى عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَالَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٤٢﴾ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ
فِتْنَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنْصَرًّا ﴿٤٣﴾ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ
لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٤﴾

لە ئایەتى (٢٧) ی ئەم سورەتەدا باسی ئەو هەمان کرد کە بت پەرستان ئەیان ووت:
بە پیغه مەر کاتى ئیمە باوەرت بى ئەهینن باوەردارانى هەزار دەر بکەى یا بۆ هەریە کەمان
جیگە یە دیارى بکەى، چونکە ئیمە گەورەین و ئەوان بە نەدن، لەم ئایەتانهى دواییدا باسی
دوو پیاومان بۆ ئەکا یەکیکیان سامانداریکى تاوانبار و یەکی تریان هەزاریکى چاڤ و
باوەردار و ئەفەرموى:

﴿ و اضرب لهم مثلا رجلين جعلنا لأحدهما جنتين من أعناب ﴾ وە تۆ رۆن بکەرەو
بۆ دانیشتوانى مەکە بە سەر هات و وینەى دوو پیاوى سامان دارو هەزار گفتوگۆیان
لە گەل یە کۆزى ئە کرد ئیمە بە خشیومان بە یەکیکیان دوو بیستان لە درەختى تری
جۆراو جۆر .

﴿ و حففناهما بنخل و جعلنا بينهما زرعاً ﴾ وە ئیمە بە خورما هەمو لایەکی ئەو دوو
بیستانەمان پەرژین کردبوو گیرابومان لە نیوانیانان سەوزایی لە هەمو جۆرو لە هەمو رەنگى
بۆ خواردەمەنى و میوه لە هەمو کاتیکا زۆر بە جوانى رازاندبو مانەو .

زانایان بیریان جیاوازه ئایا ناوى ئەو دوو پیاوه چ ناوى بوون، لە چ جیگە یە بوون،
دیارى کردنیان مەبەست نیه، ئەو ی گرنگى و جیگە ی سود بى بە سەر هاتى ئەو
دوو پیاوانه پەیدا بوە .

﴿كلتا الجنين آت أكلها ولم تظلم منه شيئا﴾ ئەو دوو بیستانه هەریەکیان ئەیان
رەخسان خواردەمەنی و میوهی خۆیان و کەم نەبوەتەو لەخواردەمەنیەکان هیچ شتی و
بەگۆیرەیی سورشت هەمو سالی بەرەمی خۆیانیان نەرەخسان .

﴿و فجرنا خلالهما نهرا﴾ وە ئیمە هەلمان قولاند لە ناوەراستی ئەو دوو بوستانەدا
روباری ئاو بو ئاودان و پاراوکردنەوی ئەو بیستانه هەتا نزیکبسی لە درەختەکانیانەو
ئاویان بەدەن بەبی ماندو بوون و ئازار بو ئەووی بەرەمیان باشی

﴿و كان له ثمر﴾ وە ئەو پیاوێ ساماندارە بی باوهرە هەییو دارایی تری جوړاوجۆر و
دانەویلهی تر جگەیی ئەو دوو بیستانانە و زیرو زیوو گەوهر .

﴿فقال لصاحبه و هو يجاوره انا أكثر منك مالا و أعز نفرا﴾ دواپی ئەو پیاوێ
ساماندار و بی باوهرە ووتی بە هاویری باوهردارەکی خۆی و گفتوگۆی لەگەڵ ئەکرد:
من دارايم له تو زۆرتره و پیاوێ کانم گەورەتر و تەواوترن و کوری زۆرم هەیه .

﴿و دخل جنته وهو ظالم لنفسه قال ما أظن ان تبید هذه ابدا﴾ وە ئەو پیاوێ کە چوێ
ناو بیستانه کەیی و، ستمی لەخۆی کردو خۆی بەگەورە داننا و خۆی هەلنەکیشا بەو
سامانە زۆرەیدەو .

ووتی: من گومان نابەم کە ئەو بیستانه دواپی بی هەرگیز، کەچی بەگۆیرەیی هەست
جیهان و سامان و دارایی هەموی کۆتایی پی دی، کەواتە ئەو پیاوێ یا خۆی گیل ئەکرد یا
مەبەستی ئەو بوو ئەو سامانە بەردەوام ئەبی لەماوەی تەمەنیا . بەگۆیرەیی بیرو بوچون
وبەروردی خۆی وای ئەزانی دارایی و پلە و پایە و منال و خزمەتکار زۆر جیگەیی
شانازیە . بەلام ئەو شتانه لای باوهرداران بی نرخە .

﴿و ما أظن الساعة قائمة و لن رددت إلى ربي لأجدن خيرا من قبل﴾ وە من گومان
نابەم کاتی پاشەرۆژ هەبی و بیت بەو شیوەیە تو ئەیلی و بەراستی ئەگەر من بگەریمەو
بو لای پەرورەدگار بەگۆیرەیی گومانی تو کە ئەو رۆژە دیت بەراستی من دەستم ئەکەوی
چاکتر گەرانەو، چونکە بۆیە ئەم بیستانەیی داوتمەتی لەپاشەرۆژدا چاکتر لەووی بدا بە
من، هەر من شایستەیی ئەو چاکەیدەم .

﴿قال له صاحبه و هو يجاوره أكفرت بالذي خلقك من تراب ثم من نطفة ثم سواك رجلا﴾ هاوری باوەرداره که بهی باوەرەکهی ووت و ئەو گفتوگۆی لەگەڵ ئەکرد: ئایا بۆ تۆ باوەرت بە کەسیکی ئەوتۆ نەهیناوە تۆی دروست کردووە لەخاک و لەپاشا لە دڵۆپی ئاو لەلایەن باوکتەووە رژاوەتەنیو منالدانی دایکتەووە لەپاشا تۆ ریک و پیکێ کردوی و تۆی کردووە بە پیاو و ئیستا تۆ باوەری پی ناهینی و سوپاسی خوا ناکهیی و لات وایە روژی دواپی نیە و نایی .

﴿لكننا هو الله ربي و لا أشرك بربي أحدا﴾ وە بەلام من ئەلیم هەر خوا پەرورەدگاری من و دروستکەری منە و من هیچ کەسی ناکەم بە هاوبەش بۆ پەرورەدگاری خۆم .

﴿و لولا إذ دخلت جنتك و قلت ما شاء الله لا قوة إلا بالله﴾ وە بۆچی کاتی چوینە ناو بیستانی خۆت و نەت ووت: خوا ئارەزوۆ بکا هەمو شتی ئەکا و ئەم سامانە خوا داوێ بەمن و نەت ووت: هیچ هیز و پشتیوانی نیە مەگەر هەر خوا و هەر خوا پارێزەری هەمو شتیکە و روداوی خراپ لائەبا .

﴿إن ترن أنا أقل منك مالا و ولدا فعسى ربي أن يؤتيني خيرا من جنتك﴾ ئەگەر تۆ من وائەبینی کە من دارایی و منالم لە تۆ کەمزەر و بۆیە خۆت لەمن بەگەورەتر دائەنی و خۆت هەلەنکیشی، دواپی ئومیدم وایە کە پەرورەدگاری من ببەخشی بەمن چاکتر لەو بیستانە ی تۆ بەهۆی نیازی پاکمەووە .

﴿و يرسل عليها حسباناً من السماء فتصبح صعيداً زلقاً﴾ وە دواپی پەرورەدگاری من رەوانە بکا بەسەر ئەو باخ و بیستانە ی تۆدا کارەساتیکێ دل تەزین بەوینە ی هەورە گرمە و بایەکی گەرم و سەخت دواپی ئەو بیستانە بگەڕینی بەزەویەکی رەق و لوس و بی ئاو و ئادەمیزاد پێیان هەلخلیسکی لەکاتی رویشتن بەسەریا .

﴿أو يصبح ماؤها غورا فلن تستطيع له طلباً و أحيط بثمره﴾ یا ئاوی بیستانە کەت بروا بەناو زەویدا و دەست و دۆلچە پی نەگا، دواپی تۆ توانای ئەوەت نەبی هیچ شتی پەیدا بکە ی بۆ گەرانەوێ ئەو ئاوەی چووتە خوارەو بەناو زەویدا، لەناوچو بەرو سامان و دارایی ئەو کەسە بی باوەرە .

﴿ فَأَصْبَحَ يَقْلِبُ كَفِيهِ عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا ﴾ دوایی ھاوری
بی باوهره کە ی چو ە ناوی بیستانە کە ی خۆ ی و دەستی ئەم دیو دیو ئە کرد لە خەفەتا و
پەشیمان بوێه وە لە سەر شتی سەرفی کردبو بۆ ئاوەدان کردنە وە ی ئەو بیستانانە ی
لە کیسی چوو باخ و بیستانە کە ی و درەختی تریکانی و کە پرە کانیان کە وە تونە سەر
زەوی دا .

﴿ وَ يَقُولُ يَالَيْتَنِي لَمْ أَشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ﴾ وە ئەو پیاو ە بی باوهره ووتی: خۆزگایە من
ھاو بە شەم دانە نایە بۆ پەرورە دگاری خۆم هیچ کە سی هەتا ئەم باخ و بیستانانەم لە کیس
نە چوایە . بەلام پەشیمان بونە وە لە دوا ی چ شتی و سوودی پی نە بە خشی ؟

﴿ وَ لَمْ تَكُنْ لَهُ فِتْنَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَ مَا كَانَ مُنتَصِرًا ﴾ وە بۆ ئەو بی باوهره
نە بو ە تاقمی یاری دە یان بدا و بەرگری لە کارە ساتی باخ و بیستانە کە ی بکە ن لە جگە ی
خوا، هەر خوا یە خاوە نی توانایە بۆ لا بردنی زیان و خراپە و ئە و بی باوهره سە رنا کە و ی و
ناتوانی بە هیزی خۆ ی ریگە بگری لە فەرمانی خوا و تۆ لە ی لە خوا بکاتە وە .

﴿ هَٰذَاكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَ خَيْرٌ عُقْبًا ﴾ روژی دوایی یارمە تی
و سە ردار ی بۆ خوا ی داد پەرورە ی راستیە خوا چاکترین کە سە لە لایە ن پاداشت دانە وە ی
ئادە میزاد و خوا چاکترین کە سە دوا ی هە موو کە سی بکە و ی و هەر ئە وە پایە دار بی و
بگاتە فریای هە موو کە سی . یانی ئادە میزاد هەر کاتی کە سیکی دە ست بکە و ی یاری دە ی
بدا و سزای لی بگیریتە وە لە جیھاندا یارمە تی بدا لە روژی دوا ییدا هیچ یاری دە یکی بۆ نابی
جگە ی خوا بی، خوا لە گە ل پیاو چاکانە .

لە پاشا خوا ی مە زن فەرمان ئە دا بە پیغە مەر ﴿ ۞ ﴾ بۆ جیھان پەرستانی رۆ ن بکاتە وە
هانیان بدا واز لە جیھان پەرستی بە یین و تویشو بۆ روژی دوایی هە لگرن و ئە فەر موی:

وَأَضْرِبْ لَهُم مِّثْلَ الْحَيَوةِ

اَللّٰهُنَا كَمَاۤ اَنْزَلَتْهُ مِنْ السَّمَاۤءِ فَاَخْلَطَ بِهٖ نَبَاتُ الْاَرْضِ

فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾
 الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَةُ الصَّالِحَةُ
 خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرًا أَمَلًا ﴿٤٦﴾

﴿ و اضر ب لهم مثل الحياه الدنيا كماء انزلناه من السماء فاختلط به نبات الارض ﴾
 وه تو رونی بکەرەوه بۆ خزمەکانی خۆت وینهی جیهان لە جوانی و لەنەمانی بە گورجی
 کە بی باوەران خۆیانی پیوه هەلنە کیشن بەوینە ی ناوی ئیمە ناردومانەتە خوارەوه لە
 هەوری ئاسمانەوه، دوا یی گیای زەوی تیکەلاو بەو ئاوه بوو هەمو گول و رەنگی ئەو
 گیایە پەیدا ئەبی و چرو پر ئەبی و ئەچن بە ناو یەکا و گەشە ئەکا و بەهۆی ئاوه کەوه .
 ﴿ فأصبح هشيمًا تذرّوه الرياح وكان الله على كل شيء مقتدرًا ﴾ دوا یی بەنزیکەوه
 ئەو گیایەو ئەو رووەک و دانەوێلە جوانانە ووشک هەلنە گەری ئەشکین بەسەر یەکا وای
 لی دی با هەلی ئەگری و ئەبیا بە ئاسمانا هەریە کەیان بەلایە کەوه ئەروون و کەس نازانی چ
 شتیکیان بەسەردی و خوا بەسەر هەمو شتیکا خاوەن توانایە پەیدایان ئەکاو لەناویان ئەبا .
 کەواتە بەندەکانی خوا شایستە ی خۆهەلکیشانیان بەسامانەوه نیه .

﴿ المال و البنون زينة الحياة الدنيا ﴾ دارایی و کورەکان ئارایش و جوانی زیندەگانی
 جیهان، ئادەمیزاد خۆیانی یی ئەرازیننەوه و خۆیانی یی بەهیز ئەکەن لەجیهاندا، دارایی بۆ
 جوانی و سودی جیهانە، کورانیش بۆ هیز و بەرگری یە لەخۆیان . بەلام وەک گیایە ئەوان
 نامین و پرژ و بلاو ئەبن پاش ماوەیە نامین، مرووفی ژیر ئەو کەسە یە بۆ سودی گشتی و
 پاشەرۆژی خۆی بە کاریان بەینی .

بۆ زانین: ئارایش و جوانی جیهان دوو بەشن: یە کەمیان سوو دەکیان گشتیە و بۆ هەمو
 کەسە لە دانیشتوان وینە ی زانکۆکان . ئاسان کردنی ریگە و بان و دروست کردنی پرد و

ئاو بدن و دامه‌زراندنی باخچه‌ی منالان، هه‌تادی پیشه‌سازی بۆ ره‌خساندنی ژبانی دانیشنوان، نه‌وانه هه‌موویان بۆ سودی گشتیه و پیویستی سه‌رشانی هه‌مومانه بیانپاریزین. به‌تاییه‌تی کار به‌ده‌ستان سزای نه‌و که‌سه‌انه به‌دن ده‌ست کاریان نه‌که‌ن به‌دزین و زیان پی گه‌یاندنیان .

دوو هه‌میان: هه‌یانه سوده‌که تاییه‌تیه: وه‌ك خانو، ئوتومبیل، کوری سه‌رکه‌وتویی ژیر و خاوه‌ن سود. پله‌و پایه‌ی کۆمه‌لایه‌تی، نه‌وانه هه‌رچه‌نده سوده‌کانیان تاییه‌تیه و به‌گیره‌ی یاسا قه‌ده‌غه‌ن. به‌لام پیویسته ئاده‌میزاد شانازیان پیوه‌نه‌کا و خۆیان به‌وانه‌وه هه‌لنه‌کیشن، به‌گیره‌ی توانا له‌سود و به‌ختیاری په‌سه‌ندا به‌کاریان بهینی، نه‌بی بزانی ریز و گه‌وره‌یی ئاده‌میزاد به‌و شتانه به‌راوه‌رد ناکرین، ریزی مرۆف به‌سودی گشتی هه‌موان به‌راورد نه‌کری، چاکه‌و سودیان بۆ نه‌وه‌ی پاشه‌روژ به‌رده‌اومه و جیگه‌ی ریزی لای خوایه، وه‌ك نه‌فه‌رموی:

﴿والباقیات الصالحات خیر عند ربك ثوابا و خیر أملا﴾ وه‌ نه‌و کاره‌ چاکانه‌ی به‌ره‌مه‌کانیان و پاداشتیان به‌رده‌وام و پایه‌داره‌ چاکتره‌ لای په‌روه‌ردگاری تۆ له‌ دارایی و کور و پله‌و پایه‌ی جیهانی ماوه‌ی کورته‌ له‌لایه‌ن پاداشت و چاکتره‌ له‌ باره‌ی ئومید و ئاواته‌وه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی خاوه‌نه‌که‌ی له‌ روژی دوایدا نه‌گا به‌ ئاواتی خۆی و له‌جیهاندا ریزداره‌ و ناوی به‌ چاکه‌ نه‌بری. نه‌و شته‌ سودی له‌ناو نه‌چی و به‌رده‌وام بی وه‌ك زانیاری خاوه‌ن سود و کرده‌وه‌ی چاک‌ی منال و دروست کردنی مزگه‌وت و نه‌خۆشخانه و ته‌رخان کردنی سودی ئاو بۆ دانیشنوان و به‌ره‌می زه‌وی و زار و دروست کردنی پرد و ریگه‌و بان .

کاتی خوای مه‌زن رونی کرده‌وه‌ بی نرخ‌ی جیهان و کالای جیهان، باسی ریز و گه‌وره‌یی چاکه‌ کردن، باسی هه‌ندی له‌ کاره‌ساتی روژی دواایمان بۆ نه‌کاو نه‌فه‌رموی:

وَيَوْمَ نُسِيرُ الْجِبَالَ وَتَرَى

الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَهُمْ فَلَمْ تُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٤٧﴾ وَعَرَضُوا
عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ
أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿٤٨﴾ وَوَضَعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ
مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يُوَيْلُنَا مَا لِي هَذَا الْكِتَابِ
لَا يَغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا
حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿٤٩﴾

﴿و یوم تسیر الجبال و تری الارض بارزة﴾ وه تو بیری نهو روژه بکهر وه نیمه
کیوه کان له جیگهی خوینان هله نه که نین و نه یان نه که نین به توژ و نه چن به ناسمانا وهک
هور و زهوی نه بینی همو که نار و گوشه کانی دهر نه که وی و نه کیوی تیدایه و نه شیو و
نهرهخت. نه بدرزایی و نه نرمایی، نهو کاته کاتی زیندو بونه وهی بونه وهرانه .

﴿و حشرناهم فلم تغادر منهم أحدا﴾ وه نیمه لهو کاته دا همو گیانداران کو
نه کهینه وه به ناده میزاد و جنو که وه به باوهر دار و بی باوهرانه وه بو پرسیار کردن لهوان،
دوایی نیمه به جی نایه لین هیچ که سی لهوان .

﴿و عرضوا على ربك صعفا لقد جئتمونا كما خلقناكم أول مرة﴾ وه کوکراوه کان
رائه نویرین به سهر پهروهر دگاری توژا بو پرسیار به ریز کراوی یهک له داوی یهک به بی
وونونی یه کیکیان. لهو کاته دا بهوان نه بیژری: به راستی نیمه ئیوه مان هیناوه بو لای
خومان به تنهایی و بهروت و قوتی و بی خاوسی و بی دارایی بهوینه ی نهو کاته ی نیمه
یه کهمین جار ئیوه مان دروست کردبو هیچ شتیکتان لهوانه ی پیشوو نه بو، نیستا هیچ
که سی نیه یارمه تیتان بدا و بو تان بپارینه وه به گومانی خو تان.

﴿ بل زعمتم أن لن نجعل لكم موعدا ﴾ بهلام ئیوه گومانتان ئهبرد که ئیمه بهراستی ناگیرین بو ئیوه کاتی زیندوو کردنه وه تان و کۆ کردنه وه تان، ئهوا ئیستا توشتان بو ئه و به لاینانهی خوا دابوی به ئیوه .

﴿ و وضع الكتاب فترى المجرمين مشفقين مما فيه ﴾ وه لهو کاته‌دا نامه‌ی کرداریان دانراوه، نهو نامه‌یه نه‌دری به‌ده‌ستی راستی پیاو چاکانه‌وهو نه‌دری به‌ده‌ستی چه‌پی تاوانبارانه‌وه، دواپی تو تاوانباران نه‌بینی نه‌ترسن لهو کاره خراپانه‌ی له ناویدان و نیشانه‌ی ترس به‌دهم وچباویانه‌وه دیاره و هه‌مو کرده‌وه کانیان لهو نامه‌یه‌دا نوسراوه‌و تو له‌ی گونا‌هه کانیان دیاری کراوه .

﴿ و يقولون يا ويلتنا ما لهذا الكتاب لا يغادر صغيرة ولا كبيرة إلا أحصاها ﴾ وه
تاوانباران ئەلین: ئەی لەناوچوون ئامادەبی لای ئیمەیه: چ شتیکیە بۆ ئەم نامەیه بەجی
نەهێشتوێ هێچ کاریکی بچووک و گەورە مەگەر ژماردویدی و نووسراون بەتەواوی .

﴿ و وجدوا ماعملوا حاضرا و لا يظلم ربك أحدا ﴾ و ه تاوانباران دهستان نه که وی
شتی کردویانه له چاک و له خراب به ناماده کراوی و له و نامه دایه، به هر جور
کردویانه و له چ لایه کردویانه و پهرووردگاری تو ستم له هیچ که سی ناکا به جور
شتی نوسراو بی نهی کردبی یا به تاوانی به کی تر سزای بدری یا له پاداشتی که
بگریته وه .

کاتی خواى مهز نباسى خراپه‌ى نه‌و که‌سانه‌ى کرد خويان هه‌له‌ کيشا به‌سامانه‌وه‌و
بيريان له‌ هه‌زاره‌ خوا په‌رسته‌کان نه‌کرده‌وه‌، نه‌يان ووت به‌پيغه‌مه‌ر ﴿﴾: ئيمه
ساماندار و بنه‌ماله‌ى به‌ريزين چۆن کۆ نه‌بينه‌وه‌ له‌گه‌ل ته‌م هه‌زار و بنه‌ماله‌ په‌ستانه‌، له‌م
تايه‌تانه‌ى دواييدا خوا نه‌فه‌رموى: وينه‌ى نه‌و که‌سانه‌ وه‌ك شه‌يتان وان خۆى به‌گه‌وره
دانه‌نا و کورنووشى بۆ ئاده‌م نه‌برد و نه‌يووت: من له‌ره‌گه‌زى پاك و نوراني‌م و ئاده‌م له‌
خاكي تاريك و پيسه‌، به‌و پۆنه‌وه‌ خوا فه‌رموى:

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا

لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ

أَفْتَحِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أُولِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ

يَتَّبِعُ الظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾ مَا أَشْهَدُكُمْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ وَلَا خَلَقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا

﴿٥١﴾ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ

فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ﴿٥٢﴾ وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ

النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٣﴾

﴿ و إذا قلنا للملائكة اسجدوا لآدم فسجدوا إلا إبليس كان من الجن ففسق عن أمر ربه ﴾
 وه تو بیری نهو کاته بکهر وه نیمه ووتمان به فریشته کان: نیوه سوژده بیهن بو نادهم
 بهریزه وه، دواپی فریشته کان هه مویان سوژده یان برد مه گهر نیلیس له جنوکه کان بو
 سوژده ی بو نادهم نه برد، دواپی له فهرمانی پهروه دگاری خوئی ده رچوبو. خوا جنوکه ی
 له ناگر دروست کردوه. به راستی نیمه برومان به بونی جنوکه کان هه یه و نه قلیش لای
 گونجاوه، دریژه ی چو نایه تیان خوا نه یزانی.

﴿ افتتحذونه و ذریته اولیاء من دونی ﴾ ثایا دواپی نیوه بو نیلیس و مناله کانی
 وه ربگرن به دوستی خو تان له جگه ی من و بچوکی نهوان بکدن و من نه په رستن، هه ندی
 له زانایان نه لین: مه به ست له (ذریه) نهو که سانهن دوا ی شهیتان بکهون نیتر منالی نهو
 بن یا ناده میزاد بن .

﴿وَهُمْ لَكُمْ غَدُوٌّ وَبُئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا﴾ وه شهیتان و مناله کانی دوژمنی ئیوهن خراپه گۆرینهوهی په‌رستی خوا به‌په‌رستی ئیلیل و مناله کانی بۆسته‌مکاران، له‌سته‌مکارانه‌ پیاو خراپان هه‌لبێژێرن بۆ پله‌یه‌ له‌ پله‌ کانی جیهان و رێژیان بده‌ن به‌سه‌ر پیاو چاکانا، دوژمنی خۆتان چۆن نه‌که‌ن به‌ په‌رس‌ترای خۆتان؟

﴿مَا أَشْهَدُكُمْ خَلْقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ﴾ وه من شهیتان و مناله کانی شه‌یتانم ناماده‌ نه‌کردوه و له‌وێ نه‌بوون ئاسمانه‌کان و زه‌وی و خۆیانم دروست کردوون و پرسم بێ نه‌کردوون و داوای یارمه‌تیم لێ نه‌کردوون، هه‌یج که‌سی ناگای له‌دروست کردنی خۆی نه‌بوه. که‌واته‌ چۆن په‌رستیان بۆ نه‌کرێ که‌ خاوه‌نی سود و زیان نه‌بن نه‌ بۆ خۆیان و نه‌ بۆ جگه‌ی خۆیان، جیگه‌ی سه‌رسوڕمانه‌ واز له‌په‌رستی خوا به‌یتری؟

﴿وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَصَدًا﴾ وه من نه‌و که‌سانه‌ی ئاده‌میزاد وه‌ر نه‌گیرن له‌ خوا په‌رستی وه‌رم نه‌گرتوون به‌ یاریده‌رو پشتیوان بۆ خۆم له‌ دروستکردن و په‌یدا کردنی هه‌یج شتی له‌ بونه‌وه‌ران هه‌تا گومان بیری هاوبه‌شی خوان له‌ په‌رستندا.

﴿وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ﴾ وه‌تۆ بیری نه‌و کاته‌ بکه‌ره‌وه‌ خوا نه‌فه‌رموێ به‌ بێ باوه‌ران. ئیوه‌ بانگی هاوبه‌شه‌کانی نه‌وتۆی من بکه‌ن گومانسان نه‌برد هاوبه‌شی من و بۆتان نه‌پاریته‌وه‌ و له‌ رۆژی داویدا و رزگارتان نه‌که‌ن له‌ سزا.

﴿فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم مَّوْبِئًا﴾ دوا‌یی بێ باوه‌ران بانگی بته‌کانیان نه‌که‌ن بێن به‌ فریایانه‌وه‌، دوا‌یی نه‌وان وه‌لامیان ناده‌نه‌وه‌ و ناگه‌نه‌ فریایان و ئیمه‌ گیراومانه‌ له‌نیوان بێ باوه‌ران و بته‌کانیان جیگه‌یه‌ بۆ له‌ناو‌بردن و سزادانیان به‌هاوبه‌شی له‌ ناگری دۆزه‌خدا و هه‌ریه‌که‌یان به‌خۆیا‌نه‌وه‌ خه‌ریکن و ناگایان له‌یه‌که‌ نیه‌.

﴿وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا﴾ وه‌بت په‌رستانی تاوانباران له‌ پاشه‌روژدا ته‌ماشای ناگری دۆزه‌خ نه‌که‌ن، دوا‌یی به‌راستی نه‌وان نه‌زانن که‌ نه‌که‌ونه‌ ناو نه‌و ناگه‌روه‌، چونکه‌ تاوانه‌ زۆر گه‌وره‌کانی خۆیان نه‌بین و ده‌ستیان نه‌که‌وتوه‌ جیگه‌یه‌ لایان بدا له‌و ناگره‌ هه‌روه‌که‌ نه‌یان توانیوه‌ خۆیان رزگار بکه‌ن له‌ مردن.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ
الْإِنْسَانُ أَكْثَرُ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا
إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ
الْأُولَىٰ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ
إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَمُجَدِّدِلِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ
لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُولًا ﴿٥٦﴾

﴿ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ﴾ وه به راستی نیمه روغان
کردوه ته وه چنه جاری بۆ ناده میزاد لهم قورنانه دا هه موو وینه و هه موو شتی پیوستیان پی
هه بی له ده ستور و یاسای ناین و هه و آل و به سه رهاتی گهلانی رابوردو، بۆ نمونه وینه ی
نهو دوو پیاهه له نایه تی (۲۳۲) دا باسی کرا لهم سورته دا، بۆ نه وه ی ناده میزاد ته می
خوار بن و میشکی خو یان بخه نه کار .

﴿ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرُ شَيْءٍ جَدَلًا ﴾ وه ناده میزاد زو رترین شتی که دوژمنایه تی
پروبوچ بکا به دروو به جو ری نابه سه نه . به تایه بی له باره ی زیندوو بونه وه ی مردوو ان .
﴿ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ ﴾ وه ریگه ناگری له
ناده میزاد که باوه ر به یتن کاتی چوبو بۆلایان شاره زایی که ری له و یته ی قورنان و داوای
لی خرشبوون بکه ن له پهروه ردگاری خو یان و کاتی په شیمان نه بنه وه له گونا هه کانیا ن .
﴿ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ الْأُولَىٰ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴾ مه گهر که بیته بۆلای ناده میزاد
ده ستوری له ناو بردنی گهلانی پیشو و به وینه ی گه لی نوح ولوت وعاد و سه مو د یابیته بۆ

لایان سزای روبەرو بەوینەی فیرەهون و تاقمەکی، دواپی ئەوکاتە باوەرهین و سودی ناگەینیی بەوان. یانی بی‌باوەران بیر لە باوەرهینان ناکەنەوه مەگەر بەکی لەو دووسزایانە تووشیان ببی ئەوکاتە بیر ئەکەنەوه .

﴿و مانرسل المرسلین إلا مبشرین و منذرین﴾ وە ئیمە رهوانە ناکەین پیغمهه‌ران مەگەر بۆئەوه‌ی موژده‌ بده‌ن به‌ باوه‌رداران به‌ به‌هشت و بی‌باوه‌ران بترسین به‌ ناگری دۆزه‌خ، ئیتر هیچ شتی تر به‌ده‌ست پیغمهه‌ران نیه‌ جگه‌ لەو راگەیانده‌ .

﴿و یجادل الذین کفروا بالباطل لیدحضوا به‌ الحق﴾ وە که‌سانیکی ئەوتۆ باوه‌ریان نه‌هیناوه‌ دۆژمنایه‌تی فهرموده‌ی خوا ئەکەن له‌باره‌ی زیندوو بونه‌وه‌ی مردوو و باوه‌ریان بیانوی پوچ دوا‌ی ئەوه‌ی خوا به‌ به‌لگه‌ی رون و نا‌شکرا باسی کردوو بۆ ئەوه‌ی پوچ بکه‌نەوه‌ ئە کاره‌ پوچه‌ به‌راستی فهرموده‌ی خوا له‌قورئانی پیرۆزدا .

﴿و اتخذوا آیاتی و ما‌ئذنبوا هزوا﴾ وە بی‌باوه‌ران نایه‌ته‌کانی من و شتی ئەوانی بی‌ نه‌ترسینری له‌ سزای خوا به‌ گالته‌ کردن و ه‌ریان گرتوه‌ ه‌ر که‌سی قورئانی خوینده‌وه‌و کاری بی‌ نه‌ کرد نه‌چیته‌ نیو ناگری دۆزه‌خ .

وَمَنْ

أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرِ بَيِّنَاتٍ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ
إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا

وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٥٧﴾ وَرَبُّكَ

الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ

الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَّنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْيلًا ﴿٥٨﴾

وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِم

مَوْعِدًا ﴿ ٥٩ ﴾

﴿ و من اظلم ممن ذكر بآيات ربه فأعرض عنها ﴾ و چ که سیکه ستمکار تره له کهسی نامۆزگاری بکری به نایه ته کانی قورنانی پهروه ردگاری خوئی بهو هموه ته می کردنانه وه، دواپی نهو کهسه روو وهرگیری لهو نایه تانه، بیر له کاره پهك خه ره کانی نه کاته وهو گالته یان پی بکا .

﴿ و نسي ما قدمت يداه ﴾ و له بیر ی چو بیته وه شتی به دهستی خوئی کردویه تی، له نه و پهری دوژمنایه تی و هه ولدانا بی بۆ شتی پرو پوچ و گالته بکا بهو شته ی پی ترسینراوه له سزای روژی دواپی و بیر له خوئی نه کاته وه .

﴿ إنا جعلنا على قلوبهم أكنة و في آذانهم وفرا ﴾ به راستی ئیمه گیراومانه به سه ر دلیانا په رده یه که سود له قورنان وهر نه گرن، چونکه خاوه نی نه قل نین و نایخنه کارو گیراومانه له گو یکه یان قورسای و که ری راستی نابیسن .

﴿ و إن تدعهم إلى الهدى فلن يهتدوا أبدا ﴾ و نه گه ر تو بانگی نهو بی باوه رانه بکه ی بۆ لای شاره زایی ئایینی خوا و باوه ره ینان به قورنان، دواپی راغومایی وهر ناگرن هه ر گیز، نه بی بزانی هه ر کهسی نامۆزگاری وهر نه گری وهك کهسی وایه گو یچه کی که ر بی .

﴿ و ربك الغفور ذو الرحمة لو يؤاخذهم لعجل لهم العذاب ﴾ و پهروه ردگاری تو لی بوردن ی زۆره خاوه نی به زه یی و میهره بانیه نه گه ر ویستی وایی سزای بی باوه ران بدا به هو ی شتی که وه کردویانه وله ناویان بیا به راستی به گورجی سزای نهوانی نه دا، به تاییه تی به ردۆ خسته وه ی پیغه مه ر و باوه ر نه کردن به قورنانی پیرو ز .

﴿ بل لهم موعد لن يجدوا من دونه موثلاً ﴾ به لکو خوا په له ناکا و بۆ سزادانی نهوان ماوه یه له جیهان و له روژی دوا پیدا دهستی نهوان ناکه وی لهو روژه دا په ناگایه بۆ رزگار بونی خو یان .

﴿و تلك القرى أهلكتهم لما ظلموا و جعلنا لمهلكهم موعدا﴾ و ئەو گوندانە باسیان کراوە ئیمە لە ناومان بردون کە باسیان بۆ تۆ کۆاوە کاتی سته میان لە خۆیان کرد و باوەریان بە پیغمه مەرەکانی خۆیان نه هیناو ده ستیان دا بۆه گونا ه کردن و ئیمە دیاریمان کردبو بۆ لە ناو بردنیان کاتیکی دیاری کراو، بۆ بت په رستانی مه که ش کاتی دیاری کراوە بۆ سزاندیان .

ئەگیر نه وه موسا پیغمه ر ووتاری ئەدا لە ناو به نو ئیسرا ئیلیدا زۆر کاریگەر نه بی، دوا ی لی بونه وه ی له و ووتاره پیاوی له وانه به موسا ئەلی: ئایا تۆ نه زانی به که سی له خۆت زاناتر بی، موسا ئەلی نه . به و بۆ نه وه بۆ سه رزه نشتی کردنی موسا خوا س روشی نارد بۆ لای موسا: به راستی من به نده یه کم هه یه له (مجمع البحرين) له و جیگه دا دوو روبار کۆنه بنه وه له سه ر که ناری ئەو روباره به ردیک له ویدا یه، ئەو به نده ی منه له تۆ زاناتره . موسا فه رموی: ئە ی په روه ردگار: من به چ جوړی ئەو به نده ی تۆ یه م ده ست نه که وی؟ خوا فه رموی: ماسیه له گه ل خۆت هه لگره و بیخه ره ناو زه میله که ته وه، له هه ر جیگه یه ئەو ماسیه زیندو بو یه وه و تۆ له بیرت چو بو ئەو به نده ی منه له و جیگه یه دا یه، دوا یی موسا ماسیه کی نایه ناو زه میله که ی و به ره و (مجمع البحرين) که و تنه ری به هاو ریه تی یوشه عی کوری نون و خوشکه زا و قوتابی جیگه داری موسا بو له پاش خۆی، به یوشه عی ووت: هه ر کاتی ئەم ماسیه خۆی فره دا یه ناو روباره وه ناگادرم بکه له پاشا خۆی و هاو ریکه ی رویشتن هه تا گه یشتنه لای ئەو به رده موسا و یوشه ع وه نه وزی گرتنی و خه ویان پیدا که وت، به ویستی خوا هه ندی ناو که و ته سه ر له شی ئەو ماسیه و که و ته جو له و بازی دا یه ناو ناو وریگه ی خۆی گرته به ر و رویشتن به ناو ناو دا و چوه ناو روباری که له ویدا بو .

یوشه ع له نیوان خه و و بیداریدا بوو ئەو ماسیه ی بینی به و جوړه، کاتی بیدار بو یه وه له بیر ی چو بو وه موسا ناگاد ر بکا و موسایش له بیر ی نه بو و پرسیاری لی بکا، هه ر له و روژه دا که و تنه ریگه هه تا روژی دوا یی سه ر له به یانی به و رویشتنه زۆر ماندو بون. موسا

بە هاوریکی خۆی ووت: خواردەمەنی بەیانی بیهێنە ئەوێ راستی بیت لەم روشتەدا زۆر ماندوو بوین بە جۆری ماندوێتی وaman بە خۆمانەوه نەدیوه، کاتی یوشەع نیازی کرد خواردەمەنی نامادە بکا بیری کەوتەوه ماسیە کە چوہ نیو روبارەوه. بە موسای ووت: تۆ ئەزانی کاتی لای بەردە کە بوین و پشومان دابو من لە بیرم چوێوه هەوالی ئەو ماسیە بە تۆ بدەم و شەیتان لە بیری بردمەوه. بە راستی ئەو ماسیە بە جۆریکی سەرسورینەر خۆی فرەدایە نیو روبارەوهو ریگە ی خۆی گرت بە نیویدا. موسا ووتی: ئاواتی ئیمە چونی ئەو ماسیە بە بۆ نیو ئاو، هەلسە با بگەرینەوه بە شوینی خۆماناو ریگەمان لی تیک نەچی هەتا نەچینەوه بۆ لای ئەو بەردەو ئەو جیگە، بۆ روون کردنەوهی ئەو رووداوە خوا ی مەزن ئەفەرموی:

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتْنِهِ لَا أُبْرَحُ حَتَّى
أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦١﴾ فَلَمَّا بَلَغَا
مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦٢﴾
فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتْنِهِ إِنَّا غَدَاءٌ نَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا
هَذَا نَصَبًا ﴿٦٣﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ
الْحُوتَ وَمَا أَنَسَنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ
فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٤﴾ قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ فَأَرْتَدَّا عَلَىٰ آثَارِهِمَا
قَصَصًا ﴿٦٥﴾

﴿إِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتَاهِ لَا أَبْرَحُ حَتَّى أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ صُقْبًا﴾ تۆ بیری ئەو کاتە بکەرەو موسا ووتی بە ھاوڕیکەى خۆى و قوتابىە کەى کە ناوى پۆشەى کورى نونە و جیگەنشینی موسایە دواى خۆى بۆ بەنو ئیسرائیلیە کان و خوشکەزای موسا بو زانیاری لە موسا وەر گرتبو: واز نایەرم و ئەروم بە بەردەوامى هەتا ئەگەمە (مجمەعولبەحرەین) و ئەو جیگەىە خوا بۆى دیاری کردووم و بەلینی پیداووم بگەمە لای پیاویکی زانای خوا پەرست لەسەر کەناری روباریکەلای بەردیکا، هەندى پرسیاری لی کەم و زانیاری لی وەرگرم، یا ئەروم بە ریگەىەدا ماوہىەکی زۆر هەتا شۆینی ئەو پیاوہ چاکەى تیدابى، ئیت بە ئەوپەرى توشى نازار بىم .

زانایان بیر و بۆچونیان لە دیاری کردنى ئەو موسایەدا و ئەو ھاوڕی موسایەدا جیاوازه: هەندیکیان لایان وایە ئەو موسایە کورى میشای کورى یوسفى کورى یەعقوبە و کۆن ترە لە موسای کورى عیمرانى خواہنى تەورات و ئەو روداوہى بەسەر هاتوہ. بەلام ئەوہى جیگەى بروای بیگومانى زۆربەى زانایان بى ئەو مەسایە کورى عیمرانى خواہنى تەوراتە و ھاوڕیکەى بریتىە لە یوشەى باسکراو .

﴿فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا﴾ دواى کاتى گەیشتنە جیگەى کۆبونەوہى ئەو دوو دەریایە خوا بۆى دیاری کردوون کە لەلای ئەو بەردە بو موسا و یوشەع ماسیە کەیان لە بیرچوہوہ و فەرامۆشیان کرد. با ئەوہیش بزاین لەو شۆینەدا دوو دەریا ئەگەنە یەکترى و دەریایەك پىك دینن، وەك لەمەوپاش باسى ئەکەین .

﴿فَاتَّخَذَ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا﴾ دواى ئەو ماسیە لە نیو روبارەکەدا ریگەىەکی بۆ خۆى وەرگرت و رویشت بەرەو دەریا بە گۆیرەى سروشتى خۆى .

زۆربەى زانایان لایان وایە: ئەو دوو دەریایە بریتین لە (دەریای سې ناوہند و دەریای کەنداوى فارس) هەندى تر ئەلین: (دەریای سې ناوہند و دریای سورە) ئەو دوو بیر و بۆچونە زۆر دوورن لە راستى هەرچەندە زۆربەى زانایان فەرمویانە، چونکە هیچ یەکی لەو دوو دەریایانە ناگەن بەیەکترى و کۆ بنەوہ لەیەك جیگەدا. هەندى تر لەزانایان

نه لېن: نومېد و بډوځونمان وايه نهو دوو دهريايه بریتي بن له دهريای نوردون و دريای مهيت که تیکه لاوی يهک نه بن و يهک دهريا پیک دين، نهو بیرو بډوځونه لای ههندی له زانایان په سنده. نهو هی شایانی باس بی وا چاکه هه والهی زانیاری لای خوا بکری، نهو ه گرنګی نهو دوو دهريايه هه ن، په یوه نندی به بنچینه ی باوهره وه نیه با خو منی بډو ماندوو نه که یڼ .

﴿ فلما جاوزا قال لفتاه آتينا غدا عينا لقد لقينا من سفرنا هذا نصبا ﴾ دوايي کاتي موسا و يوشه ع لهو جيگه يه تپه رين دوو دهرياکه ی تيدا کږ نه بوه وه موسا به يوشه عی ووت: خو ارده مدي به يانیه که مان بهينه بيخوين به راستی نیمه له م روښتنه مانا تووشی نازار و ماندو بون بووین لهو کاته دا هه لساین لای به رده که و پشوماندا بو هه رگيز ماندو بونی وامان به خو مانه وه نه دیوه، لهو کاته دا يوشه ع بیري که و ته وه که ماسیه که ی خو ی فریدا بوه ناو دهرياکه وه .

﴿ قال أرأيت إذ أوتينا إلى الصخرة فأنى نسيت الحوت و ما أنسانيه إلا الشيطان أن أذكره ﴾ يوشه عده ستی کرد به بیانو هینانه وه ووتی به موسا: نایا تو نه زانی و ناگاداری کاتي نیمه گه یشتنه لای به رده که ی سه رچاوه ی ناوه کان و پشوماندا، دوايي من له بیرم چویه وه که به تو بلیم: نهو ماسیه خو ی فره دایه نیو دهرياکه وه له بیري نه برده وه نهو روداوت بډو بگیری مه وه مه گهر شه يتان له بیري برده وه دواي لی بوردن نه که م .

﴿ و اتخذ سبيله في البحر عجبا ﴾ وه ماسیه که ریگه ی خو ی گرت له نیو روباره که دا و روښت به جيگه یه کی سه سورینه ر چونکه به زه وی ووشکا روښت هه تا گه یشته ناو روباره که .

﴿ قال ذلك ما كنا نبغ فارتدا على آثارهما قصصا ﴾ موسا ووتی: کارو کرده وه ی نهو ماسیه شتيکه نیمه دواي نه که ین و به شوینیا نه گهرین و نهو روداوه نیشانه ی سه رکه و تنمانه دوايي به ره و دواوه گه رانه وه بهو ریگه یه دا هاتبون گفتو گوی نهو شتانه یان نه کرد بډی هاتوون و به شوینیا نه گهرین . روښتن و ناگاداری خو یانایان نه کرد نه وه که ریگه یان لی تیک به چیت هه تا گه یشتنه وه لای به رده که .

فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ
عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِمَّا لَدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَّبِعُكَ
عَلَىٰ أَن تُعَلِّمَنِي مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ﴿٦٦﴾ قَالَ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ
مَعِيَ صَبْرًا ﴿٦٧﴾ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ﴿٦٨﴾ قَالَ
سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴿٦٩﴾ قَالَ
فَإِن أَتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا

﴿ ٧٠ ﴾

﴿ فوجد عبدا من عبادنا و آتیناه رحمة من عندنا ﴾ دواپی موسا و یوشع بهندهیه له
بهنده کانی نیمه یان دەست کهوت و توشیان بو به توشیه وه و نیمه بهو بهندهیه ی خو مانمان
به خشیوو میهره بانی و زانیاری نیر بههر جوړی بوی نهو زانیاریه به سروش بی یا
به جگه ی سروش مه بهسته که ناگورری .

زانایان بیر و بوچونیان له باره ی نهو بهندهیه وه جیاوازه: نایا نهو بهندهیه نیستا زیندوه و
نامری ههتا روژی دواپی. خاوهنی نامه ی بوخاری و موسلیم و جگه ی نهوانیش بلاویان
کردوه ته وه و نهلین: زیندوو نیه و مردوه، ههندی له زانایان لایان وایه بلاو کردنه وه ی
زیندویه تی خزر له شهیتانه وهیه به نیو مروڤدا، تا قمی تر نهلین: زیندوه و نه مردوه. به لام
واچاکه نیمه لهو کاره بی دهنگین، چونکه نه له قورئاندا ونه له فهرموده ی پیغمهر
به لگه ی بیگومان دەست ناکه وی بو هیچ یه کیکیان و پدیوهندی به بنچینه ی باوره وه نیه.
نه وه ی مه بهستبی بو نیمه پیویسته برومان بهو رووداوه هه بی. به گویره ی بیستن له

زۆربهی کەسەوه زۆر جارێان لە کاتی تەنگ و چەلەمەدا توشیان بوو بە تووشی کەسیکەوه لەو تەنگانەیە رزگاری کردوون یا شارەزایی رێگەی راستی کردوون بەبی ئەوێ بزانن چ کەسیکە؟ لەوانەیە ئەو کەسە فریشتەیە بی خوای مەزن یارمەتی بەندەکانی خۆی ئەدا بەهەر جوۆری بی و هەموو شتی هەر خوا ئەیانزانی .

هەر وەها زانیان بیر و بۆچوونیان جیاوازه بۆ ناوی ئەو بەندەیه نایا ناوی خۆی و باوکی چیە؟ ئادەمیزادە یا فریشتەیه؟ پیغمەرە یا دۆستیکی خوایه؟ ئەوێ جیگەی بروای هەندی لە زانیان بی: ناوی بلیای کوری مەلکانە و نازناوی خزەرە و ئادەمیزادە و دۆستی خوایه و پیغمەر نیه، لە بارە ی نازناوی ئەو بەندەیه بە خەز یانی بە زمانی عەرەبی سەوز، بیرو بۆچونی زۆر درێژیان هەیه، تەماشای تەفسیری خازین بکەن بۆ زانیان .

﴿و علمناه من لدنا علما﴾ وە ئیمە لەلایەن خۆمانەوه هەندی زانیاری نەینی خۆمانمان فیری ئەو بەندەیهی خۆمانە کردبوو لە نادیری لای ئادەمیزاد. موسا کەبۆی دەرکەوت ئەو پیاوێ ئەو بەندەیهیە خوا باسی فەرموێ ئەو کەسە زۆر زاناترە لەو چوێ لای و سلاوی کرد، ئەو پیاوێ ووتی: لای ئیوێ سلاو باوێ؟ تۆ چ کەسیکی؟ موسا ووتی: من موسام. پیاوێ کە فەرموێ موسای بەنو ئیسرائیل؟ موسا فەرموێ بەلی، چ کەسی هەوالی منی داوێ بەتۆ کە من موسام؟ پیاوێ کە ووتی: ئەو کەسەیه هەوالی منیشی بە تۆ داوێ خوای گەورەیه. موسا ووتی: ئەوێ راستی بی پەرورەدگاری من منی رەاونە ی لای تۆ کردوێ، بۆ ئەوێ فیری منی بکە ی هەندی لە نادیری و ئەو زانیاریانە ی خوا فیری تۆی کردوێ، هەتا بیکەم بە شارەزایی خۆم لە ژبانی رۆژانەما. خوا فەرموێ :

﴿قال له موسى هل أتبعك على ان تعلمني مما علمت رشدا﴾ موسا ووتی بەو پیاوێ: نایا من دوا ی تۆ بکەوم لەبەر ئەوێ تۆ فیری من بکە ی هەندی لەو زانیاریە شارەزانەییانە فیری تۆ کراوێ یاریدە ی من بەدە ی بۆ پیکانی شتی راست.

﴿قال إنك لن تستطيع معي صبرا﴾ پیاوێ کە ووتی: بەراستی تۆ توانای ئەوێ نای ی ئارام بگری لە گەل من، موسا ووتی: بۆچی؟ بەندە کە ی خوا ووتی: تۆ فروستادە ی خوای

بۆ فه رماندان به و شتانه ی نه بیرین و دیارین و من شتی وا فیر کراوم به گویره ی روواله ت
خراپن لای تو و شایانی نه وه نین تو بی دهنگ بی له وان .

﴿ و کیف تبصر علی مالم تحط به خبرا ﴾ وه تو چۆن توانای نه وه ت ههیه ئارام
بگری له سه ر شتی تو ئاگات له نه جامی نه و شته نه بی به ناگادار بو نیکی ته وار، چونکه تو
شتی وا نه بینی له منه وه به روواله ت ناره وایه وجیگه ی سه رسورمانه، تو به گویره ی
پیوستی خۆت ره خنه له من نه گری له سه ر نه و شتانه لای تو قه ده غه ن. به لام پاشه روژ
نه نجامیکی ره و او چاکی ههیه .

﴿ قال ستجدونی إن شاء الله صابرا ولا أعصى لك أمرا ﴾ موسا ووتی: تو له مه وودوا
منت ده ست نه کهوی به ئارام گر نه گهر خوا ناره زووی هه بی من بی فه رمانی تو نا کهم له
هیچ کاریکا .

﴿ قال فان أتبعتني فلا تسألني عن شيء حتى أحدث لك منه ذكرا ﴾ پیاوه که ی به نده ی
خوا ووتی: دوا بی نه گهر تو دو وای من نه کهوی دوا بی تو پر سیاری هیچ شتی له من مه که
لای تو نه بینری له منه وه چاکی یا خراپ هه تا من باسی نه و شته بۆ تو روون نه که مه وه .

فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقَهَا
لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴿٧١﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ
لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٢﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا
تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ﴿٧٣﴾ فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ
قَالَ أَقَتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ﴿٧٤﴾

﴿٧٥﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكَ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٥﴾ قَالَ إِن
 سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَ هَٰذَا فَلَا تُصَحِّحْنِي ۖ قَدْ بَلَغْتَ مِن لَّدُنِّي عُذْرًا
 ﴿٧٦﴾ فَأَنْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلُهَا فَأَبَوْا
 أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ
 قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٧٧﴾ قَالَ هَٰذَا فِرَاقُ بَيْنِي
 وَبَيْنِكَ ۚ سَأُنَبِّئُكَ بِمَا أَوْيَلَٰ مَالَهُ تَسْتَطِيعَ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٨﴾ أَمَّا
 السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا
 وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَّلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٧٩﴾ وَأَمَّا الْغُلَامُ
 فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا
 ﴿٨٠﴾ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا
 ﴿٨١﴾ وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ
 تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا
 أَشَدَّهُمَا وَيُخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۖ وَمَا فَعَلْتُمْ
 عَنْ أَمْرِ ذَٰلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٢﴾

﴿فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذْ رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا﴾ دواى موسا و ئەو بەندەى خواىە روشتن بەرەو کەنارى دەریایە کا بۆ ئەوێ کەشتیەکیان دەست بکەوێ سواری ببن، دواى ماوێە کەشتیە کە دەرکوت و داواى سواربونیان لە کەشتیەوانە کە کرد و ئەویش لەبەرئەوێ بە پیاو چاک هاتنە بەر چاوی بەخۆراى سواری کردن بە تاییەتی خزریان ئەناسی .

لیرەدا باسی یوشەع نەکراوە نایا گەرایەوێ یا لە گەلیان روشت؟ ئەوێ لە دارژاندنی ئەو باسەوێ دەرئەکەوێ یوشەع لە گەل موسا و خزردا نەرۆشتوێ . بەلام بۆ چ جیگەییە روشت باسی نەکراوە . هەندى لە زانایان ئەلین: لە گەلیان روشتوێ .

هەر وەها روشتن کاتی سواری کەشتیە کە بوون و شەپۆلی ئاو پەری سەند خزر بەبی ناگای دانیشتوانی کەشتیە کە تەوڕیکی هەلگرت و تەختەییەکی کەشتیە کە کون کرد بە جوۆری ئاو بیتە ئاو دانیشتوانی ئاو کەشتیە کە بجنکین، دواى موسا لەو کارە بەگوێرەى رووالەت ترسا و بە کاریکی نارەوای دانا .

﴿قَالَ أَخَرَقْتُهَا لِتَفْرُقَ أَهْلُهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا﴾ موسا ووتی: نایا تۆ بۆ ئەو کەشتیە کون کرد، بۆ ئەوێ دانیشتوانی ئەو کەشتیە بجنکین بە هۆی ئەو کارەى تۆ بە ئاوی ئەم دەریایە بەراستی تۆ شتیکی زۆر خراپت کردوێ و زۆر دل تەزینە، موسا بە بەرگی بەری خۆی کونەکەى گرت .

﴿قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ خزر فەرموى: نایا من بە تۆم نەووت: بەراستی تۆ توانای ئەوەت نیە لە گەل مندا بروی و ئارام بگۆی، موسا داواى لی بودرنی لی کرد .

﴿قَالَ لَا تَأْخُذْ بَمَا نَسِيتَ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عَسَا﴾ موسا فەرموى: تۆ لۆمەى من مەکە بەهۆی شتی من لەبیرم چوێوێ و سزای من مەدەو مەبخرە سەر من سەختی و نازار لەبەر ئەم کارەى من کردم .

﴿فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذْ لَقِيا غُلَامًا فَقَتَلَهُ﴾ دواى موسا و ئەو زانایە روشتن هەتا گەشتن بە کۆری دواى ئەو زانایە کورە کەمەى کوشت . خواوەنى تەفسیری حوسەینی لە تەفسیرە کەى خۆیا بەزمانی فارسی ئەلی: ئەو کورە ئاوی (خوش) بو، رومەت جوان و بالا بەرز و شوخ و شەنگ و بی کەوتو، ئاوی باوکی کورە کە (کماردویی) دایکی ئاوی (شاهویی)، ئیتر ئەو زانایە بەهەر شیوێە ئەو کورەى کوشت و بە چ شتی کوشتی و ئەو کورە خەریکی چ شتی بو، یاری ئە کرد یا نە؟ لەو کاتەدا بی باوەر بوێ یا نە؟ گرنگ نیە . ئەوێ شایستەیی ئیمە باوەرمان بەو رووداوە هەید، خواى مەزن باسی نەفەرموێ ، و اچاکە ئیمە هەوالەى زانیاری خواى بکەین .

﴿قال أقتلت نفسا زكية بغير نفس لقد جئت شيئا نكرا﴾ موسا فەرموی: ئایا تۆ بۆ ئەو کەسە پاك و بی تاوانەت کوشت بەبی ئەوەی کەسیکی کوشتی. بەراستی تۆ بەکاریکی ناپەسەند و خراپەووە هاتووی .

﴿قال ألم أقل لك إنك لن تستطيع معي صبرا﴾ زاناکە ووتی: ئایا من بە تۆم نەووت بەراستی تۆ توانای ئەوەت نیه لەگەڵ من بروی و ئارام بگری و هیچ شتی نەلی .

﴿قال إن سألتك عن شيء بعدها فلا تصاحبني لقد بلغت مني عدرا﴾ موسا ووتی: ئەگەر من لە دواى ئەم جاره پرسبارى هەر شتیکم لی کردی، دواى هاوریتی من مەکە. بەراستی تۆ گەشتوی بەبیانوی خۆت بۆ جوی بونەووی تۆ لە منو بۆ لەمەوپاش بەلگەم بە دەست نامینی .

﴿فانطلقا حتى أتيا أهل قرية استطعما أهلها فأبوا أن يضيغوهما﴾ دواى موسا و خزر رویشن هەتا چوئە لای دانیشتوانی گوندی داواى خواریەمەنیان کرد لە دانیشتوانی ئەو گوندە زۆریان برسیو، دواى دانیشتوانی ئەو گوندە وازیان لە میوانداری ئەوان هینا چونکە زۆر رژد و بەرچاو برسیوون .

زانایان لە دیاری کردنی ئەو شارە بیر و بۆچونیان جیاوازه ، ئەوەی شایستەى ئەو رووداوە بیت ئەو گوندە (فاسرییە) پێشەوا جەعفەری سادیق لایەنی ئەو بۆچوئە ئەگری . ﴿فوجدا جدارا يريد أن ينقض فأقامه﴾ دواى موسا و خزر چوئە دەرەووی گوندە کە سەر لەبەیانى ئەو رۆژە دیواریکیان دەست کەوت و تەماشایان کرد ئەیه و یست بروخی، دواى خزر دیوارەکەى چاک کردەووە و هەلی ساندەووە .

﴿قال لو شئت لأتخذت عليه أجرا﴾ موسا فەرموی بەخزر: دانیشتوانی ئەو گوندە تاقمی بوون ئیمە داواى خواریەمەنیان لی کردن میوانداریان لی نەکردین تۆ چۆن ئەو دیوارەیان بۆ چاک ئەکەیتەووە، ئەگەر تۆ ئارەزوۆت بکرایە تۆ کریت لەسەر چاک کردنەووی ئەو دیوارە وەرەگرت، خواریەمەنیان بەو کرێیە ئەکری و پێویستی ترمان بی جی بەجی ئەکرد .

﴿ قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَنِي وَ يَبْنِي ﴾ خزر فرموی: نه م کاته کاتی جوئ بونه وهی من و تویه له نیوان یه کا. دواپی هدر له نیسته وه تو به ریگه دا نه رویت و منیش به ریگه یه تردا نه روم، دواپی هه ولدان به سوودی نهو کارانه منکردم و تو پرسپارت له من کردنیان کرد. ﴿ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِيعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴾ له مه وداو من هه وال نه دهم به تو به مانای شتی تو توانای نارام گرنت نه بوه له سه ری و ناگاداری نه نجامه کانت بو نه که م .

﴿ أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ ﴾ به لام که شتیه که که شتی چه ند هه ژاریکی باوه ردار بون کاریان نه کرد بهو که شتیه بو به خپو کردنی خویان و خپزانیان لهو روباره دا به نرخیکی که م .

﴿ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَ كَانَ ورَّوَاهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴾ دواپی من ویستم که نهو که شتیه عهیب دار بکه م به هوئ نهو کونه وهو له پیشیان وهه پاشایه هه یه هه مو که شتیکی چاک و بی عهیب داگیر نه کا به زور و ناروهوا، من نهو کاره م کرد هه تا نهو که شتیه داگیر نه که ن .

﴿ وَ أَمَّا الْفُلَانُ فَكَانَ أَبُوهُ مُؤْمِنِينَ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهَقَهَا طُفْيَانًا وَ كَفَرًا ﴾ وه نهو کوره ی من کو شتم باوک و دایکی باوه ردارن و نیمه ترساین که نهو کوره دایک و باوکی خوی ناچار بکاو دایان بپوشی به لادان له خوا به رستی و بی باوه رپان بکا و سوپاسی چاکه ی خوا نه که ن و ریگه ی خرابی نهو بگرن به هوئ خوشه ویستی نهو کوره وه. به گویره ی فرمانی خوا نهو کاره م کرد و کو شتم .

﴿ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ وَ أَقْرَبَ رَحْمًا ﴾ دواپی ویستمان به روه ردگاری باوک و دایکی نهو کوره بیه خشی به وان کوریکی لهو چاکتر لهو کوره پاکتر بی لهو نریکتری لهو کوره خوشه ویستر و خاوه ن به زه یی تر بی بو نه وان .

﴿ أَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتَمِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَ كَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَ كَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا ﴾ وه به لام نهو دیواره دیواری دوو کوری بی باوک و دایک بوو لهو شاره دا له ژیر دیواره که وه گه نجینه یه کی زیرپان هه یه نه گهر نهو دیواره بروخایه دانیشنوان پاره کانیان نه برد و له کیسیان نه چوو نهو دوو کوره باوکیان پیاوچاک و باوه ردار بوه .

﴿ فأراد ربك أن يبلغا أشدهما ويستخرجا كنزهما رحمة من ربك ﴾ دواپی پروه ردگاری تو ویستی نه و دوو کوره بگه نه کاتی بالغون و نه قل و شاره زایی پیدای بکه نه و گه نجینه که ی خوین دهر بهین له بهر نه و بهو خوا به میهره بانی و به زه یی پروه ردگاری خوین نه و کاره یان له گهل بکا .

﴿ و ما فعلت عن امری ذلک تأویل مالم تستطیع علیه صبرا ﴾ وه من نه و کارانه م نه کردوه به بیرو بچوونی خومه وه به فره مانی خوا من نه و کارانه م کردوه، نه و سی وه لامانه ی من وه لامی تو م پی دایه وه ماناو نه نجامی شتی بون تو توانای نارام گرتست له سه ریان نه بهو .

ناگاداریه له باره ی زیندوویی خزر یا مردنی: زانای بهرز شیخ موحه مده ی کوری سه یده دهر ویش مه شهر به حوتی نه لیراتی له نامه ی خو یا (أستی مطالب) لاپهره (۲۲۹ - ۲۳۰) نه فره موی: { دوستانی خواو پیاو چاکان زیندوویی خزر به شتیکی بروا پیکراوی نازانن و به لگه ی راستی له سه ر نیه، نه و فره موده یه نه دریته پال پیغه مهر ﴿ زه عیغه، ئینو حه بهر و سه خاوی نه لین: نه و فره موده یه مونکهره، ههروه ها ویندوو بونه وه ی ئیلیاسیش راست نیه و پوچه گوا یا هه مو سالی له کاتی حه جدا له گهل خزر کو نه بیته وه. به کورتی هه مو نه و هه والانه دهر باره ی زیندوویی خزره وه هاتوون راست نین }

نه و نایه ته نه مانه مان فیر نه کهن: چهند کاری هه ن به روواله ت چاکن و له ژیره وه سزادراو و سه ختن و هو ی دهر چونن له ده ستوری خوا، وایش نه یی به گویره ی روواله ت هه ندی کار خراپن. به لام له نه نینیدا چاکن و نه نجامه کانیا ن سود به خشن، نه وه ی جیگه ی شایسته بی نیمه له هه مو کاتیکدا خوراگر بین و بیرو بچوونی خومانی تیدا یه کار نه یه رین هه تا پاشه روژی نه و کاره مان بو دهر نه کهوی. پیاوی خوا وه ن نه قل به گویره ی ده ستوری ئیسلام کاریکی خراپ نه کا بو نه وه ی کاریکی زورتر خراپتر رونه داو به ره وایش نه ژمیری، زور جارن دیومانه نه یی مروقی نه ندامیکی خوی بیری بو مانه وه ی

نه نادمه کانی تری، زور جار ان دیومانه بنه ماله یه کی خوا په رست و خاوه ن سوود به هژی
منالیکیه وه بی ئابرو نه بن و ناموسیان نه رووشی. که واته پیویسته له سه ر باوک و دایک و
کار به دهستان واز له منالو خیزانی خویان نه هینن له بهر پاراستنی ریز پاکي خویان
و چاکه ی بنه ماله که یان .

به یاریده ی خوا کوتایی به مانا کردنی جزمی پازده ههم هات

روژی سی شه مه (۱۴۲۰ هـ) (۲۴) ی مانگی زیلقه عده ریکه وتی ۲۹ / ۲ / ۲۰۰۰

خوا یاریده رمان بی بۆ ههمو کاری

به ناوی خوی به خشندهی میهره بان. درودی بی پایان له سهر پیشه وای بونه وهران و یارو یاهوران و خیزان و پدیره وانی. له جزمی پازده نایه تی (۸۵) سوره تی نه لیسرا دا رون کرایه وه که عهره به کان به هاندانی جوه کان پرسپاریان له پیغمهر کرد له باره ی گیانه وه (الروح) لهم سوره ته دا و له نایه تی (۱۳) هه تا نایه تی (۲۲) پرسپاریان لی کرد دهر باره ی دانیشترانی نه شکوه ت، خوا فدرمانی دا به پیغمهر ﴿ ﷺ ﴾ و له امه کانیان دایه وه. لهم نایه تانه ی دوایشدا پرسپاری لی نه که ن له باره ی (ذولقهر نه ینه وه) وهك خوا نه فهر موی :

وَيَسْأَلُونَكَ

عَنِ ذِي الْقُرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَاثِنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾ فَأَنْبَعِ سَبَبًا

﴿٨٥﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ

وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَذَا الْقُرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ

فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نَعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ

فِيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نَكِرًا ﴿٨٧﴾ وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ

الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٨﴾ ثُمَّ أَنْبَعِ سَبَبًا ﴿٨٩﴾ حَتَّىٰ

إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ

دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾ كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾

﴿وَيْسَأُكَلِّمُكَ عَنْ ذِي الْقُرْتَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ وه بێ باوەڕانی قورەیش
پرسیار ئەکەن لە تۆ بە هاندانی جوهر کان لە ذولقەرنەین کە ئەو کەسە زۆر بەی ئاوەدانی
سەردەمی خۆی خستە ژێر دەسەلاتی خۆی. تۆ بێ: من ئەخوێتمەوه بەسەر ئێوەدا لە
بارە ی ئەو مەزۆقەوه باس کردنی هەندێ لە کارەکانی .

زانایان و میژوو نوسان بیرو بۆچونیان جیاوازه لە بارە ی ذولقەرنەین: چ کەسیکە، ئایا
فریشتە یە یا ئادەمیزادە پیغمەرە یا بەندە یە کی چاکی خوا پەرستە؟ بۆچی ناوبراوه بە
ذولقەرنەین؟ ذولقەرنەین ناوی ئەسکەندەرە، ئادەمیزادە وه فریشتە نیە. هەندێ لە
زانایان ئەلین: پیغمەرە، هەندێ تر یان لایان وایە پیغمەر نیە و گومان لە پیاو چاکی
ئەودا نیە و ئەو بۆچونە فەرمودە ی زۆری زانایانە، ناوی براوه بە ذولقەرنەین
لەبەرئەوه ی باوک و دایکی بەرێژ بوون، هەندێ لایان وایە لەبەرئەوه یە خۆرنشین و
خۆرەلاتی داگیر کردو، چەندین بیرو بۆچونی زۆر تر هەن. خۆای مەزن و پیغمەر لەو
بارە یەوه هیچ شتیکی لە بارە ی ذولقەرنەینەوه رۆن نە کردووەتەوه .

ئێبنو قوتەیبە ی دینەوه ی لە نامە ی (ئەلەعاریف لاپەرە ٢٥) ئەفەر موی ذولقەرنەین
ناوی ئەو (ئەسکەندەر و سە) دانیشتوی ئەسکەندەر یە بو، خەوێکی بینی وای زانی نزیك
بووەتەوه لە خۆرەوه و بەجۆری دەستی گرتبوو بە دوو شاخە ی خۆردا، بۆیە ناوبراوه بە
ذولقەرنەین) بەلام قورئانی پیرو ز نرخی نەداوه بەباس کردن و ناوێشانی کەسانی
را بردوو، و اچاکە ئێمە خۆمان خەریک نەکەین بە شتی کەوه سودی هەردوو جیهانی تێدا
نەبی. ئەوه ی شایانی باسی چەند کەسی پرسیاریان لە پیغمەر کردووە لەو پیاوه پی
ووتراوه ذولقەرنەین، دوا ی خۆای مەزن وەلامە کە ی فیری پیغمەر کردو، بەم جۆرە ی
کە خوا ئەفەر موی:

﴿إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَ آتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا﴾ وه ئێمە گێرا بومان بۆ
ذولقەرنەین هێز و فەرمانرەوایی لە زەویدا هێزکی و امان پی بەخشیو بتوانی هاوچۆ بکا
بەناو شارەکانی زەویدا بەهەر جۆری تارەزۆی بکرا دیە و سەرئەکەوت لە جەنگدا و

ییلانی لی ئەنە کراو رینگە لی ئەنە گیراو، ئیمە بەئەومان بەخشیبوو بۆمان ئامادە کردبو شتیکی ئەوتۆ بیگەیهنی بەجیگەیه بیهوی بۆی برۆا، لەش ساغی وشارەزایی ودارایی و چەکی جەنگ و سەربازی زۆر و پسپۆری بۆ سەرکەوتن بەسەر دوژمنانی خۆیا دابومانی. ناوەرۆکی ئەو ئایەتە بۆمان پون ئەکاتەووە هەر چەندە خوا یاریدە ی بەندە ی خۆیەتی. بەلام پیوستیە بۆ هەموو کاری پێشەکی ھۆیەکانی سەرکەوتن ئامادەبکری ھەتا دوژمن بترسی و ھەرگیز خۆی مەزن بەرەوای دانانی بەبی ھۆی سەرکەوتن لە کارو کردەووەدا بەلاماری دوژمن بدری لە جیھاندا .

﴿فَاتَّبِعْ سَبِيًّا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ﴾ دوایی ذولقەرنەین دوای ئەو ھۆو رینگەیه کەوت خوا بۆی ئامادە کردبوو خستیە کار بۆ جی بەجی کردنی ھەمو کارە چاکەکان کەوتە بیر کردنەووە بۆ دوژنەووەی رینگە ی سەرکەوتن ھەتا گەیشتە جیگەیه بە چاو ئەبیرنا خۆرئاوا ئەبی و چوہ ناو شارەکانی خۆرئاوا کە ئەوپەری ئاوەدانی زەویە لای خۆرئاوا .

﴿وَجَدَهَا تُغْرِبُ فِي عَيْنِ حَمِئَةٍ﴾ ذولقەرنەین بینی و دەستی کەوت خۆرئاوا ئەبی لەنیوان قورپکی رەش و گەرم و لە نیو دەریایە لە دەریاکانا، زانای بەرز مەراغی ئەلی: دەریای ئەتلەنتیە. بەلام خوا ئەیزانی چ دەریایە کە .

﴿وَ وَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا﴾ وە ذولقەرنەین لای ئەو سەرچاوہیە تاقمی ئادەمیزادی دەست کەوت. زانایان ئەلین تاقمی بوون بت پەرست کەل و پەل و بەرگیان پستی گیانداران بو، خواردەمەنیان لەو شتانە پەیدا ئەکرد زاویان ئەکردن لەناو ئاو و شکانیدا ویتە ی ماسی و جگە ی ماسی .

﴿قُلْنَا يَا ذَا الْقُرْنَيْنِ إِنَّمَا أَنْتَ مُعَذِّبٌ﴾ ئیمە ووتمان ئە ی ذولقەرنەین: تۆ یا سزای ئەو تاقمە بدە ی بە کوشتن ئەگەر باوەرپان نەھیتاو دەستیان دایە جەنگ کردن و ستەمیان لە خۆیان کرد بەبۆنە ی مانەوہیان لەسەر بت پەرستی .

﴿وَ إِنَّمَا أَنْتَ مُعَذِّبٌ فِيهِمْ حَسُنَا﴾ یا تۆ لەوان بیورە و شارەزای یاسای خوا پەرستیان بکە و چاکەیان لە گەل بکە و مەیان کوژە ئەگەر جەنگیان لە گەل نە کردی، ئەتوانی

به ندیان بکه‌ی هه‌تا باوهر به‌یتن. نه‌بی بزانی چاکه کردن له‌گدل بی باوهرانا دروسته نه‌گهر جندگیان نه‌کرد و که‌سیان ناواره نه‌کرد، نه‌گهر ناواره کرابن پیوسته به‌رگری له خو‌مان بکه‌ین .

﴿ قَالَ أَمَّا مَنْ أَظْلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ﴾ ذولقهرنه‌ین ووتی: به‌لام که‌سی له‌و تا‌قمه سته‌می له‌خوی کرد و بی باوهربو، دوا‌بی سزای نه‌و که‌سه نه‌ده‌ین به‌ کوشتن نه‌گهر باوهری نه‌هینا و به‌رده‌وام بوو له‌سهر بت په‌رستی. فه‌رمان نه‌ده‌ین به‌و سزایه له‌ جیهاندا . ﴿ ثُمَّ يَرْدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا ﴾ له‌ پاشا نه‌گیرپته‌وه بو‌ لای په‌روه‌ردگاری خوی له‌پاشه‌روژدا، دوا‌بی په‌روه‌ردگار سزای نه‌دا به‌سزایه‌کی سه‌خت ونا‌ه‌موار و گران .

﴿ وَ أَمَّا مَنْ آمَنَ وَ عَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ وَ سَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴾ وه به‌لام که‌سی باوهری هینابوو کرده‌وه‌ی چاکی کردبوو، دوا‌بی بو‌ نه‌و که‌سه هه‌یه پاداشتیکی چاک له‌ جیهاندا و له‌پاشه‌روژدا و نیمه به‌و که‌سه نه‌لین: له‌و شته‌دا نیمه فه‌رمانی بی نه‌ده‌ین به‌ ئاسان و به‌شتی گران نه‌بی له‌سهری نه‌و شته. نه‌وانه‌ی باسکران یاسای نیمه‌یه و خوا خستویه‌تیه دل‌مه‌وه .

﴿ ثُمَّ أَتَّبِعْ سَبَبًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ ﴾ له‌ پاشا ذولقهرنه‌ین جاری تری دووهم دووای هو‌یه‌کی تر که‌وت و که‌وته ریگه بو‌ جی به‌جی کردنی کاریکی تری چاک به‌ره‌و خو‌ر‌ه‌ل‌ات هه‌تا کاتی گه‌شته جیگه‌یه خوری لی هه‌ل‌ته‌هات له‌ لای زووروی ناوهدانی له زه‌ویدا .

﴿ وَ جَدَّهَا تُطْلَعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ تَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ﴾ ذولقهرنه‌ین یینی و ده‌ستی که‌وت خو‌ر هه‌لدی له‌سهر تا‌قمی له‌ ناده‌میزاد نیمه نه‌مان گیرابو بو‌ نه‌و تا‌قمه شتی بکه‌ویته نیوان نه‌وان و خو‌ر و بیانباریزی له‌گهرما و خو‌ر له‌به‌رگ و له‌ خانو وشتی تر، په‌نایان نه‌برد دوا‌ی هه‌ل‌هاتنی خو‌ر بو‌ لای نه‌شکه‌وته‌کان وچال و چو‌لی دو‌ل و شیوه‌کانی زه‌وی، شه‌وی نه‌هاته ده‌روه بو‌ کارکردن و په‌یداکردنی هو‌ی ژبانی خو‌یان به‌ پی‌چه‌وانه‌ی کاری ناده‌میزادی تره .

خوای مه زن رونی نه کرده ته وه که ذولقهر نه نین چ شتیکی له گهل نهو تاقمه کرد: نایا چاکه ی له گهل کرد نه گویره ی باوه ره ینان به خوا و به گویره ی بی باوه ریان، یا وازی لی ینان که به رده و امین له سهر نهو زیانه ی له سهری بوون، به تایه تی له سهر نهو بی شارسه تانیه ته ی خو ینان، بویه هه و اله ی زانیاری خوای نه که ین. به لام خواهه نی ته فسیری به یزاوی له ته فسیره که ی خو یا نه فهر موی: نهو کاره ی له گهل دانیشته وانی خو رئاوای کرد هه به و جو ره ی له گهل نه م تاقمه ی خو ره له تی کرد، خو ینی سه ره به ست کرد له باوه ره ینان و باوه ره نه یناندا .

﴿كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خَيْرًا﴾ هه به و جو ره ی باسکرا له به رزی پله ی ذولقهر نه نین و فراوانی ده سه له تی له خو رئاوادا و نهو کاره ی کردی له گهل دانیشته وانیدا هه مان کاریشی کرد له گهل دانیشته وانی خو ره له لاتا و به راستی نیمه به خشو مان زانیاری به که شیوا ی نهو کارانه بی به هو ی شتی درابو به و له سه رباز و که ره سه و تفاقی جهنگ و هویه کانی پاشایه تی .

بو زانین: دانیشته وانی خو ره له لات به وینه ی زینه وه رانی کیواندا نه زیان، هه ندی له زانایان نه لئین: شاره کانایان که وتوه ته سه ره که ناری خو ره له تی نه فهریقا .

ثُمَّ أَنْبَعِ
سَبَّأًا ﴿٩٢﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا
لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾ قَالُوا يَنْذِ الْأَقْرَبِينَ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ
مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ
سَدًّا ﴿٩٤﴾ قَالَ مَا مَكْنِيَ فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ
وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾ وَأَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ

قَالَ أَنْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا
 ﴿٩٦﴾ فَمَا اسْتَطَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَعُوا لَهُ نَقْبًا ﴿٩٧﴾
 قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دُكَّاءً وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي
 حَقًّا ﴿٩٨﴾ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ
 فَجِئْتَنَّهُمْ جُمُعًا ﴿٩٩﴾

﴿ ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ ﴾ له پاشا ذولقهر نه دین دواى هویه ک و
 رینگه‌ی سیهم کهوت بۆ لای شوتینکی تر جگه‌ی خورناوا و خوره‌لآت له باشوره وه
 بهروه باکوور هه‌تا گه‌یشته نبوان دوو کپو که‌له‌پشتی نهو دوو کپوانه وه هۆزه‌کانی یاجوج
 و ماجوج کردبویان به نیشتمان بۆ خویان .

به جورینکی دیاری کراو نهو دووو هۆزه چ که‌سین و له‌شیان چۆنه و نیشتمانیان چ
 جینگه‌یه‌که؟ زانایان بیر و بۆ چونیان جیاوازه، هه‌ندیکیان نه‌لین: زر کورته بالا و هه‌ندی
 تریان لایان وایه زۆر بالایان به‌رزه و زۆر شتی تریش له باره‌ی شیوازانه‌وه. زۆر لهو
 شیوازانه له‌گه‌ل نه‌قلدا گونجاو نیه. به‌لام نه‌وه‌ی جینگه‌ی بپروا بی نه‌مه‌یه: نه‌وانه دوو
 هۆزن له ناده‌میزاد، نه‌قل لاوازو هه‌رچی و په‌رچین و سه‌مه‌کارن. یاجوج بریتین له
 ته‌هره‌کان، ماجوج بریتین له مه‌غولیه‌کان، له بنچینه‌دا کورێ یه‌ک باوکن ناوی (تورک)
 بوه. هه‌ندی زانایان لایان وایه دانیشتی رۆژناوای سنووری (چینن) هه‌ندی تریان
 نه‌لین: دانیشتی باکووری رۆژه‌لاتی دانیشتی کۆزی سه‌رده‌می ذولقهر نه‌ین. زۆر
 جارن په‌لاماری دراوسیه‌کانی خویان نه‌دهن و تالانیان نه‌کردن. جینگیز خان و هولاکو و
 تیمور له‌نگ له‌وانن و لهو دوو هۆزه‌ن. به‌بیری من و اچاکه هه‌واله‌ی زانیاری خویان
 بکه‌ین.

﴿ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴾ ذولقهرنهین بینی و دهستی کهوت لهبهردهم نهو دوو کیوهدا تاقمی ههن نریک نهبوو له هیج گفتوگریه بگهن و جگهی زمانی خویان هیج زمانی تریان نه نه زانی. به ماندو بونیکی زور جگهی خویان له زمانی نهوان بگهن .

﴿ قَالُوا يَا ذَا الْقُرْتَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَاجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ ﴾ بههوی کهسیکهوه زمانی نهوان وزمانی نهمانی نه زانی نهو تاقمه ووتیان: نهی ذولقهرنهین: بهراستی هوزهکانی یاجوج وماجوج خراپهی زور بلاو نه که نهوه له زهوی و نیشتمانی ئیمهدا تالان وجهردهیی و کوشتن بهی نه ندازه، نهو نه زورن وهك کوله بلاو نه نهوه، تهر و ووشك نایه لن و نه یخن و نه یهین له گهل خویان .

﴿ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴾ دواپی نهو تاقمه به ذولقهرنهینیان ووت: نایا ئیمه کور بکهینهوهو بیگیرن بو تو کری له دارایی خومان له سهر نهوهی که تو دروست بکهی ریگری و بیگری له نیوان نهو دوو هوزه رهوشتیان جا نهوهرانهیه بیته هوی پهلامارنه دانیان بو سهر ئیمه. زانیان بو دیاری کردنی شوینی نهو ریگره و نهو سده بیر و بوچونیان جیاوازه. زانای بهناوبانگی میسری ماموستا (مهراغی) نهی گیرپتهوه له گزفاری (المقتطف) له سالی (۱۹۸۸) زاینی نهو ریگره ذولقهرنهین کهوتوته پشت دهریای (جهیون) له پاریزگاری (بهلخدا) و ئیستا ناو نهبری به (باب الحديد) = دهرگای پولایین، له نریک شاری (تورموزهوه). زانای نهلمانی (سیلد برجر) و میژوو زانی نهسپانی (کلا فیحو) له گهشته کهیدا سالی (۱۴۰۳) زاینی، ههردوو زاناکان پشت گیری نهو بیر و بوچونهی مهراغیان کردوه.. له میژووی زور کونهوه هندی له زانیان ووتویانه: نهو ریگره نه کهوئه نهرمینیا و نازهر بایجانهوه، میژوونوسی بهریژ ماموستا (تهبهری) نهلی: پیایو ریشتهو بو لای نهو ریگره که له لای دهریای (خه زهره) و وای باس کردوه که جیگهیه کی بهرزه له پشتیهوه چال و چول و دولیک و شوینیکی قول ههیه .

لهو بیر و بوچونه جیاوازه وه بۆمان دهر کهوت به جوریکی رون جیگهی نهو ریگره به جوری دیاری نه کراوه جیگهی متمانه بیت. کهواته نه وهی پیوسته بو نیمه نه مهیه: برومان به دروستکردنی نهو سده هه بی، جیگهی دیاری بو کراوی هه واله ی زانیاری خوای بکهین .

﴿ قَالَ مَا مَكَّنِي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ ﴾ زولقهرنهین ووتی: شتیکی نه و تو پروره دگاری من دهسته لاتی منی به سهردا پهیدا کردوه و به خشویه به من چاکتره لهو شته ی خوا به خشویه به ئیوه و ئیوه خوۆتان زۆرتی پیوستیتان به دارایی خوۆتان ههیه و بو خوۆتانی سهرق بکهن، دواپی ئیوه یارمه تی من بدهن به کریکار و به که ره سه ی خانوو دروست کردن، من به خوۆتانی نهو ریگره تان بو دروست نه کهم. کهواته نه نداز یاره کان تاماده بکهن بو من بو دروست کردنی نهو سده .

﴿ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَ بَيْنَهُمْ رُدْمًا ﴾ من دروست نه کهم و نه گیرم له نیوان ئیوه و نهو دوو هۆزه دروندانه دا ریگریکی زۆر سهخت سه دی ریگه بگری له وان و نه توانن بیته نه دیوی لای ئیوه .

﴿ أَتُونِي زَبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّى إِذَا سَاوَى بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ ﴾ ئیوه به خشن به من پارچه ی زۆر ناسن و بیان خه نه سهر یه که به یه کسان ی هه تا کاتی ریک نه بن له نیوان هه ردوو لای کیوه کان و له خواره وه بو سهر پر نه بن له پارچه ی ناسن، دواپی سوته مه نی بهین و ناگری تی به ربه دن و فودانیان بو دابنن، دواپی نهو کاره تان بو ساز نه کهم، نه وانیش داواکانی زولقهرنه بیان جی به جی کرد .

﴿ قَالَ انْفُخُوا حَتَّى إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ أَتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا ﴾ زولقهرنهین به نه نداز یارو کریکاره کانی ووت: ئیوه فو بکهن به کوره کان و به ناگره که دا هه تا کاتی نهو ناشتانه و نه وچاله وه که ناگریان لیدی و نه توینه وه، لهو کاته وه که ناگری لی هات زولقهرنهین ووتی: ئیوه بو منی بهین مس و ناسن و پۆلای تو اوه من نه پیریم به سهر نه م لاو لای دیواره کانی، بو نه وه ی برۆن به ناو بو شایی پارچه ناسنه کاندای و نه لکین به یه کدا و بو شایی تیدا نامینی، به وینه ی کیویکی لی دی .

﴿ فَمَا اسْتَطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقِيًا ﴾ دوایی نهو دوو هوز هتوانای نهو هیان نامیتی که سهری نهو ریگر و سهده بکهون له بهرزی و لوسی نهو دیواره و توانای کون کردنی دیواره که یان نابی له بهر رهقی نهو دیواره .

﴿ قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي ﴾ زولقهر نهین ووتی: دوای دروست کردنی نهو ریگره: دروست کردنه که ی چاکه یه که له لایه ن پهره ردگاری منهوه بهتهنها که قهده غهی هاتی نهو دوو هوز خوین مزه و کاول که رانه نه کا له هاتیان بو نهو دیوی نهو ریگره و ناتوان تالان و خراپه بکهن .

﴿ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴾ دوایی هدر کاتی نریک بویهوه نهو کاته ی نهو تو یاجوج و ماجوج بینه دهروه له پستی نهو ریگرهوه بو نهو دیو خوا ناماده ی نه کا هوی روخانی و نه مانی و بهلینی خوا راسته و گومانی تیدا نیه، کاتی روخان و نه مانی نهو ریگره خوا رونی نه کرده تهوه .

زانایان بیریان جیاوازه بو کاتی هاتی نهو بهلینه ی خوی مه زن: زاناو ماموستای مدراخی له تهفسیره کانی خوینا نهلین: نهو کاته روی داوه بههاتی جینگیز خان و نهوه کانی، نهوه بو ناوه دانی و شاره کانی نهو سهده مهیان روخان وزور به ی زوری دانیشترانی نهو شارانه یان کوشت هدر له چینهوه هه تا شام، به جور ی میژو شتی وای بهخویهوه نه دیوه .

خواهنی تهفسیری (مجمع البیان) ته بهرسی لای وایه کاتی هاتی نهو بهلینه دوای کوشتی ده جال نه بی، پیشهوا رازی تهلی له رژی دوایدا نه بی، نهو بو چونه ی پیشهوا رازی نه چینه دلهوه به گویره ی نهوه ی خوی مه زن نه فدرموی:

﴿ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ ﴾ وه ئیمه نه گیرین هندی له یاجوج ماجوج برؤن بهناو یه کا بهوینه ی شه پوی ناو له زوریدا لهو رژه دا ریگره که نه شکی و دینه درهوه له پستی سهده کهوه. به راستی ئیمه نه زانین که یاجوج و ماجوج بلاو، نه بهوه بهزه ویدا دوای روخانی ریگره که و خراپه به کار نه هین له گهل ناده میزاد. هندی له

زانیان نه لکین نهو رۆزی دواپی بونه وهران هه ندیکیان نه چن به ناو هه ندی ترپانا به ناده میژاد و به جنۆکه یانه وه به سهر گهردانی دین و نه رۆن .

﴿ وَ نُفِخْ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ﴾ وه لهو رۆژهدا فو نه کری به سوردای بۆ جینگهی راوهستان زیندوو نه کری نه وه، دواپی ئیمه بونه وهران کۆ نه کهینه وه بۆ پرسپارو وه لام به کۆکردنه وهیه کی وا هیچ کهسی به جی نامینی، ههمویان پاداشت و تۆله ی خویان وه نه گرن .

بۆ زانین: سور به گوێره ی فهرموده ی پیغه مهر ﴿ ﴿ ﴾ بریتیه له که له شاخی به ونه ی سهرپاز بانگیان نه کری بۆ کۆبونه وه ی دهشتی مه شق کردن. وه که چهند جاری باسکرا: مدرج نیه دیاری کردنی جینگهی نهو رینگره و سهرچاوه یه نیه بۆ دیاری کردنی و ئیمه پرومان به بونی ههیه ههمو شتی ههر خوا نه یزانی .

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ عَرْضًا ﴿١٥٠﴾

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ

سَمْعًا ﴿١٥١﴾ أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِن دُونِي

أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِّلْكَافِرِينَ نَرُؤُهُمْ ﴿١٥٢﴾ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُم بِالْأَخْسَرِينَ

أَعْمَالًا ﴿١٥٣﴾ الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ

يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٥٤﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ

فَحِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزَنًا ﴿١٥٥﴾ ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ

جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوءًا ﴿١٥٦﴾

﴿ وَ عَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا ﴾ وه نیمه دۆزهخ ده رنه خهین و رای نه نوین له رۆژی دوایدا به ده ر خستییکی وا چاویان بی بکهوی به رله وهی بخرنه ناو دۆزهخ بو نه وهی باشر بر سترین .

﴿ الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرَى وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ﴾ بی باوه ریکی نه وتۆن چاویان له ژیر په رده دایه له یادی من وله قورنای نیمه هه تا ته ماشای بکه ن و خویان به وینه کویر نه گرن و توانای بیستی فرموده ی میان نیه و خویان که نه کهن له ناستی نه و شانیه ی پیغمه ر نه بخرنده وه به سه ریا نا هه ر له به رنه وهی پیغمه ریا ن خوش نه نه ویست .

﴿ اَلْحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا اَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُوْنِي اَوْلِيَاءَ ﴾ نایا دواپی که سانیکی نه وتۆ باوه ریا ن نه هینا وه گومانیا ن بر دوه که به نده کانی من وه ر بگرن به دوست و په ر ستر وای خویان له جگه ی نیمه به وینه ی عیسا وعوزه ی ر فرشته کان نه گه نه فریا یان وانه زان نیمه سزایان ناده ی ن ؟

﴿ اِنَّا اَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزْلًا ﴾ به راستی نیمه ناماده مان کرده دۆزهخ بو بی باوه ریا ن به شتی ناماده نه کری بو میوان، دۆزهخ شایسته ی کاری بی باوه رانه و میوانداری نه وانی بی بکری، بیگومان نه و شته ی پیش که شیا ن نه کری ناوی گهرم و خوا دره مه نی تال و بونی زور ناخوشه .

﴿ قُلْ هَلْ اُنَبِّئُكُمْ بِالْاَخْسَرِیْنَ اَعْمَالًا الَّذِیْنَ ضَلَّ سَبِیْلُهُمْ فِي الْحَیَاةِ الدُّنْیَا ﴾ تو بلی: نایا من هه و ال به نیوه بدهم نه و که سانه ی زیانو مه نرینی هه موو که سن له باره ی کرده وه کانیانه وه، که سانیکی نه وتۆن و ونون له وان نه و کۆشش و ماندوبونه یان کردویان له ژیا نی جیهانیانا، له بهر بی نه قلی خویان هیچ شوینه واریکی کرده وه ی چاکیان نه ماوه و له کیسی خویانیان داوه .

﴿وَهُمْ يَجْسَمُونَ أَنَّهُمْ يَحْسِنُونَ صُنْعًا﴾ وە ئەو کەسانە ئەوەندە بێ ئەقلن گومان ئەبەن کە ئەوان بەراستی کردەوی چاک ئەکەن و وائەزانن پاداشت وەرئەگرن لەسەر کردەوەکانیان. نەزانن و کردەوی خرابی خۆیان بە چاک دائەنا، خوای مەزن بەم جوهری خواریوە باسیان ئەکا و ئەفەرموی:

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ﴾ ئەو تاقمانە کەسانێکی ئەوتۆن باوەریان بەئایەتە ڕونەکانی قورئانی پەروردگاری خۆیان و بەخزمەت گەیشتنی پەرورەدەکەری خۆیان نەبۆە لە ڕۆژی دوایدا کە زیندوو ئەکرێنەو و لەبەردەم خوادا پرسیاری کردەوەکانیان لی ئەکری.

﴿فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا تُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَنًا﴾ دواپی پوچ بوەتەو و پاداشتی کردەوەکانیان بە هۆی بی باوەری خۆیانەو، دواپی هیچ نرخ و کێشانهیه بۆ ئەو کەسانە بەرپاناکەن لە ڕۆژی دوایدا و نرخ بۆ هیچ کاری دانانری ئەگەل بێ باوەریدا، ئیمە رسوا و بی نرخیان ئەکەن لەو ڕۆژەدا.

﴿ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِمَا كَفَرُوا﴾ ئەو پوچ بونەوی پاداشتی کردەوەکانیان و پەستی و خواری رێزیان بەهۆی شتیکەو بو باوەریان پێی نەهێنابو لە زیندو بونەو و بە خزمەتگەیشتنی خوا.

﴿وَ اتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوا﴾ وە بەهۆی ئەوەشەو بوو ئایەتەکانی نامە ی من و گفتوگۆی پیغمەرەکانی منیان بە گالتە وەرئەگرت سەرباری ئەوەش باوەریان پێ ئەئەکردن.

ئەو ئایەتەکانی پێشو و امان پێشان ئەدەن: کە بەراستی نرخ ی مرووف بە بیرو بۆچونی خۆی و بەبیر و بۆچونی دانیشتوان بەراورد ناکری. بەلکو نرخ ی مرووف بە پەیرەوی کردنی قورئان و پیغمەران و بەراستی و بەدادپەرورەری و خۆبەخت کردنی گیان و بەبەخشینی دارایی بەراورد ئەکری.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١١٧﴾ خَلِيدِينَ

فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حَوْلًا ﴿١١٨﴾ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لَكُمْتُ رَبِّي

لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ نَنْفِدَ كُمْتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿١١٩﴾ قُلْ

إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَن كَانَ يَرْجُوا

لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١٢٠﴾

﴿ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴾ بدرستی که سانیکی نه تو باو هریان هیناوه به نامه کانی خوا و پیغمده کانی و کرده وه چاکه کانیان کرده بۆ نه و که سانه هدی به ندین میوه ی باخ و بیستانه کانی به هشتی بالا و به رزی به رین جیگه به بۆ میوانداری نه وان، میوه ی نه و به هشتانه کهس نه ی دیوه و، به دلی هیچ که سیکا نه هاتوه، فیرده وس جیگه به کی به رز ویر له دار ودره خته وه مو جزره میوه به یکی تیدایه، ناماده کراوه بۆ میوانداری باو هرداران .

﴿ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حَوْلًا ﴾ نه و که سانه به رده وامن له و به هشتانه دا، داوای ده رچوون له و به هشتانه دا ناکن، چونکه چاکریان له و جیگه ده ست ناکه وی و به ته مای شتی تر نین.

﴿ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لَكُمْتُ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ نَنْفِدَ كُمْتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴾ بلی: نه گهر ناوی هه مو و ده ریا و زه ریای سه ر زه وی مورکه بی بی بۆ نوینی فه رموده کانی خوا ی په روه ردگاری من. به راستی کو تایی به ناوی زه ریا کان دی و هه موویان نامین بهر له وه ی فه رموده کانی په روه ردگاری من کو تایی بی بی زۆر ناشکرایه فه رموده کانی خوا ناژمیرین .

﴿و لو جئنا بمثلہ مددا﴾ وە باوە کو ئیمە وینە ئاوی ئەو زەریایانە بهین و بیخەینە سەر هەمو زەریاکانی سەر زەوی بۆ یارمەتی دانی نوسینی فەرمودەکانی خوا. بەراستی زانیاری پەرورەدگاری من ئەوەندە زۆر ئاوی زەریاکانی زەوی ئەوەندە تریش بخەینە سەریان کۆتایی پێ دی و فەرمودەکانی خوا هەر ماون و بی کۆتاین .

﴿قل إنما أنا بشر مثلكم یوحی إلی إنما إلهکم إله واحد﴾ تۆ بلی: بەراستی من نەدەمیزادیکم وینە ئیو، دواى ئەوێ رون بویەو فەرمودەکانی خواى مەزن زۆرن و زانیاری خوا بی کۆتاییە. ئەبى بزانی زانیاری من زۆر کەمە و جیاوازی نە لە گەل ئیو دا جگەى ئەمە نەبى بەراستی خوا سەروش ئەنیری بۆ لای من کە خواى ئیو یە و، هاوبەشی نە لە پەرستندا، ئەو شتەى نابینرین من نایانزانم و لە خۆمەو هێچ شتی نالیم، ئەوێ بیزانم خوا پیم ئەفەرموی. کەواتە منیش یەکیکم بە وینەى ئیو .

﴿فمن كان یرجو لقاء ربہ فلیعمل عملاً صالحاً ولا یشرك بعبادہ ربہ أحدا﴾ دواى هەر کەسێ بە ئومیدی ئەو یە بەخزمەتی پەرورەدگاری خۆی بگا لە روژی دوایدا و پاداشتی بداتەو، دواى با ئەو کەسە کردەوێ چاک بکا و هێچ کەسێ نە کا بەهاوبەشی پەرورەدگاری خۆی بۆ پەرستن .

﴿سوره تی مهریم﴾

له مه ککه هاتوته خواره وه، هندی له زانیان نه لئین: جگه له نایه ته کانی (۵۸-۷۱)
که له مه دینه هاتوته خواره وه. ژماره ی نایه ته کانی (۹۸) نایه تن.

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

(به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
كَهَيَعَصَّ ① ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكِرًا ②
إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ③ قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ
مِنِّي وَأَشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ
شَقِيًّا ④ وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ
أَمْرَاتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ⑤ يَرِثُنِي وَيَرِثُ
مِنْ عَالِي يَعْصُونَ وَأُجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ⑥

﴿كهيمص﴾ نهو پيښ پيتانه لهو پيتانه که قورنایان لی پیک هاتوه، هر بهو پیتانه
عهره به کان هونراوه په خشان خورنایان پی نارایش نه دا، بی باوه ران و زوربه ی که سانی
تری زمان پاراو خاوه نی توانا بوون نامه ی خورنایان بهو پیتانه دانه رپژن. به لام نه یانترانی و
په کیان که وت له دارژاندنی وینه ی سی نایه تی کورت له قورنانه هاتوه خواره وه

ته فسیری زمان کوی

بوسه موحه مد (د. خ) نه گهر نهو قورئانه دانراوى مروف بوايه نه يان توانى ويته دابئين،
خوای مه زننهو پیتانه ی باس کردووه بو نه وه ی په کیان بخا بهو پیتانه ی سهره وه، له
سوره تى نه لبه قهره و سوره ته کانی تر دا باسیان کراوه. هه ندی له زانایان نه لئین: نهو پیتانه ی
ناوی خوای گهره ن، هه ندی تریان لایان وایه ناوی قورئانن، چه ندین مانای تریان بومانای
نهو پیتانه باس کردووه.

﴿ذُكِرَ رَبُّكَ عَبْدَهُ ذَكْرًا﴾ نهو شته ی نهو تو نه خو پتر ته وه به سهر تو دا باسی
میه ره بانی و چاکه ی په روه رد گاری تویه له گهل بهنده ی خو ی که زه که ریایه، زه که ریایه له
بنه ماله ی هارونی برای موسایه که هه ردو و کیان کوری عیمرانن و نه چنه سهر (لاوی)
کوری یه عقوب کوری یسحاق کوری نیراهیم، ژنی زه که ریایه خوشکی مه ریهمی دایکی
عیسایه، چاودیری که رو پی سپیرو ی په روه ده که ری مه ریهم بووه. به کورتی:
تو یادی به سهرهاتی زه که ریایه بکه ره وه و بزانه به چ جوړی خوا ریژی گرتووه. بیژراوه
زه که ریایه دارتاش بووه.

﴿إِذْ نَادَى رَبُّهُ نَدَاءً خَفِيًّا﴾ چاکه ی له گهل کرد کاتیک پارایه وه له په روه رد گاری
خو ی به پارانه وه به کی سوک و نه پنی له نیوان خوای مه زن و خو یا پی نه وه ی که س گوی
لئین. پارانه وه له خوای مه زن به نه پنی و به ناشکرا یه کسانه لای خوای گهره وه. به لام
به نه پنی کزولای و خوشکاندنای زورتری تیدایه، شهرمیشی نه کرد که خو ی ته مه نی زور بی
و ژنه که شی نه زو کبی که سی تر پی بزانی.

﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي﴾ زه که ریایه ووتی له پارانه وه کهیدا: نه ی
په روه رد گاری من: به راستی من نیسک و له شی من لاواز بووه، بویه فه رموی:
(نیسکی من)، چونکه له کاتی پر نه بونا نیسکی ناده میزاد له هه موو نه دنامه کانی تری
به پیتر تره که پیریشو له هه مو ی لاواز تره.

﴿وَاشْتَغَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا﴾ وه مو ی سهری من له بهر پیری شه وقی داوه ته وه و سپی
هه لگه راوه به ویتنه ی روناکی ناگر. زه که ریایه ته مه نی زور بوو خوای مه زن منالی پی
نه به خشپو، پارایه وه و هاواری خو ی برد بولای خوا که لاوازو پیرو پی خوشبو خوا
منالیکى بداتی.

﴿وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا﴾ و همن له مهو بهر نا نومید نه بووم به هوئی پارانده وه
 له تو، نهی پهروه ردگاری من، داوای هدر شتیکم له تو کردیی پیت به خشیوم داوا له تو
 نه کهم نیستایش نا نومیدم مه که لهم کاتی پیرمه دا و نزا کهم وهر بگره. بویه ووتی: ﴿وانی
 خفت الموالی من ورائی وکانت امرائی عاقراً﴾ و همن بهراستی ترساوم له ناموزاو
 خزمه کانی ترم که له مهو دوا له دوای من نه به کار به دهستی دانیشتون و کاروباری
 یاسایی و ثانی نه بن بهر پویه له دژی فهرمانی تو ههلسن و خراپه بلا و بکه نه وه له زه ویداو
 ژنه که یشم نه زو که و منالی نابی و ته منی زوره به گویره ی سروشت ناگونجی منالی بیی.
 ﴿فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا يَرِثُنِي وَ يَرِثْ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ﴾ دوا یی تو به خشه به من
 له لایه ن خو ته وه کورئ فهرمانی تو بیابه پویه له دوا ی من و زانیاری له من وهر بگری و
 پیغمه به رایه تیش له خیزانی یه عقوب وهر بگری و شایسته ی نه وه یی سروشی بو به نیری.
 میراتی پیغمه به ران جگهی سامان و داراییه، زانیاری میراتی نه وانه .

﴿وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا﴾ وه تو نهی پهروه ردگاری من: نهو کوره ی نه یه خشی به من
 بیگوره به که سی تو له کردار و گفتوگوی رازیی. خوای مه زن پارانده وه که ی لی وهر گرتو
 کورپکی دایه و کردی به جیگهی ره زامه ندی خو ی. هه ندی له زانایان لایان وایه: نهو
 یه عقوبه یه عقوبی کوری نیسحاق نیه. به لکو مه به ست یه عقوبی برای عیمرانی باوکی
 مه ریدمه که نه بیته برای زه که ریاو به برای عیمرانی باوکی مه ریدم .

يٰۤاٰمَنُورُ

اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اَسْمُهُ يُوْحٰىيُ لَمْ نَجْعَلْ لَهٗ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا

﴿٧﴾ قَالَ رَبِّ اَنِّىٓ يَكُوْنُ لِىْ غُلَامٌ وَّكَانَتْ اَمْرًا۟ى

عَاقِرًا وَّقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ﴿٨﴾ قَالَ كَذٰلِكَ

قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىٰ هٰٓئِيْنَ وَّقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ

شَيْئًا ﴿١﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّي آيَةً قَالَ ءَايَتُكَ اَلَّا
تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ﴿٢﴾ فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ
مِنَ الْمِحْرَابِ فَاَوْحَىٰ اِلَيْهِمْ اَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿٣﴾

﴿يَا زَكَرِيَّا اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيٰى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا﴾ نهي زه كه ريا به راستي نيمه موزده نه دهين به تو به كورئ ناوى يه حيايه، نيمه غمانگير او به بو نهو كوره له مهو بهر هيچ كه سي هاوناوى نهو يي وينه ي نهويي. نهبي بزاني ريزدانان بو يه حيا له بهر نهو نيه هاوناوى نيه. بهلكو له بهر نهويه كه خوا سه بهر شتى ناوه كه ي كردووه و ناوى ناوه يه حيا. نهبي بزاني نهو موزده دانه به زه كه ريا به هوى فرشته كانه وه بووه .

﴿قَالَ رَبِّى اُنِى يَكُونُ لِىْ غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَاَتِىْ عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا﴾ زه كه ريا ووتى: نهى پهروه ردگارى من: چون من كورم نهبي و زنده كاشم نه زوكه و منالى نابي و پيره و چون جواني بو نه گه رپته وه و من گه يشتوم به كاتى همگه و نيسكه كانم و وشك بونه ته وه به و پته دره ختى رهق له بهر پيرى و ته مهنى زورم .

﴿قَالَ كَذٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىٰ هَيْنٍ﴾ خوا فه رموى: هر به و جوړه يه خوت نه يلى: پيرو لاوازي، پهروه ردگارى تو نه فه رموى: دروست كردنى كورئ له توى پيرو زنيكي نه زوك ناسانه له سهر من و گران نيه .

﴿وَقَدْ خَلَقْنَاكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا﴾ وه به راستي من توم دروست كردووه له پيش نه م كاته ي كه كورئ بو تو دروست بكه م و تو هيچ نه بوى به يي كه رهسته من توم هيتا وه به بوونه وه .

﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّي آيَةً﴾ زه كه ريا ووتى: نهى پهروه ردگارى من: تو دابني بو من نيشانه يه كي ناشكرا به لكه يي له سهر پارانه وه كه ي منت و هر گرتوه و بزاني له مه و دوا نهو كاره دپته دى .

﴿ قَالَ آيَتِكَ إِلَّا تُكَلِّمُ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ﴾ پهروه ردگار فره موی: نیشانه ی تو نهویه که تو توانای نهوت نایی گفتوگو بکه ی له گهل ناده می زاد سی شهو به یی نهوی تو لالی و که ریت توشیی و تندرستیت تهواوهو شتیکی و ا روت تی ناکا بیته هو ی نرمی نهقلی تو .

﴿ فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ ﴾ دوی روون بونهوی توانای خوا به به خشی نی کوری و نه توانی گفتوگوزیکا، هاته دهرهوه بولای خزم و تاقمه که ی خوی له جیگه ی نویزو په رسته وه، به وینه ی جاران هات و دهر گای مزگه وتی کردوه بو نویژ که ران، لای نویژ که ره کان شیوازی زه که ریا گورابو، ووتیان بو تو گفتوگوزیان له گه لا ناکه ی؟ .

﴿ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَجُولَ بَكْرَةَ وَعَسِيًّا ﴾ دواپی به دهستی خوی ناماژه ی کرد بولایان یا بهنوسین پیی راگه یانندن که نیوه نویژه کانتان بکه ن بو خوا به یانیان و نیواران و گفتوگو له من قه دهغه کراوه، پاکی خوا دهر برن له لایه ن خوتانه وهو بی فره مانی پهروه ردگار مه که ن .

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا خُذُوْا كِتٰبَ بَقْوَةٍ وَّءَاتَيْنٰهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ﴿١٢﴾
وَحٰنَا نَا مِّنْ لَّدُنَّا وَزَكٰوَةٌ وَّكَانَ تَقِيًّا ﴿١٣﴾ وَبَرًّا بِوٰلِدَيْهِ وَاَلَمْ
يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٤﴾ وَسَلٰمٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوْتُ
وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾

کاتی ماوهی له دایکونی به حیا کوتایی پی هات و له دایک بوو خوی مه زنه زیره کی و ووریایی و تیگه یشتی پی به خشی، هیرو توانای خسته ناو می شکی و پیی فره مو:
﴿ یا یحیی خذ الکتاب بقوة و آتیناه الحکم صبیاً ﴾ نه ی به حیا: تو نهو نامه یه که تهوراته وهری بگره و کاری پی بکه به هه مو توانای خوته وه به نیازی پاکه وه، به

دانیشتوانی رابگه یه نه به هوی بیری تیژی خۆنه وه به بیر کردنه وه له دهسه لاتی خوا
 فهرمانی پێداوی و ئیمه به خشیومانه فهрман و پێغه مبه رایه تی و زانیی تهورات و نهقلی
 تهواو له سالانی منالیداو کردمان به پێغه مهر هه ر به منالی، هه ر به و جوړه ی یه حیا مان
 به خشی به باوک و دایکی به پیری. نه گێر نه وه منالان به یه حیا یان ووت وه ره برۆین بو
 یاری کردن، دوا یی یه حیا ووتی: ئیمه بو یاری کردن دروست نه کراوین، ئیوه بین با
 برۆین بو نوێژ کردن.

﴿وَحَفَانًا مِّنْ لَّدُنَا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا﴾ وه ئیمه به خشیومانه به یه حیا له لایه ن
 خۆمانه وه میهره بانی و به زه یی هاته وه ی به بهنده کانی خواو پاکی له گونا هه ر پێزی
 تاییه تیمان دابویه و یه حیا فهрман بهرداری ئیمه بوو خۆی دور نه گرت له گونا هه کردن و
 له بین فهرمانی خوا.

﴿وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا﴾ وه به یه حیا مان به خشیو چا که کردن له گه ل
 باوک و دایکی خۆی و گوی رایه ل بین بو فه رمانیا ن و خۆی به گه وه ره دان نه نه ناو نازاری
 دایک و باوکی نه نه داو بین فه رمانی خوا ی نه نه کرد.

﴿وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُعْثَرُ حَيًّا﴾ وه پاراستن و یاریدانی خوا
 له سه ر یه حیا بین له رۆژیکا له دایک بو وه پاراستویه تی له شه ییتان و ناگاداری خوا ی
 له سه ر بین کاتی نه مرئ و سزای نه درئ و بیاریزی له سزای ناگر له و رۆژه دا
 هه لته سیته وه له گۆره که یدا به زیندوی.

نه گێر نه وه (هیردوس) فه رمان روایی فه له ستین بوو له سه ر ده می یه حیا دا دلی چوبه
 سه ر (هیرودیا) ی برا زای خۆی و زۆری بو په ریشانبو، نه و کچه زۆر جوان و بین کهوت
 و بوئه یویست بیخوازی و کچه که و دایکی زۆریان پێخو شبو. به لام یه حیا له دزی نه و
 کاره را وه ستابو، چونکه له نایینی نه واندا به فه رموده ی تهورات خواستی برازا قه ده غه بو،
 نه و کچه به مامه که ی خۆی ووت: پێویسته سه ری یه حیا م بو بکه ی به ماره یی، نه ویش
 فه رمانی دا یه حیا یان سه ربیری و سه ره که یان به دیاری هینا بو نه و کچه.

بۆ زانین: له‌م ئایه‌تانه‌ی دوا‌یدا خ‌وای مه‌زن با‌سی مه‌ریم و له‌ دای‌ک‌بونی عی‌سای ک‌وری مه‌ریم ده‌کا. ئیمه‌ به‌ر له‌وه‌ی به‌چینه‌ سه‌ر ما‌نا ک‌ردنی ئایه‌ته‌کان به‌م جو‌ره‌ی خ‌واره‌وه‌ با‌سی مه‌ریم و دا‌وین پاکی مه‌ریم و له‌دای‌ک‌بونی عی‌سای ک‌وری مه‌ریم نه‌که‌ین به‌م جو‌ره‌ی خ‌واره‌وه‌:

جارێك مه‌ریم چ‌وو بۆ جی‌گه‌یه‌ له‌ رۆژه‌لاتی (به‌یت‌م‌لوقه‌ده‌سا) بۆ جی‌به‌جی ک‌ردنی هه‌ندی ک‌اری تاییه‌تی خ‌وی، په‌رده‌یه‌کی گ‌یرایه‌وه‌ بۆنه‌وه‌ی که‌س نه‌یه‌ینی، له‌و کاته‌دا و له‌و جی‌گه‌ چۆله‌دا خ‌وای مه‌زن جو‌به‌ئیلی نا‌رد بۆلای له‌ شێوه‌ی ئاده‌میزادیک‌ی پێ ک‌ه‌ت‌وو ده‌م و چ‌او و رومه‌ت جو‌ان، کاتێ مه‌ریم نه‌و که‌سه‌ی بی‌نی وای زانی ئاده‌میزاده‌و ئه‌یه‌وئ په‌لاماری بدا. مه‌ریم ووتی: من په‌نا نه‌گرم به‌ه‌وی خ‌واوه‌ له‌ خ‌راپه‌ی تۆ دا‌واکارم خ‌وا به‌پاریزێ نه‌گه‌رنیازت خ‌راپه‌، جبه‌ئیل ووتی: من ئاده‌میزاد نیم. به‌لام فریشته‌یه‌کم خ‌وا نا‌ردومی فوبکه‌م به‌ناو ک‌راسه‌که‌ی تۆدا هه‌تا خ‌وا منالیک‌ت بداتی، مه‌ریم ووتی: من ک‌چم و شووم نه‌ک‌رده‌و منالم چۆن نه‌بێ؟ جبه‌ئیل ووتی: به‌پاریکه‌ له‌لایه‌ن خ‌واوه‌ ده‌رچ‌ووه‌، د‌وایی جبه‌ئیل فویه‌کی ک‌رد به‌ناو ک‌راسه‌که‌ی مه‌ریمه‌دا، د‌وای جبه‌ئیل رۆیش‌ت لای مه‌ریم، د‌وای ما‌وه‌یه‌ سه‌کی پ‌رپ‌وو کاتی منال‌بونی نزیک‌ بویه‌وه‌و ژانی منال‌بون گ‌رتی و په‌ره‌ی سه‌ند و له‌ ئا‌وه‌دانی دو‌رکه‌وته‌وه‌ بۆ پ‌شتی ک‌یوئ له‌ شه‌رمه‌زاری خ‌ویدا و هه‌ستی به‌ منال‌بون ک‌رد و ژانی منال‌بون زۆری لی‌سه‌ند، له‌ د‌لی خ‌ویا به‌خ‌وی ووت: به‌چ شتی ر‌وبه‌روی دانیش‌ت‌وان نه‌یه‌ته‌وه‌و به‌چ شتی گ‌فت‌وگ‌ویان له‌گه‌ل نه‌که‌ی و چۆنت به‌روا پ‌ئ نه‌که‌ن که‌ پاکی؟ به‌لگه‌یه‌کت به‌ده‌سته‌وه‌ نه‌ که‌ پ‌اک و دا‌وین خ‌ا‌وینێ. بێگومان تا‌وان و خ‌راپه‌ت نه‌خه‌نه‌پال، له‌و کاته‌دا ئا‌واتی مر‌دنی خ‌واست به‌رله‌وه‌ی منالی بی‌ت و به‌سه‌ره‌اتی بلا‌وبی‌ته‌وه‌. به‌نا‌چاری و ژانه‌وه‌ خ‌وی دایه‌ پال دا‌رخورمایه‌، بۆنه‌وه‌ی ده‌ست بگ‌ری به‌دا‌رخورماکه‌ هه‌تا زال بێ به‌سه‌ر ژانه‌که‌یدا و له‌سی‌به‌ره‌که‌شیدا پ‌شوی بدا. له‌و کاته‌دا نیشانه‌ی گه‌وره‌ی خ‌وا روی دا‌و عی‌سای لی‌ که‌وته‌ خ‌واره‌وه‌و له‌ دایک‌ بو‌و، د‌وای عی‌سای نایه‌ سه‌ر ده‌ستی و دای‌پ‌وشت، له‌و کاته‌ ناسکه‌دا جبه‌ئیل بانگی ک‌رده‌ مه‌ریم و

ووتی: ئە ی مهریم که له جیگه کله خواریه وه بوو ههتا ئەو ترس و خهفته ی نه مێنی و کهم بێته وه ووتی: ئە ی مهریم: تۆ مه ترسه و خهفته مه خۆ، خوا یاریده رته و چاوی لێته. به هۆی توانای خۆیه وه داوین پاکی تۆ نه سه لمێنی به دانیشته وان، لقی خورما که راکیشه بۆلای خۆت و رای وه شینه و له خورما ته ره که ی بخۆ، برۆره وه خواره وه بۆلای ئەو ئاوه ییش له ئاوه که ی بخۆره وه. که واته دلت بێته وه بۆ جیگه ی خۆی و چاویشت فینک بکه ره وه، له دانیشته وان مه ترسه نه گهر و یستیان گفتوگۆت له گه ل بکه ن په نجه ی خۆت راکیشه بۆلایان و ئاماژه یان بۆ بکه و بلی: من پێوستم کردووه له سه رخۆم گفتوگۆ نه که م و گفتوگۆ له گه ل ئەم مناله بکه ن نه گهر نه تانه وی له م کاره ساته بگهن، مهریم نارامی گرت و رویشه وه به مناله که یه وه بۆلای خزمه کانی، کاتی مهریمه میان به و کاره وه بینی زۆریان لا گران بوو ناخۆش بولایان، زۆر سه ریان سوړما ئەو مناله چون گفتوگۆ نه کا؟. عیسا دانه ماو کتوپرووتی: من به نده ی خوام و له مه و پاش نه کریم به پیغه مبه ر، فه رمانی خوای مه زنه رائه گه یه م. کورته باسی له دایک بونی عیسا به و جوړه بوو باس کرا له مه و به ر.

ئهی بزانی: په یوه ندی له نێوان له دایک بونی عیسا و له دایک بونی یه حیادا چ شتی که که دوا به دوای یه کتری باسیان کردوه ؟ له وولامدا نه بیژری په یوه ندی پته ویان به یه که وه هه یه، وه ک چون عیسا به یی باوک خوا دروستی کردوه، یه حیایشی له باوک و دایکیکی پیر دروست کردوه که له نه قله وه دوربووه منالیان بیی و که چی دروستی کردووه، به شیوه ی ناسای هه ردولایان له نه قله وه دورن منالیان بیی. بۆ رو ن کردنه وه ی باسی له دایکبونی عیسا خوای مه زن نه فه رموی :

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ

مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٦﴾ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا

فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾ قَالَتْ إِنِّي
أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٨﴾ قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ
رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكَ غُلَامًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾ قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي
غُلَامٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكْ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾ قَالَ كَذَلِكَ
قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَى هَيِّئٍ وَلَنَجْعَلَ لَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً
مِّنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ﴿٢١﴾

﴿واذکر فی کتاب مریم﴾ إذ ابتدت من أهلها مكاناً شرقياً ﴿وه تو له قورنندا و لهم
سوره تدها باسی هه وال و به سر هاتی مدریم بکه کاتی جوی بویه وه و دور که وه وه
له خزمه کانی بوجیگه یه لای خوره لاتنی (بهیتولوقه دهس) بو جی به جی کردنی کاریکی
پیوستی و تایه تی خوی و بو په رستن و خو شوردن. هر له بهر نه وه شیه گا وره کان
روژه لاتیان کردوه به روانگه بوخویان له کاتی نوژ کردندا، هندی له زانایان لایان وایه
نه و کاته وهرزی زستان بووه زور سارد بووه .

بو زانین: جوی بو ونه وهی مدریم و که نارگیری له خزمه کانی نایا له بهر نه وه بو شتیکی
بینی لای ناخوش بو، یا بو په رستن بو یا بو جگه ی نه وانه بو؟ نه و جیگه یه شوینی بو خوړ
به سر یا هه لته هات یاخوره لاتنی بهیتولوقه دهس بو؟ نه و په رده یه چ شتی بو دیواری بو یا
خان و یاشتی تر؟ نه وانه هه مویان له و نایه تانه دا باسیان نه کراوه، چونکه رون کردنه وه یان
په یوه ندی به یرو باوه ری سدره کیمانه وه نیه، وایشسته بی ده نگین و هه والهی زانیاری
خوای بکه یین.

﴿فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا﴾ دواوی مهریم
 پدیده کی گیرا به نیوان خوئی و خزمه کایا بونهوهی خوئی بشوئی و که سی نه بیینی،
 دواوی نهوه نیمه ره وانه مان کرد بولای مهریم لهو شوینه چوله دا گیان له بهریکی زیندوی
 نیمه که جبره نیل بو دواوی جبره نیل خوئی برده وینهی ناده میزادیکی ریک و ینک له شیوهی
 لاویکی جوانداو خوئی نیشانی مهریم داکه چاوی بهو وینه شیرینه کهوت وای زانی
 ناده میزادهو نهیهوئی په لاماری بدا، زور ترساو لای بیگانه بو لهو جینگه چوله دا نهو کهسه
 بهی پرس هاتوته لای، بویه ؟ .

﴿قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا﴾ مهریم وتی: به راستی من په نا نه گرم
 له تو بهوئی خواوی به خشندهوه له خراپه ی تو نه گهر تو باوه رت به خواو سزای خواو
 پرسیاری خوات ههید، نهو کهسه ی له خوا نه ترسی چونکه لهو کاته دا هیچ دهسه لاتیکی
 بونه مایدهو جگه ی لهوه ی بیترسی نی له خوا، نه گینا مهریم پشتی به خوا نه ستوربو که خوا
 نه پیاریزی نیز نهو کهسه له خوا بترسی یانه ترسی ؟ . به لام که جبره نیل ترسی مهریم
 بۆدر کهوت .

﴿قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكَ لِأَهَبَ لَكَ غُلَامًا زَكِيًّا﴾ جبره نیل به مهریم ووت: تو
 مهترسه به راستی من نیراویکی په روهردگاری تو بولای تو، من ناده میزاد نیم و فریشته ی
 نهو خوایم تویه نای بۆ نه بهی، خوانمی ناردوه بولای تو له بهر نهوه ی من بیه خشم به تو
 بهوئی دهستوری خواوه کورپکی له خوا ترس و پاک له گونا، گه شه بکا له سر پیروزی و
 فهور چاکه دا. مهریم داوین پاک سهری سورما له وشته ی جبره نیل فهورمی .

﴿قَالَتْ أَنِي يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا﴾ مهریم ووتی: چون نهی
 من کورپکم لی پهیدا بی و من کچ بم و هیچ ناده میزادی دهستی له من نه کهوتوه و
 میردم نه کردی و من داوین پیس و خراپه کار نه بوم، نه به داوین پاکی و نه به داوین پیسی
 هیچ پیاوی نزیک ی من نه کهوتوه تهوه .

﴿قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَى هَيْنٍ﴾ جبرئیل ووتی: هدر بهو جوړه یه تو نه یلی تو کچی و هیچ که سی دهستی نه که و توه له تو، په روه ردگاری تو فهرموی: بهراستی به خشینې کورې به تو به یی میړد له سهر من ناسانه و کاریکی گران نیه، هر چه نده به گوړه ی سروشت کاریکی نه گونجاو یی.

﴿وَلَنَجْعَلَ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا﴾ وه له بهر نه وه ی نیمه نه و کاره سهر سور پنه ره بگیری به نیشانه بو ناده میزادو بیکه یه به لکه له سهر توانای یی وینه ی خو مان و بیگیری به چاکه بزه نده کانی نیمه له لایه ن خو مانه وه و راغوی و هر گرن بو باوه رهیان به نیمه.

﴿وَكَانَ امْرَأًا مَّقْضِيًّا﴾ وه دروست کردنی نه و کور به یی باوک کاریکه بریاری پی دراوه نیمه نه و کور به یی به تو به یی نه وه ی کهس به خرابی دهستی دای له تو. جبرئیل به ده ستوری خوا به مدریه می ووت: بهراستی هوی منال بون هدر به ته بها بریتی نیه له وه ی پیاوی به چینه لای ژنی، نیمه هدمو شتی دروست نه که ی به وشه ی توبه، دوا یی نه و شته کتوپر پیدا نه یی. هدر بهو جوړه ی ناده مان به یی باوک و دایک دروست کرد. بهراستی خوی مه زن نه و کور به یی به لکه یه کی ناشکرا له سهر گه وره یی خوی و کردنی نه و مناله به پیغه مهرو به چاکه و خوشی بو مرو فایه تی و به لکه یی له سهر نه و جوله کانه ی وستیان نه و کور به یی بکوزن.

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ

بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٣﴾ فَاجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ

قَالَتْ يَلَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَنْسِيًّا ﴿٢٤﴾

فَنَادَتْهُمَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٥﴾

وَهَزَى إِلَيْكِ جِذْعَ النَّخْلَةِ السَّقِطَ عَلَيْكَ رُطْبًا جَنِيًّا ﴿٢٥﴾

فَكُلِّيْ وَآسِرِيْ وَقِرِّي عِيَّتًا فَاِمَاتَرِيْنَ مِنَ الْبَشَرِ اَحَدًا فَقَوْلِيْ
اِنِّيْ نَذَرْتُ لِلرَّحْمٰنِ صَوْمًا فَلَنْ اُكَلِّمَ الْيَوْمَ اِنْسِيًّا ﴿٥٦﴾

﴿ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَدَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ﴾ دواى نهوى جبره نيل فوى كرد به ناو كراسه كهى
مهريه مدا نهو كوره به خشراوهى هه لگرت له ناو منالدا نيداو نيشانهى منال بونى رويدا،
دواى مهريه دور كه وته وه له ناوهدانى و كه نارى گرت بولاي جيگهيه كى زور دور به وهى
هه لى گرتبو له منالدا نيدا .

﴿ فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّحْلَةِ ﴾ دوايى ژانى منال بون مهريه مى بردو ناچارى
كرد بولاي بنكى دره ختى خورمايه كى ووشك و بئى لق و پوپ له بهر نه وهى خوئ
بشاريته وه و دهستى بئى بگرئ له كاتى منال بونيدا، نهو كاته كاتى زستان بوو. زانايان
بيريان جياوازه. نايا لهو كاته دا ته مه نى مهريه چهنده بوه؟ وچهند ماويه له منالدا نيا نهو
كوره مايه وه، نهوانه هه مويان باس ناكهين و گرنگ نهويه نهو روداوه هه بوه و پويسته
نيمه بروامان بئى هه بئى .

﴿ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ مِنْ قَبْلِ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَنْسِيًّا ﴾ مهريه ووتى: نهى كاشكايه
من بمردمايه بهر له وهى من نهو كارهم به خو مه وه ببينايه له بهر نه وهى شهرمه زارى خزمانى
خوم نه بومايه و من ناده ميزادئ بومايه واز لئ هينراو بومايه و نه ناسرامايه و كهس باسى
نه كردمايه؟ چونكه من هه مو زاناو خوا په رستان نه زانن من كهچى ماموستاي نهوانم، له ژير
چاوديرى زه كه ريدا ابووم، كهچم و ميردم نه كردوه كهچى من منالنيكم بوه، من شهرمه زارم
و نازانم چ شتى بكهم، دوايى عيسا له دايك بوو، مهريه به خهفت بارى به لاي نهو
كوره بو، كوتو پر موژدهى بو هات له لايه ن خواوه .

﴿ فَتَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي ﴾ لة دواى نهوى عيسا له دايك بو جبره نيل له خوار نهو
جيگهيه وه مهريه مى تيدابو بانگى مهريه مى كردو ووتى: تو خهفت مه خو مه ترسه.
هه ندى له زانايان نه لين: نهو كه سهى بانگى مهريه مى كرد عيسا بو، وهك كارنيكى پهك
خهري عيسا .

﴿قَدْ جَعَلَ رَبُّكَ تَحْتَكِ سَرِيًّا﴾ بەراستی پەرورەدەكەری تۆ دروستی كردووە لەخوارتەووە گۆلاوی، برۆ لەناوەكەى بخۆرەووە خویشتی لى بشۆرە، مەترسە خوا ھەمو شتیكى بۆسازاندوی .

﴿وَهَزَىٰ إِلَيْكَ بِجِدْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطُ عَلَيْكَ رَطْبًا جَنِيًّا﴾ وەتۆ رابكیشە بۆلاى خۆت بنكى درەختى خورماكەو راي وەشێنە تۆ بخەرە خوار بەسەر خۆتا خورماى تازەو تەرۆ تازە ئەگەر برسیت بو، خەفت مەخۆو منالەكەت بەرگريت لى ئەكاو رزگارت ئەكا لەگومانی خراپ بردن بەتۆ .

﴿فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا﴾ دواى تۆ بخۆ لەو خورما تازەو تەرۆ بخۆرەووە لەو ناووە چاوى خۆت فێنك بكەرەووەو خۆت دلخۆش بكە بەبونی ئەو كۆرەى خۆتەووە .
﴿فَإِمَّا تَرَيْنِ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَزَرْتُ لِالرَّحْمَنِ صَوْمًا﴾ دواى ئەگەر تۆ ھەر كەسێك لە ئادەمیزاد بینی و پرسىارى ئەو منالەى لەتۆ كرد ئەو منالەت لەچ جینگەيەكەووە ھێناو، تۆ بى دەنگ بەو گفتوگۆ مەكە، دواى تۆ بلى بە پرسىار كەران بە ئاراستەو لەسەرخۆو دەست راکیشە بۆلايان، دواى بلى: بەراستی من پێویستم كردووە بەرۆژۆم، لەبەر رەزامەندى خواى بەخشنەدە، پێویستە گفتوگۆ نەكەم، رۆژۆى باوەردارانى ئەو كاتە وەك پێویستبو خواردەمەنى نەخۆن پێویستیشبو گفتوگۆ لەگەل ئادەمیزاد نەكەن، وەك خودا ئەفەرمۆی:

﴿فَلَنَ أَكَلِمَ الْيَوْمَ أَنسِيًّا﴾ دواى من گفتوگۆ ناكەم لەگەل ھیچ ئادەمیزادى نەمروۆ جگە لەوہى لەخوا پيارپەمەوہ یا گفتوگۆ بكەم لەگەل فریشتەيە .

فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِيلًا ۖ قَالُوا يَمْرَيْمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ﴿٢٧﴾ يَتَّخِذَ هَرُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوْعًا وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا ﴿٢٨﴾ فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ تُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي

الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ءَاتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي
 نَبِيًّا ﴿٣٠﴾ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ
 وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْ لِي
 جَبَارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ
 وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾ ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ
 الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾ مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَنَهُ
 إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾

﴿فانت به قومها تحملہ﴾ دواپی دانانی کورہ کھی مدریم منالہ کھی ہلگرت و
 چویدوہ بہ منالہ کہیدوہ بۆلای خزمہ کانی، دواپی پاک بوندوہی لہ خوینی پاش منال بہین
 باکی و بہین ترس، چونکہ منالہ کھی نہین بہاریزی لہوئی گومانی خراپہ بردن بۆی، ہدر
 نہو منالہ نہین بہشایدت بۆ پاکی و بۆداوین پاکی، دانیشتران کہمدریمہ میان بینی بہو
 منالہوہ بہین میرد سہرسامبون .

﴿قالوا یا مریم لقد جئت شینا فریا﴾ خزمہ کانی ووتیان: نہی مدریم: بہراستی تۆ
 بہشتیکی درۆ بوختانہوہ ہاتوی بۆلای نیمہ کہتۆ نہیلی من منالیکم سووہ بہین میردو
 بہین داوین پیسی، بہراستی نہوہی تۆ نہیلی بوختانیکی روتہ.

﴿یا اُخت ہارون ماکان أبوک امرأ سوء وماکانت أمک بغیا﴾ نہی خوشکی ہارون
 باوکی تۆ پیاویکی خراپ نہبو کہ عیمرانسی باو کہہ زۆر لہخوا ترس و داوین پاکبو،
 ہدرگیز کاری خراپی نہکردبو، نیمہ تۆمان وک ہارونی برات دانابو لہخوا پهرستی و

داوین پاکیدا، نهو کارهت چۆن کردوه، هارون وینهی نهبو له پیاو چاکیداو ناوبانگی ده کردبو له خوا ترسیدا، مهریم تو له ره گهزی هارونی برای موسای و دایکی تۆش خراپه کارو داوین پیس نهبو، نهو جوړه کرده ویه له که سی نهو هشیته و باوک و دایکی خراپه کرده و بن .

زانایان بیرو بۆ چونیان جیاوازه له باره ی هارونه و نهو نایا چ که سیکه ؟ هه ندیکیان نهلین: مه به ست هارون برای موسا پیغه مبه ره که مهریم له نه و هی نهو، هه ندی تریان نهلین: مه به ست له هارون یا پیاویکی چاکی نهو کاته بوه یا پیاویکی خراپ بوه. مهریه میان وینه ی نهوانیان داناوه له چاکی و له خراپیدا، هه ندی تریان لایان وایه نهو هارونه برای راستی مهریه مه .

﴿ فَأشارت إليه قالوا كيف نكلم من كان في المهد صبيا ﴾ دوا ی مهریم به یی دهنگی وه ستاو ئیشه ره ی کرد بۆلای مناله که ی که گفتو گۆیان له گه ل بکاو وولامیان بداته وه نه گهر بیانه و ی راستیان بۆ ده رکه و ی نهوانیش توره بون و سه ریان سورما، ووتیان: ئیمه چۆن گفتو گو بکه ین له گه ل که سیکا منالی ناو بیشکه بی و شپاوی نهو نهو گه ل گفتو گۆی له گه ل بکری به گویره ی سروشت هه تا وه لامی ئیمه بداته وه . گفتو گۆی خزمه کانی مهریم کۆتای پی هات. دوا ی نۆره ی وولامدانه و ی نهو مناله یه .

﴿ قال إني عبدالله أتاني الكتاب وجعلني نبيا ﴾ عیسا ووتی: به راستی من بهنده ی خوام به خشیویه تی به من نامه یه که ئینجیله و منی گیراوه به پیغه مهر له م کاته به دواوه ووشه ی (عبدالله) بیرو بۆ چونی گاواره کان بوچ نه کاته وه که عیسا کوری خوایه یا هه ر خۆی خوایه یا سییه می سی خوایه .

﴿ وجعلني مباركا أين ما كنت وأوصاني بالصلاة والزكاة ماومت حيا ﴾ وه خوا منی گیراوه به مرۆفیکی زۆر خاوه ن سودو فیر که ری یاسای خوا به ئاده میزاد بۆ هه ر لایه برۆم .

بیگومان مرۆڤی بهو جوړه بئ پیرۆزو خاوهن فهره، خوا فهرمانی داوه بهمن و رای سپاردوه کهمن نویژه کانم بکهه کاتی گهوره بوم و زه کاتیش بدهم به هه ژاران به ماوهی زیندویم له جیهاندا، فهرمانیش نه دهه به نه ده میزاد نه وانیش نویژ بکهه و زه کات بدهن، لیره دا دهی خستوه که پیوسته په رستن هه ر بخوا نه کری، بیرو باوهی گاواره کان به درۆ نه خاتهوه که عیسا کوری خوایه یا هاو به شی خوایه .

﴿و برا بوالدی ولم یجعلنی جبارا شقییا﴾ وه خوا فهرمانی داوه بهمن چاکه له گهډ دایکماو ریزی لی بگرم و گوئ رایلی بم وه خوا منی نه گیراوه به مرۆڤی بئ فهرمانی خوا بکهه و خۆم به گهوره دابنیم به رانبهه به خواو چاکه نه کهه له گهډ دایکماو بئ فهرمانی نهو بکهه .

﴿والسلام علی یوم ولدت و یوم أموت و یوم أبعث حییا﴾ وه خوشی و بئ ترسی له سهه ر من له روژیکا من له دایک بووم له خراپه ی شهیتان دور بوم و روژیک نه مرم له بت په رستی دورم وه روژیک زیندو نه کریمه وه له ترسی روژی دوا ی پاریز راویم و خوا پاداشتی چاکهه بداته وه .

﴿ذلک عیسی ابن مریم قول الحق الذی فیه یمترون﴾ نهو شتانه ی نهو تو باسی کرا له مهو بهه له باره ی عیسا وه نهو گفتو گویانه ی نهو تو راستیکی نهو تو ن گومانیان هیه له راستی نهو انداو جو ه کان نه لین: عیسا جادو گهرو پیاو خراپه، گاواره کان نه لین: عیسا خوا یا کوری خوایه یا هاو به شی خوایه . ووشه ی راست نهو هیه عیسا بهنده ی خواو پیغه مبهه ی خوایه . نویژ کهه زه کات دهه ر پیرۆزو داد په روهره چاکه کهه له گهډ دایکی و جگه ی دایکی خوی .

﴿ماکان الله أن تخذ ولدا سبحانه﴾ شایسته نیه خوی مه زن کهه ور بگری منال بوخوی و ناگونجی خوا منالی هه بی، پاک و خاوینی بوخوایه و دوره له وه ی منالی هه بی، نه گهه خوا منالی هه بوایه هه مو سامانی جیهانیان بوخویان دانه ناو نه یان نه دا به جگه ی خو یان، وینه ی کورانی فهرمانه وای نهه سه ر ده مه ی نیمه ، جیهانیان پر نه کرد له ناشو بو جهنگ و ستهه کردن و خوین ریژی ، تا قی کرد نه وه له جیهاندا نه وانه ی سه لاندوه .

﴿اذا قضی امرنا یقول کن فیکون﴾ هدر کاتی خوا فره رمانی دابی به دروست کردنی شتی، دوابی به راستی بهو شته نه لی: تو (به) نهو شته کتوبر نه بی بهو جوړه ی خوی مه زن بیهوی .

وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ

فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾ فَأَخْلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ

بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾ أَسْمِعْ بِهِمْ

وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُوتُنَّا لَكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

﴿٣٩﴾ إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٤٠﴾

﴿وإن الله ربی و ربکم فاعبدوه و هذا سراط مستقم﴾ وه به راستی خوا په روه رد گاری من و په روه رد گاری نیو شه که واته من و نیو یش په روه رد گاری خو مان په رستین و جگه ی نهو نه په رستین. نه وانه ی باسکران ریگه ی راسته نه گهر نیو په روه ی نهو بکه ن رز گارتان نه بی له سزای خوا، چونکه هدر نه ویه نهو ناینه ی پیغه مبه ران فره رمانیان پیداوه، من بروای راستی به نیو نه لیم: که من ناده میزادم وه ک نیو، نهو شتانه شایسته ی خوا به تی نین، خوا په روه رد گارو په رستراو دروست که ری من و نیو، بویه پیویسته هه مومان نهو په رستین به تاقی ته نها .

﴿فأختلف الأحزاب من بینم﴾ دوابی هه مو تاقمه کانی خاوه ن نامه کان بیرو بو چونیان جیاوازه له نیوان خو یانا دهر باره ی عیسا: جوه کان نه لین: عیسا جادو گهرو دروژنه، گا وره کان له نیوان خو یانا بیریان جیاوازه: یه عقوبیه کان نه لین: عیسا خوا به و له ناسمانه وه

ته فسیری ز مناکو بی

هاتوته خواره وه بوسر زهوی له پاشا بهرز بۆته وه بۆلای ئاسمان. نه ستوریه کان گومانیان وایه: عیسا کوری خوایه، تاقمێ تر له گاواره کان لاپان وایه: خواو عیساو مهریم سی خوان. نهو بیرو باوهره جیاوازه بیرو باوهری کویانه. بهلام گاواره کان لهم سهردهمه ی نیمه دا هه مویان پیک هاتون له سهر نهو ی که ههر عیسا خوایه به ته نها .

﴿فویل للذین کفروا من مشهد یوم عظیم﴾ دوا یی سزای زۆر سهختی دۆزه خ بۆ که سانیک ی نهو تو یه باوهریان به خوا نه هینا وه لهو که سانه ی نهو تو نه لین: ههر عیسا خوایه و نهوانه یش نه لین: عیسا کوری خوایه له ناماده بونیان له روژیکی گه وره له باره ی سهختی و سزای گرانی نهو روژه وه توشیان نه یی .

﴿أسمع بهم وأبصر یوم یأتوننا﴾ شتیکی زۆر سه رسورینه ره نهو بی باوهرانه نه ی بیسن و نه ی بین لهو روژه دا دین بۆلای نیمه و سزای نیمه نه بین له روژی دوا ییدا. یانی بی باوهران له ئاستی راستیدا که رو کویرن و باوهریان به یه کیتی خوا نه هینا وه، هاو بهشیان بۆ خوا دانا وه له جیهاندا. نه گهر نهوان بیرپان بکر دایه وه سودیان له بیستراو و بینراو وه نه گرت. بهلام له روژی دوا ییدا که دین بۆلای نیمه بهو بی باوهریه وه بویانه ههتا پرسیار تهواو نه یی گو ی نه گرن و چاو و ورد نه که نه وه زۆر شتی دژوار نه بیسن و نه بین، ؟ نهو کاته ئاوات نه خوازن بگهرینه وه بۆ جیهان ههتا باوهر بهین .

﴿لکن الظالمون الیوم فی ضلال مبین﴾ بهلام سههه مکاران که خو یانیان که رو کویر نه کرد له جیهاندا و راستیان نه نه بیست و نه یان نه بین له گومرایه کی ئاشکرادان له پاشه روژدا .

﴿وأنذرهم یوم الحسره إذ قضی الأمر﴾ وهتو سههه مکاران بهرسینه له روژی خهفته و سهرگهردانی که روژی دوا ییه و تاوانباران خهفته نه هههه له سهر کردنی کاره خراپه کان یان کاتی هه مو شتی کوتای بی دی و پرسیار و ولامیان لی نه کری، نیتر نهو کاته ریگه ی ههلهاتن نه به سهری بی باوهران نه چنه ناو دۆزه خ و باوهرداران نه چنه به ههشت، نهو کاته بی باوهران دلیان پرته بی له خهفته .

﴿وهم فی غفلة لا یؤمنون﴾ و تۆ بی باوهران بترسینه له کاتیکا نهوان له گیلی و بی ناگایدان باوهرنابهرن له جیهانداو نهیان توانی باوهر بهینن بهیه کیتی خواو پیغه مبهرو لهم رۆژه بترسانایه. بهلام بدردهوام بون له سهر بی فهرمانی خوا ههقا توشیان بووه به توشی نهم رۆژهوه خهفه تباریان نه کاو سزایان نه درئی.

﴿إنا نحن نرث الأرض ومن علیها وإلینا یرجعون﴾ بهراستی ی نیمه دانیش توانی سهرزهوی له ناو نه بهین و ههر نیمه نه مینیه وهو خواوهنی زهوی و ههمو نهو که سانهین له سهر زهویدان و نهوان نه گهرینه وه بۆلای نیمه له رۆژی دوایدا بۆ وهر گرتنی پاداشتی کردهوی چاک و خرابی خۆیان.

وَأَذْكُرُ

فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٤١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَأْتَبَتِ
لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿٤٢﴾ يَأْتَبَتِ
إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا
سَوِيًّا ﴿٤٣﴾ يَأْتَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ
عَصِيًّا ﴿٤٤﴾ يَأْتَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ
فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾ قَالَ أَرَأَيْبُ أَنْتَ عَنْ إِلَهِتِي
يَا إِبْرَاهِيمُ لَبِنَ لَمْ تَنْتَهَ لِأَرْجَمَنَّكَ وَأَهْجُرَنِي مَلِيًّا ﴿٤٦﴾ قَالَ
سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ﴿٤٧﴾

وَأَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَى
 أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿٤٨﴾ فَلَمَّا أَعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾
 وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥٠﴾

﴿واذکر فی الکتاب ابراہیم کہ کان صدیقاً نبیاً﴾ وہ تو باسی نبراہیم بکہ
 لہ قورئاندا بؤگہلہ کہت کہ نہوان و جگہی نہوانیش بروایان بہ گہورہیی و ریزی نبراہیم
 ہدیہ بہ تابیہ تی نہو عہرہ بہ بت پەرستانہ خویان بہ نہوہی نبراہیم نہزان و خوینی پیوہ
 ہلنہ کیشن بہ راستی نبراہیم مروئیکی راستگوبوہ لہہمو گفتوگو کانیو لہو بہ لینانہی
 داویہ تی، پیغہ مہریکہ لہ پیغہ مہرانی خواو ہلہ بڑیراوہ بؤ پیغہ مہراییہ تی و سروش
 بڑیراوہ، گفتوگوئی خرابی نہ کردوہ و خوا پەرستبوہ .

﴿إِذْ قَالَ لِأَيُّهُ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا﴾ نبراہیم
 راستی کرد کاتی ووتی بہ باو کی خوئی کہ نازہرہ: نہی باو کی من، نومیدہ واربو باوہ ربہینی
 بہ خوا: تو بؤچی شتی نہ پەرستی ہیچ شتی نایسی و ہیچ ناینی و ہیچ سودی بہ تو
 نابہ خشی، بگرہ نہ گہر بیسن و بسینن خواہنی زیان لابردن نین و خواہنی سود بہ خشین
 نین نہ بہ خویان و نہ بہ جگہی خویان، چونکہ نہوان وینہی تون نبراہیم یہ کہم جار
 دانہ بہ زیہ سہر باو کی و بلی: تو گیل و بی ناگای، زور بہ بڑیرانہ گفتوگوئی لہ گہل کرد .
 زانایان لہ بارہی باو کی نبراہیموہ بیرو چونیان جیاوازہ: ہندیکیان نہ لین: نازہر باو کی
 راستی نبراہیم بہ گویہی دہر کہ ووتوی فہرمودہی خوا کہ وای دہر نہ خا. ہندئی تریان
 لایان وایہ نہو کہ سہی نبراہیم پیسی نہوت: باو کی خوم مامی بوہ، چونکہ بہمام و
 بہخیو کہریان نہووت: باوک. دووبارہ نایا باو کی نبراہیم باوہر دار بوہ یان نہ ؟

تہفسیری زمانکوی

لهوولامدا نهو گیره و گیشهیه سودیکی تیدانیه، نهووی پیویست بی لهسهه نیمه نهمهیه نیمه باوه رمان به پیغه مبرایه تی نیبراهیم هه بی. به لام بروابون به باوهرداری باوکی نیبراهیم نرخه بو دانانری له لایه نائینه وه. به تاییه تی دهه که وتی قورنان واده رنه خا باوکی نیبراهیم باوه ری به خوا نه بوه. به دهه رجوری بوی نیبراهیم باوکی راسته قینه ی خوی یا باوکی ناراسته قینه ی خوی بانگ کرده بولای باوه رهینان به خوا. هه رچه خده زوری زوری زانایان لایان وایه مامی بوه، له بهر نهووی باپیره کانی پیغه مبرای نیسلام نه بی هه مویان باوه رداربن به خوا.

﴿یاأبت انی قد جاعنی من العلم مالم یأتک﴾ نهی باوکی من: به راستی هاتعه بولای من له زانین و ناسینی خوا شتی نه هاتوه بولای تو، وه که نهووی هه که سئی دوا ی راستی نه که وی سزای نه دری به ناگری دوزه خ، نهی باوکی به ریزم: کاتی من داوا نه کهم له تو واز بهینی له بت په رستی جگه ی راستی به تو نالیم و هیچ مه به سستیکم نیه مه گهر هه ر چاکه ی تو مه به سستی منه.

﴿فأتبعنی اهدک سراطا سویا﴾ دوا بی تو پهیره وی من بکه ریگه ی راست و خوا په رستی شاره زای تو نه کهم و پیتی نیشان نه ده م که تو به ناواتی خوت بگه ی و رزگارت بکا له سهه رگه ردانی، به ختیری هه ردو جیهانت ده ست گیر بی.

﴿یاأبت لاتعبد الشیطان إن الشیطان کان للرحمن عصباً﴾ نهی باوکی به ریزی من: تو شهیتان مه په رسته به راستی شهیتان بی فره مانی خوی به خشنده نه کاو باوه ری به خوا نیه و پهیره وی مه که تو سهه رگه ردان و به ده بخت نه کاو به ره و ناگری دوزه خ راته کیشی.

﴿یاأبت انی أخاف أن یمسک عذاب من الرحمن فتکون للشیطان ولیاً﴾ نهی باوکی به ریزی من: به راستی من نه ترسم و چاوه روانی نه وه نه کهم که توشی توبی سزایه کی سهخت له لایه ن خوی خاوه ن به خشنده نه گهر تو به رده و امبی له سهه ر پهیره وی و په رستی شهیتان، دوا بی بی به هاوری و دوستی شهیتان له نیو ناگری دوزه خداو دور بکه و یتسه وه له به زه بی خوی به خشنده به وینه ی شهیتان.

﴿قَالَ ارْغَبْ أَنْتَ عَنْ آلِهَتِي يَا إِبْرَاهِيمَ﴾ نازەری باوکی ئیبراھیم بە ئیبراھیمی ووت
بەھەرەشەوہ دواى ئەوہەمو نامۆزگاریە زیرانەى ئیبراھیم بە کاری هینا لە گەڵ باوکیا: ئایا
تۆ ئارەزوت لەوہیە واز لە پەرستنی خواکانی من بەینی ئەى ئیبراھیم، سویند ئەخۆم
﴿لَنْ لِمَ تَنْتَهَ لِأَرْجَمَتِكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا﴾ بەراستی ئە گەر تۆ کوتای ئەهینی بەدزایەتی
من و خواکانی من و پەشیمان نەبیتەوہ لەو شتانەى وتووتە بەراستی من تۆ بەردەباران
ئە کەم و خۆت لەمن پاریزەو خۆت لەمن دوربخەرەوہ کاتیکی دورو درێژ هەتامن ماوم
و زیندوم و یەك نەبین لەم کاتە بەدواوہ .

﴿قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا﴾ ئیبراھیم دواى بى ئومیدی
لەباوەرەینانی باوکی و خۆراگرتنی لەسەر بى باوہری بەباوکی ووت: بىوہى بى و توشى
خراپەنەبى و من لای تۆ نەرۆم و لەبەر ریزی باوکی داواى لیبوردنت لى ئە کەم لەمەودوا
لەپەرەردگاری خۆم داوا ئە کەم بۆتۆ کەلە تۆ خوش بى و ئومیدەوارم تۆش پەشیمان
بیتەوہو پارانەوہى من وەرگیری لای خوا. بەراستی پەرەردگاری من زۆر بەلوتفە
لە گەڵ من و وەلامى پارانەوہى من ئەداتەوہ .

﴿وَاعْتِزْ لَكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وەمن کەنار لەئێوہو ئەو شتە ئەگرم ئێوہ
نەپەرستن لەجگەى خوا ھەركاتى نامۆزگاری من کارتەن تى ئە کە منیش بەجیتان دیلم
لە گەڵ خواکانتان .

﴿وَأَدْعُو رَبِّي عَسَى أَلَا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا﴾ وەمن پەرەردگاری خۆم ئەپەرستم
و لەو ئەپاریمەوہو پەنا بۆلای ئەو ئەبەم ئومید ئەوہیە کەمن بەھۆی پەرستنی
پەرەردگاری خۆمەوہ کۆشش و پارانەوہم لەکیس نەچى و بى ئومید نەم بەوینەى ئێوہى
بت پەرست کەسود لەماندوبون و پەرستنی بتەکان وەرناگرن مەرف ھەر پلەبەکی ھەبى
پیویستە داواى ریگە نوماىی لەخوا بکا، چونکە ھەر خوايە دەسەلاتى ھەموەشتى
بەدەستەو رینوماىی ئادەمیزاد ئە کە .

﴿ فلما أعتز لهم وما يعبدون من دون الله ﴾ دواپی کاتی ئیراهیم جوئی بویه وه لهو بت په رستانه وه وشته ی نهوان نهیان په رست له جگه ی خوا، خوا پاداشتی ئیراهیمی دایه وه و جیگه ی نهوانی پر کرده وه به چاکر لهوان، وهك خوا نه فهرموی:

﴿ و وهبنا له إسحاق ويعقوب وكلا جعلنا نبیا ﴾ وه نیمه به خشیمان به ئیرباهیم نیسحاقی کوری و یه عقوبی کوره زای و منالی زوړیش، وه نیمه هه مو یه کی له وانان گیرا به پیغه مبرو ئیراهیممان کرد به باوکی پیغه مهران .

﴿ و وهبنا لهم من رحمتنا وجعلنا لهم لسان صدق علیا ﴾ وه نیمه به خشیمان بهوان له گډل پیغه مبرایه تیدا دارایی و کورو نه وه ی زوړو خوارده مهنی فراوان و شتی تریش و نیمه گیرابومان بوتهوان زمانی راستی به رزو به ناوبانگی چاك، به جوړی ناده میزاد نه وه له دوا ی نه وه شانازی به ئیراهیم و یسحاق و یه عقوبه وه نه کهن و سوپاس و ستایشیان بوته نیرن و نهوانه ییش به رده وامن هه تا هه تابه .

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥١﴾
وَنَدَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٥٢﴾ وَوَهَبْنَا لَهُمِنْ
رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ﴿٥٣﴾ وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ
صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٤﴾ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ
وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾ وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ
إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٥٦﴾ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ
أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ

وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَءِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ

ءَايَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ﴿٥٨﴾

﴿وَأَذَكَرَ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا﴾ وَهُوَ بَاسِي مُوسَىٰ بَكَه
لَه قورئاندا بۆئاده میزاد به راستی موسا مروفیکی ههلبزیراوه له لایهن خواوه نیراو
پیغه مبهری خواوو، موسا به نیازی پاکه وه خوا په رستی نه کرد، (رسول) به مروفی نه لین::
نامه ی بۆ نیرایی و فرمانی بۆ درایی ناوه روکی نه و نامه یه رابگه یه نی به نادامیزاد. (نه بی)
که سیکه کرای به پیغه مبهرو خواوه نی تۆمهت نه بی و نامه ی بۆ نه نیرایی .

﴿وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرْنَاهُ غِيَا﴾ وَهَيْمَهُ يَپَهروه ردگاری موسا
بانگی موسامان کرد له لای راستی موساوه له کیوی (تور) و هیمه موسامان له خومان نزیک
کرده وه بۆ گفتوگو کردن له گه لیا ریزمان لی گرت به بی هوی فرشته وه. نه و گفتوگو یه
نه بیست له هه مو لایه که وه. (تور) کیویکه له نیوان مه دیه نا کاتی له مه یه نه و موسا نه چوه وه
بۆ میسر ناگریکی بی و بانگی کرا من خواو پهروه ردگاری هه مو بونه وهرام .

﴿وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا﴾ وَهَيْمَهُ به خشییومان به موسا له بهر
به خشنده بی و چاکه ی هیمه برای موسا که هارونه پیغه مه رایه تی و یاریده رایه تی موسا،
چونکه بهر له نیستا موسا داوای له هیمه کرد بو هارون بکه ین به یاریده ری = (وزیر) بۆ.

﴿وَأَذَكَرَ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ﴾ وَهُوَ بَاسِي نِيسَمَاعِيلَ بَكَه له
قورئاندا. به راستی نِيسَمَاعِيلَ مروفی بو راستی نه کرد له به لایناندا و هه به لینیکی بدایه
جی به جی نه کرد، به تاییه تی نه و به لینه ی دایویه نیراهیمی باوکی که نارام بگری له سه ر
سه ربینی خوی که به کی فهرمی: له خهوما من فهرام بۆ درابو که تۆ سه ربیرم .

﴿وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ﴾ وَه نِيسَمَاعِيلَ نیرای هیمه بو
بۆ راگه یانندی فرمانی خوا به ئاده میزاد، پیغه مبهری هیمه بو هه و ال بدا به مروف
فهرمانه کانی هیمه به وان و فرمانی نه دا به خیزانه کانی خوی به کردنی نویزو به خشی نی
زه کات به هه ژاران .

﴿وكان عند ربه مرضيا﴾ وه ئىسماعیل مەزھەبىي خۆشەويست بۆ لای پەرۋەردگارى خۆى، خۆى مەزەن باسى ئىسماعىلى كەردوۋە لە بەلەندانا بۆنەۋەى ھەمو كەسى ۋە كۆ ئەو بى لەبەلەن دان و فەرماندانى خەزانەكانى بە نوێژكردن و زەكات دان، بۆيە بو بەجىگەى رەزامەندى خوا. كەواتە ھەركەسى پەيرەۋى ئەو بكا خۆشەويستى خوايە .

﴿واذكر في الكتاب إدریس إنه كان صديقا نبيا﴾ ۋەتۆ باسى ئیدریس بکە لەقورئاندا. بەراستی ئیدریس مەزھەبىي راست گۆز پىغەمبەر بو ھەوالى ئەدا بەئادەمیزاد فەرمانبەردارى خوايە .

﴿ورفعناه مكانا عليا﴾ ۋە ئیمە ئیدریسمان بەرزكردبوۋە بەپلەو پایەى بەرزە لای ئیمە لەجیھاندا بە پىغەمبەرایەتى ۋە بەزانیاری .

بۆزانی: ئیدریس كورى يارد كورى مەھلائیل كورى قەینان كورى ئەنوش كورى شیس كورى ئادەمە. لەتەۋراتا ناوی براۋە بە (خەنوفە) لەگۆرانی زمانى عەرەبیدا ناوی بوبە (ئوخنوخ) .

خۆى مەزەن لە قورئاندا ناوی بردوۋە بە ئیدریس. زانیان بیریان جیاوازه لەبارەى ئیدریسەۋە، ئایا لەمیسردا لەدايك بوە یا لە بابولدا، چەند زمانى زانیۋە چەند شارى دروست كەردوۋە؟ بیژراۋە: حەفتا زمانى زانیۋە، سەدو ھەشتا شارى دروست كەردوۋە . یەكەم كەس بوە بۆزانیى تاقىكەردنەۋەى ھاتوچۆى خۆرو مانگ و ئەستیرەكان ، بەو بۆنەۋە دانىشتوانى فیری ژمارەى سالى و مانگى كەردوون، فەرمانى داۋە بە ئادەمیزاد بەكردنى نوێژو بەخشینی زەكات، فیری خوا پەرسى و یەكیتی خۆى كەردوون و فەرمانى داۋە بەپاك كەردنەۋەى لەشیان و دەور كەردنى لەش پىسى، فەرمانى داۋە بەقەدەغە كەردنى خواردنى گۆشتى سەگ و بەراز، چەندین كاتى بۆدیاری كەردوون بكەرن بەروژى جەژن و خۆشى و سەیران، مۆژدەى داۋە بەھاتنى پىغەمبەرانى دواى خۆى بەتایبەتى باسى پىغەمبەرى ئىسلامى كەردوۋە بو دانىشتوانى روون كەردوۋەتەۋە، ھەرشىكى لى پرسیار بكەرایە ۋولامى ئەدانەۋە لەبارەى روۋادەكانى ئاسمان و زەوى، پارانەۋەى لای خوا

گیر ابو، نه یفه رمو: نایینی پیغمبهری نیسلام شایسته یه بۆه مو کات و هدمو جیگه یه و ره وشته به رزه کانی پیغمبهری باسکر دوه. یه که مین کهس بوه به پینوس شتیکی ویستی پینوس. جگه له پیستی نازه ل و گه لای دره خت فیری له بهر کردنی پۆشاکی تری بۆکردن. نیدریس یه که مین کهس بوه کیشانه و پیوانه و چه کی به کاره نیایی.

هه ندی له زانا یان نه لین: خوا نیدریسی بهرز کردوه ته وه بۆ به ههشت، هه ندی تریان نه لین: به رزی کردوه ته وه بۆ ناسمانی شه شه م یا ناسمانی چواره م.

﴿الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ مِنْ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ﴾ نه و تاقمه پیغمبه رانه ی باسکران که سانیکی نه و تۆن خوا چاکه ی خوی به سه ر داریزان به پیغمبه رایه تی له هه ندی له مناله کانی نادم وینه ی نیدریس و له هه ندی له و که سانه ی نیمه هه لمان گرتبۆن له گه ل نوحدا له ناو که شتیدا له جگه ی نیدریس وه ک ئیبراهیم که له مناله کانی سامی کوری نوحه .

﴿وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا﴾ وه له مناله کانی ئیبراهیم وه ک ئیسماعیل و ئیسه قاق و له مناله کانی ئیسرائیل که نازناوی یه عقوبه زه که ریاو یه حیاو موساو هارون و عیساو که کۆمه له که سیکن نیمه رانمو ییمان کردوون بۆریگه ی راستی خوا په رستی و نیمه هه لمان بژاردون له نیو هه مو ناده میزاددا بۆ پیغمبه رایه تی و ریگه پشانده ری مرف و بۆیلاو کردنه وه ی چاکه ی هه مو جیهان .

﴿إِذَا تَلَى عَلَيْهِمْ آيَاتِ الرَّحْمَنِ خَرَوْا سُجَّدًا وَبُكِيًا﴾ هه رکاتی بخوینرته وه به سه ریا نا نایاته کانی قورنانی خوی مه زنی خاوه ن به خشنده له گه ل نه و هه مو پله و پایه به رزه ی خوا به وانی به خشیون نه که ون به سه رده ما به سوژده بردن بۆخواو به گریان و ترسه وه و باوه ری زۆر بۆخوای مه زن .

خَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ

خَلَفَ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا

﴿٥٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ
 وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ﴿٦٠﴾ جَنَّتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ
 بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًا ﴿٦١﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا
 وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًا ﴿٦٢﴾ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ
 عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾ وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُمْ مَأْبِكِنَ
 أَيْدِينَا وَمَا خَلْفُنَا وَمَا يَنْبِئُكَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾
 رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ
 هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾

﴿فخلف من بعدهم خلف أضاعوا الصلاة واتبعوا الشهوات فسوف يلقون غيا﴾
 دواى نهوئى خواى مهزن باسى نهو پیغه مبه رانه ی کرد نامازه نه کات بو تا قمیکی خرابی
 دواى نهوان نه فهرموی: له دواى نهو پیغه مبه رانه تا قمیکی خراب دین و جیگه ی نهوان
 نه گرنه وه واز له نویز کردن نه هین له کاتی دیاری کراوی خویانا نایکه نه بهو مهر جانه وه
 بو یان دیاری کراوه و دواى تاره زو هه وه سی خرابی خویان نه که ون و دزی یاسای خوا
 نه وه ستن و گونا هی جورا و جور نه که ن، دوا یی نهو منالانه یان توشی زیانزه ندی نه بن
 له روژی دوا ییدا به هزی بی فهرمانی خوا و نیازی خرابانه وه .

﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَالْتِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا﴾ مه گهر
 که سی لهو مناله ی نهوان په شیمان بو بونه وه له کرده وه خرابه کانیا ن و داوا ی لیبوردن

لەخوای مەزن بکەن بەنیازی پاکەووە باوەریان هینایی و کردەووەی چاکیان کردیی، دوایی
ئەو کەسانە خوای مەزن لەکردەووە خراپەکانیان خوش ئەبێ و ئەچنە بەهەشتەووە ئەو
کەسانە ستەمی هیچ شتیکیان لی ناکرێ و بەتەواوی پاداشتی خوێان وەرئەگرن، ئەو
مرووفانەیی پەشیمان ببنەووە لەگوناهیی خوێان وەك گوناھیان نەکردیی وان .

﴿جنات عدن التي وعد الرحمن عباده بالغيب إنه كان وعده مأتيا﴾ ئەو بەهەشتە بریتیە
لەچەندین بەهەشتیکی بەرین و پایەداری ئەوتوو چاکەیی کۆتای پێنایە خوای خاوەن
بەخشندە بەلینی داوہ بە بەندەکانی خۆی باوەریان هیناوہ بەبونی بەهەشت و ئەوان
بەهەشتیان نەدیوہ.

بەنادیاری باوەریان پێ هیناوہ کە هەییە. بەراستی بەلینی خوادیت و پێچەوانە لەبەلینی
خوادا نیەلەبارەیی ئەو بەهەشتانەووە بەخشینی بەو کەسانە پەشیمان بونەتەووە باوەریان
هیناوہ کردەووەی چاکیان کردوہ.

﴿لا يسمعون فيها لغوا إلا سلاما ولهم فيها رزقهم بكرة وغشيا﴾ ئەو کەسە
باوەردارانە گفتوگۆی بیجیگە نایسن لەو بەهەشتانەدا مەگەر ئەو شتەیی ئەبیسن
سلاوکردن و دەربینی خوشیە بۆیە کتری و بۆ ئەو کەسانە هەییە لەو بەهەشتانەدا
خواردەمەنی زۆر خوش و رابواردنی چاک بەجۆری دلیان بچیتە سەری لەبەیانیان و
نیواران و هەمو کاتیکی تردا .

﴿تلك الجنة التي نورث من عبادنا من كان نبيا﴾ ئەو بەهەشتەیی ئەوتوو کەهەمو
خواردەمەنی تیدایە لەوانەیی چاکنو دەروون ئارەزووی بکاو چاو پێی گەش بیتەووە ئیمە
ئەیکەین بەمیراتی بەرووبومی کەسێ لەخوا ترساوہ خۆپاریزبوہ لەگوناھ لەبەندەکانی ئیمە،
پاداشتی کردەووەکانیانەووە بەتازەیی بۆیان دانراوہ .

بەت پەرستان و جوہکان پرسیاریان لە پیغەمبەر کرد لەبارەیی چۆنیتەتی گیانی
زیندەوهران و دانیشتوانی ناو ئەشکەوت و زولقەرنبین. پیغەمبەر ﴿ﷺ﴾ فەرموی: بەیانی
وولامتان ئەدەمەووە نەیفەرمو: خوا ئارەزو بکا .

بەو بۆنەيەوۈ بۆماوۈيە سىروشى بۆ نەھاتە خوارەوۈ پىغەمبەر زۆرى لاگرانىو. بىي باوۈران تانەيان دا لەو کارەو ئەيان ووت: موخومەد خواكەي وازى لىھىناوۈ. لەپاشا خىوای مەزن بە جىرەئىلدا سىروشى بۆنارد لەبارەي وولامدانەوۈي پىرسىارە كانىانەوۈ، پىغەمبەر فەرموى بە جىرەئىل: بۆچى درەنگ ھاتى بۆلاي مەن. جىرەئىل فەرموى: ئىمە بەندەيە كىن بىي فەرمىانى خواناكەين لەلايەن خىوای گەورەوۈ فەرمامان بىي ئەدرىو بەبىي فەرمىانى خوا ھىچ شىئى ناكەين وەدەستورى خوانايەين بۆلاي تۆ. وەك خىوای مەزن ئەفەرموى:

﴿وما نزل إلا بأمر ربك له ما بين أيدينا وما خلفنا وما بين ذلك﴾ وەجىرەئىل ووتى: ئىمەي فرىشتە نايەينە خوارەوۈ بەسروش ھىنان مەگەر بەھۆي فەرمىانى پەرورەدگارى تۆرۈ بىينە خوارەوۈ، ھاتنە خوارەوۈ مان بەويستى خىوایە بۆپەرورەدگارە تۆيە شىئى لەدواي ئىمەوۈ دىت و شىئى لەمەوۈبەري ئىمەوۈ رۆيشتوۈ شىئى لەنىوان داھاتوۈ رۆيشتودايە لەكارەكانى ئىستا. كەواتە ھەمو شىئى لەكاتى دروستبوني بونەوۈرانەوۈ ھەتا كۆتايى جىھان ھەمويان فەرمىانى خوان.

﴿وما كان ربك نسيا﴾ وەپەرورەدگارى تۆ تۆي لەبىر نەچۆتەوۈ وازى لەتۆ نەھىناوۈ نەھاتنە خوارەوۈي سىروش لەبەر ئەوۈيە خوا فەرمىانى بىي نەداوۈ بەگومانى بت پەرستان نابىي. كەواتە بۆماوۈيە سىروش نەھات بۆلاي تۆ خەفەت مەخۆ، سىروش بەگۆيرەي دانانى ھەمو شىئىكە لەشوينى شىاوى خۆياو گۆيت مەدەرە گومانى بت پەرستان كە گوايا خوا تۆي لەبىر چۆتەوۈ .

﴿رب السماوات والأرض وما بينهما﴾ پەرورەدگارى تۆ پەرورەدگارى ئاسمانەكان و زەوى و شىئىكە لەنىوان ئاسمان و زەويدان. چۆن ئەچىتە مىشكەوۈ بىي ئاگايى و لەبىرچوونەوۈ روى تى بكا، چۆن ئەگونجى واز لەتۆ بھىئى كەھەلبۇاردەي خىوای بۆپىغەمبەرايەتى ھەموو بونەوۈران .

﴿فاعبدہ وأصطبر لعبادته﴾ دواى تو له پوره ردگارى خوټ بيرسته و نارام بگره
بو پهرستنې پوره ردگارى خوټ و خوړاگر به له سهر نازارو نيش و له سهر نهو شتانه
ديته ريگه ي توو له سهر تاوانجى بت پهرستان و گالته يې كړدى تو، خوږې مهزن ناگاي
له تويه له هه ردو جيهاندا .

﴿هل تعلم له سميا﴾ نايا تو نه زاني به وينه ي خوا كه سې شايسته يې ناوى برى
به خواو شايان يې بو پهرستن و به كه سې ناوى برى به خوا بيگومان هيچ كه سې نيه، چونكه
بت پهرستان ناوى بته كانيان نه بدن به جگه ي (الله) و نه لين (اله) .

هندى له يې باوهران يې شهرمانه نه يان ووت: نيمه چوڼ زيندو نه كرينه وه دواى مردن
و رزاندنى نيسك و پيسمان و گيان نه كرينه وه به بهرمانا ؟ خوافه رموى :

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَإِذَا مَاتَ لَسَوْفَ

أُخْرِجَ حَيًّا ﴿٦٦﴾ أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَا خَلَقْتُهُ مِنْ قَبْلُ

وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ﴿٦٧﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ

لَنَحْضُرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٨﴾ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ

شِيعَةٍ أَئِمْمَةً أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا ﴿٦٩﴾ ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ

هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا ﴿٧٠﴾ وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ

حَتْمًا مَّقْضِيًّا ﴿٧١﴾ ثُمَّ نَسْجِي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ

فِيهَا جِثِيًّا ﴿٧٢﴾

﴿ويقول الإنسان أ إذا مامت لسوف أخرج حيا﴾ وەرەگەزی ئادەمیزاد ئەوانەیان
بئەباوەرن ئەلین: ئایا کاتی من مردم و ئیسک و پیسم نەما بەراستی من دەرئەهینریمەو
لەگۆردا بەزیندویی وەك موحەمەد ئەیلی. خۆی مەزن و ولایم ئەداتەو و ئەفەرموئ:

﴿أ و لا يذكر الإنسان أنا خلقناه من قبل ولم يك شيئا﴾ ئایا ئەو ئادەمیزادە بۆیر
ناکاتەو کەبەراستی ئیمە ئەومان دروست کردووە لەپیش ئیستاوە و ئەو هیچ شتێ نەبوو.
کەواتە ئیمە توانای ئەومان بوبێ بەبێ کەرەستەیهکی پیشو ئەومان دروست کردبێ و
لەنەبوو و هاتووە بون لەسەر ئیمە گران نیه ئیمە ئەو ئیسک و پروسکانە کۆبکەینەو
بەمرۆڤیکی وەك جارن و گیان بکەینەو بەبەریا .

﴿فوربك لتخرنهم والشیاطین﴾ دوایی بەپەرورەدگاری تۆ سویندیی: بەراستی ئیمە
ئەو بئەباوەرانە و ئەو شەیتانانە هاویری ئەوان بوون و سەری لی تیکداون و بروایان بەزیندو
بونەو و نەبوو کۆیان ئەکەینەو و زیندویان ئەکەینەو لەگۆرەکانیان و دەریان ئەهین .

﴿ثم لنحضرنهم حول جهنم جثيا﴾ لەپاشا بەراستی ئیمە هەمویان نامادە ئەکەین بەم
لاولای دۆزەخدا لەسەر ئەژنۆ داتەنیشن لەبەر تەسک و تروسکی جیگەکانیان و ناتوان
بەئارامی دانیشن هەتا زۆرتر خەفەت بخۆن و چاوەروانی پرسیار نەکەن .

﴿ثم لنزعن من كل أيهم أشد على الرحمن عتيا﴾ لەپاش ئەوێ ریزکران لەم
لاولای دۆزەخەو و لەسەر ئەژنویان ئیمە دەرئەهینن لەهەمو تاقم و هۆزێ کەسێ لەوان
زۆرتر تاوانبار و بێفەرمانی خۆی بەخشنەوی کردووە فری ئەدریتە دۆزەخ یەك لەدوای
یەك بەگۆرە خراپەیان ئەخرینە جیگەیه لەدۆزەخ شایانی تاوانەکیان بێ. هەرەها تاقم
لەدوای تاقم. خراپەر لەدوای خراپەر فری ئەدریتە ناو دۆزەخ .

﴿ثم لنحزنهم بالذین هم أولى بها صليا﴾ لەپاشا بەراستی ئیمە زانستە
بەکەسانیکێ ئەوتۆ شایستەتر بن بخریتە دۆزەخەو، ئەو کەسانەیان گوناھی گەورەتر بێ
سزاکەیشی گەورەتر، لەپاشا گەورەتر لەدوای گەورەتر لەگوناھ کردنداو دەستیان
نەکەوئ بەنامادە کراوی ئەو شتانە کەردویانە لەجیهاندان و ستەمیان لی ناگرێ .

﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِيَّاهُ كَانِ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا﴾ وه هيچ كه سئ له ئيوه ي
 ناده ميزاد نيه مه گهر نه چيته ناو دۆزه خ، نه و چونه يان بۆناو دۆزه خ پيوستيكه
 پهروه ردگاري تو پيوستى كرده له سهر خوئ زانايان بيرو بۆچونيان جياوازه له مه به ست
 له ماناي (وارد) هه نديكيان نه لين: به مانا بينينه، چونكه باوه رداران، دور نه خرينه وه
 له دۆزه خ، هه ندي تر يان لايان وايه به مانا چونه ناو دۆزه خه و چاك و خراپيان نه خرينه
 دۆزه خ، پياو خراپان له سهر نه ژئو، پياو چاكان به يئ نازار نه چنه ژوره وه .

﴿ثُمَّ نَجَّى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرَ الظَّالِمِينَ فَهَاجَرُوا﴾ له پاشا ئيمه رزگار نه كه ين
 كه سانيكى نه و تو له خوا ترساون و خو يانيان پاراسته له بئ فهرمانى خوا وه ئيمه واز
 نه هين له سته مكاران له نيو دۆزه خدا و له سهر نه ژئو دائه نيشن له بهر تهنگى جيه گه يان
 هه ر له بهر نازار دانيان .

هاور يكانى پيغه مبه ر ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ژيانيان نه برده سهر به ناخوشى و له بر گيكى چلكن و
 شر دابون، بئ باوه رانيش له نيو ژيانى خوش و بهر گى ناياب و جيه گى جوان و رازاوه دا
 نه ژيان، بئ باوه ران به هاور يكانى پيغه مبهريان نه ووت: بيگومان خوا ئيمه ي له ئيوه خوشتر
 نه وئ و ريزى پيداوين و سامانى زورى داوه پيمان له جيهاندا، ئيوه هه ژارو بئ دارين.
 كه واته له پاشه روژدا ئيمه چاكر نه بين، خواى مه زن رسوايان نه كاو نه فهرموى:

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾ وَكَمْ
 أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنَاءَ وَرِيًّا ﴿٧٤﴾ قُلْ مَنْ
 كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ
 إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرُّ مَكَانًا

وَأَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٥﴾ وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ أَحْتَدَوْا هُدًى
وَالْبَقِيَّتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ﴿٧٦﴾

﴿وإذا تعلی علیهم آیاتنا بینات قال الذین کفروا للذین آمنوا ای الفریقین خیر مقاما
وأحسن ندیا﴾ وه هر کاتی بخوینریته وه به سهر بت په رستانا نایه ته کانی نامه ی نیمه
بهرونی و به ناسکرای مانا کانیان. بی باوهران چه نلین پروپاگهنده یان ساخته نه هینا له باره ی
زیندوبونه وه سزای روژی دوا بی نه یان ووت که سانیکی نه و تو باوهریان نه هینابوو: چ
تاقمی له دو و تاقمه ی نیمه ی بی باوهر و ساماندارو له نیوه ی باوهر دارو هزار چاکترن
له لایه ن جیگه و پله و پایه و خوشتر نه ژین و کام لایان چاکترن لای دانیشتون ناشکرایه
نیمه ی بی باوهر خوش گوزهراین، نه گهر خوا نیوه ی باوهر داری خوش بویتایه وه که نیمه
سامانی نه رژان به سهرتانا. که واته نیمه لای خوا چاکترین. نه که نیوه ی هزار، له پاشه
روژیشا نه گهر هه بی وه که نیوه نه یلین له نیوه چاکتر نه بین .

بۆزانین: (نه بیقور) که یه کیکه له زاناکانی (یۆنان) هاوکات و هاو شاگرده کانی
(نهرستو) بوه بیرو بۆچونی وایه هه مو چاکه یه بریتیه له تام و خوشی و رابواردنی جیهان،
نیت بۆگه ده پرکردن بی یابوشتی تربی، هه رکه سی خوش رابویری چاکتره له وه که سه ی
رابواردنی کهم بی.. فیرعه ون و دارو دهسته که ی و بت په رستانی کاتی پیغه مبه ریش هه ر
نه و بیرو بۆچونه یان هه بو، نه وه بو فیرعه ونه نه یووت: من پاشای میسر و نه م روباره ی
ژیرم په یوه ندی به مننه وه هه یه، نیت چون نه بی من خوا نه م. بت په رستانی قوره یش نه یان
ووت: نیمه دارایی و سامانان له نیوه ی باوهر دار زۆرتره و خوشتر نه ژین .

به داخه وه له م سهرده مه ی نیمه یشدا زۆر خوینه واری بیر ته سک هه ن هه ر نه و بیرو
بۆچونه یان هه یه به رانبهر به رژی مه سامانداره کان په یرویان نه که ن و لایه نیان نه گرن. هه ر
سامانداریه پالی به پارتی به عسی عه فله قیه وه ناوه که سه ته مکردن و ره گه ز په رستی
لای نه وان ره وایه، بۆغونه (۷۰۰) که سی له تاقمه که ی (قاله ته گهرانی) پیای خوشیان
بوو له گه ل .

(۸۰) هزار بارزانی بی تاوانیان کوشت هرله بهر نهوهی کورد بوون، نزیکه‌ی (۱۸۰) هزار کوردیان به‌ناوی نه‌ناله‌وه کهس نازانی نه‌وانه چ شتیکیان به‌سه‌رها تووه، زۆرتر له شه‌ش هزار کهسیان له‌دانشتوانی هه‌له‌بجه به‌گازی کیمیای له‌ناو برد، نزیکه‌ی پینج هزار شارو گوندی کوردستانیانه‌مژگه‌وتوکانیان رووخاند، نه‌وانه جگه‌ی هزاران کوردو بی‌تاوانی تر که کوشتیان به‌سی‌داره‌و تیره‌باران کردیان، نه‌وانه هه‌مویان هه‌ر له‌بهر نه‌وه‌بو که کوردن، نه‌و شتانه هه‌مویان له‌بهر سامانداری زۆر بو که نه‌و کاره خراپانه‌یان به‌کوردی موسولمان نه‌کرد. به‌لام خه‌یالیان خاوه پاشه‌روژیان به‌م جوّره نه‌بی که خوا نه‌فه‌رموی:

﴿و کم اهلکنا قبلهم من قرن هم احسن اثاثا ورتیا﴾ وه‌ئیمه زۆر تا قمی بی باوه‌رمان له‌ناو بردووه له‌دانشتوانی هه‌موسه‌رده‌می له‌پیش نه‌وانه بون نه‌وان رابواردن و دارایی و به‌رگ و رواله‌تیان له‌وان چاک‌زو شیرینه‌تروه له‌و بت په‌رستانه. وینه‌ی گه‌لانی سه‌مودعارو جگه‌ی نه‌وانیش. هه‌ریه‌که‌یان به‌جوّره سزایه بنه‌برکران. بۆیه نه‌بی بت په‌رستانی قوره‌یش چاوه‌روانی نه‌و جوّره سزایانه بکه‌ن.

﴿قل من کان فی الضلالة فلیمد له الرحمن مدا﴾ تۆبلی به‌و که‌سانه شانازی نه‌که‌ن به‌به‌شی پوچی جیهانه‌وه: هه‌ر که‌سی له‌گومراییدا بی و دوربی له‌راستی، دوا‌یی خوای خاوه‌ن به‌خشنده‌ درێژه نه‌دا به‌ته‌مه‌نی نه‌و که‌سه‌و مۆله‌تی نه‌داو سامانی زۆری نه‌داتی و وازی لی دینی و بی باوه‌ری و گونا‌هی زۆر نه‌کا به‌دریژدانیکی زۆر.

﴿حتى إذا رأوا ما یوعدون إما العذاب وإما الساعة﴾ هه‌تا کاتی نه‌و که‌سانه نه‌لین: کام لایه‌کمان چاکین نه‌بینن یاسزایان نه‌دری به‌کوشتن و دیل کردن و سه‌رکه‌وتنی موسولمانان یا نه‌بینن روژی دوا‌یی نه‌خرینه نیو ناگری دۆزه‌خ.

﴿فسیعلمون من هو شرمکانا وأضعف جندا﴾ دوا‌یی نه‌و که‌سانه‌ی له‌گومراییدان نه‌زانن چ که‌سی جیگه‌ی خراپه‌و چ که‌سی یاریده‌ری لاوازتره، له‌روژی دوا‌ییدا نه‌و که‌سانه‌خوای مه‌زن رسوایان نه‌کا باوه‌رداران سه‌ربه‌رزو رزگارن.

ته‌فسیری زماناکۆیی

﴿ويزيد الله الذين اهدوا هدى﴾ وهوا شاره زایی به ده ستوری خواو ریگهی چاك
زور نه كا بؤكه سانیکي نهوتو راغویان وه رگرتوهو باوه ریان هیناوهو به ردهوام بون
له سه ری، ههروهك دریژه نه دا به گومرای بی باوه ران .

﴿والباقیات الصالحات خیر عند ربك ثوابا و خیر مردا﴾ وهه و کردهوه چاکانه
سودیان به ردهوامه وهك زانیاری خواناسین و کاری سود به خش نهوانه چاکتون له دارایی و
پلهو پایه له لایه ن پاداشتهوه له خزمهت پهروه دگاردآ پاشه رژیان چاکتره . چونکه نهو
کاره چاکانه پاداشتیان به ردهوامه و کاری خراب سودی نه بریتهوه، نهو کاره چاکانه وهك
نویژو منالی خواناس و زور شتی تریش .

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا
﴿٧٧﴾ أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمْ اِتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾ كَلَّا
سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾ وَنَزِثُ
مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿٨٠﴾ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً
لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ﴿٨١﴾ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ
عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ
تُوزُّهُمْ أَزًّا ﴿٨٣﴾ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعِدُّ لَهُمْ عَذَابًا ﴿٨٤﴾
يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ﴿٨٥﴾ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ
إِلَى جَهَنَّمَ وَرْدًا ﴿٨٦﴾ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ

الرَّحْمَنُ عَهْدًا ﴿٨٧﴾

﴿اُفْرِیت الذی کفر بآیاتنا وقال لأوتین مالا وولدا﴾ نایا تو زانیوتہ ہواالت داوہ
 بہ کسکی نہوتو باوہری نہہینا و ہروای بہ زیندو ہونہوہ نہہوہ نہہووت: بہراستی
 نہ بہ خشری بہمن دارایی و منالّ لہم و دوا نہوکاتہ نہوقہرزہی تو داوای نہکدی نہتہمی.
 زانایان نہلین: ہوی ہاتہ خوارہوی نہو نایہ تانہ نہمہیہ: خہبایی کوری نہلشہرت
 قہرزیکی بہسہر عاسی کوری وائیلہوہ بوو کاتی داوای قہرزہکدی لیکردہوہ عاس
 بہخہبایی ووت: نہو قہرزہت نادمہوہ ہتا بی باوہرنہی بہموحمہد، خہباب ووتی:
 سویندم بہخوا: نہبہ زیندوی نہبہ مردوی نہکاتی زیندو نہ کریمہوہ بی باوہرنام
 بہموحمہد ﴿ﷺ﴾، عاس ووتی: کاتی تو زیندو کرایتہوہ نہوکاتہ من کورو دارایم
 نہدریتی و قہرزہکہت نہدمہوہو گالتہی بی نہکرد.

﴿اُطَّلِع الغیب ام اتخذ عند الرحمن عہدا﴾ نایا نہو پیاوہ بی باوہرہ ناگاداری لہسہر
 نہوشتہ نہینہ چون بپیدایا بوہو چ کسکی بہوی ووتوہ نہچیتہ بہہشت و نہوشتانہی
 نہدریتی؟ یاوہری گرتوہ لہخزمت خرای خاوہن بہخشدہوہ پہیانی نہو شتہی نہدریتی؟
 نہبی بزانی نہو بی باوہرہ نہوہیان بوہو نہنمہیان.

﴿کلا سنکتاب مايقول وغد له من العذاب مدا﴾ نہو کسہ ہلہیہ لہو شتہدا بیری
 لی کردوہوہو بخوی نہمنالی نہدریتی نہدارایی. لہدواییدا نیمہ نہوشتہی نہو بی باوہرہ
 نہیلن نہینوسین دوا بی سزای نہدہین لہروژی دوا پیدا لہسہر نہو شتہی نہیلن دریزہ
 نہدہین بہسزادان بوی بہدریزدانیکی زور لہسہر نہو بوختانہ کردوہتی کہدارایی و منالی
 نہدریتی.

﴿وئرثہ مايقول ویاکنا فردا﴾ وہ نیمہ نہو شتہ نہوکسہ نہیلن لسی نہسینہوہ لہ
 دارایی و لہ منالّ بہوی مردنی و لہناو بردنیوہ و نہوکسہ دیت بولای نیمہ لہپاشہ
 روژدا بہ تنہایی و بہین دارایی و بہین منالّ، جگہ لہخوا کسکی تری نہو کس ناگاتہ
 فرہای.

﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونَ لَهُمْ عِزًّا﴾ و هبت په رستانی قوره بش چه ندین
خوایان و هر گرتوه بۆ خوځیان له جگه ی خوا بۆ په رستن له بته کان و فریشته کان هه تا نه و
په ستر او پوچانه بین به هوی نه رجومه ندی و ریز بۆ نه وانو بۆیان بپارینه وه، هه رکه سی
خوی به گه و ره دابته به جگه ی خوا و خوا به رگی رسوایی نه کاته به ری .

﴿كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا﴾ نه و کاره به و جو ره نیه نه وان
گومانی بۆ نه به ن، له مه و دو نه و په ستر او نه نه وان به درو نه خه نه وه و بیزاری خوځیان له وان
ده نه برن و نه بن به دژی نه وه ی نه وان له سه ری بوون و نه بن به دوژمنیان. نه ک به دوژست
و یاریده ریان لای خوا .

﴿أَلَمْ تَرْنَا أَوْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَوَسَّلْهُمْ أَذًا﴾ ئایا تو نه ترانیوه به راستی ئیمه
ناردومه به بۆ سه ر بی با و ه ران شه ی تانه کان و ده سه صه لاتیان په یدا کرده به سه ریانو هانیان
نه ده ن بۆ بی فرمانی خوا و ناچاریان نه که ن له سه ر کردنی گونا به هاندانیکی زو ر سه خت
و گومان نه خه نه دلیان. به لام ئیمه ریگه ی چاک و خراپان بۆ ر ون کرد نه ته وه و نه قلمان
داو نه ته بۆ کردنی هه مو شتی و سه ر به ستن .

﴿فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعِدُ لَهُمْ عَذَابًا﴾ دوا یی تو په له مه که له سه ر ناو بردنی نه وان
هه تا خوت و با و ه رداران رزگارتان نه بی له تازار و خراپه ی نه وان. به راستی ئیمه نه ژمیرین
و دیاریمان کرده بۆ نه وان ته مه نیکی کورت و دوا یی پی دیت و چه ن روژیکیان ما و ه
له ژیانیا نا یابه دیاری کردنیکی زو ر که م، به لام ئیمه دوا یی نه خه یین بۆ لای ما و ه یه کی دیاری
کراو، ته مه نی دریز چاکه ی تیدا نیه مه گه ر بۆ نه و که سانه با و ه نه هین و کاری چاک
نه که ن. به لام بۆ بی با و ه ران و گونا ه کاران ژیانیا ن نه گبه تیه بۆیان .

﴿يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا﴾ وه تو بیری نه و روژه بکه ره وه ئیمه
کو نه که ی نه وه که سانیکی نه و تو له خوا ترسا ون و خو یانیا ن پاراسته له بی فرمانی خوا
بۆ لای خوی خوا و نه به خشنده به چه ندین کو مه ل و به چه ند شیوا ز بۆ نه وه ی بچه به هه شت
و بچه سینه وه له ژیر میهره بانی خوا دا به را بواردن و خوا رده مه نی خوش و به تام .

﴿و نسوق المجرمین إلى جہنم وردا﴾ وہیثمہ لہو روژہدا تاوانباران نہیرین بولای
دوڑہخ بہوینہی نازہل بہیادہیی و بہتینویتی لیان نہخورن بہوینہی نازہل بولای ناو
خواردنہوہ .

﴿لا یملکون الشفاعة إلا من اتخذ عند الرحمن عهدا﴾ بہندہکان ہیچ کہسیکیان
خاوهنی ئہوہ نین بو ہیچ کہسی بہارینہوہ لہلای خوا ماہگر پارانہوہی کہسی لای خوا
خاوهن بہخشنده بہیمانی پیدرابی بوپارانہوہ بو کہسی وہیا بوئہو کہسہی پارانہوہی
بوئہ کرئ لای خوا دہستوری بو دراسی، ہر کہسی فہرمانی خوا جی بہجی کردبی و
گوناہی گہورہو بجوکی نہ کردبی خوا بہیمانی پیداوہ رزگاری بکاو پارانہوہ بکا بو کہسی
شایستہیی بوئہوہی پارانہوہی بو بکری .

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۝۸۸ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ۝۸۹ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَفْطَرْنَ مِنْهُ وَتَنْشُقُ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ۝۹۰ أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ۝۹۱ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ۝۹۲ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا ۝۹۳ لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۝۹۴ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا ۝۹۵ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا ۝۹۶ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ

الْمُتَّقِينَ وَتُذَرِّبُهُ قَوْمًا لَّدَا ﴿٩٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ
مِّن قَرْنٍ هَلْ يُحِشُّ مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿٩٨﴾

﴿وقالوا اتخذ الله الرحمن ولدا﴾ بی باوهران گه یشتونه ته راده یه له بی باوهری و له بی شه میدا. ئه یان ووت: خوای خواوون به خشنده منالی داناوه بوخوی له ناده میزادو له فریشته، جوله که کان ئه یان ووت: عوزه یر کوری خواجه. گاوره کان ئه یان ووت: عیسا کوری خواجه. هه ندی له بت په رستانی عه رب لایان وابو: فریشته کان کچی خوان. نهو بوچون و بروایانه هه مویان پروبوچن. گفتوگوی ناره و او بیزی کراوه ن.

﴿لقد جئتم شيئا إذا﴾ به راستی ئیوهی بی باوهر هاتوون به شیکی زور خراب و بیزی کراوه و گفتوگویه کی زور گه و ره ی ناره و او خرابتان کردوه، چونکه خوای مه زن بی باوک و بی منال و بی وینه یه .

﴿تكاد السماوات يتفطرن منه وتنشق الأرض وتخر الجبال هدا أن يدعو للرحمن ولدا﴾ زورنریکه ناسمانه کان پارچه پارچه بین و نه ستیره کان بدهن له یه ک و ژیان بو گیانداران نه مینی له بهر خرابی نهو گفتوگویه و زهوی رو بچی و کیوه کان بکه و ن به پارچه پارچه بی له بهر نه وهی نهو بی باوهرانه بانگیان کردوه بوخوای خواوون به خشنده و داویانه ته پال خوا منال و نهو گفتوگو ناره وایانه .

﴿وما ينبغى للرحمن أن يتخذ ولدا﴾ وه شایسته نیه که وه ریگری خوای خواوون به خشنده منال بوخوی، ئه بی منال له باوکی خوی بچی و خوا بی وینه یه، وه رگرتی منال له بهر پیوستیه و خوا پیوستی به بونه وهران نیه .

﴿إن كل من فى السماوات والأرض إلا آتى الرحمان عبدا﴾ هیچ که سى له نیو ناسمانه کان و زه ویدا نیه مه گهر دین بولای خوای خواوون به خشنده به بنده نایه تی بوخوا، ئیت نهو که سانه ناده میزاد بن یا فریشته و جنوکه، ئه بی بریار بدهن خواجه که و سه رشوری دهر بن بوخوا، بنده ئه بی جگه ی گه و ره ی خوی بی .

ته فسیری زمانکوی

﴿لقد أجصاهم وعدهم عد أو كلهم آتیه يوم القيامة فردا﴾ بەراستی خوای خواوەن بەخشنده ئەوانەى لە ئاسمان و زەویدان ھەمویان ئەزانى و ئەوانى ژماردووە و تۆمارى کردون لای خۆى بە تۆمار کردنى خۆیان و ھەناسەیان و کردەووە و گوشتاریان بە دانیشتوانى سەرەو خوارەووە ھەمویان دین بۆ لای خوای خواوەن بەخشنده بە تەنھایی و بێ یاریدەر و خواوەنى خۆیشان نین چە جای جگەى خۆیان، کەسانى بین بۆ لای خوا بەو جوۆرە چۆن ئەبێ کورى خوا بن؟

﴿إن الذين آمنوا وعملوا الصالحات سيجعل لهم الرحمن ودا﴾ بەراستی کەسانى کى ئەوتۆ باوەریان ھیناوە بە خوا و کردەووە چاکەکانیان کردبێ خوای خواوەن بەخشنده ئە گیرى بۆیان خۆشەویستى بەندەکانى بۆ ئەوانە کە خواوەنى باوەرو نیازی پاکن و بە چاکە باسیان ئە کەن. پیغەمبەر ئەفەرموی بە جبرئیل : من ئەو بەندەى خۆم خۆش ئەوی پیویستە تۆیش خۆشت بوى، دوایى جار ئەدا بە نێو ئاسمانەکاندا خوا فلان کەسى خۆش ئەوی، ئێوەش خۆشتان بوى. دوایى بەو بۆنەووە خۆشەویستى ئەو کەسە دیتە خوارەووە بۆ سەر زەوى و دانیشتوانى سەر زەویش باسى بە چاکە ئە کەن .

﴿فإنما يسرناه بلسانك لبشر به وتندر به قوما لدا﴾ دوایى بەراستی ئیمە قورئانمان ئاسان کردووە بە ھۆى زمانى تۆ بەزاراوى عەرەبى ئاردومانەتە خوارەووە ھەتا لە قورئان بە باشى تیگەى، لە بەر ئەوێ تۆ مۆژدە بەدەى بە ھۆى قورئانەووە بەو کەسانەى لە خوا ئەترسن و خۆیان لە گوناھ ئەپاریزن و بەو قورئانەیش بترسینی تا قمتى دوژمنى سەر سەختى تۆن و زمانیان پیسە ھەتا خوا بنەریان بکا وەك گەلانى رابوردو ئە گەر باوەرنەھین .

﴿وكم أهلكنا قبلهم من قرن هل تحس منهم من أحدًا وتسمع لهم ذكرا﴾ وە ئیمە زۆر کەسمان لە دانیشتوانى کاتەکانى پیش ئەوان لەناو بردووە وینەى ئەوێت پەرستانە دوژمنى پیغەمبەرەکانیان بوون، ئایا تۆ ھەست ئەکەى بە ھیچ یەكێ لەوان و ئەیان بینى یانە بیسی دەنگى نزم لەوانەووە ھەمویان بنەربوون ، بت پەرستانى ئەم کاتەش وەك ئەوانى لى دى .

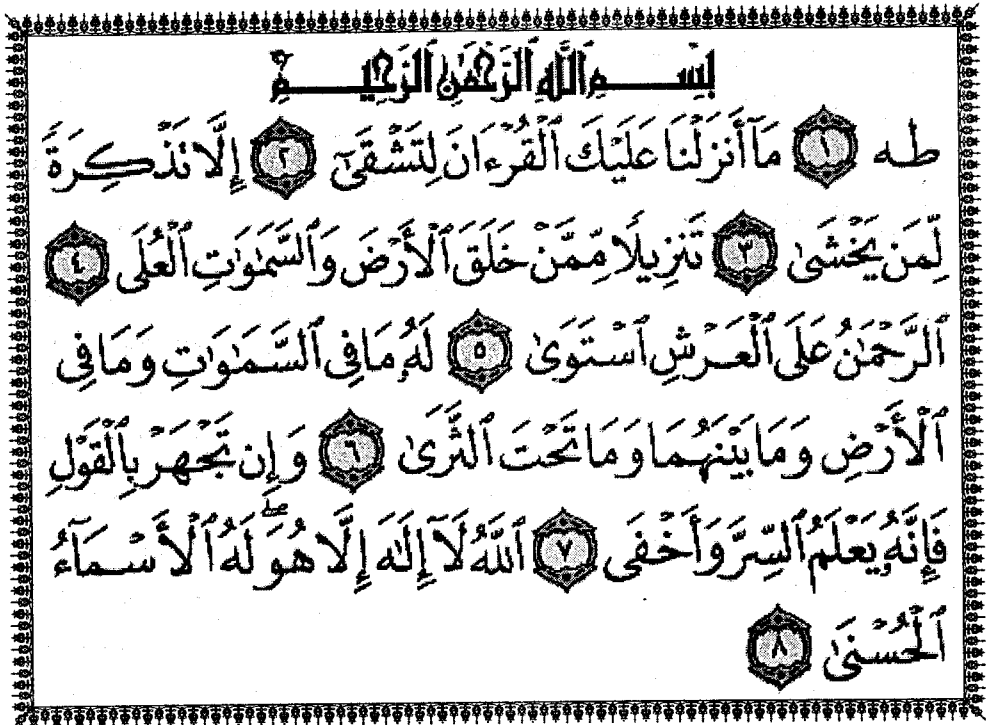
بە یاریدەى خوا کۆتایی ھات روژی شەممە (٥)ى مانگی زیل حىجە ریکەوتى ١١١|٣|٢٠٠٠ خوای خواوەن بەخشنده ئەوێ چاکە بۆخۆم و خیزانمى بکەو لەخۆم و باوک و دایکم خۆش ببە

﴿ سوره تی ته ها ﴾

لهمه که هاتوته خواره وه. هندی له زانایان نه لئین: جگه له نایه ته کانی (۳۰-۳۱)
لهمه دینه هاتونه ته خواره وه، ژماره ی نایه ته کانی (۱۳۵) نایه تن.

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾

(به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان)

﴿ طه ﴾ زانایان بیروبو چونیان جیاوازه له مانا کردنی نهودوو بیتانه، بۆنه وهی چاکتر
مانای نهوجۆره بیتانه بزانیان ته ماشای سه ره تای سوره تی نهلبه قهره و سوره ته کانی تر
بکه ن. به لام زۆریه ی زانایان لایان وایه: نهودوو بیتانه ی ئیره ناو ن بۆ پیغه مبه ر ﴿ ۱۰ ﴾،
چونکه کاتی نازاری زۆری خۆی نه داو خهفه تی نه خوارد له سه ر نه وه ی دانیشتوان
باوه ریان پی نه نه هینا. خوی مه زن فه رموی: نه ی تاها: تۆ نازاری خۆت مه ده له سه ر

ته فسیری زمانکۆیی

نه وهی قوره یشه کان باوه رت بی ناهین، نیمه پیوستان نه کرده له سر تو نه وان باوه رت
بی بهین، نه وه ته خوی مه زن نه فهر موی :

﴿ وَمَا أَرْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ﴾ وه نیمه قورئانمان ره وانه نه کرده ته خواره وه
به سر تو دای نازار بجیزی له سر نهو شتانه تو نه بینی له بی باوه رانه وهو به رده وامیان
له سر بی باوه ری .

﴿ الْأَتَذَكِّرَ لِمَنْ تَخشى ﴾ به لام نیمه قورئانمان ناردوته خواره وه له به رنه وهی
تویکه ی به ناموزگاری کردن بوک هسی له خوا برسی و خوا دلی کردیتته وه بو باوه ر هینان .
نهك بوک هسی خوی مه زن موری دابی به سر دلیا به وهی گونا گونده وه، بوئه و
که سانه یش په پره وی توئه که نه به وهی نهو قورئانه وه ریگهی راست وهر نه گرن، بوئه وه یش
ناوه ر وکی قورئان بیته به به لگه له سر بی باوه ران و بیانویان نه میتی .

﴿ تَنْزِيلًا مِمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَاوَاتِ الْغُلَى ﴾ نیمه قورئانمان ناردوته خواره وه
به ناردن له که سیکه وه زه وی دروست کرده بهو شتانه وه له سه ریته تی له گیانداران و
جگهی گیانداران به جو ری نه توانی پشووی تیدا بری و ناسمانه به رزه کانی دروست
کرده به جو ری که س ناتوانی دروستیان بکاو نه ستیره کان هاتو چوه تیدا نه که نه بهو شیوه
سروشیتیه نه وان به زمانی تایه تی خویان و قورئانیش به زمانی گفتوگو به لگن له سر
بونی توانای خوی مه زن و به ختیری ناده میزاد، دوابی تو بوئه و قورئانه نه که ی به نازار و
ماندوبونی خوت . پیغه مبر ﴿ ﷺ ﴾ هه رچه نده گه وره ترینی دروست کراوانی خوی وه
زانپاری له زانیاری بی ویتنه ی خاوه وهر گرتوه، له بهر نه وه خوی به وه نه می ری که سستی
له فهرمانی خوا دا نه کا، به تایه تی نه گهر بانگه وازه راستیه که ی به ره می نه بی له راغوی
وهر گرتنی قوره یشه کان .

﴿ الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ﴾ خوی خاوه نه به خشنده ده سه لاتی هدی به سر
بونه وهر اندا، نهو رسته یه هیما یه له سر توانای خاوه به ریوه بردنی بونه وهران، وهك
نه بی ری پاشا توانای به سر ته ختی خویا هدی، بو باش رون بونه وهی مانای نهو رسته

یہ تہ ماشای مانای نایہ تی (۴۵) ی تہ لته عراف بکن. بؤور گرتی توانای. خوی مه زن،
خوا تہ فہرموی:

﴿لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى﴾ ہر بؤخوا یہ شتی
لہناو ناسمانہ کاندایہ لہ فریشہ کان و تہ ستیرہ کان و تہو شتہ لہناو زہویداو لہ سہریہ تی
لہ گیانداران و کیو و ربارو درخت و تہو شتانہی تریش لہ ناسمان و زہویدان نابیرین و
شتیکیش تہ بیرئ. بؤ خوایشہ شتی لہ زہویدایہ لہ کانگا کانی زیرو زیو نہوت و
تہ لماس و یورانیم و گازو خواردہ مہنی و ناوو ناگرو شتی تریش. کہواتہ ہر خوا
شایستہی پہرستہو ناگای لہ ہمو شتی ہہیہ .

﴿وَإِنْ تَجْهَر بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى﴾ و تہ گہر تؤ دہنگ بہرز بکہیتہوہ
لہ گفتوگودا، دواپی بہ راستی خوا تہ زانی بہ گفتوگوی نہیتی و بہ شتی نہیتی تر لہو
شتانہی بہ دلدا تپہر تہ کەن. کہواتہ خوا تہ زانی بہ گفتوگوی نہیتی و ناگاداری ہمو
شتیکہ، پیوستی بہ دہنگی بہرز نیہ لہ پارانہودا، چونکہ دہنگ بہرز کردنہوہ بہروالہت
لہ پایوہ نزیکہ ہتا دانیشٹوان باستان بکن .

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾ خوا تہو خوایدہیہ ہیچ خوایہ نیہ شایانی
پہرستن بی مہ گہر ہر خوایہ تاک و تہ نہایہ، بؤخوا ہدیہ چہ ندین ناوی گہورہو زؤر
شیرینتر لہ ہمو ناوی ہدیہ کہ لہو ناوانہ مانا کانیان جؤرہ تواناو زانیاری خوا دہر تہ خەن
کہلہ ہیچ کہ سیکی تر و دہر ناچن و بؤہیچ کہ سی تر ناگو نجین، مہ گہر بؤکہ سی زاناو
خواہنی ہمو بونہوہران بی .

سہرہتای تہم سورہتہ ہاتوہتہ خواروہ بؤسہر پیغہ مہر ﴿﴾ بؤنہوہی دل نہوایی
بداتوہ لہ سہر تہو نازارہی تروشی تہو تہبی لہو بی باوہر انہوہو دژی تہوہستن،
بؤنہوہیش پیغہ مہر ﴿﴾ بہزہی بہ خویا بیتہوہو تہوہندہ نازاری دلی خوی نہدا
بہ خہفہت خواردن لہ سہر تہوشتہی روی تی کردوہ لہ بہر دہوامبونی قورہیشہ کان لہ سہر
بی باوہری .

له دواى ئەو باسانه خواى گه و ره وانهى کردوه بۆسه ر پێغه مبه ر ﴿﴾ باسى به سه رهاتى موسا ئەکا هه تا پێغه مبه ر ﴿﴾ موسا بکا به چاو لى کراوى خۆى و په پیره وى موسا بکا له سه ر هه لگرتنى بارى گرانى پێغه مبه رايه تى و ئارام گرتنى له سه ر ئازار و نیشى بانگى ئاده ميزاد بۆلاى خوا په رستى .

خواى مه زن باسى به سه رهاتى موسا ئەگير پته وه بۆ پێغه مبه ر ﴿﴾ له و کاته وه که موسا داواى له شوعه بى خه زورى کرد ر پنگه ی پى بدا له گه ل ژنه که ی له مه دینه وه بگه ر پته وه بۆميسر بۆچاو پێکه و تن و دیده نى داىکى و خوشکى که ماوه ی (۱۰) ساله به جى هیشتون له ميسردا، له ده ستى فیرعه ون و سه ربازه کانى هه لهابو به بۆنه ی کوشتنى پیاویکى بى باوه ر، وای ئەزانی له و ماوه زۆره دا له وانه یه ئەو کرده ویه له بیر چوپته وه، کوشتى ئەو پیاوه له سه ر ئەوه بو سه ربازىکى فیرعه ون له خزمىکى موسای ئەدا ئەویش چوو به هاواریه وه ئەو پیاوه ی کوشت. شوعه یب فه رمووى: پرۆ بۆلاى داىکت و ئەو سه ردانه ت زۆر راسته، موسا به ره و ميسر که و ته ر پنگه، ر پنگه یه کى گرته به ر که س هاتو چۆ پێدا نه ئەکرد له ترسى ئەوه به و ر پنگه یه دا ئەرویش ت نه وه ک له لایه ن پاشاکانى شامه وه تووشى خراپه بى. کاتى گه یشته شىوى (تووا) که نه که و پته لای رۆژئاواى کىوى (تور) له شه وىکى تارىکى زستانا له و کاته داو له و شه وه دا خواى مه زن کور پىکى پى به خشى، موسا جگه له ژنه که یى و دوو منال و خزمه ت کار پىکى که سى تری له گه لدا نه بوو، زۆریان پتووستى به ئاگر هه بوو. به رده ئەستىکه ی داله یه ک ئاگرى نه کرده وه و ر پنگه که ی و نه کرد بوو. ئاژه له که یشى پرش و بلاو بووه وه، ناوى پى نه ما بو نه هاتو ئەرویش ت به هه ر چوار لای خۆیا و وێل و سه ر گه ردان، بۆنه و وه ی له لایه که وه ئاگر پىکى ده ست بکه وى له و کاته داو له و تارىکىه دا له دوره وه ئاگر پىکى بىنى لای کىوى (تور) بروای وابو ئەو روناکیه ئاگره. به خیزانه که ی خۆى ووت: ئیوه لیڤه دانیشن و مه جو لێن و مه چن بۆهیچ جیگه یه هه تا منه ئەرۆم بۆلاى ئەو ئاگره، هیوام وایه بێمه وه بۆلاتان و ده سه ته واره ئاگرى به یتم و خۆمانى پى گه رم بکه یه وه و ر پنگه ی

پیروزینه‌وه، یا به‌لکو له‌لای نه‌و ناگره که‌سێکمان ده‌ست بکه‌وئ و ریگه‌مان نیشان بدا، کاتی له‌و ناگره نزیک بویه‌وه ده‌نگیکی خوای بیست له‌هه‌مو لایه‌که‌وه، موسا نه‌و ده‌نگه‌ی وه‌رگرت به‌ وه‌رگرتیکی گیانی و رۆحی له‌هه‌مو له‌شیه‌وه‌و چوه‌ نیو سه‌رجه‌م نه‌ندامه‌کانی له‌شیه‌وه . نه‌ک نه‌و ده‌نگه به‌شیوه‌یی بی که‌تایبه‌تی بی بۆلایه یا بۆلای تاکه نه‌ندامی بی. بیژرا به‌موسا له‌و کاته‌دا: نه‌ی موسا: من په‌روه‌ردگاری تۆم، تۆم هه‌لبژاردوه راسته‌وخۆ به‌بی هیچ که‌سی من گفتوگۆت له‌گه‌ل بکه‌م. که‌واته پێلاوه‌کانت داکه‌نه بۆنه‌وی هه‌ردو پیت به‌روتی بکه‌وئ له‌خاکی پاکی (توور) له‌م شیوه‌ پیرۆزه‌دا، هه‌تا پیت و فه‌ری من وه‌ربگری. من تۆم کرد به‌په‌غه‌مبه‌ر، که‌واته به‌چاکی گوئ‌بگه‌وه نه‌ندامه‌کانت هیدی بکه‌ره‌وه‌و چاوت بنوقینه‌ دلت له‌ من بترسی، نه‌و سروشه‌ی دیت بۆلای تو بیسه، پروات وایی هه‌رمن شایسته‌ی په‌رستم به‌ته‌نها. خوای مه‌زن به‌دریزی باسی نه‌و به‌سه‌ر هاته‌ی موسا و پاشه‌پروزی موسا نه‌کاو نه‌فه‌رموی:

وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿١﴾ إِذْ رَأَى نَارًا
فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ
أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ﴿٢﴾ فَلَمَّا أَنْنَهَا نُورٌ يَمْسُى ﴿٣﴾
إِنِّي أَنَارُكُمْ فَارْخُوعْ لِعَلِّي أَنَا إِلَهُكَ الْغَالِبُ ﴿٤﴾
وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى ﴿٥﴾ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا
فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿٦﴾ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ
أَكَادُ أَخْفِيهَا لِتُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى ﴿٧﴾ فَلَا يَصُدُّكَ

عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَى ﴿١٦﴾

﴿وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى﴾ نایا ہاتوہ بۆلای توہ واولو بہ سدرہاتی موسا کہ کاتی دوویاو بوبہ جہنگیان یہ کیکیان سدرہ فیرعون بو، نہویتریان لہ عیریہ کانی خزمی موسابو، نہو عیریہ ہاوازی کردہ موسا کہ یارمہ تی بدا، موسا چوو بہ ہاوارہوہ، لہ نہنجامی نہو ناو بڑیدہ موسا بۆکزیکی دا لہو پیاوہ سدرہ فیرعون بو موسا کوشتی. موسا لہ ترسی کوشتی خوی لہ میسر ہلہاتوبہرہو مدیدہن کہوتہ ریگہ. شوعہیب کچیکی خوی لی مارہ کرد بہو مہرجہی (۸) سال یا (۱۰) سال بیی بہ شوانی و ناژلہ کہی بۆلہوہ ریپی. موسا ماوہی دیاریکراوی بۆبہ جی ہینا، لہ پاشا داوای لہ شوعہیب کرد بگہرپتہوہ بۆمیسر لہ گہل ژن و خیرانہ کیدہا، موسا لہو چۆلہوانیہدا ریگہی لی وونبو لہ شہویکی تاریکی ساردی زستاندا، لہو کاتہداو لہو سہرہ ریگہیہدا ژنہ کہی ژانی منال بوون گرتی، لہ بہر تاریکی شہو و ساردی و ژانی منال بونی ژنہ کہی و ناگرہ گرتی پوشوی نہستیکہی نہوانہ ہہمویان بوون بہہوی نہوہی موسا بترسی لہ ناو چونی خوی و خیرانہ کہی .

﴿إِذْ رَأَىٰ نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا﴾ نہو ہہوالہی لہ کاتیکا بوو موسا ناگریکی لہ دوورہوہ چاو پی کہوت، بہو بۆنہوہ خوشی کہوتہ دلی و بہژنہ کہی ووت: زور ہیوادارم خوا دہروی خوشیمان لی بکاتہوہ، دواپی موسا بہ خیرانہ کہی خوی ووت: نیوہ لیہ دانیشن و مہجولین لہ جیی خوتانا بہراستی من ناگری نہبینم ونہچم بۆلای . ﴿لَعَلِّي آتَيْكُم مِّنْهَا بِقَيْسٍ أَوْ أَجْدَ عَلَى النَّارِ هُدًى﴾ ہیوام وایہ من لہو ناگرہ بیہیتم بۆنیوہ پشکویہ ناگری پی بکہنہوہو خوتانی پی گہرم بکہنہوہو بہرچاومان رون بیئہوہو ریگہی پیڈوزینہوہ یامن دہستم بکہوی لہ سہر نہو ناگرہ پیوپیکی ریگہ ناس و شارہزای ریگہمان بکا، نہوہتہ ریگہمان لی وونبوہ .

﴿فَلَمَّا آتَا هَٰؤُلَاءِ يَامُوسَى﴾ دواى کاتى چو لە ناگرە کە بە گۆڕەى زانیاری خۆى، زۆر سەرى سوپما لە پروناکیە کى زۆر گەورە زۆرتر لە پروناکی خۆر هاتە پێش چاوى کەئەو پروناکیە دەرنەچوو لە درەختى کى سەوزەو هەر لە بنیەو هەتا سەر پۆپەى لقەکانى لە کاتى ئەو سەر سوپمانەدا بانگى موسا کرا بە دەنگى زۆر سامناک بێژرا: ئەى موسا:

﴿إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَأَخْلَعْ نَعْلَيْكَ﴾ بە راستى من پەر وەردگارى تۆم، دواى تۆ هەردو پیتاوە کانت داکەنە لە بەر گەورەى و پێژى ئەم جینگە، ئەو درەختەى موسا چاوى پێ کەوت عەناناب بێ یا ئاس یا درەختى تر، پیتاوەکانى لە هەر چەرمى دروست کرابێ گرنگ نیه. خواى مەزن بە موسای فەرمو لەو کاتەدا:

﴿إِنَّكَ بِالْأَوْدِي الْمَقْدَسِ طَوًى﴾ بە راستى تۆ لە شیونى پاك و پیرۆزو پێزدارداى کەناوى ئەو شیو (تووايا) چونکە دەنگى زۆر گەورەو بە نرخ لە ناسمانى ئەم شیووە بەرز نەبێتەو. پروناکی بێ وێنەى خواى مەزن بۆتۆ دەر کەوتو، ئەبێ بزائى ئەو دەنگە بەراوردی لە گەل هیچ دەنگى بێ ناکرێ، چونکە لە هەر شەش لاو موسا ئەو دەنگەى ئەبێست بە هەمو ئەندامى نەک بەتەنها بە گۆنچکە بێبێست.

﴿وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي﴾ وە من تۆم هەڵبژاردو بۆ پێغەمبەرایی، دواى تۆ گۆی بگرە بۆشتى بەسروش ئەنێرى بۆلای تۆ. بە راستى هەر من خواى هەمو بونەو وەرنام هیچ پەرستراوى نیه شایانى پەرستى بێ مەگر من ئەبێ بەتەنها، دواى تۆ هەر من بپەرستە، ئەبێ بزائى مەبەست لەو سروشە زانینى تەنهاى خواپە کەئەو پەرى زانیاریو فەرمان دانیشتە بە پەرستى بۆخواى مەزن. زانیان ئەلین: ئەو گفتوگۆیەى خواى مەزن لە شیوى (تووادا) یە کەمین سروشە خوا پەر وانهى کردووە بۆلای موسا بە جۆری کى راستەوخۆ بەبێ فریشتە.

﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ وە تۆ نوێژ پەر وەستێتەو بە جێی بهێنە لە بەر یادی من هەر بەتەنها، بەردەوام بە لەسەر نوێژکردن و پەرستى من بە نیازى پاکەو، هیچ شتى خەریکت نە کاو بێ ناگات نە کا لە یادى من.

﴿إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا﴾ بهراستی کاتی رۆژی دوایی و راکردنی ئاده میزاد بۆدهشتی پرسپار دووای ههلسانیان له گۆره کانیان و زیندو بونه وهیان دیت به بی گومان، من ئهمه وی کاته که ی بشارمه وه له بهرئه وه ی بنده کانی من بترسن و له بهر زۆرشتی تر. خۆم ئه زانم چ کاتی دیت و لای ئیمه دیاری کراوه، لهو رۆژه دا ههمو کرده وه کانی ئاده میزاد نیشانی خاوه نه کانیان نه درێ و نهیتی دلایان ده رئه که وی و چاوه پروانی ئه و رۆژه بکه ن، چونکه به کتویری پهیدا ئه بی .

﴿لَا تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ﴾ له بهر نهوهی هه مو که سێ پاداشتی بدریتهوه بهو شتهی خوێ نهیکاو خوێ کوششی بوته کا له کردهوهی چاڤ و خراپ و ستهم له کهس نا کرێ .

﴿ فَلَا يُصَدِّكُ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبِعْ هَوَاهُ فَتَرْدَى ﴾ دوايى تَوَّ لانهدا
له باوه په هاتنى ئەو رۆژه كهسى باوه نه هيتى به هاتنى ئەو رۆژه دواى ئاره زوى خراپى
خوى كهوتى، دوايى تَو له ناو بچى وىنهى ئەو كهسانى باوه ريان به هاتنى ئەو رۆژه نيه .
خوای مه زنه پرسیاری كرد له موسا ئەو شتهى به دهستی تۆیه هه والم به دهی چ
شتیکه، بېگومان ئاشکرایه خوای مه زن زاناتره له موسا به وشتهى وا به دهستیوه . كهواته
شتیکى زۆر گرنگى نهیتى خوا له و داردهستهى موسادا دروستى کردوه و موسا بهر
به نهیتیه نازانى ئەویش ئەوهیه ئەو داردهسته زۆرشتى پەك خەرى بى باوه رانی بى ئەنجام
ئەدرى، وهك ئەوهى ئەبى به ماریك و دوژمنانى خوى پى ئەترستى و زۆرشتى تر
كه له وىنهى ئەو داردهسته وه زۆر دوورن، به وىنهى ئەوهى خوا دلۆپه ئاوى به هوى
پاوه وه ئەرژىته ناو مالدانى ژنوه ئەبى به مروڤى. هیلكهیه ئەبى به مریشك. دانه وىلهى
ووشك ئەبى به روه كىكى زۆر تەرو ئاودار ئەوانه هه مویان جیگهى سه رسورمان نین،
چونكه خوای مه زن به گویرهى سروشت هیزی گه شه پیدانى تیدا دروست کردوون.
به لام دارىكى ووشك خوای گه وره ئەوهیزهى تیدا دانابى به گویرهى سروشت جیگهى
سه رسورمانه، بۆیه خوای مه زن پرسیار له موسا ئەكا هه تا نیشانى بدا ئەو كاره پەك خه ره
به و داردهستهى موسا ده رئه كهوئى. وهك خوای مه زن ئەفه رموى :

تہ فسیری زمنا کوئی

وَمَا تِلْكَ

بِیْمَنِكَ یَمُوسٰی ﴿١٧﴾ قَالَ هٰی عَصٰی اَتَوَكَّوْا عَلٰیهَا

وَاَهْشُبْهَا عَلٰی غَنَمِیْ وَلِیْ فِیْهَا مَثَارِبُ اٰخَرٰی ﴿١٨﴾ قَالَ اَلْقِهَا

یَمُوسٰی ﴿١٩﴾ فَالْقَنَہَا فَاِذَا هِیَ حِیَۃٌ تَسْعٰی ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا

وَلَا تَخَفْ سَنُعِیْدُهَا سِیْرَتَہَا اِلٰی اَوَّلٰی ﴿٢١﴾ وَاَضْمُمْ یَدَکَ

اِلٰی جَنَاحِکَ تَخْرُجْ بِیَضَآءٍ مِّنْ غَیْرِ سَوَآءٍ اٰیۃٌ اٰخَرٰی ﴿٢٢﴾ لِزَیْرِکَ

مِّنْ اٰیٰتِنَا الْکُبْرٰی ﴿٢٣﴾ اَذْهَبْ اِلٰی فِرْعَوْنَ اِنَّہٗ طَغٰی ﴿٢٤﴾ قَالَ

رَبِّ اَشْرَحْ لِیْ صَدْرِیْ ﴿٢٥﴾ وَیَسِّرْ لِّیْ اَمْرِیْ ﴿٢٦﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّنْ

لِّسَانِیْ ﴿٢٧﴾ یَفْقَہُوْا قَوْلِیْ ﴿٢٨﴾ وَاجْعَلْ لِّیْ وَزِیْرًا مِّنْ اَهْلِیْ ﴿٢٩﴾ هٰذُوْنَ

اٰخِیْ ﴿٣٠﴾ اَشْدُّدْ بِہٖ اَزْرِیْ ﴿٣١﴾ وَاَشْرِکْہٗ فِیْ اَمْرِیْ ﴿٣٢﴾ کِیْ نُنْسِیْکَ

کَثِیْرًا ﴿٣٣﴾ وَنَذْکُرْکَ کَثِیْرًا ﴿٣٤﴾ اِنَّکَ کُنْتَ بِنَا بَصِیْرًا ﴿٣٥﴾

﴿وَمَا تِلْكَ بِیْمَنِكَ یَا مُوسٰی﴾ خوا فہر موی: تہوہ چ شتیکہ بہدہستی راستی تڑوہوہ

تہی موسا، ناشکرایہ خوا تہزانی چ شتیکہ بہدہستی موساؤہ. بہلام تہوہر سیارہ

بوناگادار کردنہوہی موسایہ ہتا خوی نامادہبکا بوشتیکی سہرسور پتہر، بونہوہیش

کدہہر بکہوئ شتیکی پتہرخی وک داردہستہ کہی موسا تہ گورری بہماریکی زور گہورہو

بەھەلمەت و بۆزۆر شتی تریش وەك جوی كرنەووی ئاوی دەریا بەدووبەشی وا
تیکەلاوی یدەك نەبن بەی پەردە، دەرهینانی ئاوەبەردیکی رەق بەھوی لیدانی ئەو
داردەستەو لەدەریاوەبەردی ووشك و رەق .

﴿قال هی عصای أتوكو علیها وأهش بها علی غنمی﴾ موسا فەرموی: ئەم شتە
بەدەستەوێ دەردەستی منە خۆم ئەدەم بەسەریا لەكاتی رۆیشتن و ماندوبونا، لەكاتی
هەلخلیسكاندا خۆمی یێ ئەگرمەو، ئەیدەم لەدرەخت بۆئەووی گەلاڵی بوەری و مەرەكانم
بیخۆن، ئەیدەم بەسەرپشتی مەرەكانم لەكاتی لیخوریاننا بۆلەوەر خواردن و
هاوردنەویان، وەك باسەمان كرد ئەو داردەستە لەھەر درەختی یێ گرنەك نیە .

﴿ولی فها مآرب أخرى﴾ وەبۆمن هەیه لەو داردەستەمدا چەندین پیویستی تر، وەك
لقی درەختی یێ دائەنەوینم مەرەكانم گەلاکە یێ بخۆن، کاتی بچم بەریگەدا شتومەك و
خواردنەمەنی پێدا هەلئەواسم و ئەیدەم بەسەرشانم، دای ئەكۆتم بەزەویداو شتی ئەدەم
بەسەریاوەسەبەرەكەیدا دائەنیشم .

كاتی گوریسی دۆلچە یێ ئاوەكورتی ئەیبەستەم بەدەستەكەمەو هەتا بگاتە ئاوە.
بەرگری دورنە یێ ئەكەم لەخۆم و لەمەرەكانم و زۆر شتی تریشی یێ ئەكەم .

كاتی موسا باسی سودی داردەستەكە یێ خۆی بەو شیوەیە یێ شایستە یێ بۆدرەختی
ووشك كردی، خۆی مەزن و یستی شتیکی وا لەو داردەستەو پێدا بكا دژی سروشتی
ئەو دارە ووشكە یێ، وەك بوونی بەماریکی زیندو و بکەوێتە پەلاماردان هەتا هەوآل بەدا
بەموساوەدانیشتوان توانای خوا لەو زۆرتەر ئەوان ئەیبین .

﴿قال ألقها یا موسی فألقاها فإذا هی حية تسعى﴾ خوا فەرموی: تۆ ئەو داردەستە یێ
خۆت فری بەدە، ئەو موسا، دوا یێ موسا دادەستەكە یێ خۆی فریدا، کتوپر ئەو داردەستە
بۆبەماریکی وا رای ئەكرد بەم لاویدا زۆر بەتێژی ، موسا زۆرتەرساو رای كردو پشتی

تێكرد، خۆی مەزن ئارامی خستە دلی و ترسی نەما .

تەفسیری زمانکۆیی

﴿ قال خذها ولا تخف سنعيدها سرتها الی ﴾ خوا فہرموی: موسا تو داردہستہ کہی
خوت ہلگرہ بدہستی راستی خوت کہ تو بہماری نہ زانی و تو مہ ترسہ نازارت
بی ناگیہ نی، نیمہ نہو داردہستہ نہ گیرینہوہ بولای دیمہ نہ پیشوہ کہی خوی بہرلہ
فریدانی و نہیکہینہوہ بہ داردہستہ پیشوہ کہ، نہو سودانہی لہمہو بہر پیت و ہر گرتوہ
وہریان بگرہوہ بہو دار دہستہی خوت، من کاریکی یہک خہری توت بی نشان نہدہم و
نہ فہرموی:

﴿ وأضمم يدك إلى جناحك تخرج بيضاء من غير سوء آية اخرى ﴾ وہ تو دہستی خوت
بکہ بہنبالی خوتا نہو دہستہی تو دیتہ دہرہوہ بہسپیہ کی زور روناك و بریقہ دار بہ بی
نہوہی نہ خوشی روی تی کردی بہوینہی بہلہ کی و شتی تر، نہوہش نشانہیہ کی ناشکراو
روونی تری پەك خہرہ بو تو، موسا رہنگی سبی و قاوہی بوو، زوری لاسیر بو کہسپی بوہ
بہو جوړہو بہو روناکیہ ہدیہ تی .

﴿ لنريك من آياتنا الكبرى ﴾ داردہستہ کہت ہلگرہ لہ بہرئہوہ نیمہ نشانی تو ی
بدہین ہہندئ لہ نشانہ روون و ناشکرا گہورہ کانی نیمہ و نہو کارہ پەك خہرہ کان
کہنہو داردہستہو نہو دہستہ روناك و سپیہی تو بہ بی نہوہی نہ خوشی تیدایی .

﴿ اذهب إلى فرعون إنه طفي ﴾ تو برؤ بولای فیرعہون بہو کارہ پەك خہرانہوہ بانگی
بکہ بولای پەرستن و باوہرہینان بہ نیمہ . بہ راستی فیرعہون لہ گوناہو بی فہرمانی نیمہ دا
لہ سنور دہرچوہ، نہو پەری بی شہرمی دہست داوہ تی، بہ جوړئ داوا لہ دانیشتران نہ کا
بیہرستن و بہ خوای دابین .

کاتی خوای مہزن فہرمانی دا بہ موسا بروا بولای فیرعہون زانی نہو کارہ زور گہورہو
گرانہ کہ بہو سپراوہ، بویہ داوای خوراگری و نارامی دلی خوی لہ خوای مہزن کرد:

﴿ قال رب اشرح لي صدري ويسر لي أمري ﴾ موسا فہرموی: نہی پەرورہ دگاری
من: تو دلی من فراوان بکہ ہتا توانای ہلگرتی نہو کارہ گرانہی ہبی لہو سروشہی
تو دیت بولای من و تو ناسان بکہ بومن نہو کارہی تو نہ سپیری بہ من ہتا بتوانم نہو کارہ
رابگہیہم بہ فیرعہون .

﴿واحلل عقدة من لساني يفقهوا قولي﴾ وەتۆ ئەو گرىو قورسىيە بکەرەووە لەزمانى مندا ھەتا دانىشتوان بەئاسانى لەگفتوگۆى من بگەن. ئەو زمان گرتەى موسا سروسىتى بى يابەھۆى تاقىکردنەوێ موسا بى لەلایەن فیرەوونەووە بۆئەوێ بزانى موسا پشکۆى ئاگرو خورما لەيەك جوئ ئەکاتەو زانیى ئەوانە لای خوای مەزنە، بەلام ئەوێ جیگەى شایانى ئەو ئایەتە ئەووە ئەگەینى زمان پاراوى بەخششى خوای مەزنە بۆ گفتوگۆکردن لەگەل دانىشتوانا .

﴿واجعل لی وزیرا من أهلی هارون أخی أشدد به أزی﴾ وەتۆ بیگیرە بۆمن لەم کارە گرنگەدا کەبەمنت سپاردووە یاریدەدەرێ بۆمن لەخیزانى خۆم ئەویش ھارونى برامبى، ھەتا تۆبەھیز بکەى پشتى من بەھۆى ھارونەووە .

﴿وأشر که أمری کی نسبحك کثرا ونذكرک إنک کنت بنا بصرا﴾ وەتۆ ھارون بکە بەھاوبەشى من لەم کارەى مندا کە گەيانندى فەرمانى تۆیەو بیکە بەپیغمبەر ھەتا یاریدەى یەکترى بدەین بۆجى بەجى کردنى پەيامى تۆ بەجوړى پيوستى، لەبەر ئەوێ ئیمە تۆ پاک بکەینەووە لەکارى بى شەرمى بى باوهران لەبارەى گەورەى و پەرستنى تۆ بەردەوامین. لەسەر پەرستنى تۆ بەزوړى و بۆئەویش یادى تۆبکەین بەزوړى و بەھۆى سوپاس کردنى تۆ نوێژکردن بۆتۆ. بەراستى تۆ ئەزانى و ئاگادارى کارو کردەووە ئیمەى لەھەمو رويەکەووەو ھیچ شتێ لەتۆ پەنھان نیە .

بۆزانین: لەجیگەى پیغمبەرەن پيوستیان بەیاریدەر ھەبى بۆگەيانندى پەيامى خوای مەزن لەخزمى ئازاو نیاز پاکی خوێان ھەتا بى بەفیداکار بۆمەبەستى پەيامى خوای گەورە، ئیمە موسولمان پيوستمان بەیاریدانى جگەى خوێان ھەیدە، کەواتە پێشەى پیغمبەرەن گەيانندى فەرمانى خواى بەھۆى یاریدەى باوهردارانەووە، ھەر خواى بەتەنھا ھەموشتى بەفەرمودەى: (تۆبە) ئەویش بى بەبى دواکەوتن. پیغمبەرەن مەوێن توانای ھینانى چاکە بۆخوێان و لابردنى خراپە لەسەر خوێان نین، بەوینەى مەوێن تر کە پيوستیان بەیاریدانى جگەى خوێان ھەیدە، پیغمبەرەن لەکاتى جەنگدا بۆگەيانندى دواکارى خوێان پيوستیان

بەسەر بازو چەك ھەيە بۆ پتەو كردنى ياساى خواناسى، پىغەمبەرەن ھەمويان بە پىغەمبەرى
ئىسلامەو ە ئازارى زۆريان چەشتو، ھەنديكيان لەو ريگەدا كوژراون ياهەولى كوشتيان
دراو، ھەركەسى بلى: موحەمەد سەرچاويە بۆدروستكردى بونەو ەران ئەگەر ئەو
نەبوايە خواى مەزن بونەو ەرانى دروست ئەكرد ئەو كەسە لەسنورى خواى مەزن دەرچو،
لەبەر ئەوانەى رابوردون و موسا پارايە بەھيزى بكا بە ھۆى ھارونەو، پىغەمبەرى
ئىسلاميش پارايەو ە خواى گەورە ھاورىكانى بپاريزى لە دەست دريژى بى باو ەران،
فەر موى: ئەى خوايە: ئەگەر ئەوانە نەمىن لەمەو پاش پەرسن بۆتۆ ناكړى .

میژو نووسان ئەلین: ژبانی پیغمبەر ﷺ زۆر سادە بوو: خانووەکەی لە دوازدەیی دوو جار بەرزایی هەشت یی زۆرتر نەبوو، سەرانی خانووەکەی لق و گەلای خورما بوو، قاپی هۆدەکەی موی بزن و کورگی هۆشتر بوو، ژیرخەرو سەرخەری زۆر سادە تر بوو، بەرگی خۆی پینە کردووە. فوی لە ناگر کردووە بۆ ساخنە هینانی خوار دەمەنی. بە دەست خواردنی خواردووە. مالی خۆی پاک کردۆتەو. خۆی بزنی خۆی دۆشیو، خۆی خواردەمەنی لە بازاردا کرێو، خواردەمەنی سەرەکی پیغمبەر ﷺ نانی جوو خورما بوو، شیرو هەنگوین خۆشترین خواردەمەنی و رابواردنی ئەو بوو، ئەوێ لە میژو نووسانەو بەسی کرا (و.ل. دیورانت) کە زانایەکی جگەیی ئیسلامە تۆماری کردووە.

ئەيى بزانين لە ھەمان کاتدا پيغەمبەر (ﷺ) پيوستى بە پزىشک ھەبۆھ ھەركاتى نەخۆشى
تووش ببوايە بەوينەى ئەو کەسانە باوەريان بەخواو رۆژى دوایى نەبۆھو، بەوينەى
باوەردارانیش .

دواى پارانئوھى موسا له خواى مهزن بۆبەخشىنى ئه و شتانهى پيشو بۆخۆى. خراى
مهزن فهرموى:

قَالَ قَدْ
أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمُوسَى ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى ﴿٣٧﴾
إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَمْرَكَ مَائُوحَى ﴿٣٨﴾ أَنْ أَقْدِفْ فِيهِ فِي التَّابُوتِ فَأَقْدِفْ فِيهِ

فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَهُ وَالْقَيْتُ
 عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي وَلِنُصْنَعَ عَلَى عَيْنِي ﴿٣٩﴾ إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ
 فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ
 عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَقَلَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَّانَا
 فَلَيْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَمْوَسَّىٰ ﴿٤٠﴾
 وَأَصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ﴿٤١﴾

﴿قال قد أوتيت سؤالك يا موسى﴾ خواى مهزن فهرموى: نهى موسى: بهراستى ئيمه
 نهو شتانهى تو داوات كردبوهه مويان به خشران به تو، له فراوانى دلت و ناسان كردنى
 كاره كهت و له پاراوى زمانت و توندو تول كردنى پشتت به هوى هارونى براته وه
 هاوبه شى نهو بو تو له كردنى به پيغه مبهى .

﴿ولقد مننا عليك مرة أخرى إذ أوحينا إلى أمك ما يوحى﴾ وه بهراستى ئيمه
 رزاند بومان به سهر تو دا چا كهى خو مان جارى تر له مهو بهر كاتى ئيمه خستمانه دلى
 داىكت شتى خرايه دلى، يا ئيمه له خه ودا سروشى خو مانغان به داىكت راگه ياند يا
 پيغه مبهى نهو كاته يا فريشته به سروشى ئيمه ي راگه ياند به داىكت. داىكى موسى ناوى
 (بو كايده) .

﴿أن أقذفه في التابوت فأقذفه في اليم﴾ به وه كه تو موسى بخه ره نيو سندوقيكى
 قيرتاو كراو، دوايى تو نهو سندوقه بخه ره ناو روبرارى نيلاه وه. دوايى داىكى به برواى ته واه
 سندوقه كهى خسته ناو ناوى روبرارى نيلاه وه كه نهو روبراره نهروشت به بهردهم كو شكى
 فیره وندا .

﴿ فليلقه اليم بالساحل يأخذه عدولى وعدوله ﴾ دواى باروباره كه نهو سندوقه بخاته كه نارى خويه وه دوزمنى من دوزمنى موسا نهو سندوقه وه نه گرن و نه يه ن بؤلاى فيرعون و ناسيهى ژنى .

بوزانين: نه ستيره ناسان و پۆشه ويژان به فيرعونيان ووت: له مه ودوا كوربك له به تو ئيسرائيلى له داىك نه بئى نه بيه هوى نه مانى خوت و پاشايه تى خوت، بهو بؤنه وه فيرعون فه رمانى دابو كه هه رژنى له وان منالى نيرينهى بو نهو مناله سه ربيرن و كچه كانيان بهيلنه وه بؤكاره كه رى، كاتى موسا له داىك بو داىكى ترسا موسا سه ربيرن و سه رگردان بو نه يرانى چ شتى بكا خوا خسته دليه وه موسا بخاته ناو سندوقيكه وه و به خاته ناو روبارى نيله وه. نه گيرنه وه له زانايانه وه: كاره كه ره كانى ناسيهى ژنى فيرعون چونه ده ره وه بؤنه وهى خويان بشۆرن له ناوى روبارى نيل كه به نيو حه وشى كۆشكى فيرعونا نه رۆيشت، سندوقيكيان دۆزيه وه له كه نارى ده رى نيلدا به قيرتاو كراوى برديانه وه بؤلاى ناسيهى ژنى فيرعون، فيرعون فه رمانى دا به شكاندنى نهو سندوقه ته ماشايان كرد كۆرپه يه كى تيداىه، فيرعون ده رى هينا، ته ماشايان كرد كوريكى قه شهنگى رومه ت جوانى تيداىه، ناسيهى ژنى زۆر دلى بهو كوره گه شايه وه به فيرعونى ووت: تۆ نه م كوره مه كۆزه نه ويش به دلى كردو نه يكوشت .

﴿ والقيت عليك محبة منى ولتصنع على عيني ﴾ وه من خۆشه ويستى خۆم رزانده بو به سه ر تۆ داو هه ر كه سى تۆى ببينايه تۆى خۆش نه ويست، يه كى لهو كه سانه فيرعون و ناسيهى ژنى فيرعون بوو، بؤنه وه به خيوبكرى له سه رچاوديرى كردنى من و خۆشه ويستى لاى دانىشتوان و لاى فيرعون به گشتى .

﴿ إذ تمشى أحتك ﴾ موسا تۆبيرى نهو كاته بكه ره وه خوشكى تۆ نه رۆريشت و نه گه را بۆه وال زانىنى تۆو بزانى چ شتيكت به سه رهاته وه ؟ نه وه بو داىكى موسا كه موساى خسته نيو ناوى روباره كه وه دلى كه وته خورپه و ترسى له موسا پيدا كرد نهى نه زانى چ شتيكى به سه رهاته وه، بۆ ده نگ و باسى موسا داىكى موسا خوشكه كهى موساى نارد

ته فسيري زمناكۆيى

کەبە کۆلان و کوچەدا بگه‌ری و سۆراخیکی موسا بکا، خوشکە کە ی چو
 دەرئ و بەریکەوت و بەمیه‌ره‌بانی خوا سەری هەلتەقا بە کۆمەلێ لە خزمەت کارە کانی
 فیرەهون بۆ ئەوێ ژنیکیان دەست بکەوێ شیریدا بە کوری فیرەهون، ئەو کورە مەمکە ی
 هیچ ژنی ناگرێ مەریه‌می خوشکی موسا بۆی دەرکەوت کە ئەو کورە موسایه‌، بۆیه
 مەمکە ی هیچ ژنی ناگرێ .

﴿ فتقول هل أدلكم علی من یكفله ﴾ دوایی خوشکە کە ی موسا بە پیاوێ کانی فیرەهونی
 ووت: ئایا ئەتانه‌وێ من شارەزایی ئیوێ بکەم لە سەر کەسێ ئەو منالە بە خێو بکا و شیر ی
 بداتی؟ پیاوێ کانی فیرەهون ووتیان بە خوشکی موسا: تۆ ئەو منالە ئەناسی ئەویش ووتی:
 من ئەو منالە ناناسم. بەلام ئەو خیزانە خۆیان بەبەختیار ئەزانن نزیک ی شازن بکە و ئەو
 بەهۆی بەخیوکردنی کورە کە یانەوێ بە نیازی پاکەوێ خزمەتیان بکا، لە پاشا دارودەستە ی
 فیرەهون دایکی موسایان برد بۆلای ناسیای شازن و ژنی فیرەهون، موسای نا
 بەباوێ شیه‌وێ مەمکە ی نایه‌ دەمی، موسایش زۆر بە پەرۆشەوێ مەمکە ی گرت و دەستی
 کرد بە مژینی و بە شیر خواردن، ژنە کە ی فیرەهون زۆر زۆر خوشحالبو داوای لە دایکی
 موسا کرد لە کۆشکی پاشادا بمینێتەوێ بۆ بەخیوکردن و شیردان بە موسا، دایکی موسا
 ووتی: بۆم ناگرێ لیره‌ بمینەوێ پێویستە کاروباری خیزانە کام هەلسورینم، ناسیه‌
 موسای دایه‌ دەستی و بردیه‌وێ بۆ خانە ی خۆی، شازن چاکەوێ خزمەتی دایکی موسای
 کردو لە گەڵ کورە کە ی چوێ وێ بردیه‌وێ بۆلای خۆی و پێی شادبوێه‌وێ، وەك خوا
 ئەفەرموێ :

﴿ فرجعناك إلی أمك کی تفرعینها ولا تحزن ﴾ دوایی ئیمە تۆمان گەرانده‌وێ بۆلای
 دایکت لەبەر ئەوێ چاوی دایکت روناک و فینک بیتەوێ بەهۆی چوێه‌وێ تۆ بۆلای و
 خەفەت نەخوا بۆ جیا بونەوێ تۆ .

کاتی ماوێ شیریدانی موسا کۆتایی پێ هات، ناسیه‌ ی ژنی فیرەهون داوای موسای
 کردەوێ بۆلای خۆی، موسایان برده‌وێ بۆلای ناسیه‌ بەتەندروستی تەواوێه‌وێ، ناسیه‌ زۆر
 بەبەختیارێه‌وێ موسای برد بۆلای فیرەهون، ئەویش خوشەوێستی خۆی بۆ موسا دەربری
 کە هاتەوێ بۆلای خۆی .

له پاشا خورای مه زن چاکه یه کی تری خۆی له سه ر موساو بیری نه خاته وه که رزگاری کردوه له کوشتن، نه فهرموی :

﴿ وقتلت نفسا فنجيناك من الغم ﴾ وهبیری ئەو کاتەش بکەرەوه کەتۆ پیاویکی قییتیت کوشت و وویستیان لەتۆلەی ئەویاوه دا بت کوژن، دوا یی ئیمە تۆمان رزگار کرد لەخەفەتی کوشتن، فرمانم پێ دای کە بچی بۆمە دیدن. کوشتنی ئەو پیاوه لەلایەن موساوه بەو جۆرە بو: رۆژی موسا بە کۆلا ئێ لە کۆلا نە کانی میسردا ئە گەرا بۆ یاسە کردن، دوو پیاوی بینی دەمە قالەو جەنگیانە، یەکیکیان عیبری و ئەوی تریان قییتی، پیاوه عیبریە کە هاواری لە موسا کرد کۆمە کی پێ بکا، ئەویش لە میانە ی ناو بژیدا مستە کۆلیکی ئاراستە ی قییتە کە کردو کوشتی، هەرچە نە دە بە نیازی کوشتنیش نە بو. بەلام کار لە کار ترازاو موسا ئە تر سا تۆلە ی لیبکە نە وەو بیکوژن. بەو بۆ نە وە رای کردو چوو بۆ مە دن .

﴿ وفتناك فتونا ﴾ و هئیمه تۆمان تاقی کرده وه به چهن دین تاقی کرده وه وه توشی زور روداومان کردی، لهو تاقی کرده وانه دا ده رچوی و ناسوپاسی ئیمهت نه کرده وه، وهك رزگار کردنت له کاتی منالیدا، له سهرده میکا هه مو منالی نیرینه ی عیبریه کانیا ن سه رئه بری، پیاویکی قییتیت کوشت و رزگارم کردی، چهن د سالی بووی به شوانی شو عیب و مه ره کانی نه وت ئه له وه ران. له کاتی گه رانه وه تا بو میسر ریگه ت لی و ونبو. مه ره کانت پر ژوبلا و بو ونه وه. له شه ویکی تاریکی زستاندا ژنه که ت به یی مامان ژانی منال بوون گرتی و سه رگه ردان بویت و له سه ر ئه وه هه مو ناخوشیا نه دا تو خواوه نی ئارام بوویت، ئیمه ش پاداشتی تۆمان دایه وه و تۆمان کرد به پیغه مه رو هه مو داوا کاریه کانت م جی به جی کرد .

﴿ فلبث سنين في اهل مدين ثم جث على قدر ياموسى ﴾ دوايى تۆچەندە سالى مایته وه له نیوان دانیشتواتی شاری (مه دینه دا له بهر جی به جی کردنی یه کئی له و دوو ماویه بۆت دانرا بو له لایه ن شوعه ییه وه که مه ره کانی بله وه رینی دوايى کچیکی خۆیت لی ماره بکا . مه دینه ن شاری شوعه ییه له باشوری شامدا یه وه هه شت قۆزاغ له میسر وه دووره . له پاشا تۆ ها تیت بۆلای ئه و جیگه به ریزه بۆته وه ی بکرییت به پیغه مبه ر له و کاته دا بۆت دیاری کرا له لایه ن خوا وه بۆ روانه کردنت ئه ی موسا بۆلای فیرعه ون .

تہفسیری زمناکوی

﴿وَاسْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي﴾ وەمن تۆم ھەلبژارد بو بۆیغەمبەرایەتی و ەوەرگرتنی سروشی
من، تۆم کرد بەنیرراوی خۆم بۆ راگەیانندی فەرمانی من بەفیرعەون و دارو دەستەکەى،
دواى ئەوھەمو شتانەى موسا بەخۆیەو ەبینی، خوا فەرماى:

أَذْهَبَ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا

فِي ذِكْرِي ﴿٤٢﴾ أَذْهَبَا إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿٤٣﴾ فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لِّئِنَّا

لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى ﴿٤٤﴾ قَالَ رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا

أَوْ أَنْ يَطْغَى ﴿٤٥﴾ قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَى

﴿٤٦﴾ فَأَنبَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ

وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنِ اتَّبَعَ

الْهُدَى ﴿٤٧﴾ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَى مَن كَذَّبَ

وَتَوَلَّى ﴿٤٨﴾

﴿أَذْهَبَ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي﴾ موسا تۆو براکەى خۆت کەھارونە
بەم نیشانە رونانەو ەکارە پەک خەرەکانی من کەئەو دارەى دەستەو ئەو دەستە سپەى
تۆیەو چەند کارى پەک خەرى ترە وەبۆ راگەیاندى فەرمانم برۆن بۆلاى فیرعەون و
کەمتەرخەمى نەکەن لەگەیاندى پەيامى منداو یادى مندا بەشتى شایستەى گەورەى منى.
﴿إِذْهَبَا إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى﴾ ئیو ەبرۆن بۆلاى فیرعەون. بەراستى فیرعەون
لەسنورى من دەرچو ەواخى بو ەلەبەندایەتى مندا. بەجۆرى بى شەرمانە بەمیسریەکان
نەلى: من خواى گەورەى ئیو ەم و ەم پەرستەن .

تەفسیری زمانکۆبى

﴿فقولا له قولاً لبنا لعله يتذكر أو يخشى﴾ دوايى نيوه به گفتوگوى نهرم به فیرعهون بلین و توندو تیژی له گهلیا به کار مههین و وینهی کاریگهري بۆ بهینهوه. به کسه ر فه رمانی بۆ مه ده ن و بلین: پیویسته هه ر شتی ئیمه به تۆ ئه یلین بیکه ی، له به رته وه ی نامۆزگاری وه رگرئو بیربکاته وه یا بترسی له سزای خواوله که له ره قی خو ی واز به یینی .

ئه و ئایه ته به نرخانه ئیمه فیرئه کا : پیویسته ئیمه کاتی که وتینه گفتوگۆ له گه ل هه ر که سیکا بۆ که بمانه وئۆ بیروباوه ری ئیسلامی بۆ ده ربخه یین و به و ی به سلینین بیروباوه ری ئیسلام راسته ، به له سه رخۆو به نه رمی به یی توره کردنی گفتوگۆی له گه ل بکه یین، وینه ی بۆ یینه وه بۆ راستی بیروباوه ری خۆمان به شه رمه وه له گه لی بدو یین و دانه به زینه سه ری هه تا ئه ویش شه رمه زاری. زۆر جیگه ی سه رسورمانه کاتی هه لبێژاردنی ئه ندامانی په رله مان و ئه نجومه نی شاره وانیه کان هه ندئۆ که س له کاتی بلا و کردنه وه ی پرو پاگه نده دا ئه لین: هه ر که سی ده نگ بۆ ئیمه نه دا بی باوه رو خوانه ناسه ، یا به دانیشته وان ئه لین: تۆ له نیو چادری بی باوه ریدا یا له خانوی ئیسلامدا ی، ئه گه ر ده نگ به ئیمه نه ده ی بی باوه رئه یی به خوا. زۆر شتی ئالۆزاوی تر ئه لین و دانیشته وان دلایان له وان ئه تۆری .

﴿قالا ربنا اننا نخاف أن يفرط علينا أو أن يطغى﴾ موساو هارون ووتیان: ئه ی په ره ر دگاری ئیمه : به راستی ئیمه ئه تر سین که فیرعهون پیش دهستی بکا و کو تو پر په لاماری ئیمه بدا و فه رمان بدا به لیدان و کو شتنی ئیمه و گو ی له ئیمه نه گرئۆ یا ئه و زۆر تر له سنور ده ربجی و خراپه به کار به یینی به رامبه ر به گه وه ری تۆو کاری ناشایسته به کار به یینی، خۆت ئه زانی فیرعهون پیاویکی زۆر که له ره ق و ناله باره ، داوا له تۆ ئه که یین که شتی به ئیمه به فره موی له خراپه ی ئه و نه تر سین .

﴿قال لاتخافا اننى معكما أسمع وأرى﴾ خوا فره موی به موساو به هارون: ئیوه مه تر سن له و شتانه ی ئیوه گومانی بۆ ئه یه ن، به راستی من له گه ل ئیوه م ئه تان پاریزم من ئه بیسم و ئه بینم شتی له نیوان ئیوه ئه ودا ئه روا له گفتوگۆو هه مو کارئ، من ئیوه لانه ده م له خراپه ی فیرعهون و له هه مو کات و له هه مو رو داویکا شتی واتان بۆ ئه سازینم خراپه ی ئه و تان لی دوور بخاته وه .

﴿ قَاتَعَا فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ ﴾ دوایی ئیوه بچن بۆلای فیرعهون، داوی چونتان بۆلای فیرعهونه ئیوه به فیرعهون بلین: به راستی ئیمه روانه کراوی پهروهردگاری تۆین، تۆیش بهندهی خواوی و تۆخوانیت بۆتۆ دروست نیه دیل کردن و نازاردانی بهنو ئیسرائیلی . بۆت نیه سهربهستی نهوان زهوت بکهیی و کاری گرانان پی بکهی، بهتاییهتی کوره کانیان سهبربری و ژنه کانیان بۆکاری کهری خۆتان به کاریان بین .

﴿ فَأَرْسَلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تَعْذِْبْهُمْ ﴾ دوایی روانه بکه له گهلمان بهنو ئیسرائیلیه کان و بهره لایان بکهو تۆسزایان مهدهو وازیان لی بهینه بابرون بۆهر جیگهیه خۆیان نه یانهوئ، نازاریان مهده به کردنیان به خزمه کارو کاره کهر، بهردو چهوو لم و داریان پی مه کیشه بۆدروستکردنی نه هرام و کۆشک .

بۆزانین: داواکردنی خواوی مهزن له موساو هارون که پیشه کی داواوی رزگارکردنی بهنو ئیسرائیلیه کان بکهن له فیرعهون و سزایان نه دا، بهرلهوهی داواوی باوه رهینان بکهن له فیرعهون: ئهم ئامۆژگاریه مان فیرنه کا. خواوی مهزن پیوستی کردوه له سهر پیاوچاکان ناشتی خوازین ههول و تهقه لایان رزگارکردن ناده میزادبی له کۆت و پیوه و چهوسانهوه، یه کهم جار نیازی جهنگ کردنیان نه بی، دوایی داواوی چه سپاندن و رونکردنهوهی باوه رهینانیان به خواوی لی بکهن .

موساو هارون رویان کرده فیرعهون و ووتیان: ئیمه له مهو بهر پیمان راگه یاندی ئیمه نیرراوی خواوی گه ورهین و نهو داوا یانهی پیشومان لی کردی. ئیستایش بۆراستی گفتوگۆی راستی خۆمان نه لین:

﴿ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِنَ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مِنْ إِتِّعِ الْهَدَى ﴾ به راستی ئیمه هاتوین بۆلای تۆ به نیشانه یه کی ناشکراو کاریکی پهک خهر له لایه ن پهروهردگاری نۆو که به لگهیه له سهر راستی ئیمه . موسا له و کاته دا دهستی خۆی له باخه لی خۆی ده رهینا زۆر به جوانی روناکی زۆری بلاو کردهوه به جۆری بویه هۆی سهر سورمان و سهر گهردانی دانیش توان و ناشتی له سهر که سنی بی. داوی شاره زایی و ئایینی خوا که و توه، هه رکه سنی داوی هه رکه سنی بکهوئ داوا ی ئایینی خوا بکا توشی نازار نابی له پاشه روژدا .

تهفسیری زمانا کۆبی

﴿إنا قد أحى إلينا أن العذاب على من كذب وتولى﴾ بهراستی سروس نیراوه بولای نیمه که بهراستی سزای پاشه روژو جیهان لهسهر که سیکه باوهری نه هیناوه به خواو، پیغه مبه رانی به درو بخه نه وه واز له باوهر هینان هینایی. نه و نایه ته هدر شه کردنه له فیر عه ون به له ناو چوون که کاری موساو هارون به سوک بزانی و باوهر به پیغه مبه رایه تی نه وان نه هینی و به رده وام بی لهسهر یاخی بوون و خراپه کاری.

قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَمُوسَى ﴿٤٩﴾ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى
كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى ﴿٥٠﴾ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى ﴿٥١﴾
قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى ﴿٥٢﴾
الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَاسْلَاكَ لَكُمُ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّن نَّبَاتٍ شَتَّى ﴿٥٣﴾ كُلُوا
وَارْعَوْا أَنْعَمَ كُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى ﴿٥٤﴾ * مِنْهَا
خَلَقْنَكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ﴿٥٥﴾ وَلَقَدْ
أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى ﴿٥٦﴾

﴿قال فمن ربكما ياموسى قال ربنا الذى اعطى كل شىء ثم هدى﴾ فیر عه ون ووتى به موساو هارون دروستکه رى ئیوه چ که سیکه نه ی موسا. موسا وولامی دایه وه ووتى: پهروه رده که رى نیمه که سیکى نه و تو یه به خشیویه به هه مو شتى له بونه وه ران دیمه ن و شیویه شایانی نه و شته بی و په یوه ندى به سودو تاییه تی نه و شته وه بی. به تاییه تی ناده میزادی

دروست کردوه به‌شیرین‌ترین شیوه، له‌پاشا شاره‌زایی ریگه‌ی راستی کردوون، به‌گوبره‌ی سروشت فیری کردون به‌چ جوړی سوود وهرگرن له‌وشته‌ی خوا پییانی به‌خشویه، چوَن چاو‌دیری خوْیان بکه‌ن بۆمانه‌وه‌ی سه‌ربه‌خوْیی خوْیان و خوْیان بپاریزن له‌کاره‌سات. فیرعه‌ون که‌موسای بینی به‌و به‌لگه‌ رونه‌وه‌ ترسا که‌موسا ریگه‌ی راست نیشان دانیشتون بداو ناگاداریان بکا له‌سه‌ر نه‌و کاره‌ پروپوچانه‌ی فیرعه‌ون که‌دوای که‌وتوون. نه‌وانیش پشت بکه‌نه‌ فیرعه‌ون و روبهر وی راوه‌ستن، بۆیه فیرعه‌ون ویستی لابدا له‌باسی په‌روه‌ردگارو باسه‌که‌ بگورئ بۆلای شتی په‌یوه‌ندی به‌پیغه‌مبه‌رایه‌تی و کاره‌که‌ی موساوه نه‌بی که‌موسا بۆی ره‌وانه‌ کراوه، بۆیه .

﴿ قال فما بال قرن أَلّٰی ﴾ فیرعه‌ون ووتی: دوایی به‌سه‌ره‌اتی دانیشتوانی کاتانی رابوردو چوَنه‌ بۆمان باس بکه، دوای مردنیان رزگاریان بو‌هو به‌ختیارن یا سزایان دراوه؟ وه‌ک گه‌لانی نوح و عادوسه‌مود که‌نه‌وانیش بت په‌رست بوون و جگه‌ی خوایان په‌رستوه، فیرعه‌ون مه‌به‌ستی له‌و پرسیاره‌ نه‌وه‌بو، نه‌گه‌ر نه‌وخوایه‌ به‌وجوره‌یه‌ تۆباسی نه‌که‌ی نه‌بوایه‌ نه‌وان باوه‌ریان به‌ینایه .

﴿ قال علمها عند ربی فی کتاب لایضل ربی ولا ینسی ﴾ موسا له‌وه‌لامی فیرعه‌وندا ووتی: زانینی به‌سه‌ره‌اته‌کانی دانیشتوانی کاته‌کانی رابوردوی نه‌وگه‌لانه‌ لای په‌روه‌رده‌که‌ری منه‌ تۆمار کراوه له‌نامه‌یه‌ کدا په‌روه‌ردگاری من هه‌له‌ناکا له‌تۆمار کردنی کاره‌کانیان و هیچ شتیک له‌وانه‌ له‌بیری ناچي‌و هه‌مویان نه‌زانی. من نه‌و شتانه‌ی دیارنن نایانزانم، خوا زیندویان نه‌کاته‌وه‌ بۆپرسیار .

دوای نه‌وه‌ی موسا به‌لگه‌ی له‌سه‌ر ته‌نهایی خوای مه‌زن هینایه‌وه، خوای مه‌زن باسی نه‌وکاره‌ نه‌کا به‌جوړیکی رون ترو به‌پیزتر، نه‌فه‌رموی:

﴿ الذی جعل لکم الأرض مهدا و سلک لکم فیها شیلا ﴾ په‌روه‌ردگاری من که‌سیکی نه‌وتویه‌ زه‌وی بۆسودی ئیوه‌ دروست کردوه‌و گیراویه‌تی به‌وینه‌ی بیشکه‌ بۆتان به‌جوړی ئیوه‌ پشوی تیدا بده‌ن و بتوانن هاتو‌چو‌بکه‌ن به‌سه‌ریاو گیراویه‌ بۆسودی ئیوه‌ له‌زه‌ویدا چندنین ریگه‌یه‌ برۆن به‌سه‌ریاناو به‌ئاسانی ئاوات و نامانجی خوْتان جی‌به‌جی بکه‌ن ژبانی روژانده‌ی خوْتان فه‌راهه‌م به‌ین و زه‌وی ئاوه‌دان بکه‌نه‌وه‌ به‌دروستکردنی شارو گوندو باخ و بیستان و شتی تریش .

پرسیار: موسا ئه یزانی به ییگومان که گومریان و خوا سزای داو، بۆچی به فیرعه ونی ووت: خوا ئه زانی و ئه یوت: گومان و سزایان ئه درئ؟

وه لām: ئه گهر موسا بیفه رموايه له گومریان فیرعه ون داوای به لگهی برنده وای ئه کرد دانیشتوان ئه توانن له دژی راوهستن و موسایش ئه و به لگهی دهست نه ئه کهوت، بۆیه به جۆری وولامی فیرعه ونی دایه وه داوای به لگهی لی نه کا .

﴿ وأنزل من السماء ماء فأخرجنا به أزواجا من نبات شتى ﴾ وه پهروهردگار ناردویه ته خواره وه له هه وری ئاسمانه وه ئاوی له و ئاوه چه نندین روبارو ده ریاو زه ریاو جۆگهی لی پهیدا ئه بی، دواپی به هۆی ئه وئاوه وه ئیمه ده رئه هینین و ئه روینین چه نندین بهش و هاو جوتی جۆراو جۆر له روهك و درهخت، به ره میان جیاوازن له تام و رهنگ و بۆن و گه وه یی و بجو کیدا، هه ر له و روه کانه ییش ده رمان و په یینی کیمیاوی دروست ئه کری بۆرزگار بوون له نه خو شی و پیزه پیدا کردنی زهویه کانیان .

﴿ كلوا وارعوا أنعامكم إن في ذلك لآيات لآلي ألنهی ﴾ ئیوه بۆن له میوه و دانه و یله و شینایی زهوی و چوارپی و ئاژله و گیاندارانی خۆتانیان پی به خپو بکه و ده رخوا ردیان بدهن. به راستی چه نندین به لگهی ئاشکرا و رون هه ن له و شتانه دا باسکران بۆئه و که سانه ی خاوه نی ئه قلن، چونکه هه ر به ئه قل راستی ئه دۆزیته وه و پال به بیرو باوه ری پروپو چه وه ئه نیرری و به رگری ئه کرین، هه ر به ئه قل راستی پیغه مبه ران ئه زانری. به تاییه تی پیغه مبه رایه تی موسا و هارون .

﴿ منها خلقناکم ومنها نعیدکم ومنها نخرجکم تارة أخرى ﴾ هه ر له هه ندی زهوی ئیمه ئیوه مان دروست کردوه یه کهم جار له دلۆپه ئاوی له خواره ده منی زهوی پهیدا ئه بی ئه چیه پشته باوک و ئه ریژته ناو منالدا نی دایکه وه و هه ر له نیو زه ویدا ئیمه ئیوه ئه گیرینه وه دوا ی مردنتان و هه ر له زه ویدا ئیمه بۆجاری تر ئیمه ئیوه ده رئه هینین و زیندوتان ئه که یته وه وهك جاری یه کهم .

﴿ولقد آريناه آياتنا كلها فكذب وألى﴾ و به راستی نیمه نیشانی فرعه و غاندا هه‌مو نیشانه‌ی ناشکراو کاره په‌ك خه‌ره‌کانی خو‌مان له‌دار ده‌ستی موسا که نه‌بوه ماری و ده‌ستی زور روناك ده‌ری موساو شتی تری زورتر که به‌لگه بون له‌سه‌ر راستی موسا، دوایی فرعه‌ون نه‌و به‌لگانه‌ی به‌درو نه‌خسته‌وه‌و به‌گومانی خو‌ی به‌جادوی نه‌زانین و له‌به‌ر گونا‌ه‌باری خو‌ی وازی له‌با‌وه‌ر کردن به‌خوا هینا .

قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا

مِّنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَمْوَسَىٰ ﴿٥٧﴾ فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرِ مِّثْلِهِ

فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا

سُوءٍ ﴿٥٨﴾ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَن يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى

﴿٥٩﴾ فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَىٰ ﴿٦٠﴾ قَالَ لَهُم

مُوسَىٰ وَيَلَيْكُم لَا تَقْرَؤْا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُم بِعَذَابٍ

وَقَدْ خَابَ مِن أَفْتَرَىٰ ﴿٦١﴾ فَتَنَزَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا

التَّجْوَىٰ ﴿٦٢﴾ قَالُوا إِن هَٰذَا لَسِحْرَانِ يُرِيدَانِ أَن يُخْرِجَاكُم

مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَىٰ ﴿٦٣﴾ فَاجْمَعُوا

كَيْدَكُمْ ثُمَّ أَتُوا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَىٰ ﴿٦٤﴾

﴿قال أجتنا لتخرجنا من أرضنا بسحرك يا موسى﴾ فیرعهون ووتی: ئایا وادیاره تۆهاتوی بۆلای ئیمه له بهرئهوهی که تۆ ئیمه دهریکهی لهزهوی و نیشتمانی ئیمه که میسره بههوی جادوی خۆتهوه ئهی موسا .

فیرعهون جهوجۆلی پێ کهوت: ئەگەر کار بهو جۆره بروا پاشایهتی له دهست دهرئهچێ و هیچ شتیکی به دهستهوه نهماوه بهرانبهری موسای پێ بکا. بۆیه کهوته دروست کردنی فروفیل و درۆو بوختان، داوای له موسا کرد بهلینی پێدا جیگهیه دیاری بکهن و کۆری بگرن بۆنیوان موسا و نیوان جادوگه رانی فیرعهون که جیگهیه کی پان و تهختی و کهندو کۆسی تیدانه پێ بهرچاوی دانیشخوان بگری. بۆئهوهی به گشتی کردهوهی موسا و جادوگه ران ببیری .

﴿فلنأتک بسحر مثله فاجعل بیننا و بینک موعدا﴾ دواپی من سویند ئەخۆم بۆتۆ: ئیمه بۆتۆی ئەهین جادویه وینهی ئەو جادویهی تۆ و بهرانبهری تۆی پێ ئەکهین و بۆرت ئەدهین، دواپی تۆ بگیریه و ماویه دانێ له نیوان ئیمه و له نیوان تۆدا ههتا کۆببینهوه له و کاته داو په کت بخهین .

﴿لاتخلفه نحن ولا أنت مکانا سوی﴾ ئیمه و تۆ هیچ لایه کمان پێچهوانه ی ئەو کاته و ئەو بهلینه نهروین له جیگهیه کی تهخت و پان و ریک و پیکي بهزرو پێ چال و چۆلیدابێ. ههتا دانیشخوان جادوی ئیمه و تۆ له دهشتهدا ببین، ئەو کاته به چاوی خۆت ئەبینی چۆن ئیمه سه رئه کهوین به سه ر تۆدا، موسا چونکه باوهری تهواوی به خۆی هه بو نه ترسا .

﴿قال موعدکم يوم الزینة وأن يحشر الناس ضحی﴾ موسا فهرموی: کاتی بهلیندان به ئیوه روژی جهژن و کاتی ئارایشندان و رابواردن و سهیرانی دانیشخوانی و کۆبکری نه وه له کاتی چیشه نگادا که ئەو کاته روناکی خۆر په رئه سینی و دانیشخوان هه مویان له خه و رائه پهرن و ئەتوانن خۆیان بگه یه ننه ئەو جیگهیه به خوشی و به پێ ماندو یون، موسا ئەبو یست که راستی دهر کهوێ و کاری پوچ پوچ بیته وه، زانایان و وتویانه نه ورۆژه روژی نه ورۆزبو که جهژنی هاتنی به هارو نه مانی سه رمایه .

﴿فتولی فیرعون فجمع کیده ئم أنى﴾ دوایى فیرعه‌ون پشتی کرده موساو وازی لی‌هیناو چوو بۆلای داروده‌سته‌ی خۆی. دوایى فیرعه‌ون ئەوشتانه‌ی پیویست بون بۆجادوگه‌ران دانیشتوانی پى بخله‌تینن کۆزى کرده‌وه بۆیان هه‌موشتی بۆئاماده‌کردن، له‌گه‌ڵ پیاوه‌کانی که‌وته‌ه راویژکردن بۆکیشانی نه‌خشه‌ی سه‌ر که‌وته‌ن به‌سه‌ر موسادا، پیاوه‌کانی خۆی نارد بۆهه‌مو شاره‌کانی میسر هه‌تا جادوگه‌ری کارامه‌و پسپۆر له‌جادوگه‌ریدا کۆزبکه‌نه‌وه، له‌پاشا فیرعه‌ون فه‌خفه‌ی پاشایه‌تیه‌وه هات بۆلای جیگه‌و کاتی دیاری‌کراوی پاله‌وانبازی بۆیکادانی هه‌ردولای موساو جادوگه‌ران. موسا که‌وته‌ه نامۆزگاری کردنی جادوگه‌ران.

﴿قال لهم موسى ويلکم لا تفتروا على الله کذبا﴾ فه‌رموی به‌وان که‌روبه‌روی یه‌ک وه‌ستا بون: هاوارو له‌ناوچون بۆئیه‌ی جادوگه‌رانی فیرعه‌ون ئیه‌و درۆ هه‌لمه‌به‌ستن و مه‌یده‌ن به‌سه‌ر خوادا به‌بوختان کردن، ئەگه‌ر لاتان وابی جادوی ئیه‌و په‌کی من ئەخا ئەوه کاریکه‌ ئیه‌و ئەیده‌نه‌ه پال خوا‌ی مه‌زن و بۆتان ناروا ته‌ سه‌رو ئەبته‌هۆی نه‌مانتان.

﴿فبستحکم بعذاب وقد خاب من إفتري﴾ دوایى خوا ئیه‌و له‌ناو ئەباو بنه‌برتان ئەکاو ریشه‌تان ده‌رئه‌هینی. به‌هۆی سزایه‌کی سه‌خته‌وه که‌له‌ناسمانه‌وه ئەرژى به‌سه‌رتاناو به‌راستی رساو بی‌هوده‌یه که‌سێ بوختان بکاو درۆ هه‌لبه‌سێ، فیرعه‌ون چه‌نده‌ خواوه‌نی ده‌سه‌لاتی ناتوانی زیان له‌خۆی و له‌ئیه‌و لاداو ناشتوانی هیچ سودی به‌هیچ که‌سێ بگه‌یه‌نی، کاتی جادوگه‌رانی فیرعه‌ون فه‌رموده‌ی موسایان بیست و زۆر سه‌ربه‌ستانه به‌ئاماده‌بونی فیرعه‌ون و دانیشتوانه‌وه ئەو فه‌رمودانه‌ی ئاراسته‌ی ئەوان ئەکرد، که‌وته‌ه مقۆمقۆو زۆرکاری تیکردن.

﴿فتنازعوا أمرهم بينهم وأسرروا النجوى﴾ دوایى جادوگه‌ران که‌وته‌ه گفتوگۆو راویژکردن له‌نیوان خۆیانا له‌باره‌ی نیوان ئەوکاره‌ی موساو فیرعه‌ون و خۆیان و به‌نه‌هینی گفتوگۆی نزمیان له‌گه‌ڵ یه‌کتری ئەکرد.

هه نديكيان ئه يان ووت: وای به چاك ئه زانين به رامبهري موسا نه كهين و پاشه كشي بكهين، هه ندي تريان بريارياندا جادوی خويان له دزی موسا به كار بهين، دواي بهرده و بگريه كي زور لايه نگراني فيرعه ون سهر كه وتن. به گريه ي فهرموده ي خواي مه زن.

﴿ وقالوا إن هذان لساحران يريدان أن يخرجاكم من أرضكم بسحرهما ﴾ وه جادو گهران وتيان به راستی: ئه و دوپياوه جادو گهرن ئه يانه وئ ئيوه ده ربكه ن له زه و ی و نيشتمانی خوتان كه زه و ی ميسره به هوی جادوه كانيانه وه و ئه م شاره بخه نه ژير ده سه لاتی خويان .

﴿ ويذهبا بطرقتكم الم تلى ﴾ وه روی ئاده ميزاد بگورن و وه ري گيرن له م ياساو ده ستوره به رزه ي خوتان، سهر به خوی و ده سه لات و ئايینی ئيوه ژير پي بكه ن .
﴿ فأجمعوا كيدكم ثم اتوا صفا ﴾ دواي ئيوه هه مو فيل و جادوی هيزی خوتان كۆبكه نه وه، پيك بين له سهر بيرو باوه ري خوتان و يه كه ده ست بن بۆپه كه خستنی موسا، له پاشا ريز بده ن و برۆن بۆلای جيگه ي كۆرو كۆبونه وه هه تا موسا به رسي و هه ستي خوی و تا قمه كه ي لاواز بين .

﴿ وقد افلح اليوم من استعلى ﴾ وه به راستی به ختيار و خوشبه خته كه سي ئه مرو بلندو سهر به رزي و سهر نه كه وئ به سهر دزی خويان. ئه م رۆزه رۆزی تافير كرده وه يه، ئه گهر سهر نه كه وين ژيان بۆ ئيمه نايي و نابرومان ئه چي. كه چونه جيگه ي ديارى كراو .

قَالُوا يَمْوَسَىٰ اِمَّا اَنْ تُلْقٰى وَاِمَّا اَنْ تَكُوْنَ اَوَّلَ مَنْ اَلْقٰى ﴿٦٥﴾ قَالَ
بَلِ اَلْقُوا فَاِذَا جَا هُمْ وَعَصِيَهُمْ يُخَيَّلُ اِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ اَنَّهُ اسْعٰى
﴿٦٦﴾ فَاَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسٰى ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ اِنَّكَ
اَنْتَ الْاَعْلٰى ﴿٦٨﴾ وَالْقٰى مَا فِي يَمِيْنِكَ نَلْقَفْ مَا صَنَعُوْا اِنَّمَا صَنَعُوْا

كَيْدٌ سَحَرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى ﴿٦٩﴾ فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سُجَّدًا
 قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى ﴿٧٠﴾ قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ
 لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَا قُطْعَانَ أَيْدِيكُمْ
 وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خَلْفٍ وَلَا أُصْلِبَنَّكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَنَعْلَمَنَّ
 أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى ﴿٧١﴾ قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَى مَا جَاءَنَا مِنَ
 الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ
 الْحَيَوَةَ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾ إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِنَغْفِرَ لَنَا خَطِئَنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا
 عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿٧٣﴾ إِنَّهُ مَن يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا
 فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ﴿٧٤﴾ وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ
 عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى ﴿٧٥﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ
 تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى ﴿٧٦﴾

﴿قالوا يا موسى إما أن تلقى و إنا أن نكون أول من ألقى﴾ جادوگران ووتیان: نهی
 موسا توداری دهستی خوت فری نهدهی یایمه یه کهم جار فرهی بدهین گوریس و
 داردهستی خویمان؟

﴿قال بل ألقوا﴾ موسا فرهموی: بهلکو نیوه یه کهم جار دارو گوریسی خوتان
 فرهبدن ههتا نهو فیلو جادوهی لاتانه دهر بکهوی و نهوهی پیتانه ههمو بجهنه کار، موسا

بۆ ئەوە فەرمووی ئیوه یە کەم جار ئەوەی لایانە بیکەن هەتا بە دەست بۆشی بمینەووە و دوایی
خوای مەزن دەسەڵاتی خۆی دەربخا .

﴿فَإِذَا جَاءَهُمْ وَعَصِيَهُمْ يَخِيلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهُمْ تَسْعَى﴾ دواى ئەوەی جادوگەران
ئەوەی لایان بوو لە دارو گوریس کە فرەیاندا لە کاتی فرەدانی گوریس و دارەکانیان
لە جادوی جادوگەران بە جوۆی نیشان بە موسا ئەدرا کە ئەو گوریس و دارەکانیان رانه کەن
و ئەروۆن . ئەوەی راستی بێ ئەو گوریس و دارەستانەیان پیلانی بو جادوگەران بە جوۆریکی
هونەری جیوهیان کردبو نێودارەکانیان و دابویان لە گوریسەکان کاتی گەرمای خۆر بیدایە
لەوان دەستیان ئەکرد بە جووۆل و وۆر بە پەلە ئەهاتن و ئەروۆشتن و وائەزانرا مارن و
رانه کەن . ئەگینا لە ناوەرۆکا دارى و ووشك و موى بێ گیان بوون . ئەم باسە لە نایەتی
(١١٣) ی سوره‌تی ئەلئەعرافدا باسی تری کراوە .

زانایان بیرو بۆچونیان لە ژمارەى جادوگەران و ژمارە گوریس و دارەکانیان جیاوازه :
ئەوەی گرنگ بێ ژمارەیان دیاری نە کراوە . بەلام وادەرئەکەوێ ژمارەیان زۆربووە ،
هەرچەندە بن خوا ئەیزانی .

﴿فَأَوْحَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةَ مُوسَى﴾ دواى موسا لە دەرونی خۆیا هەستی بە ترسان
کرد . موسا لەو کەسانە نەبوە بترسی . ئەو ترسەى لە بەر خۆی نەبو . چونکە خواى مەزن
بە موسا و هارونی فەرمو : ئیوه مەترسن من لە گەڵ ئیوهم . لەوە ئەترسا دانیشتوان سەریان
لی تیک بچێ و پرۆپوچی جادوگەران کاریان بکاتە سەر .

﴿قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى﴾ ئیمە بە موسامان ووت : تۆمە ترسە کە چاک و خراپ
جوێ نە کریتەووە لای دانیشتوان بە راستی تۆزائ ئەبێ بە سەریاناو هەمو شتی رون ئەبیتەووە
لەبەر چاوی دانیشتوانا . دواى جادوگەران باوەرئەهینن بە راستی تۆ ، ئەوان خواوەنی درۆو
فیلن فیرەهون زۆری لی کردون .

﴿وَأَلْقَ مَافِي يَمِينِكَ تَلْقَفَ مَا صَنَعُوا﴾ وەتۆ فرەبەدە شتی بە دەستی راستی تۆیە ئەو
شتەى تۆ قوت ئەدا شتی جادوگەران دروستیان کردووە بەساختە لە گوریس و لە دارو
نیشانی تۆی ئەدەن جووۆل بکەن و تۆی بێ بترسین .

تەفسیری زمانکۆبی

﴿ إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدًا سَاحِرًا وَلَا يَفْلَحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى ﴾ به راستى شتى جادو گهران دروستيان كرده فېلى جادو گهريكه و نهو جادو گهره سه رنا كه وى له هه ر جيگه يه كه وه هاتې بهو فېله و نه يه وى دانېشتوان فرى و بداو ناچېته سه ربوى .

﴿ فَالْقَى السَّحْرَةَ سَجْدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى ﴾ دواى نه وهى موسا دارده ستى خوى فره داو گوريس و داره كانى نه وانى هه لوشى جادو گهران خويان به ده ما خستو سوژده يان برد بو خواى مه زن چونكه بويان ده ركوت نهو كارهى موسا جادونيه و ووتيان: نيمه برو امان هينا به پهره رد گارى هارون و موسا، بويه هارون پيش خراوه له بهر نه وى له ته مه نا له موسا گه و ره تربوه، له بهر نه وه يش گومان نه برى مه به ست له پهره و ره ده كه ر فېرعه و نى به خيو كه رى موسايى له كاتى مناليدا .

﴿ قَالَ آمَنْتُ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ ﴾ فېرعه ون به جادو گهرانى ووت: نيوه باوه رتان به موسا هيناوه بهر له وهى من ده ستور بدهم باوه ر به موسا به ين. فېرعه ون نه و نه ده بى شهرم بو واى نه زانى باوه ره ينان به خواى گه و ره نه بى مرو فېكى لاوازى وه كو نهو ده ستورى بويدا. لهو دراوه خوى واى نه هيناو ته مى خوار نه بوو، ووتى:

﴿ إِنَّهُ لَكَبْرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السَّحْرَ ﴾ به راستى موسا گه و ره و ماموستاى نيوهى نه و توبه جادوى به نيوه فېر كرده به راستى من وا تيگه يشتوم نيوه له گه ل موساى جادو گهرى ماموستاى خوتان پيك هاتون پاشايه تى من و ده سه لاتى من نه هيلن. نه تانه وى رژيم و ياساى من وه گيرن له پاشا خوتان ده سه لات بگر نه ده ست. دوايى ده ستى كرد به هره شه و گوره شه و ووتى:

﴿ فَلَا قُطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا صَلْبُكُمْ فِي جَذْوَعِ النَّخْلِ ﴾ دوايى به راستى من ده ست و پيكاني نيوه نه برم به پيچه وانه ي يه كترى. ده ستى راست و پيى چه پتان نه برم هه تا نازارى زورتان توشبى و رسواتان بكهم و به راستى من نيوه هه لئه واسم به سه ر لقى دره خحتى خورماو نه تان نه كه م به نمونه و دانېشتوانى تر تان پي ته مى نه كه م هه تا كه سى تر نه توانى درى من راوه ستى .

﴿ ولتعلمن أينأ أشد عذابا وأبقى ﴾ وهئوه بزائن و بۆتان ده رئه كهوئ چ كه سئ له ئيمه و له موسا نازاردانی سه خته و بهرده وام تره له تۆله سه ندنه و هدا ئايا من يائه و خوايهی موسا ئيوه كورنوشي بۆئه بهن بهر له وهی من ده ستورتان پي بدهم .

﴿ قالوا لم نؤثرک علی ماجعنا من البينات والذی فطرنا ﴾ جادو گه ره كان دواي نه وهی باوه ريان هينا به فیر عه و نيان ووت: ئيمه تۆ هه لئنا بژيرين و ريزی تۆ ناده ين به سه ر شتيكا هاتوه بۆلای ئيمه له و كاره پهك خهرو نيشانه روون و ئاشكر ايانه و به سه ر كه سيكي نه و تۆدا ئيمه ی دروست كرده، هه ره شه و گوره شه ی تۆ كارنا كاته سه ر ئيمه كه واز له خوا په رستی به ينين .

﴿ فأقض ماأنت قاض إنما تقضى هذه الحیاة الدنيا ﴾ دواي فه رمان بده و نه وشته ی تۆ نه ته وئ بيكه نه ی فیر عه و ن، ئيمه له نازاردانی تۆ ناترسين و بهرده و امين له سه ر باوه ره خوا. به راستی تۆ فه رمان به شتي نه ده ی پيت خو شه له ژيانی نه م جيهانه دا، ئيمه جيهان په رست نين و پاداشتي رۆژي داويمان نه وئ و هه رئه و بهرده و امه تۆ ده سه لاتت به سه ر خو تانيه چ جای جگه ی خو ت .

﴿ إنا آمنأ بربنا لیغفرلنا خطایانا وما أکرهتنا علیه من السحر والله خير وأبقى ﴾ به راستی ئيمه باوه رمان هيناوه به پهروه ردگاری خو مان، له بهر نه وهی خو شبيی له گونا هه كاغمان و له وشته ی تۆ زۆرت كرده له ئيمه له سه ر كردنی له به كار هينانی جادوو خوا چا كتره بۆ ئيمه پاداشتمان نه داته وه له م جيهانه دا له هه مو كه سئ و بهرده و امتره بۆ پاداشت دانه وهی ئيمه له پاشه رۆژدا، ئيمه بروامان وایه كۆمه لی خوا په رستان سه رئه كه و ن نهك تا قمی سه رلی شيوادانی تۆ .

﴿ إنه من یأت ربه مجرما فإن له جهنم لايموت فیها ولایحی ﴾ به راستی هه ر كه سئ بچي بۆلای پهروه ردگاری خو ی به تا و انباری و پي باوه ری ، دوايي به راستی بۆئه و كه سه هه یه دۆزه خي نه نه مرئ له ناو نه و دۆزه خه دا هه تا رزگاری بيی له سزاو نه نه وه یه بژی به ژيانی سودی پي بگه یه نی. به لكو بهرده و ام نه یی له سه ر رسوا یی و سزادان .

﴿ ومن یاتہ مؤمنا قد عمل الصالحات فإلئک لهم الدرجات العلی ﴾ وهر که سی بجی بولای پدرووردگاری خوی به باوورداری به راستی نهو که سه کاره چاکه کانی کردوه له جیهاندا، دوا بی بژئهو که سانه هیه چهن دین پله و پایه ی بلند و بهرز له روزی دوا پیدا، نه بی بزانی باوهرهینان به ته نهانایته هوی نهو پله و پایه بهرزانه. به لکو هدر دو له باوهرهینان و کردنی کاره چاکه کان نه بنه هوی وهر گرتنی نهو پله و پایه یانه .

﴿ جنات عدن تجری من تحتها الأنهار خالدين فیها ذلک جزاء من ترکى ﴾ نهو پله و پایه یانه بریتین له چهن دین به ههشتی پایه دارو بهرین نه چئی به زیر دره خته کانیاو به ملاولای کوشکه کانیاو چهن دین روبرائی له ناوی شیرین و به تام نهو که سانه بهرده و امن له نیو نهو به ههشتانه دا نه ژین، نهو به ههشتانه پاداشتی که سیکه پاکبی له پیسی بی باوهری و گرناه، به خوا بهرستی خوی پاک کردیتته وه .

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا
فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفُ دَرَكًا وَلَا تُخْشَى ﴿٧٧﴾ فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ
بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ﴿٧٨﴾ وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ
وَمَا هَدَى ﴿٧٩﴾ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكَ مِنْ عَدُوِّكَ وَوَعَدْنَاكَ
جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْمَنِّ وَالسَّلَوى ﴿٨٠﴾ كُلُوا
مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي
وَمَنْ يَحِلَّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَى ﴿٨١﴾ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ
وَعَامِنٌ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى ﴿٨٢﴾

﴿ولقد أوحينا إلى موسى أن أسر بعبادي﴾ وه دوای نه وه مو کاره پهك خه رانه له موسا وه وه بفرعدهون و باوه رنه هینانی و له سنور لادانی به راستی نیمه سروشان نارد بولای موسا که توشه و رهویی بکه به بنده کانی من له زهوی میسره وه. کاتی گه یشتیه که ناری ده ریاو چاووت به فرعهون و له شکره که ی کهوت به دواتانه وه دین تومه ترسه.

﴿فأضرب لهم طريقا في البحر يبسا﴾ دوایی توبده له روباره که به داردهسته که ی خوت و پهیدای بکه بژ بنده کانی من ریگه یه کی ووشك هه تا نه وان به و ریگه ووشکه دا برؤن و بچنه نه و به ری ده ریا که وه.

﴿لاتخاف دركاو ولا تخشى﴾ تومه ترسه له وه ی که فرعهون و سه ربازه کانی پیتان بگه ن که دواتان کهوتن مه ترسه له وه یش بختکین به ناوی ده ریا که دا. موسا گه له که ی به بی نازار و ناخوشی چونه ده ره وه له نیو شاری میسر بولای ده ریا که له شه ودا که گه یشتیه سه ر ده ریا که به و جوړه ی خوا فرمانی دابو به موسا به و جوړه داردهسته که ی کیشا به ده ریا که دا بوبه دو که رته وه و ناوه راستی ده ریا که ووشك بویه وه و موسا و هاوریکانی چونه نه و به ره وه به بی نازار.

﴿فأتبعهم فرعون بجنوده فغشيهم من اليم ما غشبههم﴾ دوایی فرعهون به له شکره که یه وه دوای موسا و به نو ئیسرائیلیه کان کهوتن، دوایی توشی فرعهون و له شکره که ی بو شتی توشی نه وانبو، یانی شتیکی نه ونده گه وړه بو مه گهر هر خوا بزانی. فرعهون که چاوی کهوت به موسا و به نو ئیسرائیلیه کان به بی ترس نه رؤن به وریگه ووشکه ی نیو ده ریا که دا نه ویش خوی و له شکره که ی چونه نیو ده ریا که وه. به جوړی ناخه مین که سی به نو ئیسرائیلیه کان چونه ده ره وه ناخه مین که سی له شکری فرعهون چونه نیو ده ریا وه له و کاته دا ناوی ده ریا که ته وای له شکری فرعهونی به خو به وه داپووشی و هه مویان خنکان. هه ربه و جوړه ی هه مو به نو ئیسرائیلیه کان به بی وه ی رزگاریان بووو.

﴿ وَأَضِلْ فِرْعَوْنَ قَوْمَهُ وَمَا هَدَى ﴾ وه فیرعهون گهله که ی له ریگه ی راست لاداو خویشی و تاقمه که ی ریگه ی راستیان نه دوزیه وه و رزگاری نه کردن و به درو که وته وه کهله وه بهر ئه یوت: من ریگه ی راستان نشان ئه دهم و له ناو ده ریاکه یشدا ریگه ی لی وونکردن و چونه ناوی و خنکان .

﴿ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَبْنَاكَم مِّنْ عَدُوِّكُمْ وَوَاعَدْنَاكَم جَانِبَ الطَّرِيقِ الْأَيْمَنِ ﴾ ئه ی بهنو ئیسرائیل به راستی ئیمه ئیوه مان رزگار کرد له نازاری دوزمنی خوتان که فیرعهون و تاقمه که ی فیرعهونن کهله وه بهر ئیوه ی ئه چه وسانه وه دوا ی ئه وه ی فیرعهون و له شکره که ی خنکان ئیمه به لینمان دابو به موسای پیغه مبهرتان که خو ی و حه فتا کهس له ئیوه برؤن بؤلای راستی کیوی تور هه تا ئیمه ته وراتی پی به خشین که ده ستورو فه رمانی خوای تیدا رونکرا وه ته وه بؤتان .

﴿ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْمَنَّاءَ السَّلْوَى ﴾ وه ئیمه ناردمان بؤئیوه به ئیوه مان به خشی گه زوی شیرین و شیلاقه ی گوشت خوش و زۆربه تام له ده شتی ته یهداو به ئیوه مان فه رموو: ﴿ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ مَارْزُقْنَاكُمْ وَلَا تَطْفُوا فِيهِ فِجْلَ عَلَيْكُمْ غَضَبِي ﴾ ئیوه بخون شتی ئیمه کرد و مانه به خوارده مه نی بؤئیوه به ئیوه مان به خشیوه له و خوارده مه نیه پاک و ره وایانه و له ستوری خوای مه زن ده رمه چن له خواردنی ئه وو شته ی ئیمه پیمان به خشیون و له جیگه ی خراپ و کاری ناپه سه ندا دای مه نین، دوا یی پیویست ئه بی بؤئیوه سزاو نه فره تی من و دوا یی توشی سزاین .

﴿ وَمَنْ يَحْلُلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَى ﴾ وه هه ر که سی برژی به سه ریوا پیویست بی سزادانی ئیمه بؤی، دوا یی ئه و که سه له ناو چوه و نه که ویته ناو ناگری دۆزه خه وه .

﴿ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى ﴾ وه به راستی من خوش ئه بم له که سی له گوناھی خۆی به شیمان بویته وه و کرده وه ی چاکی کرد بی له پاشا ریگه ی راستی وه رگرتی و به رده وام بوی له سه ریان .

وهك له مه وه بهر باسمان کرد دوا ی له ناو بردنی فیرعهون خوای مه زن به لینی دابو به موسا ته وراتی بؤنبیری و خوای مه زن کاتیکی بؤدیاری کرد بو. دوا یی موسا حه فتا که سی له خزمه کانی خۆی هه لبزاردو چو بؤلای خوای مه زن و بۆبه سه ر وه ختی ئه و به لینه وه و

هارونی برای دانا به سر به نوئیسرانیلیه کانه وه. نهو له بهر چاونه بونه ی موسایان
بهه لزانو ده ستیان کرد به گویره که پرستنت بهه ی راویژوپرسی سامیری وه، موسا
که می پیشکوت له خزمه کانی کاتی چون بولای خوی مدزن بویستی فهرموده ی خوی
مدزن له کیوی تور. وهك خوی گه وره نه فهرموی:

وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ

قَوْمِكَ يَمُوسَى ﴿٨٢﴾ قَالَ هُمْ أَوْلَاءٌ عَلَيَّ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ

رَبِّ لِرِضَى ﴿٨٣﴾ قَالَ فَإِنَا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ

السَّامِرِيُّ ﴿٨٤﴾ فَرَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَنَ أَسْفًا قَالَ

يَقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمْ

الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ

مَوْعِدِي ﴿٨٥﴾ قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا

أَوْزَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ ﴿٨٦﴾

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ

وَأِلَهُ مُوسَى فَنَسِيَ ﴿٨٧﴾ أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا

يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٨٨﴾

﴿وما أعجلك عن قومك يا موسى قال هم أولاء على أثري وعجلت إليك رب لترضى﴾ وه چ شتیكه پالی ناوه به‌تۆ په‌له بکه‌یی و پیش خزمه‌کانی خۆت بکه‌ویی بۆ‌نهم ماوه کورته نه‌ی موسا، موسا فهرموی: ئەوان نزیکێ من وله‌دوای منه‌وه‌ن و بيم نه‌گه‌ن و نیوانی من و ئەوان نه‌ندازه‌یه‌کی که‌مه‌و من په‌له‌م کردوه بيم بۆ‌لای تۆ نه‌ی په‌روه‌ردگاری من له‌به‌ر نه‌وه‌ی تۆ له‌من رازی بی.

له‌پاش نه‌وه‌ی ئەو ماوه دیاریکراوه‌ی چل رۆژه کۆتایی پیهات و موسا هارونی لای به‌نوئیسرا ئیلیه‌کان جیهیشتبو، موسای سامیری به‌مامۆستایه‌تی شه‌یتان گه‌لی موسای له‌تایین وه‌رگیرا، خوای مه‌زن موسای له‌و روداوه ناگادار کردو فهرموی:

﴿قال إنا قد فتناك قومك من بعدك وأضلّم السّایری﴾ خوای مه‌زن فهرموی: به‌راستی نیمه خزمه‌کانی تۆمان گیرۆده‌کردوه و تاقیمان کردونه‌ته‌وه له‌دوای تۆ و بزانی سروسشی گویره‌که په‌رستیان لا‌ماوه‌ته‌وه و موسای سامیری ئەوانی لا‌داوه له‌تایین و له‌ریگه‌ی راست و ده‌ستیان داوه‌ته گویره‌که په‌رستی .

﴿فرجع موسا إلی قومہ غضبان أسفا﴾ موسا گه‌را بو‌به‌بۆ‌لای خزمه‌کانی خۆی به‌توره‌یی و به‌خه‌فته‌وه له‌سه‌ر ئەو شته‌ی ئەوان کردبو‌یان دوای نه‌وه‌ی چل رۆژه‌که‌ی ته‌واو کردو ته‌وراتی وه‌رگرت .

﴿قال یا قوم ألم یعدکم ربکم وعدا حسنا﴾ موسا فهرموی: ئەو خزمه‌کانی من: ئایا په‌روه‌ردگاری ئیوه به‌لینی نه‌دابو به‌ئیه به‌شتیکی راست و شیرین که‌ته‌ورات بنیری بۆ‌ئیه و یاسای پیویست و هه‌مو فهرموده‌ی خوای مه‌زنی تیدایه بۆ‌راپه‌راندنی کاره‌کانتان. ﴿أم طال علیکم العهد أم أردتم أن یحل علیکم غضب من ربکم فأخلفتم موعدی﴾ ئایا درێژه‌ی کیشابو به‌سه‌ر ئیوه‌دا ماوه‌ی دورکه‌وتنی من له‌ئیه به‌و چل شه‌وه، یا ویستوتانه برژێ به‌سه‌ر ئیوه‌دا سزاو خه‌شمی خوای په‌روه‌ردگاری ئیوه، دوایی ئیوه به‌دژی ئەو به‌لینه‌ی من که‌وتون داومه به‌ئیه که‌به‌رده‌وامین له‌سه‌ر باوه‌ره‌ینان به‌خواو هه‌لسان به‌شتی من فهرمانم پیداون .

﴿قالوا ما أخلفنا موعدك بملكنا ولكنا حملنا أوزارا من زينة القوم﴾ گویره که
په رستان ووتیان: نیمه به ناره زوی خو مان به دژی تو هه لنه ساوین. به لام نیمه هه لمان گرتبو
له گه ل خو مان شتی له وشته قورسانه ی درابوه ده ستمان له زیرو زیوی تاقمی فیرعه ون و
قیبته کان، بۆئه وه ی خو مان یی برازیننه وه له زه ماوه ون و سهیرانداو نه ماندا بوه وه به وان .
﴿فقدفناها فکذلك ألقى الساعري﴾ دوا یی نه و خشل و زیرو زیوه ی نه وانمان فری دایه
نیوناگر به فهرمانی سامیری، دوا یی سامیریش ههروه ک نیمه نه وه ی لای خو ی بو فره ی دایه
ناوناگر، هه تا باشه بروای یی بکهین و به فهرمانی ههلسین .

﴿فأخرج لهم عجلا جسدا له خوار﴾ دوا یی نه وه ی زیرو زیوه کان تانه وه موسای
سامیری له شی گویره که یه کی له و ناگره هینایه دهره وه بۆبه نو ئیسرا ئیلیه کان دهنگی لیوه
تهات به وینه ی بۆره ی گویره که یه، موسای سامیری به جوړیکی هونه ری په یکه ری نه و
گویره که یه ی دروست کردبو و قالیی بۆساخه هینابو، هه ندی له به نو ئیسرا ئیلیه کان
له به رده م گویره که که دا راوه ستان و پی خه له تان. زانایان بیرو بۆچونیان جیاوازه: ئایا نه و
گویره که یه بوبه خاوه نی زینیه تی یانه؟ زوربه ی زانایان نه لین: گیانی تیدانه بو. به لام
سامیری له سه ر وینه ی گویره که داری رژانده بو کون و بۆشایی تیدا دروست کردبو
به جوړی با بۆپیشتا به به و کونانه دا دهنگی لی پهیدا نه بو وه دهنگی گویره که. هه ندی
تریان نه لین: گه را به خاوه ن گیان و نه ی بۆراند وه بۆره ی گویره که. سامیری زۆری
یی خوش بو که موسا له وئ نیه و به و په یکه ره خه له تا ون .

﴿فقالوا هذا إلهکم وإله موسی فسی﴾ دوا یی سامیری و شوین که وتوه خه له تا وه کانی
ووتیان: نه م گویره که یه خوا ی ئیوه و خوا ی موسا و خوا ی هه مو بونه وه رانه. دوا یی موسا
نه م خوا یه ی لی ونه وه چوه بۆکیوی توور به شوینیا نه گه ری و نازانی میوانی نیمه یه و له لای
نیمه یه. بیگومان نه و که سه ی بلی: خوا خاوه نی له شه له گه ل گویره که په رستانا وینه ی
یه کن به یی باوه ری و نه فامیدا .

﴿ أَفَلَا يَرُونَ أَنَّ لَا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًا وَلَا نَفْعًا ﴾ نایا نهو گویره که
 په رستانه نه یانزانپوه که نهو گویره که یه هیچ گفتوگو یه ناگیر پته وه به وه لام بولای نهوان و
 توانای نهوی نه ولا میان بداته وهو خاوه نی هیچ زیانی و هیچ سودی نیه و ناتوانی شوق
 بهاویژی و له قه بد او بدرگری له خوی بکاو کاویژ نا کاو خواردن ناخوا. نیتر چون نه بی
 خوابی، نه گهر گیان داری ته و اویش بی گویره که په رسته کات لهوان به توانا ترن .

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ
 يٰقَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا
 أَمْرِي ﴿٩٠﴾ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عٰكِفِينَ حَتَّىٰ يُرْجَعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ
 ﴿٩١﴾ قَالَ يَهْرُونَ مٰمَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوْا ﴿٩٢﴾ أَلَّا تَتَّبِعَ
 أَفْعَصِيَّتَ أَمْرِي ﴿٩٣﴾ قَالَ يَبْنَؤُمْ لَا تَأْخُذْ بِحِجَّتِي وَلَا بِرَأْسِي
 إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ
 قَوْلِي ﴿٩٤﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يُسْمِرُ ﴿٩٥﴾ قَالَ بَصُرْتُ
 بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ
 فَنَبَذْتُهَا وَكَذٰلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ﴿٩٦﴾ قَالَ
 فَآذِهِبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيٰوةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ
 مَوْعِدًا لَّنْ تُخْلَفُهُ ۖ وَنَنْظُرُ إِلَيْكَ إِلَٰهَكَ الَّذِي ظَلَمْتَ عَلَيْهِ

عَاكِفًا لَّنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿١٧﴾ إِنَّكَ
إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿١٨﴾

﴿ و لقد قال لهم هارون من قبل يا قوم انما قسمت به ﴾ وہ بہرستی ہارون بہ گوید کہ
پدرستانی فرمو بو بہرلہوہی موسا بگہریتہوہ لہ کیوی تور لہروی ناموز گاریہوہ: نہی
تاقمی من: بہرستی نیوہ گیرودہ بوون بہہ پدرستی نہو گویرہ کہوہو دواۓ نارہزووی
پوچی خوتان کہوتون. چ شتی فریوی نیوہی داوہ ہما نہو گویرہ کہ بہرستن؟
بہیکہریکی بی گیان شایستہی پدرستن نہ .

﴿ و إن ربکم الرحمن فاتبعونی و اطعوا امری ﴾ وہ بہرستی بہرہوردگاری نیوہ
خوای خواہن بہخشندهوہو بہشیمان بوہوہتان لی ورنہ گری، دواۓ نیوہ دواۓ من
بکہون و لہسر نایینی من بن لہبہرستی خواداو بہرہوی لہرمانی من بکہن و واز
لہبہرستی نہو گویرہ کہ بہ بہنن و کاریکی نارہواو پوچہ .

﴿ قالوا لن نبرح علیہ عاکفین حتی یرجع إلینا موسی ﴾ گویرہ کہ پدرستان ووتیان:
نیمہ لاناچین لہسر پدرستی نہم گویرہ کہ بہ بہرہوام نہین ہما کاتی موسا نہ گہریتہوہ
بو لای نیمہ. دواۓ ہوالمان ہداتی نایا خوا نیمہہ سامیر دروست کردوہ یا خوا نہوہیہ
موسا چوہ بو لای گفتوگوی لہ گہل ہکا؟ موسا گہراہوہو نہماشای کرد زوربہی
بہنویسرائیلیہ کان راوہستان لہسر گویرہ کہ بہرستن، موسا رقی ہلسا و ریشی
ہارونی برای گرت و رای کیشا بو لای خوۓ .

﴿ قال یا ہارون مامنعک إذ رأیتہم ضلوا ﴾ موسا لہرموی: نہی ہارون: چ شتی
ریگہی لہ تو گرت کاتی تو نہوانت بینی لہریگہی راست لایان داوہو بہوکارہی
سامیری خملہ تاون؟

﴿أَلَا تَتَّبِعُنَ أَفْعَصِيَّتَ أَمْرِي﴾ ئایا بۆ تۆ دواى من نه کهوتی کاتی گفتوگۆی تۆیان وهر نه گرت و بهاتایه‌ی وهه‌والت به من بدایه، ئایا دواىی تۆ بۆ بى فەرمانی منت کردوه و هه‌له‌ساوی به شتی سودی نه‌وانی تیدابى، موسا سه‌روویشی هارونی گرت و به‌رقه‌وه رای کیشا بۆ لای خۆی. ئه‌بى بزانی: ووشه‌ی (لا) له رسته‌ی (أَلَا تَتَّبِعُنَ) زیاده‌یه .

﴿قَالَ يَا ابْنَ أُمِّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي﴾ هارون فهرموی: ئه‌ی کوری دایکم: تۆ ریش و سه‌ری من مه‌گره‌و رام مه‌کیشه بۆ لای خۆت، هیدی و له‌سه‌ر خۆبه هه‌تا بۆت ده‌رنه‌که‌وی که‌خواه‌نی بیانوم، تۆ برای دایکی منی و به‌زه‌ییت پیمایه‌یه‌وه له‌به‌ر دلی دایکم، بۆیه من و باوه‌رداران نه‌هاتین بۆ لای تۆ له‌کاتی گویره‌که په‌رستنی نه‌واندا و به‌جیان به‌نین .

﴿إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَ لَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي﴾ به‌راستی من ترسام که تۆ بلییت به‌نو ئیسرایلیه‌کانت پارچه‌ پارچه کردوه و جیاوازیت خسته‌ته تیوانیان و کاریکی وات کردوه هه‌ندیکیان دواى تۆ بکه‌ون و تاقمی تریان دواى سامیر بکه‌ون و بلیی تۆ چاوه‌روانی منت نه‌کردوه هه‌تا دیمه‌وه. دواىی موسا بروای به‌راستی هارون کرد و روی وهرگیرا بۆ لای سامیری:

﴿فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ﴾ موسا فهرموی: دواىی ئهم کاره‌ی تۆ شتیکه و چ شتی پالی به‌تۆوه ناوه ئهم کاره خراپه بکه‌ی و به‌نوئیسرایلیه‌کان پارچه‌ پارچه بکه‌ی، ئه‌ی سامیری. سامیری ده‌ستی کرد به فروفیل و درۆ هه‌لبه‌ستنی بى بنچینه .

﴿قَالَ بَصْرَتُ بِنَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ﴾ سامیری به موسای ووت: من شتیکم بینى بو به‌نو ئیسرایلیه‌کان ئه‌و شته‌یان نه‌دیو، ئه‌و شته‌یش ئه‌وه‌یه ئه‌و که‌سه‌ی ئه‌هات بۆ لای تۆ چاوم که‌وت به‌وجیگه‌دا ئه‌و ئه‌جو به‌سه‌ریاگیای لی ئه‌روا و سه‌وز هه‌له‌گه‌را .

﴿فَقَبِضَتْ قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَ كَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي﴾ دواىی من هه‌لم گرت مشتی له پاش ماوه‌ی ئه‌و خاکه‌ی ئه‌و نیردراوه به‌سه‌ریا ئه‌رویشته، دواىی من ئه‌و خاکه‌م فره‌دایه ناو ئه‌و گویره‌که‌یه له‌زیرو زیوی تهاوه به‌جۆریکی هونه‌ری دروستم کردبوو هه‌ر به‌وجۆره‌ی خۆم رازانده‌وه پیم خوشبوو ئه‌و گویره‌که‌یه دروست بو .

زانایان بیرو بۆچونیان جیاوازه: هه‌ندیکیان ئەلین: مەبەست بەو نیراوه‌ی ئیره جبرەئیلە و مەبەست لە پاشاوه‌کەیش ئەو خاکەیه جبرەئیل پێی پێدا ئەنا، هه‌ندی تریان ئەلین: مەبەست لە نیراوه‌که موسایه و پاش ماوه‌کەیشی بریتیه لە یاسا و ئایینی موسا، هه‌ندی تریان ئەلین: سامیری درۆی ئەکرد هیچ شتیکی نه‌بینیوو هیچ شتیکیشی هه‌لنه‌گرتوو، ئەیه‌ویست له‌و خراپه‌ی خۆیه رابکا، زانایان لایان وایه ئەم بیرو بۆچونه دوا‌ی نزیک‌تره وه‌چینه میشکوه زۆربه‌ی زانایان لایان وایه مانای یه‌که‌میان راسته . هه‌رچۆنی بی مانای ده‌رکه‌وتووی قورئانی پیرۆزه نه‌وه‌مان فیرنه‌کا که سامیری به‌نوئسرایلیه‌کانی گومرا کرد به‌ په‌رستی گویرکه‌یه وه به‌لام چ شتی کردی نیمه داوامان لی نا‌کری بزاین و په‌یوه‌ندی به‌ بیرو باوه‌ری ژیا‌نی نیمه‌وه نیه .

بۆ زانین: له‌مه‌وه‌ر با‌سی نه‌وه‌مان کرد که مەبەست لە نیراوه‌که موسایه و پاش ماوه‌کەیشی ئاین و یاسای موسایه، به‌گۆیه‌ی ئەو بیرو بۆچونه مانای ئەو ر‌ستانه به‌م جو‌ره نه‌کری. من دوا‌ی هه‌ندی له‌ ئاین و پاشاوه‌ی یاسای نۆم هه‌ل‌گرتوو، دوا‌ی من که‌زانیم ئایینی تۆ راست نیه وازم لی هینا و گه‌رامه‌وه بۆ‌لای گۆیه‌که په‌رستی خۆم و ده‌روونی خۆم وای پێ چاک‌بو وام رازاند‌بو‌وه بۆ خۆم .

﴿ قال فاذهب فان لك في الحياة أن تقول لا مساس ﴾ . موسا به‌سامیری ووت : دوا‌ی تۆ برۆو له‌م ناوه‌دا مه‌مینی. دوا‌ی بۆ‌تۆ هه‌بی له‌م ژیا‌نه‌ی جیهاندا که تۆ ب‌لی به‌که‌سی به‌کاری تۆ نه‌زانی: که‌س ده‌ست له‌من نه‌داو ده‌ست له‌که‌س ناده‌م، پاداشتی تۆ له‌جیهاندا ده‌رکردن و که‌ناره‌گیری له‌ ناده‌میزاد، تیکه‌لاوی که‌س نه‌که‌بی و که‌س تیکه‌لاوی تۆ نه‌کا و گفتو‌گۆو مامه‌له‌ت له‌گل نه‌کری و له‌گه‌لت نه‌ژین .

دوا‌ی ئەوه‌وی موسا فه‌رمانی دا به‌دان‌یشتوان هیچ که‌سی تیکه‌لاوی سامیری نه‌کا، سامیری ژیا‌نی خۆی له‌ چۆله‌وانی وله‌ نیو گیاناداران‌ی کیویدا برده‌سه‌ر زۆربه‌ سه‌ختی و کوله‌مه‌رگی و سزای ئەوه‌و له‌جیهاندا .

﴿وَأَنْ لَّكَ مَوْعِدًا لَّنْ تَخْلَفُهُ﴾ وه بهراستی بۆ تۆیش نهیی له پاشهروژدا سزایه کی زۆر سهخت و گرانتر تۆ ناتوانی له دهستی راکهیی و له تۆ تپه رناکا، پرسپاری نهه خراپه له تۆ نه کری و سزای تۆ نه دردی به سزایه کی نیش دارو به ناگری دۆزه خ .

﴿وَانْظُرْ إِلَى إِلْهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَّنْ خَرَقَهُ ثَم لَّنْسِفْنَهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا﴾ وه تۆ نهی سامیری ته ماشای لای خویه کی نهوتوی خۆت بکه تۆ له سههه پرستی وه ستای بهراستی به ناگر نهی سوتینم له پاشا خۆله کهی فره نه ده مه ناوده ریاوه به فریدانی هیچ شتیک لی نه بینری، ئانه وهیه کۆتای هه موو شتیکی پروبوچ و فیلاوی و رسوایی و بی نرخیه .
دوای نه وهی له کاری سامیری بویه وهو هۆی کرده وه بۆ لای باسی ئاین و په رسترای

راست و دروست. لهو باره وه فه رموی:

﴿إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ بهراستی په رسترای راستی ئیه خویه کی نهوتویه به هیچ خویه شایسته ی پرستی بۆ نه مه گهر هه ر خویه خاوه نی توانایه به جوړی نه زانی به هه مووشتی دروستی بناسری نهک نهو گویره که به دروست کرابی و بسوتینری. خۆ نه گهر زیندوش بی خۆی له خۆیا بی ناگایه و بی وینه به له گیلیدا .

کۆتایی به مانای نهه ئایه ته نههین به فه رموده ی پشهوا رازی به مهی خواره وه که نهلی:

(نه بو قاسمی نه نسا ری نهلی: جادو گهره بت په رسته کان، کاتی ته نهها کاریکی په کخه ریان بینی له دار دهستی موسا بو به ماریک باوه ریان به خواو به موسا هینا و له بهر نه وهی بروایان به باوه رهینانی خۆیان هه بوو نهو سزا سه ختانه ی فیرعه و نیان هه لگرت و له باوه رری خۆیان نه گه رانه وه. به لام به نو ئیسرا ئیلیه کان نهو کاره په کخه رانه یان بینی و چاویان کهوت به وهی جادو گه ران باوه ریان هینا به موسا، دوایی نۆ کاری په کخه ریان به موسا وه بینی بوو، به چاوی خۆیان بینیان ده ریای سوور له یدک به چراو هه ر هۆزی لهو دوا زده هۆزه ریگه ی تایه تیان خۆیانیان بۆ دیاری کراو چاویان به فیرعه ون کهوت له گه ل

تهفسیری زمانا کۆبی

دوژمنانی تر یانا خنکان، کہ چی کاتی لہدہ ریا پورینہ وہ کژمہ لیکیان بینی گویرہ کہیان
نہ پورست بہ موسایان ووت: تویش خواہد کی بہم جۆرہ بۆ نیمہ دروست بکہ، بۆیہ کاتی
گویرہ کہ دروست کراوہ کہی سامیریان بینی کوتوپر دہستیان بہ پورستی کرد .

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا
ذِكْرًا ﴿٩٩﴾ مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وِزْرًا
﴿١٠٠﴾ خَلِيدٍ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا ﴿١٠١﴾ يَوْمَ يُفْعَخُ
فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿١٠٢﴾ يَتَخَفَتُونَ
بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٣﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ
أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٤﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ
فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿١٠٥﴾ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٦﴾
لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ﴿١٠٧﴾ يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ
لَا عِوَجَ لَهُمْ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا
﴿١٠٨﴾ يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ
قَوْلًا ﴿١٠٩﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ
عِلْمًا ﴿١١٠﴾ وَعَنْتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ

حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ﴿١١٢﴾

﴿كذلك نقص عليك من انباء ما قد سبق﴾ بهو جوروی باسی به سهرهاتی موسامان
بۆ کردی نیمه ئه یخوینینه وه به سهر تۆدا هه ندی له هه واله کانی نه ته وه کانی رابوردو بهو
جوروی تۆ بیستوته و ته می کردن و پهنان بۆ ئاده میزاد، له هه مان کاتا به لگه شن له سهر
راستی تۆو له سهر پیغه مبه رایه تی تۆو نهینی بوون لای تۆ .

﴿وقد آتيناك من لدنا ذكرا﴾ و به راستی نیمه به خشیومانه به تو له لایه ن نیمه وه
هقورئان که هوئی سهر به رزی تویه. قورئان ناوبراوه به زیکر باسی خواو هه والی پیغه مبه ران
و روژی دواپی و باوهرهینان و چاکه و خراپه و نهو شنتانه ی رهوان و نهو شتانه ی قهده غه ن
و باسی دروست کردنی ئاسمانه کان و زهوی و شتی تری تیدایه .

﴿ من أعرض عنه فانه يحمل يوم القيامة وزرا ﴾ وهههه كهسه وازی له قورئان هینابی و بروای به قورئان نه بوی و کاری به ناوه روکی نه کردی، دواپی به راستی نه و كهسه سزایه کی قورس هه لئه گری بۆ روژی دواپی و باری خوی قورس کردوه به سزای روژی دواپی. له مانای نایه تی (١٢٤) ی نهه سورته دا ناوه روکی مانای نهه نایه ته دوباره نهه کړیته وه .

﴿ خالدين فيه وساء لهم يوم القيامة حملاً ﴾ بهره وامن له نيو نهو سزايه داو له نيو نهو
 باره گرانه داو، خراب شتيكه هه ليان گرتوه له گونا هه ره وژی دوايدا .

﴿يَوْمَ يَنْفَخُ فِي الصُّورِ﴾ رۆژی دوايي رۆژيکه فوئه کرئ به سورد. ووشه ی سور هیمایه له زیندوبونه وهی مردوان له گۆره کانینا کاتی ئیسرافیل فوئه کا به سورد، زانیان ئه لاین: سور بریتیه له که ره نایه فوی پیدا ئه کرئ هه تا ئاده میزاد ئاماده بن بۆ کۆبونه وه، وینه ی فو کردن به که ره نای سه ربازیدا هه تا ئاماده بن بۆ رۆیشتیان بۆ گۆره پانی مه شق .

﴿ونحشر المجرمين يومئذ زرقا﴾ وهئيمه لهو رۆژهدا تاوانباران کۆنه کهينهوه به کویری و روی رهش و به تینویی. نهبو حیدانی نهندهلوسی له تهفسیری (بحراخیط) ی خویا نهفه رموی (مه بهست له (زه رق) چاری شینه که خراپ ترینی رهنگه لای عهره ب، چونکه رۆمه کان دوژمنی نهوانن و چاویان شینه) وادیاره نهبو حیدان کاتی مانای نهو ووشه یه ی کردوه نزیکبوه له جهنگی سه لیبیه کانهوه .

﴿یتخافتون بینهم إن لبثتم إلا عشرا﴾ تاوانباران دهست نه کهن بهراویژ کردن له نیوان یه کتریدا به نزمی گفتوگۆ نه کهن له رۆژی دوایدا: له جیهاندا دانه نیشتون مه گهر (۱۰) شهو یا که مژ .

نه بی بزانی: ووشه ی (عشرا)، ووشه ی (یوما) لهم سوره تهدا، ووشه ی (یوما) و بعض یوم) له نایه تی (۱۹) ی سوره تی نه لکه هف. ووشه ی (غیر ساعه) له نایه تی (۵۵) ی سوره تی رومدا. ووشه ی (الا قلیلا) له نایه تی (۵۲) ی سوره تی نه لیسرا ئیلدا. هه مویان هیمان له ماوه یه کی کهم .

﴿نحن أعلم بما يقولون إذ يقول أمثلهم طريقة إن لبثتم إلا یوما﴾ ئیمه زانترین بهشتی تاوانباران نه یلین کاتی به ریزترین و گه وره ترینی نهو تاوانبارانه له لایه ن گفتوگۆوه نه یووت: ئیوه دانه نیشتون له جیهاندا مه گهر ته نهها یه ک رۆژ، نهو ژیا نه تان خهویکبو بینیتان، ئیستا له ژیا نی تردان کۆتای پینایهت .

﴿ویسألونک عن الجبال فقل ینسفها ربی نفسا﴾ وه تاوانباران پرسیار نه کهن له تو له کیوه کان چ شتیکیان پی دی له رۆژی دوایدا، دواپی تو وه لامیان بده ره وه: پهروه دگاری من نهو کیوانه وورد نه کاو نه یانکا به توژ به جوړه وورد بوئی بالیی نه داو نه یا به ئاسماناو جیگه که یان به چۆلی نه میتته وه .

﴿فذرھا قاعا صفصفا لا تری فیھا عوجا ولا أمنا﴾ دواپی پهروه دگاری من جیگه ی نهو کیوانه به جی نه هیلن به زهویه کی لوس و تهخت به جوړی توژا بی نی له سه ر نهو زهویه دا نزمی و به رزی .

﴿ یومئذ یتبعون الداعی لا عوج له ﴾ لهو رۆژهدا ئاده میزاد دواى بانگی که سیکى
نه و تو نه که ون بانگیان نه کا بۆجیگه ی وه ستانی پرسیارو و ولام، نه و که سه یش ئیسرافیله،
سه ریچی کردن و نه رۆیشن بۆ نه وان نیه به گورجی و به په له و ولامى نه دهنه وه، هیچ
که سى ناتوانى نه روا .

﴿ وخشخت الأصوات للرحمان فلا تسمع إلا همسا ﴾ وه خواهن دهنگه کان لاوازو
سه رشۆرن له بهر سام و گه وره یی خواى خواهن به خشنده، دواى تو هیچ شتى نابىستی
مه گه ر دهنگىکى نزم، نه وه یش به لگه یه له سه ر بچوکى و بى ده سه لاتی نه وان.

﴿ یومئذ لاتنفع الشفاعة إلا من أذن له الرحمن ورضى له قولا ﴾ لهو رۆژهدا پارانه وه
له هیچ که سیکه وه سودى نیه مه گه ر بۆ که سى خواى خواهن به خشنده ده ستورى پى بدا
بپارینه وه و رازى بى نه و که سه گفتو گۆ بکا و بپارینه وه، نه و نایه ته به لگه یه له سه ر نه وه ی
نه و که سه نه بى با وه رداری، چونکه خوا هه ر له با وه رداران رازیه نه و رۆژه .

﴿ یعلم ما بین أیدیهم وما خلفهم ولا یحیطون به علما ﴾ خوا نه زانى به شتى کردویانه و
به شتى له مه و دوا به ره و رویان دى و نه یکن و زانىنى ئاده میزاد ناتوانى زانرا وه کانی بزانى
و نه قلیان کورته و نازانن چ شتیکیان کردوه و چ شتى نه که ن .

﴿ و عنت الوجوه للحي القيوم ﴾ وه خواهن روه کان سه رى خویان دائه نه وینن بۆ
خوا به کى هه میشه زیندوو به ریوه به رى هه مووشتى و به سه ریانه وه وه ستاوه و ناگاداری
کرده وه یانه، ئاده میزاد لهو رۆژهدا رومه تیان تیک نه چى له به رده م خوا دا وینه ی که سى
به دیل گیرابى و کۆت و پيون کرابى و به ره و دادگا بیری .

﴿ وقد خاب من حمل ظلما ﴾ وه به راستى رسوا و بى به هره یه که سى هه لى گرتبى
سته م کردن و بى با وه رى و گونا ه و بى فه رمانى خوا، ده ست درى ژى کردبیته سه ر ریز و
سه ربه ستى ئاده میزاد، نه و که سه ی قازانج بکا له خزمه ت خوا دا که سیکه چاکه ی کردبى
له گه ل ئاده میزادا له بهر خوا و مرو فایه تی .

﴿ ومن يعمل من الصالحات وهو مؤمن فلا يخاف ظلما ولا هضما ﴾ وه هدر كهسى
 هه ندى له كاره چا كه كان بكا و نهو كهسه باوه رداربى دوايى نهو كهسه ناترسى له وهى
 سته مى لى بكرى و پاداشتى شايسته ي خوى نه دريتى و ناترسى له وهيش پاداشته كهى كه
 بكرته وه، نهى بزانرى باوه رهينان مهرجه بو وه رگرتنى پهرستى و چا كه كردن .

وَكَذَلِكَ أَنزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا
 وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾
 فَتَعَلَّى اللَّهُ الْمَلِئِكُ الْحَقَّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ
 يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٤﴾ وَلَقَدْ عَهِدْنَا
 إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسَىٰ وَلَمْ يُجِدْ لَهُ عَزْمًا ﴿١١٥﴾ وَإِذْ قُلْنَا
 لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ
 ﴿١١٦﴾ فَقُلْنَا يَنْعَادُمْ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا تَخْرُجَنَّكَ
 مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ ﴿١١٧﴾ إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ﴿١١٨﴾
 وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَىٰ ﴿١١٩﴾ فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ
 الشَّيْطَانُ قَالَ يَنْعَادُمْ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ
 لَّا يَبْلَىٰ ﴿١٢٠﴾ فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا

﴿١٢١﴾

يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ

﴿١٢٢﴾

ثُمَّ أَجْنَبَهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ

﴿ و كذلك آنزلناه قرآنا عربيا و صرفنا فيه من الوعيد لعلهم يتقون ﴾ و ههه به و جوړه باسمان كړد له و نايه تاندها باسی هه ره شه و موژده دانيان تيدابوو: نيمه نار دو مانه ته خواره وه قورثاني به زمانى عه ره بى، هه تا عه ره به كان تيبگه له ناوهر و كى نه و قورثانه و نيمه روغمان كړد و وه نه وه له نيو نه و قورثانه دا هه ندى له هه ره شه كان، بۆ نه وهى له خوا بترسن و خوځيان بپاريزن له بى فهرمانى خوا، بترسن له وهى سزا خوا برژى به سه ريانا به وينه ي نه و سزايانه خوا رژاندى به سه ر گهلانى رابوردودا. له نايه تى (٢) ى سورته ي يوسفدا وه لامى نه و پرسياره دراوه بۆچى قورثان به زمانى عه ره بى هاتو ته خواره وه له گهل نه وه يشدا پيغه مهر نير اوه بۆ سه ر دانيش توانى هه مو روى زه وى .

﴿ أو يحدث لهم ذكرا ﴾ يا نه و قورثانه پهيدا بكا بۆيان و هر گرتنى ناموژگارى و بى به هوى ته مى كړدنيان كاتى نه و قورثانه نه ييسن پشيمان بينه وه له بى باوهرى و بير له گورناهي خوځيان بكه نه وه .

بۆ زانين: خواى مه زن له قورثانى پير و زدا به م شيوانه ي خواره وه باسى قورثانى فهرموه: (العربي) يانى به زمانى عه ره بى هاتو ته خواره وه. (الذكر) يانى ناموژگارى كړدن (النور) يانى روناكى ريگه ي راست (القول الفصل) يانى فهرموده يه چاك و خراب جوى نه كاته وه (المهدى) يانى شاهه زابى كه رى ئاده ميزاد و جنوكه (الحكيم) يانى هه مو وشتى له جيگه ي شياوى خوځيا دانه نى. (النجيد) يانى به ريز و گه و ره (الروح) يانى سروشى خوا (الحق) راست و بيگومان (النبا العظيم) يانى هه واليكى گه و ره (الشفاء) رزگارى كه رى باوهر داران، (الرحمة) خوځشى باوهر داران (النزيل) ره وانه كړدنى خوا (البشير النذير) موژده دهر و ترسينه ر (العزيز) گه و ره به ده سه لات (العظيم) زوړ گه و ره (المبين) يانى رون

ته فسيري زمناكولى

کده وه. به کورتی نهو شیوانه ناماژه بۆ نه وه ته کهن خوی مه زن قورانی ناردوه بۆ سه ر پیغه مهر بۆ شاره زایی کردن و بۆ به ختیری و ناسایشی ناده میزاد .

﴿ فتعالی الله الملك الحق ﴾ دواپی خوایه که پاشاو خاوه نی راستی هه مو بونه وهرانه دورو پاک و خاوینه له وه ی بت په رستان و بی نایینان ته یلین که خوا منال و هاویه شی هه یه، هه ر خوا جیگه ی هیواو ئومیدی بونه وهرانه و هه ر نهو شایسته ی په رستنه به راستی و به بی گومان. کاتی خوی مه زن باسی ریزو گه وره یی قورنایی فه رمو فه رمان به پیغه مهر نه دا خوی ماندو نه کا بۆ له بهر کردنی قورئان و وابزانسی قورنایی له بیر نه چیته وه و نه فه رموی:

﴿ ولا تجعل بالقرآن من قبل أن یقضي إلیک وحیه وقل رب زدنی علما ﴾ وه تو په له مه که له خویندنه وه ی قورئاندا و بۆ له بهر کردنی کاتی دیته خواره وه بۆ لای تو له پیش نه وه ی کۆتایی به سروه ی نهو قورئانه به ییری، گوی ی لی بگره و دلنیا به هیچ شتی له و قورئانه له بیر ی تو ناچیته وه و تو بلی: نه ی په روه ردگاری من تو زانست و زانیاری بۆ من زۆریکه به جۆری سود به خش بی بۆ بونه وهرانی خۆت .

بۆ ناگاداری: هه موو بیرو باوه ر و ده ستور و یاسایه هه ن له روی زه ویدا لای خوا نرخیان بۆ داناری مه گه ر بینه هۆی خۆش گوزه رانی و ناسایش و سه رفرازی بۆ دانیشنوان به بی گیر و گرفت، نه وه ی رون و ناشکرایه خۆشی پاشه روژ لای خوی مه زن به ستراوه به کرده وه ی چاکی چاکه که رانه وه و به باوه ره ی نایانه وه به سود به خشینان به ناده میزاد. به گویره ی کرده وه ی خۆیان پاداشتیان نه دریته وه .

﴿ و لقد عهدنا إلی آدم من قبل فئسی ولم تجد له عزما ﴾ وه ئیمه سه روشمان ناردبو بۆ لای ئاده م له پیش نهو که سانه ی نهو تو ئیستا په یمان و فه رمانی خویان شکاندوه که ئاده م نزیک ی نهو دره خته نه بیته وه و له بهر که ی نه خوا، دواپی ئاده م دژی فه رمانی ئیمه ههلسا و ئیمه ده ستمان نه کهوت له ئاده مه وه نزیک نه بونه وه ی له و دره خته و به رده وام بی له سه ر فه رمانی ئیمه ، نه گه ر خۆی بگرتایه شه یتان نه ی نه توانی بیخه له تینی و دواپی وازی له به لینی نه هینا.

﴿ و إذا قلنا للملائكة اسجدوا لآدم فسجدوا إلا إبليس أبى ﴾ وه تو بیری نهو کاته بکهره وه نیمه ووقمان به فریشته کان: نیوه سوژده بیهن بۆئادهم و ریزی بگرن، دواپی فریشته کان ههموویان کرنوشیان برد بۆ ئادهم جگهی نییلس کورنوشی نه برد بۆ ئادهم و بی فهرمانی خوای دهرخست وناشکرای کرد .

﴿ فقلنا يا آدم إن هذا عدو لك و لزوجك فلا یخرجنكما من الجنة فتسعی ﴾ دواپی ووقمان نهی ئادهم: بهراستی نهم نییلیسه دوژمنی توو ژنه کهی تویه، نه وه بو کورنوشی بۆ نه بردی و هدرگیز بهختیاری نیوهی ناوی و شتی چاکیشان پی نالی، دواپی نییلس نیوه دهرنه کا له بههشت، دواپی تو بههژی دهرکردنه وه تووشی نازارو رهنج و دهردی سهری بی بههژی گهرانتان بهدوای هژی ژیان و گوزهرانتان له جیهاندا .

﴿ إن لك أن لاتجوع فیها ولا تعری ﴾ بهراستی بۆ تو هدهیه که برسیست نه بی له نیو نهو بههشتهدا و ههمو خوارده مهنیه بۆ تو ئاماده کراوه و روتال نابی و بهرگ و پۆشاکت بۆ ئاماد کراوه له ههمو رویکه وه خوش گوزهرانیت بۆ ساخته هاتوه .

﴿ و إنك لاتظماً فیها ولا تضحی ﴾ وه بهراستی تو له نیو نهو بههشتهدا تینوت نابی، کانیاو سهرچاوه و روباری زوری تیدایه و تو تووشی گهرما نابی و گهرمایی خۆر نازارت نادا و چونکه له بههشته خۆر نیه و دانیشتون له نیو سیبهری بهرده وامدان، به تاییه تی له کاتی چیشته نگاودا که کاتی گهرمای سهخته تو ههست به گهرما ناکهی .

خوای مهزن ئادهم نه ترسینی له گومان پهیدا کردنی شهیتان و نه فهرموی: تو له نیوان دوو کار دای: یا نه بی پهیرهوی فهرمانی من بکهی و بی فهرمانی شهیتان بکهی، دواپی پاداشتی تو نهو بههشتهیه باسی کرا، ههمو و خوشیه کی تیدایه. نه برسیستی نه تینویتی و نه روتی و نه نه خوشی و نه نازار و نه خهفته نه مردن و نه فرمیسک و نه گهرما و نه سهرمای تیدا نیه، پره له ئاسایش و خوشی .

یا نه وهیه بی فهرمانی من بکهی و پهیرهوی شهیتان بکهی، نهو کاته له بههشت دهرنه کریی بۆ لای جیهانی پرنازار و خراپه کاری و نه خوشی، دواپی ئادهم نهو

هده‌شانه‌ی له‌بیری خۆی برده‌وه‌و نازارو ناخۆشی که‌له‌که‌ی کرد له‌سه‌ر خۆی و منال و ژنه‌که‌ی هر له‌کاتی دهر کردنی له‌به‌هه‌شت و کوشتنی قابیل هابیل هه‌تا کۆتایی جیهان . دور نیه که دهر کردنی ئاده‌م له‌به‌هه‌شتا پهند و ئامۆژگاری بی بۆ که‌سی دوا‌ی ئاره‌زووی خرابی خۆی بکه‌وی و به‌راستی پاداشتی سزا و رسوایی لای خوای مه‌زنه .

﴿فوسوس إليه الشيطان قال يا آدم هل أدلك على شجرة الخلد و ملك لا تبلى﴾
دوا‌ی شه‌یتان گو‌مان و په‌ژاره‌ی فریدا بۆ لای ده‌رونی ئاده‌م ووتی: ئه‌ی ئاده‌م: به‌راستی من ناگادری تۆ ئه‌که‌م له‌سه‌ر دره‌ختی هه‌ر که‌سی له‌و دره‌خته بخوا هه‌تا هه‌تایه پایه‌دار ئه‌بی و نامری و ناگاداریشت ئه‌که‌م له‌سامان و داراییه هه‌ر نه‌مان روی تی نه‌کا و کۆتایی پی نیه. ئاده‌م و ژنه‌که‌ی به‌گفتوگۆی شه‌یتان خه‌له‌تان و ئامۆژگاری خوایان له‌بیری خۆیان بدره‌وه‌و بی فه‌رمانی خوایان کرد .

﴿فأكلا منها فبدت لهما سوءآتهما وطفقا يخسفان من ورقی الجنة و عصی آدم ربه فغوى﴾ دوا‌ی ئاده‌م و ژنه‌که‌ی له‌و دره‌خته‌یان خوارد و دوا‌ی خواردنی ئه‌و دره‌خته شه‌رمگه و شوره‌یه‌کانیان دهر که‌وت و به‌رگی به‌هه‌شتیان له‌به‌ردا که‌نرا و روت کرانه‌وه‌و هه‌موو له‌شیان دهر که‌وت و له‌شه‌رمه‌زاریدا ده‌ستیان کرد به‌دارینی گه‌لای دره‌ختی به‌هه‌شت و ئه‌یان پی‌چا به‌له‌شی خۆیا نه‌وه‌و ئاده‌م بی فه‌رمانی په‌روه‌ردگاری خۆی کرد، دوا‌یی ئاده‌م وازی له‌ریگه‌ی راستی خوای مه‌زن هینا، به‌سه‌رهاتی ئاده‌م و حه‌وا ئامۆژگاری کردن و ته‌می کردنه‌بۆ هه‌موو ئاده‌میزادی که هه‌ر که‌سی دوا‌ی هه‌وه‌سی خۆی بکه‌وی پاشه‌روژی وه‌ک پاشه‌روژی ئاده‌م و حه‌وایه .

﴿ثم اجتباه ربه فتاب علیه وهدى﴾ له‌پاشا په‌روه‌ردگاری ئاده‌م به‌میه‌ره‌بانی خۆی ئاده‌می هه‌لبژارد و له‌به‌زه‌یی نزیک‌ی کرده‌وه، په‌شیمان بو‌یه‌وه له‌بی فه‌رمانی خوای مه‌زن، دوا‌ی خوای مه‌زن په‌شیمان بو‌نه‌وه‌که‌ی وه‌رگرتو خوای مه‌زن ریگه غوما‌یی ئاده‌می کرد و به‌رده‌وامی کرد له‌سه‌ر په‌شیمان بو‌نه‌وه .

زانایان بیرو بۆ‌چونیان له‌باره‌ی گونا‌هی پی‌غه‌مه‌رانه‌وه جیا‌وازی زۆریان هه‌یه: نایا پی‌غه‌مه‌ران بی با‌وه‌ری ده‌رئه‌برن و درۆ ئه‌که‌ن و به‌درووه وه‌لامی پرسیار ئه‌ده‌نه‌وه،

لہوہ لامدا ئہ بیژری ئہ وانہ ہمویان لہ پیغمہ مرانہ وہ نہ بوہ و پیدایش نابی ہر ہلہ سہرتای
 بونیانہ وہ ہتا کاتی مردنیان. ئایا پیغمہ مران گوناہی گہورہ و گوناہی بچوکیان کردوہ
 بہر لہ بالغ بونیان، بہر لہ بونیان بہ پیغمہ مر و دواۓ بونیان بہ پیغمہ مر. لہوہ لامی ئہ و
 پرسیارانہ دا بۆچوونی جیاواز ہہیہ، ئہ و ولامی شایانی پلہ و پایہ و ریز و متمانہ ی
 پیغمہ مران بی ئہ و ہیہ: بہر لہ بالغ بونیان گوناہی گہورہ یان نہ کردوہ و گوناہیکی بچووی
 وایان نہ کردوہ دژی پیاوہ تی بی. بیگومان دواۓ بونیان نہ گوناہی گہورہ و نہ گوناہی
 بچوکیان نہ کردوہ لہ جیہاندا. کہواتہ گوناہکردنی ئادہم بہر لہوہ بوہ بکری بہ پیغمہ مر
 لہ بہ ہشتا بوہ و لہ جیہاندا نہ بوہ، لہ دواۓ ہاتی بۆ سہر زہوی ہیچ جورہ گوناہیکی
 نہ کردوہ، بہلام ہر چونی بی ئادہم پەشیمان بوہ تہوہ و داواۓ لی بوردنی لہ خواۓ مہزن
 کردو خواۓ گہورہ ییش لی خوشبوو، خوایش لہ ہمو کہس زاناترہ .

قَالَ أَهْبِطْ مِنْهَا

جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى

فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ﴿١٢٢﴾ وَمَنْ أَعْرَضَ عَن

ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

أَعْمَى ﴿١٢٣﴾ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١٢٤﴾

قَالَ كَذَلِكَ أَنتَ أَتَىٰ آيَاتُنَا فَنَسِينَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ نُنْسِيْكَ ﴿١٢٥﴾ وَكَذَلِكَ

نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ

وَأَبْقَىٰ ﴿١٢٦﴾ أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ

فِي مَسْكِنِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى ﴿١٢٨﴾ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى ﴿١٢٩﴾

﴿ قال اهبط منها جميعا بعضكم لبعض عدو ﴾ خوا فەرموی بەئادەم و بەحەوا، ئیوہ هەردوو کتان بچنە خوارەوہ لەبەهەشت بۆ سەر زەوی هەمووتان، هەندی لەئێوہ دۆژمنی هەندی تر تانن، یانی هەندی لەمنالەکانی ئادەم دۆژمنی هەندی لەمنالەکانی شەیتان، هەندی لەمنالەکانی ئادەم دۆژمنی هەندی لە منالەکانی تری تۆن لەسەر کاروباری جیهان و ژیانی جیهانیان و لەسەر بیرو باوەریان .

﴿ فاما یأتینکم منی هدی فمن تبع هدی فلا یضل ولا یشقی ﴾ دواپی ئەگەر هات بۆ لای ئیوہ شارەزایی کەری من وەك قورئان و پیغەمەر بۆ بەجی هینانی فەرمانی لەلایەن منەو، دواپی هەر کەسی دواپی ئەو شارەزای کەرانی من بکەوی و فەرمانی من بەجی بهینی، دواپی ئەو کەسە لەریگەکی راست لاناذا لەجیهانداو رسوا و بی بەهەرە نابێ لەروژی دوایدا و بەختیار ئەبی .

﴿ ومن أعرض عن ذكری فأن له معیشتة ضنکاً ﴾ وە هەر کەسی واز لەیادو قورئانی من بهینی و باەر نەهینی و داوی نەکەوی و فەرمانبەرداری یاسای من نەبی، دواپی بەراستی بۆ ئەو کەسە هەیه ژیانی تەنگ و ترووسک، یانی هەموکاتی دلی ناخۆشەو ئەترسی لەکارەساتی کوتویری و سامانەکە لەناویا، بەرچاو تەنگ و مشت قوچراو، هەرچەندە دارایی زۆری هەبی هەردلی ناخۆشە، بەلام مروۆفی هەزار و باوەردار بەبەشی خۆی قنیات ئەکاو بەو بەشە دلشاد و خۆشەو .

پرسیار/ دەرکەوتوی ئەو ئایەتە وائەگەینەنی خوا فەرمانی داوہو دیاری کردوہ گوناھبار و بی باوەران لە تەنگی و ناخۆشی گوزەرانی کەمندا بژین، کەچی ئەبینری گوناھباران و بی باوەران پلەو پایە و داراییان هەموکاتی لەزۆریدایە ؟.

تەفسیری زمانکۆبی

وہلام/ زانایان ئهلین مہبہست لہ تہنگی و ناخۆشی لیرہدا دلہراوکی دہرونہو جولانی دہرونہ لہسەر ئہو سامانہو نەترسی لہوہی کارہساتی کوتوپیری روبدا و سامان و پلہوپایہی نەمیني. دواي خۆشی ناخۆشی روی تی بکا. ئہوہی شایانی باسی ترسان و دلہراوکی لہسەر نەمانی سامانی جیہان بۆ ئہوانہ بی فەرمانی خوا ئہکەن و ئہوانہیش خوا پەرستن ہەردووکیان ئہگریتہوہ، چونکہ سروشتی ئادەمیزاد کویرہو چاک و خراپ جوی ناکاتہوہ، روداو و کارہسات بہزہیی بہچاک و خراپ و لاواز و بہتوانادا نایہتہوہ وە موبالات بہ پاشەرۆژی پیاو چاکان ناکا .

ئہوہیشی راستی بی ہەژاری بہہۆی فەرمانی زہویہوہ پەیدا ئہبی نەک بہفەرمانی ئاسمان، بہزۆری ہەژاری بہہۆی ستەم کردن و بی دادیی تاوانبارانی کار بہدەست و پیاوخراپانہوہ پەیدا ئہبی، ئہگەر یاسای خواي مەزن بەرپا بکری ہەژاری لہروی زہویدا پەیدا نەئہبوو ئادەمیزاد بہیہکسانی ئہژیان .

﴿ونحشره يوم القيامة أعمى﴾ وە ئیمہ ئہو کەسەي روی وەرگیراوە لہ راغویی و ئایین ئیمہ کۆی ئہکەینہوہ بہکویری لہرۆژی دوايیدا، بہکویری نیشانی دانیشتوانی ئہدەین. ہەندی لہزانایان ئهلین: مہبہست لہکویری بەلگہییہ، ہەندی تریان ئهلین: بی بەش بوونہ لہبہہشت. ئہوہی راستی بی مہبہست کویری چاوە، چونکہ خوا ئہفەرموي:

﴿قال رب لم حشرتني أعمى وقد كنت بصيرا﴾ ئہو کەسە کویرہ ئہلی: ئہی پەرورەدگاری من: لہبەرچ شتی تۆ منت کۆ کردوہتہ بہکویری لہم رۆژەدا و من لہجیہاندا چاوم ئہی بینی .

﴿قال كذلك أتتك آياتنا فنسيتها وكذلك اليوم تنسى﴾ پەرورەدگاری فەرموي: ہەربہو جۆرہی نیشانہ ناشکراکانی ئیمہ ہاتبون بۆ لای تۆ دوايی وازت لی ہینان و روت لی وەرچەرخاندن ہەربہم جۆرہیش تۆ لہم رۆژەدا وازت لی ئہہینری لہدۆزەخدا و بی بەش ئہبی لہبہزہیی خوا .

﴿ وكذلك نجزي من أسرف ولم يؤمن بآيات ربه ﴾ وههه بهوژهی تو وازت لی هینراوه له دژوه خدا ههروایش نیمه پاداشت و سزای کهسی نه دهین له سنوری خوا ده رجوی و هاوبهشی بو خوا دانایی و باوهری به نیشانه رونه کانی په وره دگاری خوئی نه هینایی .

﴿ ولعذاب الآخرة أشد وأبقى ﴾ وه به راستی سزای پاشه رۆژ سه ختر و به رده و امتره له گوزهرانی کهم وله کویری هه رکاتی خرایه ناودۆزه خ کویری کهی نامین هه تا جیگه ی خرابی خوئی بیینی له سه ر واز هینایی له نیشانه رونه کان و له سه ر بی باوهریه کهی به په وره دگاری خوئی .

﴿ أفلم يهد لهم كم أهلكنا قبلهم من القرون يمشون في مساكنهم ﴾ ئایا دواپی په وره دگاری دانیشتوانی مه کهکه رونی نه کردوه ته وه بۆیان به هوئی قورئان و پیغه مه ره وه : یمه زۆر که سمان له دانیشتوانی خوله کانی رابوردومان له ناو بردون دانیشتوانی مه کهکه نه رۆن به جیگا کانیانا له کاتی چونیان بو کاروانو بازرگانی و هیچ کهسی له وان نه ماون که زۆرتر له قوره شیشه کان به هیزتر و ساماندارتر بون، وه که له کانی عادو نوح و سه مود و، چونکه نه وان بۆیه له ناو چون بی فه رمانی پیغه هه ره کانی خوئیانیان کرد، بۆچی قوره شیشه یکان ناترسن که بی فه رمانی موحه مه د نه کهن نه مانیش له ناو بچن؟ .

﴿ إن في ذلك لآيات لأولي النهی ﴾ به راستی هه یه له بنه برکردنی گهلانی پیشوو چه ندین نیشانه ی ناشکرا بو نه و که سانه خاوه نی نه قلن و بیر بکه نه وه له به سه ره اتی گهلانی رابووردو که له ناو چون .

﴿ ولولا كلمة سبقت من ربك لكان لزاما و أجل مسمى ﴾ وه نه گهر فه رموده و بریار له په روه رده دگاری تووه ده رنه چوبایه پیشه کی به دوا خستنی له ناو بدرنی قوره شیشه یکان بو کاتیک دیاری کراو به راستی پیوست نه کرا له ناو بردنیان به وینه ی گهلانی رابووردو له جیهاندا . به لام سزادانیان دوا نه خری بو رۆژی دواپی و بو هندی کاتی دیاری کراو له جیهاندا .

فَاصْبِرْ عَلَىٰ

مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا
وَمِنْ أَنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ﴿١٣١﴾ وَلَا
تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَاهُ مِن زُجْجٍ مِّن مِّنْهُم زُجْجَةٌ لِّحْيَاةِ الدُّنْيَا
لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿١٣٢﴾ وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ
وَأَصْطِرْ عَلَيْهَا لَأَسْأَلَكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ

﴿١٣٢﴾

﴿فأصبر علی مایقولون﴾ دوابی نارام بگره لهسر شتی بت په رستان به تری نه لین:
که تو دروژن و جادو گرو شاعیری و شیتو بوختان چیت، هه تاکاتی فهرمانی من دهر نه چی
بو له ناویردنیان. بیگومان ههر که سی نارام بگری سهر نه که وی به سر دوزمنانی خویا .
﴿وسبح بحمد ربك قبل طلوع الشمس و قبل غروبها﴾ وه تو نویژ بکه به سوپاس
کردنه وه بو په وره دگاری خوت که رانوماپی توی کردوه و یاریده ی توی داوه دوری
بخهره وه له و شتانه ی شایسته ی نه ونین له هاو به شدانان بوی به هو ی نویژ کردنی به یانی
به رله هه لهاتنی خور و به نویژ کردنی نیوهر وو عه سر بهر له ناو ابونی خور .
﴿ومن آناء اللیل فسبح﴾ وه دوابی نویژ بکه له هه ندی کاته کانی شهودا، وه ک نویژی
مه غریب و نویژی عیsha، له م رسته یه دا خوی مه زن شهوی پیش خسته له بهر ریز گرتنی
شهو، چونکه مروث له و کاتانه ی شهودا میشکی چوله له بیر کردنه وه ی کاری
گوزهرانی جیهان و باشر نه توانی دهرونی خوی به ره و یه زدان بباو کاتی پشوودانیشه .

ته فسیری زمانا کو بی

﴿و اطراف النهار لعلك ترضى﴾ وه تۆ نوپۇز بکە لەهەردوو لای رۆژدا بە کردنی نوپۇزی بەیانی و نوپۇزی مەغریب لەبەرئەوێ تۆ خوشنودو رازبە، ئەو رستەیه دووپات کردنەوێ نوپۇزی بەیانی و نوپۇزی مەغریب، چونکە ریزی تاییەتی خۆیانیان هەیه. هەندێ لەزانایان ئەلین: مەبەست لەرستە (اطراف النهار) لەلادانی خۆر لەناوەراستی ئاسمان لەبەرئەوێ کۆتایی نیوێ رۆژەو سەرەتای نیوێ کە تریەتی، دورنیه مەبەست لەو کاتانە فەرماندانی بەیادکردنەوێ خوا لەهەمو کاتیک. بەهیاو ئومیدی ئەو تۆ رازی بی لەپاداشتی رۆژی دوایی و بەوێ دەستوری پارانەوت بێ دراوێ لەو رۆژەداو خوشنودیش بی، هەندێ لەزانایان ئەلین: مەبەست لە (اطراف النهار) فەرماندانە بە کردنی نوپۇزی سونەت لە هەموو لایەکانی رۆژدا.

﴿ولاتمدن عينك إلى مامتنا به أزواجاً منهم زهرة الحياة الدنيا لتفتنهم فيه﴾ وه بەراستی تۆ چاوی خۆت درپژ مەکە بۆ لای شتی ئیمە بەخشیومانە بەچەند تاقمی لەبی باوەران جوانی جیهان لەبەرئەوێ ئیمە لەوشتە ئەوان تاقی ئەکەینەوێ شایانی سزاین لەرۆژی دواییدا. یانی تۆ گرنگی مەدە بەشتی تۆ ئەی بینی لەسامانداری بی باوەران، ئێتر لەهەر جۆری بن: بت پەرست بن یان جوو گاوەرەکان بن، چونکە خواي مەزن بەو دراییه ئەوان تاقی ئەکاتەوێ نەهینی ئەوان دەرئەخا و تۆلەیان لی ئەسینی .

لەتەفسیر تەبەریدا هاتوێ پیغمەری خواي مەزن ﴿ﷺ﴾ ناردی بۆ لای جولەکەییە قەرزی بداتی ئەو جولەکەییە قەرزەکەي ئەدایە، دوایی پیغمەر ﴿ﷺ﴾ زۆری خەفەت خوارد، بۆ دلنەوایی پیغمەر ﴿ﷺ﴾ ئەو ئایەتەي ناردە خواریوە .

لەسالی (١٩٣٤) داھونەر مەندی بەناوبانگ موستەفا صادق رافعی ئەلی لە دووبەرنامەي خۆیا: (موحمەد ﴿ﷺ﴾ بەھەژاری ژیاوێ و بەلام هەژاری موحمەد بەگەورەترین کارە پەکخەرەکانی ئەژمیرین و هەتا ئیستا کەس ئاگاداری بۆ لای ئەو کارە پەکخەرە پەیدا نەکردوێ، چونکە خاون دارایی بوێ. بەلام دەست گوشار تر بوێ لەباوندی هیشتوێ پەرەي پی بیری لای خۆي و بەخشیوێو نەماوەتەوێ لای ئەو .

موحه مد ﴿﴾ که گوره و خاوهنی دهستوری نهته و نو مه ته که یه تی پیاویکی ههزاری و ابو خوی ماندو کرده بو ژبانی خوی رژی برسی بو و رژی تیر، مه بهستی یه که می نه و پیاوه نه و بو یه ک پارچه بی مروقیه تی بچه سپینی و قورسای نیوانیان پایه دار بکا، به راستی موحه مد ﴿﴾ نه یزانی هه رکه سی گبرو گرفتی خوی نه یه لی به ته نها نه و که سه کاروباری کومهل رانه وه ستینی و نالوزی نه کا، نه یزانی چاکه ی خوی له راستیدا نه و یه چاکه بو جگه ی خوی پهیدا بکا و یه ک بژین. نه ک چاکه ی جگه ی خوی بخوا و هه ردو و لایان له ناو بچن) که واته جوانی و سامانی جیهان کورت و بی ده و امه و پروپوچه .

﴿ورزق ربك خير وأبقى﴾ وهشتی پهروه ردگاری کردویه تی به بهشی تو له پاداشتی رژی دوا بی چاکره له وه ی به خشیویه به وان له جیهاندا و به رده و امزه و کوتابی نایه .

بو زانین: ژبان وزینده گانی جیهان گالته به هه ژاران و ساماندران نه که ن به زمانی تاییه تی خویان به بی جاوازی له نیونیا نا: نه و نه هه ژاران خویان ماندو و نه که ن با هه ندی جاریش به ناچار ی بو زور کردنی پله و پایه ی جگه ی خوی و وایش نه بی خوی له ناو نه با بو په ره پیدانی سامانی جگه ی خوی .

ساماندارو خاوهن پله ییش نه ی زانی نه و سامانه ی نه وان به ناره قی نیو چاوانی هه ژاران پهیدا نه بی و هه ردو و لایان نه و راستیه نه زانن، هیچ لایه کیان چاکه ی هیچ لایه کیان نالین: زور جارن له دژی یه کترین به دهم و به چه ک ، نه وه ی گه شه بکا و بی ناژاوه بی هه دارایی و سامانه ، که واته هه ردو و لایان خزمه تکاری شتیکی مردون، نه خویان و نه جگه ی خویان سودی لی وه رناگرن به بی ناژاوه . به لام نایینی نیسلام نه یه وه ی به دارایی مروف گه شه بکا و خزمه تی مروقیه تی بی بکا و مروف خوی نه کا به خزمه تکاری و کو ی بکاته وه و بیشاریته وه و، هه ژاری جیگه ی شانازی پیغمه ری نیسلامه و گه وهرترین کاری په کخدری نه و بو، هه رچه نده سامانی نه و کاته ی نه هاته به رده می نه و پیغمه ره و نه و خاوهنی بو. به لام دهست گوشاد ترینی مروف بو له به خشیینی داراییدا هه رگیز هه ولی نه داوه زاوی بکا و سودی خوی وئاده میزادی به لایه وه وه ک یه ک و ابو و ویستویه تی هه مو ئاده میزاد یه کسان بن له ساماتی جیهاندا و که س شانازی به سامانه وه نه کا .

﴿وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا﴾ وهتۆ فەرمان بده به خیزانی خۆت و به هه مو کهسی به کردنی نویژو بهرده و امین له سهر نویژ کردن، پیغه مبهر ﴿﴿﴾ دواى هاتنه خواره و هوى ئهم ئایه ته ته چو بۆلای فاتمه ی کچی و عه لی و هه مو به یانیه ک و نه یفه رمو: نویژ نویژ، چهند مانگی بهرده و ام بو له سهر نه و کاره.

﴿لَأَنسَأَلَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى﴾ وه ئیمه داوا لهتۆ ناکهین که تۆ هیچ کهسی له بونه وهرانی من به خیو بکهیی و خواره مه نیان بدهیتی به لکو ئیمه داواى کار کردن لهتۆ نه کهین، ئیمه تۆو خیزانی تۆو هه مو بونه وهران به خیو نه کهین و رۆزیان نه دهینی، که واته تۆ خه فته تی رۆزی مه خوۆ پاشه رۆزی چاک و به ختیاری بۆ نه و که سانه یه له خوا نه ترسن و خاوه نی له خوا ترسانن و خۆیان له گونا نه پاریزن.

وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِّن رَّبِّهِ ؕ أَوَلَمْ تَأْتِهِم بَيِّنَةٌ مَّا فِي
الْصُّحُفِ الْأُولَى ﴿١٣٣﴾ وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ
لَقَالُوا إِنَّمَا لَوْ لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنُتِّعَ ؕ أَيُّنِكَ مِّن
قَبْلِ أَن نَّذِلَّ وَنُخْزَى ﴿١٣٤﴾ قُلْ كُلٌّ مُّتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا
فَسَتَعْلَمُونَ مَن أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَى ﴿١٣٥﴾

﴿وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا مِنْ رَبِّهِ﴾ وه بت په رستانی مه که نه یان ووت: بۆچی موحه مه ده نایهینی بۆلای ئیمه نیشانه یه کی ئاشکراو کاریکی په کخهری ئیمه له لای په وره دگاری خۆیه وه، هه تا نه و نیشانه یه بی به به لگه له سهر راستی موحه مه ده.

نه گهر بت په رستان مه به ستیان تاوانج و بی باوهری نیه، به نیازی پاکه وه داواى کارى په کخهر نه کهن نه وه ته هاتوه بۆ لایان کارى په کخهر، وه ک خواى مه زن نه فهرموى:

﴿ أو لم تأتیهم بینة ما فی الصحف الأولى ﴾ نایا نه هاتوه بۆ لای نه وان کاری په کخه رو نیشانه ی ناشکرا له نیو نامه کانی پیشوودا، وهک ته ورات و ئینجیل و نامه کانی تریش. یانی نه وه نه و قورئانه له بهرده ستانایه هه موو کاریکی په کخه ری تر و کاریگه ری تیدایه، یه کی له و کارانه نه مه یه: که نه و شتانه ی له نیو نه و نامانه دایه روونی کرده ته وه بجوړیکی راست و ره وان، هه والی داوه به نیوه گه لانی پیشو پیغمه ره کانی خوئیانیان به درو خستوه ته وه، دوا یی خوا بنه بری کردون. که واته نه و شتانه نه و بت په رستانه دوا یی نه که ن بۆ فر وفیل و گالته پی کردن و خه له تاندنه و بۆیشیان ناچیته سه ر.

﴿ ولو اهلکناهم بعذاب من قبله ﴾ وه نه گه ر نیمه نه و بت په رستانه مان له ناو بیردایه به هه ر سزایه بوا یه له پیش ره وانه کردنی موحه مه ده وه هاتنه خواره وه ی قورئان، روژی دوا یی نیمه پر سیاریان لی نه که ین بۆچی باوه رتان نه هیناوه ؟.

﴿ لقالوا ربنا لولا ارسلت إلینا رسولا فنتبع آیاتک من قبل أن نذل ونخزي ﴾ به راستی بت په رستان له روژی دوا ییدا نه لین: نه ی په روهر دگاری نیمه: تو ره وانه ت نه کرده بۆ لای نیمه پیغمه ری، دوا یی نیمه په یرو ی به لگه ناشکرا کانی تو مان بکر دایه، بروایشمان به دووا روژ به ینایه له پیش نه وه ی نیمه سه رشو ربوینایه له جیهاندا به کوشتن و دیل کردن و له روژی دوا ییدا رسوا بین. بخزینه نیو ئاگری دوزه خ. به لام نیمه بیانومان برین و له ناومان نه بردن به رله هاتی قورئانو ره وانه کردنی موحه مه د.

﴿ قل کل متربص فتربصوا ﴾ تو بلی به یی باوه ران: هه موویه کی له من و له نیوه چاوه رووان نه که ین بۆ نه نجمی پاشه روژی خو مان. دوا یی نیوه چاوه رووان بکه ن به هه رجوړی لاتان چاکه و پیتان خو شه.

﴿ فسوف تعلمون من أصحاب الصراط السوي ومن اهتدی ﴾ دوا یی نه زانن له هه ردوو جیهاندا چ که سی حاوه نی ریگه ی راسته و چ که سی ریگه ی راستی وه رگرتوه و

شارەزای فەرمانی خوای وەرگرتو و رزگاری ئەبی لەسزای خوای مەزن . ئەو ئایەتە
راگەیاندنە بۆ ئەو کەسانەی بەریگەی ناراست و بەریگەی لەناوبردنی خۆینا ئەروژ
وەەرەشەبە بۆیان بەسزایەکی سەخت کە چاوەروانیان ئەکا .

بەیاریدەی خوای هەزن کۆتایی بەماناکردنی جزمی شانزدەھەم هات روژی دووشەممە
(١٣) ی مانگی زیلحیحە (١٤٢٠) ی کۆچی بەرانبەر بە ٢٠ / ٣ / ٢٠٠٠ زاینی
خوای مەزن یاریدەمان بەدە بۆ ئۆشتانەی خۆت ئەیزانی و چاکە بۆئیمە
سوپاسی بی پایان بۆ خوای گەورە و درود لە پیغمەمەر

پیرست

لاپەرە	باسە کان و بابەتەکان
٦	باسی پاراستنی قورئانی پیرۆز
٨	باسی بورجەکان و ژمارەیان
٣٠	مانای (سبعاً من المثانی)
٧٩	سودی خانو بۆ کیانداران
١١٥	باسی بەختە نەسرو کوشن و دیل کردنی بەنی ئیسرائیلی
١١٦	کوشن و دەربەدەری کردنی جوەکان بەدەستی رۆمەکان
١١٧	یارمەتی دانی بەهەمەنی کۆری نەسنەندیار بۆ جولەکەکان و گەڕاندەویان بۆ فەلەستین
١١٧	سزادانی جوەکان بۆ جاری دووهم
١١٨	جاری یەکم بەختە نەسر بەلاماری جوەکانی دا جاری دووهم پاشای رۆم
١١٩	دەربەدەر کردنی جوەکان جاری سێهەم بەدەستی موسلمانان یا بە دەستی ئەکا سیرەکان
١٢٠-١١٩	رون کردنەوەیە لە بارەی دەربەدەر کردنی جوەکان جاری یەکم و دووهم و سێهەم
١٢٢-١٢٣	هەندێ داواکاری ئیسلام لە موسلمانان
١٢٨	مەدەست لە (قرن)
١٣٩	ئەو کەسانەی ئەکرین بەموفتی ئەبێ چۆنێن
١٥٤	سەمەند بەلندەیه کە ئاگر نایسوتێتی
١٧٠	تەماشای لاپەرە (١٧١) بکە بۆ زانینی ناوەڕۆکی جەریدەی رۆز لیوسوف
١٧٩	ناوێردنی ئەو نۆ نیشانانەی درا بوبە موسا
١٨٩	باسی بەسەرھاتی لاوانی ئەسحابو الکەھف
١٩١	ئەشکەوتی ئەسحابو الکەھف کوێ کەوتوو
١٩١	ئایا ئەسحابو الکەھف و ئەسحابو رەقیم نەکن یا جیاوازن لە یەکتری
٢٢٩-٢٣٦	ئایا خزمی موسا چو بۆلای زیندووە یا نە؟
٢٣٩	ذولقەدرنەین چ بۆ ناوبراو بەدوالقەر نەب و ناوی چیه
٢٤٤	باسی جینگە سەدی یا جوج ماجوج
٢٧٦	ئیدریسی پێغەمەر حەفتازمانی زانیو، هەشتا شاری دروست کردوو و شتی تریشی زانیو
٣٠٤	یا موحەممەد سەرچاوێه بۆ دروستکردنی بونەوهران
٣٠٤	چۆنیدتی ژبانی پێغەمەر بە تایبەتی خانووەکە
٣٣٩	ناوەکانی قورئانی پیرۆز

خویندیری هیژا لهم جزمه‌دا ئهرکی چاویاخشانی ئەم هه‌لانه بگره ئه‌ستۆی خۆت

هه‌له	راست	لاپه‌ره	دێر	هه‌له	راست	لاپه‌ره	دێر
آن لو	لو	٤	٧	(علو)	(علوا)	١١٥	٨
(سلله به)	(شلکه)	٧	٢٢	نه‌یان ئی‌مه	ئی‌مه	١١٥	١٦
نه‌خته	نه‌خته نه‌خته	١٢	٧	ئی‌وه به‌خشیو	ئی‌ره‌مان به‌خشیو	١١٧	٢
(المصلحین)	(المخلصین)	١٧	١٩	سه‌ده‌مه‌دا	سه‌رده‌مه‌دا	١٢٠	١٢
زۆری و	زۆری	١٨	١٢	پی‌وستی	پی‌توسی	١٢٢	٧
(تعب)	(لصب)	١٩	١٢	(یصل)	(یصل)	١٢٦	٤
له	له‌و	١٩	١٤	خوار	خوا	١٣٤	١٧
به‌زێر	به‌زێر	٢٠	١٥	خوه	خوا	١٣٤	٢٠
براززی	برازای	٢١	٢٣	جوی ح	جوی	١٣٨	١١
نریان	نریان	٢٥	٥	نحوی	نحوا	١٤٥	٧
له‌و	له‌و	٢٥	٧	فسینغچون	فسینغزون	١٤٧	٩
گو‌مرایی	به‌گو‌مرای	٢٥	١٤	باوه‌رداران	بی باوه‌ران	١٥٠	١١
سیعان	(سیعا)	٣٠	٩	ر‌گارتان	ر‌زگارتان	١٥٠	١٢
له‌سه‌رب‌ئ	باوه‌ر	٣٠	١٧	خه‌تی	سه‌ختی	١٥٠	
(تۆمرون)	(تۆمر)	٣١	١٤	(الملکونه)	الملعونه	١٥٤	١
خوایاران	خواییارن‌ئ	٣٣	١٦	(أم اتم)	ام ائتم	١٥٨	١٧
بگه‌یه‌مه	بگه‌یه‌نن	٣٤	١٠	په‌روه‌ردگاری	په‌روه‌ردگار	١٥٨	١٨
وه‌له‌سه‌ر	وه‌له‌سه‌ر خراپه	٣٧	٤	مرف‌ئ	مرو‌ئ	١٦٤	١٥
خراپه	خراپه	٤٧	١	(یستغرونک)	یستغرونک	١٦٤	٢٢
وه‌ سو‌ژدی	سو‌ژده	٥٧	١١	(آن الحزین)	ای الحزین	١٩٣	١٦
روستی	دروستی	٥٩	٢	ئهو ماویه	ئهو ماویه	٢٠٦	١
روشی	ره‌وشی	٦٦	١٦	تووانی	توانای	٢٠٩	٩
مم	من	٦٧	٨	داو	داوه	٢٠٩	١٢
الله	له	٧	١٤	(یغاث)	یغاثوا	٢٠٩	١٤
داوی	دوایی	٧٤	٣	(صعنا)	صفا	٢١٨	١٤
کردنه‌وه‌تی	کردنه‌وه	٧٤	٤	(موقبا)	موقبا	٢٢١	١٤
بیه‌وی	بیه	٧٤	٧	خوشبون	خوشبون	٢٣٢	١٦
بو‌کا	کار	٧٧	١٣	ائندروا	ائندرو	٢٢٣	١١
طقم	ظعنکم	٧٧	١٥	ئا‌کارم	ئا‌گادارم	٢٢٥	١٦
به‌نه	به‌نده	٧٧	٢٠	لتفرق	لیفرق	٢٣٣	١٢
وه‌ئنه	وه‌ ئی‌مه	٨٢	١	ئه‌نامه	ئه‌ندامه‌کا	٢٣٧	١
ئه‌فه‌رموئ موج	ئه‌فه‌رموئ	٨٨	٤	ئا‌شتانه	ئه‌و‌شتانه	٢٤٥	٢١
فروانی	فراوانی	٩٦	١٦	(عفیا)	غیا	٢٥٥	١٠
دادرین	داده‌نرین	٩١	١٧	سبب‌حول	سجده	٢٥٦	٩
قانا	قانتا	١٠١	٤	حفانا	حنانا	٢٥٧	٧
نبونیان	نیوانیان	١٠٣	١١	(بو‌الدی)	بو‌الدتی	٢٦٧	٦
ر‌یکه‌ییان	ر‌یکه‌یان	١٠٤	١٤	کیانه	ک‌زنیانه	٢٦٩	٣
(وما صبرک)	وا‌صبروا وما صبرک	١٠٥	١٢	هه‌رخه	هه‌رچه‌نده	٢٧٢	٥
سبده‌تد	سبده	١٠٧	١٧	له‌نیوان مه‌به‌تا	له‌نیوان میسرومه‌دینه‌دا	٢٧٥	١١

ههله	راست	لاپهړه	دټر	ههله	راست	لاپهړه	دټر
له ستور	له سنور	۱۱۵	۹	یطرقتکم المتلی	بطریقتمک المتلی	۳۱۸	۹
دهور	دهر	۲۷۶	۱۹	دوؤر	وه زؤر	۳۲۰	۸
برکیکی	بهرکیکی	۲۸۳	۱۱	لهو دراوهی	لهو راوهی	۳۲۱	۱۳
(تعلی)	تتلی	۲۸۴	۳	(لم تؤثرک)	لن تؤثرک	۳۲۲	۴
مزگه وتو کانیا	مزگه وتو کانیا نه وه	۲۸۵	۴	شیر ادانی تۆ	شیوانی تو	۳۲۲	۱۹
یا به دیاری	به دیاری	۲۸۸	۱۷	(واضلم)	(واضلمهم)	۳۲۷	۹
پیغمهر	خو	۲۹۱	۱۰	گویکه	گوړه که	۳۳۰	۳
تؤدای	تؤدا	۲۹۳	۴	ته ماشای	ته ماشای	۳۳۰	۱۵
چوه	هاتو چوی	۲۹۳	۱۴	سامیری	مرسای سامیری	۳۳۱	۱۲
(فاقدمه)	(فافذ فیه)	۲۰۵	۱۶	ترتیا	تریان	۳۳۲	۴
نؤروست	نؤرویش	۲۰۵	۱۸	کردی	کردی	۳۳۲	۸
(فاتعا)	(فاتیاہ)	۳۱۱	۱	(ولا تجعل)	ولا تعجل	۳۴۰	۹
نوو	نوؤ	۳۱۱	۲۰	بونیا	بونیا به پیغمهر	۳۴۳	۶
(أصی)	أوحی	۳۱۲	۱	داوی	دواى	۳۳۴	۱۴
(قرن)	(القرون)	۳۱۳	۹	به لگه یه	بى به لگه یه	۳۴۵	۱۴
(شیلا)	(سیلا)	۳۱۳	۲۱	بمه	بمه	۳۴۶	۱۱
گومرایان و	گومرایا	۳۱۴	۱	بدرنی	بردنی	۳۴۶	۲۰
(لألی)	لأولی	۳۱۴	۱۲	رازبه	رازی یه	۳۴۸	۲
(والی)	(وآبی)	۳۱۵	۱	وه یه ک	یه ک یه	۳۴۹	۶
به زرو	به زرو	۳۱۶	۱۷	(لا یأتینا)	لولا یأتینا	۳۵۰	۱۵
باه کی	باوکی	۲۷۵	۱۹				